

John Adams
Library,

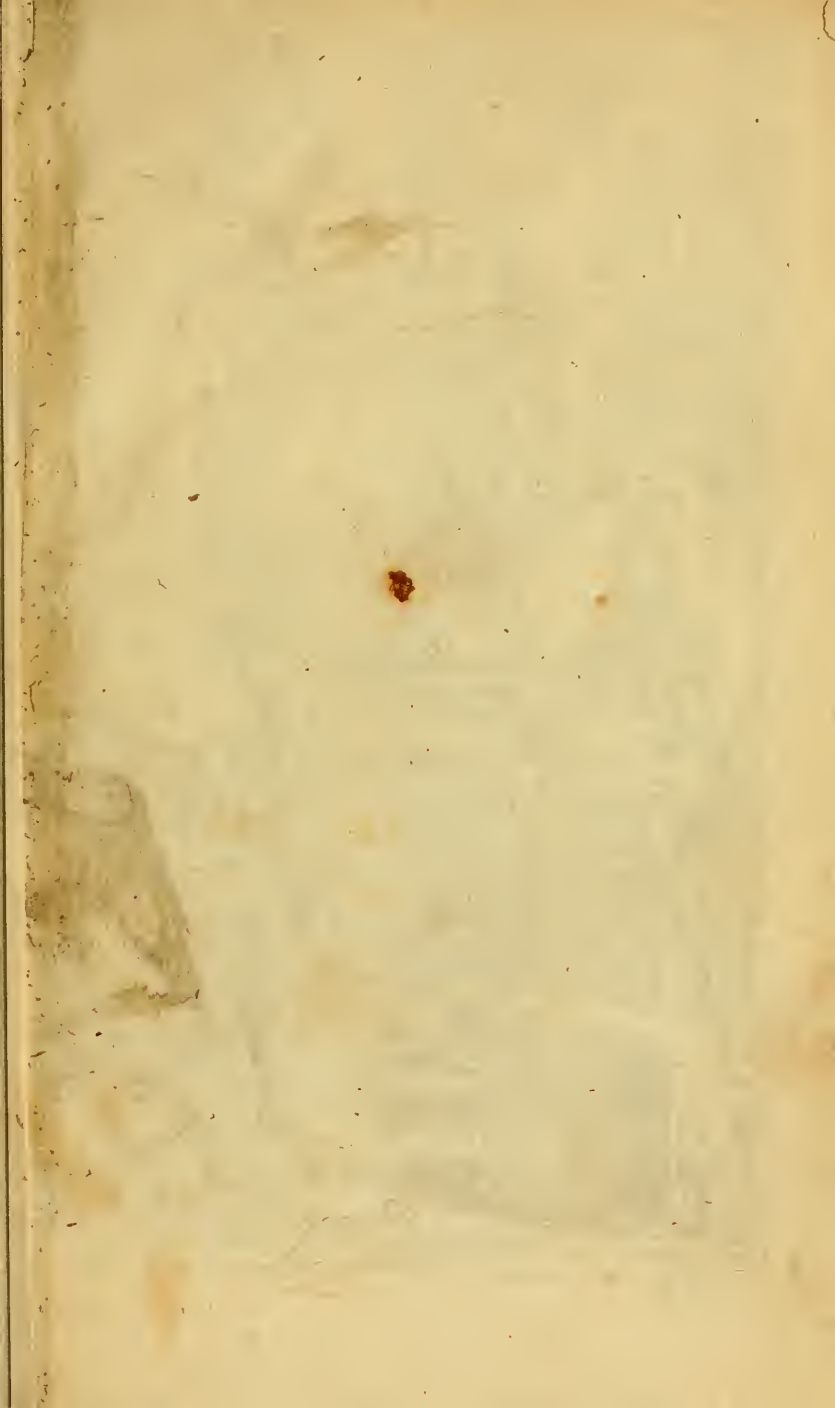
IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF N^o
ADAMS
142.11

Ex Libraria J. BROEDELLET

RITUM,

QUI OLIM APUD

ROMANOS

OBTINUERUNT,

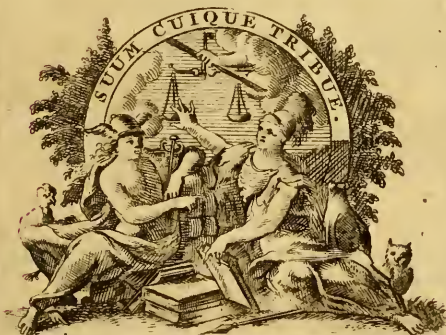
SUCCINCTA EXPLICATIO;

Ad intelligentiam Veterum Auctorum
facili methodo conscripta

A

G. H. NIEUPOORT.

*Editio Tertia prioribus multo auctior
& Numismatibus Illustrata.*

TRAJECTI ad RHENUM,
ex Libraria JACOBI BROEDELLET.

CIO IO CC XXIII.

+
+ Adams

142. 11

AMPLISSIMIS AC NOBILISSIMIS
VIRIS

CORNELIO QUINT,
J. U. D.

ET

HADRIANO STRICK,
DOMINO IN LINSCHOTEN
ET POLANEN,
CONSULIBUS.

TUM CETERIS
REIPUBLICAE TRAJECTINAE
SENATORIBUS
PATRIBUS PATRIAE
ACADEMIAE CURATORIBUS

S. P. D.

GUIELMUS HENRICUS NIEUPOORT.

Septem circiter sunt anni, Viri Amplissimi, quod liber hic vestris auspiciis, Amplissimisque ejus anni

* 2

Con-

DEDICATIO.

Consulibus (JOANNES fuit NELLESTEIN, LAURENTIUSque a LANKEREN Viri omni laudum genere cumulatifsimi) inscriptus in lucem prodiit. Cum vero istius editionis, ut & prioris exemplaria fere distracta esse Bibliopola animadverteret, de nova editione procuranda mecum agere coepit. Ergo ex magna farragine eorum, quae in schedis meis notaveram, etiam quaedam adjicere visum est: atque ita librum iterum excudendum tradere. Officii autem mei esse duxi hanc tertiam editionem (ut jam non numerem eam, quae in Germania facta est Budizae) rursus vobis, Viri Amplissimi, inscribere; cum iisdem semper beneficiis, quae me tunc ut id facerem

im-

D E D I C A T I O.

impulerunt, obstrictus tenear. Et ut omnibus constaret, quanti beneficium illud vestrum, quo mihi facultatem collegia domestica habendi concessistis, facerem, nunquam cessavi toto illo tempore operam meam commodare humaniorum literarum studiosis, qui ea uti voluerunt: ita ut varios auctores, qui vulgo in Academiis tractari parum solent, totum, exempli gratia, Tacitum, Persium, Propertium, aliosque petentibus explicaverim. Eandemque porro viam cum bona vestra, Viri Amplissimi, venia persequi est animus, quamdiu corporis animique facultates illi negotio necessarias largiri Deo placuerit. Sed ne meis negotiis recensendis tempora vestra morer, illud tantum

*

3

per-

DEDICATIO.

perofficiose vos rogatos volo, ut benignos oculos in librum hunc conijcere velitis: ejusque Auctorem aliqua vestra cura dignum censere. Deum porro veneror, Viri Amplissimi, ut hanc Rempublicam, Urbem, Academiam, Vos familiasque vestras omni bonorum genere volens ac propitius augere velit: ut pietate ac virtute culta, artibus optimis vigentibus, prosperitas publica & privata incrementum capiat. Scribebam Trajecti ad Rhenum xvii Kal. Julias Anni cııııccxxııı.

PRAEFATIO.

Nullum unquam Imperium, quod quidem literis proditum sit, ad tantam amplitudinem a tam exiguis initiis pervenit; quam Imperium Romanorum (1); ita ut in ipsos Reges dominatum exercuerint (2); cujus rei in historia eorum varia exstant exempla (3). Et, licet verissimum sit, soli Deo regnorum incrementa deberi (4), hoc tamen etiam certum est, eum, ut ad finem sibi destinatum pertingat, hominibus variisque eorum institutis uti solere: unde sane liquet, eam Rempublicam, quae prae ceteris adeo emergerit, praestantissimis plane legibus & moribus fuisse fundatam (5). Nam, ut eleganter dicit Cicero (6), neque viri, nisi ita morata civitas fuisset, neque mores, nisi hi viri praefuissent, aut

* 4

fun-

(1) Vid. Dion. Hal. II. c. 3. (2) Vid. Abram. not. ad Cic. Orat. pro Dejot. c. 1. (3) Tac. Hist. II. 81. (4) Vid. Plut. Romul. p. m. 22. C. (5) Vid. Liv. proem. (6) De Rep. L. v. apud Augustin. de Civ. Dei L. II. c. 21.

PRAEFATIO.

fundare, aut tamdiu tenere potuissent tantam, & tam juste lateque imperitantem Rempublicam (1). *Et vere Romanos (praesertim, si antiquiora videamus tempora, & paucos excipiamus, quorum mores vulgo sunt improbati) possumus vocare viros in exemplum omnium virtutum natos: ita tamen, ut virtutes eas non ad normam veritatis Christianae, sed ad gentiliū Sapientum praecepta exigamus. Nec aliter unquam tot gentes robore, numero, divitiis, aliisque commodis longe excellentiores (2) (Graeci facundia, Galli gloria belli ante Romanos fuerunt) (3) sibi subjicere, vel subiectas in fide retinere potuissent. Hinc tot Viri insignes, praecipue qui Rempublicam vel domi, vel belli administrandi scientiam sibi comparatam vellent, hujus Populi mores & leges pernoscere cupiverunt. Hinc etiam tot viri eruditione conspicui, ut aliorum, quibus vel otium,*
vel

(1) Vid. etiam Dion. Hal. L. III. c. II. (2) Vid. Veget. de re mil. L. I. c. I. (3) Sallust. Catil. c. 53.

PRAEFATIO.

vel occasio non suppetebat, conatus suble-
varent, in Antiquitatibus his explican-
dis operam suam posuerunt. Altera
quoque ratio dari potest, cur non ii tan-
tum, qui ad Rempublicam aliquando
sunt accessuri; verum etiam qui Lati-
nos, cujuscunque tandem ordinis sint,
scriptores paullo accuratius intelligere cu-
piunt, necessario huic studio aliquam ope-
ram navare debeant: quod scilicet & O-
ratores & Philosophi, praecipue vero
Historici, (quorum lectio ut jucundissima
est cunctis, qui non plane ab omnibus ar-
tibus humanioribus sunt alieni, ita etiam
est utilissima) Historici, inquam, & Poë-
tae passim alludent ad ritus suo tempore
usitatos: ita ut verus auctorum illorum
sensus, & recta verborum, quibus u-
tuntur, scientia haberi nequeat absque
istorum rituum cognitione. Nam pro-
prium quasi huic eruditionis parti & in-
situm est facem praeferre veterum scri-
ptis; unde non solum linguae Latinae co-
piam; sed civilis etiam prudentiae prae-
cepta hauriant melioris literaturae candi-
dati.

PRAEFATIO.

dati. Praecipue autem iis adolescentibus necessarium est hoc studium, qui Juris civili noscendo operam dant; cum plurimae leges, imo Tituli Digestorum & Codicis sine ejus ope explicari nequeant. At cum Cl. Vir Joannes Clericus Artis suae Criticae P. I. c. I. S. 3. pluribus tum rationibus, tum exemplis hoc firmaverit, plura non addam, ne aliena scriinia compilasse videar: verum operam meam elegantioris literaturae studiosis probatum iri sperans paucis coepti mei rationes prodam.

Cum multis operosum nimis esset tot scripta virorum eruditorum, Panviniorum, exempli gratia, Sigoniorum, Lippiorum aliorumque, qui his ritibus illustrandis insudarunt, perlegere, plurimi jam dudum fuerunt, qui breviter eos explicare aggressi sunt; ut Cantelius, Goodwinus, multique alii. Sed nullum adhuc tale compendium vidi, (vidi autem satis multa) in quo non defectus aliquot utentibus incommodos animadvertisse mihi visus sim: vel, quod rebus quibusdam

PRAEFATIO.

dam minus necessariis diutius , quam aequum videtur , inhaereant ; alia autem majoris momenti vel omnino praetereant , vel breviter saltem delibent ; vel quod ordine non satis congruo utantur. Tum praeterea , quod plerique (ut , exempli gratia , Cantelius) fontes antiquos , unde sua hausserunt , non indicent : quod tamen mihi perutile , si non plane necessarium esse videtur in eorum praesertim gratiam , qui ex ipsis veterum scriptorum locis de veritate dictorum convinci cupiunt ; aliisque ansam praebet multa veterum scriptorum loca , quae eatenus non bene intellexerant , explicandi. Verum est , Kippingium multos (& nimis sane multos) auctores citare : at cum ille simul sca-teat nugis ineptissimis de praestigiis daemonum , sagarum , & similibus , corrumpendo potius , quam formando , juventutis judicio natus videtur. Muto digressiones maximam partem ab instituto suo alienissimas , quas nullo ordine , nullo modo pertractat ; ingentem ubique sylvam auctorum ; veterum , recentiorum ;
noto-

PRAEFATIO.

notorum, ignotorum; bonorum, sequiorum (1) absque ullo dilectu citans. Tum ineptissimas opiniones philosophorum de rebus physicis, quae tamen sua aetate a cordatioribus plerisque explosae erant, immiscet; & stilo passim utitur neglectissimo.

Sed eum mittentes seriem potius instituti operis nostri videamus. Distributum illud est in sex partes, sive Sectiones; quarum unaquaeque rursus in membra quaedam, sive capita est divisa. Prima sectio agit de variis divisionibus, & ordinibus Populi Romani; ejusdemque Comitii. Et capite quidem primo, exposita breviter Urbis origine, agitur de divisione Romanorum in Tribus & in Curias; caput II. tractat de Senatoribus, sive Senatu, quo nihil toto orbe in suo genere majus Sol hic unquam vidit: caput III, agit de Oraine Equestri: caput IV. de ordine Populari: caput V. de Comitii in genere: caput VI. de Comitii

cu-

(1) Ex. gr. Pomponacium, Trithemium, Wierium, Schottum IV viros Reip. lycanthropicae constituendae.

PRAEFATIO.

curiatis . caput VII. de Censu , & de Comitibus Centuriatis : caput VIII. de Comitibus tributis . Sectione secunda agitur de Magistratibus , tum Majoribus , tum Minoribus , tum Ordinariis , tum Extraordinariis , tum Urbanis , tum Provincialibus : & primo quidem capite de Magistratibus in genere ; capite II. de Rege , & qui ei adjunctus erat , Tribuno Celerum ; capite III. de Consulibus ; capite IV. de Praetoribus ; capite V. de Aedilibus ; capite VI. de Tribunis plebis ; capite VII. de Quaestoribus . Inde explicantur Magistratus Extraordinarii : itaque capite VIII. agitur de Dictatore & Magistro Equitum : capite IX. de Censoribus , quos alii inter Ordinarios recensent : capite X. de Interrege ; capite XI. de Praefectis Urbi & de Praefectis Praetorio ; capite XII. de Decemviris legibus scribendis Consulari potestate , & de quibusdam aliis ; capite XIV. de Magistratibus Provincialibus , sive de Proconsulibus , Proprætoribus , eorumque Legatis : & denique capite XV. de ministris

PRAEFATIO.

nistris Magistratum. Sectio tertia agit de Judiciis duobus tantum capitibus, quorum primum est de Judiciis Privatis; alterum de Judiciis Publicis: quae ex Sigonii libris de Judiciis, & ex Sibrandi Tetardi Siccamae duobus de Judicio Centumvirali libris fere sunt collecta; cui capiti pauca de suppliciis noxiorum apud Romanos usitatis accesserunt. Sectio quarta Sacra Romanorum explicat: quae quidem in multis cum Graecorum sacris conveniunt; ita ut eorum explicatio tam ad Graecas, quam ad Romanas antiquitates pertineat; veruntamen ad scopum nostrum obtinendum (qui, ut diximus, est vera Scriptorum Latinorum, & inter eos Poëtarum, intelligentia) brevis eorum enarratio plane fuit necessaria. In his Sacris primo consideravimus Deos, quos coluerunt Romani; neque eos omnes, sed praecipuos; neque omnia de iis diximus, quae dici poterant; verum ea tantum, quae maxime necessaria esse putavimus: & ea capite primo. Caput secundum agit de Ministris Sacro-

PRAEFATIO.

Sacrorum, sive variorum ordinum & variorum Deorum Sacerdotibus: caput III. de ritibus, quibus Diis sacra facere solebant. Sed quia ad Pontifices etiam spectabat ordinatio Temporis, addidimus huic sectioni caput quartum de Anno, Mensibus, & de Dierum discrimine. Denique claudit hanc Sectionem Caput quintum & satis longum de Ludis Romanorum; (qui saepissime in honorem Deorum fiebant) quorum explicatio nostris quidem spectatis temporibus & moribus levis momenti haberi possit; sed qui apud Romanos (I) inter res maxime serias numerabantur. Imo in Acta Urbis referebatur, quo apparatu, quibusve sumptibus hi ludi essent editi. Ea autem pars hujus capituli, quae agit de Amphitheatro, & de Gladiatoribus, tota, ut ingenue fatear, ex Lipsii libris duobus Saturnalium Sermonum, & libro de Amphitheatro est excerpta, nisi quod forte paucula in hac editione ex nostro

* * *
penu

(I) Cic. ad Famil. II. 8.

PRAEFATIO.

penu adspersa sint. *Sectio Quinta de Militia Romana* agens ex ejusdem Lipsii libris quinque de Militia Romana potissimum est desumpta: (licet etiam hic varia passim aliunde accesserint) & itidem in quinque Capita distributa. Eorum primum est, de *Dilectu*; secundum, de *Ordinibus*; tertium, de *Armis*; quartum, de *Acie*; quintum, de *Disciplina militari*. In hoc autem Lipsio, ut id obiter addam, praeter reliquas ingenii dotes, praecipue admirationem nostram & imitationem meretur, ordo accuratissimus, quem tum in aliis suis scriptis, tum in his de *Militia Romana* libris servavit; de quo plura dici possent, si praefationis modulus id pateretur. *Sexta* denique *Sectio de Vita Romanorum* privata agens primo capite enarrat *Vestes a Romanis gestari solitas*: caput II. agit de *ratione Conviviorum*: caput III. de *Pecunia Romanorum*, & simul aliquid tangit de *Divitiis eorum* & *Luxu*; tum in hac demum editione
bre-

PRAEFATIO.

breviter hic de mensuris & ponderibus Romanorum egimus : caput IV. de Nuptiis Romanorum loquitur : caput V. de Nominibus eorum, Gentibus ac Familiis ; tum de Manumissionibus, & de Patria Potestate : caput VI. denique ultimum actum humani dramatis explicat, scilicet ritus, quibus circa Funera Romani sunt usi. In omnibus autem, ut iam diximus, hoc nobis proposuimus, ut ea tantum, quae ad intelligendos Graecorum Romanorumque libros omnino erant necessaria, poneremus ; cum etiam vix ea huic non magnae molis libro includere potuerimus. Cumque viderimus ex iteratis hujus opusculi brevi annorum spatio quater editionibus laborem nostrum erudito Orbi satis gratum fuisse, animum hoc nobis addidit paullo majoris molis opus conscribendi, Historiam nempe Romanam, quae jam etiam, Deo favente, intra paucissimos dies, prodibit in publicum. Cumque otium cane pejus atque angue oderimus jam aliam quan-

PRAEFATIO.

*dam materiam tractandam, si Deus
adspiraverit coeptis, animo destinavi-
mus. Tu interim, LECTOR, hanc
opellam benigno animo suscipe; & sicubi
erraverimus, humanitatis memor esse
velis. Vale, & utere.*

RITUUM,

Qui olim apud

ROMANOS

OBTINUERUNT,

SUCCINCTA EXPLICATIO:

SECTIO PRIMA.

De variis divisionibus, & Ordinibus Populi ROMANI, ejusdemque Comitibus.

CAPUT PRIMUM.

De origine Urbis Romae, & divisione Romanorum in Tribus & Curias.

Antiquitates Romanas noscitur operae pretium est breviter ipsius Urbis Romae originem altius paulo repetere; quam juxta vulgarem, & quae apud plerisque haecenus obtinuit, opinionem explicabimus, de ipsa rei veritate non anxie nimis solliciti; quia id

A

tan-

tantum agimus, ut Latini scriptores penitus ab harum literarum studiosis intelligantur: nec compendii brevitatem eam disquisitionem patitur. Sed commodiore loco & paulo latius de hac re agimus in prolegomenis ad Compendium Historiae Romanae, quae videri possunt.

De prima
Urbis ori-
gine.

§ I. Nihil in antiquiorum apud Graecos temporum historia celebratius est, quam excidium Trojae; de quo praeter infinitos alios auctores, scripserunt duo poetarum principes *Homerus* & *Virgilius*. Hac urbe a Graecis capta *Aeneas Anchisae & Veneris*, ut fingitur, filius, ^a regio certe genere ortus post varios errores oraculi monitu in regionem *Italiae*, quae *Latium* dicebatur, appulit, ^b ductaque ibi *Lavinia Latini Regis* filia *Lavinium* urbem ex uxoris nomine condidit. Aeneae hujus ex prioris uxore *Creüsa* filius *Ascanius* a noverca diffidens post triginta annos *Albam Longam* exstruxit: ubi ei in regno successit *Sylvius Postumus* Aeneae ex *Lavinia*

^a *Virg. Aen. I. vs. 329. & alibi saepissime.*

^b *Vid. Dionys. Halic. & Tit. Livius in iis historiis suis.*

nia filius, ^a a quo omnes deinceps *Albani Reges Sylvii* sunt cognominati; quorum seriem vide apud *Liv. l. i. c. 3.* & apud *Dionys. Halic. l. i. c. 70.* *seq.* Duodecimus a Postumo *Procas* duos reliquit filios, quorum minor natu *Amulius* fratrem majorem *Numitorem* per vim paterno honore privavit: utque regnum scelere partum sibi posterisque suis servaret *Aegestum* Numitoris filium inter venandum interfecit ^b; filiam vero Numitoris *Ilia*, sive *Rheam Sylviam*, ut se *Vergae* cultui consecraret, coëgit, specie quidem honoris, revera autem, ne ullam prolem ederet, quia illius Deae sacerdotes in perpetuum viris se abstinere debebant. At *Ilia* a viro aliquo militari (quem, quia *Deus auctor culpae honestior erat*, ^c *Martem* fuisse finxerunt) compressa geminum partum, & quidem masculum, edidit: qua re cognita *Amulius* pueros in *Tiberim* projici jussit. ^d Cum vero is fluvius forte ripis restagnasset

A 2 in

a *Dion. Hal. loc. c. 70. Sext. Aur. Vict. de orig. gent. Rom. ex Valer. Antiate, & paulo aliter Liv. l. c. 3.* b *Dion. Hal. l. c. 76.* c *Liv. l. 4.* d *Vid. ingens. fragm. de expositione Romuli ex Q. Fabio pictore ap. Dion. Hal. l. 79.*

in proxima alluvie ministri eos deposuerunt, ubi a pica & lupo^a (quae animalia Marti sacra sunt) enutriti finguntur: hodieque Romae in Capitolio exstat aeneum lupae simulacrum, ex cujus uberibus *Romulus* & *Remus* pendent: quod idem esse creditur cum eo, de quo loquitur Cic. in *Catil.* III. c. 8. Vid. *Marlian. Urbis Romae topogr.* l. II. c. 9. sed rei veritas esse videtur, eos a *Faustulo* regii pecoris magistro fuisse inventos, & ab ejus uxore (cui ex moribus lupae, hoc est, meretricis^b cognomen adhaeserat) fuisse educatos. Hi pueri cum adolevissent Numitoris avi sui pastores latrocinia exercentes pulsant^c; eaque occasione capti, ad regiam perducti, & ab avo agniti Amulium obtuncant, avum reponunt, qui nepotibus suis statim novae urbis condendae auctor fuit^d; tum, ut urbanam multitudinem quondam sibi adversam exhauriret; tum, ut juvenum ambitioni satisfaceret. Ne autem dissensio

a *Ovid. Fast.* III. vs, 37. S. *Aur. Vict. de or. gent. Rom. Plut. Quaest. Rom. n. 21.* b *Vid. Plaut. Epid. A. III. S. III. vs, 22.* c *Liv. i. 5.* d *Dion. Hal. i. 85.*

fio inter duos fratres (quibus Romulo & Remo nomen erat) oriretur, uter regnaret, auspiciis, more tunc temporis usitato, decerni placuit.

^a Remus prior in *Aventino* colle sex vultures, Romulus, sed posterior, in *Palatino* duodecim vidit: inde contentione & pugna orta caesus est Remus; licet alii eum fossam a Romulo novae suae urbi circumdatam per ludibrium transilientem interfectum fuisse velint: fossae enim urbium, ut & muri & portae sanctae apud veteres habebantur. ^b Romulus porro ita

solus superstes Urbem, vel proprie arcem tantum, in monte Palatino (ad cujus radices cum fratre expositus fuerat) condidit, eamque a nomine suo ROMAM dixit. Condita est Urbs,

juxta *Petavium Rationar. Tempor. P.*

II. L. III. c. 2. Anno Mundi 3231.

qui fuit *Periodi Julianae* 3961. ante

Christum natum A. 753. (ita ut hodie

a die Palilium, sive ab XI. Kal. Maji

k. 1722. incipiat annus Urbis condi-

tae 2475.) *Olympiadis* VI. anno ter-

tio; post Trojam everfam A. 431.

A 3

cum

^a *Ib.* I. 86. seq. *Liv.* I. c. 7. ^b §. 10. *Instit. de rer. divis.*

cum in *Judaea* pius Rex *Jotham* quintum jam annum regnum obtineret: juxta alios vero uno anno ferius. ^a Eo tempore Romulus aetatis annum decimum octavum agebat. Dies, quo Urbs condita est, fuit XI. Kalend. *Maji*; ^b qui dies *Palilia* a *Pale* pastorum Dea, cui tum sacra fiebant, dicebatur; & postea semper festus fuit habitus ^c. Urbe ita condita, cum Romulus de forma regiminis ad Populum retulisset, communi omnium consensu Regnum ei est delatum, captisque prius rite auspiciis Rex fuit renunciatus; quod deinde semper servatum est ^d, ne quid publice, nisi *captis auspiciis*, gereretur.

Ut vero multitudinem civium augeter Romulus, inter Palatinum & *Capitolinum* montem *Asylum* aperuit ^e; quod patebat servis fugitivis, obaeratis & maleficis ^f: dicebatur autem *Asylum* ab α privativo & verbo συλάω

^a *V. Pigh. Ann. Rom. T. I. p. II. Scalig. de emend. temp. L. v. p. 385. ed. Genev. 1629.*

^b *Plut. Romul. p. m. 23. E. c Propert. IV. El. 4. vs. 73. d Dion. Hal. II. c. 6. Cic. de Divin. L. I. c. 16. e Id. II. c. 15. Liv. I. c. 8. f Virg. VIII. vs. 342. Juven. VIII. vs. 272.*

ἀω, h. e., *spolio*; quia aliquem ibi
poliare, vel inde detrahere nefas e-
 rat ^a.

§. II Verum cum etiam sic penu-
 ia mulierum res Romana hominis
 luntaxat aetatem duratura videretur,
 nec finitimi filias suas Romanis
 collecticiae quippe undique homi-
 num turbae) elocare vellent, eos
 cum filiabus suis ^c & sororibus ad
 spectaculum equestre in honorem
 Dei *Consi*, sive *Neptuni* celebrandum
 invitavit Romulus; &, ut quisque
 civium suorum uxorem sibi ex con-
 stituto inde raperet, jussit. Ab hac
 injuria bellum cum istis gentibus est
 ortum; & primum quidem cum *Caen-*
ninsibus, qui a Romulo victi & fa-
 luberrimo consilio (quo etiam sem-
 per fere deinceps Romani sunt usi ^d.
quodque inter praecipuas causas incremen-
ti hujus tanti Imperii censerit debet ^e)
 non deleti, sed in civitatem recepti
 sunt; ut etiam ^f mox *Antemnates*, &
 his potentiores *Crustumini*. At ulti-

*De ulterio-
 re Urbis in-
 cremento.*

A 4 mum

^a Vid. Serv. ad Virg. Aen. II. 760. ^b Liv. I.
 c. 9. Dion. Hal. II. c. 30. Flor. l. c. ^c Ovid.
 de Art. Am. I. v. 131. ^d V. Plut. Romul.
 p. 27. A. ^e Cic. pro Balbo c. 13. ^f Dion.
 Hal. II. c. 35.

num, ob hanc causam, & gravissimum bellum fuit cum *Sabinis*, qui proditione *Tarpejae* virginis (sed vide, quae de veritate an falsitate hujus narrationis diximus in *Hist. Reip. Rom. L. I. c. I. §. 4.*) arce Romanorum in monte *Tarpejo* potiti media in Urbe praelium cum iis committebant, cum raptarum (quae jam maritis suis erant conciliatae) intercessione pax non tantum, sed & arctissimum foedus inter duos hos populos factum est, ita, ut Sabini quotquot vellent Romanam migrarent^a; Urbs a Romulo pristino nomine^b *Roma*; cives vero *Quirites* dicerentur, vel a *Curibus* Sabinorum oppido; vel, quod *Curis*^c Sabinorum lingua *hastam* (fortitudinis symbolum, ut quod praecipuum telorum olim esset, vide *Virg. Aen. XII. v. 95.*) denotet; Sabinorum autem Rex *T. Tatius* aequato cum Romulo imperio regnaret.

De Tribu-
bus.

§. III. Postquam autem Rex esset constitutus Romulus, universum, quem possidebat,^d agrum in tres partes divisit; quarum una ministeriis
fa-

^a *Dion. Hal. II. 46.* ^b *Plut. Romul. p. 30. A.*

^c *Dion. Hal. II. 48.* ^d *Dion. Hal. II. 7.*

facrorum, & templis exstruendis inferviret; altera usibus publicis, ut foris & basilicis; tertia denique usibus privatis reservaretur. Haec postrema rursus in triginta partes aequales pro numero triginta *Curiarum* fuit divisa. Nam omnem Populum Romulus in tres partes distribuerat; quae vel a *tributo dando*^a; vel a *numero ternario*^b; vel denique (quod verissimum est) a Graeca voce τριτύς (quae apud *Athenienses* tertiam tribus partem notavit) *Tribus* sunt dictae^c; easque singulas iterum divisit in decem *Curia*; de quibus mox paulo latius. Unicuique Tribui a Romulo *Tribunus* praefectus dicitur^d; quod tamen posterioribus temporibus non obtinuit, nisi hoc prius de Tribuno militari intelligas. Erat autem haec divisio apta ad dilectum militarem habendum; nam ex quaque tribu primo illo tempore mille legebantur pedites (unde etiam *miles* est dictus a *mile* pro *mille*

A 5 le

a *Ascon. ad l. 1. in Verr. c. 5.* b *Plut. Rom. p. 31. B. Auson. Grypho. v. 74.* c *Graev. Praef. in T. 1. Ant. Rom. Voss. Etymolog. hae v.*
 d *Vid. Dion. Hal. l. prox. d.*

le^a, quia veteres consonas in medio vocis non geminabant) & centum equites; ex quibus prima *Legio Romana* constitit.

Post pacem, de qua diximus, cum Sabinis initam, licet plurimum aucta^b civitate (praesertim, cum multi, qui ex Latio & *Etruria* Romulo auxilio venerant, in Urbe restitissent) idem tamen Tribuum numerus mansit, sed nomina tum demum fortitae sunt, ita, ut prima diceretur *Ramnesium* a *Romulo*, ut volunt^c, in quam omnes Romani, & postea a *Tullo Hostilio* Rege etiam Albani coniecti sunt; Varro loco cit. hujus tribus cives *Ramnes* vocant: ut etiam *Horatius Art. poët. v. 342. Liv. L. x. c. 6.* ubi vid. *Gron.* Et *Varro* dicit, omnia illa vocabula *Tusca* fuisse; ita ut frustra, vel certe sine operae praetio iis explicandis insudetur; secunda *Tatiensium* a *T. Tatio* Sabino- rum Rege in qua Sabini omnes; tertia denique *Lucerum*, dicta vel a *Lucu-*
mone

^a Vid. *Isidor. Orig. ix. c. 3. V. etiam Varr. de L. L. IV. p. 23. ed. Durdrecht.* ^b Vid. *Plut. Romul. p. 33. A.* ^c *V. Weitz. ad Pervigil. Ven. vs. 72. & Acron. ad Hort. de art. poët. v. 342. Varr. de L. L. IV. 9.*

mone Etrusco, qui Romulo adversus Sabinos suppetias tulerat; vel, a *luco*, in quo asylum Romulus aperuerat: & in hanc tribum omnes peregrini, qui tum erant, & qui postea ante novam tribuum divisionem a *Tullio* institutam ex victis gentibus accesserunt, sunt relati.

Procedentibus temporibus, cum quotidie res Romana augetur, primus *Tarquinius Priscus* ^a quintus Romanorum Rex numerum tribuum duplicavit ^b retentis tamen iisdem nominibus; ita, ut dicerentur *primi Ramnenses* & *secundi Ramnenses*, & sic porro. *Servius* vero *Tullius* Rex Romanorum sextus, cum Lucerum praecipue tribus immensum augetur totam hanc rationem mutavit, & universam Urbem in quatuor, agrum vero Romanum in quindecim, vel septemdecim (variant enim auctores ^c) portiones divisit; quarum quaedam dicebantur Tribus *Urbanæ*, quaedam *Rusticæ*; ita ut ille tribus, quae
ex

^a *V. Fest. v. V. sex Vestae Sacerdotes.* ^b *Vid. Manut. de comit. Rom. c. 2. T. I. Thes. Ant. R. Graev. n. 481. D.* ^c *Vid. Dion. Hal. IV. 15.*

ex Romuli institutione distinctae erant juxta genera hominum, distinxerit juxta loca habitationis, sive quot ἐκ τῶν γενικῶν fecerit τοπικάς. Vid. Sigon. de ant. jure civ. Rom. L. I. c. 3. Urbanæ tribus fuerunt ^a Suburana, Esquilina, Collina & Palatina a locis ita denominatae ^b, in quas initio omnes nobiliores homines conjecti sunt. Sed hi, postquam Fabius Censor A. U. 450. omnem turbam forenses in eas conjecisset ^c, & postea iis accessissent etiam libertini, in rusticas tribus sunt relati ^d; ideoque probrosum fuit a Censoribus ex rustica tribu in urbanam transferri: postea vero A. V. 584. Ti Gracchus Censor omnes, qui servitutem serviissent; & quibus quinquennio major filius, prædiave rustica pluris XXXM. HS. non essent, in unam tribum Esquilinam conjecit. Liv. L. XLV. c. 15. ^e Rusticae Tribus vel a locis, vel a gentibus sunt denominatae; a locis, ut Romilia ^f Crustumina, &c. a gente, ut Fabia, Ho-

^a Vid. omn. Sigon. ant. jur. civ. Rom. l. I. c. 3.

^b V. On. Panvin. de civit. Rom. c. 48. edit.

Graev. c Liv. IX. 46. ^d Vid. Aſcon. ad Cic.

pro Mil. c. 37. Epit. Liv. xx. ^e Plin. H. N.

XVIII. c. 3. ^f Varr. de L. L. IV. c. 9.

Horatia, & sic porro ^a. Nomen autem tribus saepe tanquam agnomen reliquis nominibus additur; ut C. Septimius T. F. Quirina, M. Oppius M. F. Terentina. Coelius ad Cic. Famil. VIII. 7. & saepissime in Inscriptionibus. Instituit praeterea Servius Tribuum, vel Vicorum Praefectos ^b, qui nomina sexum, aetatem, opes, &c. tribulium suorum scire debebant; vetuitque quemquam ex tribu sua demigrare. Postea diversis temporibus aliae adhuc Tribus additae sunt ita ut tandem triginta quinque numero essent, a locis pleraeque dictae, ut *Stellatina*, *Pomptina*, &c. (Vid. Panvin. de civ. Rom. c. 1. T. 1. Graev.) Post bellum *Marsicum* tota Italia civitate donata octo, vel decem etiam aliae Tribus sunt adjectae ^c, verum paulo post ad pristinum numerum sunt redactae ^d. Atque hae sunt triginta quinque illae Tribus, in quarum aliqua quisque civis Romanus, sive intra, sive extra Urbem degeret, censeri debebat. Ma-
nu-

^a *Inscript. ap. On. Panv. de rep. Rom. c. 49.*

^b *Dion. Hal. IV. seq. c V. App. Alex. Civ.*

L. 1. p. 641. edit. Toll. d Vid. Gruch. de

Comit. Rom. L. 1. c. 4.

numiffi tamen tribum, five jus fuffragii non ftatim accipiebant: hoc enim non nifi a Populo olim & pofttea a Principe concedebatur. Tempore autem Pandectarum hoc jus emebatur: unde legimus patronos aliquando juffiffe, ut haeredes fui tribum libertis fuis emerent. *l. 31. pr. ff. de legat. 3.*

§. IV. Diximus a Romulo fingulas Tribus in decem *Curias* fuiſſe diſviſas, quibus a raptis Sabinis nomina fuiſſe indita quidam volunt ^a; ſed, cum ea (maximam ſaltem partem) ad nos non pervenerint, incerta haec ſunt: Dictae autem ſunt *Curiae* juxta quosdam a *curando*, ſcilicet *ſacra*; quaeque enim Curia ſacra quaedam ſibi peculiaria habebat, quae a *Curione* (is Curiae praecerat ^b) curabantur. Unde curiae ſimiles fere erant Paroeciis vel Parochiis, ut corrupte hodie dicuntur. Vid. *Fam. Nardinum Roma vet. L. II. c. T. IV. Graev. Omnibus vero Curionibus praecerat, qui Curio Maximus dicebatur. Vel forte*

^a *Liv. I. cap. 3. Aliter Dion. Hal. L. II. c. 47. ex Varr. & Plut. Romulo p. m. 30. Vid. Fam. Nardini Romam vet. L. II. c. I. Tom. IV. Graev. n. 948. b Vid. Plaut. Aulul. A. I. S. II. vſ. 29.*

forte ita sunt dictae, quod Rempu-
blicam *curarent*; hoc enim primis il-
lis temporibus Comitiiis *Curiatii* (de
quibus suo loco) faciebant *Curiae*; un-
de etiam locus, ubi Senatus Romae
habebatur, *Curia* est dictus: vel de-
nique, & hoc verius est, a Graeco
κυρία^a; quemadmodum Atheniensi-
bus dicebatur tota populi concio legi-
time convocata ad vetandum, juben-
dumve, quod e republica esse cense-
bat. In curiarum aliquam descripti
erant omnes cives in Urbe, vel in agro
Romano, degentes; coloni enim &
municipes suas quasdam peculiare^b
curias in coloniis & municipiis habe-
bant. Numerus triginta Curiarum
semper mansit, licet postea Tribuum
numerus augetur.

a *Vid. Graev. Praef. Tom. 1. Antiquit.* b *Vid. Gruch. ad poster. Sigon. disp. refut. c. 6.*

CAPUT SECUNDUM.

De Senatoribus.

*De institu-
tione & nu-
mero Sena-
torum.*

§. I. **R**egnum adeptus Romulus tres *Ordines Populi Romani* fecit. Et primum quidem eos, qui virtute, aetate, genere, vel opibus excellabant a reliquis secrevit, ^a eosque *Patricios* dixit; cujus appellationis variae traduntur rationes. Quidam *Patricios* fuisse dicunt eos tantum; qui a primis *Patribus*, sive *Senatoribus* erant orti: alii propterea *Patricios* eos appellatos ajunt, quod soli *patrem* *ciere*, sive *nominare* possent, quasi alii essent fugitivi, vel servi, neque suos patres ingenuos nominare possent ^b. Sed verius est, juxta *Vossium Etymolog. v. patricii*, duas posteriores syllabas in voce *patricius* esse tantum *patris* vocis productiones, quemadmodum ab *aedilis* fit *aedilicius*, a *novus*, *novicius*, &c. Ex his porro *patriciis* Romulus jussit ^c ut singulae tribus ternos, quos maxime probas-

sent,

^a *Dion. Halic. II. 8.*   ^b *Plut. Romul. p. 24. D.*
Festus V. Patricios.   ^c *Dion. Halic. II. 12.*

sent, viros legerent ; & idem etiam singulis Curiis mandavit : tum his nonaginta novem viris unum, quem ipse maxime idoneum judicasset, adjecit, cui rerum urbanarum curam committeret, quoties ipse exercitum extra fines agri Romani ducturus esset : & hi centum viri *Senatores* & *Patres* honoris, benevolentiae ^a & aetatis causa sunt dicti ^b. Et sic hodie (ut majoris lucis causa hoc addamus) in *Anglia* dicuntur *Aldermanni*, *Hamburgi die Oberalten*, qui quinque paroeciarum nomine reliquis Senatoribus adjuncti sunt. Hinc etiam est Gallorum hodierna vox *Seigneur*, quasi *seniorem* dicas : & in patriae metropoli *Durdrecht* Senatores *Oud-raaden* dicuntur. Etiam Christianis *Presbyteri* sunt sacrorum ministri : & *Vossius* de vitis *Serm. l. 11. c. 8.* putat Belgice *Graven* dici Comites a *grauw*, *canus* : nam olim *Graviones* illi iudices tantum fuerunt. Et haec obiter adjecta funto. Possunt etiam dicti fuisse *Patres*, quia revera nullos alios in Senatum legerit Romulus, nisi qui

B Pa-

^a *Plut. Rom. p. 24. E. Sal. Catil. c. 6.* ^b *Flor. 1. c. 1.*

Patres essent, cum tales majorem Reipublicae curam gesturos esse cense-
feri debeat.

Paulo post Urbem conditam Romanis & Sabinis societate junctis ex his etiam centum curiarum suffragio in Senatum lecti sunt: ^a *Tullus* quidem *Hostilius* tertius Romanorum Rex Senatorum numerum non auxit, sed Albanis Romam traductis, & nobilissimis eorum familiis (quales fuerunt Juliae, Serviliae, Quinctiae &c. ^b) inter patricios adscitis Senatum supplevit: ^c *Tarquinius* vero *Priscus*, qui homo novus & peregrinae originis erat, potestati suae firmandae ^d centum ex praestantissimis plebejis inter patricios. & inde inter Senatores retulit, *factionem haud dubiam Regis, cujus beneficio in Curiam venerant^e*; ita ut trecenti jam numero essent: Hi postremi Senatores tunc quidem dicti sunt *Minorum gentium*; nam aliis Senatoribus a *Bruto* allectis tractu temporis *Majorum gentium* dici coeperunt: itaque conciliandus est
Ta-

^a *Dion. Hal.* II. c. 47. ^b *Liv.* l. I. c. 30. ^c *Vid. eund.* l. III. c. 29. ^d *Id. ibid.* c. 67. ^e *Liv.* I. c. 35.

Tacitus Annalium l. XI. c. 25. cum Livio *l. I. c. 25.* Junius enim Brutus (vel, juxta alios, *P. Valerius Poplicola*) cum *Tarquinius Superbus* Patri- cium & Senatorium ordinem caedi- bus exhaustisset; (nam qui justo ma- jorem potestatem cupiunt, ejusmodi Concilia abolere conantur, ut prae- terito seculo in Francia factum, in Anglia tentatum fuit) praecipuis ex equestri ordine inter *Patres conscriptis* Senatum supplevit^a; unde *Patrum Conscriptorum* appellationem (quae deinceps solennis fuit, ut nempe in Senatum vocarentur, qui Patres, qui- ve Conscripti essent,) ortam fuisse mul- ti volunt: *Parvinius* vero omnes post Romuli primam lectionem assumptos *Patres Conscriptos* fuisse dictos asserit. *G. Gracchus* Tribunus plebis A. U. 631. trecentos ex Equitibus in Sena- tum allegisse a *Plutarcho* dicitur; ^b at verius est, cum talem aliquam legem quidem tulisse, sed non pertulisse. Vid. Sigon. de ant. jur. Civ. Rom. l. 11.

B 2

c. 2.

^a Liv. II. c. 1. Dion. Hal. v. c. 16. ^b In ejus vita p. m. 837. qui locus tamen aliter explicari possit: nempe, ut ex equitibus 300. judices lege- rit Gracchus, qui simul cum 300. Senatoribus omnes causas judicare possent.

c. 2. ^a. A. U. 622. *M. Livius Drusus* Tribunus plebis de trecentis equitibus in Senatum legendis legem tulit ^b; verum ea, aequae ac aliae omnes ab eodem latae, statim eo caeso abrogata est. *Sullam* Dictatorem Senatum auxisse certum est ^c, sed quot Senatores adjecerit incertum: hoc constat post *Sullam* ultra quadringentos fuisse ^d. Tempore vero *Julii Caesaris* & per infecutas turbas Triumvirorum multis indignis (facile patientibus Triumviris, ut ita eorum tyrannis etiam magis firmaretur) in Senatum se ingerentibus numerus Senatorum vel ad mille excrevit; ideoque ab *Augusto* ^e, postquam rerum potitus est, ad pristinum numerum sexcentorum debuit redigi. Et haec de numero & institutione Senatorum dicta sunt.

*De lectione
Senatus.*

§. II. *Lectus* fuit *Senatus* primo quidem, uti vidimus, ab ipsis Regibus, iisque pulsus a Consulibus. Nam, licet ex verbis *Ciceronis pro Sextio* c. 65. (*deligerentur autem in id Consilium* ab
uni-

^a Vid. *Pigh. annal. ad A. U. 631.* ^b *Appian. Alexandr. L. 1. civil. p. 630. edit. Toll.* ^c *Id. p. 650. & 688.* ^d *Vid. Cic. Attic. 1. 13.* ^e *Suet. Aug. c. 35.*

universo populo) videri possit, ante Censores creatos, Senatores nominante Consule a Populo fuisse cooptatos, rectius tamen & *Hotomannus* & *Cl. Graevius* apud Ciceronem pro *ab legunt ex*. Quod non videtur observasse *R. Abbas Vertotius* in *epist. ad Ill. Stanbopium de difficultatibus quibusdam circa constitutionem Senatus Rom.* p. 20. donec A. U. 310. Censores crearentur, quibus id munus peculiariter fuit demandatum: & semel tantum libera Republica *Dictator Senatui legendo* creatus legitur, post cladem scilicet *Cannensem N. Fabius Buteo* ^a. Sub Imperatoribus *Triumviri Senatui legendo* creati sunt ^b. Cujus Senatoris nomen a Censore Senatum legente primum recitabatur ille erat & dicebatur *Princeps Senatus*; isque olim quidem fuit qui primus Censor ex iis, qui viverent, fuisset: Sed post A. U. 544. quem Censor dignissimum censuisset eum Senatus Principem legebat ^c. Licet autem haec dignitas nec imperium, nec potestatem conferret, tamen amplissima omnino habebatur,

B 3

quia

^a *Liv. xxii. c. 22.* ^b *Suet. Aug. c. 37.* ^c *Liv. xxvii. c. ii.*

quia scilicet nemo, nisi vita innocentissime acta, eo adspirare poterat, unde honoris causa saepe aliquis inde designatur ^a: ac fere, qui semel Princeps Senatus lectus fuerat, sequentibus lectionibus eam dignitatem retinebat ^b: eaque dignitas *Principatus* dicitur ^c: & hinc postea ipse Imp. *Princeps* fuit dictus; quae vox proprie tantum *ordinem* notat, non *potestatem*.

Singulis lustris Senatus ab alterutro Censore recensebatur; & si quis moribus esset amplissimo ordine minus dignis, vel censum minuisset Senatorium ^d in recitatione catalogi Senatorii nomen ejus silentio praetermittabatur; ita tamen, ut praeteritioni causa adderetur. Vide Val. Max. l. II. c. 9. n. 2, 3, 4, 5. atque eo ipso, nulla alia nota adscripta *Senatu motus* habebatur, hoc est, *Senator porro non erat*. Senatu tamen moti infames non erant, nisi infami judicio, vel de ambitu damnati essent *Dio Cassius l. xxxvi. p. 8. sq. edit. regiae 1548.* Ita ut etiam

a *Cic. pro Rabir. c. 7. Id. Phil. VIII. c. 40.* b *Liv. xxxix. c. 52. nom.* c *Cic. fragm. or. pro Scauro. Vid. Onuphr. Panvin. Fast. L. v.* d *Cic. Fam. XIII. n. 5.*

tiam in iudices legi possent. Cic. *pro Clu.* c. 42. *sq.* Porro lege Cassia cautum fuit, ut quem populus damnasset, cuive imperium abrogasset, in Senatu nec esset. Afcon. ad Cornel. l. p. 969. ed. Graev.

§. III. In Senatoribus legendis haec *Requisita*, quinque potissimum spectabantur, *ge- ut quis Se- nus, ordo, census, aetas & magistratus.* *nator esse* *posset.*

Primo, antiquissimis temporibus solis patriciis aditus in Senatum patuit; adeo ut illi, qui a Tarquinio Prisco ^a, & deinde a Junio Bruto ex plebe fuerunt allekti, prius inter patricios cooptari debuerint ^b; at circa tempora Decemvirorum, sive circa A. U. 302. plebeji directo in Senatum admissi videntur ^c. Secundo, quod ad ordinem, servatum est, ut ex equestri maxime ordine Senatores legerentur; unde equestris ordo *Seminarium Senatus* ^d appellatus fuit: sed hoc tamen perpetuum non fuit; *Appius* enim *Claudius* Censor etiam libertinorum filios in Senatum legisse traditur ^e. Tertio etiam ratio fuit habita *Census*

B 4 qui

a *Dion. Hal.* III. a. 67. b *Id.* v. c. 13. c *Vid. omn. Sigon. de jure ant. civ. R. L.* II. c. 2. d *Liv.* XLII. c. 61. e *Id.* IX. c. 46. *Suet. Claud.* c. 24.

qui antiquissimis quidem temporibus nullus spectatus fuisse videtur ^a; sed florente Republica fuit 800. *HS.* five 800000. *nummorum sestertiorum*, qui faciunt nostra moneta 20000. *Philippaeorum*; vel, ut alii, *Imperialium*: verum Augustus iussit ^b, ut census Senatorius esset 1200. *HS.* hoc est, 30000. *Philippaeorum*, vel *Imperialium*; juxta *Dionem* vero *Cassium libr.* 54. 1000. *HS.* Nempe *Suetonius* loco in margine citato posuit censum, quem primum invenit Augustus ad Remp. accedens; & quem reliquit moriens. *Dio* vero talem posuit, ut primum post bellum civile constitutus fuerat; & ut deinde primo fuerat auctus. Quarto, *aetatis* quoque habitam fuisse rationem certum est ^c: sed quae ea fuerit non satis constat: verum cum, ut quinto loco innuimus, ex iis fere tantum, qui jam *Magistratum* aliquem gessissent ^d, lecti sint, primusque qui in Urbe caperetur magistratus fuerit *Quaestura*, (nempe ex muneribus honoratioribus; nam

vigin-

^a *Plin. H. N. praef. L. XIV.* ^b *Suet. Aug. c. 41.* ^c *Tacit. xv. c. 28.* ^d *Vid. Sigon. de ant. jur. civ. Rom. l. II. c. 2.*

vigintiviratum, ex. gr., etiam juniores capiebant), consequens est neminem ante quaestoriam aetatem Senatorem fieri potuisse^a: ea autem probabiliter fuit annus aetatis vicefimus quintus^b, ut infra dicemus. Licet autem aliquis magistratum gessisset propterea tamen continuo Senator non erat^c, nisi a Censoribus in Senatum esset lectus; sed Equites, qui Curulem magistratum gesserant, licet Senatores proprie non essent, tamen jus suffragii in Senatu habebant; ita, ut ipsi quidem sententiam non dicerent, sed ut *pedibus in aliorum sententiam irent*; (qui mos hodieque a Cardinalibus in eligendo Papa servatur. Vid. *Amelott. ad Tacit. A. l. vi. c. 12.*) unde hi Senatores *Pedarii* sunt dicti^d. Verum, ut hoc addam, probabilis factis videtur *Manatii* opinio, qui vult (*de Sen. Rom. c. 1.*) Quaestores, Tribunos & aediles plebis, quamdiu magistratum gererent, aditum in Senatum habuisse; Curules vero magistratus semper; imo hos in legendo Se-

B 5 natu

^a Vid. *Zamosc. de Senatu Rom. I. c. 8.* ^b Vid. *Omn. Dion. LII. p. 323. edit. reg.* ^c *Gell. III. c. 78.* ^d *Id. d. l.*

natu a Censoribus, nisi fontica causa esset, praeteriri non potuisse.

*Insignia
Senatorum.*

§. IV. *Insignia* Senatorum fuerunt, primo *Latus clavus*, sive *tunica lativclavia*^a, (*χιτών πλατύσημος*) hoc est, cui *linea purpurea oblonga & quadrata instar fasciae erat adsuta*^b quae *fascia clavus* dicebatur; *latus* autem, quia *Equites angustiore* habebant; de quo suo loco: secundo, *Calcei nigri*^c ad medium usque crus subducti: tertio, *lunula argentea*, sive *figura numeri centenarii in calceis*^d, quod, scilicet, primi *Senatores centum numero* fuissent: quarto, *locus separatus in spectaculis proxime podium, vel arenam*; qui locus dicebatur *Orchestra*, unde haec vox aliquando pro *ipso Senatu* ponitur^e, quae proprie quidem significat, *locum ubi histriones saltabant*; (*ὄρχουμαι, salto*) juxta quem proxime *Senatores* sedebant; verum a *theatro* etiam ad alia *spectacula* haec vox translata fuit.

*De ratione
habendi Se-
natum.*

§. V. *Jus convocandi Senatum* habebant olim quidem *Reges*, *regibusque*

^a Ovid. *Trist.* IV. *El.* 10. *vs.* 35. ^b *Vid. Graev. Praef. T. VI. Ant. R.* ^c *Horat. Serm. I. VI. vs. 27.* ^d *Juven. VII. vs. 192.* ^e *Id. III. vs. 178.*

busque pulsis Consules, Dictatores, Magistri Equitum ^a, Praetores, Tribuni plebis, Praefecti Urbis; &, qui extra ordinem Reipublicae praefuerunt, Decemviri legibus scribendis, Tribuni militum consulari potestate, & Triumviri Reipublicae constituendae: de Praefecto Urbis Latinarum causa dubitatum fuit, quum ea aetate fieret, quae senatoria non esset ^b; verius tamen videtur eum Senatum cogere potuisse. Observandum autem est, minorem magistrum non potuisse habere Senatum, nisi absente majore, ut Cornutus Praetor Urbanus absentibus Consulibus Senatum habet more majorum. Cic. *Famil. L. x. n. 12.* & hoc etiam non nisi in re nova fieri poterat. *Ib. L. xiii. n. 28.* quod tamen non obtinuit in Tribunis plebis, qui etiam invito Consule Senatum vocabant, ut colligi potest ex Cicerone de Orator. L. iii. in initio. Convocabatur autem Senatus vel edicto, in quo causa convocationis addi solebat. Vid. Tac. *Ann. L. i. c. 28. f.*
 vel

^a Liv. viii. c. 33. Dio l. xlii. p. 197. edit. Lat.

^b Gell. xiv. c. 8.

vel per praeconem ^a; & si quis Senator non adesset, pignoris captione multabatur ^b. Haberi non potuit Senatus nisi in *Templo*, hoc est, in loco ab *Auguribus consecrato* ^c; unde in curiis *Hostilia*, *Julia*, *Pompeja* templa constituta sunt: verum etiam saepe in templis vulgo ita dictis habebatur ^d, ut in templo *Honoris*, *Apollinis*, *Concordiae* ^e, &c. ^f Et hinc templum *Vestae* non fuit augurio consecratum, ne illuc conveniret Senatus, ubi erant virgines ^g. Legatis autem, quos in Urbem admittere volebant, & magistratibus, qui ad Urbem erant Senatus in aede *Bellonae* extra Urbem dabatur. *Liv. L. xxxi. c. 47. L. xxxiii. c. 22. & 24. &c. Festus v. Senacula.*

Legitimum tempus habendo Senatum erant *Kalendae*, *Nonae* & *Idus* cujusque mensis: sed, si necessitas urgeret, omnibus diebus haberi poterat; nisi *Comitiales* essent, hoc est, quibus re ipsa *Comitia* haberentur, non qui-

^a *Vid. Zamosc. de Senat. Rom. II. c. 4. Juven. IV. v. 75. b Cic. Phil. I. c. 5. Liv. III. c. 38. c Gell. XIV. c. 7. d Liv. l. xxxvii. c. 52. Sallust. Catil. c. 47. e Coelius ad Cic. Famil. VIII. n. 8. f Sallust. Catil. c. 47. g Serv. ad Virg. Aen. l. VII, v. 153.*

quibus haberi possent; uti abunde probat *Zamoscius de Senat. Rom. II. c. 7.* Ex instituto vero Augusti singulis modo Kalendis & Idibus habebatur Senatus; ita tamen, ut mense Septembri & Octobri nullos alios adesse necesse esset quam sorte ductos, per quorum numerum Senatus consulta confici possent^a: nam, ex gr., nemo legibus solvi poterat, nisi ducenti Senatores adfuissent ex lege quam tulit Cornelius Tr. pl. A. U. 686.^b quod fecit Augustus specie quidem, ut molestiam muneris Senatorii levaret; sed revera, quia minus expediebat ei, qui libertatem patriae suae opprimerat, frequenter adeo tam augustum procerum concilium convenire.

Nullum ergo Senatusconsultum fieri potuit, nisi legitimus adesset Senatorum numerus^c; quis vero ille fuerit, non satis constat: ante Sullam numerus centenarius suffecisse videtur; sed Augusti aetate quadringenti desiderabantur, quod tamen ipse abolevit; & ut infra eum numerum

^a *Suet. Aug. c. 35.* ^b *Ascon. argum. in Or. I. pro Corn.* ^c *Vid. Liv. XXXIX. c. 18.*

rum Senatus-consultum fieri posset, iussit ^a; ut etiam ea ratione sensim Senatus potentiam enervaret. Hinc autem mos inoleverat, ut qui Senatus-consulto intercedere vellet, diceret Magistratui ad Senatum aliquid referenti, *Numerata Senatum*.

Magistratus, qui Senatum habiturus erat ante curiam hostiam immolabat, & auspicabatur; ^b atque ita demum curiam intrabat. Olim *fere* servabatur, ut primus sententiam rogaretur Princeps Senatus ^c; &, si post ^d comitia consularia Senatus haberetur, Consul designatus: & hoc merito, ut, nempe, cautius & circumspicius censeret, quia executio decretorum Senatus facile, & plerumque se in eorum consulatum extenderet. Vid. *Appian. Alex. Civ. l. 11. n. 430. Celeberr. Jo. Vinc. Gravina de ortu & progr. jur. civ. l. 1. §. 18. fere dico; nam jam olim libertatis consularis fuisse videtur, ut eum, quem vellet, primum rogaret ^e: Tempore vero Julii Caesaris, vel paulo ante, Consul, ^f quem*

^a *Dion. Cass. L. 54. fin.* ^b *Vid. Suet. Jul. c. 81.*
^c *Gell. XIV. c. 7.* ^d *Cic. Phil. v. c. 16. Salust. Catil. c. 50.* ^e *Liv. v. c. 20.* ^f *Suet. Jul. c. 21.*

quem voluisset, primum rogabat; (modo ex Consularibus ^a esset) & inde reliquos pro ordine dignitatis, (honoris enim & amicitiae signum hoc erat ^b) ut primum Consulares, deinde Praetorios, & sic porro: post aedilicios autem ordo aetatis in rogan- dis sententiis servatus esse videtur ^c: & aliquando honoris causa quibusdam concessum est, ut consulari loco sententiam dicerent, licet Consules nunquam fuissent ^d: Tum etiam servatum fuit, ut quem Consul Kalendis Januariis primum rogasset ^e, eum deinceps toto anno primum rogaret; sed postea hoc, ut alia, quoque neglexit Caesar: & Augustus nullum ordinem servavit: prudenti consilio, ut ita parati ad dicendum venire cogentur ^f. Quod si res maximi momenti esset aliquando jurati Senatores sententiam dicebant ^g: Fiebant Senatus-consulta ordinario *per discessionem*, hoc est, ita, ut, qui censuisset in certam curiae partem *discederet*, eum- que

^a Vid. Cic. Famil. x. n. 12. ^b Vid. eund. post red. in Sen. c. 7. ^c Dion. Hal. VII. c. 21. ^d Cic. Philipp. I. c. 6. ^e Gell. IV. c. 19. ^f Suet. Aug. c. 35. ^g Liv. XXVI. 33. & ibi Gron. Id. XXX. 40. XLII. 21.

que, qui idem censerent, sequerentur; unde *pedibus in alicujus sententiam ire* dicimus pro *eam amplecti* ^a; cujus locutionis exempla passim sunt obvia.

De ratione referendi ad Senatum.

§. VI. *Referre Magistratus ad Senatum* debebat primum de rebus divinis, tum de humanis ^b: neque Magistratus tantum, qui Senatum habebat, ad eum referre poterat, verum omnes, quibus jus Senatum convocandi competebat; unde aliquando legimus diversa a diversis Magistratibus eodem tempore fuisse relata ^c. Sed Consul vetare poterat, ne quid se invito ad Senatum referretur: quod de Tribunis plebis tamen non est intelligendum; nam illi non tantum de alia aliqua re referre poterant, & ad relationem Consulis aliquid addere, vel eam mutare ^d; verum etiam, si ille referre nollet, ipsi id facere poterant, ^e vel etiam ejus relationi intercedere ^f; quod jus quoque omnibus, qui parem majoremve cum referente Magistratu potestatem habebat

^a *Vid. omn. Plin. Epist. VIII. n. 14.* ^b *Gell. XIV. 7.* ^c *Cic. Philipp. VII. init.* ^d *Vid. Manut ad Cic. Famil. I. n. 1.* ^e *Ibid. x. n. 16.* ^f *Vid. Tacit. Annal. I. c. 13.*

habebant,^a competebat: potuit etiam Consul videns, quo animi inclinaturi essent, antequam omnes sententiae dictae essent orationem paraeneticam interponere; cujus rei exemplum est *quarta Catilinaria*; eam enim Cicero habuit ante, quam *Cato* sententiam dixisset. Perdita autem Rep. Princeps, licet Consul non esset, de una, duabus, tribus rebus referre poterat; quod jus primae, secundae, tertiae relationis dicebatur. Vid. *Casaub. ad Suet. Jul. c. 20. Lips. ad Tac. Ann. L. xv. cap. 22. Cl. Barbeiraccium ad Gron. de L. Regia p. 48. sqq. ed. Gall. Gravinam libr. sing. de Rom. Imp. p. m. 473.* ^b Quod si aliquis in dicenda sententia plures res complexus esset, quisque Senator dicere poterat, *Divide*; ut scilicet de unaquaque re seorsim referretur. Et magna haec vis erat referentis ad Senatum, quod duas res aliquando ita una rogatione comprehenderet, ut dividi vix possent. Vid. *Polyb. exc. leg. n. 129.*

C

Se-

^a *Cic. de LL. III. c. 3. Gell. XIV. c. 7. b Ascort. ad Verr. III. c. 46.*

^a Senatorum etiam singulorum jus erat, cum de aliqua re Consules retulissent, & ad se ordo [dicendi] pervenisset, de alia quadam re, quam e Republica esse ducebant, sententiam suam addere, & petere, ut Consules de ea re ad Senatum referrent, quod *censere* dicebatur ^b: & hoc aliquando faciebant, ut *diem dicendo eximerent*; (sic enim proprie loquebantur, ^c vel *diem consumere*. Cic. *Att. L. IV. n. 2.* & *in Verr. II. c. 39.* & *tollere diem*. Id. *de EL. III. c. 18.*) nam post horam decimam nova relatio in Senatu non poterat fieri ^d: nec post solem occasum Senatus-consultum fieri poterat ^e. Sententiam stantes dicebant, unde *excitari* dicitur *Postumius* ap. Liv. *L. IX. c. 8.* cum jubetur sententiam dicere. Vid. etiam Cic. *ad Att. L. I. n. 13.* Quod si aliquis intercessisset, non *Senatus-consultum*, sed

Sena-

^a *Ascon. ad Cic. pro Mil. c. 6.* Vid. *exem. ap. Liv. L. VIII. c. 14.* & *amr. Senec. de vita beata c. 2.* & *epist. 3.* ^b Vid. Cic. *pro Sext. c. 32.* Graev. *ad Suet. Jul. c. 20.* Gell. *IV. c. 10.* ^c *Quintil. dial. de orat. c. 19.* ^d *Senec. de tranquill. an. c. ult.* ^e Cic. *Phil. III. c. 10.*

Senatus-auctoritas perscribatur; quod etiam fiebat, si *Senatus* alieno loco, aut tempore, aut non legitimo edicto, aut numero convenisset ^a. Hoc casu de ea re ad *Populum* referebatur; cujus rei infigne exemplum est in epistolis *Coelii* ad *Ciceronem*, quae exstant inter eas, quas vulgo *ad Familiares* dicunt, libro octavo. Consul autem sententiam, quam vellet, primam pronunciare poterat, ut in eam discessio fieret; quae ipsius maxima vis in *Senatu* erat ^b: ejusque formula talis fere erat, *Qui hoc censetis illuc transite; qui alia omnia in hanc partem*: rationem hanc subjicit *Festus* ^c; his verbis praeit, *ominis videlicet causa, ne dicat, qui non censetis*, quae ex ridicula veterum superstitione desumpta sunt. Primus autem discedebat, qui retulisset. ^d *Senatus-consulto* facto ii, in quorum sententiam factum erat, nomina sua subscribebant ^e; de qua re festively loquitur *Cicero* *Famil.* ix. n. 15. & tum

C 2

in

^a Dio L. 55. non procul ab *inis*. qui locus est clariss. ^b Cic. *Famil.* i. n. 2. ubi *Vid. Man. Gron.* ^c *Vid. v. qui hoc censetis; &c.* ^d *Manut. ad Cic. l. d.* ^e *Vid. Cic. Famil. xv. n. 6. Liv. xxxix. cap. 4.*

in aerarium condebatur, ^a ubi etiam leges & alia scripta ad Rempublicam pertinentia adservabantur: olim vero in aedem Cereris aedilibus custodienda dabantur ^b. Locus autem ubi *tabulae* publicae custodiuntur, *tabularium* dicitur. ^c His peractis Senatus dimittebatur ab eo, qui Senatum habuerat, solenni formula, *Non amplius vos moramur; Patres Conscripti* ^d. Res, de quibus ad Senatum referebatur, erant omnes quae Reipublicae administrationem spectabant, praeter creationem magistratum, lationem legum, & belli vel pacis arbitrium ^e, quarum rerum potestas penes Populum erat. Erat itaque Senatus consilium sempiternum Reipublicae propositum: deligebantur autem in id consilium ab universo populo, aditusque in illum summum ordinem omnium civium industriae ac virtuti patebat. Senatus Reipublicae custos, praeses, propugnator collocatus erat; & hujus ordinis auctoritate uti magistr-

^a Tacit. Ann. III. n. 51. ^b Liv. III. c. 55.

^c Cic. pro Rabir. c. 3. Liv. XLIII. c. 16.

^d Capitol. in Anton. Phil. c. 10. ^e Dion Hist. IV. c. 20. & VI. c. 66.

gistratus, & quasi ministros gravissimi consilii esse, voluerunt majores ^a. Judices etiam ex Senatu legabantur usque ad legem *Semproniam* a C. *Sempronio* Graccho A. U. 631. latam, qua judicia a Senatu ad Equestrem ordinem transtulit; quae tamen postea cum Senatu rursus sunt communicata. Denique aerarii quoque cura suprema penes Senatum fuit ^b. Ex quibus omnibus rebus patet dignitatem Senatoriam in Republica Romana fuisse maximam; unde etiam hic ordo *Amplissimus* ordinario cognomine dicebatur ^c. *Sanctissimum ordinem* eum vocat Cic. pro Rege Dejotaro c. 3. *summum Pop. Rom. populorumque & gentium omnium ac Regum consilium* idem pro domo sua c. 28. *Patrum sanctum concilium* Horatius od. IV. 5. & *Curiam* Cicero pro Milone c. 33. *Templum sanctitatis, amplitudinis, mentis, consilii publici, caput Urbis, aram sociorum, portum omnium gentium, &c.* Sub Impera-

C 3

pera-

^a Vid. Cic. pro Sext. c. 65. & de singulorum ordinum officiis & potestate vid. omn. Polyb. VI. c. 13. seq. ^b Polyb. VI. c. II. ^c Lib. 30. pr. ff. ad SC. Vellej.

peratoribus sane, comitiis ad Senatum translatis, hic in jura Populi successit. Vid. Cl. Gravinam *lib. sing. de Rom. Imp.* §. 16. *sq.* & ita etiam legislatoria potestas ad Senatum transiit. Ibid. §. 20. Et haec de primo ordine dicta sufficiant; transeamus jam ad *secundum Ordinem, sive Equestrem.*

CAPUT TERTIUM.

De ordine Equestri.

*De origine
ordinis
Equestris.*

§. I. **R**omulus, cum Populum Romanum in tres tribus divisisset, ex quaque Tribu centum juvenes genere, opibus, reliquisque dotibus praestantissimos legit, qui equo mererent, quorumque opera ad custodiam corporis sui uteretur. Hi *Celeres* primo sunt dicti, sive a primo eorum Praefecto *Fabio Celere*; sive potius a Graeco κελης, (*Aeolice, Κεληρ*) quod *Celerem* notat, ut recte censet *Jul. Caes. Scaliger Poëtices* 1. c. 22. Distributi autem fuerunt a Romulo in tres Centurias, quae *Ramnensium, Tatiensium & Lucerum* iisdem nominibus ac priscae illae

lae Tribus dicebantur. Tarquinius Priscus numerum eorum auxit, ita ut essent mille & octingenti, eodem tamen Centuriarum numero retento; Servius vero Tullius octodecim Equitum Centurias conscripsit: & haec origo Equestris ordinis fuit. Et hic summae utilitatis in Rep. fuit, inter Senatum & plebem, ut vinculum aliquod medium intercedens ^a. Postea autem *Equites* sunt dicti non omnes proprie, qui *Equo* merebant; sed ii tantum, qui a Censuribus iu ordinem Equestrem lecti, & *equo publico* erant donati; (omnes enim patricii non erant Equites, ut qui, exempli gratia, centum equestrem non habebant ^b) quidam vero etiam equo privato militabant.

§. II. In Equitibus legendis spectabatur *Aetas, Genus & Census*. Primo, *Aetas* requirebatur octodecim circiter annorum. ^c Secundo, *Genus* quidem erat promiscuum patricium & plebejum; sed tamen ingenui esse debebant, nisi quod sub Im-

Quid requisitum fuerit, ut quis Eques esse possit.

C 4

pe

^a Vid. Gravin. de Or. Jur. Civ. L. II. p. m. 304.

^b Liv. III. c. 27. ^c Dio L. 52. p. 476. redite Lat.

peratoribus aliquando libertini hac dignitate donati sunt. ^a Tertio spectabatur *Census*, qui florente Republica fuit 400. *HS.* hoc est, *florenorum Hollandicorum 25000.* ^b

De insignibus Equitum.

§. III. *Insignia Equitum* fuerunt primo *Equus publicus*, quo Censor eos donabat ^c, vel etiam Dux exercitus militiae tempore. Secundo, *Annulus aureus*; ^d plebs enim *ferreis annulis* fere utebatur; ^e unde dictio est orta *Annulo aureo donari* ^f, qua significatur *inter Equites legi*. Tertio, *angustus clavus*, ^g sive *Tunica angusticlavata*, *σενόςημος χιτών*; cum Senatores ut vidimus, *latum Clavum* gestarent: & sine his insignibus in publico conspici tam Equiti, quam Senatori turpissimum erat. ^h Quarto, *locus separatus in spectaculis publicis*: *Roscius* ⁱ enim *Ottho* Tribunus plebis A U. 686. legem tulerat, ^k ut Equites in *quatuor-*

^a *Suet. Galba c. 14.* ^b *Martial. v. n. 26. Juven. xiv. vs. 323. Horat. Epist. i. ep. i. vs. 57.* ^c *Liv. L. v. c. 7. Cl. Graev. Praef. ad T. i. Ant. R.* ^d *Horat. Serm. ii. vii. vs. 63. Juven. xi. vs. 42.* ^e *Plin. H. N. xxxiii. i. vs. 35.* ^h *Horat. l. d. Gell. xiii. c. 21.* ⁱ *Liv. Epist. 99.* ^k *Horat. Epist. i. i. vs. 62.*

quordecim gradibus proxime orchestrae junctis federent; unde dicimus, *sedere in quatuordecim*, ^a pro *Equitem esse*: pro quo etiam dicebant, *sedere in Equestribus*. ^b

§. IV. *Munus Equitum* erat primo, ^{De muneri-} ut bella obirent; nam in iis vel prae- ^{bus Equi-} cipuum robor exercitus Romani con- ^{tum.} sistebat: ^c Secundo, ut judicia exer- cerent, ^d utique post legem Semproniam, qua (ut capite praecedente diximus) judicia a Senatu ad Equestrem ordinem sunt translata; sed quae, ut ibidem vidimus, rursus cum Senatu communicata sunt. Equites etiam Romae vectigalia conducebant; idque in societates quasdam divisi. Cic. *Famil. l. XIII. n. 9.* Quaeque tali Societati praecerat *Magister Societatis* dicebatur. *Ib.* Et adeo honorati hi erant, ut *scripturarios*, sive publicanos *amplissimos homines* vocet Cicero *Ibid. ep. 65.* *Honestissimos & ornatissimos* Or. pro L. Manil. c. 7. & pro Plancio c. 9. dicit, *florem Equitum R. ornamentum civitatis, firmiter Reip. publicanorum ordine contineri.* C 5 §. V.

^a Suet. l. prox. d. ^b Vid. Petron. c. 126. ^c Liv. XLII. c. 61. ^d Senec. de benef. III. c. 7.

De trans-
vectione E-
quitum.

§. V. Dignitas Equitum Senatoriae proxima fuit, quia ex iis Senatores legebantur; ^a unde hic ordo *Senatus seminarium* est dictus: ^b quam dignitatem etiam Censuræ & reliqua, quae jam diximus, adstruunt: & hinc quoque *splendor* Equitibus proprie tribuitur. ^c Nec parvum huic Ordini splendorem afferebat *annua Transvectio*; ^d quae fiebat hoc modo. Quotannis idibus *Quintilibus*, hoc est, decimo tertio die *mensis Julii* omnes Equites corona oleaginea cincti togas palmatas ^e sive *trabeas* induti, equis suis infidentes & ornamenta militaria, quae ab Imperatoribus virtutis causa acceperant, manu gestantes ab aede *Honoris* extra Urbem ad Capitolium transvehebantur. Et hoc quidem quotannis fiebat: (eoque tempore etiam in jus eos vocare non licebat ^f) sed quinto quoque anno, dum ita transveherentur, ad Censorem in sella curuli ante Capitolium sedentem acce-

a Vid. Ovid. Trist. IV. El. x. vs. 35. b Liv. XLII. c. 61. Lamprid. Alex. Sev. c. 19. c Cic. Famil. I. n. 3. & ibi Manut. quem vide et. ad l. II. in Verr. c. 71. d Vid. Dion. Hal. VI. c. 13. e Vid. Octav. Ferrar. de Re Vest. II. c. 5. & 8. f L. 2. ff. de in jus voc.

accedebant, & ex equis descendentes manu eos ante Censorem traducebant. Quod si tum Eques aliquis esset corruptis moribus, ^a vel censum suum equestrem minuisset, vel denique equum negligentius habuisset, ^b Censor, ut *equum venderet*, jubebat (isque proprie *impolitiae*, hoc est, *incuriae* notari dicebatur) ^c; atque eo ipso talis Eques ordine equestri motus censebatur; si placuisset Eques, *equum traducere* jubebatur ^d. Recitabat etiam Censor hac occasione Equitum catalogum; & , quem primum recensuisset, is *Princeps juventutis* dicebatur ^e: non quidem quod revera omnes juvenes essent, (multi enim in hoc ordine consenuerunt, & quidem viri illustrissimi, ut, ex. gr., *Maecenas* ille Augusti Imperatoris amicus) sed quod prima institutione ita fere fuissent: & praeterea aetas juvenilis olim apud Romanos ad annum aetatis quadragesimum quintum extendebatur ^f: nec ex nostris hodie moribus de hac appellatione, & similibus

^a Vid. Suet. Cajo c. 16. ^b Gell. IV. c. 20. ^c Gell. IV. 12. ^d Ovid. Trist. II. vs. 89. ^e Vid. Tacit. Annal. I. c. 3. ^f Dion. Hal. IV. c. 16.

bus, judicari debet, cum *adolescens* etiam dicatur Julius Caesar cum Pontificatum Maximum peteret, ^a cum tamen esset annorum triginta sex, ut ex *Suetonio* patet, qui eum questuram anno demum trigesimo tertio aetatis gessisse scribit; ^b & postea etiam aedilitatem, antequam Pontifex fieret, gessit ^c. Et seipsum *adulescentem* vocat Cicero, cum jam esset Consul ^d. Sub Principibus haeredes Imperii *Principes Juventutis* sunt dicti ^e.

^a *Sall. Catil. c. 49.* ^b *c. 7.* ^c *Vid. Manut. ad Sallust. d. l.* ^d *Philipp. II. f.* ^e *Vid. numm. ap. Spanh. Diss. XII. p. 353.*

CAPUT QUARTUM.

De ordine Populari.

*De differ-
rentia vo-
cum populus
& plebs.*

§. I. **P**opuli appellatio diverse sumitur: Primo enim notat *universam aliquam gentem*, ut cum dicimus, ex. gr., *clementiam Populi Romani*, *fortitudinem Populi Carthaginiensis*. Secundo, aliquando opponitur *Senatui*, ut in celebri illa formula, quae his literis denotatur S. P. Q. R. significantibus, *Senatum, Populumque*
Ro-

Romanum. Tertia significatio est, cum omnes, qui neque Senatores, neque Equites sunt *de Populo* esse dicuntur; atque ita in hujus Capituli inscriptione sumitur. Hac autem notione Cicero ^a & Livius aliquando voce *plebis* utuntur; ^b licet haec vox proprie *genus* potius, quam *ordinem* significet; ut cum, dicimus, *Consules esse creatos de plebe*, hoc est, *ex iis, qui Patricii non erant*. Itaque, postquam Senatores de plebe legi coeperunt (quod a Decemviris primum factum est, ut diximus ^c) triplex ordo & patriciorum & plebejorum existit; ita, ut diceretur aliquis *civis Romanus patricius Senator, patricius Eques, patricius de populo*; & rursus, *civis Romanus Senator plebejus, Eques plebejus, & plebejus privatus*.

§. II. Hic porro notandum, *Patricios*, *Επατρίδας* Graecè, apud Romanos fere similes fuisse iis, quos nos hodie *nobiles* vulgo dicimus; scilicet, fuisse eos, qui ex antiquissimis familiis erant orti, licet ipsi honores nul-

Differentia inter patricios & plebejos.

^a Pro Balbo c. 15. ^b Etiam Ovid. Fast. II. vs. 127. ^c Vid. Sigon. de antiquo jur. civ. Rom. II. c. 2.

nullos gessissent: *Nobiles* vero eorum convenisse cum iis, quos nos hodie vulgo *Patricios* vocamus; ii nempe erant, qui vel ipsi, vel quorum maiores Magistratus Curules gesserant, & inde *jus imaginum* habebant, hoc est, qui majorum suorum imagines in atriis aedium servare; ^a & ut illae in pompa funebri praeferrentur, curare poterant; licet ex antiquissimis illis familiis orti non essent. Dico autem hoc jus non fuisse, nisi eorum, qui Magistratus Curules gesserant; nam Tribunatus, Quaestura, & alii inferiores Magistratus hoc jus non dabant. Hae imagines, ut *ὡς ἐν παρῶν* illud addamus, nihil aliud fuerunt, ^b quam expressae humerorum tenus corporis e cera effigies ^c; quas in atriis aedium collocare solebant ligneis thecis, sive armariis inclusas, easque non nisi diebus festis aperuisse videntur. Iis subscripti erant *tituli*, sive *indices honorum*, & rerum in iis honoribus gestarum ^d: & hinc *imagines*

^a Vid. Juven. Sat. VIII. init. ^b Plin. xxxv. ^c Juven. l. d. ^d Vid. vet. Scholiast. ad Juven. x. vs. 57. & hinc vir honoratissimae imaginis futurus ad posteros dicitur ap. Liv. III. c. 58.

nes aliquando pro ipsa nobilitate ponuntur^a. Aliquando autem in eadem gente erant & patriciae & plebejæ familiae^b; ut, exempli gratia, in gente *Claudia*, in qua fuerunt *Claudii Regillenses*, *Pulchri*, *Nerones*, omnes patricii: *Claudiorum* vero *Marcellorum* familia plebeja erat, ^c licet patriciis ejusdem gentis familiis longe nobilior. Hoc autem accidebat^d duabus potissimum de causis: primo, si patricius aliquis ad plebem se contulisset, quod saepe faciebant patricii; vel, ut Tribuni plebis fieri possent, eaque ratione inimicos suos vexare; (cujus rei exemplum illustre habemus in nobili illo, non virtutibus, sed flagitiis, *Clodio Ciceronis inimico*^e) vel, ut facilius honores favore plebis consequerentur. Secunda hujus rei causa erat *civitatis beneficium*; qui enim civitate donabantur plebeji fiebant, non vero patricii; & tamen ejus, cujus beneficio in civitatem venerant, nomen assumebant; quemadmodum videmus
in

a *Tacit. Hist. l. II. c. 76.* b *Vid. infra Sect. VI. c. V. §. I.* c *Suet. Tiber. e. I.* d *Vid. Strein. de gent. Rom. ap. Graev. T. VII. Ant. p. 1124.* e *Suet. Jul. c. 20.*

in *Cornelio Balbo*, qui *L. Cornelii Lentuli* beneficio ^a civitatem adeptus erat. Quod si patricius a plebejo, aut plebejus a patricio adoptaretur, ille quidem in ordinem adoptantis transibat; verum hoc personam ejus non excedebat ^b.

Initio Reipublicae ingens differentia inter patricios & plebejos fuit; ita, ut illi soli sacra facere, & sacerdotia ac magistratus gerere possent; neque plebs jus connubiorum cum ipsis haberet ^c: sed haec fere omnia sensim cum plebe sunt communicata, ut suis locis docebimus.

*De patronis
& clientibus.*

§. III. Ut autem nexus aliquis inter patricios & plebejos esset, Romulus instituit, ut quisque homo plebejus ^d quem vellet ex patriciis *Patronum* sibi diligeret; cujus ipse, quod eum *coleret*, *Clientis* diceretur. *Patroni* (τῶ προσάτῃ ^e) *munus* erat clienti de jure respondere, lites pro eo suscipere, uno verbo ejus causa facere quicquid parentes liberorum causa vul-

^a Vid. *P. Manut. argum. in Or. Cic. pro Balbo*

^b *V. d. Strein. de gent. Rom. p. 1124.* ^c *Liv.*

IV. c. 2. ^d *Dion. Halic. II. c. 9.* ^e *Plut.*

Romulo p. m. 25.

vulgo facere solent: *Clients* vero patronum omni modo, qua viribus, qua opibus juvare debebat. Patroni etiam clientum, si intestati decessissent, legitimi haeredes erant; & ideo quoque legitimi liberorum eorum tutores; ^a quia plerumque ubi successionis est emolumentum, ubi & tutelae onus esse debet. Jus hoc erat haereditarium, & sanctum adeo, ut clientes hospitibus & cognatis praeferrerentur. ^b Hujus juris similitudine crescente Republica universi populi in clientela illustrium familiarum fuerunt, ut *Siculi* in clientela Marcellorum ^c, *Allobroges*, in clientela Fabiorum, ^d *Cyprus* & *Cappadocia* in clientela Catonis, ^e *Bononienses* in clientela Antoniorum ^f. Vid. Dial. de causis corr. el. c. 36. erant autem fere in clientela familiae ejus Imperatoris, qui eos primum subegerat, quemadmodum in maiore parte allatorum exemplorum videmus.

D

At-

^a §. un. Indit. de legit. patron. tutel. ^b Gell. v. c. 13. & xx. c. 1. ^c Vid. Eminentiss. Norris. ad cenotaph. Pis. Diss. II. c. 7. ^d Sall. Catil. c. 41. ^e Cit. ad Famil. xv. n. 4. ^f Suet. Aug. c. 17.

Atque ita vidimus tres illos ordines, ex quibus Populus Romanus constitit, ^a si vocem populus sumamus ea notione, quam primam initio huius capitis posuimus. Hac mente capite secundo diximus penes Populum fuisse potestatem creandi Magistratus, ferendi leges, & pacis bellicue arbitrium; quod jam inde ab initio Reipublicae obtinuit, ita ut Regi nihil fere praeter curam sacrorum ^b relictum esset, & praeter administrationem rerum bellicarum, quae plerumque celeritatem desiderant, & ab uno facilius peragi possunt: unde constat *Majestatem penes Populum fuisse*, quod etiam ex *provocatione*, quae ad Populum semper fieri poterat, etiam Rege ^c, ^d & ex *submissione fascium*, quae Populo fiebat, patet ^e.

a *Vid. Ovid. Fast. IV. v. 293. Martial. L. VIII n. 15.* b *Vid. Serv. ad Virg. Aen. III. vs. 80*
 c *Liv. I. c. 26.* d *Liv. I. c. 26. & III. c. 55.* e *Vid. infra Sect. II. c. 3. §. 2. Liv. II c. 7.*

CAPUT QUINTUM.

De Comitibus in genere.

§. I. **C**omitia dicta sunt a *coëundo*, si- *De Comitibus*
ve comeundo, ut veteres lo- *in genere.*
 quebantur; ^a unde etiam *Comitium* di-
 ctus est locus in foro, ubi ad Comi-
 tia curiata, & quandoque ad lites de-
 cidendas conveniebatur ^b; sunt enim
Comitia nihil aliud, nisi *Convēntus uni-*
versi Populi ad ferendum de aliqua re
suffragium. Dico, *universi Populi*; nam,
 si pars tantum conveniebat, *Concilium*
 potius dicebatur; licet hae voces
 non nimis accurate loquentibus fae-
 pius confundantur. ^d Dico praeter-
 ea, *ad ferendum de aliqua re suffra-*
gium; nam, si alia de causa *Populus*
 conveniebat, non erant *Comitia*.

Habebantur Comititia a Magistratu,
 vel in quibusdam causis a *Pontifice*
Maximo (licet de Pont. Max. dubite-
 ur. Vid. Cl. Graev. Praef. ad T. V.

D 2

Ant.

Fest. v. Comitiales. ^b *Varro de L. L. IV. c. 32.*
Vid. Plaut. Curc. IV. I. vs. 9. ^c *Gell. XV. c. 27.*
^d *Vid. P. Merul. de comit. p. 4. edit. 1675. Gruech,*
Praef. ad libbr. de comit. Rom.

Ant. R.) hoc est, *Magistratus*, vel *Pontifex Maximus Comitibus praerat*, eaque dirigebat; & quidem ab uno ex Magistratibus, cui id vel forte, vel comparatione, vel consensu obtigerat. Comitibus agebantur omnia, quae summam rem publicam spectabant, & quorum potestatem penes Populum fuisse diximus: iis scilicet Magistratus omnes, & quidam Sacerdotes creabantur, nam quidam cooptabantur a collegio, ut Augures; leges ferebantur, (inter quas vel praecipuae erant leges de bello indicendo, & de pace facienda) & judicia publica extraordinaria exercebantur. Magistratum comitia semper in campo Martio habebantur; ad leges vero ferendas, vel ad judicia exercenda aliquando in foro, aliquando in Capitolio. Non poterant autem haberi Comitia nisi *diebus Comitialibus*, hoc est, *quibus cum Populo agere licebat*.

Comitiorum distinctio.

§. II. Tria porro fuerunt *Comitiorum* genero: primo nempe *Curiata* instituta a Romulo; secundo, *Centuriata* ex praescripto, sive commentariis a Servii Tullii habita; tertio, *Tributa*,

a Liv. I. cap. 60.

buto, a *Tribunis plebis A. U. 263.* primum introducta. Nam *Kalata* quae dicuntur *Comitia*, non faciunt aliud *Comitiorum* genus, sed ita dicuntur aliquando *Curiata* & *Centuriata* *Comitus* ἀπὸ τῆς καλεῖν, sive ab antiquo verbo *kalo*, hoc est, *voco*; & quidem proprie ea *Comitia*, in quibus testamenta^a condebantur, vel *Sacerdotes* creabantur.

§. I. *Institut. de testament. ordin. & ibi cmn. Theophil.*

CAPUT SEXTUM.

De Comitiiis curiatis.

§. I. **C**uriata *Comitia* erant quando *Populus curiatim*, hoc est, *in Curias* (κατὰ Φρατρίας, unde legem *Curiatam νόμον Φρατρικὸν* dicit *Dio L. XLI. p. 112. edit. regiae 1548.*) *divisus suffragia ferebat*; ita ut, quod *plures Curiae jussissent*, id *jussum Populi diceretur*: ergo statim ac *sexdecim Curiae in unum consensissent*, finis erat *Comitiorum*; cum *universus Populus in triginta Curias*, ut vidimus, *esset divisus*. Habebantur autem hoc

De modo habendi Comitiiā curiata.

modo: convocatis per praeconem Curii, is qui Comititia habebat, rogationem suam Populo exponebat; tum Populus in suas quisque Curias discedebat, quae deinde eo ordine, quo forte exiverant, suffragium dicebant: quae autem Curia prima exhibat, *Principium dicebatur*. ^a Haberi haec Comititia debebant *auspicato* ^b; atque adeo Augures adesse oportebat. Requirebatur etiam in iis *auctoritas Patrum*, ^c sive *Senatus*, hoc est, *ut id, quod pluribus Curii placuisset, ad Senatum referretur*: sed postea crescente plebis auctoritate Patres *in incertum Comitiorum eventum auctores fiebant*, hoc est, *promittebant, se id, quod Populus iussisset, ratum habituros* ^d. Locus his Comititiis erat, ut praecedente capite jam diximus, *Comitium*.

Causae comitiorum curiatorum.

§. II. *Causae Comitiorum Curiatorum* primis quidem temporibus cum nulla alia Comititia essent, fuerunt omnes res, quas Populi arbitrio permissas fuisse diximus. Verum post

^a Liv. IX. c. 38. Vid. legem ant. ap. Frontin. c. aquaed. L. II. n. 1667. T. IV. Graev. ^b Vid. Gell. XIII. c. 14. Cic. pro domo c. 15. de haer. resp. c. 23. ^c Dion. Hal. II. c. 14. Cic. pro Planc. c. 3. omn. ^d Liv. I. c. 17.

ea, institutis primum Comitiis Centuriatis, & deinde etiam Tributis, haec Comitia minus celebrari coeperunt; maxime cum *Lex Publilia* de minoribus Magistratibus Tributis Comitiis creandis perlata esset. Ergo post haec duae tantum generales causae horum Comitiorum habendorum fuerunt; scilicet prima causa fuit, ut Leges quaedam ferrentur, secunda, ut Sacerdotes quidam crearentur. Prima & praecipua Lex his Comitiis lata fuit de *Imperio Magistratibus dando*, hoc est, *de administratione rei bellicae*,^a sine qua lege nemini rem militarem attingere licebat^b: Magistratus autem, quibus Imperium dabatur, erant Dictatores, Consules, Proconsules, Praetores, Propraetores; & denique Quaestores, qui jure praetorio in provincias mittebantur. Verum postea ad usurpationem quandam vetustatis, & auspicioꝝ causa triginta tantum lictores, qui Curias convocare solebant, in suffragia iverunt, si lex de

D 4

im-

^a Vid. Liv. v. c. 52. Cic. de L. Agr. Or. II. c. 12. & Phil. v. c. 16. ^b Vid. Grucch. & Sigon. disputationes de hac materia in Tom. I. Thef. Graev.

imperio ferenda esset. Secundo, lex de *Camillo* ab exilio revocando his Comitiis fuit lata. ^a Tertio, lege Curiata etiam fiebant *arrogationes*, cum civis R. injussu Populi statum suum mutare non posset ^b. (quae sunt *hominis sui juris in filium assumptiones* ^c) eaque Lex arbitris Pontificibus ferebatur; scilicet ita, ut illi, an justa causa arrogationis esset, cognoscerent. Quarto, antiquissimis temporibus quidam *Testamenta* sua his Comitiis condebant; & tum proprie *Kalata* Comitia dicebantur. ^d Quinto in iis fiebant *sacrorum detestationes*, ^e hoc est, *haeredi, aut legatario cui-dam denunciabatur, sacra, quae haereditatem sequebantur, esse suscipienda*: Cic. de leg. L. II. c. 9. unde apud *Plautum* ^f *sine sacris haereditas* vocatur, *quae sine ulla incommoda appendice alicui obvenit*. Talia sacra fuerunt ex. gr. in gente *Nautia*. Serv. ad *Aen.* L. II. v. 166. L. III. v. 407. L.

^a Liv. v. c. 46. ^b Vid. *Celeberr. Noodt ad tit. π. de adopt.* ^c l. i. §. i. ff. de adopt. Tac. Hist. I. c. 15. ^d §. i. *Instit. de testam.* ^e *ubi Theophil.* ^e Vid. *Graev. Praef. ad Tom. I. Antiq. Rom.* *Scalig. ad Fest. v. Puri.* ^f *Captiv. A. IV. S. I. vs. 8. Fest. v. sine sacris.*

L. V. v. 704. in gente *Horatia*. Liv.
L. I. c. 26. in gente *Fabia*. Id. L. V.
c. 46.

Secunda horum Comitiorum causa fuit *Sacerdotum* quorundam creatio, qui erant *Flamines*, & *Curio Maximus*.
^a Quod autem diximus subsecutis primam Rempublicam temporibus triginta tantum lictores in suffragium ivisse, ^b sciendum est, hoc duntaxat factum fuisse dicis causa, cum lex militaris esset ferenda. Habebantur haec Comitia non nisi a majoribus Magistratibus, quia scilicet auspicato haberi debebant; minores enim Magistratus auspicia non habebant ^c) initio nempe Reipublicae a Rege; postea a Consule, Dictatore, Praetore & Interrege: Sacerdotum vero creandorum causa a Pontifice ^d; licet hoc postremum non satis certum sit.

^a Vid. *Grucch. de comit. Rom.* III. c. 2. ^b *Cic. Agrar.* II. c. 12. ^c *Gell.* XIII. c. 15. ^d Vid. *Grucch. d. l. c. 3.*

CAPUT SEPTIMUM.

De Censu, & de Comitibus Centuriatis.

Alterum, & praecipuum quidem, Comitiorum genus fuerunt *Comitia Centuriata*, (ἡ λοχιῖτις ἐκκλησία, quae etiam *Majora* dicuntur ^a) quibus *Populus per Classium Centuria* (κατὰ λίσσας) *divisus suffragia ferebat; ita ut, quod plures Centuriae jussissent, id ratum haberetur.* Sed ante quam de iis plura dicamus, prius explicandum est, quid fuerit *Census*; absque eo enim quae *Classēs*, (συμμορίας vocat Dion. Hal. L. VII. c. 59) quae *Centurias* fuerint, intelligi nequit.

De Censu.

§. I. *Census est enumeratio Populi cum aestimatione facultatum.* Instituit eum *Servius Tullius sextus Romanorum Rex* sapientissimo plane consilio; qui jussit, ut omnes cives, sive intra, sive extra *Urbem* habitarent, bona sua jurati *censerent*, ^b hoc est, *aestimarent*; & illum censum, ac simul numerum & nomina uxorum, libe-

10-

^a Cic. post red. in Sen. c. II. ^b Dion. Hal. IV. c. 15.

rorum, (& suam liberorumque aetatem ^a) fervorum, & libertorum, item domicilii locum indicarent ^b; qui secus fecissent eorum bona publicarentur, ipsi virgis caesi venundarentur ^c, quasi qui sibi ipsis libertatem abjudicassent. ^d Praeterea prudentissime instituit, ut cum *Paganalia* celebrarentur in singula capita certum numismatis genus conferretur; sed aliud a viris, aliud a mulieribus, aliud denique ab impuberibus. ^e Et hac ratione certo, breviter, & quasi uno intuitu omnium civium numerum & opes, atque adeo totius civitatis vires poterat cognoscere. Inde omnes cives pro ratione Censuum in sex *Classes* distribuit, ^f quae rursus in *Centurias* erant divisae modo, quem tabula juncta indicat. Et in acie etiam singulis classibus locum digniorem pro ratione census adsignavit, ita, ut quintae classis cives non nisi inter Velites militarent ^g. In infima *classe* licet haec proprie *classis* non haberetur, unde quin-

^a *Id. v. c. 75.* ^b *Vid. l. 4. ff. de censibus.* ^c *Cic. Or. pro Caecin. c. 34.* ^d *Ibid. l. st. cit* ^e *Dion. Hal. IV. c. 15.* ^f *Liv. I. c. 43.* ^g *Dion. Hal. IV. c. 16. seq.*

quinque duntaxat classes nominat Livius III. c. 30.) videmus nominari *Proletarios & capite censos*. ^a *Proletarii* ita dicebantur, quod quasi *proli* tantum *procreandae* vacarent; unde *proletarium sermonem pro vili* eleganter dicit *Plautus Milit. Glor. A. III. S. I. vs. 157. Capite censi* vero erant, in quibus non pecuniae, sed capitis tantum ratio habebatur; & qui nihil aliud quam civium numerum augebant. Qui in prima Classe censebantur soli proprie *Classici* dicebantur, reliqui omnes *infra classem* ^b; (illos Graece τὰς ἐν τιμήματι dicas; nam τιμήματα classes vocat *Plutarch. Solon. p. m. 87. f.* nisi potius λαβεῖν τὰ τιμήματα τῶν πολιτῶν apud eum significat, *censum agere*) unde hodieque *Classicos auctores* ^c pro *antiquis & probatis* vulgo dicimus. Hinc quinque tantum classes memorat *Sallust. Or. II. de Rep. ord. Liv. III, c. 30. Ascon. in Cornel. I. p. 968. ed. Graev.* Arma quaeque Classis habebat digniora ^d pro ratione census; quinta autem Classis nihil ha-

^a *Gell. XVI. c. 10.* ^b *Id. VII. c. 13.* ^c *Id. L. XIX. c. 8.* ^d *Liv. I. c. 43.*

TABULA CLASSIUM ET CENTURIARUM PRO RATIONE CENSUS

<p>Prima Classis <i>Divitum Ditissimorum .</i></p>	<p>Census C. ∞. Sive 10000. aeris hoc est nostra moneta 1000. Imperiales vel ut alii Philippæi .</p>	<p>Centuriæ LXXX. Seniorum XI. Juniorum XL. quibus additæ 18 Equi- tum Centuriæ et duæ fabro- rum Livium .</p>	<p>Seniores ad Urbis Custodiam præsto esse Seniores foris bella gerere debebant.</p>
<p>Secunda Classis <i>Ditiorum .</i></p>	<p>Census LXXV. ∞. Sive 7500. aeris hoc est 750. Imperiales .</p>	<p>Centuriæ XX. Seniorum X. Juniorum X.</p>	
<p>Tertia Classis <i>Divitum .</i></p>	<p>Census L. ∞. Sive 5000. aeris hoc est 500. Imperiales .</p>	<p>Centuriæ XX. Seniorum X. Juniorum X.</p>	
<p>Quarta Classis <i>Medicorum .</i></p>	<p>Census XXV. ∞. Sive 2500. aeris hoc est Imperiales 250 .</p>	<p>Centuriæ XX. Seniorum X. Juniorum X. quibus additæ 2 tibicinum et accensorum juxta Dio- ny's Halicarn .</p>	
<p>Quinta Classis <i>Medicorum .</i></p>	<p>Census XI. ∞. Sive 1100 aeris hoc est Imperiales 110 .</p>	<p>Centuriæ XXX. Seniorum X. Juniorum X. Livius 3 tibicinum et ac- censorum Centurias huic classi adscribit .</p>	
<p>Sexta Classis <i>Tenuissimorum .</i></p>	<p>Census Minor XI. ∞. aeris hoc est minor 110. Imperialibus .</p>	<p>Centuria una Duntaxat in qua etiam proletarii et capite censi qui omnes a militia et tribu- tis immunes</p>	

habebat praeter fundas ^a, & extra ordinem militabat. ^b Mirum autem nemini videri debet, tot centurias fuisse ditissimorum, mediocrium pauciores, infimorum tantum unam; sciendum enim est ditiorum centurias parvo admodum civium numero constituisse, cum ultima Centuria omnibus aliis simul sumtis forte major fuerit: & haec in tres quasi classicas subdivisa fuisse videtur ^c.

§. II. *Causa hujus instituti* non una fuit. *Prima* erat, ut in ferendis suffragiis omnis fere potestas penes ditiores esset: cum enim in Comitibus Centuriatis singularum centuriarum singula valerent suffragia, & ditissimorum (Equitum & fabrorum centuriis illis additis) centuriae essent centum, reliquorum autem tantum nonaginta & tres, manifestum est adversus illorum consensum reliquas classes nihil potuisse ^d. Et hinc C. Gracchus legem promulgavit, ut ex confusis quinque classibus forte centuriae

Causa hujus instituti.

^a Dion. Hal. v. c. 67. ^b Dion. Hal. IV. c. 17.
^c Vid. Lips. de Milit. Rom. 1. 2. ^d Dion. Hal. VII. c. 59.

riae vocarentur ^a. *Alter*a causa fuit, ut tributorum onera maxime inditissimos inclinarentur, ^b cum non amplius per capita, sed proratione census tributum penderetur. *Tertia* denique causa fuit, ut militiae gerendae onus in eosdem derivaretur; cum enim pauciores essent ditissimi, & in plures centurias divisi, sine ulla fere intermissione militabant. Unde etiam Resp. fidelioribus militibus utebatur; cum ditiorum magis interfit Remp. salvam esse. Atque ita licet omnis in Republica potestas revera penes ditiores tantum esset, ^c non tamen hoc inique ferebant pauperes, cum divites simul omnia fere onera sustinerent: & cum praeterea pauperiores quoque viritim in suis quisque Centuriis sententias rogarentur, omnes se pari jure Rempublicam administrare arbitrabantur, ^d quemadmodum implebes saepe talibus artibus deludi amat. Et haec Reipublicae apud Romanos constitutio, quamdiu ipsa Respublica salva, hoc est, libera fuit, est servata.

§. III.

a Sall. de Rep. Ord. Orat. II. b *Id.* IV. c. 19.
c *Ibid.* c. seq. d *Dion. Hal.* l. d. c. 21.

§. III. Censu peracto *Lustrum* condidit Tullius, hoc est, in campo Martio *snem*, *ovem* & *taurum* circum exercitum, five circum Populum Romanum ibi congregatum ducendo eum *lustravit*: (unde *lustrare* etiam pro *circumire* ponitur. Virg. *Ecl.* x. v. 55.) eaque animalia mox immolavit; quod sacrificium *Suovetaurilia*, vel potius *Solitaurilia* est dictum; quia *solidum*, five *integrum*^a (id enim *sollum* *Oscorum* lingua^b significat) *taurum* mactabant. *Lustrum* autem vocatum est a *luendo*, hoc est, *solvendo*; quia eo tempore omnia vectigalia a publicanis *luebantur*, five *persolvebantur* Censoribus^c: & quia hoc quinto quoque anno fiebat, *lustrum* pro tempore *quinquennali* saepe, Poëtis maxime^d, ponitur: differt autem *Lustrum* ab *Olympiade*, quae quarto quoque anno finito apud Graecos celebrabatur. *Condi* solebat *lustrum* (haec enim est propria huic rei dictio) olim a Rege, eoque pulso a Consule; donec A. U. 310. Censores, proprius huic rei Magi-

Virg. *Aen.* VI. vs. 253. b *Fest.* V. *Solitaurilia*.
 c *Varro de L. L.* v. 2. d *Hor. Od.* L. IV. c.
 I. v. 6. *Stat. Sylv.* L. II. c. 2. v. 6.

gistratus, crearentur: & olim quidem condebatur in foro; postea in *Villa publica* in campo Martio ^a. Censa sunt primo lustro civium octoginta millia. Et haec de Censu: de ipsis porro Comitiiis Centuriatis jam dicemus.

De ipsis comitiis, & primo de ipsorum causis.

§. IV. *Centuriata comitia* habebantur tribus de causis. Primo, *ut Magistratus crearentur*: secundo, *ut Leges ferrentur*: tertio, *ut iudicium perduellionis exerceretur*.

Primo, Magistratus his Comitiiis creabantur, omnes Magistratus Majores Ordinarii, hoc est, Consules, & Praetores: tum Extraordinarii, quales fuerunt Censores, Decemviri legum scribendarum, & Tribuni militum Consulari potestate. Unus praeterea *Sacerdos* his Comitiiis creatus est, nempe *Rex sacrorum*; qui quidem Magistratus non erat, sed ei dignitas tamen a Populo non alia ratione, quam si fuisset Magistratus, dabatur.

Secundo, Leges his Comitiiis *ferbantur* fere omnes, quae a Magistratibus Majoribus promulgabantur; nam quasdam curiatis Comitiiis latas fuisse

^a Liv. L. IV. c. 24.

fuisse vidimus : sic , exempli gratia ,
 lex *Valeria de provocatione ad Populum* ,
leges duodecim Tabularum ^a , lex de *Ci-*
cerone ab exilio revocando ^b , & similes
 his Comitiiis latae sunt ; eaeque *Ple-*
biscitis , quae *Tributis* comitiis con-
 stituebantur ; opponuntur . Tum Lex ,
 qua *bellum* Populo alicui , aut Regi
indicebatur , *Centuriatis* comitiis fe-
 renda fuit ^c ; nam *de pace facienda* fere-
 batur comitiis *Tributis* . Tertio , *ju-*
dicium unum , idque capitale his Co-
 mitiis exercitum fuit , nempe *Judi-*
cium Perduellionis ^d : sic enim in lege
duodecim tabularum erat ; *de capite*
civis , nisi per maximum Comitiatum
 (hoc est , Comitiiis centuriatis) ne fe-
 runto . *Perduellis* autem est , ^e qui ho-
 stili in *Republicam* animo esse depre-
 benditur ; (vel brevius , si quis eum
hostilitatis reum diceret) *perduelles* e-
 nim veteres *hostes* vocabant . ^f *Angli*
 nodie illud crimen vocant *High trea-*
son ; (*Hoog verraad* nobis) *Galli* vero
barbare , *crimen laesae Majestatis* in pri-
 E mo

Liv. III. c. 34. & 37. b *Ipsa Cic. ad Attic.*
 IV. n. I. c *Liv.* L. IV. c. 30. d *Vid. Liv.*
 L. VI. c. 20. e *l. ult. ff. ad L. Jul. majest.*
 § l. 234. pr. ff. de V. S.

mo capite. Diversum igitur est hoc crimen a *crimine Majestatis*, & eo gravius: nam perduellionis crimine tenetur, ^a qui civem Romanum quasi peregrinum tractaverit; aut contra leges *Porciam* (Vid. Vaill. de fam. Rom. G. Porcia n. 10.) & *Semproniam* servili supplicio affecerit: vel etiam qui regnum affectavit; quod *crimen regni* vocat *Ovid. Fast. vi. vs. 189.* Cum igitur jus civitatis plane penes Populum esset, merito, qui hoc jus aliqua ratione violasset, iudicio Populi subiciebatur. Deinde hoc crimine reus est, qui, aut regnum affectavit, aut omnino aliquid per prodicionem contra Reipublicae commodum molitus est. *Majestatis* vero crimen erat seditionem in exercitu concitasse, magistratui pro imperio agenti restitisse, & similia.

Deiis, qui
his comitiis
intervenie-
bant.

§. V. Haec Comitia habebantur a Magistratibus majoribus ^b, hoc est, a Consule, Praetore, Dictatore, vel Interrege & ab hoc tantum, si magistratus creandi essent: Censores enim

^a Vid. Cic. in Verr. L. I. c. 5. Gruch. de comit. Rom. 5. c. I. Vid. Gell. nost. Alt. L. VII c. 9.

enim Populum quidem centuriatim convocabant ; sed haec tamen proprie comitia non erant , ut ex data Comitiorum definitione patet ; non enim conveniebat Populus ad *ferendum de aliqua re suffragium*. At si Rex Sacrificulus esset creandus habebantur a Pontifice.

Interesse iis poterant omnes , qui pleno jure cives Romani erant , hoc est , qui *jus suffragii habebant* , sive illi in Urbe , sive extra Urbem in municipiis , vel coloniis , quibus id juris datum esset , habitarent. Anno Urbis 663. a *L. Julio Caesare* Consule lata lex est , qua universae Italiae civitas cum suffragio data fuit ; licet *Grucchius* ^a putet etiam tempore Ciceronis colonias quasdam jus suffragii non habuisse.

§. VI. Ante Comitia per *trinundinum* , hoc est , per *tres nundinas* , (eis ^{Deiis, quae ipsa Comitia praecedebant.} *τρίτην ἀγοράν*) sive per *dies viginti octo* edictum proponebatur , (saltem tempore Ciceronis , antea enim in Magistratibus creandis hoc omissum videtur) quo dies Comitiorum edi-

E 2

ce-

a *De comit. Rom. I. c. 3.* b *Dion. Hal. VII. c. 58.*

cebatur, ut cives in agris, vel extra Urbem degentes etiam adesse possent, idque Lege *Junia Licinia* cautum erat. Cic. *ad Att. L. II. n. 9.* & *ibi Man.* Vid. eund. & *Abram. ad Or. pro Sext. c. 64.* Quod si legibus ferendis Comitia essent, etiam summarium legis proponebatur, ut ita quisque, an ea suadenda, an vero antiquanda esset, apud animum statuere posset; & nundinis a *Latore legis* recitabatur, ac ab amico aliquo deserto (qui *Auctor legis*, ^a Graecis ὁ γράφων, ^b dicebatur) oratione habita suadebatur; qualis fuit, exempli gratia, *oratio Ciceronis pro lege Manilia*, (& hoc idem fiebat in judiciis) quod proprie est *promulgare legem*. Auctoritas Senatus etiam his Comitiiis, ut Curiatis, accedere debebat; sed posterioribus temporibus Patres ante suffragia in incertum Comitiorum eventum auctores fiebant, quemadmodum capite praecedente de Curiatis comitiis diximus. ^c Praeterea ante Comitiam *auspicia* rite capi debebant intra pomerium: unde *augusta centuri-*

a Cic. *ad Att. l. n. 19.* Suet. *Jul. c. 16.* b *Livian. p. m. 151.* c *Liv. l. 6. 17.*

riarum auspicia dicit Cic. *pro Mil.* c. 16. quod si non recte esset factum; vel, si esset *obnunciatum*, hoc est, si *inausta signa de coelo* essent *nunciata*, vitiosa erant Comitia, & in alium diem rejiciebantur solemniformula Auguris dicentis, *Alio die*^a: posterioribus autem temporibus auspicia duntaxat ad usurpationem vetustatis retenta sunt. Non poterant haec Comitia, ut neque alia, haberi nisi *diebus Comitialibus*, sive *quibus cum Populo agendi jus erat*. Tali ergo die, sacris in Urbe prius rite peractis, Populus in campum Martium descendebat: nam haec Comitia in Urbe haberi non poterant, quia non nisi *exercitu imperato* habebantur; ^b in Urbe autem exercitum imperari nefas erat. Et olim quidem universus Populus armatus, & sub signis conveniebat; postea vero pars Populi in Janiculo monte excubuit vexillo ex arce sublato; quod postremum Dionis Cassii tempore adhuc obtinuit. ^c Ita inchoata Comitia adhuc

E 3

diri-

^a Vid. Cic. *Phil.* II. c. 33. & *ibi Manut.* ^b *Fest.* V. *Iusti dies.* *Dio Cassius* L. 37. ^c *Dio Cassius* d. l.

dirimi poterant, si etiam tum obnunciatum esset; vel, si aliquis *morbo comitiali* (quem *caducum* nos vulgo dicimus, & olim etiam *Major* dicebatur ^a) corripere: vel etiam si Tribunus plebis, aut alius Magistratus ejusdem auctoritatis ^b, ac ille erat, qui Comitiam habebat; intercessisset solemni illo verbo, *Veto* ^c; aut etiam si vexillum e Janiculo monte avulsisset. ^d Etiam tempestate exorta dirimebantur Comitiam, ita tamen, ut Magistratus, qui jam creati essent vitiosi non redderentur ^e.

Ipsorum comitiorum ratio.

§. VII. Congregato Populo Magistratus, qui Comitiam praecerat, concionem ad Populum habebat. (& tales conciones interdum etiam inter ipsa Comitiam habebantur ad emendicanda Populi suffragia ^f). Et quidem, si lex ferenda esset, ut eam Populus vel juberet, vel vetaret: si vero Magistratus creandi essent, ut ex iis Candidatis, qui legitime petierant, quorumque adeo nomina accepta erant, ita ut eorum ratio Comitiam haberi oporteret,

Ma-

^a *Fest. V. Prohibere.* ^b *Vid. Ascon. ad Verrin. III. c. 46.* ^c *Liv. VI. c. 35.* ^d *Dio L. 37. de Rabirio perduellionis reo.* ^e *Liv. XI. fin.* ^f *Vid. insigne exemp. ap. Liv. L. XXIV. c. 8.*

Magistratus eligeret : & ante legem tabellariam etiam alios, quam candidatos, Populus creare potuit, modo ut legibus eorum ratio haberi posset.

§. VIII. *Candidati* autem dicebantur, qui honores petebant, & hoc intra legitimos dies professi^a erant^b; a candida toga, quae petitionis erat signum: nam omnes quidem ditiores Romani vulgo *albam* togam gestabant, non tamen *candidam*; qualis erat cum fullores eam creta addita^c splendidam fecissent: *candidum* enim proprie est resplendens a verbo *candere*, quod idem notat ac *splendere*, unde Horatius etiam *purpuream* vestem *candere* dixit^d, & idem rursus *purpureos* vocat *olores*^e: & sic quoque Graeci *λαμπρόν candidum*^f, *λευκόν* vero *album* vertunt. Tunicas autem non gestabant *Candidati*, sive, ut ita submissiores viderentur, sive, ut cicatrices adverso corpore acceptas facilius monstrare possent^g. *Candidatorum* cau-

De Candidatis.

E 4 sa

a Cic. II. Agrar. c. 9. Vell. Pat. l. II. c. 92.

b Sallust. Catil. c. 18. c Pers. Sat. v. vs. 177.

d Serm. II. VI. vs. 103. e Od. IV. I. vs. 10.

f Vid. Lips. Elect. I. c. 13. Grucch. de comit.

l. 3. g Plut. Coriol. p. m. 220. A. & in problem. p. 276.

fa a Magistratibus cognosci debebat, ne a Populo honores indignis mandarentur; an, scilicet, etiam tum minores essent Candidati; an publico, vel turpi iudicio notati, aut ambitus damnati, vel denique an eo tempore criminis alicujus rei agerentur. Quod si *eorum rationem habendam* esse Magistratus censuissent (nam poterant eorum *nomina non recipere* ^a) tum hi Candidati per trinundinum ^b Populum *prensabant*, hoc est, *hominum obviorum manus prehendebant*, eosque amice compellabant; unde *officiosissimam nationem Candidatorum* eleganter dicit Cicero *orat. in Pison. c. 23.* ^c & hoc jam biennio ante *annum suum* faciebant occasione Comitiorum; at anno demum sequente petebant. ^d Cum dies Comitiorum venisset amicos quosdam, qui gratiosi essent apud Populum secum habentes, ab iisque in campum deducti ^e Candidati in *Colle Hortulorum*, qui Campo Martio imminebat, consistebant; ut

ita

^a Vid. elegans exemplum ap. Val. Max. L. III. c. 8. n. 3. ^b Cic. ad Famil. XVI. n. 12. ^c Et pro Muren. c. 33. ^d Vid. Manut. ad Cic. Att. I. n. 1. init. ^e Vid. Casaub. ad Cic. Att. I. I. p. 12. edit. Graev.

ita ab omnibus possent conspici: praeterea in concione ad Populum se petituros profitebantur, & jam aliquid in ejus gratiam, si honorem consecuti essent, facturos pollicebantur^a. Habebant etiam servos, quos *nomenclatores* vocabant (Gr. *ἰνοματολόγης* ^b), qui eos de *nominibus* civium obviorum monerent; ^c & *divisores*, qui argentum Populo *dividerent* ^d; licet hoc saepe vetitum, vel ad certam summam usque duntaxat concessum sit ^e. ^f Tum praeterea erant *sequestres*, (Gr. *μεσέγγυοι*) qui submittebantur ad corrumpeunda Populi suffragia ^g, & apud quos pecunia promissa deponebatur; ^h & denique *interpretes*, per quos pactio (de suffragio alicujus pro certa pecuniae summa obtinendo) indicetur ⁱ.

§. IX. Cum jam Populus in Cen- *De ratione*
 turias suas discessisset, *sortitio* insti- *ferendi sus-*
 E § tue-*fragia.*

Vid. Cic. ad Att. II. n. 18. & ibi Graev
b Plut. Cat. Min. p. m. 763. c Horat. Epist.
I. VI. n. 50. d Cic. Verr. II. c. 8. & ibi Af-
con. e Vid. Cic. Att. l. I. n. 18. Vid. omn.
etiam Suet. Jul. c. 19. Lucan. l. I. v. 178. f Vid.
Petron. c. 119. g Vid. Cic. pro Coel. c. 7. 13.
& alibi. h Id. pro Planc. c. 18. i Afcon. ad
Cic. Verr. II. c. 12.

tuebatur ; & Centuria , quae prima forte exhibat , dicebatur *praerogativa* ,^a ejusque suffragium maximi erat momenti (Vid. exemplum ap. Liv. l. xxvi. c. 22.) unde *praerogativa* pro *signo futurae voluntatis* ponitur ap. Cic. *Verr.* i. c. 9. & *Catonem ad Cic. Famil.* xv. n. 5. Haec itaque a Magistratibus vocata per *ponticulos*^b quosdam in *septum* , sive *ovile*^c transibat , (qui locus erat in Campo Martio cancellis clausus^d , vel , si alio loco Comitiam haberentur , septa *extensis funibus* faciebant , unde *περιχοινοίσματα* ea vocat *Appian. Alex. Civil.* III. p. 885. edit. *Tollii*) eamque deinceps ordine reliquae Centuriae sequebantur. Tulerat quidem C. Gracchus legem , ut ex confusis quinque classibus forte Centuriae vocarentur ; sed eam perferre non potuit. ^e Et olim quidem ante A. U. 614. voce suffragia ferebant ; sed hoc legibus *Gabinia* , *Cassia*^f , aliisque *tabellariis* (ut *Papiria* A. 622. *Coelia* A. 646. qua etiam in judi-

a Liv. xxiv. c. 7. b Cic. ad Att. i. n. 9. c *Lucan.* II. vs. 197. d *Ovid. Fast.* i. vs. 53. c *Sallust.* f Vid. *Vaillant. in numm. famil. gente Cassia* n. v. *Cic. de LL.* III. c. 16.

dicio perduellionis tabella data est) abrogatum est; ut ita plus libertatis populus in ferendis suffragiis haberet. Ergo in introitu ponticulorum quisque civis a *Diribitoribus*^a (hi a *diribendo*, hoc est, *distribuendo* sunt dicti) accipiebat tabellas, ^b quibus, si Magistratus creandi essent, inscripta erant nomina Candidatorum. Si Leges essent ferendae, in altera tabella erant literae *U. R.* significantes, *Uti Rogas*^c; quibus notabatur, eum, qui suffragium dederat, ita censere, quemadmodum ille, qui legem tulerat, rogasset: unde formula initialis legum erat, *Coss. populum jure rogaverunt, populusque jure scivit*^d: in altera vero tabella erat litera *A.* hoc est, *antiquo*. Si denique judicium habendum esset; in altera tabula erat litera *A.* notans *Absolvo*; in altera litera *C.* notans *Condemno*; in tertia literae *N. L.* hoc est, *Non Liquet*^e: & hinc *tabella* pro ipso suffragio ponitur. ^f Ex his tabellis quisque, quam vellet, in cistam ^g,
 quae

a *Cic. post. red. in Sen. c. 11.* b *Id. ad Attic. I. n. 14.* c *Id. l. d. & de LL. III. c. 17.* d *Cic. Phil. I. c. 10.* e *Vid. Gell. XIV. t. 2.* f *Cic. Famil. I. n. 9.* g *Auctor, ad Herenn. l. 1. c. 12. l. II. c. 12.*

quae in introitu ovilis a *Rogatoribus* ^a (ita dicebantur, *qui tabellas rogarent*, sive *reposerent*) monstrabatur, conjiciebat. Tum *Custodes* (erant autem hi omnes, ut & *Rogatores*, & *Diribitores* ex viris nobilissimis; ^b & quidem ex amicis ejus, cujus res *Comitiis* agebatur; ^c qui quo essent majoris dignitatis, eo major candidati gloria habebatur ^d: postea vero certi quidam *custodes* ex *Equestri* ordine sunt creati) *custodes*, inquam, tabellas educabant, & *punctis* in alia tabella notatis singulorum sententias numerabant, (unde *puncta* vocantur *singulorum hominum sententiae* ^e) & quod pluribus placuisset per *praeconem* pro istius centuriae suffragio pronunciabatur. Sic dimissa centuria *praerogativa* vocabantur aliae centuriae, quae dicebantur *Jure vocatae* ^f. & hoc eatenus fiebat, donec major numerus centuriarum, nonaginta septem scilicet, in eandem sententiam convenissent: ac quod illae censuissent, omnino ratum ha-

^a *Id. post red. in Sen. c. II.* ^b *Id. in Pison. c. 15.* ^c *Id. post. red. in Sen. c. 7.* ^d *Ib. c. II.* ^e *Horat. de Arte vs. 343. Cic. pro Mur. c. 34. Id. pro Planc. c. 22.* ^f *Vid. Liv. XXVII. c. 6. Ascon. ad Act. I. in Verr. c. 9.*

habebatur. Quod si paria puncta unius centuriae essent, nullum ejus suffragium pronunciabatur, praeterquam in Judiciorum Comitibus; ubi centuria, quae non damnasset, absolvisse credebatur ^a.

§. X. Candidatus, qui suffragiis vicerat, statim a Magistratu Comitibus habente appellabatur; & precatione solenni habita designabatur, ac magna pompa domum deducebatur. Primum autem a Populo pronunciari perhonorificum habebatur ^c.

Finis Comitiorum.

Postquam Consules Kalendis Januariis magistratum inire coeperunt comitia Consularia Julio vel Augusto mense habita sunt; Praetoria paulo post, & Censoria circa idem tempus: sed Censores statim ac creati essent inibant ^d. Et mature adeo hoc fiebat; ut, ne periculum esset interregnum, ut spatium haberent discendi, quae ad munus suum pertinerent; & ut inquiri posset, an per ambiguum essent designati.

Manferunt haec Comitibus (ut etiam Tribus

Vid. Dion. Hal. l. vii. c. 64. b Cic. Act. i. in Verr. c. 7. c Cic. pro L. Manil. c. 1. 12. in Pis. c. 1. d Liv. l. xl. c. 45.

Tributa, de quibus mox dicemus) libera ad Julium Caesarem usque, qui Comitia cum Populo partitus est, ita, ^a ut, exceptis Consulatus competitoribus, de cetero numero candidatorum pro parte dimidia, quos Populus vellet, pronunciarentur; pro altera parte, quos ipse dedisset. Ab Augusto libertas Comitiorum aliqua ex parte restituta est ^b: sed a Tiberio penitus neglecta sunt; ^c & postea omnino in Principis potestate fuerunt; ita tamen, ut etiamnum haberentur ^d.

^a Suet. Jul. c. 41. ^b Id. Aug. c. 40. ^c Tacit. Annal. 1. c. 15. ^d Vid. Cl. Noodt Obserz. 1. 3.

CAPUT OCTAVUM.

De Comitiis Tributis.

Definitio & origo horum comitiorum.

§. I. **T**ertium genus Comitiorum erant Comitia Tributis; (Φυλέτις ἐκκλησία) quibus ex regionibus & locis, hoc est, tributim suffragi ferebantur. ^a Haberi primum coeperunt altero anno post creatos Tribuno

^a Laelius Felix ap. Gell. xv. c. 27.

bunos plebis; hoc est, A. U. 263. occasione *C. Marcii Coriolani*; ^a qui in iudicium a Tribunis plebis vocabatur, quod in magna annonae caritate enixe in Senatu contendisset, ne frumentum e *Sicilia* advectum Populo divideretur: ^b qua ratione plebem ad ultimam necessitatē redigere volebat, ut ita optimatibus obsequentior esset. Quia autem apud optimates gratiofus erat Marcius, & Centuriata comitia, ut diximus, in potestate ditiorum fere erant; fore videbant Tribuni plebis, ut Coriolanus absolveretur: ergo voluerunt, ut Populus *tributum* vocaretur; quo casu aequae pauperiorum, ac ditiorum suffragia valebant. Sed magis haec Comitia frequentari coeperunt post legem *Publiam* latam A. U. 282. quae agebatur, ^c ut plebeji magistratus Tributis comitiis fierent.

§. II. Habebantur haec Comitia ob *Causae bonorum comitiorum.*
 quatuor causas: quarum prima erat *Magistratum creandorum*; secunda, *acerdotum subrogandorum*; tertia, *Legum*

Dion. Halic. vii. c. 59. b Liv. ii. c. 34. c lb. c. 56.

gum ferendarum ; quarta, *Judiciorum exercendorum*.

Magistratus, qui his Comitiiis creabantur, erant primo, *omnes Magistratus Urbani Minores Ordinarii*; quales erant Aediles Curules & Plebeji, Tribuni plebis, Quaestores, Triumviri Capitales, ^a Nocturni, Monetales, Tribuni militum comitiales ^b, (licet hos inter urbanos magistratus non referam) &c. Secundo, *Magistratus Urbani Minores Extraordinarii*, ut Praefecti annonae, Duumviri navales, Quaestores parricidii, Curatores viarum, &c. Tertio, *Magistratus Provinciales Ordinarii*; Proconsules nempe ^c, Proprætores, & Proquaestores. Quarto, *Magistratus Provinciales Extraordinarii*, ut Triumviri vel Quinque-viri coloniarum deducendarum, vel agrorum dividendorum causa creati. ^d

Secunda horum Comitiorum causa erat *subrogatio Sacerdotum*. Et quidem ante legem *Domitiam* ^d latam A. U. 650. solus Pontifex Maximus hi comi

^a Cic. pro Cluent. c. 13. ^b Vid. Acon. ad A6 l. in Verr. c. 10. ^c Liv. l. VIII. c. 23. & XXXIX. c. 13. ^d Vid. Suet. Neron. c. 25.

comitiis creabatur, reliqui vero Sacerdotes a collegiis suis cooptabantur: postea vero non tantum omnes Pontifices, sed etiam Augures, Feciales, Septemviri epulones; & Quindecim-viri sacris faciundis his Comitiis creati sunt.

Tertio, his Comitiis ferebantur Leges, quae dicebantur Plebiscita^a; & erant variae, ut de Imperio triumphaturis die triumphi sui in Urbe decernendo^b, de Civitate danda, de solvendo aliquem legibus; de quaestionibus publicis constituendis, & maxime de foedere cum hostibus feriendo^c.

Quarto denique Comitiis Tributis exercebantur judicia, non quidem capitum; (quod Centuriatorum erat, ut diximus) sed quibus alicui multa irrogabatur^d; vel etiam, si quis capitum damnatus ad Populi iudicium venire recusaret, haec Comitia ad auxilium ei indicendum sufficiebant^e.

§. III. Habebantur haec Comitia, De personis,
F si quae his
comitiis interveniebant.

§. 4. Instit. de jur. N. G. & C. b Liv. l. XXVI. c. 21. c Liv. XXXIII. c. 25. d d. IV. c. 41. Id. XXVI. c. 3. e Id. XXV. c. 4. & XXVI. c. 3.

si Magistratus creandi essent, a Dictatore, vel Consule, vel Tribuno militum Consulari potestate; nisi quod Tribuni & Aediles plebis a Tribunis plebis crearentur ^a. Sacerdotum Comitia nemo, nisi Consul, habebat (quod ex epist. 4. Ciceronis *ad Brutum* colligi potest) judiciorum vero & legum comitiis Consules, Praetores, vel Tribuni plebis praecerant.

Interesse his Comitiis poterant omnes, qui Centuriatis, nempe civis jus suffragii habentes; quanquam Latinis etiam aliquando datum sit ex indulgentia magistratuum, ut in tribu praerogativa suffragium ferrent. Quidam duas habebant tribus, alteram in qua erant nati, alteram vel jure adoptionis; (ut Augusti Fabiam & *Scaptiam*. Suet. c. 40.) vel in praemium accusationis de repetundis ^c. Vel denique emptam, ut qui majorem in distributionibus parte haberet ^d.

Ratio horum comitiarum.

§. IV. Reliqua fere cum Centuriatis comitiis communia habebant ^f

^a *Val. Max. vi. c. 3. ex 2.*   ^b *Vid. Liv. xi. c. 3.*   ^c *Cic. pro Balbo c. 23. & seqq.*
Panvin. de civ. Rom. n. 283, Ed Grav.

sed hoc his comitiis, peculiare erat, quod etiam inconsulto Senatu haberi possent ^a; & quod auspiciis non impedirentur, nisi haecenus si de coelo servatum esset ^b; plebeji enim magistratus auspicia non habebant; ^c & hoc quia ex institutione Romuli sacra solis patriciis erant commissa ^d: unde Plebis in his comitiis major erat potestas ^e.

Locus his Comitiis erat, si Magistratus quidem creandi essent, campus Martius; si leges ferendae, vel judicia exercenda, forum, vel Capitolium, vel etiam aliquando Circus Flaminius. ^f: & si forum, loca ibi singulis tribubus funibus tensis distinguebantur; ^g quod etiam *Athenis* olim usitatum fuit ^h.

Singulare etiam in his Comitiis erat, quod si Sacerdotes creandi essent, non omnes tribus in suffragium irent, sed ex lege Domitia (quam abrogavit Sulla, restituit Labienus

F 2

Tr.

Dion Halic. IX. c. 41.   *b* *Cic. in Vat.* c. 8.
c *Liv.* IV. c. 6.   *d* *Dion Halic.* II. c. 9.   *e*
Vid. Vales. ad *Liv.* II. c. 56.   *f* *Liv.* XXVII.
 c. 21. *Plut. Marc.* p. m. 314.   *g* *Dion. Halic.* VII. c. 50.   *h* *Vid. Poll. Onomast.* VIII.
 s. 5. n. 20.

Tr. pl. A. U. 690. a) septemdecim duntaxat ad id forte legerentur; ita ut, qui a novem tribubus renunciatus esset, Sacerdotium obtineret b).

Magistratuum comitia habebantur circa Kalendas Sextileis; Sacerdotum, cum aliquis Sacerdos obiisset; reliqua vero, ut legum & iudiciorum, omnibus comitialibus diebus haberi poterant.

Desierunt hac comitiā eodem tempore & modo, quo Centuriata.

a Dio. l. 37. p. 27. edit. reg.
II. c. 7.

b Vid. Cic. Agrar.

SECTIO SECUNDA.

CAPUT PRIMUM.

De Magistratibus in genere.

Magistratus definitio
& etymon.

§. I. **M**agistratus species est honoris publici; Publicus enim Honor est jus & titulus super ceteros lege, aut moribus concessus: & est vel Divinus, ut Sacerdotum; vel Humanus: qui rursus est vel Dignitas, ut Senatorum,

torum, & Judicum; vel *Potestas*, quae est *extra Urbem*; vel denique *Magistratus*, qui est *in Urbe*: & omnes quidem *Magistratus* cum *potestate* erant; sed cum *imperio* illi tantum, quibus id nominatim lege a *Populo* datum esset.

Dicitur autem *Magistratus* a *Magistro*: *Magister* porro est, qui plus aliis potest. ^a Omnes olim *Praetores* dicti sunt; ^b vel, quod ceteros honore *praeirent*; vel, quod aliis *praeessent*. Sic *Dictator* apud *Livium* VII. c. 3. in lege antiqua de *clavo figendo* dicitur *Praetor Maximus*: & de *Consulibus* ita loquitur *Cicero de Legibus* III. *Regio Imperio duo sunt*; iique *praeiundo, iudicando, consulendo, Praetores, Iudices, Consules* appellantur. Imo etiam *Proconsules, legati Caesaris, sive Praesides*; quin & *Praefecti vigillum & Aediles, Praetores* quoque vocantur. Imo *Praetor* dicitur pro *Sacerdote* ap. *Gruter.* p. CCCXVIII. 1. 6. 7. CCCXCVIII. n. 7. ^c

F 3

§. II.

l. 57. ff. de V. S. Fest. v. Magistrare.   b *As-*
con. ad Cic. in Verr. L. 1. c. 14.   c *Vid.*
Celeb. G. Noodt Probab. 1. c. 6.

Magistra-
tuum divi-
sio.

§. II. *Magistratus Romanorum* fuerunt varii generis, & *dividuntur* primo a *temporibus*; quod alii sint *Ordinarii*, qui statis temporibus & semper in Republica fuerunt; alii *Extraordinarii*, qui non semper. *Ordinarii Magistratus* fuerunt Consules, Praetores, Aediles, Tribuni plebis, Quaestores, aliique: *Extraordinarii* Dictator cum suo Magistro Equitum, Cenfor, Interrex & plures suo loco dicendi.

Secunda distinctio Magistratuum procedit a *Personis*, quod alii sint *Patricii*, alii *Plebeji*, alii denique *Mixti*. Et initio quidem Reipublicae omnes Magistratus erant ex Patriciis; sed processu temporis honores omnes cum plebe communicati sunt, praeter solum Interregnum; quemadmodum de singulis mox dicemus. *Plebeji* autem Magistratus fuerunt Tribuni & Aediles plebis; reliqui omnes *Mixti*.

Tertio dividuntur Magistratus: *qualitate* in *Majores* & *Minores*, idque duplici ratione: primo enim *Majores Magistratus* dicuntur qui *major*
ha

habent *auspicia* ^a; scilicet Consules, Praetores & Censores; *Minores*, qui *minora*; inter quae differentiam non aliam statuit Messalla apud Gellium loco in margine citato, quam quod majora minoribus magis rata essent: secundo *Majores* dicuntur, qui licto-rem, vel viatorem habent; quos nec Aediles, nec Quaestores habuerunt.

Quarto ab *insignibus*; fuerunt enim Magistratus quidam *Curules*, quidam *non Curules*. *Curules* Magistratus erant, quibus jus erat *Sella curuli* utendi; quod competebat Dictatori, Consuli, Praetori, Aedili Curuli: *non Curules*, quibus id jus non compete-
bat, qui erant reliqui omnes.

Quinta denique inter Magistratus differentia fuit a *locis*: quidam enim erant *Urbani*, quidam *Provinciales*; quales fuerunt Proconsules, Proprae-
tores & Proquaestores.

§. III. *Habilitas* ad Magistratum gerendum duplex requirebatur, alte-
ra a *Gente*, altera ab annis. A *Gente* olim quidem maxime, cum soli Pa-
tricii Magistratus gerere possent ^b: sed hoc paulatim, ut diximus, mutatum

De iis qui apti ad magistratus & de lege annali.

F 4 est;

^a Gell. XIII. c. 15. ^b Dion. Halic. II. c. 8.

est ; & per factiones & secessiones plebis effectum fuit primo , ut A. U. C. 261. crearentur ^d Tribuni & Aediles plebis , qui peculiare plebi magistratus fuere. Deinde A. U. 344. primi de plebe Quaestores sunt creati. ^b A. U. 353. primus Tribunus militum Consulari potestate, ^c & A. 387. primus de plebe Consul factus est ; ^d anno autem sequente primi Aediles Curules. ^d A. U. 397. primus Dictator , ^f cum jam A. 385. Magister Equitum de plebe dictus esset. ^g A. U. 402. idem ille , qui primus de plebe Dictator fuerat , Censuram est adeptus : ^h & denique annus Urbis 417. primum Praetorem plebejum vidit, ⁱ ita ut sola Interregia potestas penes patricos remanserit , nec plebi unquam communicata fuerit.

Habilitas altera fuit ab *Annis* , utique post *legem Annalem* , sive *Annariam* ^k A. U. 573 a *L. Villio Tappulo* latam ^l , qua certus aetatis annus singulis

a *Liv.* II. c. 33.   b *Id.* IV. c. 45.   c *Id.* V. c. 12.   d *Id.* VII. c. 1.   e *Ibid.*   f *Id.* VII. c. 17.   g *Id.* VI. c. 39.   h *Id.* VII. c. 22.   i *Id.* VII. I. c. 15.   k *Fest. hac.* V. *Jamprid. Commod.* c. 2.   l *Liv.* XL. c. 43.

gulis magistratibus capiendis praefixus fuit; ^a quanquam forte jam antea aliquid ea de re constitutum fuerit: sed vix aliquid certi; (*Vid. Cic. Phil. V. c. 17. Tac. Ann. L. XI. c. 22.*) & haec lex novam quandam formam illi rei induxisse videtur; unde etiam ille Tappulus *Annalis* cognominatus est. Quis autem annus cuique magistratui petendo praefixus fuerit, non satis liquet. Quidam Quaesturae nullum certum annum, alii tricesimum primum, alii vicesimum septimum adignant: Lipsius autem ^b, ut mihi quidem videtur, verosimilius vicesimum quintum. Tribunatui & Aeditati Lipsius septimum vel octavum & vicesimum annum adscribit; cum alii dicant Aeditatem anno demum tricesimo septimo aetatis geri potuisse. *Manutius* vero *de legibus* capite 6. putat hanc legem Curules tantum magistratus spectasse. Quicquid sit; constat Praeturam biennio post aeditatem geri fuisse solitam ^c. De Consulatu certum est quadragesimum tertium annum ei praefixum fuisse: ^d sub

F 5   Prin-

Ovid. Fast. v. vs. 65.   ^b *De magistrat. Rom. c. 5.*   ^c *Cic. Famil. x. n. 25.*   ^d *Cic. Phil. v. c. 17.*

Principibus autem hae leges fere sunt neglectae. De Extraordinariis Magistratibus quid obtinuerit, adhuc incertius est; nisi quod constat Dictatores ^a & Censores fere ex Consularibus creatos fuisse. In municipiis quoque & coloniis talis quaedam lex fuit; ^b quemadmodum etiam de Senatoribus & Equitibus similia diximus. Observari hic velim ritum singularem, qui sub Imppp obtinuit (sub Rep. id non invenio) ut pro singulis liberis gratia unus anni petenti fieret; quod retulit Ulpianus *L. XIX. ad L. Ful. & Pap.* ^c.

Communia
magistra-
tum.

§. IV. *Leges praeterea omnibus Magistratibus communes fuerunt Lex Romuli, ne quis Magistratum aliquem iniret, nisi addicentibus avibus: Lex Cornelia, de ordine in Magistratibus gerendis servando; ne, scilicet, quis exempli causa, Praeturam ante Quaesturam, vel Consulatum ante Praeturam gereret* ^d; quemadmodum ex acdilitate omissa Praetura Consulatum petere licitum non fuisse videmus ^e

pu

^a *Id. II. c. 81.*   ^b *Plin. Epist. x. n. 84. l. 2. ff. de minoribus.*   ^d *Appian. Alex. Ci I. n. 413. Ascon. ad Or. pro M. Scauro p. 17 ed L. Bat. 1675.*

pud Ciceronem *Phil. xi. c. 5. ubi omnino vide notas in editione Graevii. Lex etiam prisca fuit de intervallo Magistratum, quae vetabat, ne intra decennium idem Magistratus repeteretur.* Magistratus etiam plures (majores certe & ordinarii) ab uno simul gerere non poterant; sed labascente libertate hae leges, ut reliquae similes, vulgo neglectae sunt. Commune praeterea omnium Magistratum erat, quod intra quinque dies quam magistratum inivissent in leges jurare cogentur^b: & quod iis magistratu deunctis diem dicere liceret, si quid forte ea occasione deliquissent^c. Atque haec fere sunt communia Magistratum; transeamus jam ad singulos.

Liv. x. c. 13. Plut. Coricl. p. 214. init. b

Id. xxxi. c. 50. b Id. xxxvii. c. 47. E-

xempl. vid. ap. Suet. Jul. c. 23.

CAPUT SECUNDUM.

De Rege, & de Tribuno Celerum.

I. **N**ascente Urbe Roma, ut jam supra vidimus, *Regium impe-* *De Regē.*
pe-

perium more illorum temporum ^a reliquis est praelatum: sed illud non absolutum, verum arctis satis limitibus circumscriptum: praecipua enim Regum munia erant haec, ^b quae sequuntur: sacrorum omnium curam supremam habere; legum, morum, & juris patrii custodiam gerere; injurias maximas judicare; Senatuum habere, ejusque decreta ad Populum referre, atque ita rata facere ^c; Populum ad concionem vocare, ejusque est Senatus decreta exsequi. Et haec quidem in pace; in bello vero maximam potestatem habebant, quia res belli celeritatem plerumque & arcanum desiderant, ita ut pluribus facile communicare nequeant: sed hoc ita tamen, ut summum rerum arbitrium, ac jus belli & pacis semper esse penes populum ^d, quemadmodum jam alibi diximus.

Insignia Regum fuerunt corona aurea^e sceptrum, & sella ex ebore curulis
(Gr. δὲ Φρῶ ἀρμάτι^c) tum *Trabea*
fiv

^a Justin. I. c. I.   ^b Dion. Halic. II. c. 14
^c Id. VII. c. 38.   ^d Dion Halic. l. d.   ^e Id.
IV. c. 74. & 75.   ^f Vid. Polluc. X. c. II. n.
47.

Sive, *Toga purpurea immixto albo*; *Lictores* duodecim cum *fascibus* & *securibus*, quos jam inde a Romulo institutos fuisse quidam volunt, alii a Tullo Hostilio, plurimi, & verius, ut videtur, a Tarquinio Prisco^a. Regnatum est Romae per annos 243. a septem Regibus, quorum ultimus fuit Tarquinius, qui distinguendi a superiore Tarquinio causa a scriptorius *Superbus* est dictus, (non enim ei viventi hoc nomen adhaesit, non magis quam *Brevibus*, *Calvis*; *Balbis*, &c. *Franciae* Regibus; vel *ii*, qui patriam nostram olim injuria oppressit, *Godefrido Lotharingiae Ducis Gibboso* vulgo dicto) & propter superbiam & crudelitatem Urbe fuit eiectus^b. Et hinc postea ortae fuerunt locutiones *regii spiritus*, *regia superbia*, *regie facere* pro *crudeliter*. (Vid. *Ampliff. H. R. Schelium de jure Imperii p. m. 107.*) licet non nominis regii pertaesos fuisse Rom., sed fastum crudelitatemque Regis perosos testetur *Horatius* apud *Livium L. III. c. 39.*

§. II. Institutus est etiam a Romulo *Praefectus*, vel *Tribunus Celerum*; De Tribuno Celerum. quo-

Flor. l. c. 5.   *b Liv. c. 60.*

quorum primus dicitur fuisse, ut jam
c. 3. praec. Sectionis diximus, quidam
Fabius Celer^a: hic Equitibus proprie
 praerat, & proximam a Rege digni-
 tatem & potestatem in bello obtine-
 bat^b; sicut postea apud Dictatorem
 Magister Equitum: sed pulsus Regi-
 bus etiam hic honos fuit gestari desi-
 tus; imo a Numa jam dimissos Ce-
 leres vult *Plutarchus in Numa p. m.*
 64.

^a *Dion Halic. II. c. 13. Plut. in Romulo p. m.*
 23. & 34. ^b *l. 2. §. 15. ff. de Orig. Jur*

CAPUT TERTIUM.

De Consulibus.

De nomine §. I. **S**ummus libera Republica om-
 & institu-
 tione Con-
 sulum.

nium honorum Populi fini-
 fuit Consulatus^a: unde Graeci eos
 πάτρις vocant, quasi summos dicas.
 Et sub Imp. Consulatum ipsa Prae-
 fectura Praetorii superiorem fuisse e-
l. 1. de Senator. probat egregium hu-
 jus Academiae decus Cl. *Ev. Otto* i
Papiniano suo c. XIV. §. 7. Olim tri-

^a *Cic. pro Planc. c. 25.* ^b *Dion. Halic. IV.*
 76.

plici nomine hic Magistratus appellatus fuit : ita enim loquitur Cicero in loco capite primo hujus sectionis citato , *Regio imperio duo sunt : iique praeuendo , iudicando , consulendo , Praetores , Iudices , Consules appellantur . Consulere autem hic videtur significare ad Senatum referre : nam hoc inter praecipua Consulum munera fuit . Quintilianus vero Instit. Oratoriar. L. I. c. 6. dicit consulere verbum idem olim significasse , quod iudicare ; atque inde quosdam putare Consules esse dictos . Pomponius denique I. C. l. 2. §. 16. ff. de Orig. Jur. ^a Consules , ait , dicti sunt ab eo , quod plurimum Reipublicae consulerent . Praetores autem iunt dicti quod praerent jure & exercitu ^b .*

Instituti sunt Consules statim post Reges exactos ^c A. U. 244. cum Respublica gubernatoribus carere non posset . Creati autem sunt *bini* ^d , ne minus imperium libertati periculosum foret : nam , ut *Q. Catulus* dicebat ,
Non

Vid. etiam Cic. de Orat. l. II. c. 39. ^b Varro l. l. IV. 14. Vid. omn. eund. de vita P. R. l. II. ap. Nonium p. 53. ed. opt. c. Liv. I. c. 60. ^d Flor. I. c. 9.

Non saepe unus Consul improbus, dicitur
 vero nunquam post Romam conditam fue-
 rant, excepto illo Cinnano tempore ^a
 annui sunt creati, ne diuturnitate im-
 perii inolefcerent ^b; unde etiam, si
 alter Consul mortuus esset, in reli-
 quum anni tempus alius ei subrogaba-
 tur ^c, qui dicebatur *suffectus*; sed hic
 Comitia rogandis Consulibus haberi
 non poterat ^d.

*Insignia
 Consulium.*

§. II. *Insignia* Consulium fuerunt
 primo, *Lictores duodecim cum fascibus*
^e & *securibus*: (quibus etiam alia
 gentes Latii utebantur^f) & initio
 quidem quisque Consul duodecim fa-
 sces habebat; sed mox ex lege *Vale-*
rii Poplicolae penes alterum duntaxat
 Consulem ^g, idque alternis mensibus
 fasces fuerunt: licet paulo aliter haec
 explicet *Dion. Halic. v. c. 2.* qui etiam
 tradit penes eum Consulem, qui fa-
 sces habebat, imperium quoque sui
 se. Praecedebant singuli & in lineam
 unde Lictor, qui proximus erat Cor-
 si

^a *Cic. post red. in Senat. c. 4.*   ^b *Flor. l. d.*
Liv. II. c. 8.   ^d *Id. XLI. c. 18.*   ^e *Hor*
Od. II. XVI. vs. 9.   *Ovid. Pont. IV. El. IX.*
42.   ^f *Dion. Hal. VIII. c. 44.*   ^g *V.*
Max. IV. c. 1. exem. I.

fuli *postremus* dicitur ^a. Antiquis temporibus prior fasces sumebat major natus ^b: post legem vero *Juliam de maritandis ordinibus* latam ab Augusto Imperatore A. U. 736. ille, qui plures liberos habebat; vel, si par numerus liberorum esset, ille qui maritus erat ^c. Invenio etiam priorem habuisse fasces Consulem, qui primus renunciatus erat ^d. Alterum autem Consulem *accensus*, hoc est, *minister quidam publicus* praecedebat, lictores pone cum virgis & bacillis sequebantur ^e: aliquando autem servatum fuit, ut alternis diebus fasces permutarentur. ^f Secures etiam Poplicola (qui, quod ut leges *populares* tulisset, a *populo placendo Poplicola* est dictus ^g) fascibus remittit; saltem in Urbe; nam extra Urbem eas retinuerunt. ^h Secundo utebantur *sella curuli eburnea*, ut antea Reges. Tertium fuit, *toga praetexta*.

G

tex-

Cicer. *Divin. L. I. c. 28.* quem locum non habet Lips. *Elect. L. I. c. 23.* ubi *susissime* agit de *lictoribus*. ^b *Plut. Popl. p. m. 103.* *Gell. II. c. 15.* ^c *Suet. Jul. c. 23.* ^d *Liv. L. IX. c. 8.* ^e *Suet. Jul. c. 20.* ^f *Diarium vetus ap. Pighi. ad A. U. 585.* ^g *Dion Halic. V. c. 19.* ^h *Id. x. c. 59. Liv. XXIV. c. 9.*

textam, hoc est, quae in extrema ora purpuram *praetextam* haberet; & hanc olim quidem ante Deos Penates primo magistratus sui die fumebant; postea vero ex templo *Jovis Capitolini*, ubi publicitus servabatur. ^a Quarto gestabant *Scipionem eburneum*, ^b quod vulgo minus notum. Sub Imperatoribus imminuta quidem Consulum auctoritate, sed aucto fastu, plura insignia accessere, ut *toga picta*, ^c *laurus* in fascibus, ^d *securae* iterum iisdem additae, &c. ^e.

De Consul-
lum potesta-
te & mune-
re.

§. III. Sunt itaque, ut vidimus Consules loco Regum creati; & initio quidem pleno eorum jure; ^f quem admodum etiam omnia eorum insignia primi Consules tenuere ^g; und recte Cicero loco paulo antea citat Imperium eorum *Regium* vocat. ^h Se primo statim institutionis eorum ann hoc jus imminuit ille, de quo jam dixi.

a Vid. *Capitol. in Gordian. c. 4.* b *Dion. Hist. III. c. 62. Juven. x. v. 43. Vopisc. Aureliano c. 13.* c *Lamprid. Alex. Sev. c. 4.* d *Martial. x. n. 10.* e *Vid. Claudian. pro L. II. in Eutrop. vs. 7.* f *Liv. IV. c. 3. Id. II. c. 1.* h *Vid. Ovid. Pont. IV. L. IX. vs. 65.*

diximus, Poplicola lege lata *de provocatione* ad Populum: nam ea quidem ut notum est, jam tempore Tulli Regis obtinuerat ^a; sed tyrannide Tarquinii Superbi obliteratedam renovavit Valerius; tempore vero Ciceronis in desuetudinem abiisse videtur. ^b Huic addidit leges *de fascium submissione* ^c quae Populo fiebat, & *de Magistratu injussu Populi non gerendo*. ^d Postea vero eorum potestatem magis imminuta fuit, cum Tribuni plebis fuerunt instituti, quibus datum fuit intercedendi omnibus omnino-Magistratum actis. Tamen etiam postea aliquando extra ordinem imma potestas (& eadem, quae Dictatoris: vid. omn. Liv. L. VI. c. 9. quod Pompejo in III. Consulatu obtigit. Vid. *Ascon. ad Or. pro Mil.* 25.) illis delata fuit, turbidis, sciret, & in summum discrimen aductis civitatis rebus, solemnibus Senatusconsulti formula ^e, *Viderent Consules,*

G 2

les,

Vid. Liv. l. I. c. 26.   ^b *Ipsa Philipp. I. c. 9.*
^c *Vid. Liv. I. c. 7.*   ^d *Dion Halic. v. c. 19.*
^e *Vid. omn. Manut. ad Cic. Philipp. v. c. 12.*
Sallust. Catil. c. 29, Liv. III. c. 4.

les, ne quid *Respublica* detrimenti caperet. Hoc Graeci dicebant, διὰ φροντίδ' αὐτῶν ἔχειν, ὡσεὶ μηδεμίαν ἀποτοικίην τῷ δημοσίῳ συμβῆναι: ^a eaque forma *Senatusconsulti* ultimae semper necessitatis habita est: ^b & aliquando etiam Praetores, Tribuni plebis & Proconsules, qui ad Urbem erant, ea formula comprehensi fuerunt^c.

Et semper quoque stante *Republica* multa eorum munia, magna & amplissima plane dignitas fuerunt^d; ita ut *Curio* non sine ratione *Ciceronis* *Consulatum* vocaverit ἀποθέωσιν.

^eNam primo Caput erant totius *Republicae*, & tantae auctoritatis, ut reges & nationes exterae gloriae fibi ducerent, si in eorum tutela forent^f & hinc omnes magistratus ipsis erant subiecti praeter Tribunos plebis; qui ut diximus, omnibus eorum actis intercedere poterant. Secundo, militia

^a *Dio* L. 37. ^b *Liv.* III. c. 4. ^c *Caes.* d. B. C. I. c. 5. *Sall. fragm. Hist.* L. I. *Polyb.* VI. c. 10. ^e *Cic. ad Attic.* I. n. 16. nam licet hoc maxime spectet oppressionem conjurationis *Catilinariae*, & reliqua gesta *Ciceronis*, tamen etiam dignitatem consularem notat *f* *Id. pro Sext.* c. 30.

tiae tempore supremam potestatem obtinebant, quemadmodum antea Reges; tribunos militum (pro parte; nam pars creabatur a populo) centuriones, praefectos constituebant. ^a Tertio, imperium in provincias habebant; & subditos inde evocare, ^b coercere, punire poterant. Quarto, Populum convocare, cum eo agere, Reges ad Populum ferre, iisque de se iudicium dare poterant. Quinto, lites omnes a praesidibus provinciarum, vel ex teris recipiebant, ^c legatos audivant, Senatus vel populi decreta exequiebantur. Sexto, Senatum convocabant, consulebant, sententias numerabant, eumque dimittebant. Optimo denique annus ab iis denominabatur ^d: quod etiam apud Athenienses solebat fieri ab uno ex Archonibus, qui ἐπώνυμοι inde dicebatur ^e. Haec omnia ita obtinuerunt quamvis libertas Reipublicae constitit: ea

G 3

vero

Cic. de LL. III. Polyo. VI. c. 24. b Cic. act. I. in Verr. c. 7. & 18. L. I. in Verr. c. 33. L. II. c. 39. id. Attic. L. VIII. n. 23. Tacit. Ann. l. XIII. c. 4. c Cic. Caes. I. I. & 6. d Lucan. v. vs. 399. Senec. de ben. L. III. c. 16. a Pollux VIII. c. IX. n. 89. Pausan. Laced. c.

vero Julii Caesaris, secutorumque proxime Principum scelere oppressa consulebant duntaxat Senatum, & Principum placita ad eum referebant, ^a tutores dabant, ^b servos manumittebant, (atque inde quidem Consulare munus auspicabantur ^c) ^d vectigalia locabant ^e, (quod antea Censorum erat) ludos quosdam publicos edebant. annum nomine signabant: quo eleganter alludit *Seneca Epist.* 4. his verbis: *Nulli potest segura vita contingere qui de producenda nimis cogitat; qui inter magna bona multos Consules numerat.* Cum vero sub Imperatoribus plures in singulos annos Consules crearentur (ut ita sensim eorum dignitas evilesceret) a primis tantum, qui *ordinarii* dicebantur ^f & reliquis honoratiore erant, annus denominabatur; reliqui vero dicebantur *suffecti*: ^g quemacmodum tales jam libera Republica vocatos fuisse vidimus. Quin alii adhu
fu

^a *Ovid. de Pont. L. IV. El. v. vs. 17.* ^b *C. pitol. in Anton. Phil. c. 10.* ^c *Claudian. c. Amm. Marc. L. XXII. c. 4.* ^d *Claudian. in Eutrop. I. vs. 310.* ^e *Ovid. d. l. vs. I & El. IX. vs. 45.* ^f *Vid. Suet. Domit. c.* ^g *Id. Jul. c. 80.*

sub Principibus fuerunt Consules *honorarii*, qui ex *codicillis* tantum a Principe acceptis hoc nomen consequerentur ^a.

§. IV. Antiquis temporibus, sive ante primum bellum *Punicum*, Kalendis Martiis consulatum inisse videntur ^b, quod tamen non satis certum est: sed post A. U. 598. Kalendae Januariae huic rei destinatae sunt. Eo die Consules primo mane a Senatu & Populo domi suae salutabantur, quae solemnitas proprie *officium* dicebatur, quae vox in genere significat id, quod studii, aut cultus gratia alicui exhibemus. Estque hic actus posterioribus temporibus *processus Consularis* dictus. Vid. *Spanhem. Dissert. de P. & U. num. XII. p. 457.* ^d inde in Capitolium ducti *vota concipiebant* ^e, & boves singulos Jovi immolabant ^f; ac deinde Senatum habentes munus iurum auspicabantur ^g: & de feriis Latinis

De aliis ritibus consularibus.

G 4 tinis

Cassiod. Variar. I. 10. ^a Vid. *Guther de Offic. domus Aug. L. I. c. 13.* ^b *Ovid. Fast. III. vs. 147.* ^c *Vid. Liv. Epit. 47. Ovid. Fast. I. vs. 81.* ^c *Ovid. de Pont. IV. El. IV. vs. 42.* ^e *Vid. Lampr. Heliog. c. 15.* ^f *Ovid. de Pont. IV. El. IX. vs. 29.* ^g *Vid. omn. Liv. XXI. c. 63. & XXII. c. I. XXVI. 26.*

tinis habendis ad Senatum referebant.
^a Intra quinque dies post initum magistratum in leges jurare debebant ^b, quod etiam fecisse videntur, cum designati essent: atque ita cum magistratu abirent, jurejurando declarabant se leges servasse ^c concione de rebus a se gestis ad Populum habitam.
^d Tum etiam his primis diebus provincias inter se *sortiebantur*, vel *comparabant* ^e, hoc est, *sine sorte de iis conveniebant*. Legitimum annum Consulatu gerendo diximus fuisse quadragessimum tertium; quanquam vi, vel gratia saepe juniores Consules facti sint. Qui autem reliquos Magistratus bene gessissent deberi sibi Consulatum quodammodo putabant; unde *suum annum* petitionis dicebant ^f.

De duratio-
 ne Consula-
 845.

§. V. Fuerunt Romae Consules ex solis patriciis ab A. U. 244. ad A. 302. quo Decem-viri Consulari potestate creati sunt; sed post duos vel tres

^a Cic. or. post red. ad Quir. c. 5.   ^b Liv. xxxi. c. 50.   ^c Vid. Plin. Paneg. p. 188. seq. ed. Traject. 1652. Cic. fam. v. n. 2. & not. ad eund. ad Att. L. vi. n. 1. p. 592. ed. Graev.
^d Cic. Famil. v. n. 2.   ^e Liv. xxiv. c. 10. & alibi.   ^f Vid. Casaub. ad Cic. Att. I. n. 1. init. Q. Cic. de petit. Cons. c. 6.

res annos iterum Consules ad annum Urbis usque 309. ex quo aliquando Consules, aliquando Tribuni militum consulari potestate, prout vel plebs, vel Patres contentionibus vicerant, creati sunt: donec A. U. 387. plebs convicit, ut alter utique Consul de plebe crearetur; quorum primus fuit *Sextius Sextinus Lateranus*^a: & postea obtinuit, ut duo quidem Consules Plebeji simul fieri possent; participii vero non item.^b Inde summa potestas penes Consules mansit ad Iulium Caesarem usque, qui patriae suae in nefario scelere inferens libertatem Republica sustulit, & Consulum auctoritatem labefactavit: sub Principibus enim ex more quidem creati sunt, ad nullam fere potestatem haberunt. Tum quoque non in annum, sed in sex, in tres, vel in quatuor menses^c; (quod tempore *Dionysius Cassius* legitimum fuit)^d vel etiam paucos dies, imo horas, creati sunt,^e ut ita princeps pluribus gratificari

G 5

ficari

^a Liv. VI. c. 42. ^b Vid. Lambin. ad Cic. pro Domo. c. 14. ^c Lucan. l. supra d. ^d Ipse XLIII. p. 155. ed. reg. 1548. ^e Vid. Macrob. Saturn. II. c. 3. Suet. Jul. c. 76.

ficari posset. Et hi suffecti Consules *minores* dicebantur ^a. Verum tandem *Justiniano* imperante A. U. 1243. post *Christum* natum vero anno 541. plane creari desierunt : nisi quod primo adhuc Imperii anno Consulatum susciperent. Idque obtinuit ; donec a S. P. Q. R. per ministerium *Leonis* Papae Imperium *Carolo M.* deferretur.

Quod autem modo de Julio Caesare diximus sciendum est , necessarium quidem fuisse mutare statum Reipublicae tempore Julii Caesaris , velut opinio satis probabilis est *C. A. Rupert.* ad *Pomponium de Orig. Jur. c. XII. p. 139.* quam etiam tuetur in *observationibus ad Besoldi Synopsis minorem* Verum non ideo minus scelestus fuit Julius Caesar , quippe qui nec jure nec amore boni publici , sed miserae ambitione & libidine regnandi ductu jus omne abruptit , & patriam suam in tristem servitutem conjecit. Sed contradicendi studio , ut videtur , & paradoxa tuendi tenebatur *Rupertus* qui etiam *Tiberium* & *Attilam* homines perditissimos defendit , *Trajanum* vero

^a *Dio l. XLVIII. p. 254.*

vero laudatissimum Principem vituperat ; ut & Justinianum , qui inter mediocres saltem censeretur merebatur.

CAPUT QUARTUM.

De Praetoribus.

I. **S**ecundus Magistratus Ordinarii *Origo Praetorum.*
 in Urbe honor fuit *Praetorum.*
 ii^a (Στρατηγῆς) ; quod nomen antea,
 t dixi, omnium magistratuum com-
 mune fuerat^b , sed demum hoc ma-
 gistratu creato peculiariter ei adhaesit.
 Primus Praetor creatus est A. U. 387.
 p. *Furius Camillus*^c duabus potissi-
 mum de causis ; primo , ut solatium
 atriciis esset communicati cum plebe
 Consulatus ; secundo, ut *Jus diceret* ;
 cui rei Consules , cum frequentibus
 bellis avocarentur , vacare amplius
 non poterant : & hinc in nummis
 Praetorum aliquando *bilanx* conspici-
 tur^d. Creatus fuit Praetor comitiis
 Centuriatis iisdem auspiciis , quibus
 Con-

Lucan. III. vs. 106.   *b* *Ascon. ad L. I. in Verr. c. 14.*   *c* *Liv. VI. c. 42. & VII. c. 1.*
d *Vid. Spanh. de P. & V. N. Diss. x. p. 104.*

Consules ^a ; unde etiam aliquando *Collega* eorum vocatur ^b.

*De numero
praetorum.*

§. II. Creatus est primo unus duntaxat Praetor ; at A. U. 510. ob negotiorum frequentiam alter est additus , ^c qui inter cives & peregrinos jus diceret , unde *peregrinus Praetor* est dictus ^d : alter vero , qui inter Cives solos jus dicebat , vocabatur *Urbanus* , & erat *honoratior* ; unde proprio quasi nomine *honoratus* dicitur apud *Ovidium Fastor.* 1. *vs.* 52. & *Major* ^e & jus , quod ab eo edictisque ejus descendit , *honorarium* ^f. A. U. 526. cum *Sicilia* & *Sardinia* in provinciae formam redactae essent , duo etiam Praetores , qui eas regerent , sunt creati ^g. A. U. 556. Hispaniis ulteriori & citeriori subactis duo quoque Praetores iis provinciis regundis adjecti sunt. ^h Sed A. U. 561. lege *Boebia* (quae tamen non diu obtinuisse videtur) constitutum fuit , ut alternis annis quatuor duntaxat Praetores crearentur ⁱ ;
atque

^a *Gell.* XIII. c. 15. ^b *Plin. Panegy.* proprii. *fin.* ^c *Livius Epit.* 19. ^d l. 2. §. 28. ff. *de Orig. Jur.* ^e *Fest. V. Major Consul.* §. 7. *Instit. de jure N. G. & C.* ^g *Liv. Epit.* 20. ^h d. l. 2. ff. *de O I.* §. 2. ⁱ *Liv.* XL. c. 44.

atque ex his duo tantum (Urbanus scilicet, & peregrinus) in Urbe manebant; reliqui statim in provincias, quas sortiti erant, proficiscebantur. Cum autem circa A. U. 605. (vel paulo post cum Africa, Achaja, Macedonia in potestatem A. U. 607. relactis, ingens incrementum res Rom. accepisset) constitutae essent *Quaestiones perpetuae*^a (de quibus mox amplius) visum est, ut omnes Praetores anno magistratus sui in Urbe jus vel publicum, vel privatum dicerent, & finito demum anno in provincias proficiscerentur. L. Cornelius Sulla auctis quaestionibus perpetuis A. U. 72. duos praeterea adjecit; licet alii dicant ad decem usque numerum Praetorum ab eo auctum fuisse^b: quicquid hujus rei sit, Julius Caesar ante A. U. 707. decem Praetores creavit, ^c & mox eorum numerum ad quatuordecim, imo ad sedecim auxit^d: cum nempe sociis sceleris sui innoxius quovis pretio eos remunerare cogeretur. Sed eo interfecto, ad

dena-

Vid. Pigh. ad A. U. 609. b l. 2. §. 32. ff.
de O. l. c Dio L. 42. d Id. L. 53.

denarium numerum redierunt. Augustus rursus duodecim Praetores creavit, & paulo post sexdecim facti sunt; quibus *Claudius* Imperator duos adiecit, qui de fideicommissis jus dicerent: qui tamen ad certam tantum summam judicasse videtur; ut de majore Consul appellandus fuerit ^a. ^b Ex his unum detraxit Titus, restituit *Nerva* inuncto munere, ut inter privatos & fiscum jus diceret ^c. Tutelarem Praetorem instituit *M. Aurelius Antoninus* vulgo dictus *Philosophus* ^d. Minuente Imperio rursus numerus Praetorum minutus, ita ut temporum *Valentiniani* & *Marciani* Imperatorum tres duntaxat crearentur ^e: & denique circa tempora *Justiniani* omnino creati desuisse videntur.

Insignia
Praetoris

§. III. *Insignia* Praetoris fuerunt primo *sex lictores cum fascibus*, saltem extra Urbem ^f; nam quod quidam duos tantum ei tribuunt, ita intelligendum est, ut duo ad minimum lictores

^a l. 2. ff. eod. §. 32.   ^b Vid. *Quintil.* L. II c. 6.   ^c *Ibid.*   ^d *Capitolin. ejus vita* c. 10
^d l. 2. *Cod. de off. Praet.*   ^e *Val. Max.* l. 1. c. 1. ex 9. *App. Alex. Syriac. n. 95.*   ^f *Apian. ib.*

tores semper ei praesto fuerint : atque inde ἐξαπεδεκεν^c dictus fuit. ^a Secundo, *Toga praetexta* ; quam, ut Consules, primo magistratus sui die, rotis nuncupatis, in Capitolio fument. Tertio, *sella curulis*. Quarto, *Tribunal* ; quod erat locus altior hemicycli formam, in quo sellaculis Praetoris ponebatur ^b ; inferiores enim magistratus & iudices *subsellae* tantum habebant. Quinto, *Ha-*
za, quae jurisdictionis ^c ; & denique, *Gladius*, qui quaestionis signum erat.

§. IV. *Munera Praetoris* fuerunt *Munera Praetoris*. primo, ut *ludos ederet* ; praesertim *Munera Praetoris*. *ludos*, qui in Circo dabantur ^d, ut *legaleses*, *Florales*, & similes : quod genti admodum pompa & sumtu dabatur : & hinc in histriones, simi- que farinae homines, saltem sub principibus, jurisdictionem quandam percuerunt ^e Praetores. Secundo, *ludis* facta tecta vacante censura exigeret ; *ludis* non nisi ex Senatusconsulto ^f.

Ter-

^a *Censorin. de die natal.*   ^b *Tacit. Annal. I. c. 75.*   ^c *Senec. de brevit. vitae c. II.*   ^d *Juven. XI. vs. 192.*   ^e *Tacit. Annal. I. c. 77.*
^f *Ascon. ad Verr. III. c. 50.*

Tertio , ut absentibus Consulibus munus eorum sustineret ^a , Senatur cogeret (ita tamen , ut nunquam interfereret nisi ad rem novam ^b , sententias rogaret , comitia & conciones a Populum haberet; ita ut absente Consule plane summus Magistratus esset ^c & , praeter Consules , a reliquis magistratibus comitiatum & conciones advocare poterat ^d ; quanquam quaedam ex his Praetoris Urbani duntaxat fuisse videntur. Quartum & praecipuum Praetoris Urbani munus fuit *jurisdictio* , ut loquitur Cicero *de legibus libro tertio c. 3. : juris disceptator qui privata judicet , judicariive jubeat Praetor esto : is juris civilis custos est huic potestati parento.* Et ob haec tantum ac tanta munia non licebat Praetori Urbano plus quam decem dies Urbem abesse ^e . Ut autem quid fuerit *jurisdictio* recte intelligatur , pauca de *jurisdictionum* apud Romanos *ratione* adjicienda sunt ; quae tamen sequenti sectione

^a Liv. x. 45. xxx. 17. & 22.   ^b Cic. Fam. XII. n. 28.   ^c Cic. ad Famil. x. n. 12. V. Spanh. de P. & U. Num. Diff. x. p. 119.   ^d Cic. Phil. II. c. 13.   ^e Gell. XIII. c. 5.

sectione accuratius examinabimus.

§. V. *Judicia* omnia erant vel *Privata*, vel *Publica*. *Privatis* (quo-
rum proprie *jurisdictio* dicta est) praerant duo Praetores, Urbanus, scilicet, & Peregrinus: *Publicis* vero *Judiciis*, sive *Quaestionibus*, olim ipse Populus praefuit, qui ad ea exercenda *Quaestitores*^a, vel Dictatorem^b creabat: de servis vero & infimae sortis hominibus *Triumviri capitales*^c judicabant; Aediles de rebus ad suum munus pertinentibus. ^e Sed, cum actis immensum Romanorum opibus non minus. ut fieri amat, augerentur scelera, circa A. U. 605. constitutum est, ^f ut duo quidem Praetores, Urbanus scilicet & Peregrinus consuetam jurisdictionem in causis privatis obirent; quatuor vero reliqui capitalium criminum quaestiones a senatu pro temporum statu decretas exercerent: quae Quaestiones *Perpetuae* sunt dictae, tum quod lege cer-

H

ta

Virg. Aen. VI. vs. 432.   b *Liv.* IX. c. 26.
c *Plaut. Amphitr.* I. I. vs. 3. & *Aulul.* III.
II. vs. 2. & *Asin.* I. II. 5.   d *Tit. ff. de*
aedil. ed.   e *Cic. in Bruto* c. 27.

ta quaedam forma iis esset praescripta, ita ut nova semper lege, sicut antea opus non esset; tum quod Praetores *perpetuo*, sive *toto*^a anno; has quaestiones exercerent; nec Populus, ut antea, extra ordinem Quaestores ad eas exercendas crearet.

Primae Quaestiones perpetuae fuerunt *de Repetundis*, *de Ambitu*, *de Majestate*, & *de Peculatu*. L. Sulla iis adjecit quaestiones *de Falso*, (quod iudicium etiam aduersus *monetarios* fuit, ^b sive aduersus *adulteratores monetae*, ut vocantur in *l. 16. §. 9. ff. de poenis*) *de Sicariis*, *de Parricidis* & *Veneficis*. Mox etiam plures aliae promanarunt, ut *de corrupto iudicio*, *de vi publica*, vel *privata*, &c. Sed etiam sic extra ordinem aliquando Populus, vel etiam Senatus (ut in causa *Silani* repetundarum rei^d) de criminibus cognoscebat, vel Quaestores res dabat: ut, si res atrox esset veluti in causa *Milonis*, qui *Clodius* interfecisse dicebatur: vel, si no
va

^a *Terent. Hecyr. I. II. vs. 14.*   ^b *l. 8. seq. ad l. Corn. de falsis.*   ^c *Vid. Cic. pro Cluentio s. 54.*   ^d *Val. Max. v. c. 8. ex 3.*

ta; ut cum ipse ille Clodius sacra *Bonae Deae* violavisset, quando *Quaestio de Pollutis sacris* decreta fuit; ^a de *Vestalibus* incestus reis ^b; & sic in similibus. De *Perduellione*, ut jam nte vidimus, ipse *Populus Comitiiis* enturiatis quaerebat.

Quaestionibus a *Senatu* decretis ortiebantur inter se *Praetores*, quae ujusque *Quaestio* futura esset; nam *Comitiis* incertam duntaxat jurisdictionem accipiebant. Aliquando autem duo *Praetores* uni *quaestioni* raeerant, quod propter multitudinem criminum in *quaestione* de *Sicariis* frequens fuit; ^c aliquando rursus nus de duabus causis quaerebat ^d. De *repetundis* aliquando quaesivit *praetor Peregrinus* ^e, qui ita jurisdictionem & *quaestionem* simul habebat; & etiam quandoque ex *Senatus* decreto *Praetor Urbanus* *quaestiones* publicas exercebat, de qua re tamen dubitari potest: nam quod *Verres* in

H 2

Prae-

Suet. Jul. c. 6. ^b *Ascon. ad Cic. pro Mil. c. 12.* ^c *Cic. pro Cluent. c. 53.* ^d *Cic. pro Coel. c. 13. coll. cum eod. ad Quint. fr. l. 11. n. 3.* ^e *Vide Ascon. in Or. in toga candida in not. 2.*

Praetura Urbana judicium publicum exercuit, contra leges fecit ^a: denique urbana quoque & peregrina fors junctae fuisse leguntur ^b.

Praetor Urbanus, ut dixi, reliquis honoratior erat, & etiam *Honoratus κατ' ἐξοχὴν* dicebatur ^c: is enim erat *custos juris Quiritium* ^d; & ex ejus edictis Praetor Peregrinus, (de quo tamen dubitat Sigonius) & Praetores provinciarum edicta sua efformabant; unde etiam *Praetor Major* vel *Maximus* aliquando est dictus. ^e Idem juratus ex eo ordine, penes quem judicia eo tempore erant, decuria judicum selectorum conscribebat ^f ex quibus tum ipse, tum alii Praetores eo anno *concilia judicum* sibi sortiebantur. ^g Initio magistratus Praetor Urbanus in albo proponebat *Edictum* sive *formulam*, juxta quam eo anno *judicaturus esset de rebus jurisdictione suam concernentibus* ^h, sive de iis, quae

pr

^a Vid. L. I. in Verr. c. 60. & Hottom. ib. ad 40. ^b Liv. xxv. c. 3. xxvii. c. 36. xxx c. 41. ^c Ovid. Fast. I. vs. 52. ^d Cic. LL. III. c. 3. ^e Fest. V. Maximum. ^f Herat. Serm. I. IV. vs. 123. ^g Vid. Cic. Verr. L. I. c. 61. ^h l. 2. §. 10. ff. de Jur.

privato jure Quiritium continebantur, quod jus adjuvandi, vel supplendi, vel corrigendi juris civilis gratia Praetores introduxerunt ^a: & hoc edictum quotannis a Praetore ejus anni renovabatur; unde *Lex annua* dicitur auctoritate Ciceronem in *Verrem* L. 1. c. 24. & actiones Praetoriae etiam plerumque intra annum vivebant ^b. Sed, cum Praetores saepe propter gratiam & ambitionem varie jus dicerent, & ^b edictis suis discederent, A. U. 686. lege *Cornelia*, lata a C. Cornelio Triumviro plebis, jussi sunt ex *edictis* suis *perpetuis* jus dicere. ^c Tempore autem & jussu *D. Hadriani* Imperatoris *Julianus*, *Didii Juliani* Imperatoris proavus, magni nominis Jusconsultus omnia illa edicta collegit, in unum volumen redegit, ac certo ordine disposuit; quod proprie deinceps *Edictum perpetuum* & *jus honorarium* est dictum ^e.

Jurisdictionem suam omnem tribus

H 3

bus

l. 7. §. 1. ff. de just. & jure. ^b pr. *Institus. de perp. & temp. act.* ^c *Ascom. argum. in Or. 1. Cic. pro C. Corn.* ^d *Eutrop. VIII. c. 17.* ^e l. 2. §. 10. de *Orig. Jur.* §. 7. *Instit. de I. N. G. & C.*

bus his verbis Praetor exsequebatur ; scilicet , *Do* , *Dico* , & *Addico* ^a ; quorum primum tum *dandi iudicis* significabat *potestatem* ; tum honorum possessionis , vindictiarum , actionum dationem ; secundum , *juris dicendi* , & *sententiae ferendae* ; tertium , *judicatum faciendi* & *exequendi*.

Cognoscebat Praetor vel *e Tribuna li* , sive *per decretum* ; vel *de plano* ^b sive *per libellum* in caussis levioribus . Non autem cognoscebat , nisi *diebus fastis* , qui ita dicti sunt a *fando* ; quod tria mox dicta verba iis diebus *faciliceret* ^c.

Et haec quidem omnia libera Republica ita obtinuerunt ; sed extrinis Imperii temporibus nihil se praeter ludorum curam Praetoribus est relictum ^d : unde *Boëthius* ^e Praetoribus sua aetate verba faciens leganter *Praeturam* vocat *inane nomen* & *Senatorii census gravem sarcinam* . omnia enim eorum munia in Praetoratu

^a Varro de L. L. v. c. 4.   ^b Vid. Senec. de *ment.* I. c. 5.   ^c Ovid. *Fastor.* I. vs.
 ^d Juven. S. XI. v. 193.   ^e De *consol.* p. *los.* L. III. Prosa 4.

atum Praetorio, qui Caesaris magistratus erat, sunt translata, populari magistratu a magistratu Caesaris possessione deturbato ^a.

^a Vid. Scalig. Epist. mihi 183.

CAPUT QUINTUM.

De Aedilibus.

I. **A**ediles dicti sunt, vel quod *Aedes* publicas privatasque *curarent* ^a; vel, quod plebiscita in *Aede Cereris* asservarent ^b. Fuerunt utem triplices: Aediles nempe *Plebeji*, *Curules* & *Cereales* diversis temporibus instituti.

Plebeji Aediles primum creati sunt eodem tempore, iisdemque *Comitiis*, quibus *Tribuni plebis* (de quibus mox dicemus) A. U. scilicet 260. *Comitiis curiatis*: unde etiam *collegae Tribunorum dicuntur*. Jam enim, post ingentem seditionem, & secessionem

H 4

ple-

Aedilium
nomen, origo & differentia.

Varro de LL. IV. c. 14.   b l. 2. §. 20. ff. de Or. Jur.

plebis in montem sacrum, reconciliatis ordinibus plebs petiit, ut sibi liceret binos viros quotannis creare, qui Tribunis plebis velut administri^a & adjuutores essent; & eas causas *judicarent*, quas ipsi (Tribuni) iis commisissent^b: unde etiam *judices* aliquando sunt dicti. Creati sunt initio quidem, ut diximus^c, Comitibus curiatis; sed post legem Publiliam, ut reliqui magistratus minores, Comitibus tributis.

A. U. 387. cum Senatus post communicatum cum plebe Consulatum propter ordines in concordiam redactos diem unum ludis maximis adjiendum censuisset, ^d recusantibus icmunus Aedilibus plebis, conclamatum est a patriciis adolescentibus se ic honoris Deum immortalium causa libenter acturos, ut Aediles fierent: atque ita duo etiam ex patriciis Aediles creati sunt: sed sequenti statim anno hic quoque magistratus cum plebe

^a Vid. Dion. Halic. VIII. c. 35.   ^b Id. VI. c. 90.   ^c Sect. I. c. 8. §. 1, 2.   ^d Liv. VI. c. 42.

lebe est communicatus ^a. *Curules* uitem hi postremi sunt dicti, quia ulla *curuli*, toga praetexta, jure imaginum aequae ac magistratus majores utebantur; quae omnia Aedilibus plebeis negata sunt.

Denique A. U. 709. Julius Caesar uos Aediles addidit; qui, quod antonomam curarent, *Cereales* a *Cerere* iugum Dea praeside sunt dicti ^b; & imper ex patriciis sunt creati.

§. II. *Munus Aedilium* his paucis uerbis describit Cicero *de legibus* III. c. 1. *suntque Aediles curatores Urbis, annoe, ludorumque solennium: ollisque ad honorem amplioris gradum is primus adiensus esto.*

Primum itaque horum magistratum *munus* fuit *cura Urbis*, (unde Graecis *ἀστυνόμοι*, quasi *Urbis legistae* dicas, sunt appellati) ad quam spectarunt sequentia: *primo*, ut aedificia publica, templa scilicet, basilicas, porticus, aquaeductus, &c. uerentur & curarent, praesertim uante censura ^c; tum etiam privato-

H 5 rum

Id. VII. c. 1. ^b l. 2. §. 32. ff. *de Orig. Jur.*

Suet. Jul. c. 41. *Dio. L.* XLIII. f. ^c *Sex.*

Jul. Frontin. de aquaed. Romae L. II. n. 1656.

T. IV. Ant. Graev.

rum aedificiorum curam gererent, ne scilicet ruinosae essent, & ita deformitas Urbi, transeuntibus periculum crearetur. *Secundo*, curabant, ^a ut loca publica, balnea; puta, cloacae, (quae inter praecipua opera erant magnitudinis Romanae ^b) &c. praecipue autem viae munda essent ^c; & eos qui hac occasione deliquissent, multabant. *Tertio*, luxum, petulantiam ^d; fornicum & popinarum libidines coercerant, & peculiarem quandam in metrices jurisdictionem exercebant ^e. *Quarto* incendia curabant; quod munus ab Augusto Imperatore primuniis impositum videtur. *Quinto*, funerum, aliorumque minorum rituum conservatio penes eos erat. *Sexto*, curabant, ne quis animal quod nocere posset, (ursum forte vel aprum) in publico haberet ^g. *Septimo*, denique prospiciebant, ne Dei vel sacra peregrina in Urbe colerentur ^h.

^a Vid. omn. l. un. ff. de via publ. ^b Dion Ha L. III. c. 57. ^c Plaut. Stich. II. II. v. 2. & Trucul. II. VII. v. 5. ^d Gell. x. c. ^e Senec. de vita beata c. 7. ^f Lips. ad Tit. cit. Annal. II. c. 85. ^g Cic. Phil. IX. c. Dio. L. LIV. ^h l. 40. seqq. ff. de aedil. e.

*Secundum munus Aedilium fuit curia
annonae*: unde, quod hanc partem
attinet fere similes^a fuerunt iis, quos
Graeci *ἀγορανόμους* vocant^b. Itaque
omnes res in foro venales inspiciebant
& aestimabant; merces improbas ja-
ctabant^c; pondera & mensuras ini-
quas frangebant^d; unde forte etiam
generatores coercere potuerunt^e; a-
nimalia & mancipia morbosa & vitio-
sa redhiberi curabant^f; jus de his re-
bus dicebant; multas delinquentibus
proponere^g; edicta concipiebant &
proponere, quae etiam pars juris
honorarii fuerunt.^h Sed hoc postre-
mum tantum Aedilium Curulium
uisse videtur, sicut titulo digestorum
e *aedilicio edicto* docemur.

Tertium denique Aedilium *munus*
erat *cura ludorum solemnium*ⁱ, ut Ro-
manorum aliorumque statorum^k;
non

Dion. Halic. VI. c. 90. b Plaut. Capt. IV.

II. 44. c Facete Idem Rud. A. II. S. III.

vs. 42. d Juven. x. vs. 101. Pers. I. 130.

e Vid. Liv. x. c. 23. f ff. de aedil. edict. to-

to lib. g Diarium vetus ap: Pigh. Ann. ad

A. U. 585. h §. 7. Instit. de jure N. G.

et C. i Cic. l. antea d. k Id. in Verr. L.

V. c. 14.

non vero privatorum, quales erant ludi funebres, votivi & fimiles: sed & hoc praecipue Aedilium Curulium erat, ut ex eorum institutione patet. Fiebant autem hi ludi immani sumptu ad infaniam usque; unde demum ex provinciis pecuniam ad eam rem colligebant, viam sibi hac munificentiae ad altiora sternentes^a. Hos itaque ludos ordinabant; praemia & poena actoribus distribuebant; *Plaut. Trin IV. II. v. 147.* fabulas agendas examinabant^b; unde etiam in reliquo libros aliquid juris iis fuisse videtur^c. Quartum munus erat peculiare Aedilibus plebis, ut scilicet *Plebiscita* & *Senatusconsulta* in aede Cereris & *postea* in aerario adservarent^d; ne Consules ea vitare possent. Cerealiu vero Aedilium proprium erat frumento publico praeesse^e, quod antea omnium Aedilium erat; & paulo post rursus^f *Praefecti*, & *Curatoris* *annae* fuit^g.

§. III

^a *Vid. eund. Offic. II. c. 16. seq.*   ^b *Didascaliae comoediarum Terentii.*   ^c *Tacit. Anna. IV. c. 35.*   ^d *l. 2. §. 21. ff. de Or. Jur. Liv III. c. 55.*   ^e *d. l. 2. §. 32.*   ^f *Tacit. Anna. I. c. 7.*   ^g *Vid. Dion. L. XIV. init.*

§. III. Aedilium Curulium *insignia* *Insignia aedilium & quaedam alia.* uerunt praecipue sella curulis, & toga praetexta: tum etiam habebant us imaginum, & antiquiorem in Senatu sententiae dicendae locum ^a.

Licet autem Aediles Populi Romani magistratus essent, tamen nec uocationem ^b, nec prehensionem habebant; nisi iussu Tribunorum plebis, & hinc etiam a privato in ius rahi poterant: nec licitoribus, vel iudicatoribus utebantur; sed seruis duntaxat publicis. Tamen Aediles plebis etiam sacrosanctos fuisse ex *Catone* confirmat *Festus V. Sacrosanctum*; quod etiam intelligendum videtur, ne quis eos impune injuria laedere posset ^c. Etiam municipia Aediles suos habebant ^d, qui *Quinquennales* sunt dicti ^e, & Centurionum vicem obiisse videntur; quantum in quibusdam municipiis, *Arminis* exempli gratia ^f, nulli alii magistratus crearentur: eamque dignitatem honestissimorum Romanorum filii

Cic. L. V. Verr. c. 14. b Gell. XIII. c. 12.
 c Vid. omn. Liv. III. c. 55. d Juven. x.
 vs. 101. l. 30. §. 1. ff. locati cond. e Spar-
 tian. Hadr. c. 19. & ibi Casaub. & Salmas.
 f Cic. ad Famil. XIII. n. 11.

fili in municipiis , unde orti essent ,
 exercebant , ut *Marcus & Quintus*
Ciceronum filii Arpinis. Quia autem,
 ut dixi , nulli alii magistratus in istis
 municipiis crearentur hinc *summos Ae-*
diles eos dicere censetur *Juvenalis Sat.*
 III. vs. 179. Durasse hic magistra-
 tus , ut plures alii , videtur ad tem-
 pore Constantini Magni ; licet forte
 aliqua interdum mutatione.

CAPUT SEXTUM

De Tribunis plebis.

De nomine
 & origine
 Tribuno-
 rum plebis.

§. I. **Q**uicquid de etymo vocis *Tri-*
bunus sit , constat ^a in ge-
 nere *curatorem* , vel *prae-*
fectum alicui rei ea voce significari
 unde dicti sunt *Tribuni militum* , &
Tribuni aerarii , (qui ita sunt vocati
 quod *Quaestori* stipendium militum
 adnumerarent) ^b & postea sub Impe-
 ratoribus *Tribuni voluptatum* ^c , *matro-*
moniorum , *scholarum* ^d , &c. Se
 praec

^a Vid. *Voss. lexic. Etymol.* ^b *Varro de L.*
 IV. c. 36. *Ascon. ad L. I. in Verr. c. 13.* ^d *Ca-*
siod. Var. L. VII. Ep. 10. & XII. 24. ^c
in Cod. de com. & trib. schol. l. 8. c. de erog-
milit. ann.

prae his omnibus eminuerunt *Tribuni plebis* occasione, quae sequitur, creati.

Cum plebeji homines per continuas expeditiones militares, quibus rem suam familiarem curare prohibebantur, multum aeris alieni contraherent, & saepe a creditoribus, quando solvendo non essent, in servitutum abducerentur^a, hanc injuriam ulterius non ferentes saepius a Patribus hujus mali levamen petierunt: sed saepius elusi tandem auctore *Sicio* quodam viro strenuo A. U. 259. *Sacrum montem* trans *Anienem* fluvium secesserunt^b; nec ante in Urbem reversi sunt, quam Patres debitorum remissionem, & nexorum solutionem iis promississent, & Plebi concessissent, ut ad defensionem sui lege sacrata proprios quosdam magistratus sibi crearet^c; qui *Tribuni* dici videntur, quod ex *Tribunis militum* primum sint facti.

§. II. Creati sunt primo *Tribuni Plebis Curiatis comitiis* duo: inde A. U. 283. lege *Publilia Comitiis Tributis*

*Ritus qui
dam tribu-
nicii.*

iv. 11. c. 23. b *Ibid.* c. 31. c *Ibid.* c. 33.

butis quinque ^a. Anno demum 297
decem Tribuni creati coeperunt, bin
videlicet ex singulis classibus ^b, quan
quam Cicero dicit, primum duo
fuisse creatos; postero autem anno
auspicato decem, comitiis centuriatis ^c
His comitiis praerat unus ex Tribuni
plebis forte ductus. Quod si comiti
dirempta essent antequam decem foren
creati, reliqui a collegio cooptaban
tur: verum hoc A. U. 305. lege *Tre
bonia* abrogatum est, qua cautur
fuit, ut, qui plebem Romanam Tri
bunos plebei rogaret, is usque eo ro
garet, dum decem Tribunos plebe
faceret ^d. Lex etiam fuit antiqua
ut Tribuni, qui successores sibi in ar
num sequentem non creassent, vi
cremarentur, si credimus *Valerio Ma
ximo* levis auctoritatis scriptori ^e. Qu
autem primi Tribuni plebei iv. Idi
Decembris magistratum inierunt,
dem deinceps reliquis solemne fui
^f Creati sunt Tribuni semper ex ple
be, & primis quidem temporibus
saep

^a *Id.* III. c. 30.   ^b *Cic.* Or. I. pro Corn.
968. ed. Graev.   ^c *Ibid.* c. 65.   ^d *Val.*
Max. VI. c. 3. ex. 2. *Liv.* III. c. 55.   ^e *Di*
Halit. VI. c. 89. *Plut.* *Quaest. Rom.* n. 80.

aepe ex infima ; neque ex patriciis ,
 nisi adoptione ad plebem transfuissent ,
 aut ex Senatoribus , quamvis ple-
 bejis , creari poterant : nec in Sena-
 tum ipsis aditus erat , sed ante valvas
 Curiae in subselliis sedebant ; ^b unde
 et , quae in Senatu agebantur , in-
 telligere poterant : & tamen Sena-
 tum poterant habere. Postea vero
 statutum fuit *Atinio* , ut videtur , ple-
 be scito (ad A. N. 623. Pighius *Ati-*
ni Tribunatum refert) incertum ta-
 men quo tempore , ne quis , nisi Se-
 nator plebejus , Tribunus plebis crea-
 tur ^c.

§. III. De his Tribunis plebis ita *Nunus Tri-*
 quitur Cicero *de legibus libro tertio* : *bunorum*
plebis , quos pro se contra vim auxilii *plebis.*
 creassit Tribuni ejus sunt ; quod-
 si ii prohibessint , quodque plebem ro-
 sint , ratum esto. Cum Patribus ,
 populoque agendi jus habent ; iidemque
 plebem , quod censuerint , ferunt .
 Praeterea sunt ; neque plebem orbam
 Tribunis relinquunt . Et haec quidem
 Ciceronis tempore obtinuerunt ;
 in initio institutionis eorum unicum
 I ipfis

d. Suet. Jul. c. 20. b Val. Max. II. c. 7.

7. c Vid. Lips. Elector. II. c. 13.

ipsis munus erat plebi contra patricios
& magistratus auxilio esse^a; ita
eorum potestas in *prohibendo* tantum
non item in *agendo* consisteret: ^c unde
etiam primis temporibus pro magi-
stratibus habiti^d non sunt (neque
etiam vestem praetextam habebant
sed potius pro impedimento magistratu-
m^e: verum postea vulgo magi-
stratus dicti sunt ^g. Itaque supplice
a iudicio & vinculis liberare poterant^h; & propterea aedes eorum
dies noctesque patere debebantⁱ: non
extra Urbem iis pernoctare fas erat
(neque etiam ullam illic potestatem
habebant^l) nisi feriis Latinis; ve-
si aliquo Reipublicae causa proficere
juberentur: ^m quin nec moenia quae-
dam egredi iis licebat, si fides

pic

- a Liv. II, c. 35. b Vid. Dion. Halic VII
52. Plut. Cat. Min. p. 768. F. c Gell. XI
c. 12. d Plut. Coriol. p. m. 221. B. e P.
Quaest. Rom. n. 80. sive p. 283. f Liv.
c. 56. g Vid. omn. Manut. ad Cic. Fam.
n. 7. not. ad Sail. Jug. c. 41. p. 337. ed
Wasse. Cic. pro Quint. c. 20 & ad. Att. L. I
n. 23. h Vid. Gell. noct. Attic. l. VIII. c.
i Plut. l. prox. d. k Gell. l. d. App. Alex.
II. civ. p. m. 447. l Dion. Halic. VIII. c.
Gell. III. c. 2. m Vid. exem. ap. Liv. XXIX. c.

iano *Civilium* L. II. p. 736. ed. *Tollii*.
 poterant praeterea Senatusconsultis,
 et omnium omnino magistratum a-
 tis intercedere verbo illo solemnibus,
 VETO^a, cujus tanta vis erat, ut,
 si non paruisset, siue ille privatus,
 siue magistratus esset^b, extemplo per-
 iatorem in carcerem duci juberetur,
 quemadmodum etiam apud *Lacedae-
 onios Ephori*, quibus in multis re-
 bus similes erant Tribuni plebis, po-
 terant Reges in carcerem conjicere^c)
 et ad Populum violatae sacrosanctae
 testatis reus ageretur: erant enim
 Tribuni plebis sacrosancti^d; ita, ut
 quis re, vel verbo eos laesisset, sa-
 crum, hoc est, detestabilis esset, ejus-
 que bona publicarentur. Quomodo
 tem vox sacer scelestum & execran-
 tum notet eleganter deducentem vide
 in *Perizonium notis ad Sanctii
 inervam* p. m. 759. Si non interces-
 sent Senatusconsulto litera T. sub-
 hibebatur^e, ut ita Tribunos quoque
 insuasse indicaretur: si intercessissent,

I 2

Se-

Liv. VI. c. 35.   b *Id.* IV. 26. VII. 3. IX.
 34.   c *Nepos Pausan.*   d *Liv.* II. c. 33.
 e *Val. Max.* II. c. 2. ex. 7.

Senatus Auctoritas ^a (ut ita tamen quid Senatus censuisset constaret) duntaxat prescribatur. Unus etiam collegio acta reliquorum intercessionem sua impedire poterat ; eoque auxilio Patres adversus Plebem saepe sunt usus. Etiam in causis civilibus aliquando intercedebant ; licet hoc iniquissimum esse pronunciet Cicero ^b. ^c Sed postea longe majorem potestatem filii usurpare coeperunt fiducia praesertim sacrosanctae illius potestatis : itaque non tantum omnia, quae ipsis non placuerant, rescindebant ; tributorum collationes, militumque dilectionem prohibebant ; at etiam Senatus (quod primo factum A. U. 297.) ^d Populumque comitia pro arbitrio cogeant, dissolvebant ; leges, sive plebiscita quaecumque promulgabant : quae primo quidem solam plebem obligabant, at post legem *Horatiam* ^e latam A. U. 304. & legem *Hortensiam* latam A. U. 466. universum Populum obligabant.

^a Vid. *supr.* S. I. c. 2. §. 6.   ^b *Phil.* II. c. 1.
Vid. eund. Acad. *quaest.* l. IV. c. 30.   ^c *Liv.* IV. c. 48. *Dion. Halic.* IX. c. 5.   ^d *Dion. Halic.* X. 31.   *Liv.* III. c. 55.

reperunt ^a. Agros denique, vectigalia ^b, pecunias publicas, provincias & imperia ^c magistratus quibusvis pro lubitu dabant, vel adimebant; iura omnia fiebant praetextu tuendae libertatis: atque ita, dum potestate stis de causis primum iis data abutuntur, maximarum in Republica barbarum saepe auctores fuerunt: quod in quaeritur Cicero de *LL. l. III.* 9.

§. IV. At L. Sulla optimatum parvus addictus, cum Rempublicam iis oppressisset, eorum potestatem de minuit, ^d imo fere sustulit ^e *lata A. U. 672. ne qui Tribunus iis fuisset, alium deinceps Magistratum caperet; neve iis jus esset concionandi, vel leges ferendi; neve ad eos vocaretur: sed solam & nudam inpressionem ipsis reliquit* ^f. Verum *U. 679. Cotta Consul jus magistratus capiendi iis restituit* ^g; & *reverta omnia A. U. 683. Pompejus Magnus*

I 3

gnus

^a *Instit. de jur. N. G. & C.* ^b *Tacit. Ann. XIII. c. 50.* ^c *Vid. Suet. Jul. c. II. c. 26, 28.* ^d *Dion. Halic. v. c. ult.* ^e *App. ex Civ. L. II. p. 445.* ^f *Epit. Livian.* ^g *Caesar Civ. I. c. 5. & 7.* ^g *Ascon. ad C. pro Corn. I.*

gnus^a; atque ita haec potestas usque ad Julium Caesarem perstitit.

Demum A. U. 730. in Augustum & reliquos deinceps Imperatores Senatusconsulto *Tribunicia potestas* est translata^b: licet tamen etiam Tribuni plebis crearentur; quippe quibus Augustus concessit, ne ante in iudicio vocarentur, quam magistratu abissent^c: & sub Tiberio, qui ea simul sacra libertatis Senatui praebebat, etiam jus intercedendi habuerunt^d. Temporibus vero Nervae & Trajani Imperatorum dignitas eorum nihil aliud fuit, nisi inanis umbra, & sine honore nomen^e; atque hoc ita ad Constantini Magni tempora in Republica remansisse videtur, cum postea non amplius eorum mentio occurrat.

a Cic. in Verr. Act. I. c. 15.   b Suet. Aug. 27. Tac. Ann. III. 56.   c Dio in exce Peiresc. p. 664. & ibi Vales. p. 93.   d Tac. Ann. I. c. 77. & vid. eund. XIII. c. 28. tamen jus eorum imminutum est.   f Plin. hist. I. n. 23.

CAPUT SEPTIMUM.

De Quaestoribus.

I. **Q**uaestores dicti sunt a *quae-* Quaestorum
nomen, ori-
go & nume-
rus.
rendo, quod *conquirerent*
pecunias publicas & male-
ficia, quae postea Triumviri capita-
conquisiverunt ^a. Fuerunt autem
plices, *Quaestores* nempe *Urbani*,
e Aerarii, *Provinciales*, sive *Mi-*
ures, & *Quaestores parricidii*, sive
um capitalium: sed hi postremi ad
hoc locum non pertinent.

Origo *Quaestorum* antiquissima
ferri debet ^b, & forte sub *Romu-*
o, vel *Numa*, certe sub *Tullo Ho-*
io jam *Romae* fuerunt; sed qui
ipsis *Regibus* crearentur: quem-
modum etiam primis *Consulibus* ad
U. 307. usque *Quaestores* sibi
mandi tribuit *Tacitus Annal. xi. c.*

2. Alii vero dicunt statim post *Re-*
gibus exactos lege *Valeria* duos *Quae-*
tores a *Populo* creatos fuisse ^c, qui
I 4 *Aera-*

Varro de L. L. IV. c. 14. b *l. un. pr. ff. de*
f. quaest. c *Plut. Poplic. p. 103. Dion. Hal.*

Aerario praeessent. Postea A. U. 333
 (& tum etiam permissum est, ut ex
 plebe creari possent) duo sunt addi-
 ti^a, qui Consules ad exercitum se-
 querentur; & ad ministeria belli in-
 praesto essent. A. U. 488. universa
 iam Italia subacta, quatuor etiam
 Quaestores sunt adjecti^b, qui per qua-
 tuor Italiae regiones (quae erant *O-*
stiensis, Calena, Umbria & Calabria
 reditus & vectigalia Populi Roman-
 curabant. Sulla Quaestorum nume-
 rum ad viginti auxit^c: a Julio Cae-
 sare vero quadraginta sunt facti^d; u-
 ita aliqua ratione praestaret, qua
 multa multis promiserat; quorum qui-
 dam a Populo, quidam ab Impera-
 tore creati videntur^e: sub ceteris Im-
 peratoribus numerus eorum incertus
 & arbitrarius fuit. Ex his omnibus
 duo fortiebantur *curam Aerarii*, qui
Urbani sunt dicti; reliqui vero *Quae-*
stores Provinciales, sive *Militares* di-
 cebantur.

§. II.

a Liv. IV. c. 43.   b *Ejusd. epit. 15.*   c Tacit.
Ann. XI. c. 22.   d Dio L. XLIII. p. 150
ed. reg. A. 1548.   e *Vid. Pighii Ann. ad*
U. 672.

§. II. *Urbanorum Quaestorum mu-*
us praecipuum fuit *cura Aerarii publi-*
ci, quod erat in aede Saturni ^b:
 uia aurea aetate sub regno Saturni,
 eque avaritia, neque mala fides lo-
 um habebat ^c. Itaque pecuniam pu-
 licam accipiebant, expendebant, &
 tabulas accepti & expensi refere-
 unt; leges & Senatusconsulta custo-
 ebant ^d; signa militaria ex aerario
 Consules in expeditionem ituros
 ittebant ^e; praedam ex hostibus cap-
 m ^f, & damnatorum bona subhasta-
 nt, & vendebant ^g; legatos exte-
 rum gentium excipiebant ^h, dedu-
 bant, hospitia ipsis adsignabant ⁱ.
 aeterea Imperatores a bello redeun-
 s apud ipsos jurare debebant ^k, se-
 rum numerum hostium & civium
 cisorum ad Senatum scripsisse, ut
 triumphus iis decerni posset, De-
 que jurisdictionen quandam exer-
 I 5 cue-

Ascon. ad Verrin. III. c. 4.   *b Sueton. Claud.*
. 24.   *c Plut. Quaest. Rom. n. 40. p. 275.*
Id. Aug. c. 94.   *e Liv. III. c. 69. VII.*
. 23.   *f Dion. Hal. l. VII. c. 63.*   *g Gell.*
III. c. 24.   *h Plut. Quaest. Rom. n. 42.*
Val. Max. v. c. I. n. I.   *k Id. II. c. 8. n.*

cuerunt, ut, exempli gratia, interscribas suos :

Provincia-
lium Quae-
storum mu-
nus.

§. III. *Provincialium Quae-
storum* munus erat Consules, vel Praetores in
provincias, quas sortiti erant, comi-
tari; ut stipendia & annona exercitui
suppeterent, curare; vectigalia, tri-
buta, (*vectigalia* proprie immobilia,
tributa mobilia & capita spectarunt ^b)
frumentum publicum exigere, ma-
nubias vendere ^c, & omnium ratio-
nem ad aerarium referre ^d; exquire-
re, si quid Reip. deberetur, vel in-
commisum venisset; ^e pecuniam mi-
litum privatam apud signa depositam
custodire ^f; jurisdictionem a Praesi-
dibus suis mandatam exercere ^g. Quocir-
ca si Praesides ante adventum successorum
sui provincia decessissent, munus eor-
um QuaeSTORES obibant ^h. Et maxi-
ma necessitas inter QuaeSTOREM &
suum Praesidem intercedebat; ita ut
hic illi parentis loco esset ⁱ. Si au-
ten

^a Plut. Cat. Min. p. m. 766. B.   ^b Vid. Lipj
de Magn. Rom. II. c. 2.   ^c Plaut. Bacch. A
IV. S. IX. v. 107.   ^d Vid. Cic. l. II. in
Verr. c. 8.   ^e Suet. Domit. c. 7. Veget. II
c. 20.   ^f Suet. Jul. c. 7.   ^g Cic. ad Fami-
II. n. 15. & 18. Id. Divin. in Verr. c. 19
ⁱ Ibid. XIII. n. 10. & 26. & pro Planc. c. II

em mortuo Quaestore aliis Praefidi
Quaestoris loco esse incepisset hic *pro*
Quaestore esse dicebatur ^a.

§. IV. Urbanus Quaestor nec li- *Alia quae-*
torem, nec viatorem habebat; quia *dam de*
non habebat vocationem, vel prehen- *quaestori-*
onem ^b; licet concionis convocan- *bus.*
ae jus haberet ^c: Militari vero, si-
e Provinciali Quaestori sui lictores
affuisse videntur, saltem absente Prae-
ore ^d. Erat autem hic primus hono-
is gradus ^e; nam *Quaesturae fides,*
medilitatis magnificentia, Praeturae di-
gentia & integritas viam ad Consula-
m sternebant ^f. Poterat geri Quae-
tura circa annum vigesimum sex-
m, vel vigesimum septimum acta-
is ^g; quique hoc magistratu functus
erat, in Senatum venire poterat, li-
t ipse Senator nondum lectus esset.
Sub Imperatoribus Quaestura varie
rogata, vel restituta est ^h; &
quod

^a Cic. Verr. l. I. c. 36.   ^b Gell. XIII. c.
12.   ^c Dion. Halic. VIII. c. 77.   ^d Vid.
Cic. pro Planc. c. 41.   ^e l. un. § 3.
7. de off. quaest.   ^f Vid. Cic. Philop. XI. c.
5.   ^g Licet non satis constet. Vid. hujus Sect.
I. §. 3.   ^h Vid. omn. Tac. ann. XIII. 29.

quod curam aerarii quidem attinet, ei A. U. 725. binos Praetores praefecit Augustus ^a; sed eam curam Quaestoribus, & quidem triennialibus ^b, reddidit Claudius ^c: post alias vero mutationes rursus Praefecti e Praetoriis constituti sunt ^d. Procedentibus demum temporibus aliud genus Quaestorum exortum est, qui dicebantur *Quaestores*, vel *Candidati Principis* ^e, vel *Augusti*; & libellos ejus in Senatu recitabant ^f. Inde postea orti sunt *Quaestores Palatii* ^g, qui cum hodiernis Cancellariis fere conveniunt; & in aula *Constantinopolitana* οἱ μεγάλοι Λογοθέται sunt dicti.

De aliis
magistrati-
bus minori-
bus ordina-
riis.

§. V. Fuerunt & alii *Magistratu. Minores Ordinarii*, ut *Triumviri Capitales*, qui de infimae fortis hominibus judicabant ^h, & aliquando etiam alios damnatos paena capitali affici curabant

^a Dio. L. LVIII. Vid. Suet. Aug. c. 36. ^b In script. vet. ap. Rupert. ad Pompon. de Or. Jur. c. 8. ^c Suet. ejus vita c. 24. Dio. L. LX & Vid. Plin. L. III. Ep. 4. Capit. Anton. Phil. c. 9. & in Gord. c. 4. ^e d. l. un. ff. de off. Quaest. Inscr. ap. Grut. p. CCCLII. n. 5. ^f Tacit. Ann. XVI. c. 27. ^g l. 32. Cod. de ap. pell. ^h Plaut. Aul. A. III. S. II. vs. 2

abant. ^a *Triumviri Monetales*, sive
uro, *argento*, *aeri*, *flando*, *feriun-*
do; quod in monumentis priscis his
notis, seu literis singularibus denota-
tur, *A. A. A. F. F.* ab his diversi-
uerunt *Nummularii*, ad quos nummi
probandi causa deferebantur ^b; eos-
que *pecuniae spectatores* vocat *Donatus*
d Terent. Eun. A. III. S. v. vs. 18.
οπιναςας dicit *Menander p. 134. ed.*
J. Steph. A. 1569. Praeterea fuerunt
Triumviri Nocturni, qui incendia cu-
abant ^c, & vigilias circumibant ^d:
Triumviri Valetudinis, *Quatuorviri*
Viales, & multi alii similes; quales
magistratus multos instituit Augu-
us ^e, & qui recensentur ab *Onuphrio*
Manvino de Civit. Rom. c. 58. & seqq.
et ex *Triumviris Monetalibus* & *Ca-*
italibus, ac *Quatuorviris Vialibus*
mul cum *Decemviris de litibus judi-*
andis componebatur collegium *Vi-*
ntivirorum, de quo *Tac. Ann. L.*
II. c. 29. Sed cum horum mentio
non adeo frequens occurrat, & ma-
gnam

Sall. Catil. vers fin.   ^b *l. 39. ff. de solut.*
^c *Val. Max. VIII. c. 1.*   ^d *Plaut. Amph.*
A. I. S. I. vs. 3.   ^e *Suet. Aug. c. 37.*

gnam partem munus suum ipso nomine denotent, amplior eorum expositio necessaria non uidetur: maximum hoc praecipuum nobis propositum fit bonarum literarum studiose eatenus tantum auxilio esse,
Externi ne quid valeat per laeve morari
 in optimis auctoribus legendis.

CAPUT OCTAVUM.

De Magistratibus Extraordinariis, & primo de Dictatore, & de Magistro Equitum.

De nomine
& origine
Dictatoris.

§. I. **D**ictator, Graece αἰσχυρήτης (qui exemplo a Latinis, v. Albanis sumto creatus videtur; nam etiam postea in municipiis Latini Dictatores fuerunt ^b) a *dicendo* dictus est; vel, quod a Consule *diceretur* cui *dicto* omnes audientes essent; potius a *dictando*, quod multa *diceret*, hoc est, *ediceret* ^d: & *dictator* apud veteres etiam *summum imperium* fig-

a Dion. Halic. v. c. 73. b Aseon. argum. lon. & Cic. in ipsa Or. c. 10. c Varro de L. iv. c. 14. d Dion. Halic. l. d. v. d. s. Jul. c. 77.

significat, ut apud *Virg. Aen. vi. vs. 73.* Alio vero nomine *Magister Populi* ^a, & *Praetor Maximus* dicitur ^b.

Primus apud Romanos Dictator *dictus* est (ita enim proprie loquebantur ^c, licet hoc perpetuum non fuerit ^d) *T. Lartius Flavius* A. U. 252. ^e vel, ut alii volunt, triennio serius, cum gravissimum bellum a Sabinis & Latinis metueretur, & simul domesticae seditionis metus ingrueret, quod levis aere alieno oppressa dilectui dante nomen recusaret; ita ut majore periculo, quam esset Consulare, Respublica indigere videretur.

§. II. *Causa* igitur, ut vidimus, ^{Causae, ob} *eandem* Dictatorem prima & praecipua ^{quas Dictator crearetur.} causa fuit seditionis, aut belli gravioris metus: & haec initio quidem causa fuit ^{causa} *unica* ^f; verum postea alias etiam ob causas Dictatores creati sunt, qui tamen etiam belli gerendi haberent potestatem.

^{de} *L. L. III. Senec. Epist. 108.* ^b *Liv. II. c. 3.* ^c *Curius Fortunatianus L. III. Pompon. l. 2. ff. de O. I. §. 18. ad quem id. Rupert.* ^e *Liv. II. c. 18.* ^f *Vid. §. praec.*

testatem ^a. Secundo, Comitiorum habendorum causa ^b; tertio, Senatus legendi ^c; quarto, quaestionis exercendae ^d; quinto, ludorum instaurandorum ^e, praesertim aegrotato Praetore; sexto, feriarum constituendarum ^f; septimo, denique etiam *clavi figendi* causa aliquando Dictator creatus ^g est; quod ex prisca religione fiebat in dextro latere aedis Jovi pestilentiae tempore, aut gravi aliquo prodigio nunciato, ut omne infortunium a Republica averteretur. Et in genere Dictator dicebatur, quoties extraordinario & brevi imperio opus esset ^h. Creabatur autem, non ut reliqui Magistratus, Populi suffragiis sed jubente Senatu ⁱ alter Consul quem vellet, ex Senatoribus Consularibus ^k (ordinarie quidem) Dictatorem dicebat; idque silente nocte & captis antea rite auspiciis. Et etiam absens Consul Dictatorem dicere poterat; modo in agro Romano, quod

Ital

^a Vid. Liv. VI. c. c. 38. VII. c. 3. ^b Liv. I. c. 7. ^c Id. XXIII. c. 22. ^d Id. IX. c. 26. ^e Id. VIII. c. 40. IX. c. 34. ^f Liv. VI. c. 28. ^g Id. IX. c. 3. ^h Vid. Liv. XV. c. 24. ⁱ Epist. Liv. 19. ^k Liv. II. c. 1. ^l Id. IX. c. 38.

Italia terminabatur esset ^a. Aliquan-
 lo tamen Populus jubebat, quem Di-
 ctatorem a Consule dici vellet; cujus
 ei exemplum occurrit A. U. 543. in
 4. *Fulvio Flacco* ^b. Sulla etiam &
 ulius Caesar comitiis Dictatores crea-
 ti sunt; ille Interrege ^c, hic Praeto-
 re ^d comitia habente. *Prodictator* ^e a
 populo A. U. 536. creatus est *Q. Fa-
 bius Maximus Verrucosus*, ille, qui
unctor est dictus. Primus de ple-
 be Dictator fuit *C. Marcius Rutilus*
 . U. 397. ^f

§. III. *Potestas Dictatorum* plane *Potestas*
 regia, imo regia potestate major fuit, *Dictatoria*
 unde αἰρετὴν τυραννίδα, quasi *eligibilem*
tyrannidem dicas, eam vocat *Dion.*
Halic. v. c. 73. quemadmodum etiam
symnetarum potestatem vocat *Ari-
 stoteles Polit. III. c. 14.* Et Appia-
 nis Alex. Civ. l. 1. n. 412. Dictato-
 rem appellat *τύραννον αὐτοκράτορα*, ty-
 rannum potestate singulari. Itaque pa-
 cis & belli, & uno verbo omnium
 rerum arbitrium penes eos erat ^g; de
 K capi-

^a Liv. xxvii. c. 5. viii. c. 23. ^b Id. xxv.
^c Cic. Agrar. III. c. 2. ^d Caes. Bell.
^e v. II. c. 21. ^f Id. xxii. c. 8. ^f Id. vii.
^g 17. ^g *Dion. Halic. v. c. 74.*

capite & bonis civis Romani incor-
sulto Populo statuere poterant, id
que sine provocatione^a ad A. U. u-
que 304. quo *Horatius & Valerius*
Consules legem tulerunt, quae veta-
bat ullum magistratum sine provoc-
tione creari^b; eaque lex A. U. 45
a *M. Valerio* Consule tertium lata est.
Dictatore creato omnes alii magistr-
tus exceptis Tribunis plebis abdic-
bant^d: ad quod singulare jus demo-
strandum viginti quatuor licioribus
(quod nempe idem juris tenerent,
quod duo Coss.^e)^f cum fascibus
securibus^g etiam in Urbe, & ceteris
Regum insignibus utebatur, unde
leganter *Dictatoris Imperium ingen-
suo vehemens* vocatur apud Livium I.
c. 30.

Sed tamen quibusdam terminis
haec tanta potestas fuit circumsc-
pta: & primo quidem semestris ta-
tu

a Liv. II. c. 29. Vid. etiam Dion. Hal. VI. c. .

b Liv. III. c. 54. seqq. Fest. V. Optima l.;
qui locus est notiss. c Id. x. c. 9. d Pol.
L. III. c. 87. Plut. libro, qui Amatorius ce-
tur p. m. 768. e Cic. de LL. III. c. 3. f P.
Fabio p. m. 176. A. & vid. Lips. Elef. I. c. .
g Liv. II. c. 18. Dion. Hal. V. c. 75. & X. c. .

tum erat, ne diuturnitate potentiae in tyrannidem verteretur: itaque, si sex mensium spatium negotium, ad quod Dictator creatus fuerat, perfectum non esset, tamen Dictaturam deponere cogebatur: quod enim bis terve ea prorogata sit, ut in Camillo ^a & Papirio Cursore ^b Dictatoribus in summa Reipublicae necessitate fuit factum: nam Sulla & Caesar vi Dictaturam perpetuam invadentes Reipublicae leges palam spreverunt, execrando omnibus, quotquot in libera Republica nasci contigit, exemplo. Imo statim sublata causa, ob quam creati erant, saepe se abdicarunt ^c. Secundo, nihil pecuniae publicae impendere poterant, nisi Senatus aut Populi jussu. Tertio, non licebat iis cum imperio extra Italiam ire; quod semel tantum libera Republica, sed summa necessitate urgente, violatum est in Atilio Calatino ^d. Quarto, equum adscendere Dictatori, nisi ad bellum ituro, vetitum fuit; quod

K 2

ta-

Liv. VI. c. 1. Plut. Camill. p. m. 144. b Vid. Pigh. ad A. U. 429. c Liv. III. c. 29. & IV. c. 29. d Liv. Epit. 19.

tamen Fabio Maximo honoris causa concessum est ^a: itaque ad Populum ferre solebat, ut equum adscendere liceret ^b. Atque his rebus effectum est, ut per totos trecentos & plures annos nemo hac tanta potestate abusus sit ^c; donec L. Cornelius Sulla A. U. 672. per centum & viginti annos intermissam Dictaturam arripuit, eamque immaniter exercuit, occisis ultra quadraginta civium millibus, multisque rebus inique, & superbissime gestis. Is tamen Dictaturam (quae *perpetuam Reipublicae constituendae causa*, ut ferebatur quidem, nactus erat) deposuit: at, qui in multis ejus exemplum, licet non tanta crudelitate secutus est Julius Caesar ad mortem suam usque eam retinuit ^d. Itaque eo coepto lege *Antonii* Consulatus in perpetuum Dictatura e Republica sublata ^e; & Augustus, cui ea postea fuit oblata, Dictatoris appellationem sprexit ^f.

De magistro
equitum.

§. IV. Dictatori aderat *Magister Equitum*

^a Plut. ejus vita p. m. 175. ^b Liv. xxiii. 14. ^c Dion. Halic. v. c. 77. ^d Suet. J. c. 77. ^e Cic. Philipp. I. c. 1. ^f Suet. Aug. 6. 52

quitum (ἰππάρχης ^a) eodem fere modo, quo olim Regi Tribunum Cele-
rum adfuisse diximus: & hic ita dicebatur, quod, sicuti Dictator uni-
verso Populo, sic ille proprie *Equiti-*
bus duntaxat praeesset ^b. Dicebatur
autem ab ipso Dictatore e consulari-
ous fere, vel praetoriis viris: nisi
quod aliquando a Senatu, vel etiam
Populo datum legimus ^c. *Munus*
Magistri Equitum erat Dictatorem
omnibus modis, qua re, quo confi-
o, juvare, eique obedientem esse.
Insignia Magistri Equitum eadem fe-
e fuerunt, quae Praetoris; lictores
empe sex cum fascibus, praetexta,
cc. Unus tantum libera Republi-
a Dictator sine Magistro Equitum
uit *N. Fabius Buteo* Senatui legendo
. U. 537. eodemque tempore, quod
unquam alias factum, etiam alter Di-
tator in Rep. fuit rei gerundae causa
1. Junius Pera: ^d & postea idem si-
i sumfit *Julius Caesar* A. U. 705. ^e.

Dion. Halic. v. c. 75. ^b *Vid. Liv.* III. c. 27.
^c *Vid. Abram. ad Cic. Phil.* II. c. 29. *Liv.*
VII. c. 12. 24. 28. ^d *Liv.* XXIII. c. 22.
^e *Vid. Fastos.*

CAPUT NONUM.

De Censoribus.

*De origine
Censurum.*

§. I. **C**ensores a quibusdam inter Magistratus Ordinarios recensentur; sed, cum non perpetuo in Republica fuerint, juxta nostram Ordinariorum magistratuum descriptionem ^a, Extraordinariis eos potius adnumerabimus. De Censu praecedente jam sectione, quod satis est diximus, qui primo a Regibus, postea a Consulibus ^b, qui eis successerunt, vel a Dictatoribus actus est. At cum Consules propter negotiorum & bellorum frequentiam vacare censui agendo non amplius possent, ideoque aliquot annis jam census fuisset intermissus A. U. 310. utilius visum est, peculiare huic rei magistratus creare, qui a *censendo* Censores sunt dicti. *Censere* autem primo quidem significat *arbitrari* ^d, qua notione f

mit

^a Vid. *supr.* hujus Sect. c. I. §. 2. ^b Liv. I. 3. & 22. Dion. Hal. VI. f IX. c 36 IV. c. ^c Dion. Halic. v. c. 75. ^d Vid. Plaut. R. A. IV. S. VIII. vs. 5. seq.

nitur cum Senatores in Senatu cen-
 ère dicuntur: secundo, significat ἀ-
 ροτιμῆν, sive censum pro conditione sub-
 litorum imponere ^a, ut cum regio ali-
 qua censeri dicitur: tertio etiam ex-
 cellentiam quandam notat; ut apud
Valer. Max. v. c. 3. ex 3. extr. Aristi-
les, quo totius Graeciae justitia censetur.
Seneca epist. 76. eleganter: Id in quo-
que optimum est, cui nascitur, quo cen-
setur. Media autem notio huic rei,
 quam agimus, convenit. Creati sem-
 per sunt bini Censores, & initio qui-
 lem in quinquennium; at A. U. 319.
 lege Aemilia cautum est ^b, ut singu-
 is quidem quinquenniis Censores
 crearentur; sed ita, ut potestas ta-
 men eorum annua tantum & seme-
 tris esset; quod nempe grave esset, iis-
 lem per tot annos magna parte vi-
 ae obnoxios vivere. Creabantur fe-
 re ex spectatissimis Consularibus; uti-
 que post secundum bellum Punicum;
 & primo quidem tantum ex patriciis:
 verum A. U. 402. primus de plebe
 Censor est creatus C. Marcius Ruti-
 lus, idem qui primus de plebe Di-
 K 4 cta-

^a Cic. L. II. in Verr. c. 56. ^b Liv. IV. c. 24.
 & IX. c. 33.

ctator fuerat: & paulo post lex lata est, ut semper alter Censor de plebe crearetur: imo post A. U. 622. aliquando ambo Censores de plebe creati sunt ^a.

*Munera
Censorum.*

§. II. *Munera Censorum* ad duo capita praecipua referri possunt, ad *aestimationem nempe facultatum*, & ad *aestimationem morum* ^b. Ad primum caput spectat *Census civitatis*, quem peragebant Censores in campo Martio sellis curulibus insidentes; ubi praekonem singulas tribus, & ex ii ordine singulos cives citari jubebant ^c. Hi ad Censores accedentes rerum suarum gestarum rationem iis reddere debebant ^d; tum qua classe, quav centuria censerentur indicare, ut & aetatem suam, uxorem, liberos, familiam & facultates ^e: qui incensu mansisset, vel fraude in bonis sui indicandis vel aestimandis ^f usus fuisset, virgis caesus sub hasta vendebatur, bonaque ejus publicabantur quasi ejus
qu

^a Vid. Liv. epit. 59. ^b Vid. Cic. de LL. II c. 3. ^c Vid. elegantem locum Varr. de LL. c. 9. ^d Vid. Gell. IV. c. 20. ^e Dion. Hal. IV. c. 15. ^f Senec. epist. 95.

ui se ipsum libertate indignum judi-
 casset ^a. Cives in coloniis & municipi-
 is a Censoribus earum civitatum
 censentur ^b, & qui in provinciis
 censentur a Praefidibus earum ex formula
 censoria a Censoribus urbanis data ^c. ^d;
 eorum etiam omnium ratio ad Cen-
 sures Urbanos referri debebat; ita ut
 censuratus uno quasi intuitu totius Im-
 perii opes & statum pernoscere pos-
 set: nam haec omnia in tabulas refe-
 rentur; quae Gr. *συνιδες* diceban-
 tur ^e. Praeterea pro ratione opum
 cives in classes & centurias distribue-
 rentur; Tribus novas, cum opus es-
 set, veteribus addebant ^f; vectigalia
 locabant ^g, quique ea redime-
 rent honesti erant ordinis, & ple-
 rumque ex equitibus; locare autem
 vectigalia, nisi Romae, non licebat: his
 vectigalibus etiam per provincias le-
 ges dabant ^h, quae *leges*, vel *tabulae*
censoriae vocantur ⁱ: eaeque diligen-

K 5 tiffi-

bid. Liv. I. c. 44. *Vid. omn. Cic. pro Caec.*

34. ^b Liv. xxix. c. 15. ^c Liv. xxix.

15. ^d Cic. Verr. IV. c. 53. ^e Theoph.

Instit. I. v. §. 1. ^f Liv. x c. 9. & *Epit.* 19.

Cic. Agrar. I. c. 3. & *Famil.* II. n. 13. ^h Cic.

Verr. L. III. c. 6. ⁱ *Id. Agrar.* I. c. 2.

tissime, quasi sacra, quaedam pater-
na, posteris relinquebantur ^a: loca-
bant etiam equos Circensibus praeben-
dos ^b & cibaria anseribus in Capito-
lio ^c. Opera publica facienda, ve-
reficienda *redemptoribus* ^d & mancipi-
bus locabant: *redemptores* enim dicun-
tur, qui certa quadam pecuniae sum-
ma accepta opus aliquod faciendum
fufcipiunt, *Belgice aannemers*, vel *on-
dernemers* dicimus; ut, ex. gr., apud
*Plinium H. N. xxxv. 3. redemptor-
tutela Capitolii est, die aangenom-
heeft het Capitoool t' onderhouden* & i-
etiam accipe *redempturam* ap. *Li-
xxiii. & l. 5 §. 2. ff. de Instit. ad
ergolabi* autem vocantur in *l. un. C.
de morop.* & labente Latinitate *suf-
ptores* dicti sunt ^e, quod cum Belgi-
nostra voce convenit. Tum locat-
rum praeterito lustro facta tecta ex-
gebant ^f; sacrificiorum denique pu-
blicorum pretia curabant.

^a *Dion. Halic. l. c. 74.* ^b *Liv. l. xxiv. c. 18.* ^c *pro Rose. Amer. c. 20. Plin. H. N. X.*
^d *Vid. Fesl. v. Redemptores; Hor. Od. III. 34. & II. II. 72.* ^e *Justin. VIII. c. 3. 11.*
Salmas. de modo usur. c. 5. ^f *Liv. xx. c. 37.*

Secundum muneris Censorii caput
 ait *Aestimatio morum*: & hinc *Censo-*
res etiam hodie vulgo dicimus, *qui ali-*
um moribus reprehendendis intenti sunt.
 nimadversio autem Censorum non
 proprie delicta publica spectabat^a,
 nam illa legibus & judiciis vindi-
 canda servabantur) sed domestica &
 inora; ut si quis, exempli gratia,
 praelio vel alia occasione belli^b,
 minus fortiter gessisset^c; agrum mi-
 nus diligenter coluisset^d; coelebs sine
 uxoribus mansisset^e; aes alienum sine
 necessitate contraxisset, &c.^f tum
 nulla re diligentius, quam de ju-
 rando judicabant^g. Et haec anim-
 versio plerumque nihil fere praeter
 obprobrium afferebat, ita ut non habere-
 r pro re judicata^h: imo notati ju-
 ces esse poterantⁱ; &, quia in no-
 mine tantum, hoc est, *dignitate ver-*
batur, *ignominia* proprio nomine est
 nota^k: quae nota tamen a sequenti-
 bus

^a Vid. Val. Max. II. c. 9. ^b Val. Max. II. 9.
^c ex 7. ^d Liv. XXIV. c. 11. ^e Gell IV. c. 12.
^f Plin. H. N. XVIII. c. 3. ^g Val. Max. II. 9.
^h ex. I. Fest. v. Uxorium. ⁱ Vid. Val. Max. loc.
^j cit. ^k Cic. Offic. III. c. 31. ^l Cic. pro Cluen-
 tio c. 42. ^m i Ib. c. sq. ⁿ k Id de Rep. IV. ap.
 Non. c. I.

bus Censoribus rursus tolli poterat
 ac notati iterum ad honores admit
 quin C. Geta, cum A. U. 639. S
 natu motus esset sequente lustro ip
 Censor factus est ^b. Notae aute
 Censorum praecipuae fuerunt quatuor
 Prima erat cum Senatorem aliquem
Senatu moverent; hoc est, *in recit
 tione catalogi Senatorii silentio praeter
 rent* ^c; qua re se talem pro Senato
 non amplius habere innuebant. S
 cunda nota erat, cum Equiti alicui
equum publicum adimerent ^d; si qu
 scilicet improbis moribus esset, vel
 quum suum publicum male pastu
 habuisset, quae culpa proprie *impo
 tiae*, sive *incuriae* dicebatur ^e. Te
 tio, quandoque civem aliquem *tri
 movebant*, id est, *ex honesta in mi
 honestam*, sive *ex Rustica tribu in U
 banam transferebant* ^f; omnibus en
 tribubus neminem movere poterant
 quia scilicet nemini poterant jus si
 fragii adimere. Quarta denique
 gravissima nota erat, cum aliquem i

a *Id pro Cluent. c. 43.* b *Cic. ibid. c. 42. V.
 Max. l. II. c. IX. n. 9.* c *Liv. xxxiv. c. 1.*
 d *Ovid. Trist. II. vs. 89.* e *Gell. IV. c. 1.*
 f *Plin. H. N. xviii. c. 3.* g *Liv. XLV. c. 1.*
 h *Bud. comm. ling. Gr. n. m. 208.*

aerarios, (ἀπεψηφισμένους vocant
 Graeci) sive in *Coeritum tabulas* re-
 rrent ^a, hoc est, in *ultimam clas-*
m; in qua incolae oppidi *Coere* (qui
 conservatorum bello Gallico sa-
 vorum meritum olim civitate sine
 sffragio donati fuerant ^b) censeban-
 r ^c; hisque aliquando etiam tribu-
 m pendendum augebatur ^d. Notas
 s infligere poterant Censores etiam
 unius delatione, vel etiam ex pro-
 ia sua scientia ^e, nam erant ἀνυπεύ-
 οι, sive *reddendis rationibus non ob-*
vii ^f: iisque notis causa adscribeba-
 r ^g, quae proprie dicebatur *elogium*
 l *subscriptio censoria* ^h. Et hoc eti-
 fiebat in Senatu motis: quod qui-
 n negant: sed disertissimis verbis
 irmat Livius L. xxxix. c. 42. A-
 er Cenfor alterum in notis infligen-
 prohibere poterat ⁱ; & etiam se-
 icem poterant notare ^k.

Ad

Gell. IV. c. 20. *Afcon. ad Cic. Divin. in Verr.*
 . 3. *Horat. Epist. I. VI. v. 62.* b *Liv. v. 40.*
 Gell. xvi. c. 3. d *Liv. IV. c. 24.* e *Vid.*
Afcon. ad Or. in Pis. c. 4. f *Dion. Hal. in ex-*
rpt. in or. Fabricii ad Pyrrhum. g *Liv.*
xxix. c. 42. h *Cic. pro Cluent. c. 43.* i *Id.*
L. c. 51. XLII. c. 10. XLV. c. 15. k *Val. Max.*
I. c. 9. ex. 6.

Ad hanc partem muneris Censorum etiam spectavit potestas ferendi *leges sumptuarias*, (quales fuerunt *Fannia Licinia* aliaeque ^a) ceterasque ad disciplinam & mores publicos pertinentes. Nisi potius illas leges a magistratibus ad Populum ferendas ^b derint ^b.

Ritus quidam Censorii.

§. III. Pecularia huic Magistraturae fuerunt, quod eundem bis Censor creare non liceret ^c; quia iteratarum potestas Populo oneri futura debatur: quam legem tulit *C. Mucius Rutilus* A. U. 488. cum ipse eundem Censor esset creatus; unde *Censorini* cognomen meruit ^d. Alter quoque Censorum mortuo alium sufficere non licebat ^e; sed alter et se abdicare debebat: imo mors Censoris ominosa erat, quia sacrosancti habebantur. Tum, secus ac alii magistratus, statim ac creati essent, magistratum inibant ^f. Antequam nomen suum auspicarentur Censores, ^g se nihil gratiae vel odio d

^a Gell. II. c. 24. ^b Vid. Plin. H. N. L. c. 17. ^c Vid. Val. Max. IV. c. 17. ^d Plut. Coriol. ipso init. ^e Liv. V. c. 31. c. 34. ^f Liv. XL. c. 45. ^g Zonaras L. 1.

os; sed omnia sincero animo acturos. Exitu Censurae in leges jurabant; & inde in aerarium *escendentes* (ita saepe pro *ascendentes*, sicut Livium legitur pro *ascendentes*, et *effligo* dicunt pro *affligo*; & inde *flictim*^a) ibi nomina eorum, quos *varios* relinquebant dabant^b. Deque omnibus rite peractis alter Censuram, cui id forte obvenerat^c, in campo Martio plerumque *lustrum conbat*^d; vota pro salute publica conciebat^e; *sue, ovis & tauro* circum cononem primum ductis sacrum faciebat; quod *Suovetaurilia*, vel *Solitaurilia*^f dicebatur, quemadmodum in antecedentibus jam docuimus^g.

Dignitas Censorum maxima fuit^h, & non vi quidem, sed honore, supra Consules; quorum etiam omnia signia habebant praeter lictores: ique a Cicerone merito vocatur *Censura*, *Magistra pudoris & modestiae*ⁱ; a Plutarcho, Κορυφή τις τιμῆς ἀπάσης, καὶ τρόποντινὰ τῆς πολιτείας ἀπάσης ἐπι-

laut. Amph. I. III. v. 19. Merc. II. III. v. 17. Sc. ^b *Liv. XXIX. c. 37.* ^c *Id. XXXVIII. 36.* ^d *Id. X. c. 9.* ^e *Val. Max. IV. c. I. 10.* ^f *Fest. ea v.* ^g *Sett. praec. cap. VII. 3.* ^h *Vid. Liv. IV. c. 8.* ⁱ *In Pison. c. 4.*

ἐπιτελείωσις ^a; hoc est, *Fastigium quod*
omnis honoris est hic Magistratus, &
quodammodo omnium in Republica acti-
onum consummatio: & alibi ^b: Ἀρχὴ π-
σῶν ἱεροτάτη. Sed Censurae vim pri-
 mus imminuit P. Clodius ^c Tribu-
 nus plebis lege lata A. U. 695. in
 quis Senator nota censoria affici po-
 set, nisi legitime accusatus & damna-
 tus esset, cum ipse, ut videtur, om-
 nino turpissimus eam suo merito
 mereret: verum ea lex A. U. 702. in
 Metello Scipione est abrogata ^d. De
 intermissam Censuram Augustus pri-
 mo vocavit semel Censoribus ex privatis
 creatis L. Munacio Planco, P. Aemil-
 io Lepido ^e; & ter ipse *Magistri*
nomine praeditus censum agens
 sed jam Julius Caesar praefecturam
 gesserat ^f. Vespasianus item Im-
 perator cum Tito filio ^h A. U. 81.
 censuram gesserunt, & lustrum co-
 diderunt ⁱ. *Domitianus* vero Cen-

^a In Cat. Maj. p. m. 345. ^b P. Aemil. p. 275. ^c Vid. Cic. de Harusp. resp. c. 27. ^d Id. L. XL. ^e Id. L. LIV. ^f Suet. Jul. c. 27. ^g Suet. Aug. c. 27. ^h Plin. VII. c. 49. ⁱ Cf. *forin. de die nat. Grut. p. MLXXV. n. 8. Whar-
 iimer. L. III, p. 220. ed. Amst. 1689.*

ris perpetui nomen sibi arrogavit ^a.
 Sub sequentibus vero Principibus Cen-
 ūra sensim in defuetudinem abiit, nisi
 quod sub *Decio Valerianum*, qui mox
 Imperator fuit, Censuram gessisse le-
 gimus ^b.

*Inscript. ap. Grut. p. DLXXIV. n. 5. 6. 7. b Tre-
 bell. Pollio in Valer. c. 1. seq.*

CAPUT DECIMUM.

De Interrege.

Interreges (Graece ^a μεσοβασιλῆς) pri-
 mum post mortem Romuli insti-
 titi sunt ^b. Cum enim ordines inter
 dissentirent, & inter Romanos ac
 abinos de regno contentio orta esset,
 acuit, ut penes unum ex Senatori-
 is insignia & munus Regium per
 quinque dies esset (minus recte, puto, di-
 cit Plutarchus *Numa p. m. 61. horis 12.*
 potestatem interregiam fuisse inclu-
 m; & in voce Κυβινῶ locus corru-
 ptus est); atque is, eo tempore fini-
 , alteri, quem nominare vellet ^c,

L

ea

*Dion. Hal. saepe, qui tamen IX. c. 69. eos vo-
 cat ἀντιβασιλῆας, b Liv. I. c. 17. c Dion.
 Halic. v. c. 72.*

ea traderet; is post alteros quinque dies tertio, atque ita deinceps donec Rex creatus esset^a; quae forma regiminis tum temporis per integrum annum obtinuit. Libera vero Republica ad interregnum deveniebatur cum nec Consules, nec Dictator in Republica essent^b; quod eveniebat vel per repentinam eorum mortem vel, si Tribuni plebis intercessione sua Comitia diremissent^c; vel ob similes causas. Creabantur vel *producebantur* (nam & hic proprium illud verbum erat^d) praecipue ad Comitia magistratuum habenda, quae tamen primo Interrege haberi non solent^e; & munus eorum porro idem quod Consulium fuit. Hic solus Magistratus^f, ut jam diximus, nunquam cum plebe est communicatus; & post tempora Caesaris creari desinit.

a *Id.* II. c. 57. VII. c. 21. b *Liv.* III. c. 4.
 c *Vid. eund.* VI. c. 35. d *Cic. pro domo c.*
Liv. III. 40. VI. 41. e *Ascon. ad Cic.*
Mil. c. 5. f *Cic. pro domo. c. 14.*

CAPUT UNDECIMUM.

*De Praefectis Urbi, Praetorio,
& Annonae.*

I. **P**raefectus Urbi diversis tempo-^{De praese-}
ribus diversi generis fuit: & ^{ctis Urbi.}
initio quidem Reipublicae, cum Re-
es, & mox Consules frequentibus
illis avocarentur, ne Urbs sine ma-
istratu esset ^a, aliquem sibi substitue-
ant, qui omnia regia, vel consularia
munia obiret (vel, ut dicit Tacitus
c. cit. qui *jus redderet, ac subitis me-*
retur) & Praefectus Urbi diceretur,
malem primus instituit Romulus *Den-*
em Romulium ^b. Hic itaque Sena-
tum habere & consulere, ac cum Po-
pulo agere poterat; adeoque Comitia
centuriata habere ^c; quanquam ad Co-
mitia magistratuum habenda Dictator
potius, si opus esset, crearetur.

§. II. Creato vero Praetore, cum ^{De praefecto}
Senes ipsum summa potestas absenti-^{urbi Lati-}
is Consulibus esset, Praefectus Ur-^{narum caus-}
s duntaxat (nam extraordinarium ^{sa.}

L 2 pla-

Tacit. Annal. VI. c. II. b Tacit. d. l. c Liv.
I. c. 59.

plane est quod Caesar sex vel octo Praefectos Urbi instituit in Hispaniam proficiscens ^a) creati coepit ad usurpationem vetustae religionis *Latinarum feriarum* ^b causa, quae a Tarquinio Superbo ultimo Romanorum Rege institutae per quatuor dies ^c a Consulibus, priusquam ad bellum proficisci possent, in monte Albano celebrabantur in honorem *Jovis Latiaris* simul cum magistratibus quadraginta septem Latii populorum (inter quos post Romanos, praecipui erant Latini; *Hernici & Volsci* ^d): & hac re Tarquinius Romam Latii metropolim agnosci fecit, cum a Magistratibus Romanis hae feriae indicerentur & Romani Sacris, quae ibi fierent praessent. Quo tempore a mutui injuriis diligenter abstineri debebat unde *ἀνοχαι*, sive *induciae* vocantur. Creabatur autem fere adolescens, qui senatoria aetate nondum esset, & tamen in rebus subitis Senatum habere poterat ^f: cum Populo vero agere non poterat.

^a Dio l. XLIII. p. 149. ed. R. Steph. 1548. ^b l. §. 33. ff. de Orig. Jur. ^c Plut. Camill. in ^d Dion. Halic. IV. e. 49. ^e Dion. Halic. l. ^f Gell. XIV. c. 8.

poterat, quod feriae eo tempore essent. Sed hae feriae procedente tempore valde neglectae sunt ^a.

§. III. Augustus Imperator ex consilio Maecenatis alium Praefectum Urbis instituit ^b, cujus potestas ordinaria, continua & per plures saepe annos prorogata fuit, cujus rei exemplum est in Pisone apud Tacitum *Anal. VI. c. II.* ubi egregie de hac praefectura loquitur: valebatque ejus potestas intra Urbem, & centesimum ab Vrbe lapidem *l. 1. §. 4. ff. de off. Praef. Urb.*: quam Praefecturam ipse Maecenas ^c primus gessit. Munus ^d autem erat jus dicere (unde Praetoris insignibus usus esse videtur ^e) praerogativam inter dominos & servos, liberos & patronos; de criminibus tutorum & curatorum cognoscere; numulariorum fraudes coercere, & omnino quietem publicam procurare. Praeterea etiam quaedam, quae aedilicium munus fuerant, usurpabat; ut cum carnem venalis ^f, & disciplinam

De praefecto urbi ab Augusto instituto.

L 3 spe-

Vid. Cic. pro Planc. c. 9. b Suet. Aug. l. c. 37. c Horat. Od. III. VIII. vs. 17. & XXIX. vs. 25. d l. 1. ff. eod. e Vid. Spanhem. de P. & U. N. Diff. x. 118. f V. Panciroll. not. Imp. Occ. c. 4.

spectaculorum ^a. Habebat etiam potestatem relegandi, deportandique in insulam ^b, quam Imperator designavisset. Creabatur hic Praefectus plebunumque ex iis, qui jam alios honores omnes cum laude gesserant; & quae vicarius Principis erat: unde in *Novell. LXIII. §. 2.* constituitur, ut *Urbicaria praefectura omnibus aliis praefideat dignitatibus; & parem cum Praefecto Praetorio dignitatem obtinebat.* Unde eum *amicum* suum vocant Imperatores apud *Ulpianum l. 4. ff. de off. praef. vig.* Praefecto Urbi etiam additus fuit *Vicarius*, qui eo absente vel mandante jurisdictionem exerceret ^d.

De Praefectis Praetorio.

§. IV. Praefectis Urbi subjungimus jam *Praefectos Praetorio* (qui *Magistris Equitum* successisse dicuntur) quos Augustus primum ex equitum ordine binos creavit eo consilio, ut sibi invicem obstarent ^e, si quid regi vel alter moliretur. Tiberius vero

nu

a *d. l. i. §. ii. seq.* b *l. 2. §. i. ff. de poen. l. c. i. de interd. & redeg.* c *l. i. Cod. de Praet. 12. 4.* d *Cassiod. Varior. ix. 15.* e *Clar. Noodt de jurisd. ii. c. i.* f *l. nn. ff. de off. praef. praet.* f *Dio L. l. i. p. 325. & p. 377. ed. reg. 1548.*

num fecit *Aelium Sejanum*; qui vim Praefecturae modicam antea intulit ^a, dispersas per Urbem cohortes praetorias in una castra conducendo: sed alii rursus Augusti duos Praefectos Praetorio creaverunt ^b. Initio utem institutionis suae Praefecti Praetorio res bellicas tantum curant; erantque proprie magistratus Caesaris, quemadmodum Praetor Populi: sed primum M. Antoninus coepit secum Praefectos habere, quorum auctoritate & periculo jura ditabat ^c: & tandem *Commodus* Imperator, ut ipse deliciis vacaret, *Perenni* Praefecto Praetorio omnes curas commisit; eoque interfecto, quia nimia otiositas videbatur, duos constituit ^d, et postea tamen rursus in ea re varium est. Itaque demum judicia & appellationes ad Praefectum Praetorio sunt delatae ^e: & ab eorum sententiis appellatio (salva supplicatione) interdicta fuit ^f.

L 4

Post-

Tac. Ann. IV. c. 2. ^b *Suet. Cai.* c. 56. *Tacit. Ann.* XII. c. 52. XIV. c. 51. ^c *Capitol. M. Anton.* c. 11. ^d *Herodian.* I. c. 9. ^e *Vid. l. 32. §. 4. Cod. de appellat.* ^f *l. un. §. 1. ff. de off. praef. praet. vid. Panciroll. ad notit. dign. Imp. Occ. c. 3.*

Postea Constantinus immensa Praefectorum potestate divisa pro duobus quatuor constituit: unumque *Orienti*, alterum *Illyrico*, tertium Italiae & Africae, quartum denique Gallis Hispaniis & *Britanniae* praefecit ^a sed militum curam iis ademit, eamque ad *Magistros militum* transtulit ^b Verum etiam ita magnam semper auctoritatem retinuerunt: edicta enim perpetuo observanda promulgabant: nisi a Principe revocata fuissent ^c provinciarum, quibus praerant, Praesidibus imperabant ^d: iudices delinquentes puniebant, aut inhabiles removebant ^e: tributum a Principe indictum per provincias describebant ^f omnia denique vectigalia, portoria salinae, annonae, ac classes ad species illas transvehendas erant sub eorum dispositione. Praeterea etiam a Praesidibus provinciarum ad Praefectum Praetorio appellabatur ^g.

Olim Praefecti Praetorio (plerumque

^a *Zosim. L. II. p. 109. edit. Oxon. 1679.* ^b *Vales ad Amm. Marc. L. XIV. p. 48. ex eodem Zosim.* ^c *l. 2. Cod. de off. Praef. Praet. Or. & Illyr.* ^d *un. Cod. de P. P. Afric. c. l. 3. 4. Cod. de off. P. P. Or. & Ill. f. l. 13. Cod. de ann. & trib. IC 16.* ^e *d. l. 32. Cod. de appell.*

ne quidem, non semper ^a) erant ex
quitibus ^b: sed *Alexander Severus* fe-
ratoriam dignitatem iis addidit, ne, qui
enator non esset, Senatores judicaret.

Habebat autem Praefectus Praeto-
rio sub se *Vicarios* ^c, sub quibus rur-
s tota erat *Dioecesis*. *Dioecesis* au-
tem multas *Metropoles* sub se continet:
Metropolis multas *civitates*. Haec au-
tem ita breviter subjungere visum est;
et, nec Praefecti Praetorio, nec
eorum *Vicarii* proprie ad scopum no-
mum pertineant; cum de iis maxime
dicere statuerimus, quae libera Rep.
continuerunt.

§. V. *Praefectus annonae* olim inter
magistratus urbanos extraordinarios
fuit; nempe non nisi arctissima anno-
nae creatus ^d. Et ita etiam Pompejus
hunc magistratum gessit ^e. Au-
gustus ordinarium *Curatorem frumenti
populo dividundi* instituit ^f: quae di-
gnitas etiam magna esse debuit; quod
Augustus eam in solatium ablatae Praefe-
turae Praetorio acceperit ^g.

L 5 C A-

Tacit. Hist. IV. c. 68. ^b *Capitol. Comm. & M.
Anton.* ^c *Vid. Scalig. epist. 184.* ^d *Vid. Liv.
L. IV. c. 12. 13.* ^e *Cic. pro domo c. 5.* ^f *Suet
c. 37.* ^g *Tacit. Hist. L. IV. c. 68.*

CAPUT DUODECIMUM.

*De Decem-viris legibus scribendis
Consulari potestate.*

Initio Reipublicae paucae admodum leges Romae fuerunt: sed Regum arbitrio lites judicabantur; & quod illi justum judicassent pro lege erat ^a. Deinde cum paucae illae leges solis patriciis essent notae, Consules plerumque libidinem & licentiam pro legibus habebant. Hoc cum plebs diutius ferre nec vellet, nec posset, A. U. 291. C. Terentius Arx, Tribunus plebis legem promulgavit ut Quinque-viri scribendis de imperio Consulari legibus crearentur; utique qui Populus in se jus dedisset eo Consules crearentur, neve ipsi licentiam ac libidinem suam pro lege haberent ^b. Sed a fiduis inter patres & plebem contentionibus in A. V. 299. res est protrahenda; quo tandem anno ex Senatus consulto legati in Graeciam missi sunt

^a Dion. Hal. IV. c. 24. x. c. 1. Tacit. Ann. III, 26. Pomp. l. 2. §. 1. ff. de Or. Jur. ^b Liv. III. c. 9.

ui Atheniensium leges a *Dracone* & *Solone*, aliarumque gentium ab aliis legumlatoribus latas describerent ^a.
 is A. V. 302. reversis, cum omnes illi magistratus abdicassent, *Decemviri* Consulari potestate ad leges perribendas ex patriciis creati sunt ^b;
 qui primo quidem summa aequitate ad Populo dixerunt, singuli decimo quoque die imperii insignia habentes. Quum etiam decem legum tabulas centuriatis comitiis pertulerunt aequissimas ^c, ita ut universo Populo summo opere placerent. Sed cum etiam duae tabulae reliquis adjici placuissent in annum sequentem iterum *Decemviri* creati sunt: verum hi de libertate opprimenda, & imperio sibi retinendo conjurationem inierunt; & quum multa tyrannice admodum & impotenter gessissent, abdicare tantum sunt coacti ^d, & in carcere, vel in exilia perierunt. Leges tamen, quas dederunt, ut erant aequissimae, ita quoque sanctissimae semper sunt habitae. Et hae sunt celebres illae Duo-

de-

Ibid. c. 31. *Vid.* §. 10. *Instit. de I. N. G. & C.*

^b *Ibid.* c. 33. ^c *Ibid.* c. 34. ^d *Ibid.* c.

decim^a tabulae, *juris publici privatque per Orbem Romanum norma ac fundamentum*: easque ad tempora Ciceronis usque nobilior juvenus memoriae mandabat^b, post quae temporibus jus Praetorium introduci coepit.

^a *Auson. grypho tern. vs. 61.* ^b *Cic. de LL. l. 1. c. 23.*

CAPUT DECIMUMTERTIUM

De Tribunis militum Consulari potestate, & quibusdam aliis.

De tribunis militum consulari potestate.

§. I. **C**um Tribuni plebis ingenitum molimine communicandum esse cum plebe Consulatum urgerent, & Patres viderent se contentione perire amplius non futuros, nec tamen ipsum Consulatum cum plebe communicatum vellent, ut specie saltem aliqua super plebejos eminent, L. U. 309. Senatusconsulto, & decreto Populi sancitum^a est, ut pro Consulibus Tribuni militum tres ex patriciis, tres ex plebejis crearentur, qui Consulari potestate Rempublicam gererent^b; eoque anno finito rursum

^a *Vid. Liv. c. 6.* ^b *Dion. Halic. xi. c. 60.*

Senatusconsulto plebs rogaretur, consulesne an Tribunos mallerent? quibus magis placuissent, fierent. Tribuni autem Militum Consulari potestate sunt dicti, quia inter homines plebejos maxime eminebant illi, qui Tribuni in castris fuissent. At primo anno tres duntaxat ex patriciis creati sunt; iique paulo post, quod Tribuni creati esse dicerentur, abdicant subjectis ipsis Consulibus^a. Sententibus annis Consules iterum, vel Tribuni militum creati sunt prout vel plebs, vel patres contentionibus praevaluissent: & hoc obtinuit usque ad U. 387. quo primus de plebe Confectus est ille, quem jam diximus, Sextius Sextinus Lateranus^b. Creati sunt primum tres, inde quatuor, demum sex: octo vero nunquam; licet id jam olim creditum sit. Vid. Cl. Perizon. anim. Hist. c. 2. p. 45. eam Rupert. ad Pompon. de O. §. L. c. 11: ex nomine autem ipso appet, eorum munus & insignia eandem quae Consulium fuisse.

§. II. *Trium-viros*, vel *Tres-viros* De quibusdam aliis. *Reipublicae constituendae* (qui post trucidati-

^a Liv. ibid. c. 7. ^b Liv. VI. c. 42. Tab. Capitol.

magistrati-
bus.

cidatum in Senatu Julium Caesarem fuerunt *M. Aemilius Lepidus*, *M. Antonius*, & *C. Julius Caesar Octavianus*, qui postea *Augustus* est dictus quidam etiam magistratibus extraordinariis accensent; sed verius est eorum meram tyrannidem^a, non magistratum fuisse.

Fuerunt alii quoque Magistratus Extraordinarii *Minores*; ut *Quinquiviri Mensarii*^b, qui curarent, ut alienum dissolveretur, *Quinque-virum muris, turribusque reficiendis*^c *Duumvirum navales*^d; *Triumvirum aedibus sacris reficiendis*^e, &c. Sed de iis idem dicendum, quod de similibus Ordinariis diximus, scilicet nomine ipsum munus eorum satis indicari. Hi autem omnes magistratus, licet minorum ex honoratissimis fere capiebantur ut de Duum-viris navalibus videmus apud Livium XL. c. 42. & de Triumviris coloniae deducendae *Ibid.* c. 2 & 43. Atque ita *Pompejus M. Piso* colonos *Capuam* deduxerunt & antea *Lutacius Mutinam*^g. S

Imp

a *Suet. Aug. c. 27.* b *Liv. VII. c. 21.* c *Id. X. c. 7.* d *Id. IX. c. 30.* e *Id. XXV. c. 7.* f *Id. post red. in Sen. c. 11.* g *Polyb. L. III. c. 40.*

operatoribus etiam fuerunt *Curatores Kalendarii*, qui foenus Principibus debitum exigebant ^a.

Vid. om. Cl. Noodi de foen. II. c. I.

CAPUT DECIMUM-
QUARTUM.

de Magistratibus Provincialibus, sive de Proconsulibus, Proprætoribus, eorumque legatis.

I. **P**rovincia (Gr. ἐπαρχία ^a) est *De nomine, regio, quam Populus Romanus & diversis provicit ^b vel procul vicit ^c; & Proconsulibus generibus.* talis provinciae regendae munus otannis alicui imponebatur, hinc ea pro omni munere, sive officio uni cœpit; ^d ut *consularis provincia* dicitur obtigisse Verri, cum quaestor et Consul *Carbonis* ^e: Hi vero magistratus *Proconsules & Proprætores* sunt dicti, quibus aderant *Quæstores Legati*.

Italiae autem proprie dictae hic honor est datus, ut nunquam pars ejus in

^a Lucas Act. xxiii. 34. xxv. 11. ^b Fest. Isid. xiv. 5. ^d Cic. in Verr. L. I. c. 13. ^e Terorm. I. Sc. II. vs. 22. & ibi Donai.

in provinciae formam redacta fueri
 Et hic obiter notandum septem *foederati Belgii civitates* non recte Latin
provincias dici, quae vox potius ter
 ris in *Brabantia & Flandria*, tum in
 aliis orbis partibus Ordinum nostror
 rum imperio parentibus convenia
 Disputatur autem an aliquis dicendu
 fit *Proconsul* unica voce, an vero *Pr
 consule*^a; sed ea res magni momen
 non est, & utrumque apud prob
 auctores inveniri puto^b. Ante bellu
 Punicum secundum Imperio Procon
 sulari raro opus erat, quia scilicet
 Magistratus Urbani omnibus fere ne
 gotiis sufficiebant; at postea au
 Imperio provinciae extra ordine
 mandari coeperunt, quod quatu
 potissimum modis factum est. *Pr
 mo*, aliquando privatis Imperium Pr
 consulare mandabatur; quod primu
 contigit *K. Fabio*, & *Sp. Furio* A. U.
 275. & ita postea *P. Cornelio Scipi
 ni*^c, qui A. U. 542. nullo dum in
 gistratu gesto, vigesimum quartu
 aetatis annum agens in Hispania
 cu

^a Vid. Man. ad Cic. Fam. I. I. qui rō Procon
 probat. ^b Et ita Pigh. ad A. U. 275. ^b Di
 Halic. IX. c. 16.

um Imperio est missus ^a. Et huc
tiam referendi sunt, qui sequentibus
emporibus post aliquot annos, quam
Consulatum gesserant, in provincias
mittebantur; & qui ex Praetura im-
erium Proconsulare acceperunt, ut
A. Marcellus A. U. 538. ^b & A. U.
62. L. Aemilius ^c.

Secundo, alicui quandoque ultra
annuum tempus provincia prorogaba-
tur; quod primum factum est A. U.
27. in Q. Publilio Philone ^d.

§. II. Sed tertio, usitatus Procon-
sules dicebantur, qui post gestum in
Urbe Consulatum in provincias mit-
tebantur; de quibus exactius jam est
dicendum.

A. U. 631. C. Sempronius Gracchus ^{De tertio}
legem tulit, cum Tribunus plebis ^{maxime u-}
esset, (vide omnino Manut. ad Cic. ^{sitato Pro-}
mil. I. n. 7. & Pighii annales ad ^{cess. genere.}
hoc annum) quae etiam deinceps ob-
servata fuit, ut Senatus (nam ad eum
primario haec cura spectavit, licet tri-
buni plebis saepe se ei negotio im-
miscerent ^e) ante comitia duas pro-

M   vincias

^a iv. xxvi. c. 18.   ^b Plut. ejus vita p. m. 256.
^c Liv. xxxiii. c. 30.   ^d Id. viii. c. 26.
Vid. Cic. Or. de prov. consular.

vincias consulares, & sex praetoriae futuris magistratibus decerneret, qui designati inter se sortirentur, vel *compararent*. Sed tamen haec provinciae certae non erant; verum pro re nata & arbitrio Senatus^a eadem provinciae aliquando Consularis, aliquando Praetoria fuit^b. Etiam labente jam Republica aliquando contra leges plurae provinciae uni sunt datae, & aliquando (Pompejo, Caesari^c, ex. gr.) plures annos Imperium est prorogatum. Post hanc legem Semproniam itaque comitiis ad constituendos Praetores consules nihil opus erat; sed sub finem annui in Urbe magistratus Praetores, vel Praetores legem ad Populum curiatis comitiis ferebant de Imperio militari obtinendo^d, sine qua lege bellum administrare non poterant^e. Distinguendum enim hic inter *Imperium* & *Potestatem*: non *Potestatem* habere dicitur, quicumque *Populo negotio alicui praefectus est*; *Imperium* vero *is tantum, cui a Populo*

no:

^a Vid. Senatus auctoritatem apud Coelium ad c. epist. 8. & omn. Manut. ad Coel. ^b Ibid. 7. Id. de prov. cons. c. 7. ^c Suet. Jul. c. 25. ^d v. c. 52. ^e Vid. supr. Sect. I, c. 6. §. 2.

ominatim belli gerendi potestas data est.
 Imperium autem mandari solebat Dictatori, Consuli, Praetori; & aliquando, ut hic videmus, privatis: Proconsules enim proprie Magistratus non erant ^a, sed tantum *cum potestate*, & si lex accessisset, *cum imperio* esse dicebantur: ideoque nec auspicia habebant; nec triumphus facile ipsis ecernebatur; praesertim si ex privatis in provincias ivissent ^b: quod tamen perpetuum non fuisse ex Pompei Magno patet, qui eques Romanorum triumphavit ^c.

Postquam provinciae ita Praesidibus suis obvenissent, vel potius ante, quam eis fortiti essent, ne ita locus odio vel gratiae daretur ^d, Senatusconsulto ornabantur ^e, hoc est, *earum latitudo, magnitudo exercitus, stipendium, praesidium, comitatus*, sive *cohors* ^f (in quibus erant Legati, Tribuni, Praefecti, centuriones, ministri, Contubernia)

M 2

ber-

Aperte Liv. L. xxviii. c. 38. Vidomn. Spanh. de P. & U. N. Diff. X. p. 175. b Val. Max. II. c. 8. n. 5. c Cic. pro L. Manil. c. 21. d Vid. exem. apud Liv. xxxii. c. 43. e Cic. Agrar. II. 13. f Tacit. Ann. VI. c. 9. & ibi Lips.

bernales ^a) *decernerantur* : ornare enim saepe nihil aliud est, quam *instruere* ^b. Contubernales autem proprie dicebantur adolescentes primarii qui cum Praesidibus ibant, ut sub eorum quasi oculis militiae aliorumque munerum rudimenta discerent ^c. In ea cohorte praeterea erant *amici Imperatoris*, iique varii gradus, ita ut vel *primae*, vel *secundae*, vel *tertiaae admissionis* dicerentur ^d, quos Galli hoc die dicerent *du grand* & *du petit coucher*, ou *lever*; qui scilicet ita familiares sunt Praesidi, vel Principi sicut ut ipsi cubitum eunti, vel lecto exsurgenti, adsint: olim etiam *Comites* sunt dicti ^e. Post haec Proconsul sacrificis in Capitolio rite peractis *Paludatus* (hoc est, *paludamento*, quae vestis erat imperatoria ^f, *indutus*) in provincias proficiscebatur ^g, lictoribus cum fascibus, & securibus adsumptis & amicis aliquanto spatio extra Urbem

^a *Vid. Suet. Jul. c. 2.*   ^b *Cic. in Verr. L. IV. 20. & saepe alibi.*   ^c *Cic. pro Cael. c. 30. pro Planc. c. 11. Tacit. Agric. c. 7.*   ^d *Seneca de benef. VI. c. 33. Suet. Vesp. c. 14.*   ^e *l. ff. de off. asses. l. 16. de off. Praes.*   ^f *Juv. VI. vs. 400. Cic. Verr. L. V. c. 13.*   ^g *Dionysium vetus ap. Pigh. ad A. U. 585.*

dem eos deducuntibus ^a.

§. III. In provinciis hi magistra- ^{Proconsu-}
 us, ut jam vidimus, habebant ^{lum in pro-} *Im-*
erium & Potestatem; illud militiam, ^{vincia mis-}
 nec jurisdictionem & cognitionem ^{nus.}
 spectabat: hanc autem ut exercerent
 lerumque paulo post, quam in pro-
 vinciam venerant, conventum pro-
 vincialium in civitatem aliquam indi-
 cebant ^b; vel ipsi provinciae civitates
 iri dicundo obibant ^c, idque *forum*
vere proprie dicebatur ^d. Jus porro
 cebant (honestioribus quibusdam
 provincialibus in iudicium adscitis ^e)
 legibus, quas Imperator, quum
 imum regionem illam in provinciae
 rnam rede-gisset, ex decem ple-
 mque legatorum ^f sententia ei im-
 osuerat; vel ex iis, quae postea de
 provincia in Urbe latae erant; vel
 nique ex suis *Edictis* ^g; quae, quia
 erumque ex edicto Praetoris Urba-
 sumebantur, *Translaticia* diceban-
 r ^h, & saepius edictis urbicis erant

M 3 si-

^a Vid. Liv. XLII. c. 49. Cic. in Pis. c. 13. ^b Cic.
^c ad Famil. III. n. 8. ^c Suet. Jul. c. 7. ^d Ib.
^e l. 6. Cic. Att. II. 16. 17. ^e Cic. L. II. Verr.
^f . 29. ^f Liv. XXXIII. c. 24. Vid. Cic. Verr.
^g L. II. c. 50. ^g Quorum exempla extant apud
^h Cic. ad Att. VI. 1. ^h l. 4. §. 2. ff. de off. procons.

similia ^a: licet tamen multa, quae olim singulari jure in Urbe recepta erant, ad provincias non porrigerentur ^b. Habebant praeterea curatorem omnium rerum, quae ad provinciae administrationem spectabant: ubi etiam omnia ad imaginem administrationis urbanae fieri solebant ^c.

*Reditus ex
provincia.*

§. IV. Finito annuo munere (annuus autem ille putabatur a tempore quo provinciam ingressi essent, non a tempore profectionis ex Urbe) Proconsul successori, si advenerat provinciam & exercitum tradebat; intra triginta dies juxta legem *Corneliam* ^e provincia decedebat; postquam (quod lege *Julia* cautum erat ^f) rationes provinciae apud duas ejus civitates deposuisset: quod si successori ejus nondum advenisset, tamen decedebat, legato, vel quaestore suo (quod frequentius erat, quia Quaestor erat magistratus P. R. ^h) cum potestate in provincia relicto. Cum R

ma

^a Vid. Menard. not. ad Cic. in Verr. Act. II. 43. ^b Vid. Celeberr. Noodt Obs. II. 5. ^c Cic. Famil. x. n. 32. ^d Id. ad Att. v. n. 14. 21. ^e Cic. Famil. III. n. 6. ^f Cic. Fam. v. n. 20. & not. ad L. II. n. 17. ^g Ibid. n. 18. ^h Ibid. n. 15. 18. & ad Att. VI. n. 6.

iam rediisset Proconsul, privatus
 Urbem ingrediebatur, nisi trium-
 phum peteret; tum enim Urbem non
 intrabat, sed Senatui extra Urbem in
 eodem *Bellonae* (vel etiam aliquando
 in *Urbem* ^a) evocato res suas gestas expo-
 nebat: & si triumphum impetra-
 vit ^b, donec eum egisset, Imperium,
 neque ea de re ad Populum lata, reti-
 nebat ^c & interea *ad Urbem esse* dice-
 batur ^d. Inde rationes provinciae
 reddendae ad aerarium referebat; ut &
beneficiarios ^e, sive eos, quos testimonio
pro ob negotium aliquod in provincia be-
ne gestum honoratos volebat: & hoc in-
 tra triginta dies post rationes relatas
 fieri ^f. Si provinciam bene
 administrasset Proconsules, magnos hono-
 res a sociis consequerentur, statuas,
 aedificia quas improbi Praetores etiam
 pecuniam exigebant ^g) *fana* ^h, dies
 festos ⁱ, &c. quemadmodum, exem-
 pli gratia, *Lucullea* festum in hono-

M 4

rem

Liv. xxxviii. c. 44. b Id. xxxix. l. 4. c Cic. ad Att. iv. n. 16. Liv. xlv. c. 35. d Cic. ad Att. vii. 16. Phil. iii. ii. e Cic. pro Archia c. 5. & Famil. v. n. 20. f Cic. l. prox. d. g Cic. II. in Verr. c. 57. h Vid. Cic. ad Famil. III. n. 7. & omn. ad Attic. v. n. 21. i Acon. ad Cic. in Verr. L. II. c. 10.

rem *Luculli* apud *Cyzicenos* celebratum legimus ^a, & *Marcella* in honorem *Marcelli* Syracusis ^b: fin seculi, iudiciis repetundarum, peculatus, & aliis que illisque accusari poterant.

De Propraetoribus.

§. V. Omnia, quae de Proconsulibus dicta sunt, etiam de *Propraetoribus* dicta esse oportet intelligi; inter quos nulla fuit differentia, nisi quod illi duodecim, hi sex tantum lictores uterentur; tum quod Proconsul exercitus, cohors, &c. fere ampliora essent: imo qui ex Praetura in provincias mittebantur, aliquando Proconsules dicti sunt ^c; & rursus Propraetores, qui ex Consulatu: quos Quaeitores in provincia relictos Proconsules quandoque dicuntur ^d. Aliquando denique etiam Quaeitor Propraetore in provinciam missus legitur ut *Piso* apud *Sallustium Catilin.* c. I. cui adde eund. in *Jugurth.* c. III. *dit. Jos. Wasse. & Cato in Cyprum* ^e.

§. VI. Quartum Proconsulum generum

^a *Plut. Lucull.* p. m 506. ^b *Cic. in Verr. L. I. c. 21.* ^c *Vid Fr. Fabricium ad Cic. pro Lig. c. I. Suet. Aug. c. 3.* ^d *Vid Manui. ad Cic. Famil. II. n. 17.* ^e *Vell. II. 45. ubi ma Heins. & Cl. Burmann. legunt Quaeistorius.*

nus ab Augusto Imperatore institu- Ordinatio
provincia-
rum ab Au-
gusto insti-
tuta.
 tum est: is enim totum orbem Ro-
 manum in duas partes divisit, & pro-
 vincias quidem validiores, & quae
 nostri patebant ^a magis, sibi retinuit;
 vacatiores vero Senatui Populoque
 tribuit; eo consilio, ut ita omnes le-
 giones & omne Imperii robur penes
 se essent; licet specie Populum exer-
 cituum onere levandi. Prima haec
 divisio talis fere fuit ^b: *Senatoriae &*
Populares provinciae erant Africa, Nu-
bidia, Asia, & cum Epiro Graecia,
Dalmatia, Macedonia, Sicilia, Creta,
Cyrene, Bithynia cum Ponto finitima,
Sardinia, atque Hispania Baetica. Im-
peratorias provincias constituit hasce,
Hispaniae quod reliquum erat, ut Tar-
raconensem & Lusitaniam, tum omnem
Galliciam, Narbonensem scilicet, Lu-
gdonensem, Aquitanicam & Celticam,
et in iis populis, qui eorum coloni essent:
et in Coelesyriam, Phoeniciam, Cili-
ciam, Cyprum, Aegyptum; quibus
 postea adhuc aliae accesserunt. Sed
 tamen saepe regionum istarum condi-
 tio mutata est, ita ut, quae antea

M 5

Se-

^a Vid. Suet. Aug. c. 47. ^b Dio L. 53. ad A.
 U. 726.

Senatoriae provinciae fuissent, deinde essent Imperatoriae; & rursus vice versa ^a. Ad provincias Senatoriae regendas a Senatu sortito mittebantur, qui *Proconsules* dicti sunt ^b, licet aliquando Praetorii tantum essent (vid. *Ez. Spanh. P. U. N. Diff. XIII. 593. sq.*) qui autem in Caesaris provincias mittebantur, *Legati consulares* ^c, vel simpliciter *Consulares*; item *Legati Caesaris pro Consule* ^d, vel *pro Praetore* dicebantur: & aliquando etiam *Praesides* ^e, vel *Procuratores*; praesertim si ex privatis missi essent. His quidem, ut gladium & habitum militare gererent, & militem capere plectere possent ^f, concessit Augustus, quae omnia Proconsulibus ademit. Proconsules anno, Legatos suos quantum diu ipse iussisset, provinciis praeesse voluit: illis, ne dilectum militare habere, vel pecuniam extraordinariam cogere possent, interdixit: (quam dilectus nec libera Republica nisi speciali permisso iis concessus ^g de

^a *Vid. omn. Lips. ad Tacit. I. c. 76.* ^b *Salmasius ad Suet. Aug. c. 47.* ^c *Strabo L. III. p. I. d l. 20. ff. de offic. Praef.* ^e *l. I. ff. eod.* ^f *l. §. 8. de off. Praef.* ^g *Dio L. 53.*

reatur^a) tum constituit, ut successore missio statim provincia decederent. Vetuit quoque, ne quis ante quintum annum post gestum magistratum urbanum provinciam fortiretur. A Praesidibus etiam multum offerebant *Procuratores Caesaris*, qui *Procuratores* quoque, & *Rationales Caesaris*^b dicebantur; & res fisci duntaxat curabant^c, & aliquando etiam lectus & Procurator in eadem provincia, ille jurisdictionem, hic vectigalia curabat^d. De Quaestoribus Provincialibus jam supra c. 8. hujus sectionis diximus.

§. VII. Proconsulibus & Proprae- *De Legatis*
 ribus aderant *Legati*, vel a Senatu dati^e; vel Senatus permisso ab ipsi-
 oconsulibus adsciti^f, qui tum *alieni sibi legare* dicebantur^g; vel de-
 que lege extra ordinem constituti.
 Numerus eorum minimum erat ter-
 rius^h, qui pro dignitate Praesidis,
 &

Cic. ad Famil. xv. n. 1. b Lamprid. Al. Sev. c. 45. c Tac. Agric. c. 15. d Vid. Ampliff. Corn. a Bynkersh. Obs. Jur. Rom. L. II. c. 20. seqq. e Cic. Vatim. c. 15. f Vid. Cic. ad Fam. III. n. 35. & Manut. Ib. ad L. I. n. 7. Cic. n Verr. L. I. c. 17. g Ibid. VI. n. 6. h Vid. Sigon. de ant. jur. prov. L. II. c. 12.

& magnitudine provinciae saepe agebatur ^a. *Munus* Legatorum erat ut quasi vicarii quidam sui Praefici essent, eumque omni ratione, qua opera. quo consilio juvarent: tum privatarum caussarum cognitione mandata jurisdictione habebant ^b; publicas vero quaestiones ipse Proconsul exercere debebat ^c: nec etiam legati animadversionem habebant, nisi Proconsul a provincia abesset: unde fiduciarum tantum operam obtinere dicuntur ^d. Aliquando etiam legati sine Praefide provincias, pacatas scilicet, Populi Romani nomine obtinebant ^e. *Munus* hoc honoratum valde habebatur ^f; & saepe Consules ^h & Praetorii eo functi leguntur quin licitoribus quoque & fascibus legati, aliquando certe, utebantur ⁱ.

De legationibus liberis.

§. VIII. Senatores, qui negotium aliquod privatum (unde tales Reipublicae cau-

^a Cic. Phil. II. 13. ^b Cic. pro Flacco. c. 21. ^c I. pr. ff. de off. ej. cui mand. est jur. ^d Caes. B. C. L. II. 17. L. III. c. 51. Vid. & l. I. §. I. de off. ejus cui mand. ^e d. l. I. §. I. ^f Cic. Prov. Cons. c. 3. ^g Cic. in Vatim. c. 15. qui *cus visu dignus est.* ^h Liv. XXXVII. c. 10. ⁱ Famil. II. n. 30. Vid. & Liv. XXIX. c. 9. & C. Fam. XII. n. 21.

iussa abesse non censentur ^a) in pro-
 nciis gerendum habebant, aliquan-
 do *liberam legationem* a Senatu impe-
 abant ^b, hoc est, *Legati nomine &*
signibus ornabantur; ut ita honora-
 res apud exteras nationes essent ^c,
 ut facilius negotia sua perficere
 possent ^d; quemadmodum exemplum
 huius legationis voti solvendi causa su-
 ceptae habemus apud Ciceronem *ad*
Att. IV. n. 2. XV. 8. & II. Sed cum
 multi facilitate Senatus hac in re abu-
 sentur, atque ita sociis sumptui oner-
 que essent, Cicero ^d in consulatu
 suo, cum rem plane tollere non pos-
 set, tempus minuit, & ex indefinito
 tempore annuum fecit: quod tamen postea ex
 lege Julia rursus quinquennale factum
 esse videtur ^e.

^a L. 14. ff. de legation. ^b Cic. ad Famil. XI. I. &
 II. n. 21. ^c Val. Max. v. c. 3. ex. 3. ^d Ipse
 leg. LL. III. c. 8. ^e Cic. Attic. XV. n. II.

CAPUT DECIMUM
QUINTUM.*De Ministris Magistratuum.**De Scribis.*

§. I. **I**nter *Ministros Magistratuum* primo loco erant *Scribae*, c singulis magistratibus apparebant, rationes publicas in tabulas referrent, & leges actaque omnia perscriberent, quique id muneris exercebant, *scriptum facere* dicebantur ^a. Denominabantur autem scribae a magistratibus, quibus apparebant ^b, ita *Quaestorii*, *Aedilicii*, (*scriba libran* *Aedilium Curulium* est apud *Grut* *XCIV. n. II.*) *Prætorii*, & sic potest dicerentur: erantque in decurias visi: unde *decuriam emere* dicit *Cicero in Verr. L. III. c. 79.* pro *emere munus scribae. Munus* eorum nimis honorificum erat; sed tantum ingenui plerumque eo fungebantur, rarius libertini: imo *honestus* eorum ordo ibidem *Ciceroni* dicitur: v. eund. *de leg. L. III. c. ult.* & ad dem

^a *Liv. IX. c. 46. Piso ap. Gell. VI. c. 9.* ^b *Vid. i-*
gon. de antiq. jur. Civ. Rom. II. c. 9.

lemum se extulerant, ut *Cato* in *Quaestura* eorum audaciam reprimere coactus fuerit ^a: sed certum tamen est, eorum munus apud Graecos multo honorificentius, quam apud Romanos fuisse ^b.

§. II. *Accensi* dicti sunt ab *acciendo*: *De Accens*
i Populum ad concionem, & jus ^{sis}
oscentes in iudicium ad Praetorem
precibant; silentium indicebant; Con-
sili eo mense, quo fasces non habe-
at, praeibant ^c; erantque fere ex li-
bertis.

§. III. *Praecones* etiam in decurias *De Praeco-*
visi erant: eorum vero usus erat *nibus*.
multiplex; scilicet primo *in sacris*, ut
sententiarum indicerent, & a verbis ma-
ominatis parcere juberent ^d, unde
apud Graecos *ἱεροκήρυκες* sunt dicti ^e,
quasi *sacros praecones* dicas; eoque al-
dit *D. Paulus* I *Tim.* II. 7. II. *Tim.*

I. Secundo, interveniebant praeco-
nes in *auctionibus* ^f, ut bona vena-
proclamarent, & pretia oblata re-
nunciarent: qui autem in auctionibus
pu-

^a *Plut. Cat. Min. p. m. 766.* ^b *Nepos Eumene c. 1.*
^c *Vid. Liv. 311. c. 33.* ^d *Vid. infr. Sect. IV. e. 3.*
^e *Hom. Il. 1. vs. 179. Athen. IV, p. 149.*
^f *Plaut. Men. A. V, S. IX. vs. 93.*

publicis emebant *Señtores* dicebatur ^a; imo ipsa *auctio señtio* appellatur apud Cic. *Phil.* II. c. 26. 29. & Tertio in concionibus, ut *audientia facerent* ^b. Quarto, in *Comitiis* ^c, Populum ad suffragia citarent, Magistratus designatos renunciarent Quinto, in *legibus ferendis*, ut e subjiciente scriba Populo recitarent Sexto, in judiciis, ut reos, accusatores, testes citarent, instrumenta praelegerent. Septimo denique, *Senatu*, ut literas ad eum missas, liaque recitarent. Eorum autem a admodum erat lucrosa ^d, erantque plerumque liberi. His affines fuerunt *Coactores*, qui rerum in auctioibus venditarum pretia exigebant ^e. Si fuerunt etiam *coactores* publicanorum ministri; qui pecunias publicas *coactabant* ^f.

De lictoribus.

§. IV. *Lictorum* origo a Romanis fuit; exemplum rei ab Etruscis. L

^a Cic. pro S. Rosc. c. 29. 33. 36 etc. ^b Plautin. P. Poen. vs. 11. ^c Cic. in Verr. L. v. c. 15. ^d Martial. x. n. 57. VI. 8. Juven. VII. vs. 6. ^e Cic. pro Cluent. c. 64. Horat. Serm. I. VI. vs. 8. ^f Vid. Graev. ad Cic. pro Rab. Post. c. 11. script. ap. Grut. p. DCXXXVI. n. 5. 6. DCXXV. n. 1.

ti sunt, juxta ^a plerosque, a *ligan-*
^b; & magistratibus majoribus, ex-
 ceptis Censoribus, apparebant; pri-
 mo, *praeuendo* cum fascibus virgarum
 inde Gr. *ῥαβδοῦχος*) & securibus,
 qua re jam satis dictum est; secun-
 do, *submovendo* ^c obvios, (*τῶ ἀνασέλ-*
^d) ut locum Magistratibus face-
 rent, formula sequente; *si vobis vide-*
^e, *discedite Quirites*; unde Tribu-
 rum plebis accensus id facere non
 poterat, quia illi non omnium, sed
 plebis tantum magistratus erant ^e; ter-
 tio, *animadvertendo*, ut debitus ho-
 stis iis redderetur ^f. Damnatos etiam
 in eodem magistratu hac vel simili for-
 mula, *I licitor, adde virgas reo, Et in*
^g *lege age* ^g, virgis caedebant, &
 securi percutiebant ^h; erantque fere
 in ima plebe, sed tamen libera &
 aequae liberti illius, cui apparebant ⁱ.
 Quaeque diversi erant Lictores a servis
 publicis, de quibus extat Senatus-
 consultum apud *Frontinum de aquac-*
 ducti-

N

ducti-

d. *Plut. Romulo p. m. 34.* b *Non. c. 1.*
 80. edit. *Plant. 1565.* c *Liv. VIII. c. 33.*
orat. Od. II. 16. d *Dion. Hal. x. c. 59.*
Liv. II. c. 56. f *Id. xxiv. c. 44.* g *Id.*
svi. c. 16. h *Id. II. c. 5.* *Nonius l. prox. d.*
Vid. Cic. l. I. in Verr. c. 26.

duëtibus L. II. n. 1658. in Thesaur. Graeviano. Tom. IV.

De viatoribus.

§. V. *Viatores*, qui proprie Aelium & Tribunorum plebis erant ministri, ita sunt dicti, quia frequentum ab Urbe in agros *via* erat cum proceres illi prisci, quos arcesebant, plerumque ruri degerent agriculturae enim studiosissimi erant Romani veteres ^c.

De Carnificibus.

§. VI. *Carnifex* fuit, qui servos vel infimae sortis homines gravibus poenis damnatos supplicio afflicebat: servi enim & liberti diverso ingenio supplicio afficiebantur ^d. Erant autem tanto contemptui, ut ex Urbem habitare cogeretur ^e: quod etiam apud Graecos obtinuit ^f; apud *Rhodos* urbem nunquam ingrediebatur ^g *Carnifex*.

a *Columell. Praef. L. I. Fest. hac V.* b *C. Senect. c. 16.* c *Vid. Juven. XI. vs. 86. de provid. c. 3.* d *Tacit. Ann. III. c. 50. xv. c. 60.* e *Vid. Plaut. Pseud. A. I. S. Onom. L. vs. 98. Cic. pro Rabir. perd. reo f Pollux IX. c. I. fin.* g *Vid. Meurs. I. I. c. 21.*

SECTIO TERTIA.

De Judiciis.

CAPUT PRIMUM.

De Judiciis

Judicia sunt vel *Privata*, vel *Publica*: *Privata* judicia sunt controversiarum de rebus privatis legitimae scussiones, cognitiones & definitiones. eorum porro ratio haec erat.

§. I. Si domi inter amicos lis communi non potuisset, (quod tamen plerumque tentabatur ^a) die postulatum petitor adversarium *in jus* vocabat, hoc est, rogabat, ut se ad Praetorem sequeretur. Si sequi nollet, ex legibus XII Tabularum obtorto collo eum in iudicium rapere poterat ^b; antea praesentem aliquem *antestatus* et ^c, hoc est, *testem advocasset* ^d;

N 2   quod

De Citatione.

Vid. Cic. pro Quint. c. 5. & II. & ibi not. Id. pro Caec. c. 2.   b Plaut. Poen. A. II. S. V. vs. 45.   c Horat. Serm. I. IX. vs. 75.   d Plaut. Persa A. IV. S. IX. vs. 50. Id. Cure. V. III. 17. Poen. V. IV. 59.

quod fiebat tacta ejus *auricula*^a, qui
ima auris memoriae sedes habebatur
 Sed postea edicto Praetoris cautum
 fuit, ut, si quis in jus vocatus no-
 iret, fatisdaret, fore, ut se in ju-
 risteret^c. Si reus satis, vel cautum
 non dedisset, post antestationem in ju-
 ducebatur ad Praetorem postulatione
 bus sedentem; alioquin in carcerem
 ubi servaretur in sequentem postula-
 tionis diem. in jure sistendi causa.
 Quod si quis domi suae latitaret, ex-
 trahere quidem eum inde non lic-
 bat^e, quia sua domus tutissimum
 cuique refugium atque receptaculum
 est; verum edicto Praetoris, quod
 ad aedes rei cum testatione affigebat-
 tur, *citatus* fuit; & si tertiae cit-
 tioni (fiebant citationes decem diebus
 inter singulas interpositis^f) reus non
 paruisset, Praetoris decreto bona ejus
 possideri, proscribi & distrahi jubebat-
 ba

^a Horat. d. l. vs. 77. Plaut. Curc. A. V. S. vs. 23. seq. ^b Servius ad Virg. Ecl. VI. vs. ^c Tit. ff. si quis in jus voc. non ier. ^d Pl. Persa II. IV. vs. 18. Vid. Cl. Noodt obs. II. s. 20. ^e l. 18. & 21. ff. de in jus voc. l. Cic. pro Domo c. 41. ^f l. 68. sqq. ff. de j. ciis.

antur ^a. Si reus in iudicium venisset, actor *edebat actionem* ^b, hoc est, *reclerabat, qua actione uti, & qua ex causa agere vellet*; nam saepe plures actiones in unam causam concurrant: ut, exempli gratia, in causa iniuriae aliquis poterat agere rei vindicatione, vel conditione furtiva, vel denique ad poenam dupli in furto nec manifesto, vel quadrupli in furto manifesto ^c: ei, qui domo sua prohibitus fuerat, actio iniuriarum & alia de illata competebat: & sic in aliis. Cum actor a Praetore *actionem*, sive *iudicium postulabat*, hoc est, *petebat, sibi in adversarium liceret intendere* ^d; reus vero *postulabat advocatum*. Si is impetratis actor certa formula *ades petebat*, fore, ut reus certo die (qui plerumque *perendinus* erat) se iudicio sisteret; isque reum *vadari* dicebatur ^e, reus contra dicebatur *vadimonium promittere* ^f. & si non adesset,

N 3

set,

^a *id. Sigon. de iudic. I. c. 18.* ^b *l. I. pr. ff. de iudicando. Plaut. Persa A. IV. 5. IX. v. 8.* ^c *§. 5. Instit. de oblig. quae ex del. nasc. d. l. l. §. 2. ff. de postul. l. 4. §. 8. ff. de damn. inf.* ^e *Horat. Serm. I. IX. vs. 36. Plaut. Cure. I. III. vs. 5.* ^f *Gell. VII. c. I.*

se, *Vadimonium deserere* ^a. Tertio in de die, nisi *transactum esset* ^b, Praetor litigatores citari jubebat, quique non adfuiisset (nisi *caussa* ^c *fontica* fuisse impeditus) *caussa* cadebat ^d.

De intentione actionis.

§. II. Si uterque adesset, *actionem* suam actor *intendebat* certa *formula* conceptam; singulae enim actionum intentiones propriis suis formulis erant inclusae, a quibus nec latum unguerecedere licebat ^e, nec vel uno numero, exempli gratia, plus petere easque composuisse dicebatur *Cn. Fulvius* scriba primum; mox Aedilis *C. C. A. U. 449.* ^g ^h sed eas formulae prudenter sustulit Imperator *Constantinus* *l. 1. Cod. de form. & imp. act. sci.* Concepta actionis intentione ad *Judicium* sive *Judicem* in eam a Praetore postulabat: si *Judicem*, aut eum qui proprie *Judex* dictus est, aut *Arbitrum*: si *Judicium*, aut *Recuperationem*.

a Cic. pro Quint. c. 14. 16. &c. b Quid sit transactio vid. l. 1. ff. de transact. c ff. si quis caut. in jur. sist. toto tit. d Vid. Suet. Caes. c. 39. Horat. Serm. I. IX. vs. 36. e Suet. Claud. c. 14. f Plaut. Mostell. A. III, S. I. vs. 2. g Liv. IX. c. 46. l. 2. ff. de O. I. §. 7. h ad Attic. VI. n. 1. d. pro Mur. c. 11. & dicitur rat. L. 1. c. 41.

s, aut *Centumviros*. *Judex*, qui ex
 bo^a Praetoris dabatur^b, cognovit
 nnis generis caussas, sed leviores;
 c a formula judicii vel tantillum,
 dixi, ei licebat discedere^c. *Arbi-*
trarius cognoscebat de iis caussis, quae *bo-*
e fidei^d & *arbitrariae* dicuntur: &
 arbitriis aliquando pecunia depone-
 tur, quae dicebatur *compromissum*.^e
 recuperatores dicti sunt, qui de re-
 s privatis *recipiendis*, reddendisque
 gnoscebant, & in controversiis de
 to tantum dabantur, ut in inju-
 s^f, &c.

§. III. De *Centumviris* paullo lati- *De Cen-*
 est dicendum. Hi fuerunt creati *tumviris.*
 ni ex singulis tribubus, ita ut re-
 ra centum & quinque numero es-
 sit; qui in caussis gravioribus, &
 ae non facti, sed juriserant, (prae-
 que in haereditatis petitione, caus-
 inofficiosi testamenti^g, & simili-

N 4 bus

Jujus meminit Sen. de benef. III. c. 7. b Gell.
 XIII. c. 8. c *Sen. de Clem. II. c. 3. & epist.*
 48. d §. 30. *seq. Institut. de action. vid. omn.*
Cic. pro Q. Rosc. Com. c. 4. e Vid. Cic. i-
bid. & in Verr. L. II. c. 27. Famil. L. XII.
n. 30. f Gell. XX. c. 1. Vid. Hotom. ad Cic.
pro Caecin. c. L. g l. 13. ff. de inoffic. tes-
tam.

bus ^a) judicia faciebant. Haec autem Centumvitalia judicia nec privatis nec publicis judiciis erant similia. Vid. Cl. Graev. Praef. ad T. I I Ant. R. sed propriam quandam sibi formam habebant: ac praeterea Centumviri in tribunalibus sedebant ^b, cum alii iudices subselliis duntaxat uterentur nec ab iis appellari poterat ^c, quia tertius Populi hic confessus quodammodo consilium erat. Videntur creati Centumviri circa A. U. 513. quando primum triginta quinque tribuum numerus expletus est, & facit eo l. §. 29. ff. de Orig. Jur. At post Augustum haec judicia magis frequentari coeperunt ^d, & centum ac octoginta ordinario iudices conscripti sunt & in quatuor *Consilia*, sive *Tribunalia* divisi ^e. Hi Praetore denunciante *Decemviris stlitibus iudicandis* ^f cogebantur, qui inter minores magistratus, & in consilio Praetoris erant ac etiam Centumviris quodammodo pra

^a Cic. de Orat. L. I. c. 38. om̄. ^b Vid. l. 1. pr. ff. de legat. 2. ^c Vid. Siccama de iud. centumvir. L. I. c. 6. Suet. Domit. c. 1. ^d V. Dial. de cl. Orat. c. 38. ^e Plin. Epist. I. 18. IV. n. 24. VI. n. 33. Quintil. L. XII. I. ^f Lucan. ad Pison. vs. 41.

præcerant: erant autem quinque Senatores, & quinque Equites Romani ^a. Præsidebat huic iudicio Prætor Urbanus medius, ut videtur, inter quatuor consilia; sed causæ leviores in duplici tantum consilio aliquando agebantur, ita ut uno tempore duæ inversæ causæ agi possent ^b. Conveniebant Centumviri in *Basilicis*, quæ fuerunt aedificia splendida; ubi deposita erat *Hæsta* ^c signum jurisdictionis: unde *hæstæ iudicium* pro *centumvirali* dicitur ^d: & *hæstam cogere* dicebantur Decemviri; quemadmodum *iudicium cogere* dicuntur, qui iudicio præsunt ^e.

§. IV. Iudex, ut Arbitrator, a reo ^{De forma iudicii.} probari debebat, ac tum *iudex convenire* dicebatur ^f: & iudicio quoque centumvirali uterque tam actor quam reus subscribere ^g debebat, ut ita in iudicio consensisse eos appareret. Iudex porro ille dabatur ^h, qui nec le-

N 5 gibus

Vid. Celeb. Noodt de Jurisd. I. c. 12. b Vid. omn. Plin. Epist. II. n. 14. c Vid. l. 2. §. 29. ff. de Or. Jur. Suet. Aug. c. 36. Martial. VII. n. 62. d Val. Max. L. VII. c. 8. n. 1. e Val. Max. IX. c. 12. n. 7. Cl. Noodt de jurisd. I c. 12. f Val. Max. II. c. 8. n. 2. Cic. pro Cluent. c. 43. g Plin. Epist. L. V. n. 1. h l. 12. §. 2. ff. de iudic.

gibus, nec natura, nec moribus, quominus Judex esset, prohiberetur: & in ea verba dabatur, quibus postulatus erat. Tum interponebantur *Satisfactiones judicatum solvi*, & *rem ratam haberi*. Prior praestabatur a procuratore rei absente reo ^a, vel ab ipso reo, si praesens esset, in judicio vel extra judicium, procuratorem suum confirmante ^b. Hujus satisfactionis tres erant clausulae ^c, nempe *de re judicata solvenda*; *de re defendenda*, hoc est, *judicio fisci*; & *de dolo malo*. Sed in propria persona conventus reus satisfactione non gravabatur ^d; at de exitu litis expectandi vel juratoriam cautionem, vel nudam promissionem, vel satisfactionem pro qualitate personae suae dare compellebatur. *Rem ratam haberi* satisfactionem praestare debebat procurator actoris ^e, de cujus mandato aliqua ex parte dubitabatur ^f: vel, mandatum exhibere non cogere-
 qualem

^a §. 5. *Instit. de Satisf.*   ^b §. 4. *Instit. eo*
^c l. 6. *ff. judic. solvi.*   ^d §. 2. *Instit. de Satisf.*
^e §. 3. *Instit. h. t.* *Vid. Menard. a*
gum in Or. Cic. pro Quint.   ^f l. 1. *Cod. proc.*

uales erant¹ personae conjunctae a-
tori². Hujusque rei ratio erat, ne
judicia fierent elusoria, atque ita do-
minus de eadem re iterum experiri
pogeretur. Tum etiam actor eum,
unde petebatur, sponfione provoca-
bat, *ni ita esset*: & pecunia, quae
reponeretur, dicebatur *sacramentum*^b.

Deinde fiebat *litis Contestatio*; quae
hinc aliud est, quam *rei controversae*
aud judicem ex utraque parte testato
sta narratio^c: & iudicium demum
lite contestata incipere dicitur; un-
de ante *judicium conceptum*, & ante
rem contestatam idem valent^d. Post
rem contestatam uterque litigator
enunciabat alteri in diem tertium,
unde *perendinum*^e, unde *Comperendi-*
ctio est dicta, quae eadem *Condicti-*
^f. Eo die iudicium fiebat; nisi ju-
dex aut alter litigantium *morbo fonti-*
g impeditus abesset; tum enim di-
es.

d. §. 3. *Instit. h. t.* b *Vid. Vales. ad. Liv. III. c. 57. Varro de L. L. IV. 4.* c *Vid. l. un. Cod. de litiis contest.* d *Vid. Cl. Noodt de jurisd. I. c. 15.* e *Ascen. ad L. I. in Verr. c. 9.* f *Vid. Fest. hac. V.* g *Qui quis sit vid. l. ult. §. 1. de aedil. ed. Gell. xx. I. l. 60. ff. de re jud. l. 113. ff. de V. S.*

es diffindebatur ^a. Si alter litigatorum non venisset, neque morbum excussisset, Praetor in eum *Edictum peremptorium* ^b dabat; ad quod non potuit, sed post duo edicta ventum est. Si uterque venisset, iudex primo jurabat, se ex lege iudicaturum; & mox uterque litigatorum ejus *jusjurandum calumniae* ^d praestabat. hoc est, jurabat, se non frustrandi aut vexandi causa litem suscipere ^e: calumniari enim proprie est, quod Galli hodie dicunt, *chicaner* ^f. Actor contumaciam in quibusdam causis *in litem jurabat* ^g, hoc est, juratus litem aestimabat ^h; scilicet in judiciis bonae fidei, ubi res repetebatur ⁱ, vel, contumacia, aut dolus rei intervenisset ^k. Iudex, si unus esset, unus vel alterum amicum jurisperitum :

COI

- ^a l. 2. §. 3. ff. si quis caut. in jud. sist. Gell. XI c. 2. Vid. legem Numae ap. Fest. V. Reus. b 68. seq. ff. de judic. c Vid. Cl. Noodt Obser. 1. c. 8. d Cic. pro Mil. c. 27. e Vid. l. 23 ff. de V. S. & ibi Goedd. f Pollux Onomast. VIII. c. 6. n. 55. g Cic. pro Q. Rosc. Com. 1. l. 5. ff. de in lit. jur. h l. 8. ff. eod. i 3. §. 2. ff. commod. k l. 8. ff. de in jur.

onfiliū sibi adfūmebat ^a. Tum *caus-*
si perorabatur, quod vel breviter fi-
 bat, & *causſae conjeſtio* dicebatur ^b;
 el pluribus & artificioſis verbis, qua-
 s ſunt orationes Ciceronis *pro Quin-*
o, & *pro Roſcio Comoedo*. Rabu-
 e autem, qui cauſſas tantum *mora-*
entur, *Moratores* inde fuerunt di-
 i ^c. Denique teſtes audiebantur; &
 bulae aliaque instrumenta produce-
 untur.

§. V. Poſt meridiem ante ſolem *De exitu*
 caſum ad *ſententiam dicendam* ven- *judicii.*
 m eſt, niſi judex cauſſam non in-
 llexiſſet; tum enim jurabat ſibi *non*
uere, atque ita iudicatu illo ſolve-
 tur ^d: & hinc poſtea, ne temere
 dicarent, aliquando Imperatoris ju-
 cium efflagitabant ^e. Vel etiam
ſpliabat ^f judex *cauſſam*, hoc eſt,
ſerebat: (*αἰναεὶ ἄλλειν* dicunt Grae-
 g) quod tamen publicis iudiciis
 agis uſitatum fuiſſe videtur. Pro-
 nunciabant autem plerumque iudices
vide-

^a Gell. XII. c. 13. *Plaut. Merc. A. IV. §. III. V.*
^b 34. ^b Gell. V. c. 10. *Vid. l. I. ff. de R. J.* ^c *Vid.*
Aſcon. & alios ad Divin. in Verr. c. 15. ^d Gell.
 XIV. c. 2. ^e *Phaedr. L. III. F. 10.* ^f *Aſcon.*
ad Verr. L. I. c. 9. ^g *Lucas Aſtor. XXIV. 21.*
^g *XXV. 17.*

videri,^a sibi rem aliquam ita esse, *non esse*, etiamsi certissime rem cognovissent^b: alioquin alterum litigatorum condemnabant^c, alterum absoluebant^d. *Arbitri* vero primo arbitrium pronunciabant; deinde, reus arbitrio paruisset, eum condemnabant^e; & quidem, si dolus rei intervenisse probaretur, in quantum actor jurejurando litem aestimasset licet etiam quandoque officio judicis jurejurandum taxatione refrenaretur. Et in arbitriis quidem judex liberior fuit^h, quam in judiciis, quae stricti juris erant; quia in arbitriis potest rationem habere ejus, quod bonas artes exigebatⁱ: licet tamen etiam arbitri Praetoris auctoritati essent subjecti^k;isque eorum, ut aliorum iudicum, sententiam & pronunciari & exequeretur. Cum autem serpens^j judex, sive bene, sive male, sententiam

a l. 27. §. 1. ff. de liber. caus. b Cic. Acad. IV. c. 47. c Vid. ex. gr. l. 1. §. 1. quae sine ap. resc. d Vid. Sigon. de judic. L. 22. e l. 18. pr. ff. de dolo malo. f l. 68. de rei vind. g d. l. 18. pr. ff. de dolo malo. h Senec. de benef. III. c. 7. i §. 30. de Instit. de act. k l. 3. §. 1. ff. de recept. arbitr.

entiam dixisset, judex in ea caussa se definebat ^a.

Peracto judicio, reo aliquando ex istis caussis dabatur *Restitutio in integrum* ^b; quae est *redintegranda rei, et caussae actio*: & proprii erroris ve-
 iae petitionem, vel adversarii circumventionis allegationem continet, cum *appellatio* iniquitatis sententiae verelam prodat ^c.

Reus, nisi intra triginta dies, iam condemnatus fuerat, judicium fecisset, vel appellasset, a Prae-
 ore *nexus creditori addicebatur* ^d, ut eum in privatum carcerem conderet, donec pecunia, vel opera satisfecisset ^e. Actor contra *calumniae* judicio tenebatur; *Calumniatores* autem sunt, *qui accepta pecunia litem falso inducunt* ^f. In judiciis vero divisionis cum reus, quam actor, de calumnia probare debebat ^g.

Judex denique, si sciens ^h dolo malo

l. 55. ff. de re jud. b l. 1. seq. ff. de in integr. rest. c l. 17. ff. de minor. d Ter. Phorm. A. II. §. II. v. 20. Cic. pro Flacc. c. 20. Gell. xx. l. omn. e Quintil. Instit. VII. c. 3. f Tolo tit. π. de calumn. g l. 44. §. 4. ff. famil. resc. h l. 15. ff. de judic.

lo injuste judicasset, *litem suam faciebat*, hoc est, *veram litis aestimationem praestare cogebatur*^a; de quo crimine aliquando etiam lege repetendarum quaesitum fuit. Quod si per cuniam iudex a litigantibus accepti se convinceretur ex lege XII. Tabularum capitis damnabatur^b. Haec de judiciis Privatis: sequuntur Publica.

a. *Pr. Instit. de obl. quae quasi ex d. n. Rubric. tit. 13. L. l. ff.* b. *Gell. xx. c. 1.*

CAPUT SECUNDUM

De Judiciis Publicis.

§. I. **P**ublica judicia sunt, in quibus quaeritur de criminibus; a quae ita vocantur, quia in iis cuius de *Populo* actio permittitur^a. Igitur recte possunt definiiri, quae sint *Decreta*, quae de criminibus, *Quaestore* aliquo iudicium exercente, *judicia* ab eo dati fecerunt, prout leges de singulis criminibus latae jusserunt^b. *F*
eru

a §. I. *Instit. h. t. Vid. Salmas. de modo usur. 3. p. m. 107.* b *Vid. Sigon. de iudic. L. II. c.*

erunt haec *Judicia*, vel *Ordinaria*,
 vel *Extraordinaria*: *Illa*, quae a
 Praetoribus; *Haec* quae a Quaesto-
 ribus (qui *Quaestores* parricidii^a di-
 cebantur & *Duumviri*^b) a Populo
 extra ordinem constitutis exerceban-
 tur. Atque olim quidem omnia ju-
 dicia publica erant *Extraordinaria*:
 erum circa A. U. 605. constitutae
 sunt *Quaestiones perpetuae*, (de quibus
 um aliquid, cum de Praetoribus a-
 eremus, diximus) hoc est, *certa*
rimina certis Praetoribus dijudicanda
ent data; ita, ut novis legibus ad eam
em amplius opus non esset. Post hoc
 umen tempus multae etiam Quae-
 iones, vel ab ipso Populo in comi-
 is, (de quibus judiciis paulo post
 icemus) vel a Quaestoribus extra
 ordinem creatis exercitae sunt; & hoc
 el ob atrocitatem, vel ob novitatem
 riminis: ut, exempli gratia, in
 uissa Milonis, qui Clodium occidif-
 dicebatur^c; & in causa ipsius
 lodii *pollutorum sacrorum rei*^d. Et
 O sic

l. 2. §. 23. ff. de Orig. Jur. b Cic. pro Rab.
 perd. r. c. 4. Liv. 1. c. 26. c Vid. Orat. pro
 Milone. d Cic. ad Att. L. 1. n. 12. Plut.
 Cic. p. m. 874.

fic A. U. 640. de incestu Vestalium extra ordinem quaesivit *L. Cassius Longinus*^a. Primae autem Quaestiones perpetuae fuerunt *Repetundarum*, *Peculatus*, *Ambitus*, & *Majestatis*.

De materia
horum judi-
ciorum.

§. II. *Repetundarum*, subintelligitur *pecuniarum*; (Graeci dicunt, κρίνειν τινα κακώσεως ἐπαρχίας, *judicare aliquem repetundarum*^b; & ἐυθύνας ὀφλεῖν *damnari repetundarum*^c) *repetundarum*, inquam, *judicium* est^d, quo focii provinciales pecunias sibi a magistratibus provincialibus contra legem ereptas *repetunt*; unde *socialis* haec *lex* a Cicerone in *Verrinis*^e vocatur: & hoc *judicio* ex *lege Julia* etiam poterat agi adversus eos, ad quos ea pecunia pervenerat^f: licet videtur etiam *exilii* poena fuisse constituta *repetundarum damnatis*^g; *Peculatus* *judicium* est, quo quis accusatus fuit

^a *Afcon. ad Cic. pro Mil. c. 12.* ^b *Plut. Ga non longe ab init.* ^c *Aeschin. ap. Bud. com L. Gr. n. m. 42.* ^d *l. i. 3. 4. ff. ad L. J repet. Possel. Calligr. p. 44.* ^e *Vid. Divinat 5. 20.* ^f *Cic. pro Rabir. Post. c. 4.* ^g *V Cic. Verr. L. IV. c. 10. collato cum orat. Balbo c. 11. nam ex iis locis videmus, C. C tonem Tarracone exulasse.*

furti pecuniae, publicae, vel sacrae ^a; taque κλοπή τῶν δημοσίων dicitur Plurarcho aliisque. Peculatus affinis est quaestio de pecuniis residuis, ut nempe pecuniae publicae, quae residuae pud quemque essent, exigenterur ^b. *Ambitus* crimine tenetur, qui malis artibus honores a Populo impetrare conatus est ^c; itaque hoc iudicium in Urbe cessavit postquam ad curam Principis magistratum creatio pertiuit, non ad Populi favorem. *Majestatis* crimen est (non ut vulgo homie prave enunciant, *laesae Majestatis*; hoc crimen aliquando simpliciter *Majestas dicitur* ^d) quod adversus Populum Romanum, aut ejus securitatem committitur ^e, ut exercitum e provincia educere, sua sponte bellum gerere; injussu Populi, aut Senatus in regnum accedere ^f; legiones sollicitare ^g. Sed hujus criminis praetextu secuti Principes plurimos inno-

O 2

CUOS

l. 1. & 4. ff. ad l. Jul. pecul. Cic. L. 1. in Verr. c. 4. b *Ascon. ad Cic. Cornel. 1. p. 965. ed. Graev. Rubrica tit. 13, L. XLVIII. ff. c Vid. l. un. pr. ff. de L. Jul. amb. d Cic. ad Famil. III. n. II. e l. 1. §. 2. ff. ad L. Jul. Majest. Cic. Verr. L. 1. c. 5. f Cic. in Pis. c. 21. g Id pro Cluent. c. 35.*

cuos fustulerunt, ita ut *Plinius Paneg.* p. m. 121. eleganter dicat, *Majestatis singulare & unicum crimen fuisse* (sub Domitiano scilicet) *illorum, qui crimine vacarent.* *Majestas* autem, ut id obiter addam, quemadmodum ea vox hodie sumitur, vel potius quemadmodum fumi oporteret, nihil aliud est, quam *dignitas ex Imperio & honore*: nec tale quid, quale hodie sibi fingunt omnipotentiae Principum patroni ^a. Hoc crimen sub Imperatoribus *impietatis crimen* dictum fuit ^b: *δίκη τῆς ἀσεβείας* ^c. His quaestionibus postea Sulla Dictator adjecit quaestiones de *Sicariis & Veneficis*, (quibus qui teneantur videri potest in titulo Pandectarum ad eam legem) & de *Falso*. *Falsi* crimen committit, qui testamentum, vel aliud instrumentum falsum fecerit, vel monetam adulterinam sit fabricatus ^d: unde haec lex etiam *testamentaria & nummaria* dicitur a Cicerone in *Verrem* L. I. c. 42 §. 7. *Instit. de publ. jud.* Mox etiam alia

^a Vid. elegantiss. Radb. Herm. Schelium de jur Imperii p. m. 46. ^b Tac. Ann. L. VI. c. 47 ^c Xiphilin. L. 66. ^d Vid. tit. π. ad l. Corn de fals. l. 8, & 9. eod.

aliae quaestiones accesserunt, ut quae fiebant *ex lege Pompeja de parricidis*: quorum poena erat ^a, ut cum simia, cane, serpente, & gallo gallinaceo mulleo infuti, & virgis sanguineis verberati in mare demergerentur ^b: quod in mare longius abesset secundum D. Hadriani constitutionem ad bestias abantur, vel vivi exurebantur ^c) *ex legibus Julii de vi publica*, vel *privata*: *vis publica* est, quae principaliter rei iurique publico ^d contraria est: *vis privata*, quae rei iurique privato ^e. Et sic aliae praeterea quaestiones, ut *de adulteriis*, *de perjuriis*, &c. fuerunt.

§. III. *Ordo Judicii Publici* hic ^{De Ordine} dicitur: Qui aliquem accusare volebat, ^{judicii pu-} ^{blici.} eum in jus vocabat eo modo, quem

Privatis Judiciis diximus: & hoc saepe juvenes nobilissimi faciebant, cum ex virorum illustrium accusatione gloriam sibi aucupabantur ^f; vel, ut loquitur Cicero *pro Coelio* c. 7. a-

O 3 dole-

l. 9. ff. h. t. b *Juven.* VIII. vs. 213. *Suet. Ner.* c. 45. c l. 9. ff. ad L. *Pomp. de parr.* Vid. Cl. *Noodt probab.* I. c. II. d l. 1. & 3. ff. ad l. *Jul. de vi publ.* e *Tit. π. ad l. Jul. de vi priv.* f *Exem. ap. Suet. Jul. c. 4. Cic. in Verr. L. I. c. 38.*

dolescentiam suam commendare volebant ^a. Inde accusator a Praetor postulabat, ut sibi ejus *nomen deferr* liceret: (quod itaque ab ipsa accusatione distinguendum est ^b) sed hoc nec mulieribus ^c, nec pupillis ^d, (nisi in certis causis, ut si parentum liberorumque, & patroni, & patrinae, & eorum filii, filiae, nepotis neptis mortem exequantur) nec militibus concedebatur ^e, nec infamibus neque etiam licebat magistratus, vel eos, qui causa Reipublicae abessent, accusare secundum legem *Memmiam*.

Si autem plures essent accusatores, iudicium fiebat, & uter deferre deberet, quod *Divinatio* dicebatur: cuius nominis ratione vide *Asconii* argumento in *divinationem Ciceroni*. & *Gellium* II. c. 4. Alii vero, vellent, accusationi subscribere poterant ^h. Inde die constituta coram Praetore

a Vid. etiam Cic. Ib. c. 30. b Vid. Cic. ad I mil. VIII. n. 6. & ibi Manut. Id. pro dom 19. c l. 8 ff. de accus. d l. 2. §. 1. ff. e c d. l. 8. ff. eod. f Cic. in Vatin. c. 14. V Max. L. III. c. 7. ex 9. g l. 16. ff. de ac h Cic divin. in Verr. c. 15. & ibi Ascon. I Ann. I. c. 74. Caelius ad Cic. n. 7. Liv. XXXIII. c. 47.

Praetore *delatio nominis* certa etiam formula fiebat, (exempli gratia, *Ajote spoliasse Siculos, &c. atque eo nomine sestertium millies ex lege repeto* ^a) si prius accusator jurasset *calumniam* ^b, hoc est, *se non calumniandi causa rei nomen esse delaturum*. Quod si reus tacuisset, aut confessus esset, *lis aestimabatur* ^c in judiciis repetundarum, aut peculatus; aut *poena repetebatur* in aliis. Si inficiatus esset, postulabatur, ut *nomen ejus inter reos reciperetur*, hoc est, *in tabulas inter reos referretur* ^d: *delatio* autem libello subscripto, quo omnia & singula ad accusationem spectantia comprehendebantur, apud Praetorem relinquebatur ^e. Tum Praetor certum diem, quo uterque, reus scilicet & accusator, adesset, constituebat; qui aliquando decimus, aliquando tricesimus erat; & in judicio repetundarum saepe longior ^f, quia scilicet probationes ex provinciis multa inquisitione erant petendae. His factis

O 4 reus

^a *Divin. in Verr. c. 5.* ^b *Coelius ad Cic. Fam. mil. VIII. n. 8. Liv. L. XXXIII. c. 47.* ^c *Cic. in Verr. Act. I. c. 13.* ^d *Coelius ad Cic. l. d.* ^e *l. 7. pr. & §. 1. ff. de accus. Gell. II. c. 4.* ^f *Ascon. argum. Act. I. in Verr.*

reus cum amicis & cognatis suis *sordidum* ^a, five obsoletum habitum adsumebat, & patronos sibi conquirebat. Cum dies dictus advenisset, accusatores, reus & patroni ejus per praeconem *citabantur*, quique non adfuisset, *caussa cadebat* ^b: five absente accusatore rei nomen ex tabulis eximebatur ^c. Si adessent, *sortitio judicum* fiebat eo numero ^d, quem lex praescribebat; & ex illis, qui eo anno ad judicia selecti erant ^e: quae, ut jam antea vidimus, aliquando penes Senatores, aliquando penes Equites fuerunt; quibus demum ex lege *Aurelii Cottae* Praetoris accessere *Tribuni aerarii* ^f: quos sustulit Julius Caesar ^g: sed iis restitutis *Ducenarios* addidit Augustus, qui de levioribus summis judicarent ^h. Ex his litigantes, quos idoneos sibi non putabant, *rejicere* poterant ⁱ; atque in eorum locum

^a l. 39. ff. de injur. Liv. II. c. 54. ^b *Ascon. in argum. Cornelian.* ^c *Cic. Verr. L. II. c. 40. & L. IV. c. 19.* ^d *Id. in Prooem. Act. in Verr. & c. 6.* ^e *Vid. de hac re omn. Patric. ad Or. pro Scauro, p. 1006. ed. Graev.* ^f *Ascon. ad Or. in Pis. c. 39.* ^g *Suet. Jul. c. 41.* ^h *Id. Aug. c. 32.* ⁱ *Vid. Abram. not. ad Cic. in Vat. in. c. II. P. Manut. in argum. Or. pro Mil.*

ocum Praetor, vel Judex quaestionis
 ios *subsortiebatur* ^a: in judicio vero
 petundarum ex lege *Servilia* ^b actor
 quadringentis & quinquaginta ju-
 cibus edebat centum, ex quibus
 us quinquaginta rejicere poterat.
Judices citati (nisi ex justis caussis se
 cusassent) *jurabant* ^c, se ex lege
 dicaturos. Hinc jam caussa perage-
 tur *accusatione*, & *defensione*. *Ac-*
catio maxime nitebatur *testimoniis*,
 ae *sunt probationes artis expertes*;
 itque *triplices*. Primo, *Quaestiones*,
 e *testimonia a servis tormentis expres-*
^d; quod tamen contra dominos non
 ebat, nisi in caussa incestus ^e, vel
 njurationis. Secundo, *Testes*, qui
 ebebant esse homines liberi & non
 ames ^f: erantque vel *voluntarii*,
 vel *inviti* ^g, quibus ex lege accusator
 testimonium denunciare poterat ^h:
 urique autem *jurati* testimonium di-
 ebant; unde etiam *juratores* dicun-
 tur.

O 5

tur.

^a *Afcon. in Verr. l. d. & ipse Cic. Act. 1. in Verr.*
^b *Vid. Sigon. de judic. 11. c. 27.* ^c *Vid.*
Cicer. Lucull. vers. fin. & Phil. v. c. 5. ^d *Id.*
pro Cluent. c. 63. ^e *Cic. pro Mil. c. 22. & in*
partit. c. 34. ^f *l. 3. pr. ff. de testib.* ^g *l. 4.*
^h *ff. eod. Vid. l. 19. Cod. de test.* ^h *Cic. pro*
Rosc. Amer. c. 38. & in Verr. L. 1. c. 9.

tur^a. Alii autem *juratores*, ut h
obiter addam, erant, qui portum i
trantes de nomine suo, de patri
de mercibus, quas ferebant, interr
gabant; quorum meminit modo
tatus *Plautus in Trinummio A. IV.*
II. vs. 30. posses eos hodie Galli
dicere, *des commis de recherche*. S
e diverticulō in viam. Tertio igitur
etiam ex tabulis accusatio instituet
tur, quarum nomine omne scrip
rarum genus venit, quo caussa firm
ri potest: ut, ex. gr, tabulae dati
expensi; tabulae auctonariae^b,
tabulae argentariorum^c. His pro
ctis accusator dicebat oratione ad
ferenda & augenda crimina artific
se composita; cui patroni rei def
sionem ad misericordiam movend
factam opponebant: itaque, praec
testimonia, etiam argumenta petita
vita antea rei, tum conjectur
suspiciones, &c. addebant: & pr
cipue in peroratione iudicum an
flectere conabantur. Praeter pat
nos reus etiam plerumque *laudat*

ex-

^a *Plaut. Prol. Poen. vs. 58. Senec. Apocoloc. II.*

^b *Cic. Catil. II. c. 8. Id. Agrar. II. c. 5.*

^c *Quintil. XI. 2.*

hibebat viros ampliffimos ^a; praeterea si quis reus repetundarum esset, iudices provinciales quosdam testes sibi adducere solebat: dabanturque fere, nisi legitimo numero, laudatores de numero ^b: & praeterea etiam personae miserabiles, liberi forte rei impuberis, uxor similesque producebantur ^c.

§. IV. Inde Iudices *Sententiam ferunt*; nisi lex *Comperendinationem* haberet, ut in iudicio repetundarum ^d. *Comperendinatio* autem differebat ab *Ampliatione* (de qua mox) praecipue, quod haec in certum diem pro iudicio Praetoris, illa semper in *perendinum* fiebat ^e: tum, quod in *comperendinatione* prior defensor, inde accusator dicebat, quod in *ampliatione* secus obtinebat. *Sententia* fertur hoc modo: Praetor iudicibus *verba* dabat ^f, eosque, ut sententiam ferrent, *in consilium mittebat* ^g.

Ta-

Cic. pro Balbo c. 18. Id. Famil. I. 2. 9. Suet. Aug. c. 56. b Cic. Verr. L. V. c. 22. c Vid. eund. pro Sext. c. 69. d Cic. Verr. I. c. 11. & II. c. 7. & 9. Val. Max. L. VIII. c. 1. n. 2. e Aescen. ad Cic. in Verr. L. 1. c. 9. f Cic. pro Flacc. c. 39. g Coelius ad Cic. Famil. VIII. n. 8.

Tabellae autem erant triplices ^a, Una *absolutionis*, in qua erat litera *A*. Altera *condemnationis*, in qua litera *C* ^b. Tertia *ampliatio*, in qua literae *N. L.* significantes, *Non liquet* & haec ampliatio incertis iudicibus utrum absolvere, an condemnare rectum deberent, saepius fieri poterat. Hae tabellae a iudicibus in *urna* conjiciebantur ^d; unde cum esset eductae, Praetor *sententiam*, postquam eam ex tabellis cognovisset (praetexta prius posita ^e) *pronunciabat* certa formula conceptam, scilicet *videri aliquem aliquid fecisse*, (ut nempe dubitationis aliquam speciem praese ferrent) vel, *videri jure fecisse* vel contra: aequis autem suffragiis *res* absolvebatur ^g. Atque in ipsa formula condemnationis *Poena* plerumque etiam exprimebatur hoc modo

^a *Ascon. ad Cic. Divin. in Verr. c. 7. Vid. Cic. pro Cluent. c. 18. b Cic. pro Mil. c. 6. c Val. Max. VIII. c. 1. Liv. XLIII. c. 2. d Virg. Aen. VI. vs. 431. e Senec. de Ira. I. 16. Val. Max. IX. c. 12. n. 7. f Vid. Cic. Lucull. vers. fin. g Id. pro Cluent. c. 27. I. 1. on. Hal. L. IV. c. 64. f. licet ibi de iudicio populari agatur. Lege autem ibi, ἄσσι ἐς μίαν πικρὰν ἀυτῶ φουλῶ, &c.*

empli gratia, *Videtur vim fecisse,*
que nomine aqua & igni ei interdico;
 quod Graecis est, *πυρός καὶ ὕδατος*
γῶ. Dion. Halic. iv. c. 11. apud
utarchum vero in Mario p. m. 420.
 additur *καὶ σέγης, & tectō:* & in
 Graece etiam dicebatur *ἔιργεσθαι*
ορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν^a: verum licet
 pena expressa non esset, tamen le-
 potestas in reum exercebatur^b:
 eademmodum fere hodie in Anglia
 iudices ex privatis, quos *juratores* vo-
 cant, pronunciant, *guilty or no guil-*
ty, fontem esse vel infontem, Judex
 vero regius legem exequi curat. Con-
 damnatum reum sequebatur *litis ae-*
ratio in judiciis repetundarum^c &
 mulatus; in aliis *animadversio* pro
 poena delicti. Reo vero absoluto
 iudicia adversus accusatorem re-
 quebantur: alterum *Calumniae*^d,
 falsum crimen dolo malo intulisse
 iustaret; cuius poena erat, ut frons
 damnatoris^e litera *K.* (ab ea enim
 litera

^a *ad. comment. ling. Gr. n. 349.* ^b *d. Cic.*
^c *de Sulla c. 22. ff. ad SC. Turpil.* ^c *Vid. Cic.*
^d *de Rabir. Post. c. 4. & ibi Abram. Vellej. Pa-*
^e *rc. L. II. c. 8.* ^d *l. 1. §. 1. & seq. ff. ad*
^e *de Turpil.* ^e *Plin. Paneg.*

litera olim vox haec inchoabatur scilicet bendo, *kalumniam* ^{a)} inurerentur unde *integrae frontis hominem* dicimus pro *probo* ^{b)}: alterum *Praevaricationem* si accusatorem cum reo collusisset vel vera crimina reticuisse probatur ^{c)}.

Praetèr Praetorem etiam his judiciis praecerat, qui *Judex Quaestio* dicebatur. Hunc Sigonius ^{d)} (cui adsentitur *Celeberr. Noodt de jur. II. c. 5.* ^{e)}) putat fuisse magistratum captum post aedilitatem ^{f)}; ejus fuisse munus, tum, ut absente Praetore ejus munere fungeretur; tum, ut datam actionem exerceret, iudices fortiretur, testes audiret, tabulas inspiceret, quaestiones haberet, reliqua faceret, quae Praetor fere propter dignitatem, vel propter occupationes minus curabat.

De Judiciis popularibus.

§. V. Constitutis Quaestio- nis perpetuis quaedam tamen *judicia*, t

^{a)} *Martian. Capell. L. III. b) l. 13. ff. de lib. c) l. 1. §. 6. ff. ad SCtum Turpil. l. 1. ff. de praev. Vid. Cic. Partit. Orat. c. 5. d) De judic. II. c. 5. e) Vid. etiam Suet. Jul. c. II. & ibi Cas. f) Vid. Graev. ad d. l. 1. ff. de omn. Grut. Infer. n. CCXXV. 7. Cic. pro M. c. 27. & 29.*

simus, apud Populum Comitibus per-
 ta sunt ^a: & *judicium* quidem *per-*
duellionis semper Comitibus centuriatis.
perduellis autem dicitur ^b, qui *hostili*
Rempublicam animo esse deprehendi-
 ; nam *hostes* veteres *perduelles* di-
 cant ^c. Ergo hoc crimine teneba-
 , qui directo contra leges de jure
 citatis, aut libertatis Populi fece-
 , ut contra legem *Porciam*, (la-
 n A. U. 556. a P. Porcio Laeca
 T. pl. ^d) vel *Semproniam* ^e: quarum
 vetabat, ne quis civis Romanus
 beraretur, aut necaretur ^f: haec,
 de capite civis Romani injussu Po-
 i judicaretur ^g: merito enim de
 rebus ipse Populus cognoscebat,
 que hoc crimen inter crimina ma-
 eatis atrocissimum ^h. *Tributis* Co-
 iis judicia facta sunt, cum Magi-
 tus, vel Pontifex non capitis ali-
 um arcesseret, sed mulctam indice-
 ret:

c. pro Sext. c. 30. & de LL. III. c. 4. b l.
 14. ff. de V. S. c Plaut. Amph. A. I. S. I.
 94. d Vid. Vaill. G. Porcia n. 10. e Vid.
 em. ap. Val. Max. VI. c. 5. ex. 3. f Liv.
 c. 9. Cic. pro Rab. perd. reo c. 4. g Ibid.
 ut. Gracch. p. m. 836. D. h Vid. Cic. Verr.
 I. c. 5. Liv. XXVI. c. 3.

ret ^a: vel, si capitis die dicta, tequam illa venisset, reus sponte in exilium abiisset, haec comfufficiebant, ut exilium ei confirmetur ^b.

Forma Judicii popularis haec erat: Magistratus, qui aliquem accusare vellet, Populo per praeconem convocato e rostris ^c diem reo dicebatur audiendam accusationem; & in re capitalibus quidem *vades* ^d, (quod primum contigit in *K. Quinctio* ^e U. 291.) in multa praedes a reo tebat ^f, qui si dati non essent, ad diem iudicii in carcere servatur. Cum dies dicta venisset, que par, vel major Magistratus tercessisset, reus per praeconem rostris citabatur ^g; & si non venisset, neque excusatus esset, multa ei dicebatur ^h. Si venisset, actor testibus & argumentis adhiere accusationem instituebat, eamque

^a *Cic. de legg. III. c. 3.*   ^b *Liv. II. c. 35.*
^c *c. 3.*   ^c *Vid. Plut. Bruto p. m. 996.*   ^d *son. Technopaegn. p. 488. ed Toll.*   ^e *III. c. 13.*   ^f *Gron. ad d. Liv. l. xxxviii. c. 51.*   ^g *h Exem. vid. apud d. xxv. c. 4.*

intermissa die peragebat. In singulis autem accusationibus *poenam, multamve* pro arbitrio accusator dicebat, eaque *anquisitio* dicebatur ^a: Populus vero, qui multam aut remittebat aut jubebat, *multam certare* dicebatur ^b. Tum per tres nundinas ^c rogationem scriptam promulgabat, quae crimen & poenam continebat ^d: post deinde tertiis nundinis quartam accusationem peragebat ^e, & tum denique potestas dabatur reo ad defendendum. Post haec magistratus, qui accusabat, diem comitiis edicebat, vel, si Tribunus plebis aliquem perduellionis accusaret ^f, diem comitiis a majore Magistratu petebat. Tum deinde reus cum amicis Populum *sordidati* ^g supplicabant & *prebant* ^h; ac judicium fiebat suffragiis latis eo modo, quem capite de comitiis diximus: nisi intercessisset aliquis, aut judicium auspiciis, vel accusatione morbi, exilii, aut fune-

P ris

^a Id II. c. 52. xxvi. c. 3.   ^b Id xxv. c. 3.
^c Cic. de LL. III.   ^d Cic. pro domo c. 16.
^e Id Acon. in Or. Cic. pro M. Scauro init.
^f Cic. pro domo c. 17   ^g Liv. xxvi. c. 3.
^h Gell. III. c. 4.   ⁱ Liv. II. c. 61. III. c. 12. & 58.

ris curandi esset discussum: vel etiam si accusator accepta excusatione *diem prodixisset*^a; aut placatus plane ab accusatione^b destitisset. Denique, vel *absolutio* rei, vel in eum damnatum *animadversio* sequebatur

De suppli-
ciis Rom.

§. VI. Itaque pauca hic addamus licet de diversis *poenarum*, quae apud Romanos obtinuerunt, generibus. Eae vel bona spectarunt, ut *damnum* vel *corpus*, ut *vincula*, *verbera* & *tortio*; vel *jus*, ut *ignominia*, *exilium*, *servitus*; vel denique ipsa *morte* quidam puniti sunt. *Damnum* alio nomine *Mulcta* est dicta: & antiquissimis temporibus in ovibus & bubuntaxat constitit^c: sed cum ea mulctae punitio inaequalis esset, quae boves ovesque alias parvi, alias majoris pretii adducerentur, postea *leges Aeria* constituti sunt in oves singulas aeris deni, in boves aeris centena ita ut maxima mulcta tunc esset tremille & viginti assium^d.

Vincula erant, vel *publica*, vel *privata*: *Publica* erant carcer; in quibus post confessionem rei conjiciebatur

a Liv. d. l.

b Id IV. c. 42.

c Gell. x

c. 1.

d Fest. v. *Mulcta*.

tur ^a: *Privata*, cum apud magistratus domi, aut etiam privatos nobiles custodiendi ponebantur ^b.

Verberatio, quae virgis fiebat, extremum mortis supplicium praecessit ^c: *fustuarium* autem in castris magis obtinuit, de quo ergo suo loco dicemus.

Talio ex lege duodecim tabularum erat poena injuriae propter membrum ruptum ^d; nisi reus cum laeō de poena remittenda pactus fuisset ^e.

Ignominia fuit infamia, ita dicta, quod *in nomine* tantum versaretur ^f, it jam supra diximus, eaque jus munerum, honorumque civilium fetmedemit.

Exilium quidem in irrogatione poenae non nominabatur, sed *aquae & ignis interdictio*, quam necessario sequebatur exilium: neque enim sine aquae & ignis usu esse quisquam in Urbe poterat ^g: sed aquae & ignis

P 2 in-

l. 5. ff. de cust. reor.   b Liv. xxxix. c. 14.
Sall. Catil. c. 51.   c Suet. Ner. c. 49.   d 5.
7. Institut. de injur.   e Gell. xi. c. 1. Fest.
v. Talionis.   f Cie. de Rep. iv. apud. Non c.
I. n. 93.   g Vid. eund. pro Caecio. c. 34.

interdictioni sub Augusto successit deportatio ^a. His mitius puniebantur *relegati* ^b, quippe qui civitatem retinerent; quae aquae & ignis interdictione, sive exilio tollebatur ^c: eaque poena honestiorum ferme erat ^d.

In *Servitutem* vendebantur, qui nomen suum in censum non detulissent ^e; vel, qui citati nomen militiae non dedissent. ^f

Mortis damnati, vel *securi percutebantur* praevia, ut diximus, verberatione ^g: eaque poena *more majorum* infligi dicebatur ^h. Vel *laquei* ipsis guttur in carcere frangebatur ⁱ vel de *robore*, qui locus quidam in carcere erat, praecipitabantur ^k; vel denique de *saxo Tarpejo* dejiciebantur ^l: sed hoc poenae genus postea abolitum fuisse videtur ^m: *Servorum* ver

a Vid. P. Manut. de LL. Rom. c. 23. f. b C
vid. Trist. II. vers. 137. c l. 2. ff. de pub
jud. d Juven. XIII. vs. 247. e Dio.
Halic. IV. c. 15. & v. c. 75. f Cic. pro Ca
cin. c. 34. Val. Max. VI. 3. n. 4. g Li
II. c. 5. & XXVI. c. 15. h Suet. Ner.
49. i Sall. Catil. c. 55. k Fest. v. Re
bur. l Liv. VI. c. 20. m l. 25. ff. de
poen.

vero supplicium ordinarium erat *crux*^e, sive *furca*, quam ipsi *ferre* debebant, unde *furcifer* commune fervorum opprobrium^b; licet alii *patibulum* furcam fuisse dicant^c. Aliquando etiam fervorum frontes literis inurebantur^d. Dum autem ad supplicii locum ducebantur *nolam* de collo pendulam gestabant^e, ne obvii forte infausto occurſu polluerentur.

Aliquando etiam ignominiae causa cadavera uncis per Urbem tracta^f in *scalas Gemonias* abjecta sunt^g; vel etiam in Tiberim^h.

Alia suppliciorum genera, quod arbitraria fere fuerunt, & pro libidine ac saevitia Principum exacta sunt, non recensemus.

Locus, ubi judicia publica exercita sunt, fuit forum, vel Campus

P 3

Mar-

Plaut. Mil. A. II. S. IV. vs. 19. Juven. VI. vs. 219. b *Donat. & Eugraf. ad Ter Andr. III. vs. v. 12. Plut. quaest. Rom. p. 280.* c *Isid. Orig. v. c. 27.* d *Juven. XIV. vs. 24. Plaut. Cas. II. VI. vs. 49.* e *Id. Pseud. A. I. S. III. vs. 98.* f *Juven. X. vs. 66.* g *Suet. Vitell. c. 17.* h *Lamprid. Heliog. c. 17.*

Martius, vel etiam Capitolium: privata in foro coram tribunali, vel in basilicis, vel denique de plano sunt peracta.

SECTIO QUARTA.

De Sacris Romanorum.

CAPUT PRIMUM.

De Diis.

In sacris Romanorum haec tria potissimum considerabimus: primo scilicet, quos coluerint; secundo, per quos; tertio, quomodo.

§. I. *Dii, quos coluerunt Romani*, fuerunt fere innumeri^a, praesertim cum procedente tempore & prolato Imperio omnia fere sacra peregrina in Urbem penetraverint^b; quorum tamen Deorum maxime celebratos duntaxat recensebimus. Distribuebantur in *Deos Majorum gentium*^c, & *Minorum gentium*. *Majorum gentium* Dii erant *duodecim Consentes*, ita dicti ab antiquo verbo *conso* pro *consulo*^d; & octo *Selecti*^e. *Minorum*

*De diversis
Deorum gen-
neribus.*

P 4 gen-

^a Vid. Plin. H. N. II. c. 7. Juven. XIII. vs. 46. ^b Min. Fel. p. 16. ed. Rtgalt. ^c Cic. Tuscul. I. c. 13. ^d Augustin. de C. D. IV. c. 23. ^e Vid. Varr. fragm. p. 41. ed. Durd.

gentium Dii sunt, qui Semones, Indigetes & Semidei vocantur: quibus etiam Dii agrestes, marini, fluviatiles, & similes sunt accensendi.

De Jove.

§. II. *Consentum*, (quos *Ennius* his versiculis comprehendit ^a,

Juno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars,

Mercurius, Jovi, Neptunus, Vulcanus, Apollo.)

Consentum, inquam, primus est *Jupiter* omnium Deorum maximus ^b. Deorum atque hominum *Pater* ^c: & *Jovis* quidem nomine communiter *summa divinitas* significata fuisse videtur, ut in Oriente τῶ *Bel*, sive *Baal*. Vide *Selden. de DIS Syris Synt.* II. c. I. p. m. 109. qui recte, ut videtur, inde statuit *Jovis* nomine pro vero Deo nos uti posse. Hic juxta quosdam ^e ita dictus est, quasi *Juvans Pater*: sed verius est antiquum nominativum *Jovis* fuisse junctum voci *Pater*, & inde primum factum esse *Jovis pater* ^e, mox *Joupiter*, & *Jupiter*. *Canterus* vero annotationibus in epitaphia

^a p. 263. edit. Neap.   ^b *Horat. Od.* I. XII. vs.

17.   ^c *Virg. Aen.* I. vs. 254.   ^d *Cic. de*

N. D. L. II. c. 25.   ^e *Gell.* v. c. 12.

bis Heroum Homericor. p. 23. vult τὸ
Jupiter esse diminutivum a *Diuspiter*,
 cum antiquis *Dius* fuerit, quod no-
 is est *Deus*. *Jovis* autem ab Hebrai-
 o *Jehovah* dictum videtur: nisi ve-
 or sit opinio *Salmasii* in *epist. ad*
lenagium p. m. 5. *Jupiter* vocem ef-
 a Ζευπάτηρ. Vid. & *Voss. Etymol.*
Juvo: & *L. Cappell. dissert. de*
m. Jehovah p. m. 289. Fuerunt
 oc nomine plures; & *Varro* vel tre-
 ntos fuisse dicit ^a, quorum omni-
 n res gestae postea uni *Jovi Creten-*
sunt adscriptae. Hic *Saturni*, &
beae, sive *Opis* filius fuisse, & in
 eta insula ^b natus, educatus, & a
 ibusdam etiam sepultus dicitur ^c.
 um autem adolevisset, patrem fu-
 i regno expulisse, atque illud cum
 tribus suis divisisse fertur; ita ut
 e quidem aërem & terram, *Ne-*
minus mare, *Pluto* inferos obtinuerit.
 E quidem hae fabulae in historiae
 vitate originem habent ^d, sed ea-
 n tamen omnium explicatio hic
 P 5 nimis

^a *Apud Tertull. in Apologet. c. 14.* ^b *Virg. Ien. III. vs. 104.* ^c *Cyprian. de idolor va- it. init. Callim. hymn. in Jovem vs. 7. Lu- m. L. VIII. v. ult.* ^d *Diod. Sic. v. c. 15.*

nimis longa, fatis incerta, & operâ foret: praesertim cum id tantum agimus, ut poëtae potissimum ab adolescentibus minore negotio intelligatur. *Pingebatur* Jupiter plerumque sedens in throno eburneo, sceptrum sinistra manu, dextra *fulmen* tenens, *aquilam* avem sibi sacram, (unde *minister fulminis* ^a) cum *Ganymede* pocillatore suo juxta se habens: nam hunc Jovi, *Heben* Junonis filiam Deo aliis ministrasse quidam dicunt ^b; etiam *Vulcanum* ^c. *Arbor* ei sacra erat *Quercus*, (praesertim Jovi $\omega\lambda\iota\chi\omega$, *urbium praesidi* ^d) vel *Aesculus* ^e.

Cognomina Jovis apud Romanos plurima fuerunt: inter praecipua: haec. *Jupiter Feretrius* (Graecis $\tau\rho\upsilon\pi\alpha\iota\omicron\upsilon\chi\theta$. sive $\sigma\kappa\upsilon\lambda\omicron\Phi\acute{\omicron}\rho\theta$ ^c possit ^f) dictus est a *ferendo*; quia *spolia opima*, hoc est, quae dux de hostium in acie detraxisset ^g, afferebatur, & consecrabantur; licet a *fer-*

e. 8

a Horat. Od. IV. IV. n. I. b Br. Schol. d. Hom. I. l. 8. v. 2. c Lucian. Deor. Dial. 5. d Plut. Coriol. p. m. 214. E. e Plut. H. N. XVI. c. 4. f Dion Halic. II. c. 1. Vid. omn. Propert. IV. El. XI. g Festus. Opima.

ita dictum velit Plutarchus in
mulo p. m. 27. C. huic primus tem-
 m dedicavit Romulus caeso *Acro-*
Caeninensium Rege^a. *Jupiter*
tor (Graecis Ζεύς Ὀρθώσιος^b, qui
 Ἐπιστάσιος^c dici possit) a *sistendo*
 bellatus, cui idem Romulus tem-
 m vovit^d, ut Sabinos victores,
 Romanos fugientes *sisteret*. *Ju-*
r Elicius ab *eliciendo* dictus, quia
 eum certo carmine e coelo *elicere*
 se putabant^e ad prodigia expian-
 & praecipue fulmina; cui pri-
 s aram exstruxit Numa^f. *Jupi-*
Capitolinus ita dictus a *Capitolio*,
 od erat templum in monte *Tarpe-*
 (unde etiam aliquando *Tarpejus*
upiter dicitur^g) omnium magnifi-
 tissimum^h, & quasi sedes quae-
 na Imperii Romani, & *arx omni-*
nationum, ut dicit Cicero *Verrin.*
c. c. 72. ita ut eo exusto finis Im-
 pii adesse credereturⁱ. Votum fuit
 templum a Rege Tarquinio Pri-
 sco,

^a *iv. I. c. 10.* ^b *Dion. Hal. II. c. 50.* ^c *Plut.*
ómul. p. m. 29. B. ^d *Liv. I. c. 12.* ^e *O-*
vid. Fast. III. vs. 327. ^f *Liv. I. c. 20. c.*
^g *Juven. XII. vs. 6.* ^h *Vid. Plin.*
ⁱ *N. xxxvi, c. 15.* ⁱ *Tacit. Hist. IV. c.*

co, altius exstructum a Servio Tullio, perfectum a Tarquinio Superbo, & dedicatum denique ab *Horatio Flavillo* Consule A. U. 244^a. Potenter incendio, vel ruina eversum, restauratum est, a Sulla nempe a Vespasiano^b, & postremum ab eius filio Domitiano^c, cum sub Tiberio rursus arfisset: hic, Domitianus licet, in ejus duntaxat inaurationem (quod pro nostrorum temporum civitate vix credibile sit) duodecim millia talentorum sive 7200000. istratium florenorum absumpsit^d. In eo Consules primo magistratus die, & Imperatores ad bellum in sacra faciebant, & vota nunciabant^e, ac victores reversi triumphali pompa eo deducebantur^f. *Fe-ster Latialis* a Tarquinio Superbo consecratus est, ut ab omnibus Latini populis^g, inter quos erant praecipue Romani, coleretur, cum ferias Latinas *πανδημει* in monte Albano celebrab-

a *Paulo aliter Dion. Halic. v. c. 35. & Tac. Hist. III. c. 72.* b *Tacit. Hist. iv. c. 53.* c *S. c. 5. Stat. Sylv. IV. 3. vs. 16.* d *Plut. Aen. VI. vs. 836.* e *Liv. XLII. c. 49.* f *V. c. 9.* g *Vid. Cic. pro Ph. c. 9.*

prarent^a : & ex tauro immolato
 usque populus (erant populi qua-
 aginta septem) partem acciperet^b.
 iespiter^c, quasi diei & lucis pater ;
 i etiam *Lucetius*^d & *Dijovis*^e est
 tus. *Jupiter Lapis*, ita dictus a
vide silice^f, quem jurantes manu
 nebant; quod jusjurandum sanctif-
 num habebatur^g, ejusque formula
 veri potest apud *Festum V. Lapi-*
an. Hospitii juri sanctissimo quo-
 e praesidere credebatur. Jupiter,
 de *Ξένιος*, sive *Hospitalis* est dictus^h.
Jovis denique appellatus est, qui
endi tantum vim haberet; ita di-
 s a particula privativa *ve*ⁱ, & a
ando, quasi *minime juvaret*; vel,
 alii putant, quasi *parvus Jupiter*^k.
 Sera Jovi fiebant juvenca; nam tau-
 ra ei immolare mali ominis fuisse
 t *Servius ad Virg. Aen. IX. vs.*
 67. Sed aliter *Ovidius Metam. IV.*
 755. ubi vid. *Farnab*^l. & omn.

Vossium

a *iv. XXI. c. 63.* b *Dion. Halic. L. IV. c. 49.*
 Horat. Od. I. 34. d *Fest. hac. v.* e *Varr.*
 L. L. IV. c. 10. Gell. v. c. 12. omn.
 Gell. I. c. 21. g *Gell. Ibid.* h *Virg.*
 en. I. vs. 731. & ibi *Serv.* i *Gell. v. c.*
 e. k *Ovid. Fast. III. vs. 447.* l *Vid.*
 * *Dion. Halic. IV. c. 49.*

Vossium Idol. L. IX. c. 17.

De Junone. §. III. Jovi comitem dabimus uxorem & sororem ^a *Junonem*, quae etiam a *juvando* dictam quidam opinantur ^b. *Pingebatur* haec Dea throno insidens, habitu regali, scilicet sceptro & diademate insignis, *pavonibus* qui ipsi sacratus erat ^c, juxta se habitans. Haec Dea primo *divitiis* proprie praesidebat, & *regnis* ^d: unde *Juno Regina* Romae in *Aventino* culta fuit, captis *Vejis* eo traducta & absolute etiam aliquando *Regina* & *Regina Deorum* ^e dicitur. Secundo *Matrimonii* praeserat ^h; & inde dicta est *Matrona* ⁱ, & *Materfamilias* ^k; (quae eadem fere quae *γαμηλία*) *Juno Juges* ^l item, (*Ζυγία* ^m) quod conjuges jungeret ⁿ *Pronuba*, quod nubentibus praesesset.

^a Virg. Aen. I. vs. 49. unde explicandus C. p. domo c. 34. f. ^b Serv. ad Virg. Aen. v. 4. ^c Ovid. Metam. I. vs. 722. ^d 1 B. pist. Paridis vs. 81. ^e Liv. v. c. 2 c. XXII. c. I. XXVII. c. 37. ^f Juven. I. 3. ^g Virg. Aen. I. vs. 9. ^h Id. Aen. IV. vs. 59. ⁱ Horat. Od. III. IV. vs. 59. ^k Plaut. Amph. A. II. S. II. vs. 201. ^l 1 vs. v. Jugaris. ^m Apul. L. VI. non lon. a. in. Poll. Onom. L. III. c. 3. Segm. 38. ⁿ Virg. Aen. IV. vs. 166.

ex eo munere etiam *Cinxia* vocatur a *cingulo*, sive *zona virginali*, qua consuepta ^a cingebatur. Tertio, *puerperum* Dea praeses erat, & tum dicebatur *Juno Lucina* ^b, quod lumen nascentibus daret, & eo nomine etiam Comicos a puerperis invocant ^c. *Juno Moneta* etiam celebris divitum domae fuit ^d, a *monendo* dicta; quia praenuntiaverat terrae motum sive plena esse providendum. Junonis *ministra* & *praefata* erat *Iris* ^e; cujus occasione iter addere debeo, (licet nihil ad *rhombum*) Homerum etiam dicere Jovem statuisse *irides ostentum* *in aethere*, (*IL.* λ. vs. 28.) ἐν νέφεϊ ἰριδι τέρρας μερόπων ἀνθρώπων, quod in sacris nostris ^f haustum videri solet.

§. IV. *Vestas* duas fuisse volunt, *De Vestis.*
 unam *Majorem Coeli* uxorem, *Saturni* matrem ^g; unde saepe cum *Coele Deorum* matre confunditur ^h:
 al-

^a *Plaut. Trucul.* II. v. vs. 23. *Terent. Andr.* II. I. *Ovid. Fast.* II. vs. 449. ^d *Ibid.* VI. C. 183. ^e *Id. Metam.* I. vs. 270. *Virg. Aen.* IV. v. 694. ^f *Genes.* IX. 12. seq. *Virg. Aen.* IX vs 259. ^h *Vid. Ez. Spanm. diff. de Vestis* §. 19.

alteram *Minorem* hujus & *Opis* li
 am ^a; Illa *terram*, Hac *ignem* g
 nificatum fuisse dicunt; unde h
 etiam semper *virgo* fuisse cre
 est; quia ignis nihil producit ^b: e
 plerumque confunduntur ^c, & po
 riori, quae prioris sunt, adscrib
 tur; atque hoc vice versa. Dicun
 volunt quidam *Vestam*, quod *visu*
staret ^d: sed verius est etymon, qu
 a Graeca voce *ἔστλα*, hoc est, *eo*
 deducitur ^e; quippe in cuius ho
 rem ignis perpetuus (de quo max
 in *foco* servaretur: nisi quis cum *leo*
manno de Orig. L. L. p. m. 355. de
 ducere velit ab *ἔσθ*, *ignis*, & *ἄ*, *h*
dominus: quod postea etiam fece
Voss. in Etym. & alibi; & *Leig*
Crit. Sacr. p. m. 13. Cultus ejus
 antiquissimus, utpote ab ipso *A*
 in *Italiam* allatus ^f. *Romae* au
 ei templum primus exstruxit *Nu*
 quod *rotundum* erat, quia tellus
tunda est ^g: vel potius, quod uni

^a *Ovid. Fast. vi. vs. 285.*   ^b *Ibid. vs. 293.*
^c *Vid. Voss. Idol. L. II. c. 51.*   ^d *Ibid. vs. 299.*   ^e *Cic. de Nat. Deor. II. c. 27.*   ^f *Virg. Aen. II. vs. 296.*   ^g *Fest. v. Roma dam.*

um mundum eo adumbraverint; cu-
 us in medio ignis sit ^a. In eo statua
 ulla erat, sed ignis ille perpetuus ^b,
 quem certissimum Imperii pignus es-
 se credebant ^c, adseruabatur a *Virgi-*
nibus Vestalibus, magna in eam, quae
 d extingui passa fuerat, poena con-
 tituta ^d; & hoc etiam magni & in-
 ausitissimi prodigii loco habebatur:
 oque casu a radiis solaribus rursus
 ccendebatur ^e; licet etiam quotan-
 is Kalendis Martiis renovaretur ^f.
 amen etiam hodie in nummis statua
 ius conspicitur ^g, tum alia forma,
 im tympanum manu gestans, quia
 entos terra ^h, ut aërem tympano,
 ontineri credebant. In ejus templo
 ernoctare, (nam ingredi fas erat ⁱ)
 it ejus penetrabile ingredi viro nefas
 rat ^k: in quo alia etiam sacra adser-
 ita fuisse volunt ^l; sive illa *Palladi-*
 Q *um*,

Plut. Numa p. m. 67. ^b *Ovid. Fast. VI. vs.*
 297. ^c *Ibid. vs. 445.* ^d *Liv. XXVII. c.*
 1. *Val. Max. L. I. c. 1. n. 6.* ^e *Plut. Nu-*
ma p. m. 66. C. ^f *Ovid. Fast. III. vs 143.*
^g *Vid. Lips. Synt. de Vest. c. 3.* ^h *Suid. v.*
Esia. ⁱ *Dion. Hal. L. II. c. 67. Tac. A.*
xv. c. 36. & H. I. c. 43. ^k *Ovid. Fast. VI.*
vs. 45c. ^l *Vid. Dion. Halic. II. c. 66.*

um^a, hoc est, *minuta quaedam Paladis effigies*^b, (quae maxime vulgaris est opinio) sive aliud quid fuerint Solebant etiam veteres in vestibulo aedium aram Vestae sacram habere^c.

De Minerva & Musis.

§. V. *Minerva* dicta fuit ab antiquo verbo *meneo*, pro quo hodie dicimus *moneo*; alio vero nomine *Pallas* est vocata ἀπὸ τῆς πάλλειν τὸ δόρειν sive a *vibranda hasta*^d. Haec Jovis dignitate fuit proxima^e; unde etiam in Capitolio cum eo & Junone culta fuit^f, & fulmen a Jove acceptum vibrare credebatur. Imo ex ejus *rebro* nata fingitur^h, quia *sapientiae* & omnium bonarum *artium Praeceptor* habeturⁱ: quin ipse Jovis intellectus sive *providentia*^k: & hinc *patri* dicitur, quod *patrem* tantum, non vero *matrem* habebat^l: hinc quocumque il

a Ovid. Trist. III. El. I. vs. 29. b Vid. Lucan. IX. vs. 996. c Eugraph. ad Ter. Aen. I. S. III. vs. II. d Serv. ad Virg. Aen. I. vs. 39. e Horat. Od. I. VII. vs. 19. sed vid. ibi Cl. Bentlejum. f Liv. I. c. 17. g Virg. Aen. I. vs. 42. h Lucan. Deor. Dial. n. 8. i Ovid. Fast. III. vs. 83. k Phurnut. de nat. Deor. c. 20. l Celsus n. I. quicquid. ibi tumultuentur interprete

lae phrasēs sunt ortae, *invita*^a, vel *causa Minerva*^b aliquid facere: quā illa significat, conari aliquid, ut negotio a natura dotes tibi non concessae, ut, si quis, qui potest natus non sit, versus conetur facere: haec vero notat tenui filo, & uasi aliud agas, rem quandam pericere. Ob hanc ergo causam praecipue Athenis, ubi maxime vigeabant rerarum studia, culta fuit, ἡ Θεὸς κατ' ὄχλῳ ibi dicta^c. Speciatim autem *Minificii*^d dicitur inventrix, & *oleae*^e; inde *Pallas* aliquando pro ipso oleo conitur^f: & praeterea *architecturae* praesidere dicebatur^g. Tum *bello-*rum etiam & *armorum* Dea erat; unde *Armipotens*^h dicta fuit, & *belli* praesidesⁱ: & denique *quadrigas* & *bigas*; quibus in bellis utebantur veteres, invenisse scribitur^k. Hinc *pintur* armata, torvo vultu, glaucis

Q 2

ocu-

Horat. de arte vs. 385. b *Cic. Famil. III. n. 1.* c *Aristoph. Pluto vs. 1195. & Nub. vs. 600. Catull. epith. Pelei v. 212.* d *Virg. Aen. v. vs. 284. VIII. v. 409.* e *Id. Georg. I. vs. 18.* f *Ovid. Trist. IV. El. v. vs. 4.* g *Virg. Aen. II. vs. 15.* h *Ibid. vs. 425.* i *Id. XI. vs. 483.* k *Cic. de N. D. III. c. 23.*

oculis ^a, (quemadmodum perpetuum
 ejus epitheton apud Homerum est
 γλαυκῶπις Ἀθήνη) scutum, five *aegi-*
dem (nam *aegis* erat scutum pelle ca-
 prina obductum) manu tenens, quo
 belli Trojani tempore a Jove donat-
 fuerat; in eoque *Gorgones*, five *Me-*
dusae caput effictum ^b erat. Festum
 ejus celebratur mense Martio pe-
quinque dies, unde *Quinquatrus*, five
Quinquatria dicitur ^c: vel potius quod
 post quintum Id. Mart. celebrare-
 tur ^d: qualia ei in Albano monte ce-
 lebranda etiam postea instituit Do-
 mitianus Imperator ^e. *Avis* ei sacra
 fuit *noctua* ^f, *arbor* vero *olea*.

Minervae jungendae sunt *Muse*
 Jovis filiae ^g, *scientiarum praesides*
 sed notius est, quam ut moneri oportet,
 eas novem numero fuisse; quor-
 um nomina fuerunt haec: *Calliope*
Clio, *Erato*, *Thalia*, *Melpomene*
Terpsichore, *Euterpe*, *Polyhymnia* &
Urania. De his singulis vero d
 ce

^a Propert. L. II. El. XXI. v. 14. Ovid. Art.
 II. v. 659. ^b Virg. Aen. VIII. vs. 43
^c Ovid. Fast. III. vs. 810 ^d Varr. de
 L. v. 3. Gell. II. 21. ^e Suet. Domit. c.
^f Hygin. fab. 204. ^g Hesiod. Theog. v. 2
 & 52.

ere nimis longum, & minus utile
oret.

§. VI. *Ceres* Saturni & *Opis* fili- De *Cerere*
a ita dicta (juxta veterum quidem
entem) ab antiquo verbo *cereo* pro
eo b, quasi *frugum creatrix*; prima
nim sationem & usum frumenti ho-
ines docuit; cum illi antea glan-
: vescerentur c: unde saepissime *al-*
a dicitur ab *alendo* scilicet d; Grae-
s, *Θνητῶν θρέπλειρα προπάντων* e; li-
t etiam aliis Deabus hoc cognomen
ibuatur, ut *Veneri* apud *Ovid.*
Metam. xv vs. 844. Primum autem
nc artem monstravit *Triptolemo* f,
e deinde reliquis hominibus, &
nc *Ceres* pro *ipsis frugibus* dici-
r g. *Leges* etiam prima hominibus
diffe creditur h, unde *Θεσμοφόρος*
Graecis, Latinis vero *legifera* dici-
r i: & ejus sacra *Θεσμοφόρια* dicta
nt: unde unum ex dramatibus *A-*

Q 3 *risto-*

a *Ovid. Fast.* vi. vs. 285. b *Serv. ad Virg.*
Georg. i. vs. 7. c *Claud. de rapt. Prof.* i.
vs. 30 *Juven.* vi. vs. 10. d *Serv. d. l.*
: *Orpheus hymn. in Cererem* vs. 7. f *Virg.*
Georg. i. vs. 19. *Marmor Arundell.* n. 24.
: *Terent. Eun.* A. iv. S. v. *Lucan.* iv. vs.
81. h *Ovid Metam.* v, vs. 341. i *Virg.*
Aen. iv. vs. 58.

ristophanis Θεσμοφοριάξεις, hoc est mulieres sacra Ceris celebrantes inscribitur: & hoc ideo, quia homines a mitiorem cultum, a glandibus ad fruges traducens legibus vivere fecit praesertim cum etiam agros tum distinguere oportuerit ^a. Sacra ejus peragebantur Romae mense Aprili per dies octo a matronis castis ^b, quantum viris & vino abstinere debebant & in casto Cereris esse dicebantur. Quia autem haec sacra religioso quadam silentio celebrabantur, *Horatius Od. III. n. 2. arcanam Cererem* dicit, quod tamen maxime ad *cra* ^e *Eleusinia*, quae ei in Attica fiebant, spectat; qui enim non initiati iis adfuissent morte plectebantur ^f.

Faces in ejus sacris adhibebantur (unde *πυρφόρος* Graecis dicitur) quia facibus ad *Aetnam* accensissimam suam *Proserpinam* a *Plutone* captam quaesiverat ^g. Filius *Cer* ^h *fr-*

^a *Serv. Aeneid. IV. v. 58. Grot. de I. B. P. 2. §. 2.*

^b *Juven. VI. vs. 50.*

^c *on. Halic. I. c. 33.*

^d *Fest. v. Minu*

^e *Suet. Ner. c. 34.*

^f *Liv. XXXI. c. 4.*

^g *Juven. V. vs. 141.*

^h *Eurip. supplic*

260.

ⁱ *Ovid. Fast. IV. vs. 493.*

ngitur esse *Plutus divitiarum Deus*,
uia priscis hominibus divitiae ex a-
gricultura proveniebant ^a. Immola-
tur Cereri *porca foeta*, quia illud
animal frugibus noxium esse solet ^b.
ingebatur vero coronam gestans spi-
s ornatam ^c, *facem* plerumque alte-
manu tenens, altera quandoque
paver. In Cereris sacris etiam *vul-*
s comburebatur ^d, quod *Carseolis*
equorum oppido segetes incendissent
Alpes eodem fere modo, quo *Sim-*
rem Philistaeorum segetes incendisse
gimus.

§. VII. *Diana* juxta quosdam di- *De Dianā.*
est quasi *Dea Jana*, hoc est *Lu-*
e; nam eadem Luna fuisse ple-
mque putatur ^e: alii nomen ejus
ducunt a Graeco *diōs*, hoc est,
vis; ejus enim & *Latoniae* filia est
bita: unde & *Latonia virgo* ^g di-
tur; nam semper virgo fuisse fer-
tur.

Q 4

^a Hesiod. *Scog.* vs. 969.   ^b Id. de Ponto L.
II. El. IX. vs. 29.   ^c Horat. *carm. saec.*
vs. 30.   ^d Ovid. *Fast.* IV. vs. 679. seq.
^e Varr. de R. R. L. I. c. 37. ut quidem emen-
dat Scal. de Emend. Temp. L. II. p. m.
74.   ^f Vid. Varron. de R. R. I. c. 37. Voss.
Inst. Or. L. IV. c. I. §. 7. & de Art. Gr. L.
I. c. 13.   ^g Virg. *Aen.* XI. vs. 557.

tur. Haec venationibus, sylvis montibus praefuit ^a; unde *canes* sacrae fuerunt ^b: & primitias ferae capiendae, five *πρωτάγρια* Dianae *Ἀγρῆς*, five *Venatrici* vovere solebant. Hinc etiam *Ἀγρᾶυλος*, *Ὀρεῖα*, *Ὀρλίχη* dicta est ^d. Eadem & *parturientibus* opem ferebat ^e; & tum cum Junone Lucina confundi videtur, (ja certe ^f vocabatur) & etiam *Ilithyia* Graeco verbo *ἠλυθον*, hoc est, *τῆνι* ^g; ac *Diva genitilis* dicitur. Hinc etiam imago ejus multis *mammis* uberibus aliquando instructa est, ipsa *πολύμαστος*, five *multimammia* dicta ^h. Haec quoque, ut dixi, *Luna* credita fuit, unde cum *lunula corni* in fronte pingitur, (nam eodem Deos veteres sub diversis facie nominibus colebant) eoque nomine haec cum Apolline fratre suo lunae

a Horat. Od. III. 22. b Ovid. Fast. v.

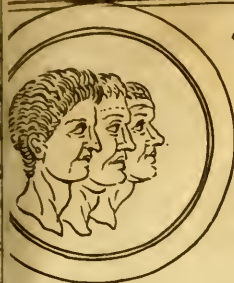
141 c Vid. omn. Ez. Spanh. ad Call. hymn. in Dian. vs. 104. d Vid. Celeb.

rizon. ad Ael. V. H. II. c. 25. e Hor. carm. saec. vs. 13. f Catull. carm.

g Horat. l. mox d. ubi tamen Cl. Bentl. legendum vult Genetyllis; quem vid.

h nuc. Fel. p. 93. ed. Rigalt. & ipse ad eum Nummus ap. Vaill. G. Claudia. n. 41.

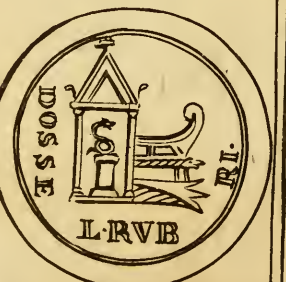
Pag.
244.

Pag.
254.

Pag.
256.

secularibus maxime colebatur ^a: qui-
 us ludis in eorum honorem pueri &
 uellae patrimi & matrimi choreas
 ucebant, & hymnos canebant: ac
 b eandem rationem etiam *Noctilu-*
ca ^b, & *siderum Regina* vocatur ^c.
 Templum Dianae primum Romae
 aedificatum fuit sub Servio Tullio
 rege in monte Aventino, quod τὸ
 ἱεῖον τῶν Λατίνων, sive *Latinorum*
sanctuarium erat ^d. *Pingebatur* coma dis-
 soluta, arcum & sagittas manu te-
 nens, (unde *ιοχέαιρα* dicitur ^e, &
 ξότις ^f) cervos, vel alia animalia
 persequens, ac canes & instrumenta
 venatoria juxta se habens. Immola-
 tur ei *verres* ^g, & *pinus* arbor ei
 sacra fuit ^h. Confunditur eadem sae-
 pe cum *Hecate* ⁱ, sive *Proserpina*;
 de qua nos tamen separatim potius
 dicemus.

§. VIII. *Venerem a veniendo* di- *De Venere;*
 nam volunt, quod *Amor* (cujus *Cupidini-*
 nec Dea praefes est) *ad omnes ve-* *bus, &*
Q 5 *niat.* *Gratiis.*

Horat. Od. IV. VI. b Ibid. vs. 38. c Id.
 Carm. saec. vs. 35. d Dion. Halic. IV. c.
 26. e Hom. Il. E. v 53. f Hesiod.
 Theog. v. 14. g Horat. Od III. 22. h I-
 bid. i Vid. Meurs. Misc. Lacon. I. c. 2.

riat^a. Alii derivant a Succoth Be
noth; de quae II. Reg. XVII. 30.
Cl. Clericus deducit ab Aeolico Εέ
νωσις pro ένωσις^c, Eam quidam Jo
vis & Diones filiam dicunt^d: plure
spuma maris ortam volunt, & ind
Graecis ΑΦροδίτην από τῆς ἀφρῆ, ho
est, a *spuma* esse dictam^e: unde et
am plerumque in *concha* stans, ve
concham manu tenens^f *pingitur*, &
quidem nuda: ac propterea *marina*
eam vocat Horatius Od. IV. XI. v
14. & ideo etiam a navigantibus in
vocabatur^g. Aliquando etiam cu
ru vehitur tracto a *cygnis*, vel *colum
bis*^h, vel etiam *passeribus*ⁱ; quae
ves, vel ob pulchritudinem, vel c
salacitatem Veneri erant sacrae, e
que etiam immolabantur; quanqua
vulgo sanguine non placaretur^k, se
tu

^a Cic. de N. D. II. circa med.

^b Selden.

DIS Syris S. II. c. 6. Voss. Idol. L. II. c. 2

^c Bibl. Select. T. VII. p. 149.

^d Virg. E

IX. vs. 47. et Aen. I. vs. 256.

^e Ibid.

vs. 801. Senec. Hippol. vs. 273.

^f V

Plaut. Rud. A. III. S. III. vs. 42.

^g

vid. ep. Parid. v. 24.

^h Ovid. Meta

XIV. vs. 597.

ⁱ Apulej. Metam. VI. n

longe ab init.

^k Tacit. Hist. II. c. 3. C

tull. de coma Berenic. vs. 90.

ire & vino ; quia scilicet non de-
 bat Deam generationi praesidentem
 esse animali placare. Colebatur prae-
 pue a Romanis , quia genus suum
 ex Aeneam ab ea deducebant ^a ; un-
 de ille saepe apud Virgilum , aliosque
ea natus vocatur ^b : & propterea
 Julius Caesar templum *Veneris geni-*
ticis ^c Romae exstruxit. Aliis eti-
 am cognominibus Romani eam ve-
 rabantur , ut *Veneris Erycinae* ^d ita
 factae ab *Eryce* Siciliae monte ^e , ubi
 Aeneas ei templum exstruxerat. *Clu-*
ina vocata est ab antiquo verbo
clere ^f , hoc est , *purgare* ; quia ejus
 templum eo loco structum erat , ubi
 Romani & Sabini positis armis se a
 illo *purgaverant* , & reconciliati e-
 rat. *Libitina* ^g & *Venus* vocabatur ^h ,
 cujus templo ex instituto Servii
 Tullii Regis ⁱ pro singulis mortuis
 unguis nummus solvebatur ; (quem-
 modum in templo Junonis *Lucinae*
 pro natis , & in templo *Juventutis*
 pro

^a *Sucret. ipso init.*   ^b *Virg. Aen. v. vs. 710.*

^c *Suet. Jul. c. 61.*   ^d *Horat. Od. 1. 2. v.*

33.   ^e *Virg. l. d. vs. 760.*   ^f *Plin. H.*

N. xv. c. 29.   ^g *Horat. Serm. II. VI. vs.*

19.   ^h *Vid. Plut. Numa p. m. 67.*   ⁱ *Di-*

om. Halic. IV. c. 15.

pro iis, qui virilem togam sumpserant ^a) ut ita doceretur omne, quod natum est etiam mori debere: & eo templo a *Libitinariis* omnia vendebantur ^b, quae ad procurationem funeris necessaria erant. Hinc *Libitinarius* in glossariis dicitur ἐνταφιαστὴς, ἐνταφιοπώλης; & νεκροθάπτης; cuius servus erat *Pollinctor* ^c: & ipsa *Libitina* ἐντάφιον, sive *funus* ^d. Fingebatur Venus uxor esse Vulcani, sed cum Marte adulterium committere dicebatur ^e; & cum eo aliquando rapti a marito suo mira subtilitate facti a deo reprehensam fingebant. Arbor *myrtus* ei sacra erat ^f, & mensis *Aprilis* unde Kalendis Aprilis mulieres myrto coronatae lavabantur ^g: quem mensis tamen non ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης, sive a *Venere*, (quae plurimorum sententia est) sed ab *aperiundo* dictum vult *Varro* ^h, quod coelum, terra, mare tunc *aperiantur*: unde idem me

a *Ibid.*   b *Plut. Quaest. Rom. n. 23. p. 269.*   c *l. 5. §. 8. ff. de instit. act.*   d *V. Lips. ad Senec. de benef. VI. c. 38.*   e *Oz. Metam. IV. vs. 171.*   f *Horat. Od. I. vs. 9. Virg. Ecl. VII. vs. 62.*   g *Ovid. F. IV. v. 139.*   h *Apud Macrob. Saturn. c. 12.*

ensis apud Athenienses *Αἰθεσθηριῶν*
ocatur, quod hoc tempore cuncta
rescant ^a.

Veneris comites & filii fuerunt ge-
mini *Cupidines Eros & Anteros* ^b,
quibus eleganter significatur, *amo-*
rum, nisi mutuus sit, subsistere non
possunt. Hi finguntur & pinguntur pu-
eris; quia amantes *pueris* plerumque
sunt sapientiores ^c; finguntur
alati ad puritatem, *alati* ad levitatem
amantium significandam; vel eti-
am, quia amantes agiles esse conve-
nit: sagittis instructi dicuntur; vel,
quia velocitas amoris denotetur; vel
quia amantur ob dolorem ^d, qui eum saepe
percutit: *lampades* habent, ut ar-
dens amoris notetur ^e; atque i-
taque etiam sagittae eorum ardere di-
cuntur ^f.

Tres *Gratiae* etiam Veneris comi-
tes fuerunt ^g, quae nudaae plerum-
que finguntur, quia amicitia sine
nudo esse debet; & manibus jun-
ctis,

^a *id.* ^b *Horat Od. I. 19. Senec. Hippol.*
f. 274. ^c *Vid. omn. Propert. L. II. El.*
^d *Horat. Od. II. 8.* ^e *Claudian.*
rapt. Prof. I. vj. 26. ^f *Horat Od. II.*
vj. 14. ^g *Id. Od. I. IV. vj. 5. & I.*
IX. vj. 5.

ctis, ut concordia amicorum significetur ^a.

De Marte, §. IX. *Mars*, ut notum est, *Bellona* & *li Praefes* fuit ^b; atque ita dicitur est, quod *maribus* in bello praefet ^c; vel potius a Graeco ἄρης ^d proposito *M.* *Mavors* etiam dicitur quod *magna vertat* ^d; & *Gradivum* (Graecis θύρα ἄρης ^e, vel θούρα ut est apud *Servium ad Virg.* III. vs. 35.) vel a gradiendo in bellum; vel potius a Graeco verbo δαίρειν, hoc est, *vibrare*, quod *stam vibret*. Fingitur *Mars* (juxta quosdam; nam aliter *Hom. II. E* 896.) ex *Junone* ^g sine maris operatus, & solo floris cujusdam conceptus. A Romanis autem principuo honore afficiebatur, quia *muli* & *Remi* pater fuisse vulgo creditus est: & quod etiam genti bell

^a Vid. de iis fufe *Senec. de benef. L. I. c.* *Pausan. Boeot. c. 34.* ^b *Ovid. Fast. I vs. 85.* ^c *Varro. de L. L. IV. c. 10. sive Etius ex lingua Hebraica ejus nomen deducit Periz. ad Ael. IX. 16. & Voss. de Idol. I c. 22. & magis lb. II. 33.* ^d *Cic. de I D. II. c. 26.* ^e *Virg. loco in textu not.* ^f *Ho. I c. vs. 30. & saepe.* ^g *Ovid. Fast. V vs. 551.*

simae ejus cultus maxime conveni-
 bat: ac praeter alia templum habuit
 in foro magnificentissimum, ubi
 Martis *Ultoris* nomine colebatur^a.
 Iuxta etiam Romani exercitus ad bel-
 lum profecturus antea sacrum Mar-
 tis ingrediebatur, & *ancilia*^b (*scuta*
quaedam sacra erant, de quibus in
Sectionis hujus cap. 2. §. 13.)
 immovebat, ac mox hastam ipsius
 nubilacri dicens, *Mars vigila*^c. Sa-
 cerdotes Martis peculiare erant Sa-
 cerdos, & *Flamen Martialis*, de quibus
 supra loco. Animalia ei sacra erant Lu-
 pus, *Picus*^d, & maxime *Equus*; qui
 tamen ei immolabatur mense Octobri
 in campo Martio^e. *Pingebatur* ar-
 tate vultu, currui plerumque infi-
 dens, vel equo infidens; hasta & fla-
 gello armatus, gallum gallinaceum
 in sinu habendoque juxta se habens ad vigi-
 tiam militibus adeo necessariam
 notandam; vel etiam ob pugna-
 tem ipsius animalis. In ejus ho-
 norem

id. cap. seq. §. 13.   *b Serv. ad. Virg. Aen.*
III. vs. 3.   *c Ovid. Fast. III. vs. 36.*
Lucret. II. vs. 660. S. Aur. Vict. de Or.
ant. Rom.   *c Fest. v. Equus, & latius v.*
October.

norem primus anni mensis, qui nunc nobis tertius, a Romulo Martius dictus fuit.

Marti aurigae vicem praestabat *Bellona*^a, sive illa ejus uxor, sive foederata fuerit. Haec dicta fuit a bello, ejus sacerdotes *Bellonarii* dicebantur, qui in furorem acti^b, (unde in *Gl. vet.* θεοφορήμενοι vocantur) dum sacrificia ejus celebrarent, futura praedicere credebantur^c: tum etiam ceteris se ipsos cruentabant, ut sanguine suo Deam placarent^d: (qui mos partim in gentibus fuit familiaris, ut ex sacris literis^e discimus) sed haec sectio membrorum postea simula duntaxat fuit. *Enyo* etiam est dea, unde haec vox pro ipso bello potestur^f. Aedes ejus extra Urbem fuit, in qua Senatus dabatur legatis exterarum gentium^g, & Imperatoribus a bello redeuntibus, & triumphum petentibus^h: ante illam aedem columbae

^a *Statius Theb.* VII. vs. 71. ^b *Horat. Sat.* II. III. v. 223. ^c *Juven.* IV. vs. 12. ^d *Lucan.* I. vs. 565. ^e *Reg.* XVII. c. 38. ^f *Hom.* II. E. v. 3. ^g *ibi Schol. Martial. de Spectac.* n. 24. ^h *Id.* XXVIII. c. 38.

nella stabat, quae *bellica* ^a dicebatur; in quam hastam mittere solebat fecilis, cum bellum populo alicui indidisset.

Victoria, quae simul cum Minerva ducata fuisse dicebatur ^b, etiam Romanae colebatur sub forma virginis alatae, coronam, vel palmam manu referentis.

§. X. *Mercurius* a *mercibus* dictus ^{De Mercurio.} *Jovis* & *Majae* (quae filia erat *Atlantis*) filius ^c *Nuncius* & *Minister* Deorum, & praecipue Jovis fuit: unde *Mercurius* apud Romanos est dictus ^d, quae vox *ministerium* notat. Hic *Deus* *Harmoniae* habebatur ^e, (unde lingua eius *Harmonia* erat ^f) & inde Deorum superiorum & inferiorum internuncius ^g: de *Lystrenses* *Paulum* *Mercurium* colebant, quia is *praeibat in loquendo*, *ὁ δὲ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τῆς λόγῃς* ^h: etque animas defunctorum ad inferos ducere, loca iis adsignare ⁱ, & rur-

R fus

^a *est.* v. *Bellona*. ^b *Dion. Halic.* i. c. 33. *Virg. Aen* i. vs. 301. ^d *Plut. Numa* p. 7. 64. C. ^e *Horat. Od.* i. x. vs. 5. ^f *Schol. Aristoph. Pluto* v. 1112. ^g *Claudian. de* *apt. Prof.* i. vs. 90. ^h *Actor.* xiv. n. 12. *Horat. Od.* i. x. vs. 15.

sus si opus esset, eas inde reducere
 credebatur, ψυχαγωγός ^b & νεκροπομπίς ^c inde dictus. *Mercatorum* quoque & *lucris* ^d, (unde κοινὸς Ἑρμῆς dicitur ^e, quia divitias procurat omnibus expetitas; κερδῶν ^f etiam, ἐμπολαῖ ^g & ἀγοραῖ ^g; & hinc etiam mercatores certo ritu praeterita sumenda mendacia expiabant, & futurorum veniam ^h a Mercurio petebant) *lucrum* inquam, & ex ea ratione *furum* etiam Deus habebatur ⁱ: unde *Aristophani* Τοιχωρύχ ^k dicitur ^k, quae *perfossorem parietum* diceret *Plautus* & ab hac *lucris* causa cum *marfup* aliquando pingitur ^m. *Artium* quoque omnium praeses, & praecipue *musices*, & *lyrae inventor* ⁿ: tum etiam *palaestris* ^o & *gymnasiis*, *astrologiae* ^p, *poëticae*, (unde poëtae v. *Meru*

- a *Virg. Aen. IV. vs. 243.* b *Hesych.* c *Lucian. Deor. Dial.* d *Ovid. Fast. v. vs. 6.* e *Lucian. Navigio. p. 496. ed. Graev.* f *Timone. p. 131.* g *Poll. Onom. VII. c. fin.* h *Ovid. Fast. v. vs. 623.* i *Horn. l. prox. d.* k *Pluto vs. 1143.* l *Pf. A. IV. 5. II. vs. 23.* m *Vid. Patin. m. Imp. ex aere med. form. p. 314.* n *Horn. l. d.* o *Lucian. Deor. Dial. p. 233. edit. Gr.* p *Manil. I. vs. 33.*

Mercuriales dicuntur ^a) aliisque, ut
 ixi, artibus praefidebat, unde Δό-
 Ⓞ Ἐρμῆς dicitur ^b; ita ut plane ef-
 t negotiosissimus ^c. *Pingebatur* ut
 iuvenis formosus petaso & talaribus
 aureis alatis insignis ^d; *caduceum*, si-
 c virgam manu tenens ^e, cui duo
 serpentes erant circumvoluti; quia
 aconis etiam fungebatur munere,
 pacis auctor erat, cuius symbolum
 im fuit hic caduceus. In triviis &
 adtriviis statuæ quaedam e lapide
 quadrato in ejus honorem ponebantur
 pro capite exerto, quæ *Mercuriales*,
 Graecis *Hermae* dicebantur ^f, quia
 crebra ejus itinera viarum etiam
 hanc peculiarem gerebat: unde ἐνό-
 Ⓞ Ⓞ, vel, ut alii, ἐνόδιος etiam dici-
 tur ^g. In bibliothecis quoque, quia
 ipse licet omnis eruditionis praefes erat
 Mercurius, statuæ ejus ponebantur
 iuxtae cum statuæ Minervæ, vel
 etiam *Herculis*, quæ inde *Her-*
 ma-

R 2

ma-

^a Hor. Od. II. XVII. v. 29. ^b V. Bud. comm.
^c Ang. Gr. n. m. 225. ^c Lucian. l. prox. c.
^d Virg. Aen. IV. vs. 240. ^e Ibid. vs. 242.
^f Nepos Alcibiade c. 7. Juven. VII. vs. 52.
^g Ampliff. vander Meulen de die mundi Diss. I.
 . 143. ^g Phurnut. de nat. Deor. v. 16.

mathenae & Hermeraclae dicuntur

De Neptuno, Portu-
mno & Ma-
tuta.

§. XI. *Neptunus aquarum Deus nubendo*, hoc est, *tegendo* dictus, qui aqua terram *obtegit* ^b, Saturni & Opifilius, Jovis frater dicitur; & in fortitione universi *maris imperium*, ut dixi, obtinuit ^c. Hic a plerisque primis jam temporibus Romae cultus dicitur sub nomine *Consus* ^d, quamquam alii dicant diversum fuisse. *Consus* autem ille *consiliorum* Deus fuit, cujus ara subterranea fuit ^e, quia *consilia*, ut prospera sint, secreta esse debent: & ipsa vox *Consus* participium antiquum est verbi *condo*, pro quo hodie dicimus *conditus*; unde hodieque *absconsum* pro *absconditum* dicimus ^g. Ejus festum *Consualia* dictum celebrabatur maxime ludis *equestribus* in Circo; quia Neptuno *equus* sacrum erat, qui eum primum e terra produxisse dicebatur ^h: veritas autem huius rei esse videtur, eum primum

quitari

a Cic. ad Att. I. n. I. §. 9. b Varro de L. L. IV. c. 10. Arnob. L. III. c V. Aen. I. vs. 138. d Plut. Romul. p. m. : D. Auson. Epigr. 69. e Ovid. Fast. L. I. v. 199. f Dion. Halic. II. c. 31. g V. V. Etymolog. h Virg. Georg. I. vs. 18.

uitandi artem invenisse^a; unde etiam equorum cura^b ei tribuitur, & quadrigarum^c. Terrae motuum etiam causa credebatur; quia mare saepe numero terram vehementius conutit, eamque quasi movere videtur: unde *Ennosigaeus*^d & Σεισίχθων^e, hoc est, terram quatens dicitur; & inc Trojae muros & fundamenta evertere fingitur a Virgilio *Aen.* II. f. 643. Et quia mare ita saevum est & importunum, hinc in fabulis omnes saevi *Neptuni filii* dicti sunt, *Busiris*, *Cyclopes*, *Laestrigones*^f. *Phrygius* vultu senili, stans plerumque in curru a *Tritonibus*, equis manibus, vel delphinibus tracto, tridentem manu gerens^g.

Neptuno adjungi potest *Portunus*, sive *Portunus portuum* Deus^h, quibus denominatur: hic Graece *κλαίμων* diciturⁱ. Ejus mater fuit *Latuta*, Graecis *Λευκὴ Θεα*, quae eadem

R 3 dem

Vid. *Sophocl. Oed. Colon.* vs. 705. b *Homer. in hymn.* c *Orph. in hymn.* d *Juven. x.* vs. 182. e *Amm. Marc. xvi.* vs. 7. f *Phrygius. de nat. deor. c. 22. f. Gell. v.* c. 21. g *Virg. Aen. I.* vs. 131. & 149. h *Ovid. Fast. VI.* vs. 547. i *Id. Metam. IV.* vs. 541.

dem *Aurora* credita est ^a, & a matronis Romanis culta fuit ^b; ejusque festum *Matralia* est dictum ^c. Antea ille *Melicerta*, haec *Ino* dicebatur ^d; qui enim in Deos referebantur, eorum nomina mutari solebant: quemadmodum sic etiam *Leda Nemesis*, *Circe Marica* fuerunt dictae ^e.

De Vulcano. §. XII. *Vulcanus ignis & fabricum Deus.* Dictum enim ajunt quod *Volicanum* ^f, quod ignis quasi per aërem *volitet*: sed verius est a *Tubalcano*, qui primus artem fabrilem invenit ^g, nomen ejus derivari. *Mulcibus* etiam fuit dictus a *mulcendo* ^h, hoc est, *molliendo* ferro. Jovis & Junonis vel, ut alii dicunt, solius Junonis filius fuit ⁱ: sed ob deformitatem a Jove coelo ejectus, & in *Lemnum* insulam delapsus, ac inde *claudus* factus fuit

a *Lucret.* v. vs. 655. b *Plut. Quaest. Rom.* 15. p. m. 267. c *Ovid. Fast.* vi. vs. 53
 d *Ibid.* vs. 494. & 505. e *Lactant. de falsis relig.* I. c. 21. f *Serv. ad Virg. Aen.* VIII. 414. *Isidor. Orig.* VIII. c. 2. g *Genes.* 12. h *Virg. Aen.* VIII. vs. 724. & *ibi Serv. Fest.* ea v. i *Lucian. de sacrif.* & forte *Hesiod. Theog.* vs. 927. ubi vid. *Graev.*

uisse fingitur ^a. Vulcani uxor fuit *Maja*, unde quidam mentem *Majum* ictum fuisse volunt; sed *Piso* eam *Majestam* vocari dixit ^b. Officinam iam in Lemno habuisse dicitur, & in insulis *Aeoliis* prope Siciliam ^c; uia in iis insulis montes ardentes sunt, quos hodie etiam vulgo *Vulcanos* vocant. Ejus ministri fuerunt *Cyclopes* ^d, quos Gigantes monoculos fuisse finxerunt. Per hunc Deum veteres *ignem terrestrem* ^e maxime significarunt, ut per *Vestam ignem coelestem*, & hinc saepe *Vulcanus* pro isto igne, vel *flamma lucente* ponitur ^f. Unde etiam Vulcanos quosdam fictiles iuxta focum collocare solebant, tanquam daemones *ἐπιζῶτες* ^g. In ejus festo facibus, sive lampadibus decuriebant; &, qui cursu superabatur, lampadem alteri tradere debebat: unde vulgata illa phrasus est orta, *lampadem suam alteri tradere*, hoc est, munio, vel alio casu fatigatum munere

R 4

suo

Lucian. in contempl. init. Hom. ll. α v. 591.
^b *Macrob. Saturn. I. c. 12.* ^c *Juven. I. vs. 8.* Sed vid. *omn. Virg. Aen. VIII. vs. 416.*
^d *Virg. l. d. vs. 424.* ^e *Id. Aen. v. vs. 662.* ^f *Virg. Ib. Plaut. Amph. A. I. S. I. vs. 185.* ^g *Eustath. ad Od. p. v. 455.*

suo alteri cedere ^a.

De Apolline & Aesculapio. §. XIII. Apollo dictus est a Graeco verbo ἀπόλλυμι, hoc est, *perdo* quia radii solis pestilentiae temporum animantibus perniciem adferunt ^b. Hic enim idem est qui *Sol*; unde etiam *Phoebus* dicitur a Graeco Φοῖβος, hoc est, *splendidus*. Jovi & Latonae ^c filius fuit, cum forore Diana in insula *Delo* natus ^d; ubi templum & oraculum celeberrimum habuit ^e: & ibi sex menses aestivo degere credebatur; ut sex menses hybernos apud *Pataram Lyciae* civitatem, unde *Pataraeus* dicitur ^f. Quatuor praecipue artium inventorem cum & praesidem fecerunt. Primo quidem medicinae, & praecipue *botanicae*, sive *herbariae* inventor esse dicebatur, quia solis calor herbas fovet ^g. Secundo, *arti sagittariae* praesidebat, quia radii solares sagittis quodammodo comparari possunt, & inde semper arcus ei tribuitur ^h: hinc etiam

a *Lucret. II. vs. 77. Schol. Aristoph. ad rana v. 131.* b *Hom. II. a. 43.* c *Horat. Od. IV. 6.* d *Ovid. Metam. VI vs. 189. seqq.* e *Virg. Aen. IV. vs. 143.* f *Serv. ad Virg. l. prox. c.* g *Ovid. Metam. I. vs. 521.* h *Horat. Od. I. XII. vs. 23.*

am *Paeon* dicitur ἀπὸ τῆ παίετιν, *criendo* ^a. Tertio, *musicae* & *pöe-
te* praeses erat ^b; unde a *poëtis*
xime invocatur ^c, & *lyram*, vel
lyram tenens plerumque pingitur ^d.
Quarto, *artem divinatoriam* exercere
debatur, unde *Augur* ^e vocatur,
Graece προΰψιθ ^f, quasi *praesa-
z dicas*; Λοξίας etiam ἀπὸ τῆ λόξε,
est, *obliquo* ^g; quia *obliqua*, sive
ia responsa consulentibus dabat;
n sacerdotes scilicet ejus conjectu-
suas pro oraculis credulis vendita-
t. Romanis post Augustum eti-
Apollo *Actius* in memoriam vi-
iae *Actiacae* fuit cultus ^h. Plu-
a autem per totum terrarum or-
i oracula ei tribuuntur, quorum
nium praecipuum fuit oraculum
oblicum ⁱ; imo etiam hominibus
ousdam divinandi artem largiri cre-
atur ^k. *Pingebatur* Apollo specie
erbis juvenis, promissis capillis ^l,

R 5 unde

Juven. VI. 172. ^b *Ovid. Metam.* I. vs.
8. ^c *Id. Amor.* I. xv. vs. 35. ^d *Horat.*
l. I. 21. ^e *Id. Od.* I. XI. vs. 32. ^f *Pau-
2. Att. c.* 32. ^g *Herod.* IV. c. 163. ^h *Pro-
t. L.* IV. *El.* VI. v. 67. ⁱ *Juven.* VI. vs.
5. ^k *Virg. Aen.* III. vs. 231. & XII. vs.
1. ^l *Tibull.* I. *El.* IV. vs. 37.

(unde Latinis *intonfus*, Graecis ἄκτιστος^a est dictus) dextra arcum fagittas, laeva citharam, vel lyra tenens^b, quia coeli temperiem & iustitiam temperiem regit^c. Coronatur *laurum*, quae arbor ei sacra fuit^d; unde, cum divinare volebant, *laurum* comebant^e; & hinc etiam poëtae lauro coronantur. Aves ei sacrae erant *accipiter*^f & *corvus*^g.

Apollinis filius fuit *Aesculapius*, peculiariter magis *medicinae* praeparat^h. Hic fingitur arte sua mortuos in vitam revocasse, & propterea a Jove irato factorum ordinem ita turbatum, fulmine percussus fuisseⁱ. Celebratur olim praecipue *Epidauri* in Graecia forma serpentis, vel baculum innixus, cui serpens circumvolutus erat. Unde oraculi iussu Romam arcessitus fuit^k; ubi templum eius in insula Tiberina exstructum est

men-

a *Hom. Il. v. vs. 39.* b *Horat. Od. I. l. 1.*
 c *Macrob. Saturn. I. c. 17.* d *V. Clau de rapt. Prof. II. vs. 109. Ovid. Met. I. v. 8.*
 e *Tibull. II. El. v. vs. 63.* f *Homer. C. 6. vs. 525.* g *Aelian de animal. L. I. c. 4. q. 4.*
 h *Virg. Aen. VII. vs. 2.* i *Virg. d. l.* k *Ovid. Metam. xv. vs. 2. seqq.*

rentur videri de cultu Aesculapii & serpentis ejus Viri Celeberr. Mich. Vallus, qui locum Joannis Apoc. 13. de hujus Dei cultu explicat; Theod. Hasaeus in Bibl. Hist. Phil. ssis III. Fasc. I. Pingebatur vulsenili, barba promissa, (unde Jo- Dionysii Syracusarum tyranni, a barbam auream statuae ejus ab- eret, dicentis, *Non convenire fi- esse barbatum, dum pater imber- esset* ^a) pallio indutus & baculum in tenens. Immolabatur ei Gallus. ebant etiam in ejus fano cubare aeti, ut per somnium de remedio nerentur ^b.

DE DIIS SELECTIS.

Dii Selecti fuerunt octo: Janus, Jurnus, Rhea, Genius, Pluto, Bac- , Sol & Luna.

XIV. Janus anni Deus ^c (nam *De Juno.* nomine etiam Solem intellexe- ^d; unde *Matutinus pater* dici vi- cur apud Horatium *serm. II. VI vs.*

20.

^a l. Max. I. I. ext. 3. ^b Plaut. Curcul. A. . 5. I. Aristoph. Pluto v. 662. &c. ^c Ovid. *ib.* I. vs. 65. ^d Macrob. Saturn. I. c. 17.

20.) dictus fuit ab *eundo* ^a, quasi *in-
nus*; quia annus, sive tempus *semit-
it*, vel *procedit*; vel, quia cum *in-
ris* foribus coeli, per quas *itur* & *re-
ditur*, praeesse dicebatur ^b: hinc *in-
am foribus* in terra praeesst, quae *in-
eo januae* dicuntur: & propterea quo-
que *Januarius* mensis, qui annum
perit de *Jano* ita est dictus ^c: ejus
que prima die felicem anni successum
sibi mutuo optabant Romani ^d, & *in-
nuscula* mittebant ^e, quae *strenua*
dicuntur. Hic primus homines
eorum ritus docuisse dicitur; &
de in omnibus sacris primus invocatus
tur ^g: vel forte, ut Ovidius refert
hoc fiebat, ut per eum quasi janua
rem ad reliquos Deos aditus esse
Quia autem antiquissimus Deorum
rat ⁱ, hinc peculiariter *Pater* dice-
tur ^d, (& in formulis precum
rumque primus nominari solebat)

a Cic. de N. D. II. 27. b Ovid. d. l. vs. 5.
c Varr. L. L. v. 4. d Ibid. vs. 175. e
Aug. c. 57. Tib. c. 34. Cajo. c. 42. f
Fest. hac. v. g Cic. de N. D. II. 27. A-
tial. x. Epigr. 28. Macrob. Saturn. I. 1.
h Ovid. Fast. I. vs. 173. i Juven. VI. vs.
393. k Horat. Epist. I. XVI. vs. 59. l
to de R. R. n. 133.

et id cognomen aliorum etiam Deum esset. Revera autem antiquissimis quidam Italiae Rex fuisse videtur (nam Graecis quidem hoc nomen cognitum fuit ^a) qui *vini* usum Ios primum docuit; unde ab Hebraeo *Fajin*, quae vox *vinum* notat, non ejus potius deducas: & hinc invenit fuerit cum *Noacho*, cui revera inventio debetur: eadem de causa *Oenotrius* quoque est dictus, quod aecum *οίνος* & *vinum* significet: & ait, quod *Oenotrius* septemdecim saeculis, ante bellum Trojanum regere dicitur ^b, quod fere in *Noachi* aetate incidit. Templum ei primum extruxit Romulus postquam pacem cum Sabinis fecisset ^c, in quo principio statua ejus erat *bifrons*, vel ad similitudinem duorum populorum notanda; vel, quia omnis janua duas portas habet ^d; vel, quia *Noachus* orbem & secundum orbem habitavit ^e; vel denique, quia tempus praeteritum & futura respicit: digitis ita figurata

^a vid. *Fast.* I. vs. 90. *Athen. Deipnos.* L. xv.
^b *Pomp. Sabin. ad Virg. Aen.* I. vs. 532.
^c *Serv. ad Aen.* I. vs. 291. ^d *Ovid. Fast.*
 c. 135. ^e *Arnob.* ad v. gent. L. VI.

guratis, ut trecentorum sexaginta quinque dierum nota per significationem anni, temporis & aevi Deum indicaret ^a. Aliquando etiam *Quadrifrons* ^b pingitur, ut *quatuor* anni partes significentur. *Clavem* & *virgilem* manu tenet, quia janitor coeli est. *Patulcius* & *Clusius* nominatur, quod eius templum bello indicto patebat, pace facta claudebatur ^e: quod in annos 724. ter tantum Romae accessit: Non tamen putandum est, sed per bellum ipso actu extitisse; sed lum esse credebant veteres, cum prima pax facta non esset, licet re bellum non exerceretur.

De Saturno. §. XV. *Saturnus* (per quem *versam mundi naturam* intellexisse teres auctor est *Dionysius Halicarnasensis* L. I. c. 38.) temporis in genere Deus, ita dictus fuit a *satu* ^f, quod homines primum *serere* docuit; Graecis autem Κρόν⊕ dictus est, quod Χρόν⊕, (quae vox *tempus* notat, antiquissimi enim Graeci literas adspiciunt)

^a *Plin. H. N. xxxiv. c. 7.*   ^b *Macrob. I. 9.*
^c *Ovid. Fast. I. vs. 99.*   ^d *ib. vs. 129.*
^e *Aen. VII. vs. 607.*   ^f *Horat. Od. IV. x 9.*
^f *Varro de L. L. IV. c. 10.*

ignorabant) quia auctor est *tem-
um* ^a. Hic Coeli & Terrae, sive
estae Majoris filius fuit; & foedere
in fratre suo majore *Titano* facto li-
os suos se devoraturum esse promi-
; quod etiam fecit, donec pro Jo-
& reliquis lapis ei obtruderetur ^b.
stea a filio Jove regno pulsus ad Jan-
n, qui parti Italiae imperabat,
ifugit; & ibi *latuit*, unde ea re
Latium est dicta ^c. Et ipsum
i nomen verius est ab Hebraeo
Satar, quod *latere* significat; un-
primum parentem nostrum *Ada-*
n per eum significatum fuisse pu-
- ^d, quia pudore nuditatis suae *la-*
it coram DOMINO ^e: alii No-
um per eum adumbratum putant,
t ille diu in Arca *latuit*. Hinc e-
i in nummis Romanorum navis
a scilicet in Italiam advectus dice-
ur) & Janus bifrons conspicitur ^f.
ano in regni societatem adscitus
hines agrestes ad cultum humani-
orem

acr. Sat. I. c. 8. b *Vid. Apollodor. Biblioth.*
I. c. Ovid. Fast. I. vs. 237. Virg. Aen.
II. vs. 319. d *Er. Junius not. ad Tertull.*
spectac. c. 8. Voss. Idol. L. I. c. 8. & 18.
Genes. III. 10. f *Ovid. Fast. I. vs. 239.*
Etant. de fals. rel. I. c. 13.

orem traduxit; unde sub eo *aurea* *tas* fuisse perhibebatur ^a. *Pingebatur* Saturnus ut senex decrepitus, quia: nihil est tempore antiquius ^b; falce manu tenens, quia tempus omnia cefecat; vel etiam aliquando anguis caudam sibi mordentem; qua re significabatur tempus se ipsum quasi consumere; aliquando denique infans devorans, qua re etiam *tempus eorum rerum* denotabatur ^c. In templo Saturni Romae erat *Aerarium* ^d, in eo praeter pecuniam publicam, etiam monumenta publica, & signa militia adfervabantur: quia nempe durante Saturno inviolata fides & iustitia obtinuisse credebatur ^e. Feste *Saturnalia* dictum in ejus honore celebrabatur mense Decembri ^f quinque, vel septem dies (varie enim traditur) maxima laetitia, conviviiis agitandis, muneribus passim mittendis, & feriis agendis ^g: id

om s

^a *Virg. Aen. VIII. vs. 324. Ovid. Metam. I. l. 89. seqq. Tibull. I. III. v. 35. b Ovid. l. I. vs. 234. c Id. Metam. xv. vs. 4. d Suet. Claud. c. 24. e Plut. Quaest. 1 p. m. 275. sive num. 41. f Mummus v. 43 poëta apud Macrob. Saturn. I. c. 10. g eius ap. Priscian. L. v.*

mnis civitas feriata publico edicto
 onferre se in montem Aventinum,
 e rusticari quodammodo solita
 ut ^a. Tum quoque servis, ut
 um dominis luderent, & jocaren-
 ur, concedebatur ^b: iisque ad men-
 m accumbentibus domini ministra-
 ant ^c; ut ita aurea aetas significare-
 ur, qua omnes homines ejusdem
 onditionis fuerunt. *Gladiatores* quo-
 ie in ejus honorem depugnabant,
 ia Saturnus sanguine humano placare-
 credebatur; faevus enim & terrestris
 us fuit habitus ^{d e}; imo olim hu-
 anae victimae ei immolabantur ^f:
 od apud Italos primum abolevit
hercules hominum simulacris stramine-
 substitutis, quae *Ἀργεῖς* vocabant ^g.
 cra ei fiebant capite aperto secus
 reliquis Diis ^h: nempe, quia tem-
 s omnia aperit ⁱ.

§. XVI *Rhea*, qua (ne cum *Ve- De Rhea*;
 S sta

^a *Porcius Latro declam. in Catil. c. 17. p. 158.*
^d *I. Wasse. Senec. ep. 18.* ^b *Horat. Serm. II.*
^{III. vs 4.} ^c *Auson. de feriis Rom. vs. 16.*
^{Plut. Quaest. Rom. n. II. sive p. m. 266.} ^e
^{7 n. 34. sive p. 272.} ^e *Auson d. l. v. 35.*
^{Ovid. Fast. v. vs. 627.} ^g *Fest. V. Argeos.*
^{Macrob. Sat. I. c. 10. Serv. Aen. III. v.}
^{07. i Plut. Q. R. n. 12. sive p. m. 260.}

ita confundatur) *tellus habitata* significatur, Coeli filia, Saturni uxor & soror fuit. Haec etiam *Ops* dicitur est, quia terrae munera *opem* omnibus ferunt ^a, (sed dissentit Varro *L. L. iv. c. 10.*) & festum ejus *Opalia* ^b. *Magna mater* ^c, quia tellus tanquam *mater* omnia animantia nutrit; *Mater Deorum* ^d, quia Saturni, a quo omnes fere Dii progeniti sunt, uxor fuit: & inde etiam *Domina* ^e saepe dicitur ^f. *Cybele* ^g, *Berecynthia* ^h, (vel *Berecynthia* potius & *Idaea mater* vocabatur ^k a montibus *Phrygiae*, ubi praecipue colitur: vel etiam *Cybele* vocata fuit *cubo*, quae figura omnium maximae stabilis est, sicut inter elementa, quae vulgo vocant, terra: imo *Cybele* saepe dicitur: & ubicunque appropinquat poetas *Cybelle*, aut *Cybele* media lingua legitur rescribendum esse *Cybele* voluit *Gudius ad Phaedr. L. III.*

^a Vid. *Fest. V. Opis.*   ^b *Varr. L. L. v. 3.*

^c *Varro ap. August. de Civ. Dei VII. c.*

^d *Virg. Aen. VI. vs. 784.*   ^e *Virg. Aen.*

vs. 113.   ^f *Catull. Attin. v. 13. & 91.*

Aen. III. v. 113.   ^g *Strabo L. XII. n.*

^h *Virg. Aen. VI. vs. 784.*   ⁱ *Serv. ad*

IX. 82.   ^k *Lucret. II. v. 611.*

2. 2. - Bello Punico II. monitu li-
 orum *Sibyllinorum Pessinunte* in A-
 1, ubi sub forma lapidis colebatur,
 omam arcessita fuit ^b. *Pingebatur*
 hea, sive Cybele matronali habitu
 ronam *turribus* sustinet; *clavem* te-
 ns, quia hyeme velut *clausa* tellus
 re *recluditur*; currui infidens a *leo-*
bus tracto ^c, quia materna benigni-
 te omnia, etiam ferocissima, mite-
 unt; veste picta induitur ob flores
 animalia, quibus terra quasi est ve-
 ta. *Festum* ejus *Megalesia* dictum
 lebrabatur mense Aprili ludis prae-
 oue scenicis. Ejus sacra perageban-
 r a sacerdotibus, qui *Galli* diceban-
 r a quodam Phrygiae fluvio ita di-
 o ^d; iisque praerat *Archigallus*. Hi
 furorem acti ^e vaticinabantur; &
 ipso castrabant ^f ad imitationem
 tyos cujusdam, quem cum Cybele
 amasset, eumque amore nymphae
Angaritidis irretitum invenisset, in

S 2

furo-

^a Vid. & Graev. ad Lucian. T. II. p. 895.
^b Broukh. ad Prop. III. 15. 35. Voss. de Idol.
 II. c. 52. ^b Liv. XXIX. c. 14. Ovid. Fast.
 IV. vs. 247. seqq. ^c Ovid. ib. vs. 217. ^d O-
 vid. Fast. IV. vs. 361. ^e Lucan. I. vs. 561.
^f Juven. VI. vs. 513. Ovid. in Ibis vs.
 453.

furorem egerat, ita ut ipse sibi gentalia ferro demeteret. In ejus factum *tympana & cymbala* adhibebantur, quod *Rhea* his instrumentis adhibitis Saturnum prohibuerat, ne Jovis vagitum eum pareret, exaudire posset. Immolabatur ei bos, vel ^b *porca facta* ^c, ut terrae foecunditas significatur. Arbor vero ei sacra erat *pinus*, in quam quoque *Atym* mutatum fuisse fabulabatur ^d.

De Genio, §. XVII. *Genius* dicebatur *Naturae Deus*, qui omnium rerum *gignendarum* vim habebat. Dicitur est antiquo verbo *geno* (qua voce utitur aliquando *Lucretius*, ut, *exempli gratia*, l. I. vs. 130.) pro *gigno*; vel quia curat ut *gignamur*; vel, quia nos *genitos* suscipit, ac tuetur ^e: credabant enim veteres unicuique honorem ^f, & etiam loco ^g suum adesse *Genium*; cuius munus esset hominem tutum, vel locum assidue tueri, eique ^{pr}:

^a *Id.* *Fast.* IV. vs. 207. ^b *Ovid.* *Fast.* IV. 630. *seqq.* ^c *Horat.* *Epist.* II. I. vs. I. ^d *Ovid.* *Metam.* X. vs. 104. ^e *V. Censo. de die natali* c. 3. *Fest.* V. *Genium.* ^f *AE.* XII. 15. *Horat.* *Epist.* II. 2. vs. 187. ^g *V. Aen.* VII. vs. 136. *Menand.* p. 260. V. 5. *ed. Cl. Clerici.*

raefidere: unde ab *Apulejo* ^a dicitur
ingularis praefectus, domesticus specula-
or, individuus arbiter, inseparabilis
estis, malorum improbator, bonorum
robator, &c. Et hinc phrasés sunt
rtae, defraudare Genium suum, hoc
st, negare naturae, quod appetit ^b ;
 ii contrarium est, *indulgere genio* ^c.
 um igitur aliquem enixe obtestari
 ellent, *per genium ejus orabant* ^d.
 ic etiam quisque *jurabat per Genium*
um, servi per Genium heri, omnes
 item Romani post perditam liberta-
 m per *Genium principis*; fustuarii
 pena ^e in pejerantes constituta: mu-
 eres vero & ancillae per *Junonem su-*
n ^f, vel *herae suae* ^g jurabant. Ple-
 que autem duos Genios, alterum
 onum ^h, alterum malum hominibus
 lesse credebant ⁱ; quorum ille ho-
 ines ad bonum, hic ad malum im-
 elleret: & hi sunt, qui in monu-
 entis sepulchrorum *Dii Manes* vo-

S 3 can-

De Deo *Secratis*. ^b *Terent. Phor. A. I. 5. I.*
^c *Persius S. V. vs. 151.* ^d *Horat. Epist. I.*
VII. vs. 94. ^e *l. 13. §. ult. ff. de jurej* ^f *Pe-*
tron. c. 25. Tibull. IV. XIII. v. 15. ^g *Ju-*
ven. II. vs. 98. ^h *Serv. ad. Virg. Aen VI.*
vs. 747. ⁱ *V. Plutarch. Bruto p. m. 1000.*

cantur ^a. Colebatur saepe Geni
sub forma serpentis ^b; & aliquando
juvenili, aliquando rursus senili form
effingebatur. Sacra ei fiebant nata
potissimum cujusque die ^c floribus
vino ^d, & unguentis ^e, & ture † qu
incongruum videbatur cum sanguin
placare, qui vitae auctor erat: aliqua
do tamen etiam porcum ei immol
bant ^f, nisi hic ad convivium potius f
erit. Graeci *Δαίμονα* bonum Genium v
cant: & ita in conviviis ultimum p
culum, quod in ejus honorem sum
batur, dicebatur *Αγαθού δαίμονος*

Geniis affines fuerunt *Penates*
Lares: ita enim dicebantur Dii, c
prae aliis eligebantur pro lubitu,
ex Diis magnis, vel ex Majorit
defunctis ^h, vel ex aliis Heroibus
(quemadmodum *Alexander Sever*
Imperator etiam *Abrahamum*, *Ch*
ristum, & *Orpheum* in larario suo c
luisse legitur) ut uni alicui regio
uri,

^a V. Sancti. Minervam p. m. 611. & ibi Cl.
rixon. ^b Virg. Aen. v. vs. 95. ^c P.
Sat. II. vs. 3. ^d Horat. Epist. II. I.
144. ^e Tibull. II. 2. v. 5. † *Id.* IV. 2.
9. ^f *Id.* Od. III. n. 17. ^g Vid. Aelin.
H I. 20. ^h Serv. ad Aen. VI. v. 152. i l.
Lamprid. Alex. Sev. c. 29.

rbi, (unde *πολιῆχοι θεοί* ^a Graecis
 icuntur) aut familiae praecessent.
 dicti sunt *Penates* ^h, quia in *penitiss-*
ima sive *intima* aedium parte, ubi
Penus adservabatur, colebantur; un-
 e etiam *penetrales* ^c fuerunt dicti,
 t sacraria eorum *penetralia* ^d. *Lares*
 ero dicuntur ab Etrusca voce *Lar*,
 uae *Principem* ^e, sive *Praesidem*,
 ἢν προσάτην, notat: inter quos &
Penates haec differentia fuisse videtur,
 uod *Lares* proprie dicuntur, qui
 ni alicui familiae ^f, *Penates*, qui
 rbi cuidam vel Reipublicae prae-
 unt; (qui etiam *Publici* vocantur,
 t Romae in Capitolio colebantur ^g)
 cet saepe hae voces confundantur.
 rant autem *Lares* haereditarii fami-
 is, unde *patrii* dicuntur Virgilio ^h,
 Graecis vero *θεοὶ πατρῶοι*, *γενέθλιοι*,
οἰκισιοί, *μύχιοι*, *ἔρκιοι* ⁱ: & quisque
 omi suae in *larario* ^k, vel aedicula
 uadam sacra ^l, parvas eorum ima-

S 4 gun-

Poll Onom. I. c. I. n. 24. b Cic. de N. D.
 II. c. 27. c Senec. Theb. vs. 340. d Fest.
 hac V. e Vid. Liv. IV. c. 9. II. 17. f Ju-
 ven. XII. vs. 89. g Liv. III. c. 17. h Aen.
 IV. vs. 599. i Dion. Halic. I. c. 67. k Lam-
 prid. d. l. l Juven. VIII. v. 110.

gunculas habebat cereas ^a, canin
 pelle vestitas, & *canem* juxta se ha
 bentes ^b, qui *aedium custos* habetur
 Ante eas imagines ignem perpetuū
 alebant; & quia in *atriis* aedium fer
 erant locatae ipsa *atria* inde denomi
 nari potuerunt ^c, quod ex fumo *atr*
 fierent: & majorum imagines, qua
 in *atriis* servabantur, *fumosae* inde di
 ctæ videntur apud Juvenalem viii
 vs. 8. Hasce imagines floribus &
 fertis exornabant ^d, quæ diebus fe
 rtis renovabantur ^e. Et quisque qui
 dem in aedibus suis talia sacrararia ha
 bebat ^f, ubi sacra hæreditaria cole
 bant: sed maxime tamen proceres
 quemadmodum simile quid hodie
 apud Pontificios obtinet ^g. Offere
 bant laribus frugum primitias, &
 porcum iis immolabant ^h. Peregrini
 autem abeuntes, vel inde redeuntes
 Dec

^a Juven. l. prox. d. ^b Ovid. Fast. v. vs. 13
 seqq. ^c Isid. Orig. xv. c. 3. ^d Plaut. At
 tul. Prolog. vs. 14. & A. II. S. VIII. vs. 14
^e Juven. d. l. ^f V. Cic. Verr. vi. c. 2. seqq.
 & omn. not. ad Petron. c. 29. p. 108. ed. C
 Burm. ^g V. Cic. Famil. x. III. n. 2. & i
 Manut. ^h Horat. Od. III. XXIII. vs.

teos Penates salutabant ^a. *Compitalia* Laribus erant sacra; & in eorum honorem festum *Compitalia* diuini celebrabatur ^b. Denique *Penates* & *Lares*, qui *aedibus* praesunt, saepe pro *ipsis aedibus* ponuntur ^c; etiam *Lar* singulari numero pro *interiore parte* domus ^d. *Mater Larum* dicebatur *Lara*, vel *Larunda* ^e: etiam *Mania*; nisi haec forte eorum avia fuit ^f.

§. XVII. Quae de inferis narrantur sapientiores veterum pro fabulis habuere ^g; licet tamen animae immortalitatem minime negarent. Verum tamen nobis ea paucis explicanda veniunt. *Pluto* itaque *inferorum Deus*, Saturni etiam filius, dictus est Ἔ πλάστῃς , hoc est, a *divitiis*; quia *divitiae* in inferioribus terrae partibus latent, unde Latinis etiam *Dis* S 3 dici-

De Plutone,
& Proserpina,
sive Hecate.

^a Terent. *Phorm.* A. II. S. I. vs. 81. Plaut. *Amerc.* A. V. S. II. v. 24. ^b Ovid. *Fast.* v. vs. 140. ^c Virg. *Aen.* VIII. vs. 123. ^d Ovid. *Fast.* I. vs. 136. ^e Auson. *Technop.* p. 480. *Lactant.* de fals. rel. I. c. 20. ^f Varro de LL. VIII. 38. *Fest.* vel Paulus potius, *Maniae.* ^g Horat. *Serm.* I. IV. vs. 16. *Sic. pro Cluent.* c. 61. & *Tusc. Quaest.* L. I. c. seqq.

dicitur ^a. *Orcus* etiam dictus est *urgendo* ^b, quia omnes ad mortem *urgēt*; vel potius ab Hebraica voce **אֶרְקָא**, hoc est, *terra* ^c: licet *Orcus* pro ipsa *habitatione defunctorum* ^d saepius fumatur. Saturni, ut *xi*, & *Opis* filius fuit; & in *forone* universi *inferos* obtinuisse ^e; *plenum* in *defunctos* imperium *exercere* credebatur: unde *Jupiter infernus* & *Stygius* dicitur ^f a *Styge* paluce *infernali*: quemadmodum *uxor eius Proserpina Juno Profunda* ^g, & *Inferus Jupiter* etiam *Magicus*, ut quidam *gunt* apud *Virgilium in Ceiri vs. 3*. *Pingebatur Pluto* folio *insidens*, *terrore* vultu ^h, *sceptro* & *corona* ex *erone* insignis; *clavem* etiam *habebat* quia *inferorum* *custodiam* gerit ⁱ. *Etima* ejus fuit *taurus* ^k.

Plutonis ergo *uxor Proserpina* *Jovis* & *Cerere* *filia*, quam ex *Serone*

^a *Virg. Aen. VI. vs. 269. Cic. de N. D. I. c. 26.* ^b *Cic. in Verrem. L. IV. c. 50. Fest. V. r. cus.* ^c *Jerem. x. n. II. Voss. Etymol. d. g.* ^d *Aen. VI. vs. 269.* ^e *Juven. XIII. vs. 7.* ^f *Senec. Herc. Fur. vs. 47. Virg. Aen. VI. vs. 252.* ^g *Claud. de rapt. Prof. I. vs. 2. l. Sylv. II. I. vs. 147.* ^h *Claud. d. l. vs. 2.* ⁱ *Pausan. Eliac. pr. c. 20.* ^k *Virg. Aen. I. vs. 253. l. Juven. XIII. vs. 50.*

rapuisse dicitur : Cereris tamen precibus effectum fuisse fingunt, ut sex mensibus apud maritum in inferis, & reliquis apud matrem in coelis egeret ^a : qua re significabatur senem hyeme terra latens aestate prompere; per hanc enim Deam *foecunditatem terrae*, vel forte ipsum senem ^b notabant. Eadem *Libera* est *Acta* ^c, & *Baccho* socia jungitur apud *Audian.* de rapt. Pros. L. I. v 16. Haec etiam in mortuos imperium habere ^d, & morti proximos tondere debebatur antequam mori possent ^e. Eadem etiam *Hecate* ^g dicitur, & tumpepe cum *Diana* & *Luna* confunditur ^h; ac fingitur triplici capite, eorum scilicet ⁱ, canis ac hominis; quia in suam tribus locis exierit, in coelum nempe; in terris, & apud inferos. *Propheticis* etiam praesse credebatur ^k; socia Lunam in herbas, quibus venentia exercebant, despumare ^l, atque ita

^a Ovid. Metam. v. vs. 566. ^b Cic. de N. D. II. 26. ^c Cic. Verr. L. IV. c. 48. ^d Tibull. III. El. v. vs. 5. Horat. Serm. II. v. vs. ult. ^e Virg. Aen. IV. vs. 699. ^f Ibid. VI. vs. 247. ^g Vid. Horat. Od. III. 22. ^h Virg. Aen. IV. vs. 512. ⁱ Horat. Serm. I. VIII. vs. 33. ^k Lucan. VI. vs. 505

ita vim quandam magicam iis adde-
putabant. *Triviis* etiam praecerat,
in iis colebatur ^a; ac inde *Trivia*
Graecis ^b τριодιτις, τριμεροφθ, τρι-
πεδωπος, dicitur ^c. Et Athenis
triviis ditiores certo tempore co-
nam Hecatae apponebant a paup-
ribus diripiendam ^d. *Immolabat*
ei vacca sterilis ^e; vel etiam canis
quia canum ululatu spectra, quae in-
mittere credebatur Hecate, fugi-
credebant.

Reliqua inferorum numina, quae
non ita multum ad institutum nostrum
faciunt, silentio transibimus: r-
quod paucis verbis de *Parcis* & *Fur-*
monendum est.

Parcae juxta plurimos, & mag-
quidem nominis grammaticos veter-
ita dictae sunt κατ' ἀντιφρασιν, quae
nemini parcant ^g: sed cum ea sit r-
rum inscitiae asylum, verius cum *V-*
sio & *Ful. Caes. Scaligero* ^h dicas a *pa-*
cendo esse dictas, quia *parcant*: u-
en-

^a Vid. Virg. *Aen.* VI. vs. 610. ^b Athen. VII. *Deipnos*. ^c Catull. *carm.* 35. ^d *Stroph. Plut.* v. 594. seqq. & ibi Schol. ^e *V. Aen.* VI. vs. 251. ^f Ovid. *Fast.* I. vs. 3. ^g *Isidor.* VIII. c. II. ^h *Poëtic.* III. c.

nim tantum dicitur filium vitae inci-
ere; duae vero, altera vitam dare,
tera vitam continuare: nisi a *parti-*
do dictas velis, quod fortem homi-
bus *partiantur*, quemadmodum Grae-
s ἀπὸ τοῦ μεῖρειν Μοῖραι dicuntur. Fue-
nt autem tres sorores Jovis & *The-*
tidis ^a, vel etiam folius *Noctis* ^b fi-
le; *Clotho* dicta a verbo κλώω, *neo*,
ia stamen ducit, eaque homines in
viam vocare credebatur: *Lachesis* a
ἐλάχω ^c, *sortior*; quia humanae vi-
te *sortem* praefinit; & *Atropos* dicta
a verbo τρέπω, *verto*, & ab α privati-
v; quod scilicet *verti*, sive *flecti* ne-
quiret, eaque filum vitae incidere
debat.

Furiae, sive *Dirae* itidem tres fue-
re, *Eumenides* etiam & *Erinnyes* di-
cte. Nomina earum fuerunt *Alecto*,
Tiphone & *Megaera*. Iisque nihil ali-
ud significabatur, quam impios sce-
lentosque continuis & furdis consci-
entiae flagellis caedi ^d; quemadmo-
dum elegantissime id deducit Cicero
pro *Roscio Amerino* c. 24.

§. XIX.

^a *Homod. Theog.* vs. 904. ^c *Ibid.* vs. 217. ^c *Aor.*
^b Ἰλαχον. ^d *Juven.* XIII. vs. 195.

De Baccho,
ejusque co-
mitibus.

§. XIX. *Bacchus*, sive *Liber*,
ni Deus, Jovis & *Semeles* filius, id
miro modo natus, ut apud Myth-
graphos late videri potest ^a. Dicitur
ab Hebraeo verbo *Bacchab*, quod
julare notat: quia illud in sacris es-
usitatum erat. *Bochartus* ^b vero
ctum fuisse vult quasi *Bar-Chus*, hoc
est, *Chusi filius*; unde eundem *Ni-*
rothum fuisse putat ^c. *Liber* autem
& *Liber Pater* Latinis dicitur ^d, quia
vinum homines curis *liberat* ^e:
κατ' ἐξοχὴν Jovis liber, hoc est, *ju-*
us: vel denique melius a Gr. *λεῖψ*
libo, *stillo* ^f. *Dionysus* dicitur a *Δ*
hoc est, *Jovis* (subaudi *filius* ^g)
Nysa insula, in qua educatus dicitur
Lenaeus ^h, ἀπό τῆς ληνῶν, quod *tor-*
laria scilicet vino ex uvis exprime-
invenisset ⁱ. *Pingebatur* *Bacchus*
re puer, quia vinum immodice si-

a Vid. & Ovid. *Metam.* III. vs. 310. b *de*
leg. 1. c. 2. c Vid. *Ampliss. vander Me-*
de die mundi Diss. II. p. 526. d *Macrob. a-*
turn. 1. c. 19. e *Horat. Od.* II. II. v. 7
& *Epist.* 1. 5. vs. 16. f *V. Cl. Perizo*
Santl. Min. p. m. 569. g *Lucian. in*
Dial. h *Tibull.* III. 6. v. 38. i *Ser-*
Virg. Georg. II. vs. 4. & *clarius. ad Am.*
vs. 214.

imptum sapientiam hominibus au-
 rt; vel etiam adolescens coma-
 is ^a, formosus & nudus, quae
 nnia vini naturam notant: *cornutus*
 iam plerumque fingitur, quia vi-
 um homines ad *audaciam* impellit ^b,
 ius symbolum sunt *cornua*: vel,
 ia prisci mortales cornibus boum
 debant ^c: *hedera* coronabatur ^d,
 ia ea planta ebrietatem arcere cre-
 batur: *thyrsus* manu gestat, hoc
 , *hastam hedera* ^e, vel *pampinis*
convolutam; quam *gravem* vocat
 oratus ^f, quia magnam potestatem
 exercere credebatur; quemadmo-
 n etiam dicebant, eum universum
 ientem domuisse ^g: & hinc *thyr-*
aptissima translatione pro *quovis*
culo, vel *impetu* ponitur ^h. *Cur-*
ejus a tigribus ⁱ, aliquando vero
 onibus, vel lyncibus trahebatur;
 , quia vinum ferocissimos quosque
 do-

bull. I. IV. vs. 37. Senec. Oed. vs. 404. &
 Appol. I. 751. b Ovid. Art. Am. I. vs.
 9. Horat. Od. III. 21. vs. 15. seqq. c Vid.
 ff. de Idol. L. III. c. 71. d Ovid. Fast.
 . vs. 767. e Id Metam. III. vs. 667 f Od.
 19. vs. 8. g Ovid. Fastor. III. vs 729.
 Lucret. I. vs. 921. i Hor Od. III. 3. V.

domat ^a; vel, quia homines feroces reddit.

Comites Bacchi erant *Nymphae*, *Satyri* ^b & *Silenus* ^c, qui ejus praetor fuisse dicebatur: tum mulieres *briae* & *furentes*, quae *Bacchae* ^d, *Maenades* ἀπὸ τῆς μαινέσθαι, hoc est a *furendo* dicuntur: ut etiam *Thyades*, a *θύω*, *impetu feror*, *ruo*. *Sacra* ejus *Bacchanalia*, quae etiam *Dionysia* & *Orgia* vocantur, Romae olim omni genere turpitudinis fuisse celebrata ^e; donec A. V. 567. ex *Senatus-consulto* prohibita sunt ^f. *Orgia* etiam dicta sunt ἀπὸ τῆς ὀργῆς, a *furore*: licet ea vox pro quibus saepe *sacris* ^g, *arcanis* certe, ponatur: ut pro *sacris Musarum* ^h, pro *sacris Cereris* ⁱ, pro *sacris Cybeles* ^k. *Stimulum* autem *Bacchi* legitimum *Liberalia* dictum est, quo ei *liba* ex *melle* offeriebantur; quia etiam *mellis* inv-

a *Horat. Od. II. 19.* b *ib. d. l.* c *Sen. d. v. 424.* d *Horat. Od. III 25. v. 15.* e *Horat. Od. II. XIX. v. 9.* f *Juven. II. v. 3.* g *Vid. omn. Liv. XXXIX. c. 8. seqq.* h *ad Virg. Aen. IV. v. 309.* i *Vid. Juven. II. v. 91.* k *Aristoph. ἐν Βατράχ. v. 355.* l *Herod. V. c. 61.* m *Strabo L. XVII.*

or habitus fuit ^a. *Immolabatur* ei
ircus, vel caper; quod animal viti-
us nocere solet ^b.

Bacchi & Veneris filius erat *Pria-
us* ^c, hortorum custos ingenti virili
membro insignis ^d; quo forte impu-
entia, quae ex ebrietate & illegiti-
nae Veneris usu consequi solet, de-
otatur. Statuae ejus vertici etiam
rundo ad terrendas volucres addeba-
it ^e.

§. XX. *Sol* idem quidem est qui *De Sole*.
pollo, & propterea pleraque ad
am pertinentia, ubi de Apolline a-
ebamus, dicta sunt; sed in theologia
amen gentili distinguuntur: cum e-
im inter selectos Deos refertur *Sol*
icitur fuisse filius *Hyperionis* ^f fra-
is Saturni & *Thiae* ^g; vel juxta
Iomerum *Hyperionis* & *Euriphæes-*
e ^h: & ipse etiam interdum *Hyper-*
z dicitur ⁱ. Hujus & *Tethyos* filia
edita fuit *Aurora* ^k; unde etiam

T

Hype-

Ovid. Fast. III. vs. 735. b *Horat. Od. III.*
8. *Ovid. Met. xv. v. 114.* c *Fast. I. v. 357.*
c *Tibull. I. IV. 7.* d *Horat. Serm. I. VIII.*
init. e *Ibid. v. 4.* f *Claudian. de rapt. Prof.*
II. vs. 44. g *Hesiod. Theog. vs. 371.* h *Ho-*
mer. hymn. in Solem. i *Ovid. Fast. v. vs.*
383. k *Hesiod. l. d.*

Hyperionis dicitur ^a, quia scilicet Solem praecedens quasi ex eo nascitur. *Pingebatur* Sol juvenili forma, capite radiis cincto, currui insidens a quatuor equis volucribus tracto ^b. Immolabatur ei *equus* ob cleritatem ^c; quod tamen an apud Romanos obtinuerit dubito: apud Lacones certe factum & apud *Aethiops* ob velocitatem quod drigae albae ei sunt oblatae ^e.

De Luna.

§. XXI. *Luna* quoque eadem quod dem est, quae *Diana* ^f, sive *Proserpina*: cum vero inter Selectos Deum numeratur *Hyperionis* filia *Solis* minor dicitur ^g. Veterum autem superstitio credebat eam, cum deficit, incantationibus magicis affligi: ideoque pelvibus aeneis aliisque rebus magni sonum excitabant ^h, ne eas audire possent: eamque superstitionem apud varias Orientis gentes obtinere hodie itinerariorum scriptores testantur. Ius currus a duobus duntaxat equis trahebatur ⁱ. In Palatino monte ter plu

^a *Ovid. Fast. v. vs. 159.* ^b *Ib. Met. II. 153.* ^c *Id. d. Fastor. l.* ^d *Pausan. Lacon. c. 20.* ^e *Heliod. Aeth. L. X.* ^f *Vid. Valde L. L. IV. 10.* ^g *Claud. d. l. v. 45.* ^h *Sven. VI. vs. 442. Plin. H. N. II. 6. 12.* ⁱ *Met. Nil. Astron. v. vs. 3.*

lum habuit Luna, ubi nomine *No-
ilucae*^a colebatur; & item alterum
Aventino^b.

DE DIIS MINORUM GENTIUM.

§. XXII. *Dii Minorum Gentium*^c *De Diis mi-
norum gen-
tium.*
erunt *Indigetes*, *Semones*, *Virtutes*
Affectiones animi & similia; quibus
objungemus Deos quosdam *Peregri-
s Romae cultos.*

Dii Indigetes (Gr. *παρεγσειγαπλοι*^d,
asi *adscriptitios* dicas) sunt, qui pro-
merita & virtutem in Deos sunt
lati^e; & *Heroës* etiam dicuntur.
Indigetes autem sunt dicti, quod in
diis^f, five inter Deos agerent; vel
tius ab *indigetando*, hoc est, invo-
cando^g. Ex his celebriores tantum
censebimus; *Quirinum* scilicet,
Merculem, *Castorem* & *Pollucem* &
Janeam.

T 2 §. XXIII.

^a Vid. Horat. Od. IV. VI. n. 38. ^b Ovid Fast.
III. vs. 884. ^c Vid. Ovid. in Ibin. vs. 79.
^d Lucian. Jove Trag. p. 140. ed. Graev. ^e Ho-
rat. Od. III. 2. vs. 9. Cic. de LL. II. c. 8.
^f Serv. ad Virg. Aen. XII. vs. 794. ^g Ma-
crob. Saturn. I. c. 17.

De Quiri-
no.

§. XXIII. *Quirinus* dictus fu
Romulus, Urbis Romae conditor
postquam inter Deos relatus esset ^a
vel a *Curibus* Sabinorum oppido; un
de omnes Romani *Quirites* sunt dic
postquam Sabini in civitatem recep
sunt; vel a voce *Curis*, quae Sabin
hastam notabat, quia magnus bellator
fuerat Romulus, & quod *hasta* olim
praecipuum quidem telum, quo in
bello utebantur, fuit. Hic cum aspe
rius regnaret concionem ad populum
habens, cum subito ingens tempestas
exorta esset, a Senatoribus dicitur de
scriptus ^b; qui deinde, ut caedis in
vidiam a se amolirentur, *Proculus*
quendam subornarunt, qui juraret
Romulum in coelum euntem vidisse
eumque jussisse, ut sibi divini hono
res fierent ^c. Hinc templum ei ex
structum est, & sacerdos ei proprius
constitutus, qui *Flamen Quirinalis* e
dictus. Festum autem, quod men
Februario in ejus honorem celebrabi
tur ^d, dicebatur *Quirinalia*. Uxor
Romuli *Hersilia* etiam in Deos rel
ta

^a Ovid. Fast. II. vs. 475. seqq. ^b Flor. I. c.

^c Liv. I. c. 16. ^d Ovid. d. l.

a, & *Hora dicta est* ^a.

§. XXIV. *Hercules Jovis in Am-* *De Hercule.*
bitryonem mutati, & Alcmenae ^b *The-*
anae uxoris Amphitryonis filius Eu-
ystheo Mycenarum Regi propter odi-
um novercae suae Junonis servire co-
ctus est; & duodecim labores (sive
erumnas ^c, ut proprie vocant) ab
 o impositos exantlassē dicitur ^d:
 uanquam etiam plura alia egregia fa-
 inora perpetraverit; sed quae eo no-
 mine *aerumnarum* non comprehen-
 untur, quia non fuerunt illi ab Eu-
 ystheo imposita. Fuit autem Her-
 cules revera vir aliquis fortissimus,
 el potius fuerunt viri hoc nomine
 lures ^e; sed Graeci suo more omni-
 n illorum res gestas uni suo Hercu-
Thebano adscripserunt. *Pingitur*
 go tanquam vir robustus, clavam
 extra manu gerens, & indutus exu-
 as leonis, quem interfecerat, *Ne-*
eeaei. Romae variis cognominibus
 ultus est, & inter alia nomine Her-

T 3   culis

Id. Met. XIV. vs. ult.   *b Vid. Plaut. Am-*
phitr.   *c Cic. de Fin. II. extr.*   *d Auson.*
Eidyl. l. XIX. v. etiam Lucret. v. vs. 22. Marti-
al. IX. n. 103.   *e Tacit de mor. Germ. c. 34.*
Cic. N. D. III. c. 15. seqq. Serv. ad Aen.
VIII. 564.

culis *Musagetis*, five *Herculis Musarum* ^a, hoc est, *Musarum ducis*; quae fortitudo Musis, five doctrinae studijs, quietem praestat; vel, ut verius loquamur, praestare oporteret inter arma enim fere silent Musae. *Sancus* etiam, vel *Sanctus* ^b, & *Sanctus pater* proprio quodam nomine Romanis, vel Sabinis ^c est dictus: a quoque idem etiam *Dius Fidius* dictus videtur, tanquam τῶ Διός, hoc est, *Jovis filium* dicas ^d: *D* enim & *L* litterae apud veteres saepe permutantur *Theauris* quoque praecerat ^e; unde qui divites fieri cupiebant, decimam bonorum suorum partem ^h *Herculi* consecrabant, quod dicebant *pollucere* ⁱ; & epulum quod hujus decimationis causa populo dabatur ^k, dicebatur *polluctum*; unde etiam *pollucere*

a *Suet. Aug. c. 29. Vid. Vaillant. de fam. R. Pomponia n. 11.* b *Propert. IV. 10. vs. Cic. pro Sext. c. 68.* c *Varr. L. L. IV. d. Fest. V. V. Medius Fidius: Varr. de L. IV. c. 10.* e *V. Vossium de permut. liter. f Horat. Serm II. VI. vs. 12. Pers. II. v. g l. 2. §. 2. ff. de pollicitat.* h *Plaut. Bac. IV. IV. vs. 15.* i *Id. Stich. I. III. v. Macr. Sat. III. c. 12.* k *Locus notand. Cic. de Off. II. c. 17. d. l. 2. §. 2. ff. de poll.*

Pag.
290.

F.A.R.I.

Pag.
293.

G.A.R.I.

Pag.
295.

S.C.

Pag.
295.

CONSECRATIO

is ^a coena pro *opipara* ponitur ^b. E-
 us sacris interesse mulieribus non li-
 cebat, quod olim Herculi fitienti a-
 quam negassent ^c. Peragebantur ea sa-
 cra (quae aperto capite fiebant ^d) a
 propriis Herculis sacerdotibus *Potitiis*
 nempe & *Pinariis*, quae duae nobiles
 Romae gentes erant, quarum proge-
 nitores ipse Hercules sacra sua docuif-
 se dicebatur ^e: postea vero A. U. 441.
 extincta gente *Potitiorum* ^f (a qua
 ipse Deus manifestam poenam exe-
 gisse credebatur, quod haec sacra ad
 humile servorum ministerium transtu-
 lissent) ea sacra a *Pinariis* tantum, &
 servis publicis, qui in locum *Poti-*
tiorum substituti fuerant, peracta
 sunt. *Arbor* Herculi sacra fuit *Pol-*
ulus ^g.

§. XXV. *Castor & Pollux*, five *Castor* &
Πόλλυξ, hoc est, *Jovis filii* inter a-
Pollos etiam Romae culti sunt. Hi, ut
 plures auctores sunt, ex Jove in cy-
 gnum mutato, & *Leda Tyndari Spar-*

T 4

tano-

Plant. Rud. v. III. vs. 63. b *Macrob. Sa-*
turn. III. c. 17. c *Id. I. c. 12. Propert. IV.*
IX. 69. d *Id. III. c. 6.* e *Virg. Aen. VIII.*
vs. 269. f *Liv. IX. c. 29. Val. Max. L. I. c.*
I. n. 17. g *Virg. Ecl. VII. vs. 61.*

tanorum Regis ^a uxore fuerunt pro-
geniti : alii vero Pollucem & *Hel-*
nam, quae *Menelai* (hic etiam Spa-
tae Rex fuit) uxor erat, Jovis; *C-*
storem vero & *Clytemnaestram*; quae
Agamemnoni Mycenarum Regi nupsi-
Tyndari liberos fuisse volunt : cer-
Oebalii dicuntur ^b; & *Therapnaei* ^c
locis *Laconiae*, cujus regionis capi-
fuit Sparta. Cum autem Castor mo-
tuus esset, Pollux divino femine na-
tus immortalitatem suam cum eo pa-
titus fuisse dicitur ^d; ita ut alter
semestribus; vel, ut alii, diebus
apud inferos agerent : quod ideo
ctum est, quia in fidus Geminorum
translati esse dicebantur, quorum du-
alter oritur, alter occidit. Eorum
sidera conjuncta nautis periclitantibus
salutem adferre putabant ^f; unde
Graecis *σωτήρες* sunt dicti ^g; si ve-
unica tantum stella appareret, exitum
portendi credebant ^h; unde fae-
naves ab iis demonabantur ⁱ. Hinc pl
ru

^a *Horat. Od. I. XII. vs. 25.* ^b *Stat. Sylv. II. v. 10.* ^c *Id. Theb. VII. v. 793.* ^d *Virg. Aen. VI. vs. 121.* ^e *Lucian. Deor. Dial. I. c. 30.* ^f *Horat. Od. I. XII. vs. 27.* ^g *Aelian V. Hist. I. c. 30.* ^h *Senec. Quaest. Nat. I. c. 1.* ⁱ *D. Lucas Actor. XXVIII. 1.*

umque *pinguntur* stellam in *Pileis* quos *Laconum* more gestant ^a, licet lii dicant eos pileos representasse didiam partem ovi, ex quo nati fiuntur ^b) habentes, equis albis indentes; quia saepe in praeliis ita conspecti dicebantur ^c. Castor *equis*, collux maxime *pugilatu* nobilis fuisse dicitur ^d. Romae ei templum primus exstruxit *Postumius Dictator* ^e. U. 257. cum crederentur bello Latino pro Romanis pugnasse: & licet illud amborum esset, tamen *Caeris* folius dicebatur ^f; unde jocus *ibuli*, quando Aedilis cum Caesare unum solum communium ad ludos pensarum gratiam apud Populum sperere videret, dicentis, *sibi idem enimisse quod Polluci*. Ut enim geminis aedibus in foro constituta tantum *Castoris* vocaretur: ita suam *Caerisque* munificentiam, unius *Caesaris* ^g. Imo ambo aliquando *Castores* nunc dicti, τὸ Κάστορε ^h. Jurabant

T 5   muli-

Vid. Meurs. Misc. Lac. I. c. 17. Catull. carm. ad Contub. sive 35. b Tzetzes ad. Lycophr. vs. 506. c Flor. I. c. 11. Val. Max. I. c. 8. n. 1. d Horat. Serm. II. I. vs. 26. e Liv. II. c. 20. & 24. f Juv. XIV. vs. 260. g Suet. Jul. c. 10. h Scalig. ad. Catull. carm. 4.

mulieres Romanae per Castorem,
ri per Herculem, utrique per Pol-
cem ^a.

Aeneas.

§. XXVI. Sed huc vel praecipue
referendus fuerat Aeneas: qui flum-
ne *Numicio* merfus in Indigetum
Deorum numerum receptus est: Sed
de quo pauca sequentibus temporum
monumentis inveniuntur.

*Imperatores
in Deos
relati.*

§. XXVII. Ad Deos Indigetes
tiam sunt referendi *Imperatores in Deos
relati*; quorum primus fuit Julius
Caesar ^c; tum Augustus ^d, & reliqui
deinceps omnes etiam *Christiani*
Gratianum Imperatorem usque; quod
ex veteribus Inscriptionibus (V. *Ulpianus
On. Panvinium de Civitate Romae*
c. 28. edit. Cl. Graevii in Thesaurio
Tomo I.) manifestissimum est. Ibi
erat haec ἀποθέωσις ingenti por-
cum cadavera eorum cremarentur in
Campo Martio, & tum statim in
mines ^e, & *Sodales* ^f five *Sacer-
dotum collegia* accipiebant: & etiam in

^a Gell. XI. c. 6.   ^b Ovid. Met. XIV. v. 7.
Tibull. II. v. 45.   ^c Dion. Hal. L. I. c. 3.
^c Suet. Jul. c. 1.   ^d Horat. Od. III: III f.
II.   ^e Suet. Jul. c. 76.   ^f Capitol. Ant.
Pio in f.

nicas, five *Sacerdotes feminas* ^a.
 ec tantum ipsi Imperatores inter
 eos referebantur; sed etiam eorum
 uores ^b, sorores ^c, filiae: &, quod
 igis mirandum est, Hadriani Im-
 ratoris amasium *Antinoum* Grae-
Alexandrini turpissima adulatione
 nsecrarunt ^d. Imo vivis illis ^e di-
 ui honores aliquando sunt exhibiti;
 Julio Caesari ^f, Augusto, Domi-
 no ^g, &c. In provinciis etiam
 gistratibus Romanis, aliisque viris
 istribus fana & arae erectae sunt,
 jam supra *Seēt. II. cap. 14. §. 14.*
 uimus: & sic postea *Druso* aras
 tutas ^h, & ad ejus tumulum a Gal-
 e civitatibus supplicatum fuisse le-
 nus ⁱ. Signum consecrationis in
 mmis Imperatorum esse *aquilam*
 lgatum est; ut in nummis Augu-
 rum *pavonem* ^k.

irut. p. cccxx. n. 10. seqq. b *Capitol. ibid.*
 . 6. c *Suet. Cajo c. 24.* d *Spartian. Hadr.*
 . 14. e *Horat. Epist. II. I. vs. 15.* f *Suet.*
Ful. c. 76. g *Martial. v. n. 8.* h *Tacit.*
Annal. II. c. 7. i *Suet. Claud. c. I.* k *Vid.*
patin. num. Imp, ex med. aere p. 325. 337.

DE DIIS SEMONIBUS.

Semones Dii dicti sunt, quasi *Semihomines*; nam veteres *hemonem* pro *homine* dicebant ^a: erant enim *Semones*, quos nec coelo adscriberent propter *meriti paupertatem*, nec terrenos deprecari vellet pro gratiae veneratione. Inter eos primum locum dabimus *Durusticis*, qui *rura*, quaeque in iis curabant.

§. XXVIII. Primum igitur habere recensebimus *Panem Arcadem*, *Pestorum* ^c & *pecoris Deum* ^d; quod *Mercurii* & *Penelopes* filius fuit habitus ^e. Hic juxta quosdam dictus est a Graeco *πᾶν* hoc est, *universum*, quia eum *totius universi* symbolum fuisse volunt, unde etiam *Flamen Dialis*, qui *Jovis* sacerdos proprius erat, eius sacris interveniebat ^f. Hinc propterea *igitur* superne humana specie ad coelestium rerum pulchritudinem notanda.

^a *Fest.* v. *Hemona*. Vid. *Enn.* p. 232. ed. *Ne-*
^b *Fulgent.* de *prisco* *Serm.* n. II. ^c *Virg.* *E-*
 II. vs. 33. ^d *Ovid.* *Fast.* II. vs. 271. ^e *L-*
cian. *Deor. dial.* p. 229. ed. *Graev.* ^f *Qu-*
Fast. II. vs. 282.

um; inferne forma belluina, ut ter-
 e deformitas, & inaequalitas signi-
 ficetur: cornua habet ad radios Solis,
 cornua Lunae significanda; &
 hae de his dici possent plura. Hic
 primus fistulam ^a ex arundinibus in u-
 num pastorum compegisse dicitur.
 De eo etiam *Panici terrores* sunt di-
 ct^b, qui sine causa manifesta homi-
 nis corripiunt ^c; quia ipse, cum Bac-
 cho exercitus Dux esset, hostes vano
 timore fugasse fertur: & inde *cornua*
 tributa esse quidam volunt, quod
 in aciei ordinem & cornua in-
 uenerit ^d. Cultus ejus antiquissimus
 est ^e, & ipse apud Arcades Deorum
 antiquissimus: unde saepe *Arcadiae De-*
ae, ut etiam *Lycaeus* & *Tegeaeus* a
 quibusdam Arcadiae locis dicitur ^f. Est
 enim ejus cultus ab *Evandro Arcade*
 in Italiam allatus ^g: & ipse postea *In-*
evandro ^h, ob salacitatem scilicet, ab *in-*
evandro passim est dictus ⁱ. Offerebant
 pastores in suis poculis lac & mel.

Fe-

^a Virgil. d. l. ^b Dion. Halic. v. c. 16. Polyæn.
 Strat. I. c. 2. ^c Vid. Ovid. Fast. II. v. 285.
 Polyæn. L. I. c. 2. ^e Dion. Halic. I. c.
 2. ^f Virg. Ecl. x. vs. 26. & Georg. I. vs.
 6. ^g Ovid. Fast. II. vs. 279. ^h Liv. I.
 5. ⁱ Virg. Aen. VI. vs. 776.

Festum Pani Romae celebrabatur mense Februario dictum *Lupercalia*, sacerdotes ejus dicebantur *Luperci*; quibus suo loco.

De Fauno,
& Fauna,
sive Bona
Dea.

§. XXIX. *Faunus* a multis idem dicitur fuisse, qui Pan; imo *Turneb.* *Advers.* XIII. c. 8. etiam hunc Graeco πᾶν dictum censet. Ab aliis vero hi duo distinguuntur. Dicitur est, vel a *fando*; vel potius a Graeco verbo φάω, vel φάω, quod idem notat; quia vaticinia multa edisse credebatur^a, *Pingebatur* eadem fere forma ac Pan; & similiter *Venerem* admodum pronus esse credebatur^b, ut etiam totum hoc genus caprinum; quod ideo fictum est, quod generandi vim per haec numina significabant^c. Ei in lucis praecipue cura fiebant agna, vel hoedo^d. Romae praeter alias aedem habuit in insula^e Tiberina, ubi colebatur non solum Decembribus^f, & Idibus Februarii. *Faunos* etiam plurali numero^g dixerunt.

a *Vid. Virg. Aen. VII. vs. vs. 81.* b *Horat. I. III. XVIII.* c *Rutil. Numat. Itiner. I. vs. 2.* d *Horat. Od. I. IV. vs. II.* e *Ovid. F. II. vs. 193. Liv. XXXIII. c. 42.* f *Horat. Od. III. XVIII. vs. 10.* g *Virg. Georg. I. c. 10.*

mina quaedam agrestia^a, quae
ctium ludibria, sive ephialten im-
ittere credebantur^b: eosque *Pani-*
s vocare videtur Cicero de *Natura*
vor. L. III. c. 17.

Uxorem habebat Faunus, quae di-
oatur *Fatua*^c, vel *Fauna* eadem de
cussa qua maritus eam appellationem
tita. Hanc plerique *Bonae Deae*
nine a Romanis fuisse cultam vo-
let, cujus sacra in loco secreto^d,
q proprie *opertum*^e dicebatur, fie-
t a solis mulieribus; quia tanta
plicitia haec Dea fuisse dicebatur,
u post nuptias praeter maritum vi-
u nunquam conspexerit: & viri
a lo studio ab his sacris^f arceban-
u, ut picturas quoque viriles vela-
e g: licet tamen plurima flagitiose
s sacris fierent^h. *Mysteria* ea sa-
ra vocat Ciceroⁱ: & Plutarchus
u *μυστήρια*: cui etiam Dea *ἡ γυναικεία-*
Dea

Cid. Metam. VI. vs. 392. b *Plin. H. N.*
VI. c. 4. c *Justin. XLIII. c. 1.* d *Vid.*
Juven. VI. vs. 328. e *Cic. Paradoxo 4.*
f Cic. de Harusp. resp. c. 5. & 17. Suet. Jul.
c. 1. Tibull. I. El. VI. vs. 22. g *Juven. VI.*
v 340. Senec. Epist. 97. h *Juven. VI. vs.*
3. i *Ad Att. V. 21. f. VI. 1. f.*

Dea dicitur ^a. Narrant autem haec
 Faunam a marito aliquando ebriam
 fuisse deprehensam, & virgis myrtis
 ad necem caesam, postea vero ab
 eodem facti jam poenitente in Deos
 esse relatum; ideoque in sacris
 amphora vini oblecta poni solebat
 & mulieres vinum, quod ejus sacra
 bibebant, non *vinum*, sed *lac* voca-
 bant ^b. Fiebant autem haec sacra
 aedibus Pontificis Maximi (vel pater-
 us Praetoris; nam Caesar, in curi-
 aedibus ea celebrata legimus, &
 Praetor erat, & Pontifex Ma-
 ximus) pro toto *populo* ^c, unde *pater-*
ca ^d vocantur; & ipsum sacrificium
Damium ^e dicitur a Graeco *δάμιον*
 five *Dorica* dialecto *δάμος*, hoc
populus.

De Sylvano. §. XXX. *Sylvanus* etiam confunditur
 cum Fauno vel Pane confunditur
 eodem fere modo, sed *senior* plerumque
 que ^f, *pingitur*; *Pater* enim dicitur
 tur ^g: nam per omnes hos Deos

^a *Plut. Cic. p. m.* 870. ^b *Plut. Quaest. R.* 2
f. p. 268. *Macrob. Saturn. I. c.* 12. ^c *S. v.*
IX. vs. 117. ^d *Id. VI. vs.* 335. ^e *Id.*
ea voce. ^f *Ovid. Metam. XIV. vs.* 639.
rat. Epod. II. vs. 21.

im de Pane diximus) *naturam universi*, vel *materiam primam* adumbrare pluerunt; unde etiam hic deus *Sylvanus* a Graeco *ἄλν*, hoc est, *materia*, praeposito sibilo, est dictus. Erat certe etiam ruris Deus ^a, ac finium custos ^b; & a pastoribus lacte placabatur ^c, vel etiam porco ^d. Admodum quoque libidinosus dicebatur, & atronarum sectator ^e. Erat autem *Sylvanus* Genius virorum; ut *Juno* minarum; ita in lapidibus legitur *Sylvanus Augusti* ^f: & ideo soli viri faciebant ^g.

§. XXX. *Vortumnus*, five *Vertumnus*, a *vortendo*, five *vertendo* dictus est, quia in omnes formas se *vertere* posse credebatur ^h; qua re frequentem mutationem, quae in fructibus dum maturescunt, evenit, notari puto: tum etiam hominum mentes in rebus emundis vendundisque *vertere* eum posse credebant; unde

V

Vor-

a Virg. Aen. VIII. vs. 600. b Horat. Epod II.

c Horat. Epist II. I. vs. 143. d Juven.

I. v. 447. e Augustin. de civ. Dei. xv. c.

3. f Grut. p. LXIII. n. 9. 10. etc. g Ca-

do R. R. c. 83. Juven. VI. v. 447. h Pro-

rt. IV. El. 2. Ovid. Metam. XIV. vs. 765.

De Vertu-
mno & Pe-
mona.

Vortumnis natus iniquis ^a dicitur homo
inconstans & quotidie fere propositus
mutans. Hic aliquando in animum mu-
 tatus cum *Pomona* pomorum Dea
 persuadere non potuisset, ut sibi Ve-
 tumno nuberet, pristinae formae re-
 ditus vim ei inferre parabat; sed
 nihil opus fuit, nam Dea ejus pu-
 chritudine capta ultro nuptum ivit
 nec auspices mansit. Haec etiam
 proprium sibi Flaminem, qui *Pom-
 nalis* est dictus, Romae habuit.

De Pale.

§. XXX. *Pales* Deus, vel Dea
 (non satis enim certum est utrum f-
 erit; licet *Broukhufius ad Tibull.* I
 v. 29. probare conetur, eam pot-
 Deam fuisse) *pabulo* curando pra-
 fuit; eique sacra fecerunt pastores p-
 felici proventu pabuli & incolumit-
 pecoris ^d. Ejus festum *Palilia*, s-
Parilia dictum celebrabatur XI. I-
 lendas Maji, eo solemnius, (nam ja-
 ante Urbem conditam celebratu-
 fuerat ^e) quod idem dies Urbi R-
 mae natalis fuisset ^f. Eo etiam e-
 pas-

^a *Herat Serm.* II. VII. vs. 14. ^b *Ovid.* *e-*
tam. XIV. vs. 770. ^c *Virg. Georg.* III. 21
^d *Ovid. Fast.* IV. vs. 747. ^e *Plut. Romu-*
m. 24. ^f *Propert.* IV. *El.* IV. vs. 73.

astores pecora sua lustrabant ^a.

§. XXXII. *Flora florum* Dea ha- De Flora.
 ta est: sed haec insignis meretrix re-
 ra fuisse dicitur ^b, quae Populum
 omanum ingentis patrimonii sui,
 od Venerem exercendo acquisive-
 : , haeredem instituerit, ea lege, ut
 otannis in ejus memoriam festum
 lebraretur: quod cum turpe Senatui
 um esset, & pecuniam tamen ap-
 terent, finxerunt Deam quandam
 e, quae Graecis *Χλωρις* ^c, Latinis
 ra diceretur; quaeque *Zephyro*
 nto nupta a marito potestatem in
 nes *flores* acceperit: sed alii, ut
 i innui, haec omnia negant; alii
 i jam olim Sabinorum numen fu-
 volunt ^d. Hoc festum *Floralia* di-
 n celebrabatur initio mensis Maji
 ma lascivia ^e nudis meretricibus,
 cenam productis, & maxima ver-
 um petulantia ^f: licet venerando

V 2 nomi-

vid. *Fast.* IV. vs. 735. Vid. multa de Pale
 . Broukh. ad *Tibull.* I. I. 14. b *Lactant.* de
 vs. rel. I. c. 20. c *Ovid. Fast.* V. vs. 195.
 Vid. Cl. Graev. Praef. ad Tom. I. *Antiq.*
 om. Voss. de *Idol.* I. 12. *Varr. de L. L.* IV. c.
 . e *Val. Max.* II. c. 10. ex. 8. f *Vid.*
Juven. VI. vs. 249.

nomine *Flora Mater* a Cicerone vocetur ^a.

De Termino,
aliisque
Diis.

§. XXXIII. *Terminus*, qui agrorum fines tuebatur ^b, colebatur forma lapidis quadrati, vel stipitis delati, qui in finibus agrorum fixus erat. Hunc die festo coronabant, vinum juxta eum libabant, & libam ei offerebant. Romae colebatur in Capitolio simul cum *Juventa* ^c, cui ipsi Jovi, dum templum ejus definitur, cedere noluisse ^d; qua re Imperium Romanum nullos habiturus terminos, & perpetua Juventute conservaturum esse, portendi credebatur. Festum ejus *Terminalia* dictum celebrabatur extremo mense Februario, qui olim anni ultimus fuit; ita ut terminus annus *terminaretur*. Qui terminum movisset, ex lege Numae sacer erat. In ipsis etiam provinciarum finibus ara Deo Termino erectae fuisse videntur ^e.

^a In *Verr. L. v. c. 14.* ^b *Ovid. Fastor. II. v. 641. sqq.* ^c *Tibull. I. I. 15.* ^d *Juven. I. v. 31.* ^e *Flor. I. c. 7.* ^f *Vetus poet. apud Gell. XII. c. 6.* ^g *Ovid. Fast. II. v. 19.* ^h *Dion. Halic. II. c. 74.* ⁱ *Vid. Herodotus L. VII. f.*

Et multis etiam aliis rebus propria
 na numina Romani praefecerunt;
 xempli gratia, infantibus recens na-
 is aderat *Levana* ^a, cum a terra *leva-*
entur; *Cunina* ^b, cum in *cunis* jace-
 ent; *Potina* & *Edusa* ^c, quae infan-
 um *potui* & *esui* praecessent, sive *E-*
ulia & *Potica*, ut eas nominat *Do-*
utus ad Terent. Phorm. I. I. vs. 15.
 ui praeterea etiam *Gubam* Deam ad-
 t. A paullo adultioribus, cum jam
 ri inciperent, *Fabulinus* Deus ^d co-
 batur. Parturientibus praecerant *Dii*
ixii a nitendo ^e, sive a *nisu* puerpera-
 m, dum liberos in lucem edunt,
 cti: tum *Prosa* & *Postverta* ^f, quae
 onum vel malum infantis in utero si-
 m efficere credebantur: *Natio* Dea,
 ae partus matronarum tueretur ^g.
 iuptiales *Dii*, praeter *Hymenaeum*, eti-
 a fuerunt *Domiducus* ^h, *Fugatinus* ⁱ,
 iriplaca ^k. Sic in aliis actionibus
 ant Dea *Murcia* ^l, quae homines
 urcidos, hoc est, *nimis desidiosos*

V 3 red-

August. de Civ. Dei IV. c. 2. ^b *Ibid.* ^c *Var-*
ro ap. Non. c. II. vs. 310. ^d *Id. Ibid. VII.*
2. 56. ^e *Festus.* ^f *Gell. XVI. c. 16.* ^g *Cic.*
de N. D. III. 18. ^h *August. de C. D. IV.*
16. ⁱ *Ibid. c. II.* ^k *Val. Max. II. c. I.*
x. 6. ^l *August. d. l.*

redderet; *Horta* ab *hortando*^a, *Strenua* a *strenuitate*^b, *Vacuna* a *vacando* dicta^c. Porro ab erroribus *Viarum* Dea *Vibillia* liberat: in tutela furum *Orbonae orbati* liberis parentes: in tutela *Naeniae*, quibus extrema tempora. *Averruncus* dictus fuit ab *averruncando*^e, sive *avertendo* mala: vel potius Dii omnes, quos Graeci dixerunt *Αποπομπάις*, *Αποτροπαίς*, *Αλεξικακίς*, *Σωτήρας*^f, *Averrunci* sunt ceteri: licet hoc forte inter Jovis cognomina referri possit, qui idem tuus fuerit ac Jupiter *Prodigialis*, de quo *Plaut. Amph. A. I. S. I. vs. 107. Agerona* Dea fuit silentium suadens unde ore obligato, obfignatoque mulacra habet^g. *Ajus Locutius* vero Romanos aliquando bene monere credebatur^h. *Laverna* furum Dea & apud rusticos *Hippona*, vel *E*

a *Antist. Labeo ap. Plut. in quaest. Rom. p. 275.* b *Aug. d. l.* c *Ovid. Fast. VI. vs. 31.* d *Arnob. L. IV. V. H. Junii animadv. c. 1.* e *Varr. de L. L. VI. c. 5.* f *V. I. comment. ling. Gr. n. m. 332.* g *Plin. H. N. III. c. 5. V. Ampliff. Cuperi Harpocr. h. c. de Divin. I. c. 45. II. c. 32. Liv. V. c. 2.* i *Plaut. Aul. III. II. 31. Horat. Epist. I. XVI. vs. 60, Fest. V. Laverniones.*

a^a, quae equorum curam gerebat, ejus imago ad equorum praesepia iungebatur: *Stercutius*^b, qui agris ercorandis praecerat; *Robigus*, qui obiginem a segete arcebat^c; *Mebitis* Dea putori arcendo praesidens^d; *Pollentia potentiae*, ut videtur, Dea^e, & alii, ἑσα νόვის. Ipsam enimque *Mortem* pro Dea habuerunt eteres^f.

De Virtutibus, Affectionibus animi & similibus.

§. XXXIV. *Virtutes, affectiones animi & similia* colebantur, quia maiorem aliquam vim in rebus humanis continere credebantur^g. Sic ergo *Deus* aedem in Capitolio habuit^h: *Virtus & Honor* duas aedes habuerunt extra Urbem ita positas, ut per aedem *Virtutis* ad aedem *Honoris* adi-

De Virtutibus, affectionibus animi, & similibus.

V 4 tus

Juven. VIII. vs. 157. & ibi Schol. b Plin. H. N. XVII. c. 9. c Varr. de L. L. c. 3. d Tacit. Hist. III. c. 33. e Liv. XXXIX. c. 7. f Serv. ad Virg. Aen. XI. vs. 197. g Vid. Cic. N. D. II. c. 23. & 31. III. 17. 18. h Liv. XXIII. c. 31. Ovid. Fast. VI. vs. 241.

tus esset ^a, cujus rei rationem quilibet facile perspicere potest. *Pietas* aedem in foro olitorio ^b, *Fides* in Capitolio ^c, *Spes* plures etiam aedes habuit ^d. *Pudicitia* duplex fuit, *Patricia* culta in foro boario, & *Plebeja*, quae colebatur in vico longo ^e. *Concordia* quinque, vel plura templa habuit ^f, inter quae fuit templum *Concordiae virilis* ^g. *Clementiae* aede ad honorandam lenitatem Caesaris decreta ^h. Colebant etiam res per se optabiles ⁱ, ut *Pacem*, cui templum magnificentissimum juxta forum extruxit Imperator Vespasianus ^k, in quo erant vasa templi *Hierosolymitani*; *Quietem*, quae extra portam *Colinam* aedem habuit ^l; *Salutem* ^m, cujus aedes quinta regione Urbis fuit *Felicitatem* ⁿ, & *Libertatem*, quae pulchrum templum in Aventino habuit

a *Symmach. L. I. Epist. 14.* b *Plin. H. VII. c. 36.* c *Id. xxxv. c. 10.* d *Vid. Senec. Ruf. & Publ. Vist. de region. Urb.* e *Liv. c. 23.* f *Vid. Ovid. Fast. VI. vs. 91.* g *ibid. vs. 637.* h *Plut. Caes. p. m. 754.* i *V. Cic. de N. D. II. c. 23.* k *Suet. Vesp. t. I Liv. IV. c. 41.* m *Cic. N. D. II. c. 1.* n *Plin. H. N. xxxiv. c. 8.*

uit ^a; & ibidem *Atrium* ^b, cujus mentio in monumentis veterum saepe occurrit. Ipsa etiam *Urbs Roma* pro dea habitata fuit ^c, cui *Alabandenses* *ariae* populus primi templum ex-ruxerunt ^d.

Ad hanc classsem etiam censeo re-rendam *Fortunam* multis nominibus Romanis cultam, quam vulgus pu-vit esse Deam, quae prospera & ad-versa pro solo lubitu nulla meritorum tione habitata ^e hominibus dispensa-t; unde eam *inconstantem* ^f, *saevum*, *coecam*, *lubricam* passim scri-ores appellant ^g; & propterea etiam ngitur globo insidens, clavo five vis gubernaculo innixa, alata ^h &c. prudentiores vero vel omnino eam garunt ⁱ, vel per *Fortunam* nihil ud intellexerunt, quam *providenti-v divinam*; cujus decreta cum no-s incognita sint, res humanae casu nobis quidem) evenire videntur: i-que *Fortuna* non est dicenda coeca,

V 5

sed

Liv. xxiv. c. 16. ^b *Cic. ad Att.* iv. n. 16.
^c *Suet. Aug.* c. 52. ad quem locum vid. num-mum Patini. ^d *Liv.* xliiii. c. 6. ^e *Senec. Hippol.* vs. 970. ^f *Horat. Od.* iii. xxix. vs. 49. ^g *Boëth. de Cons. Phil.* L. i. *Met.* 5.
^h *Curt.* vii. c. 8, ⁱ *Juven.* x. vs. 365.

sed magis hominibus tribuendum est qui parum dextre sibi prospiciunt. Inde Cicero *Topicorum* c. 17. dicit *Latent, quae subjecta sunt fortuna*. Cum enim nihil sine causa fiat, hoc ipsum est fortunae eventus obscura causa, quae latenter efficit; & hinc aliter quando cum fato confunditur b. Romae quamplurima templa habuit, variis cognominibus culta est, ut *Fortuna Primigenia* c in Capitolio; *Fortuna Muliebris* extra Urbem d in memoriam Coriolani mulierum precibus ab Urbe averfi e; *Fors Fortuna*, quae non nisi boni eventus f esse creditur; *Fortunae Malae* ara fuit in squiliis g: sed plura Fortunae cognomina, & plura ejusmodi numina censere ad scopum nostrum non facit. Hoc observandum est cum Plutarco de *fort. Rom.* p. m. 318. Roma plus *Fortunae*, quam *Virtuti* tribuit se; cum illi jam Ancus Rex templum statuerit; *Virtuti* sero Scipio N-

ma-

a Vid. *Dist. Catonis* IV. n. 4. b Vid. *Lucret.* VI. vs. 612. seq. c *Plut. Quaest. Rom.* p. m. 281. d *Val. Max.* I. c. 8. ex. 4. e *Ibid.* Coriol. p. 231. f *Ovid. Fast.* VI. vs. 3. g *Cic. de N. D.* III. c. 24.

antinus. Tum etiam plura & splendiora fuisse Fortunae templa: neque ulla fuisse *Temperantiae*, aut *Tolerantiae*, aut *Magnanimitatis*, aut *continentiae*. Potest *Nemesis* etiam sic referri, quam Latinum nomen ne-

Capitolio quidem invenisse dicit *Varianus*^a; per eam autem significata est *ultio divina*^b, qua *Deus improbos sequitur*; itaque dicta fuit a verbo Graeco *νεμεσάω*, succenseo; vel potius a *νέμω*, distribuo, debitas scilicet penas. Dicitur etiam *Rhamnusia*^c a *Rhamnunte Atticae* vico, ubi templum habuit: & *Αδράσεια*^d ab *α* priv. *δράω*, fugio; quia scilicet eam effugere non datur^e. Colebatur a Romanis in bellum ituris, ut ita significarent, se nisi iusta bella nunquam accipere.

Quin & vitia quaedam & res noxia divino honore sunt cultae, ut *Volutas*, *Venus Lubentina*, *Cupido*^f. *Pavori* & *Pallori* fana consecravit *Publius Hostilius*^g: & *Audaciae* ac *Pavori*

^a *Hist. Nat.* XI. c. 45. ^b *Vid. Catull. Epigr.* I. in f. ^c *Ovid. Trist.* v. *El.* 8. *vs.* 9. ^d *Amm. Marcell. L.* XIV. c. II. ^e *Suid.* ^f *Cic. de N. D.* II. c. 23. ^g *Liv.* I. c. 27.

Pavori sacra fecit Scipio ^a. *Febru* quoque tria templa, five aedes sacrae Romae habuit ^b; *Tempestatas* (cui *agna* ^c immolabatur) unam in prima Urbis regione. Multis denique aliorum rebus propria sua numina praefecerant Romani: sed nimis jam de hac materiae explicandae inhaeremus; itaque properemus ad ejus finem.

DE DIIS PEREGRINIS

De Diis peregrinis.

§. XXXV. Primis quidem temporibus *sacra peregrina* Romae non fiebantur ^d; sed prolatis sensim Imperii finibus omnium fere gentium sacra in Urbem recepta sunt, maxime vero *Aegyptiorum*; unde mirandum non est, quod in *notitia Imperii* ^e legitur quadringentas & viginti aedes sacras Romae fuisse.

Aegyptiorum numen praecipuum fuit Dea *Isis*, quam Graeci fabulatur fuisse *Io Inachi Argivorum* Reginae.

^a *App. Al. Punic. n. II.*   ^b *Val. Max. I. c. 5. ex. 6. Cie. de N. D. III. 25.*   ^c *Virg. n. III. vs. 119. & V. vs. 772.*   ^d *Liv. I. c. 30. xxv. I. xxxix. c. 16.*   ^e *Vid. Thes. Gr. v. T. VII. n. 1784.*

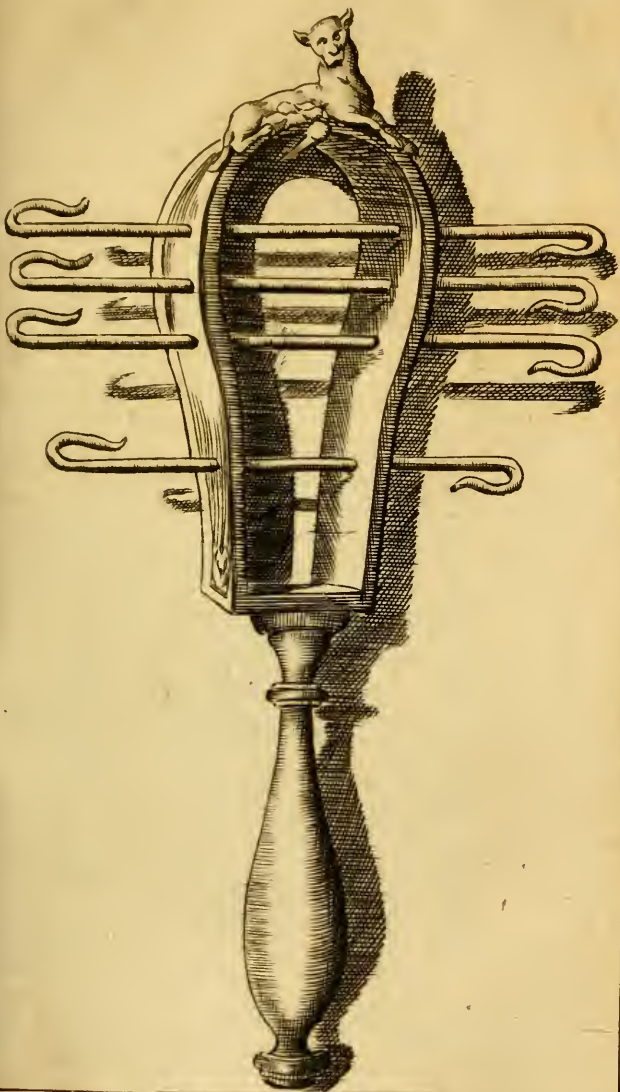
liam, quae in Aegyptum advecta, um homines illic agriculturam & multa alia vitae utilia docuisset, pro dea fuerit culta ^a: sed, ut vere dixi, abulantur: fuit enim antiquum & proprium Aegyptiorum numen, & Graeci praeterea potius ab Aegyptiis, iam hi ab illis agriculturam & alias artes accepisse censendi sunt. Sed quicquid hujus sit, certe sacra ejus Romanae sunt recepta, & tanta ibi superstitione culta est, quanta nullum aliud numen ^b. Templum habuit in Campo Martio, in quo & juxta quod turrimurima stupra committebantur ^c; ut etiam in ipsis ejus sacris multa nefarie fiebant ^d: itaque tum A. U. 695. tum Augustus episcopus Romae Consulto sunt prohibita ^e; sed postea iterum restituta, praeter alia ex Juvenalis loco in argenteo citato patet. Celebrabantur haec sacra a sacerdotibus Isiacis, qui erant capite raso, & lineis vestibus induti ^f, quia ipsa lini usum primum homi-

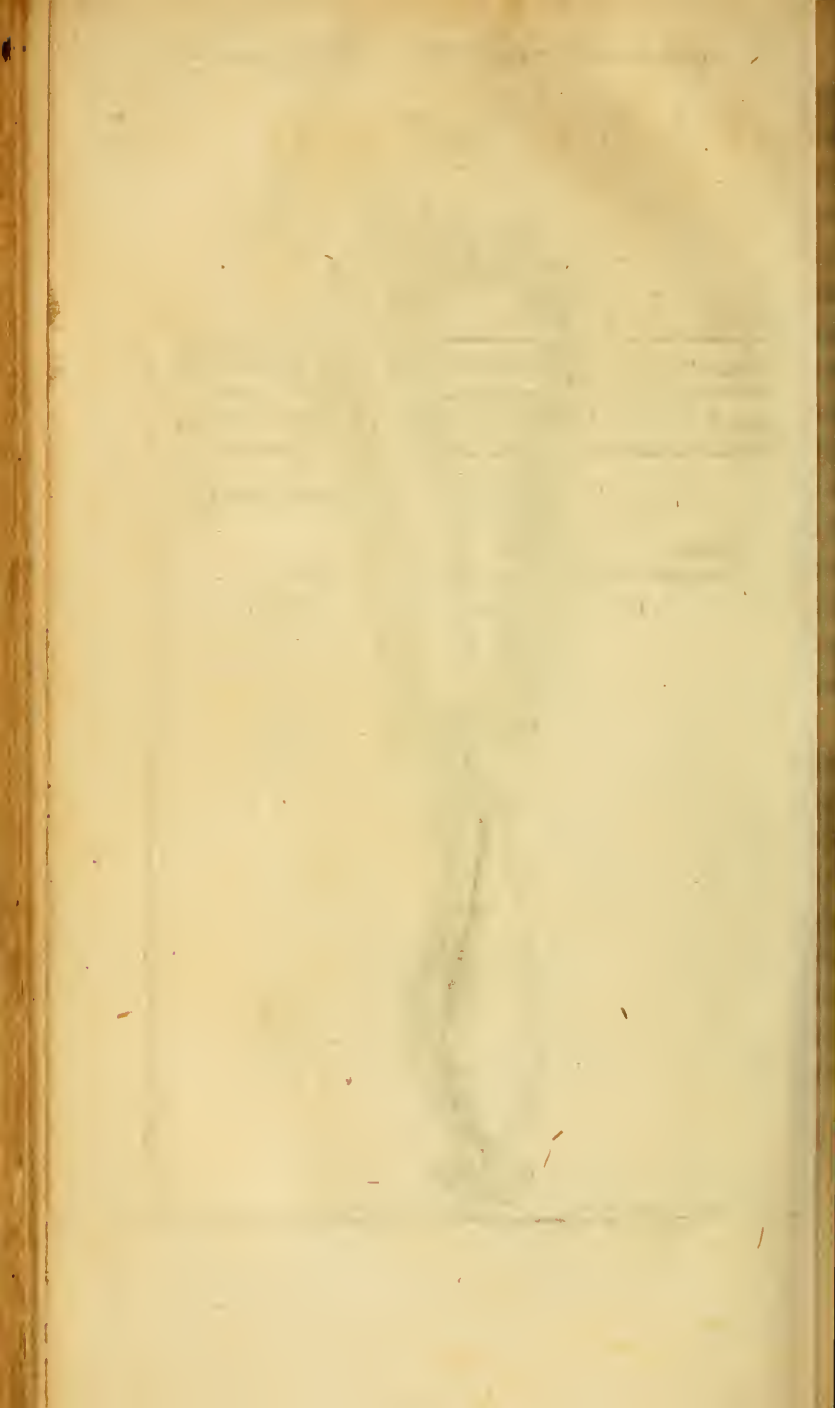
Vid. Ovid. *Metam.* I. vs. 747. b *Lucan.* VIII. vs. 831. c *Ovid. Amor.* II. 2. v. 25. *Id. Arte Am.* I. v. 77. d *Juven.* VI. vs. 489. e *Tertull. Apolog.* c. 15. *Jos. Ant. Jud.* XVIII. c. 4. *Dio L.* XL. p. 91. & alibi. f *Martial.* XII. n. 29.

homines docuerat : unde etiam ipse
Dea *linigera* dicitur ^a. Praecipue colebatur a mulieribus, quae, cum
ejus casto essent, hoc est, cum *ejus* *f*
cra celebrarent, concubitu & vino
abstinere debebant ^b, ut in sacris Ce-
reris; a multis enim cum Cerere,
diximus, ab aliis vero cum Deorum
Matre confunditur ^c. In iisdem sacris
etiam adhibebatur *sistrum* ^d, quod
erat crepitaculum acutum edens sonum
ad similitudinem spicarum vento m-
tarum. Ejus formam hic jungi co-
ravimus.

Osiris Isis frater & maritus qui
varias & plurimas leges Aegyptiis
didisset, & agriculturam ipsos docu-
isset ^e a fratre *Typhone* interemptus di-
tur ^f. Animam ejus in bovem trans-
grasse ferunt, qui *Apis* est dictus,
summo studio ab Aegyptiis cole-
tur: erat autem niger & certis maculis
distinctus, ac post certum tempus
a sacerdotibus sacro fonte mergen-
tur; quo tempore universa Aegyptus
lu-

a *Ovid. Amor. II. II. vs. 25. & alibi.* b *o-*
pert. II. El. 33. c *Juven. VI. vs. 530.* d *d.*
XIII. vs. 33. e *Tibul. I. VII. vs. 29.* f *o-*
vid. Amor. II. El. XIII. vs. 14.

ebat, donec alterum bovem priori
ilem invenissent, qui tum magna
n iactitia Memphim perduceba-
^a. Idem, ut plerique ferunt, *Se-*
is est dictus, quem per somnia de
studine sua aegrotantes consule-
t ^b. Quidam *Josephum Patriar-*
m in hoc Serapide cultum volunt,
a instatuis modius frumentarius in
s capite apparet; Josephus enim,
e sacris literis scimus, frumenti con-
n Aegyptiis praebuit: & hinc e-
a fortasse fuit; quod, ut modo di-
us, per somnia eum consulerent,
a Josephus, ut notum est, optimus
niorum conjector fuit.

fidis comes & minister habitus fuit
ibis ^c, qui ei in quaerendo Osiride
am operam navasse dicitur. Hic
a Graecorum *Herme*, & Romano-
i *Mercurio* fere convenit, & ob
citatem *canina forma*, vel certe
no *capite pingitur*. De aliis Aegy-
orum Diis, *Harpocrate*, *Canopo*
hic dicere instituti nostri ratio
c patitur.

^a *ven. VIII. vs. 29.*   ^b *Vid. Suet. Vesp. c. 7.*
Virg. Aen. VIII. vs. 691.

CAPUT SECUNDUM

De Ministris Sacrorum.

De Ministris sacrorum in genere.

§. I. **M**inistri Sacrorum apud Romanos manus prudentissimo consilio diverſi a reliquis civibus ordinati non fuerunt; ſed iidem viri & ſacris & civilibus rebus tractandis adhibebantur, ne unquam turbæ religionis cauſa moverentur^a: plerumque autem capiebantur Sacerdotes, etiam deorum inferioris ordinis^b, ex illorum honoribus & eminenti dignitate maxime conſpicuis: ſed & adoleſcentibus nobilioribus ſtatim ac virilem totum ſumpſiſſent aliquando conferebantur: imo Septemviros Epulonum etiam prætextatos fieri potuiſſe indicat Suetonius XL. c. 42.

Ordinis cauſa in duas claſſes dividemus: vel enim *omnium Deorum Sacerdotes* erant, aut potius *nulli Deo numini additi*; quales erant *Pontifices, Augures, Quindecim-viri ſacris faciendis, Aruſpices, Fratres Arvales,*

^a Cic. pro Domo ſua ipſo initio. ^b Vid. e. n. ap. Cic. de Cl. Orat. c. 14. ^c Suet. Jul. c. 10.

ones, Septem-viri Epulones, Feciales, Aediles Titienses, & Rex sacrorum, & Rex sacrificulus. Vel uni alicui summi sacra faciebant; in quo genere sunt Flamines, Salii, Luperci, Pontificii & Pinarii, Galli matris Deorum, Virgines Vestales; de quibus omnibus regulatim dicendum est.

§. II. Pontifices dicti sunt vel a possessione & facere^a, quod eorum in sacris rebus maxima esset potestas & auctoritas^b; vel potius a ponte sublicio; cuius reficiendi cura ipsis incumbere solebat^c, quia per eum plurima sacra conducebantur. Instituti^d Pontifices primus sunt a Numa Rege quatuor, tres patricii; quibus ut etiam quatuor ex plebe adjicerentur A. U. 454. Institutionibus tribuniciis pervictum est^e. Illa rursus septem alios Pontifices creavit; sed ex his quindecim octo inferiores, & qui deinde in eorum locum cooptati sunt, Majores dicebantur, reliqui vero Minores^f. Cooptantur

De Pontificibus, & Pontifice Maximo.

X bantur

lus. Numa p. m. 65. b Vid. Lucan. I. v. 95. c Varro de L. L. IV. c. 15. Dion. Hal. I. c. 73. d Idem. III. c. 45. e Liv. X. 6. f Inscript. ap. Grut. CCCLX. 4. CCCCXI. CCCCXXXII. 4.

bantur a collegio suo usque ad lege Domitiam ^a latam A. U. 649. quod constitutum est, ut comitiis tribus a septemdecim tribubus forte lecti Pontifices crearentur ^b; quam legem abrogavit Sulla, restituit A. U. 69. *T. Labienus*, auctore Julio Caesare. Sub Principibus vero eorum arbitrio creati sunt.

Munus Pontificum erat de omnibus causis ad sacra pertinentibus inter omnes personas judicare ^d, leges in rebus sacris condere, omnes alios sacerdotes eorumque ministros in officio continere ^e, iis delinquentibus mulctam indicere, de cultu Deorum denique & religionibus responderi. Licet autem magna eorum esset auctoritas, tamen etiam ipsi censurae notae erant obnoxii, & a Tribuna plebis ad officium cogi poterant, quod tamen rarissime accidit; ita ut eos neque Populo, neque Senatui mentionem reddidisse tradat Dion. Haec

^a *Suet. Ner. c. 2.* ^b *Cic. Agrar. II. c. 7.* ^c *L. 37. p. 27. & A. 1548.* ^d *Cic. de ar resp. c. 7. l. 2. §. 6. ff. de Or. Jur.* ^e *xxvii. c. 8.* ^f *Exem. ap. Liv. v. c. 25. c. 1.* ^g *Cic. pro domo sua c. 45.*

I. c. 73. Quod autem tres Pontices statuisse id satis sanctum habebatur ^a.

Pontificum collegio praeerat *Pontifex Maximus* a Numa institutus ^b, cui semper comitiis tributis ex ipso collegio est creatus: & initio quidem solis patriciis; at circa A. U. 600. *Ti. Coruncanius* primus de plebe Pontifex Maximus creatus est. Post mortem Lepidi, qui unus de Triumviris fuerat, sacerdotium hoc suscepit Augustus; & post eum deinceps omnes Imperatores, etiam Christiani, Gratianum usque ^c: (quem hoc nomine etiam honoratum fuisse ex inscriptionibus patet, nisi dicamus eas in inscio positas fuisse) & hoc quia Pontificatus dignitas majorem venerationem, quam quae privato conveniret, illi, qui ea praeditus erat, tribuere videbatur: nam a Graecis etiam hoc Sacerdotium *ιεροσύνη μεγάλη* dicitur ^d. Hic itaque summam in re-

X 2 bus

^a Cic. de har. resp. c. 6. ^b Liv. I. c. 20. ^c Vid. *omn. Bosius de Pontif. Max. Imp. R. c. 3. 4. Spanhem. de P. U. N. Diff. XII. p. 422. Zonim. L. IV. p. 249. ed. Oxon.* ^d *Plut. Fab. Max. p. m. 189. Vid. et Dion. Hal. L. III. c. 6.*

bus sacris potestatem obtinebat; religiones interpretabantur, & pro collegio Pontificum respondebat; ne qui religio detrimenti pateretur, providebat; Vestales capiebat & judicabat earumque sacris peculiariter praeerat in actis solemnibus *verba praeibat* (quanquam id aliquando a scriba tantum factum fuisse legamus ^b) comitiis aliorum sacerdotum intererat, eoque inaugurabat; arrogationibus etiam aderat, & de matrimonialibus quibusdam causis cognoscebat; annaliumque curam gerebat ^c; omnes personas sacras jurisdictione quandam exercebat; denique de criminis quibusdam dispensabat: vero comitia habere potuerit disputur, ut jam antea innuimus. Livero Pontifex Maximus tanta potestate polleret, in plurimis tamenibus nihil sine Pontificum collegio poterat, atque ab eo ad collegium provocatio erat ^d, & inde ad Populum. *Insigni* utebatur toga praetexta, &

p

a Ovid. Fast. III. vs. 423. Plut. Numa p. 66. b Val. Max. IV. c. ex. 10. c d. omn. Cic. de Orat. II. c. 12. 13. d. xxxi. c. 9.

ce in capite, qui etiam *Tutulus* dicitur: an vero fellam curulem habuit incertius est. Duravit hoc sacertium Romae, ut pleraque alia, ad tempora Theodosii Magni.

§. III. *Augures* (Graecis *αἰωνοπό-* De Augu-
ribus.
ribus vel *αἰωνισαί*) dicti sunt ab *augurio*; e vero quasi *avigerium* ^a dicitur, jus appellationis ratio ex sequentibus perspicui poterit. Eos primum inivit Romulus ^b, ut tres pro numeribuum essent, quibus postea (nec is certum est a quo, forte a Servio illio) quartus est additus; iique tres erant patricii A. U. 454. Inque Augures plebeji adjecti sunt ^c; demum a Sulla quindecim sunt creati, quorum qui primus erat *Magi collegii* dicebatur ^d. Proprium auguribus fuit, quod sacerdotium illis vivis eripi non potuerit ^e; quia dicitur artis & scientiae potius, quam honoris haec appellatio erat ^f; vel potius hoc fiebat, ne ullo modo haec

X 3   sacra

^a *Virg. ad Virg. Aen. v. vs. 523.*   ^b *Dion. Haec. II. c. 64.*   ^c *Liv. x. c. 9.*   ^d *Vid. J. C. Valeng. de aug. & ausp. II. c. II.*   ^e *Vid. Liv. c. 18. Plin. Epist. IV. n. 8.*   ^f *Plut. Quaest. om. p. m. 287. S. quaest. 97.*

facra evulgarentur, quae revera prudentioribus ludibrio erant. Hinc etiam non a Populo creati, sed a collegio cooptati sunt ^a. Auguribus praeterea proprie *spectio* tantum; *spectio* vero & *nunciatio* magistratibus, cunctum omne jus auspicioꝝ habebant, competebat ^b. Valde tamen honorati erant augures, ita ut trabea de purpura & cocco uterentur ^c: unde *diliphum*, sive *purpuram bis tinctam pro pso auguratu* ponit Cicero ^d.

Munus igitur Augurum erat ex latu, cantu, & tripudio avium tura *praedicere*; quod modo sequebatur, vel, ut verius dicam, fieri censebatur. Sedens Augur *toga augurali*, sive *trabea* amictus orientem versus prospiciens *lituo*, hoc est, *batonem incurvo certam coeli partem designabat*, quae pars dicebatur *templum* ^e, & etiam *tabernaculum capere* dicebatur. Tum diligentissime observabat quae

^a Vid. Abram. ad. Cic. Philipp. II. c. 2. ^b *V. Spectio* & ibi Scalig. ^c Serv. ad Aen. I. v. 612. ex Suet. ^d Fam. II. 16. & Att. I. 9. ^e Vid. Lucret. II. vs. 1043. Varro L. VI. 3. ^f Liv. I. c. 18. & IV. c. 7.

es, quo gestu^a, cantuve, & qua
 rte hujus templi se ostenderent; si-
 a autem laeva felicia^b, dextra ve-
 infelicia habebantur: unde locum
 oratii *Od. III. XXVII. 15.* recte
 corrigere videtur *Lambinus*. Virgili-
 vero *Bucol. I. vs. 18.* laeva infau-
 dicit, ut contra *Suetonius in Claud.*
7. §. Vitell. c. 9. dextra fausta vo-
 : sed forte in avibus aliter obtinu-
 , aliter in fulmine. Verum nihil
 rum est, veterum in nugis supersti-
 sis fluctuasse animos. Aves, quae
 itu auspicia faciebant *Oscines*^c,
 ae volatu *Praepetes* dicebantur^d.
 fausta essent auspicia *addicere*^e &
mittere: sin minus *refragari* aves di-
 antur: nec satis erat unum auspi-
 m vidisse, nisi id altero confirma-
 ur. Praeterea etiam Augures *de*
lo servabant, hoc est, *ex tonitru*^f
fulmine^g *futura praedicebant*. Lo-
 es, qui fulmine tactus esset *bi den-*

X 4 tal

^a *Plaut. Aſin II. I. 12. Id. Epid. II. II. 2. li-*
ter aliter Id. Aulul. IV. III. 1. ^b *Lucan. I.*
vs. 601. Vid. rationem ap. Dion. Halic. II. c. 5.
^c *Varro de L. L. V. c. 7. Cic. de Divin I. c. 53.*
^d *Fest. V. Praepetes.* ^e *Liv. XXVII. c. 16.*
^f *Plaut. l. d. V. II. Liv. IV. c. 18.* ^f *Virg.*
Aen. IX. vs. 530. ^g *Lucan. I. vs. 533.*

ta^a dicebatur, quia *bidente*, five *ve*, sacra faciebant^b; & deinde religiosus erat; ibique reliquiae & vestigia fulminis collecta, & terrae condita fuerunt^c. *Tertium* augurii genus capiebant ex *pullis*, quibus praeitem, vel offam objiciebant: quod avide vescerentur pulli, & praesertim si aliquid ex offa decidens *terre paviret*^d, five *pulsaret*, optimum rat augurium, & *tripudium solistimum*. (quod scilicet offa *solum* contingere nunciabatur^e: sed si vesci nolle pulli^f, vel avolarent, triste omen rat. Hic autem obiter notandum est Romanorum auspicia talia plerumque fuisse, ut secundum naturae ordinem laeta potius quam tristia esse debere facile enim erat pullos fame eo regere, ut lubentes vescerentur. jam tempore Ciceronis^g auspicia ubi fingebant verius, quam observabant^h: & ita saepe magistratus i

pe-

a *Pers. Sat. II. vs. 27.* b *Cornel. Fronto Gram. VI. vs. 587. & ibi S. l.* c *Juven. VI. vs. 587. & ibi S. l.* d *Fest. V. Puls.* e *Liv. X. c. 40. Cic. de i. vin. II. 8. & 34.* f *Id. de N. D. II. 3.* g *Ipse. ad Fam. I. n. 2. Liv. XXI. c. 63.* h *omn. Grucch. de comit. Rom. I. c. 4. de Divin. II. c. 33. - 36.*

diebant Tribunos plebis ne cum pulo agere possent^a. Qui pullos vocabant *Pullarii* dicebantur^b; cavea tem ipsa dicebatur *auguraculum*. Haetera etiam ex quadrupedibus & s rebus forte accidentibus^c omnia otabant, eaque explicabant, (ac n proprie *commentari*^d dicebantur) quomodo *procurari*^e (& hoc pro- um ei rei verbum est^f) deberent, licabant: & si faustum esset augu- m *impetratum* & *inauguratum* esse ebant^g.

§. IV. *Aruspices* (Graecis *ιεροσκο-*^h & *θυοσκοποι*) a victimis in *ara* *biciendis* dicti sunt; vel etiam ab *cruga*, quae vox olim *hostiam* signi- *avit*ⁱ. Hi quoque a Romulo pri- im instituti sunt numero ternario; eorum collegium aequae ac alio- n sacerdotum processu temporis *ctum* fuisse certum est; verum non *honorati* fuerunt ac *Augures*: imo

X 5 ipsos

^a Manut. ad Cic. Famil. VIII. n. II. b Cic. de Divin. II. c. 34. c Juven. XIII. vs. 62. seq. d Cic. de amicit. c. 2. e Id. de Divin. I. c. 2. f Gell. IV. c. 6. g Plaut. Aſin. A. II. S. I. vs. II. h Dion. Halic. II. c. 12. i Donat. ad Ter. Phorm. A. IV. S. IV. vs. 28. lac. Perizon. ad Ael. V. H. L. II. c. 31.

ipſos in Senatū legere aliquando r
licuit ^a. Sed videtur diſtinguendu
ut quidam fuerint honoratiores, &
collegium conſcripti; alii vero para
mercede operam ſuam quibusvis lo
verint ^b: ita ut ex prioribus *Spur*
fuerit; de quo *Suet. Julio c. 81.*
ruſpicum *munus* erat ex victima a
mactationem ^c, & poſt eam ex
tis ^d, flamma, fumo, aliisque reb
occasione ſacrificii forte accidentib
futura praedicere; ac deinde ea p
tenta explicare ^e, & procurare. Ha
ſcientia, (ſi ita dicenda eſt ars i
gatoria) cujus primus auctor *Ta*
quidam fuit, ab Etruſcis ^f ad Rom
nos pervenit.

*De Quinde-
cim-viris
ſacris fa-
ciundis.*

§. V. *Quindecim-viri ſacris faci-
dis* hac occasione inſtituti ſunt. *T*
quinius Romanorum Rex, ſive
Prifcus, ſive Superbus, ut vult *D*
nyſius Halicarnaffenſis, fuerit, in
quodam modo, quem narrat *id*
Antiquit. Roman. l. IV. c. 62. tres-
bros Sibyllinos nactus eorum cuſto

^a *Cic. Famil. VI. n. 19.* ^b *Plaut. Poen. A. v. 10. 17.* ^c *Senec. Oedipo v. 301.* ^d *Virg. Georg. IV. v. 486.* ^e *Juven. II. 21.* ^f *Vid. Lucan. I. vſ. 584. & 637.*

duobus viris illustribus permisit; eorum loco A. U. 387. *Decemviri* ris faciundis facti sunt ^a; simulque e cautum est, ut pars eorum ex be crearetur. Sulla etiam hoc sacerdotium ad numerum *quindenarium* reduxit, qui eodem modo ac Pontifices sunt creati ^b: & qui iis praeerat *magister collegii* dicebatur ^c. *Munus* quindecim-virorum fuit custodire libros Sibyllinos; difficili Republicae tempore, vel scum infigne aliquod portentum nunciatum esset, ex Senatus-consulto eos *adire*, sive *consulenda*, & quae legissent, ad Senatum deferre: tum caerimonias, sacrificia, atque, quae libri praescribebant, procurare ^e, & in specie quidem ludis saeculares ^f. Hi Quindecim-viri a militia & aliis muneribus urbanis sunt immunes ^g, secus ac alii sacerdotes; ut scilicet solis libris interpretandis vacare possent. Sed hi libri, quibus fata Imperii Romani contineri cre-

^a Liv. VI. c. 37. & 42. ^b Vid. §. 2. huius cap. ^c Plin. H. N. xxviii. 2. ^d Liv. III. c. 10. v. c. 13. vii. c. 28. &c. ^e Liv. ibid. ^f Horat. carm. saec. vs. 5. & 70. ^g Dion. Halic. IV. c. 62.

credebantur, A. U. 670. cum in Capitolio (ubi publicitus adseruabatur, ut quidem ajunt; nam quidam & recte credo, putant antiquior illos libros nunquam exstitisse; in quoque nemini, nisi sacerdotibus, libebat eos inspicere, qui sacramento rant adacti, ne quid de iis vulgarentur cum ipso, inquam, Capitolio hi libri cremati sunt ^a; verum paullo post legati undique sunt missi, qui omnibus buncunque terrarum oracula Sibylla conquirerent; ex quibus Quindecim viri rursus alios libros confecerunt, qui ab Augusto sub basi Apollinis *Palatini* sunt conditi ^b; & erant Quindecim-viri proprie Apollinis sacerdotes; unde *cortinam* domi ferebant, sive tripodem aeneam Apollini sacrum ^c. Demum jussu Theodosii Magni Imperatoris A. C. 389. *Stilicone* sunt combusti ^d. Distingui autem sunt hi libri Sibyllini ab illis, qui hodie supersunt, & a *Christiana* pia quadam, ut vulgo dicitur, fr-

a *Ibid.* d *Suet. Aug.* c. 31. c *Suet. Aug.* 52. *Serv. ad Aen.* III. v. 332. d *Rutil.* *mat.* l. II. vs. 41. & 55.

suppositi sunt ^a.

. VI. *Fratrum Arvalium* origo *De Fratri-*
 c est : cum *Acca Larentia* ^b *Ro-* *bus Arva-*
 li nutrix ex duodecim filiis, qui ^{libus.}
 -cum sacra facere consueverat, u-
 n morte amisisset, Romulus se il-
 n filii locum adoptandum dedit :
 e & illos *Fratres Arvales* dixit,
 a sacra quaedam publica faciebant,
 arva fruges ferre possent ^c; quae
 a dicebantur *Ambarvalia* ^d. *Laren-*
 a etiam in hujus Larentiae hono-
 i mense Aprili a flamine Martiali
 t acta ^e. Hujus sacerdotii insigne
 : corona spicea, & albae infulae :
 : nisi cum ipsa vita hic honos fini-
 tur ^f, & captos etiam, exulesque
 uitabatur.

. VII. *Curiones* triginta ex *Ro-* *De Curioni-*
 li instituto a suis quisque *Curiis* le- *bus.*
 sunt, qui sacra publica pro *Curiis*
 curarent ^g, (fere ut hodie *Paro-*
 quos vocant apud Pontificios a-
 que; licet apud veteres *Parochi*
 sint

^a *id. Rev. Io. Alb. Fabric. Bibl. Graec. L. I. c.*
^b *Gell. VI. c. 7.* ^c *Varr. L. L. IV.*
^d *Vid. Georg. 1. vs. 341. Tibull. II. 1.*
^e *ib. Broukh.* ^f *Plut. Romul. p. 19. E.*
^g *Plin. H. N. XVIII. c. 2.* ^g *Dion. Halic.*
 I. c. 64.

sint dicti, qui magistratibus iter
entibus per municipia, quae ipse
cessaria essent, publicitus pra
rent ^a) unde a *curando* Curiones
dicti ^b), qui etiam *Magistri curiae*
to ^c dici videntur; *aedes* vero
quam curiales conveniebant, *Curia*
cata est, & Graece ἐσιατόριον,
ibi *epulabantur* ^d: vel etiam *πρυταν*
facellum illud Graeci dicunt,
vero Curiones *πρυτανεῖς*. Elige
Curiones quisque a suis curiis;
omnibus praeerat, qui *Curio* *M*
mus ^f dicebatur curiatis comitiis a
pulo creatus, cujus auctoritate
regebantur.

De Septem-
viris Epulo-
num.

§. VIII. *Septemviri Epulorum*
originem habuerunt ^g. Cum P
fices multitudine sacrorum grav
tur A. U. 557. primum *Tres-vi*
pulones sunt facti ^h, qui *ludorum*
lare sacrificium facerent; quibus
stea a Sulla, ut videtur, quatuor
jecti sunt. Curabant autem has
las summa lautitia; unde *Sali*

^a Horat. Serm. I. v. vs. 46. ^b Varro de
v. c. 6. ^c Aulul. I. II. vs. 24. ^d
Halic. II. c. 23. ^e Ibid. c. 65. ubi vi
in ed. Angl. ^f Fest. v. Maximus.
Lucan. I. vs. 605. ^h Liv. XXXIII. c.

giales, Pontificales epulae pro lau-
 imis ponuntur ^a: eorumque munus
 ulenter describit Cicero *de Harusp.*
 o. c. 10. *Lentulus* enim ille, de quo
 fermo est, Septem-vir Epulo fuit.
 quoque ad Pontifices referebant,
 quid in sacris omiffum, commif-
 n, aut pollutum esse diceretur.
 s etiam, quemadmodum Pontifi-
 us, togae praetextae gerendae jus
^b; quippe summa etiam Sem-
 mviratus dignitas habebatur ^c. De
 um creatione idem quod de Pon-
 cum creatione est dicendum.

i. IX. *Feciales* (quos Graece *ειρη-
 νικας* dixeris ^d, vel *ειρηνοφύλακας* ^e,
σπονδοφόρους ^f) dictos volunt a
pendo, quod *pacem & foedera face-*
g: vel forte etiam a *fatū*, sive
do ^h; oratorum enim vicem susti-
 ant. Hi a Numa Rege instituti
 dem sunt, sed formam juri feciali
 primus

*De Feciali-
 bus.*

ic. ad Att. v. n. 9. Hor. Od. I. 37. 13 b Liv.
XXIII. c. 42. c Vid. Dion. L. LIII. init.
ruter. p. CCXXXV. n. 10. CCXXXVI. n. 9.
Dion. Halic. II. c. 72. e Plut. Numa p.
68. A. f Dion. Hal. L. I. c. 21. g Fe-
is hac V. qui tamen corruptus est: & pro fe-
endo ibi faciendo legendum esse videtur.
Ita Voss, Etymol. & de vitiis Serm. I. 13.

primus constituit *Ancus Marcius* Romanorum Rex quartus ^a; *Valerius Maximus* vero, sive quis alius in bello de nominibus *Sertorem* quendam Regium ejus juris auctorem factum Collegium Fecialium erat Sacerdotum viginti, qui eodem modo ac Pontifices creabantur. Horum praecipuum munus ^b erat bello indicendo, & defendi faciendo praeesse, & prospicere ne Romani bellum, nisi legitimum facerent ^c. Itaque quum gens aliqua Romanos injuria affecisset, unus Fecialibus eo proficiscebatur ^d, ut res ablatas, vel fontes profugos reciperet ^e: quod si injuria confestim sarciretur, triginta dies illis ad contumendum dabat; quibus elapsis per bellum poterat isti genti indici. Tum rursus ad fines hostiles progressus Fecialis hasta sanguinea in illos pro bellum certa formula ipsis indicebatur, postea aucto immensum Imperio

^a Liv. I. c. 32. ^b Cic. de Offic. I. c. II. ^c de L. L. IV. c. 15. Vid. omn. Varr. de vi R. L. III. p. 65. ed Durd. & ap. Non. p. 5. ed. Plant. 1565. ^d Vid. omn. Dion. Halic. c. 72. ^e Liv. IV. c. 30. Serv. ad. Virg. X. v. 14. ^f Cincius ap. Gell. XVI. c. 4. I. c. 32. Dion. Halic. II. c. 72.

nano, ut tamen plebi superstitiosae
 tisfieret, simulatio quaedam hujus
 iris in agro prope Urbem, qui *hosti-*
s dicebatur, est servata ^a. Foedera
 uoque fiebant per unum ex Feciali-
 us ^b, qui dum eo munere fungeretur
ater patratu dicebatur ^c, quia jus-
 randum pro toto populo *patrabat*,
*ve prae*stabat. Judicabant etiam fe-
 ales de injuriis ^d fociis illatis; cura-
 unt ne legati violarentur ^e; pacem non
 gitime factam rescindebant ejusque
 onfores dedebant ^f; & uno verbo
 nnia curabant, quae ad foedera spe-
 abant.

§. X. *Sodales Titii* ^g, vel *Titenses* ^h *De Sodali-*
Tito Tatio sacris Sabinorum retinen- *bus Titiiis,*
 s; vel a Romulo in honorem ipsius
Titii instituti sunt; nam utrumque
 uno Tacito *Annal.* i. c. 54. *Hist.*
 . c. 95. traditur: plura de his cer-
 dicere, nec possumus, nec operae
 etium videtur ultra inquirere: ni-
 quod forte munus eorum a mune-

Y re

^a *vid.* *Fast.* vi. *vs.* 295. ^b *Liv.* xxx. c. 43.
^c *mnino.* ^d *Liv.* i. c. 52. ^e *Dion. Halic. l. d.*
^f *Val. Max.* vi. c. 6. n. 3. & 5. ^g *Liv.* ix.
 . 10. ^h *Lucan* i. *vs.* 602. ⁱ *Gruter:*
 :cccxcvi. i,

re Septem-virorum Epulorum non alienum admodum fuerit; cum iis & apud *Lucanum loc. cit.* & in *Inscriptione apud Gruter. cccxcvi. i.* iungantur: apud quem etiam pluribus locis memorantur.

De Rege Sacrorum.

§. XI. *Rex Sacrorum*^a (Graecus *ιερω̄ν βασιλεῡς*) sive *Rex sacrificulus* creatus est exactis Regibus, ut ea sacra perageret, quae antea ab ipsis Regibus peragi solebant; unde quoque nomen suum nactus est: sed ne tantum nomine insolesceret, Pontifici subiectus fuit, nec magistratum gerere, ac cum populo agere ei licuit^c; unde postquam sacra fecisset se quasi fore ex comitio proripiebat^d. Creatus autem est comitiis centuriatis patriciis^e. Uxor etiam ejus *Regia* est dicta, quae & ipsa sacra quaedam faciebat^f. Domus quoque publica in qua Rex sacrorum habitabat, *Regia* est dicta^g.

a *Id. ii. c. 2.* b *Liv. xxvi. c. 6.* c *Dionys. Halic. l. v. c. 1.* d *Plut. Quaest. Rom. p. 279. sive n. 62.* *Ovid. Fast. v. vs. 727* e *Id. pro Domo c. 15.* f *Macrob. Saturn. i. c. 5.* g *Fest. V. Regia.*

ACERDOTES SINGULORUM
DEORUM.

§. XII. *Flamines* (σεφωνφόροι Graec-) *De Flami-*
) sacerdotes erant uni alicui numi- *nibus, &*
 addicti ^a, ejusque sacra curantes. *praecipue de*
 opellantur ita a *filo*; quo caput cin- *Flamine*
 debant, ac si *filamines* dicerentur ^b; *Diali.*
 el a *pileo*, quasi *pilamines* juxta quos-
 n ^c; vel denique a *flameo* capitis
 gumento, ut vult *Vossius* post *Di-*
 ysium Halicarnassaeum II. c. 64.
 hoc etiam *Apex* dicebatur ab anti-
 o verbo *apere*, hoc est, *vincire* ^d,
 proprium *Flaminum* insigne erat ^e,
 tamen, ut etiam *Pontifex Maxi-*
 is eo uteretur, sicuti supra dixi-
 us. Creati sunt primum a *Numa*
 is, *Dialis* nempe, qui *Jovis* erat
 erdos, *Martialis* & *Quirinalis*: sed
 h variis temporibus alii duodecim
 fut additi in honorem aliorum *Deo-*
 rnm; qui *Flamines Minores*, quem-

Y 2

admo-

^a Cic. de LL. II. c. 8. ^b Varro de L. L. IV. c. 15.
^c Plut. Q. R. n. 39. S. p. m. 274. ^c Plut.
 Numa p. m. 64. ^d Fest. V. Apex. Vid Lu-
 ret. VI. v. 1065. Virg. Georg. III. v. 168. Aen.
 V. v. 482. & hic Serv. ^e Lucan. I. vs. 604.

admodum priores illi *Majores* sunt di-
 cti: *Minores* quidem ex plebejis cre-
 ari poterant, *Majores* ^a vero ex sol-
 patriciis. Dicebantur vero propr-
prodi Flamines cum crearentur
 Quamquam autem Flamines non si-
 mul Pontifices essent, tamen in eo-
 rum collegio sedebant ^c, certe *Majores*
 Creabantur a Populo comitiis tribu-
 tis; nempe ita ut Pontifex Maximus
 tres simul nominaret, ex quibus un-
 legeretur ^d, & a Pontifice Maximus
 inaugurabantur. Majoribus Flaminibus
 commune fuisse videtur, ut
 Urbe abesse ipsis non licuerit ^e,
 scilicet sacra desererentur; neque
 iam divortium facere ^f. Quamquam
 autem *Flaminium* esset perpetuum
 tamen certis de causis poterat eripi
 veluti, si quis sacra non rite curass-
 (vid. Livium xxvi. c. 23.) *Sulp.*
 inter sacrificandum apex a capite p-
 lapsus sacerdotium abstulit ^g. Om-
 num porro Flaminum longe digni-

ns

^a Cic. pro domo c. 14.   ^b Id. pro Milone c. 20.
^c 17.   ^c V. eund. de Harusp. resp. c. 6.   ^d V.
 cit. Ann. iv. 16.   ^e V. Liv. Epit. xix. c. 1.
 xxxvii. c. 51. Val. Max. I. I. x. 2.   ^f Val.
 x. c. 15.   ^g Val. Max. I. c. 1. n. 4.

us fuit Flamen Dialis, qui etiam li-
 ore, sella curuli, & veste praetexta
 ebatur ^a: & ex jure sacerdotii sui
 enatum ingredi poterat ^b. Hic plu-
 nis coerimoniis obstrictus fuit ^c,
 iarum potissimas duntaxat recense-
 mus: nempe religio ei erat equo
 hi; *classē procinctam*, id est, *exer-*
um armatum extra pomerium vi-
 re; quin nec noctem unam extra
 urbem manere ei fas erat ^d, nec po-
 rat jurare ^e; (vel certe non coge-
 tur ^f) nec annulo uti, nisi pervio,
 ssoque: ignem a *flaminia*, sive *fla-*
nis domo efferre nisi sacrum, jus
 non erat; vinctum aedes ejus ingres-
 sū solvi necesse erat, & vincula per
 pluvium in tegulas subduci, atque
 de foras in viam demitti; reum, si
 pedes ejus supplex accidisset, ver-
 rari eo die piaculum erat; nodum
 illa parte corporis habere poterat;
 capillum ejus, nisi qui liber homo e-
 rat, nemo detondere poterat; ca-

Y 3

pram

^a Liv. I. c. 20. & XXVII. c. 8. ^b Ibid. ^c Gell.
 x. c. 15. ex Fabio Pictore, Massurio Sabino;
 aliisque Plut. Q. R. n. 39. 43. sive p. 274. sqq.
^d Liv. 5. c. 52. Tac. Ann III. c. 71. ^e Plut.
 Quaest. Rom. n. 45. Liv. xxxi. c. ult. ^f E-
 ditum perpetuum apud Gell. x. c. 15.

pram, carnem incoctam, hederam fabam nec tangebatur, nec nominabat propagines e vitibus; altius praetent non succidebat; vel potius, *non succidebat*, hoc est, vetitum ei erat transire per viam, ubi vites in sublimi essent praetentae^b; pedes lecti ejus tenui luto circumlitos esse oportebat nec ab eo trinoctium continuum cubabat, nec alteri in eo cubare licebat; unguium ejus & capilli signa subter arborem felicem terra obstruebantur; quotidie festatus erat, quod propter Pontificibus, cum iudicium de aliquo exercerent, adesse non poterat^c; sine *apice* sub divo ei esse non licebat, (unde *apicatus* dicitur Ovidio *Fastor.* IV. vs. 347.) sub tecto cubabat; apicatum tamen mori nefas erat^d; farinam fermento imbutam tingere ei fas non erat; tunicam teriorem, nisi in locis tectis non xuebat, ne sub coelo tanquam sub culis Jovis, nudus esset; in convivio,

- a *Plin. H. N. XVIII. c. 12. Fest. V. Fab.*
 b *Lips. Elect. I. 21. Boxborn. ad. Plut. Q. n. 109. & omnino hoc firmatur ex Probl.*
 c *Vid. Guther. de veter. jure Pontif. I. c.*
 d *Appian. Civ. I. n. 395.*

si Rex Sacrificulus, haud quisquam
 ius supra eum accumbebat ^a; uxorem
 cum amitteret, *flaminio* decedebat;
 ius matrimonium, nisi morte, diri-
 ni non poterat; locum, in quo bu-
 um esset, nunquam ingrediebatur;
 mortuum non attingebat, funus ta-
 men exequi poterat; unus omnium
 alero albo utebatur; ungi sub dio ei
 us non erat; antiquitus nec magistra-
 um capere, nec petere poterat;
 uod procedentibus temporibus ob-
 rvatum non fuit ^b; opus facientem
 idere religiosum ei erat, itaque,
 um per Urbem incederet, eum
 raecedebat *praecia*, sive *praeclamita-*
or, qui homines monebat, ut ab o-
 ere faciendo, dum transfret Flamen,
 esisterent: quaedam autem ex his
 oerimoniis iis postea sunt remissa.
 Lasdem fere coerimonias *Flaminica* ^c,
 ive *uxor Flaminis* observabat: sed e-
 iam alias, ut quod, quoties tonitru
 uidiisset, feriata erat donec placasset
 Deos ^d. Sacerdotium hoc ab adole-
 centia Caesaris intermissum Augu-

Y 4

itus

^a Vid. tamen *Macrob. Sat. II. 9.*   ^b *Liv.*
^c *xxxix. c. 45.*   ^c *Gell. 19. c. 15.*   ^d *Macr.*
Sat. I. 16.

ftus extremo suo tempore restituit.
Theodosius Magnus Imperator cum
plerisque aliis gentilium sacerdotiis a
bolevit.

Flamen Martialis Diali dignitat
proximus erat, & e patriciis etiam
semper est creatus: quem honore se
quebatur *Flamen Quirinalis* ^b in ho
norem Romuli institutus, qui du
quoque collegio Pontificum, ut di
ctum est, affidebant. Reliquorum
duodecim, qui *Flamines Minores* &
Plebeji sunt dicti, nomina recenser
nihil attinet; quorum omnium po
stremus fuit *Flamen Pomonalis* ^c.

Imperatoribus inter Divos relat
postea etiam singuli Flamines tribu
sunt ^d: nec tantum Flamines, sed et
iam *Sacerdotum collegia* iis sunt decre
ta; qui sacerdotes *Sodales* sunt dicti
cum adiectione nominis ejus, in cujus
honorem erant instituti; ut, exemp
gratia, *Sodales Augustales* ^e, *Hadria
nales* ^f, &c. Ut jam capite praece
dente §. 26. diximus.

§. XIII

^a Suet. Aug. c. 31. ^b Liv. I. c. 20. ^c Fel.
VV. Maximae dignationis. ^d Vid. Onuph.
Panv de civit. Rom. c. 27. ^e Suet. Claud. c.
6. ^f Spartian. Hadrian. c. 29.

XIII. *Salii Martis Sacerdotes* a *De Saliis*

ma instituti sunt ^a occasione pesti-
 iae, qua Urbs laborabat. Tra-
 t enim scutum aeneum coelo fu-
 delapsum ^b, & confestim mor-
 cessasse; ac tum Egeriam nym-
 m praedixisse, urbem, in qua hoc
 um servaretur, potentissimam fu-
 m. Itaque ne furriperetur, un-
 m (vel forte plura; nam de nu-
 o nihil dicens Dionysius *ὄπλα*
 à ea vocat, quod de duodecim
 dici posse videtur) alia ejusdem
 ae scuta fabricari curavit Numa
Veturium Mamurrium quendam,
 is nomen idcirco *carminibus Sa-*
bus est insertum ^c: licet alii *vete-*
memoriam a Saliis celebrari dixe-
 : ^d. Tunc Numa duodecim ju-
 es patricos, patrimos & patri-
^e legit, qui haec *Ancilia* (ita e-
 a forma haec scuta dicebantur,
 ud undique *ancisa* essent absque
 mi angulo ^f) Kalendis Martiis sal-
 ares, & carmina illa Saliaria, quae

Y 5 etiam

^a Plut. Numa p. m. 68. ^b Dion. Halic.
^c c. 71. Ovid. Fast. III. vs. 373. ^c Ovid.
^d l. v. 387. ^d Plut Numa p. m. 69. ^e Cic.
^f Domo c. 14. ^f Ovid. d. l. vs. 377.

etiam *assamenta* ^a, five *axamenta* dicta, canentes in honorem Martis per Urbem ferrent, unde *Salii aliendo*, five *Saltando* sunt dicti; qui iis praeerat, *Praesul* ^b, & *Magister Saliorum* appellatus est: quamquam *Magister collegii* commune nomen omnium προεργιτων cujuscunque collegii Sacerdotalis ^c. Alii vero distinguunt, & *Praesulem* qui vocant τὸν ἐν τοῖς ἱεροῖς προερχόμενον Latine etiam *Profaltorem*; *Magister* vero τὸν ἔξροχον, penes quem in augurandi & exaugurandi potestas. Praeter hos etiam erat ὑμνωδός, five *tes*, qui carmen Saliare canebat. Dicebantur hi *Salii* etiam *Palatini* quia sacra in *Palatio* faciebant ^e ut distinguerentur a *Saliis Collatinis* qui a *Tullo Hostilio* instituti ^f in *Quirinali* Sacrarium habebant, *Quirinales* etiam ^g, atque *Agonales* sunt dicti. Et in genere *Salii* & *lilysubfili* sunt appellati omnes lud.

^a Fest. V. Axamenta. ^b Lucil. ap. Fest. V. de damtruare. ^c V. Casaub. ad Capitol. I. c. 4. ^d Vid. Salmas. ad d. Capitol. e Dion. Halic. II. c. 70 ^f Id. III. c. 2. ^g Serv. ad Aen. VIII. 285.

atores, qui ad cantum & tibiam
 sacris ludunt, ut in sacris Herculis
 d *Virgilium Aen. VIII. v. 285* ^a.
 abant induti tunica picta ^b, hoc
 , auro & purpura variegata, &
 a praetexta, sive trabea ^c, aereis
 heis & gladiis accincti, dextra ha-
 1, vel simile quid, laeva ancile
 ntes, capite autem gestantes pi-
 2, sive galerum ^d, Graece κρυβα-
 dictum ^e; atque inter saltandum
 mina illa obsoleta canebant ^f, quae
 Horatii aetate vix a quoquam in-
 gebantur ^g, tempore vero *Quinc-*
mi ne ab ipsis quidem Sacerdo-
 is ^h.

. XIV. *Luperci Panis Sacerdotes* De Luper-
cis.
 nium antiquissimi fuerunt, quippe
 ab Evandro Arcade instituti ⁱ.
 ti sunt *Luperci* a *lupo*, quia Pan-
 ecis Λυκαῖο ἀπίε & λύκω cogno-
 iatur ^k, quasi *lupinum* dicas; imo
 m ipse *Lupercus* dictus est, si fi-
 des

d. Scal. ad Catull. c. xvii. b Liv. I. c. 20.
 Dion. Halic. II. c. 70. d Juv. VIII.
 c. 207. e Dion. Halic. l. d f Vid. Gut-
 rleib. de Saliis c. 21. seq. g Ipse. Epist. II.
 v. 86. h Ipse Inst. I. c. 6. i V Ovid.
 fast. II. v. 279. seq. k V. Serv. ad. Virg.
 en. VIII. v. 343.

des *Justino* L. XLIII. c. I, cre-
quia *lupos* a pecore arcere crede-
tur: & inde locus ubi colebatur
Lupercal, & festum ejus *Lupercal*
est dictum; quod celebrabatur me-
Februario, eratque quasi lustra
quaedam Urbis ^a. Eo festo *Lupe-*
nudi per Urbem discurrebant ^b p-
denda tantum cincti pellibus cap-
rum, quas paulo ante immolaverat.
Scuticis etiam e caprino corio fa-
obvios caedebant, quod *catomidi-*
dicebant ^c, quasi verberare κατ' ὤμ-
in humeris ^d, & praecipue quid-
mulieres, quas inde foecundas re-
credebant ^e: canem quoque eo te-
pore immolabant; quod animal
pecoris custodiam *Pani* gratum
putabatur. *Lupercorum* tres fuer-
sodalitates, *Fabiorum* nempe ^f,
Quintiorum, qui ita a ducibus
sunt dicti; & *Juliorum* denique,
in honorem *Julii* Caesaris instit-
sunt ^g. Serius reliquis hoc sacerdo-

^a *Ovid. Fast. II. vs. 31.* ^b *Rationem vid. l. 1.*
vs. 303. ^c *Vet. Schol. ad Juven. vs. 11.*
Salm. ad Spart. Hist. c. 18. ^d *Salm. d. l. 1.*
Probat Voss. Etym. ^e *Ovid. Fast. II. vs. 4.*
^f *Propert. IV. I. v. 25.* *Sex. Aur. Victor de*
G. R. g Suet. Jul. c. 76.

defuit, sub Imperatore scilicet
num *Anastasio*, qui obiit A. C.

§. XV. *Potitii* & *Pinarii* *Herculis* De Potitiis
& Pinariis.
ardotes fuerunt ^b: ille enim apud
andrum divertens ipse sacra sua du-
as gentes docuisse dicitur. Cum
em *Pinarii* serius ad sacrificium ve-
ent extis jam adefis, vetitum ipsis
in posterum extis solemnibus ve-
; & secundus duntaxat honos in
sacris illis tributus est ^c. Deinde
A. U. 441. impulsu *Appii Cen-*
s Potitii sacra *Herculis* servis qui-
dam publicis peragenda tradidit-
; inter annum vertentem omne
itiorum nomen in duodecim fa-
ias divisum (*hospitio Deorum im-*
talium sanctam gentem vocat *Li-*
IX. c. 34.) interiisse dicitur ^d;
autem *Appius* irati facto *Numi-*
luminibus captus fuisse fertur ^e.
Sera porro illa penes servos hos pu-
cos, & gentem *Pinariam* reman-
seant.

§. XVI.

On. Panv. de civit. Rom. c. 12. edit. Graev.
Virg. Aen. viii. vs. 269 c *Liv. I. c. 7.*
Id. IX. c. 29. e *Val. Max. I. c. 1. ex.*

De Gallis
matris
Deum.

§. XVI. Galli Sacerdotes *Mo-*
Deorum, sive *Cybeles*, dicti a *G-*
fluvio *Phrygiae* ^a, cujus aqua *p-*
furorem inducere credebatur. Hi.
praedictum est ^b, genitalia sibi, &
ita quidem *Samia* ^c, praecideba
in memoriam *Atyos*, qui cum pe
tuam *Deae* castitatem vovisset, d
de *nympham* *Sangaritidem* amare
coepit; & propterea a *Dea* sin fi
rem actus testiculos sibi execut ^d.
taque etiam ipsi furore perciti bra
sibi cruentabant ^e: & vaticinari
debantur ^f. Qui huic collegio p
erat *Archigallus* dicebatur ^g; fe
omnes in magna dignatione noi
rant ^h: tum ob aliis causas,
etiam, quod stipem colligere
rent ^k.

De Virgini-
bus Vestali-
bus.

§. XVII. *Virgines Vestales* (*G-*
ce *Παρθένοι ἑστιάδες* ^l) in honorem
stae *Romae* primum a *Numa* *R-*
c

a *Ovid. Fast. IV. vs. 361. sqq.* b *Seet. u.*
c. I. §. 16. c *Plin. H. N. xxxv. c. 1 f*
d *Juven. VI. vs. 513.* e *Augustin. de CD*
VII. c. 25. f *Tibull. I. IV. 64.* g *Luca I*
v. 566. h *Vid. Juven. VI. vs. 511.*
Ovid. Fast. IV. vs. 244. & ibi Heinsf. 1 D
vid. Fast. IV. v. 350. l *Dion. Halic. II. c.*

tae sunt quatuor ^a, iisque duae
 additae a Tarquinio Prisco ^b,
 Servio Tullio Rege ^c, cujus mo-
 s id magis convenire videtur ^d.
iebantur (nam hoc proprium huic
 verbum est) initio ab ipsis Regi-
 , iisque pulsus a Pontifice Ma-
 o; cujus arbitrato viginti virgi-
 e Populo eligebantur majores sex,
 ores decem annis, quae honesto
 ere & decenti corpore essent:
 Pontifex M. peculiarem quan-
 horum sacrorum curam habuisse
 tur: credo, quod directe magis,
 n alia sacra ad salutem Imperii
 tare crederentur ^e. Ex his por-
 a concione Populi a Pontifice una
 batur; vel etiam ultro a parenti-
 offerebatur: dicebatur autem il-
 ut diximus, proprie a Ponti-
capi, quia eam quasi vi *captam* a
 fstate patris abducebat ^f. Ita
 ae per triginta annos ad ministe-
 Deae obligabantur: & primis
 qui-

*Il. c. 67. b Dion. Halic. III. c. 67. c Plut
 Arma p. m. 66. D. d De earum sacris vid.
 Sid. Fast. vi. vs. 285. e Vid. Cic. de O-
 n. L. III. c. 3. Ovid. Met. xv. v. 777.
 Siell. I. c. 12. qui locus omn. videndus.*

quidem decem annis sacra discebant; sequenti decennio ea exercebant; tertio denique alias juniores ea docebant & his triginta annis elapsis non poterant; quod tamen raro factum & semper infaustum est habitum. Quae aetate omnium maxima est *Virgo Maxima* dicebatur ^b, Tacito *Annal.* XI. c. 32. est *Venerum vetustissima*, quemadmodum in *L. LIV.* ἡ πρεσβεύουσα: eaque in liquidis summa cum dignitate praesentibus. *Munus* earum erat, primo, custodire ignem perpetuum ^d; quaeque incensa fustingui passa esset, flagris a Pontifice Maximo caedebatur ^e: secundo, conservare arcanum Imperii pignus, complerique Palladium putant fuisse. tertio, sacra adsidue Deae facere. Pro his laboribus honores ingentibus tributis sunt; ut jus testamenti condendi licet minores essent; jus in liberorum; licentiam habendi; et unum forte obviam factum ^g supplicium.

^a *Dion Hal. d. c. 63. Plut Numa d. l.* ^b *Jul. c. 83* ^c *Tacit. Annal. II. c. 68.* ^d *ibid. I. c. 2.* ^e *Val. Max. I. c. I. ex. 6.* ^f *Trist. III. El. I. vs. 29.* ^g *Plut. Numa m. 66.*

erandi; carpento vehendi^a; vittis veste praetexta utendi^b: praeterejurare non cogebantur^c: tum i iis & stipendia splendida e puco praebita^d, ut & locus honor in spectaculis^e, & in deprecandauctoritas maxima^f. Ob hanc tam reverentiam etiam aliquando amentata, praesertim Principum, id eas deponebantur^g. Sed si e Virgo incestu se pollui passa t^h; Pontificum judicio damnata campo, cui inde nomen *scelerato*ⁱ, viva defodiebatur; stuprator ve in foro sub furca verberibus necatur^k. Desiit hoc Sacerdotium cum quis plerisque extremis Theodosii gni temporibus^l.

Z

D E

d. Lips. ad Tacit. Annal. XII. c. 42. b O-
d. Fast. III. vs. 30. c Edictum perpetu-
n ap. Gell. x. c. 15. d Liv. I. c. 20. Vid.
Tac. Ann. IV. 16. e Suet. Aug. c. 44.
Cic. pro Font. c. 17. Suet. Jul. c. 1. Tac. Hist.
I. 81. g Suet. Aug. c. 101. Tac. Ann. I-
8. h Plut. Numa p. m. 67. & in Quaest.
n. 95. Juven. IV. vs. 9. i Ovid. Fast.
I. vs. 459. Dion Hal. VIII. c. 90. k Suet.
omit. c. 8. l Vid. Symmachi legationem ad
Theodosium, Valentinianum & Arcadium
app. apud On. Panv. de Civ. Rom. L. II. p.
33. edit. Wech.

DE MINISTRIS SACER
DOTUM.

De Sacerdo-
tum mini-
stris.

§. XVIII. *Camilli & Camillae* cuntur pueri & puellae ingenuae cris ministrantes ^a, qui ex Romuli stituto a Sacerdotibus, qui liberis rebant, sibi jungebantur; nam, liberos habebant, eorum ministe uti debebant ^d. Hi ministrabant, p ri quidem ad pubertatem usque, pu lae vero donec nuberent.

Flamini & Flaminiae dicebantur qui *Flamini* Diali ejusque uxori mi strabant, & patrimi ac matrimi debebant.

Quindecim-viri etiam ministros bebant, qui ipsis a *commentariis* dicebantur ^d.

Aeditui, vel *Aeditumi* (quae et scriptio melior sit dubitatur ^e) erant qui aedes sacras tuebantur, sive *sans testas servabant*; hoc enim vox *tue* significat ^f; easque purgabant, &

^a *Macrob. Saturn. I. c. 8. III. c. 8. Vid. v. pliff. vander Meulen de die mundi diss. I. p. 2.*

^b *Dion. Halic. II. c. 12.*   ^c *Fest. in his V.*

^d *Grut. CCCVII. I.*   ^e *Vid. Gell. XII. c. 2.*

^f *Varro de L. L. VI. c.*

Graecis νεωκόροι sunt dicti.

Tibicinium usus plurimus erat in om-
nis sacris, ludis & funeribus^a: hi-
bus Junis personati per Urbem di-
rrebant; de cujus ritus origine vi-
Livium IX. c. 30. & Ovidium *Fa-
um* VI. vs. 653.

Tubicines etiam sacris adhibiti sunt,
bis singulis annis *tubas lustrabant*;
le dies, quo id fiebat, *Tubilustria*
dictus^b.

Opae & *Victimarii* hostias & *victi-*
ligabant^c, easque laureati & fe-
udi ad aras adducebant; cultros,
am, ceteraque ad sacrificium ne-
aria expediebant; victimas ferie-
t, & jugulabant.

Fictores qui de pane, vel cera si-
latas hostias fingerent^d: nam si-
lata in sacris pro veris habeban-
e: & ita *Fictor Pontificum* legitur
d Gruterum p. MLXXXI. I.

uerunt quoque *Praeciae*, five *Prae-*
mitatores Flaminis Dialis^f; ejusdem

Z 2

&

vid. *Fast.* VI. vs. 659. b *Id.* *Fast.* V. vs.
25. c *Propert.* IV. El. III. vs. 62. d *Vid.*
raev. ad *Cic.* pro *domo* c. 54. e *Vid.* *Polluc.*
n. L. I. *Segm.* 30. *seq.* *Serv.* *Aen.* II. 116.
v. 512. f *Fest.* his. *VV.*

& Vestalium *Lictores*; *Scribae* Pontificum, & *Quindecim-virorum*; *Ajutores Haruspicum*, ad quos *Pullar.* etiam referre possis; *Kalatores*^a, & Sacerdotum praecones erant.

Praeficae dicebantur mulieres in funeribus conductae^b, ut ceteris plangendi modulos praerent, & laude defuncti cantarent^c.

Designatores, qui constituendae funebri pompae praerant^d, & cuius ordinem suum adsignabant, lictori etiam, ut videtur, ministerio ad eandem rem utentes.

Vespa sive *Vespillones*, qui pauperum cadavera *vesperi* efferebant^e. postremi vero inter sacrorum ministrum recensentur, quia etiam manes sua cura habebant; quorum hi potissimum erant ministri.

a *Fest. v. Calator & ibi Scal. Serv. ad Geor. v. 268.* b *Naevius apud Fest. hac. V.* c *Cicil. ap. Non. c. 1. Plant. Trucul. II. VI. vs.* d *Horat. Epist. I. VII. vs. 6. Senec. de be. VI. c. 48.* e *Martial. I. vs. 47. Fest. v. Ves.*

CAPUT TERTIUM.

De Ritibus Sacrorum.

Loci, ubi sacra peragebantur, *De locis*
 fuerunt *Templa, Aedes Sa-* *sacris.*
Fana, Delubra, Sacella & Lu-
Templum dicitur a *templando*, vel
videndo; (quae duo verba idem si-
 fificant quod *videre*, unde etiam
intueri pro *videre* dicimus) si-
 fificat enim *omne spatium, quod vi-*
us^a, ut *templa Neptuni* pro ma-
 ; *templa Acherusia* pro *inferis*^c,
templa Parnasia pro ipso monte *Parnas-*
 : Sed strictius, *spatium in caelo ab*
Auguribus definitum^e; & inde jam, lo-
muro clausum, Dei alicujus cultui
dedicatum, & ab Auguribus consecra-
ta: unde *Templa augusta* vocantur^f,
 Sed differunt ab aliis aedibus sacris,
 quod illae quidem divino cultui dica-
 sunt; sed non ab Auguribus con-
 Z 3   *secra-*

a. Giphan. Ind. Lucretian. b Plaut. Mil. Gl.
 I. V. vs. 3. c Rud. IV. II. vs. 4. c Lucret.
 vs. 121. & alibi saepe. d Ovid. Metam. v.
 vs. 278. e V. cap. praec. §. 3. Varr. de L. L.
 II. c. 2. f Ovid. Fast. I. vs. 609.

secratae. Ut autem ante quam pergam hoc addam, vocis *Templi* derivatio vrior videtur a Graeco τέμεν Θ , quae opinio est *Menagii in amoenit. juv. c. 39.*

Templa plerumque certis de causis vovebantur ^a, postea definiiebantur, hoc est, certi fines iis constituebantur, quod dicebatur *effari*, vel *terminari templum* ^d. Condita templa dedicabantur ab eo, qui ea voverat, Consule scilicet, vel Imperatore: nisi hoc injussu Senatus, aut majoris partis Tribunorum plebis fieri poterat. Pontifex autem solemnia dedicationis verba praeibat ^f, dum alter, qui dedicabat, postem templi teneret. Demum templa ab Auguribus corroborabantur. Docet quidem *Graevius* $\mu\alpha\kappa\alpha\rho\iota\tau\eta\varsigma$ ad orationem *Ciceronis* *in domo sua* ^h consecrationem praecipere se dedicationem; sed hoc intelligitur de consecratione, quae a privato fiebat, & a voto vix distinguitur. Haec autem *Augurum consecratio* (st

^a *Liv. I. c. 13.* ^b *Ibid. c. 19.* ^c *Liv. v. c. 20.*

^d *Varro de L. L. v. c. 7.* ^e *Liv. ix. c. 6.*

^f *Vid. Tac. Hist. iv. c. 53.* ^g *Cic. pro M. C. c. 46. ubi in sqq. etiam consecrationis ritum describit.* ^h *c. 48.*

le actus, quem *Germani & Belgae* vocant, *cene inwyding*; *Galli & Anliinauguration*. In templorum fundamentis aurum saepe & argentum rude el signatum deponeretur. *Tacit. l.*

Templum porro unum duobus uminibus consecrare vix licitum erat^a; licet hoc perpetuum non fuerit, & qui simul in una aede colebantur *contubernales*^b, Graecis *σύνναοι*, sunt lecti^c: & *σύνθεωμοι*^d. Omnibus umen Diis ea dedicare moris fuit, quale templum fuit, Romae augustissimum *Pantheon* dictum, quod a *M. Igrippa Augusti* Imperatoris genero dedicatum hodieque superest *Mariae Rotundae* nomine insignitum, & omnibus etiam sanctis, ut vocantur, dictum. Hinc si in loco, ubi templum condere vellent, aliquod iam umen esset, id certis caeremoniis in e evocabatur; quod *exaugurare* dicebant^e.

Fana dicuntur in genere omnes aedes sacrae, quia Pontifex, dum ea

Z 4

dedi-

Liv. xxvii. c. 25. Plut. Marcell. p. m. 314.
b Cic. ad. Att. xiiii. n. 28. c Ibid. xii. n.
45. d Schol. Pind. ad Olymp. Od. v. v. 10.
e Liv. I. c. 55.

dedicat, certa verba *fatur*^a; vel *Fauno*, qui ea primus condiderit vel denique verius, ut vult Voffii in *Etymologico*, a Graeco *ναός*, quod per metathesin *είων* fuerit; spiritu ut saepe fit, in *F.* abeunte, *F. num.*

Delubrum^c dicitur locus, in quo *Dei unius, vel plurium simulacra sunt dedicata*^d: vel etiam fons, aut lacus ante templum, in quo ingressuri templum sordes *deluebant*^e: Sed in genere haec vox pro quavis aede sacra ponitur: & verior forte est Varro sententia *delubrum dici ubi Deus positus*, ut *candelabrum* illud, in quo figuratur *candela*^f.

Sacellum est diminutivum a *sacer* est enim proprie locus *sacer muro circumseptus absque tecto*: (Graecis *ἱερόσολος*) sed etiam pro quavis aede sacra, praesertim parva, ponitur.

Luci erant *sylvae Diis sacrae*,
diē

a Varro de L. L. v. c. 7. Fest. ea V. b C. Fronto. c V. I. Rycq. de Capitol. Rom. c. d V. Ajon. ad Divin. Cic. in Verr. c. e Serv. ad Virg. Aen. II. vs. 225. f Jur. XIII. vs. 69. g Macr. Sat. III. c. 4. h not. ad Polluc. IX. v. n. 40. ed. noviss. i 1. x. c. 23.

stae a *lucendo*; quia in iis plurima
mina in honorem Deorum accende-
 ntur ^a: quod apud plerosque idolo-
 m cultores obtinuisse, tum ex li-
 is facris ^b, tum aliunde docemur:
 inc *αγλαὸν ἄλσος* dicitur Homero
 β. v. 506. *Splendidus lucus.*

§. II *Cultus* jam *sacer* consistebat *De Adora-*
 e in *Adoratione Deorum*, & insti- *tione.*
 tione *supplicationum*; maxime vero
sacrificiis: de quibus singulis ordine
 dicendum.

Precantes stabant capite plerumque
 lato ^c, ne qua *hostilis facies* ipsis
 curreret, *Virg. Aen. III. vs. 407.*
ibi Serv. (licet aliam rationem tra-
 t *S. Aurelius Victor de Orig. gentis*
om circa med.) & mentem a preci-
 is averteret; sacerdos autem de scri-
 o ^d *verba praeibat* ^e, ne quid prae-
 ostere diceretur. Inter precandum
 as tangebant ^f, (quod etiam facie-
 nt jurantes ^g, unde *ara pro jure-*
rando ^h ponitur) vel etiam genua

Z 5 Deo-

Isid. Etym. XIV. c. 8. b *Deuter. XVI. 21. I.*
Reg. XIV. 23. c *Plaut. Amph. v. I. v. 42.*
Dion. Halic. excerpt. p. 705. ed. Oxon. d *Plin.*
H. N. XXVIII. 2. e *Juven. VI. vs. 390.*
 f *Virg. Aen. IV. vs. 220.* g *Juven. XIII.*
vs. 89. h *Propert. III. El. 19. vs. 25.*

Deorum ^a; quia genua misericordie quasi sedem esse putarunt veteres in gyrum se ^c convertebant, & cum precati fuissent confidebant, ne *περγως* rem divinam facere videretur ^d. Tum etiam manum *ori* admovebant ^e, unde ipsa *adoratio* est dicta & ad Orientem plerumque solem versus ^f precabantur ^f. Debebant autem Dii vero & proprio suo nomine invocari, unde ne imprudentes laberentur dicere solebant, *sive tu Deus, ve tu Dea es* ^g. Vota sua in tabulis perscripta ad genua statuarum cera figebant ^h; & cum voti essent composites facti tabula ⁱ, vel alia quadam re in templo suspensa ^k id testabantur. Statuae, (ita loquor ex usu vulgari licet sciam *statuas* proprie hominum Deorum vero *simulacra* fuisse ⁱ) ^l statuae, inquam, rite consecratae a Nemi,

^a V. Serv. ad *Aen.* III. vs. 607. ^b *Plin.* I. N. XI. c. 45. ^c *Ovid. Fast.* III. vs. 23. *Plut. Marcello p. m.* 301. ^d *Id. Numa p. m.* 69. *sqq.* ^e *Plin. H. N.* XXVIII. c. 2. *vid. o. m.* *Min. Fel. p. 6. ed. Rigalt.* ^f *Virg. Aen.* VI. vs. 172. ^g *Cato de R. R. c.* 139. *Gell.* I. c. 28. ^h *Juven. x.* vs. 55. ⁱ *Id. XII. f.* 27. ^k *Horat. Od. i.* 5. ^l *Vid. Abram d. Cic. Philipp. II. c.* 43.

vine, cui dicatae erant, infideri cre-
 ebantur ^a; unde ipsas statuas aliquan-
 do *Deos* vocabant ^b, & templa a Diis
colli dicebant ^c: licet Varro apud
Augustinum de C. D. IV. c. 9. dicat
 Romanos plus quam 170. annis Deos
 ne simulacris coluisse. Eas statuas
 inguentis in devoti animi signum
 erfundebant ^d; & statuto tempore flu-
 vine vivo eas abluebant ^e.

§. III. *Supplicatio* (pro qua etiam *De supplica-*
pplicia dicit *Sallustius Catil.* c. 9. & *tione.*
estus in ea voce) erat honor, qui bel-

ducibus praestabatur, cum a Sena-
 tu *Imperatores* appellarentur; & con-
 stebat in eo, ut templa populo a-
 erirentur ad gratias Diis pro victoria
 elata agendas; quod initio Reipubli-
 cae per unum ^f, vel paucos, si plu-
 mum; postea crescente ambitione
 per plures dies factum est ^g. Talis
 aequae supplicatio cum decerneretur,
 ietitia fuit; at etiam tempore gra-

vi

Arnob. adv. gent. L. VI. p. 254. ed. Paris.
 1607. & ibi *Herald.* b *V. Liv.* xxvii. c. 16.
 xxix. c. 11. *Genes.* xxxi. 30. c *Silius Ital.*
 x. vs. 433. d *Tibull.* II. *El.* II. vs. 7.
 e *Lucan.* I. vs. 600. f *Liv.* xxxvii. c. 47.
 g *Vid. Cic. Philipp.* XIV. c. 11.

vi^a supplicationes habebantur: (quae etiam *obsecrationes*^b, Graecis *πρόσδοι*^c, sunt dictae, & a Duumviris ad eam rem creatis curabantur) sed praecipue tunc instituebantur *Lectisternae*, quae monitu & cura Quindecimviro- rum sacris faciendis peragebantur, & erant quasi convivia quaedam, quibus Deos excipiebant, & quae Septemviris Epulorum curabantur. His epulis Diis tanquam vere cæturis *lecti sternebantur*, qui dicebatur *Pulvinaria*^d, & rem ipsam *suspere pulvinaria* dicebant^e; & in *Pulvinaria* quandoque pro ipsis templis ponuntur^f. Deabus vero per antiqua frugalitatis ratione ponebantur *sellae*^g; & hinc *sellisternia*, five *sellisternia* earum epulae vocantur a quo Tacitum *Annal.* xv. c. 44. ut quidem ibi in libris antiquis legitur: unde explicandus etiam est *Catullus car.* LXV. vs. 47. Et vide omn. Cl. Grac. *ad Cic. de Har. resp.* c. 27.

§. I.

- a *Liv.* VII. c. 28. b *Liv.* IV. c. 21. XXXI. 8. c *V. Bud. comm. ling. Gr. n. m.* I. d *Suet. Jul.* c. 76. e *Liv.* V. c. 52. f *See ad Virg. Georg.* III. vs. 537. *Liv.* XXVII. c. XL. c. 19. g *Val. Max.* II. c. I. ex. 2.

§. IV. *Sacrificiorum ritus* vel spe- Sacrificio-
rum ritus;
& primo de
personis,
quae iis in-
tervenie-
bant.
abant *Personas sacrificantes*, vel a-
malia immolanda, vel *ipsum sacrifi-*
um.

In *Personis sacrificantibus* primo re-
quirebatur ut *caste* Deos adirent ^a, &
Venere abstinere ^b; sicut in legi-
is duodecim Tabularum dicitur, *ad*
ivos caste adeunto.

Secundo, ut ante *lavarent* ^c, &
accipere quidem manus ^d; ad quem
num vasa quaedam in promptu erant
iuxta templa; quae, si grandiora es-
sent, *favissae* ^e; si minora, *futilia*
dicebantur ^f: licet *favissae* vox etiam
significet cellas quasdam cisternis si-
miles, in quibus reponerentur, quae
templis per vetustatem inutilia e-
rant facta ^g. Ipsa autem vasa, quibus
sacrificandum utebantur, *pura*
ornari debebant ^h.

Tertio, ut *vestes puras* haberent ⁱ,
quidem candidas ^k. Praeterea eti-
am

Tibull. II. El. I. vs. II. b Ovid. Metam. x.
vs. 434. c Tibull. d. l. vs. 13. sqq. d Plaut.
Trucul. II. v. vs. 28. e Fest. hac V. f Vid.
Donat. ad Ter. Andr. III. v. vs. 33. g Gell.
II. c. 10. Fest. ea V. h Plaut. Amph. v. 2.
i Tibull. l. d. k Ovid. Amor. II. El. XIII.
vs. 23.

am *coronas* capite gestabant ex arboribus^a, quae Deo, cui sacra faciebantur, gratissima esse credebatur; quibus Sacerdotes etiam vittas^b, & inflexas^c, addebant. Aliquando etiam, ut in *ἐνυκταίσις*, sive *uotivis* sacris, pectore capillo^d, soluta veste, & nudis pedibus erant^e; quia eo habitu supplices uti solebant.

Quarto, ante ipsum sacrificium *ta* & *preces* instituebantur.

De animalibus immolantibus.

§. V. *Animalia immolanda Victimae* dicebantur, vel *Hostiae*; inter quae haec est differentia. Primo, quae *Hostia* a quovis immolaretur, *Victima* proprie tantum ab eo, qui hostem occiderat^f. Secundo, *Hostia* ante quae in hostes iretur, *Victima* post victricem immolabatur^g. Tertio, *Victima* plerumque major, *Hostia* minor erat^h. Sed saepissime hae voces confundunturⁱ. *Victima* a vincendo; *Hostia*, vel ab *hoste victo*^k; vel ab

ho-

a Stat. Theb. III. vs. 466. b Ib. XII. vs. 3. c Senec. Agam. v. 687. d Liv. XXVI. c. 1. e Ovid. Metam. VII. vs. 183. f Ovid. Flor. I. vs. 335. g Serv. ad Virg. Aen. I. s. 334. h Corn. Fronto de propr. Lat. sen. i V. Ovid. Amor. III. 13. vs. 16. & Gell. I. c. 6. k Ovid. d. Fast. l.

stiendo, hoc est, feriendo est di-
a^a.

Hostiae, quae ante solemne sacrifici-
um immolabantur, dicebantur *Prae-*
lanae ^b; (Graecis προτελεῖς θυσίαι ^c)
succidanae vero, quae caedebantur,
prioribus hostiis *litatum* non esset ^d;
unde eleganter servus *Plautinus* ^e *ter-*
m suum herili stultitiae succidaneum
cat. *Litare* porro nihil aliud est ^f,
quam *Numine placato voti compotem*
iri ^g, & hoc certis ex signis deprehen-
re. Hinc *litabilis hostia Minucio Fe-*
ri ^h dicitur *bonus animus, & pura*
ans, & sincera conscientia. Ducta
est ἀπὸ τῶν λιτῶν, hoc est, a *pre-*
cus supplicibus. Graecis vero *litare*
λιερεῖν dicitur ⁱ. *Pacem Deorum*
curare ^k, vel *exposcere* ^l etiam locu-
huic rei propria fuit. Sed in sa-
cris, quae inferis fiebant, non *litasse*
statius habebatur ^m.

Hostiae debebant esse corpore in-
tegrae

^a est. V. *Hostia*. ^b Gell. IV. c. 6. ^c Athen.
IX. ^d Plut. P. Aemil. p. 264. ^e Epid.
I. 5. II. vs. 36. ^f Suet. Jul. c. 81.
Martial. x. n. 73. ^h p. 95. ed. Rigalt.
Bud. comm. ling. Gr. n. 918. vs. f. ^k Virg.
Aen. III. vs. 370. ^l Vid. Liv. VII. c. 2.
^m Suet. Oth. c. 8.

tegrae & decorae, ideoque a sacerdotibus probabantur, & creta^a vel a nota insigniebantur; unde etiam gregiae, eximiae^b, lectae vocantur: nec omnes omnibus Diis, sed quae cuique Deo gratae esse credebantur, ei immolari debebant^d; quemadmodum dicit Cicero de LL. II. *Quae cuique Divo decorae grataeque sacrificiae, provident.* Observabantur tiam, ut gregales essent non ferae, & pingues maxime Diis acceptas esse putabant^e: sed tamen pro cuiusque facultatibus eligebantur^f. Ornabantur hostiae vittis, sive infulis & coronis^g; & praeterea earum cornua deaurabantur^h.

De ipso sacrificio.

§. VI. In ipso sacrificio observatur, Primo, *Indictio silentii* solentur formula, *Hoc age*ⁱ, &, *Favete* quis^k, (Graecis ἐπέχεσθε τὰς γλώσσας) quod fiebat silentio servando, & tunc peracto

a *Juven. x. vs. 66.* c *Virg. Georg. IV. vs. 8.*
 c *Id. Aen. IV. 57. Fests. V. Eximium.* d
 ad *Virg. Georg. II. vs. 389, & Aen. III. vs.*
 118. e *Juven. XII. vs. 11.* f *Horat. De*
IV. 2. vs. 53. g *Act. XIV. 13. Virg. en*
II. vs. 186. h *Ibid. IX. vs. 627. Liv. xv*
 c. 12 i *Plut. Coriol. p. m. 225.* k
Aen. V. vs. 71.

rando a verbis male ominatis ^a; & etiam *Pascito linguam* ^b (Graece $\phi\eta\mu\epsilon\acute{\iota}$ vel $\epsilon\upsilon\phi\eta\mu\acute{\iota}\alpha \acute{\epsilon}\sigma\omega$ ^c) dicebant. contrario jubebantur bona verba vere ^d, & profani ac impuri a sacris legabantur, ut eleganter est apud Virgilium *Aeneid. VI. vs. 258.*

- - *Procul, o, procul este, profani.*

Conclamat vates, totoque absistite loco.

militer Graeci: $\epsilon\kappa\alpha\acute{\varsigma}, \epsilon\kappa\alpha\acute{\varsigma} \omicron\varsigma\iota\varsigma \acute{\alpha}\lambda\iota\theta\epsilon\acute{\iota}$ ^e; vel, $\theta\upsilon\rho\alpha\varsigma \delta\acute{\iota} \epsilon\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\sigma\theta\epsilon \beta\epsilon\epsilon\eta\sigma\epsilon$ ^g.

Secundo, His factis *mola salsa* ^h vima aspergebatur, quae constabat farre tosto & sale ⁱ, & haec actio oprie *immolatio* dicebatur, unde *imolare* idem significat, quod *sacrificare*: nec ullum sacrificium ex lege umae sine farre fieri potuit, ut ita ricultura, tanquam magna pietatis ars, commendaretur; & propterea

A a etiam

^a Horat. Od. III. 14. ^b Fest. his V. V. ^c Eurip. Iphig. in Aul. vs. 1564. ^d Arist. Θεομοφορ. v. 302. ^e Tibull. II. El. II. vs. 1. ^f Callim. hymn. in Apoll. vs. 2. ^g Orpheus de Diis p. 242. edit. Traject. 1689. ^h Senec. Oed. vs. 335. ⁱ Ovid. Fast. 1. vs. 337. Horat. Od. III. 13.

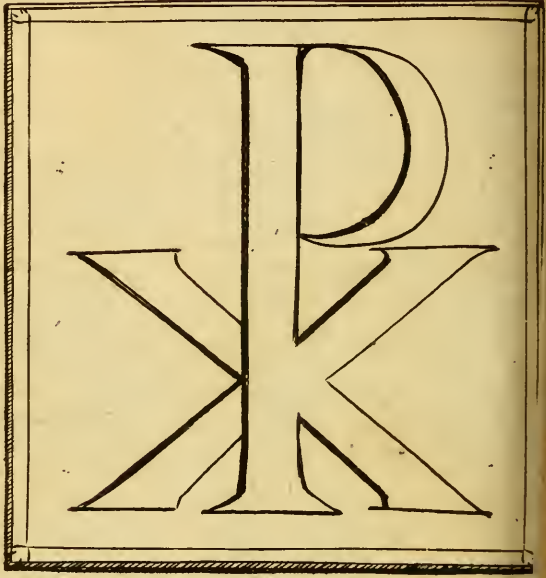
etiam libare, nisi ex vite putata, n
 licebat ^a. Hoc facto hostia dicebat
maēta, quasi *magis auēta* ^b: ur
maētare quoque pro *caedere* dicitur
 & hoc ideo fiebat, quia diligentissimi
 sibi a verbis male ominatis (qualia sunt
caedere, *jugulare*, & similia, quae
 saevitiam quandam denotare videntur)
 cavere conabantur: quemadmodum
 etiam exactissima diligentia caveba
 ne quid praepostere diceretur;
 mali ominis audiretur ^c.

His factis sacerdos ex *simpuvio* ^d i
 prius leviter vinum degustabat ^e,
 de adstantibus etiam gustandum pro
 bebat; & demum inter cornua
 stiae ex patera affundebat ^f; quocir
bare dicebatur. Mox pilos quosdam
 e fronte hostiae evellebat ^g, qui
 super aram injecti *libamina prima*
 cebantur ^h. Nec tantum vino liba
 bant, sed etiam sanguine ⁱ, qui
 arae affundebant; tum aqua, i

^a Plut. Numa p. m. 69. E.   ^b Serv. ad
 Aen. IX. vs. 641.   ^c Plin. H. N. XX
 c. 2.   ^d Juven. VI. vs. 343.   ^e Vid.
 Aen. XII. vs. 174.   ^f Ovid. Metam.
 vs. 594.   ^g Hom. Il. γ. vs. 273.   ^h
 Aen. VI. vs. 245 sq.   ⁱ Vid. eund. Ecl. I.

ca
un
tu
Fi
fi
qu
nt
oda
pac
a
pr
a
od
of
ii
ma
o
qu
n
ad
xxv
vib
am
h
cl. t.

Faint, illegible handwriting, possibly a signature or initials, enclosed within a faint rectangular border.

& lacte Diis praefertim rusticis ^b ;
leo quoque, sed in inferiis maxime ^c ;
cet ea occasione etiam melle & lacte
terentur ^d : verumtamen vini libatio
proprie dicta est, & praecipue obti-
uit.

Tertio, sequebatur *ignis* in ara ac-
nsio, qui debebat fieri ex lignis ari-
s & sectis ^e, & quidem ex ea arbo-
re, quae Deo, cui sacra fiebant,
maxime grata esse putabatur; qualis
erat *aesculus Jovi*, *myrtus Veneri*,
opulus Herculi, &c. ^f Tum etiam
herbenas five frutices ex iis arboribus
in aris adolebant. ^g.

Turis usus frequentissimus erat in
cris ^h; (unde etiam nobis *wierook*,
apertius Germanis *weiherauch* / qua-
sacrum suffimen dicas, vocatur) quod
in aris adolebant in turibulis; vel injicie-
bant focus ⁱ; & ex ejus fumo & cre-
ditu futura conjiciebant ^k.

A a 2

Dein-

Appian. in Mithrid. p. 362. edit. Tollii. ^b *Virg. Ecl. v. vs. 67.* ^c *Id. Aen. VI. vs. 254.* ^d *Heliod. Aeth. VI. fini propius.* ^e *Id. III. p. m. 145. edit. Lat.* ^f *Virg. Ecl. VII. vs. 61.* ^g *Id. Ecl. VIII. vs. 65.* ^h *Ovid. Fast. IV. vs. 410.* ⁱ *Tibull. II. El. 2.* ^k *Senec. Oed. V. 306. sqq. Laetant. ad Stat. Theb. IV. v. 411. 468.*

Deinde hostia ad aras adducebatur a popis ^a; vel victimariis feminudis; & quidem fune laxiore ^b, ne invita victima duci videretur; quod mali habebatur ominis ^c. Eadem de caussa ante aras jam stans solvebatur ^d. Pessimum autem omen erat, si hostia au- fugisset ^e.

His peractis *victima percutiebatur* quod minister, sive *cultrarius* non perficiebat nisi iussus; unde saepe roga- bat, *Agone* ^f? cui respondebat prae- co, *Hoc age* ^g. Feriebatur autem se- curi vel clava, deinde cultris jugula- batur: & statim sanguis pateris ex- ceptus arae inspergebatur ^h.

Jugulata *victima Anclabri*, hoc est *mensae sacrae* ⁱ imposita excoriabatur & diffecabatur: & aliquando quidem tota cremabatur ^k; (quemadmodum e lege Mosaica *ὀλωκανλώματα*) ple- rumque vero cum Diis dividebatur quod *profecare exta* ^l dicebant; *exta*
vei

^a Propert. IV. El. III. vs. 62. ^b Juven. XI vs. 5. ^c Senec. Oedip. v. 337. sqq. ^d Virg. Aen. v. vs. 774. ^e Suet. Jul. c. 59. ^f vid. Fast. I. vs. 321. ^g V. Suet. cap. c. 5 ^h Virg. Aen. VI. vs. 248. ⁱ Fest. hac ^k Virg. Aen. VI. vs. 253. ^l Plant. Poen. IV. vs. 8.

vero *divisa proficiae & profecta* ^a dicebantur; & Graece, ut est in antiquis Glossariis, αἱ τῶν θυμάτων, ἢ ἱερῶν ἀπαρχαί, unde ἐμπύρων ἀπαρχεσθαι dicuntur, qui ἀπαρχαί, sive *proficias* in ignem inferunt ^b. Sacrificantes autem partem, quæ sibi obvenerat, cum amicis comedebant ^c: unde multi gulæ causa tantum sacra faciebant, ut sumptuosius epularentur ^d: & inde μεθύειν, *largius bibere*, dicitur quasi μετὰ τὸ θύειν, post sacrificium actum, si fides *Suidæ V. Μέθη. Πο*ae vero partem Deorum in aedibus suis vendebant; unde *popinae* videntur enominatae ^e: nam ea occasione etiam vinum vendere solebant ^f. Hinc *exta* inspiciebantur ^g ab Aruspibus, de quibus suo loco dictum est; qui ultris ea educebant, nam manibus tangere nefas erat, & proprio verbo *exta consulere* dicebantur ^h; quod si

A a 3

bona

Ovid. Metam. XII. vs. 152. sqq. & Fast. VI. vs. 163. b *V. not. ad Dion. Halic. I. c. 40. ed. Oxon.* c *V. Plaut. Amph. III. III. vs. 13. Mil. I. III. vs. 117. Stich. I. III. vs. 96.* d *Menand. ap. Athen. IV. p. 146.* e *Vid. Cic. eod. loc.* f *V. Abram. ad Cic. pro Mil. c. 24.* g *Ovid. Metam. XV. vs. 136.* h *Virg. Aen. IV. vs. 64.*

bona essent exta, litasse se dicebant, sin minus, succidaneae victimae, jam dixi, adhibebantur. Partes autem victimae, quae Diis obvenerant, cum particulis ex omnibus hostiae membris decerptis farina ^b, vino & ture conspergebantur, & in ara cremabantur, quod *adolere* dicebatur: proprio etiam verbo *redolere* exta dicebantur ^c, & *porrici*, quasi *porrigi*, vel *porro jaci* ^d, cum ara imponerentur; vel, si Ius marinis sacra fierent, cum in mare projicerentur ^e. Hinc *inter caesa porrecta* proverbialiter fieri dicitur, id est, quod fit tempore incommo- dum cum quis majore aliquo negotio occupatus ad ea, quae minoris momenti sunt, animum attendere non potest ^f.

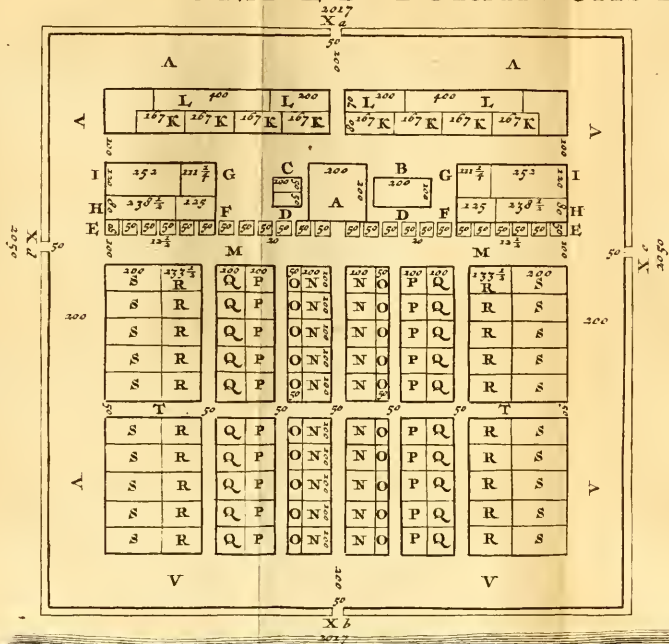
Peracto sacrificio, lotis iterum manibus, & precibus quibusdam deum denuo libabant: & denique populum a sacris dimittebatur vocibus solennibus

^a De prava extorum constitutione vid. Senec. *de ira* v. 353. sqq. ^b Virg. *Aen.* VIII. v. 77. ^c Id. *Georg.* II. v. 194. Tac. *Hist.* IV. c. 53. ^d V. Ver. Flacc. & Fest. de V. S. ^e Virg. *Aen.* v. v. 238. ^f Cic. ad Att. V. 21. & ibi Malasp. & Graev.

at
u
au
ove
ibu
v
n
ic
ea
qu
cu
D
ma
fa
r a
ooc
cc
ne
I
n n
di
pu
em
cc.
of.
r. c.
e
7. n

TABULA ET FORMA CASTRORUM.

- A. Praetorium .
- B. Quaefflorium .
- C. Legati Duo .
- D. Tribuni .
- E. Praefecti socium .
- F. Evocati equites .
- G. Ablecti equites .
- H. Evocati pedites .
- I. Ablecti pedites .
- K. Extraordinarij equites .
- L. Extraordinarij pedites .
- M. Principia .
- N. Equites Romani .
- O. Triarii legg .
- P. Principes legg .
- Q. Hastati legg .
- R. Equites socij .
- S. Pedites socij .
- T. Quintana .
- V. Spatium ad nullum .
- Xa. Porta Pract .
- Xb. Porta Ducum .
- Xc. Porta Princip dextra .
- Xd. Porta Princip sinistra .

ous licet, vel *Extempulo*^a; quae ex-
 nde idem fere, quod *cito*, sive *con-*
inuo notarunt. Ipsum denique sacri-
 icium sequebantur *Epulae sacrificales*;
 quae erant, vel *publicae*, si *publicum*
 sacrificium fuisset, & sumptuosissime^b,
 septem-viris Epulonibus curabantur;
 vel *privatae*^c, si ex privatis homini-
 bus quis sacra fecisset: tum enim a-
 nicis convocatis partes cum Diis di-
 visas comedebant^d.

§. VII. Magna autem erat diffe-
 rentia inter ea sacrificia, quae Diis
 ūperis, & ea, quae Diis inferis fie-
 rant: nam

De sacrificiis, quae diis inferis fiebant.

Primo, *Superis* sacrificantes albis;
Inferis nigris vestibus erant induti^e.

Secundo, *Superis* albae^f hostiae,
 quae a *Clitumno* fluvio maxime ve-
 niebant^g, immolabantur; *Inferis* ve-
 ro nigrae^h.

Tertio, *Superis* cervice fursum re-
 flexa; *Inferis* pronae, & terram in-

A a 4 tuen-

^a *Plaut. Aul. A. I. 5. II. vs. 15.* ^b *Horat. Od. I. 37. & II. 14 Fes. V. Salios.* ^c *Vid. Virg. Aen. VIII. vs. 181.* ^d *Plaut. Amph. III. III. vs. 13. & Stich. I. III. vs. 96.* ^e *Vid. Ovid. in Ibin. vs. 100.* ^f *Juven. XII. vs. 3.* ^g *Virg. Georg. II. vs. 146.* ^h *Id. Aen. VI. vs. 243.*

tuentes hostiae mactabantur ^a.

Quarto, *Superorum* victimis ferrum imponebatur; *Inferorum* victimis supponebatur ^b: hoc est, illorum hostiae a superiore; horum ab inferiore parte jugulabantur.

Quinto, *Superis* sacrificantes abluebantur; *Inferis*, qui faciebant, tantum aspergebantur ^c.

Sexto, *Superis* in ara sanguis aspergebatur; *Inferis* in scrobe, vel fossa adfundebatur ^d.

Septimo, Libatio *Superis* fiebat *fundendo*, hoc est, manu supina; *Inferis*, *invergendo* ^e, ita ut manu in sinistram partem versa patera converteretur.

Octavo, preces *Superis* fiebant manibus dimissis & pedibus terram percutiendo ^f; quia scilicet sub terra eo habitare credebant.

Alia sacrificiorum divisio.

§. VIII. *Sacrificia* etiam ita possunt *dividi*, quod quaedam facta sint *επιμαντείας* ^g, hoc est, *jussu oraculi* (ca. 12)

^a Homer. *Il.* a. v. 459. & ibi Eustath. p. 101. dit. Basil. ^b Ibid. vs. 243. ^c Ibid. vs. 230. ^d Ovid. *Metam.* VII. vs. 245. ^e Virg. *Ae.* VI. vs. 244. & ibi Serv. ^f Vid. Cic. *Tull. Quaes.* II. c. 25. ^g *Exem. ap. Senec. Oe.* vs. 299. sqq.

quædam aut vatis ; tum, quod alia fuerint
 ἀριστήρια, sive σῶσρα^a, quibus ob
 bonum acceptum, (ut exempli gra-
 tia pro incolumi^b adventu) vel ob
 malum aversum Diis gratias agebant^c;
 vae sæpe antea vovebantur^d. Alia
 rursus fuerunt εὐχταῖα, quibus bona
 precabantur, vel Deos testes invoca-
 ant^e: nullam enim rem alicujus mo-
 menti incipiebant, nisi sacris antea ri-
 tie peractis^f. Tum quædam fuerunt
 ἑσθηπία, quæ fiebant placando nu-
 mini^g. Tales erant *postulationes*, La-
 tinis ita dictæ, quod Dii violati eas fieri
 postulabant ad avertenda mala, quæ
 imminere minabantur^h. Ad hanc clas-
 sem etiam debent referri *Sacrificia ex-*
piatoria, vel *piacularia*, quibus por-
 tentum aliquod, vel piaculum *expi-*
ant, hoc est, *piaculum* quidem *pur-*
abant; *portentum* vero *avertebant*:
piaculum enim proprie significat *cri-*

A a 5 men.

Herod. I. 118. V. Barnes. ad Eurip. Ion. vs.
 852. b Virg. Aen. VII. vs. 136. c Juven.
 XII. vs. 27. d Horat. Epist. I. 3. vs. Vid.
 eund. ed. IV. II. vs. 53. 199. e Virg. Aen.
 VI. vs. 641. f Id Aen. IV. vs. 56. g Dion.
 Halic. I. c. 67. & vid. Indic. in On. Pollucis.
 h Graev. ad Cic. de Har. resp. c. 10.

men expiandum ^a, metonymice autem *sacrificium*, quo illud crimen expiatur ^b. Sic etiam somnia infausta, & quae alia ominosa accidisse ^c dicerentur, expiabant; & hoc proprie dicebant *procurare prodigia* ^d: hinc etiam *Jupiter Prodigialis* ^e dicitur, cui ea sacra fiebant.

Huc etiam pertinent *Februalia*, siue *lustrationes*; *februare* enim Sabino-
rum lingua significavit *expiare* ^f, siue *purgare*: & hoc ipsum significat verbum *lustrare* deductum a Graeco verbo λύειν. Hinc *Februa* dicuntur *purgamina*, siue *piamina*: & *Februarius* mensis ita est dictus ^g, quod tum populus *februaretur*, hoc est, *lustraretur*, siue *purgaretur*; quia extremum olim hic anni mensis fuit ^h, quo tertius anni peccata purgari conveniebat. Et in genere quidem haec sacra peculiaribus sacris conveniunt; sed tamen magis proprie ita dicebantur vulgo cum Urbs, vel agri, vel etiam un-
ve

^a *Virg. Aen. VI. vs. 569.* ^b *Horat. Od. XXXIII. vs. 34. Tac. Ann. XV. c. 44.* ^c *bull. III. El. IV. vs. 9.* ^d *Id. El. V. v. 1.* ^e *Plaut. Amph. A. II. S. II. vs. 107.* ^f *Ovid. Fast. II. vs. 19. sqq.* ^g *Ibid. vs. 19.* ^h *Ibid. vs. 49.*

erfus populus lustraretur. Urbs lu-
 rabatur, cum insignis aliqua cala-
 itas accidisset, vel ingens aliquod
 elus esset admissum, sacrificio, quod
amburbium^a vocabant, quia hostiam,
 rae *Amburbialis* dicebatur^b, circa Ur-
 m ducebant^c: (*am* enim veteribus
 compositione idem quod *circum*^d
 gnificat) & hinc *lustrare* saepe idem,
 ius *ambire*, notat^e. Similiter agri
 strabantur circumitione^f, & sacri-
 cio pro felici proventu frugum^g;
 ius sacrificium inde *Ambarvale* est
 ctum, & a Fratibus Arvalibus per-
 gi solebat. Populus lustrabatur quinto
 ius anno a Censoribus in campo
 lartis *sue*, *ove* & *tauro* circum exerci-
 um ductis, & mox immolatis; quod
 crificium *Suovetaurilia*, vel potius
 olitaurilia^h dicebatur: & hoc voca-
 unt *lustrum condere*ⁱ, ut jam supra
 ct. I. c. 6. §. 3. & Sect. II. c. 9 §.
 diximus. Multis etiam aliis occa-
 onibus lustratio adhibebatur, quae
 fic-

Vopisc. Aureliano c. 20. b Fesl. ea V. c Lu-
 can. I. vs. 592. d Cato apud Macrob. Sat. I.
 c. 14. e Signanter Ovid. in Ib. vs. 334. f Virg.
 Ecl. v. vs. 74. g Id. Georg. I. vs. 341. h Fesl.
 hac V. i Liv. I. c. 44.

fiabat spargendo adstantes ramo humido ex lauru^a, vel oliva^b.

Tertia sacrificiorum divisio.

§. IX. *Sacrificia* etiam alia erant *stata*, & *solemnia*, quae fiebant diebus festis in Calendario Romano notatis, & quos hic referre longum esset. Alia erant *Fortuita* & *ex accide-
nti nata*; qualia, verbi gratia, erant *Expiatoria*; & quaedam sacra, quae in funeribus fiebant; ut *Denicalia* & *Novendialia*; de quibus forte commodius dicemus, ubi funeris ritus explicabimus: alia autem ab his *Novendialia* erant^d, quae prodigia procursandi causa (maxime cum lapidibus pluuisse diceretur^e) per *novem* dies fiebant. Et hoc discrimen (inter ista scilicet sacra & fortuita) tam privatum, quam publice obtinebat; nam etiam familiae quaedam sacra sua anniversaria habebant, quae etiam haeredes transibant; unde *sine sacra haereditas* apud Plautum^f pro *commodo*, quod alicui sine ulla incommoda pena

a *Juven.* II. vs. 157. b *Virg. Aen.* VI. vs. 2.
c *Vid. Fest. V. Denicales.* d *Liv.* I. c.
e *Vid. Cl. Clericum ad cit. Livii loc.* f *C. A. IV. S. I. vs. 8. & Trin. II. IV. v. 83. his VV.*

ndice obvenit , ponitur. Eaque sacra
ntilitia dicebantur, quae omnes unius
ntis homines anniversarii faciebant ^a.
alia fuerant Bacchanalia illa , quae
mittuntur apud Livium L. xxxix.
18.

DE VASIS SACRIS.

§. X. *Acerra* est *arcula turaria* ^b; *De vasis*
l, ut aliis placet, *foculus*, in quo *sacris*.
s accendebatur.

Turibulum est vas, quo *tus* adole-
r.

Praefericulum, vas aeneum patens,
lut pelvis; quo utebantur in sacra-
o *Opis Consivae* ^c.

Simpulum ^d, vel *simpurium* vas a *su-*
endo dictum, ut vult Varro ^e, quod
ificis temporibus ligneum erat, vel
tile ^f.

Guttum, quo vinum *guttatim* fun-
bant ^g. *Patera* a *patendo* dicta, qua
num Diis offerebatur ^h; & sanguis
victi-

Cic. de Har. resp. c. 15. b V. Virg. Aen. v.
vs. 745. c Fest. hac V. d V. Hadr. Jun.
animadv. II. c. 10. e De L. L. IV. c. 26.
f Juven. IV. vs. 342. g Varr. de L. L. IV.
c. 6. h Virg. Aen. IV. vs. 60.

victimarum ^a excipiebatur. *Secespit* est culter oblongus ^b, vel ad jugulandam victimam, vel ad exta educenda in sacris usitatus; dictus autem est a *secando*.

Securis, & *Malleus*, quibus victima percutiebatur.

Aspergillum factum ex pilis caudae equinae, quo ad lustrationes vice rami utebantur ^c.

Praeterea habuerunt *capides*, *canalabra*: *ollas extares* ^d, *tripodas*, (quae mensae usum praebuerunt, vel ad conatum tantum sunt habiti ^e) & multa alia.

Distinguendum hic porro est inter *Aram* & *Altare*. *Altare* augustinus aliquid est, in quo victimae adolebatur; *Ara*, (quae dicta est ab *an*) pro quo olim *asa* dixerunt ^f; quae precantes, & jurantes, ut diximus, eam tangebant ^g:) *Ara*, in qua erat, in qua supplicabatur tantum.

^a *Ibid.* VI. vs. 248.   ^b *Fest.* in hac V.
Mich. Ang. Causs. de la Chaussée ap. Graev.
 V. p. 315.   ^d *Plaut. Rud. A. I. S. II*
 47.   ^e *Causs. de la Chaussée d. l. p. 317.* ^f
creb. Saturn. III. 6.   ^g *Propert. L. III*
 19. vs. 24.

ut libabatur. *Altare* Diis superis ^a,
 tra terrestribus & inferis statuebatur;
 cet his plerumque sacra fierent in
 robe, vel *scrobiculo* ^b. Sed haec o-
 nia saepe inter se confunduntur. E-
 ant quoque aliquando arae subitariae
 cespite vivo structae ^c.

*Virg. Ecl. v. vs. 65. & ibi Serv. b Ovid.
 Metam. VII. vs. 243. c Horat. Od. I. 19.
 Sil. Ital. VII. vs. 769.*

CAPUT QUARTUM.

De Tempore.

I. **A**d Pontificum curam etiam *De Anno,*
 spectavit *Ordinatio anni &*
temporis; cujus summa divisio est in an-
num, menses & dies.

Forma anni apud Romanos diversis
 temporibus diversa fuit. Primus enim
 Romulus instituit; vel potius a La-
 tinis institutum accepit annum dierum
 304 ^a. qui dies in decem menses erant
 divisi, eorumque primus erat *Mar-*
tius ^b; quem deinceps reliqui eodem
 or-

*Aliter Plut. Numa p. m. 71. & vid. Scalig. de
 emend. temp. L. II. p. m. 173. b Ovid. Fast.
 I. vs. 34.*

ordine, quo hodie sequebantur. Scum talis annus neque solis, nec lunae cursui conveniret, Numa ei ad lunarem anni formam redegit; qui est dierum 354. horarum 8. minutorum, ut vulgo dicunt, 48. quibus tamen amore, ut fertur, imparis numeri unum diem adjecit; & ex a decem mensibus (qui absque eo ginta quinque vel triginta sex dierum fuissent) sex diebus detractis duos menses formavit unum viginti novem dierum viginti octo dierum, *Januarium* scilicet & *Februarium*, quorum illum primum, hunc ultimum mensis statuit^a: sed hic postea, satis certum quando, inter *Januarium* & *Martium* mensis est interjectus: *Martium* autem primo movit Numa, quod pacis potius quam belli artibus studeret^b. Omnes menses imparium numerum dierum habuerunt excepto *Februario*, qui etiam funestus est habitus^c; nisi potius fuerit, quia *Parentalia*, majorum animabus placandis instituta

a *Ovid. Fast. II. vs. 49. V. Plut. Numa. 72. A.* b *Id. Ibid. E.* c *Vid. Virg. Ecl. vs. 75.*

mense fuerunt celebrata^a. Cum
 o annus solaris lunarem quotannis
 decim diebus, & quarta circiter
 i parte superaret, singulis bienniis
 nis interkalaris fuit insertus post
 m vigesimum tertium Februarii,
 dicebatur *Merkedonius*, & uno
 nio viginti duobus, altero vigin-
 ribus diebus constabat: & a Dea
rkedona, quae *mercedibus* & pen-
 nibus *solvendis* praeerat, nomen ha-
 e creditur^b. At cum in eo pec-
 et Numa, quod annum hunc lu-
 em uno die iusto longiorem fecif-
 , rursus haec anni forma a cursu
 is recessit: itaque institutum fuit,
 a Servio Tullio Rege, sive a De-
 i-viris, ut vigesimo tertio, vel
 esimo quarto quoque anno Merke-
 ius mensis^c omitteretur. Sed cum
 c interkalatio arbitrii Pontificum
 t^d, illi pro libidine sua nunc plu-
 saepe dies, nunc pauciores inter-
 abant^e; ita ut tempore Iulii Cae-
 B b faris

vid. *Fast.* II. v. 533. b *Vid. Scalig. de e-*
end. Temp. L. II. p. m. 177. c *Vid. Gro-*
v. Observ. II. c. 18. d *V. Malasp. ad*
ic. ad Att. 5. n. 9. e *Vid. Manut. ad Cic.*
amil. VII. 2. in f.

faris initium anni per sexaginta septem
 dies retrocessisset. Nam Pontifices,
 exempli gratia, citius aliquem mag-
 istratu abire vellent, pauciores dies in-
 terkalabant: si publicanos pensiones
 ferius persolvere cuperent, plures in-
 sererebant^a. Ergo Iulius Caesar rerum
 potitus annum ad cursum solis refe-
 mavit^b, & iussit, ut A. U. 70.
 sexaginta & septem illi dies una cum
 Merkedonio mense adjicerentur; ut
 ut annus ille (qui *annus confusionis*
 dicitur) dierum esset 445. Porro
 constituit, ut annus in posterum con-
 staret diebus 365. & horis sex, quae
 quatuor horae quibusque annis unum
 diem efficientes post sextum Kalendas
 Martias, hoc est, 23. Februarii in-
 sererentur; unde is annus *bissex-*
 (quod *sextus* dies ante Kalendas Mar-
 tias *bis* numeraretur) est dictus:
 haec forma anni est, qui hodie
Julianus, sive *stili veteris* vulgo dicitur.
 De anno Gregoriano, sive *stili no-*
 ut vocant, dicere ad institutum
 strum nihil attinet.

§. I.

^a Suet. Jul. c. 40.   ^b Vid. Ann. Mar. E.
 XXVI. c. 2.

§. II. *Menses eadem fere nomina* ^{De Mensibus.}
 n, quae hodie apud nos, obtinuerunt:
 eorum ratio paucis verbis reddenda
 erit. *Januarius* mensis, qui annum
 a *Jano* temporis Deo est di-
 es ^a. *Februarius* a *februando*, sive
 gando, quod tunc populus purgare-
 b: unde Graecis καθαίροντες, hoc
 c, *expiatorius* appellatur ^c. *Martius*
 a *Marte*, cui sacer fuit. *Aprilis* ab
 ariendo, quod tunc terra mater
 i: viscera recludat: alii ἀπὸ τῆς
 i podίτης, a *Venere* deducunt, cui
 e n tanquam generis sui per *Aeneam*
 a tori sacraverit *Romulus*. *Majus* in
 honorem *majorum* ^d, sive *seniorum*;
 q: eademmodum *Junius* in honorem *ju-*
 niorum dicitur: licet alii *Majum* a *Ma-*
 i Mercurii matre; alii denique a *Maje-*
 i e Dea, quae *Honoris* & *Reveren-*
 i filia fuit, dictum velint: *Junium*
 i o a *Junone*, unde *Junonius*, &
 i *Junialis* apud quosdam Latii popu-
 i est dictus ^f. *Julius* mensis olim ab

Bb 2

or-

a *upr. sect. IV. c. i. §. 14.* b *Supr. c. praec.*
 . 8. c *Plut. Rom. p. m.* d *Ovid. Fast. V.*
 . 57. sqq. e *Fast. V. v. 81. sq.* f *Ibid.*
Fast. VI. vs. 61. sqq. Fest. V. Junius.

ordine *Quintilis*, (scilicet a Martii initium faciendo) postea in honore *Julii* Caesaris *Julius* est appellatus & eadem ratione sequens mensis *Septilis* a *Iulii* Caesaris successore *Augustus* dicitur. Reliqui menses ab ordine, quem post Martium mensis continebant, *September*, *October*, *November*, *December* sunt dicti. Post etiam per adulationem in sequentium Principum honorem menses quidam ab iis sunt denominati; ut *Septembris* ^a, *October* *Livius* in honore *Tiberii*, ejusque matris, (quod nomen ipse fieri vetuit) iidemque menses postea *Germanicus* & *Domitianus* honorem Imperatoris cognominis appellati sunt ^b. Imo *Commodus* Imperator omnibus mensibus nominibus suis cognominibus desumpta imposuit sed haec omnia, ut usus testatur, post mortem eorum Principum sunt abolita.

Divisi erant *Menses* in tres partes *Kalendis*, *Nonis* & *Idibus* dictas. *Kalendae* dicuntur *primus dies cujus mensis*, a verbo antiquo *kalo*, hoc e

voc

a *Suet. Tib. c. 26.* b *Id. Domit. c. 13.* c *Lapid. c. 11. Suid. V. Κόμμοδος.*

co; quia Pontifex *kalando*, five *vo-*
ndo novam lunam populo nuncia-
 t a. Et Kalendis quidem Januariis
muscula five *strenas* sibi invicem mit-
 tant, ut hodieque saepe fieri affo-
 b. Omnium autem mensium ka-
 lids pecuniae foenori datae exigi so-
 vant: unde liber, in quo debito-
 n nomina scribebantur, *kalenda-*
m dicitur c. *Nonae* mensibus Mar-
 , Majo, Julio, & Octobri sex-
 rum, reliquis quatuor dierum e-
 it; & nomen sortitae sunt, quia
 eas ab Idibus retro *novem dies* nu-
 rabantur d. *Idus* probabiliter ἀπὸ
ιδεῖν, five a *videndo* sunt dictae;
 a tum Luna plene conspiciebatur:
 , juxta alios, ab *iduoando* e; quod
 bum Etruscorum lingua significa-
dividere, quia *Idus* mensem fere
 dium *dividunt* f. Kalendae in Ju-
 is (quae inde *Juno Kalendaris* g est
 ta) Idus in Jovis tutela erant h.
 tio denique dies more Romano nu-

Bb 3

me-

arr. de L.L.V. c. 4. b Ovid. Fast. I. vs. 185.
 19. Suet. Caj. c. 42. c Vid. Celeberr. Noodt. de
 enore II. I. d Varro l. d. e Macrob. Sat. I.
 Horat. Od. IV. XI. vs. 15. g Macrob. Sa-
 urn. II. c. 15. h Ovid. Fast. I. vs. 55.

merandi e quovis kalendario peti p
test.

De die.

III. *Dies civilis* apud Romanos, cut apud nos hodie, incipiebat a n
dia nocte ^a. *Partes* ejus erant *Me*
nox, *Mediae noctis inclinatio*, *Gall*
niium, *Conticinium* ^b, *Diluculum* ^c, *M*
ne, *ad Meridiem*, *Meridies*, *M*
diei inclinatio, *Sol occasus*, vel *supre*
tempestat ^d, *Vesper*, *Crepusculum*, *P*
ma fax, *Concubium* ^e, *Nox intempe*
Ad mediam noctem. Sed alias dies,
& nox, in quatuor partes, *excub*
sive *vigilias* dictas, erat divisa.

De diebus
festis & pro-
festis.

IV. *Dierum* porro alii sunt *Festi*
lii *Profesti*. *Festi dies* sunt, qui
sunt *dicati*; iisque insunt ^f *Sacrifi*
de quibus satis diximus; *Epulae*,
dies *divinis epulationibus* celebraba
Ludi, qui in honorem *Deorum* fi
de quibus capite sequenti: & den
Feriae. *Feriae* dicuntur a Graeco
bo εἴμα, hoc est, *festum diem* a

^a *Macrob. Saturn. I. c. 3.* ^b *Plaut. Asin. A. I. S. III. vs. 95.* ^c *Id. Amph. A. II. S. I. v. 105.* ^d *Lex XII. Tabb. ap. Gell. I. c. 2.* ^e *Plaut. Trin. IV. II. vs. 44.* quom
pus eleganter describit *Virg. Aen. II. vs. 6*
^f *Macrob. Saturn. I. c. 16.*

om enim *Festias* eas vocarunt ^v. Fuen-
 unt hae *Feriae* vel *Publicae*, vel *Pri-
 vatae*: *Publicae* rursus erant vel *Stati-
 vae*, vel *Conceptivae*, vel *Imperativae*.
Imperativarum feriarum praecipuae fue-
 runt *Agonalia* acta in honorem Jani
 in diebus Januariis ^b; *Carmentalia* acta
 in honorem *Carmentae* (cujus tem-
 plum erat Reg. Urb. VIII. cum plu-
 rimi memorant conjugem fuisse Evan-
 di Arcadis, & versibus oracula soli-
 m reddere; propterea a *carminibus*
 hinc *Carmentam*, cum *Nicostratae*
 hinc ei nomen esset ^c) III. Idus Ja-
 narias ^d & XVIII. Kalendas Februa-
 ris ^e; *Lupercalia* acta Kalendas Mar-
 ti in honorem *Panis* ^f. *Matronalia*
 in Kalendis Martiis agebantur in me-
 moriam dirempti a *matronis* inter Ro-
 manos & Sabinos belli ^g. *Conceptivae*
feriae sunt, quae quotannis a magi-
 ratibus, vel a Sacerdotibus *conci-
 untur*, sive *indicuntur*; quales erant
Feriae Latinae, de quibus alibi dixi-
 mus;

Bb 4

mus;

Vid. Voss. Etymol. V. Festum. b Plut. Rom.
 p. m. 31. c V. Ovid. Fast. I. vs. 317. sqq.
 d Ibid. vs. 461. e Ibid. v. 617. f Ovid.
 Fast. II. vs. 267. 421. sqq. g lb. III. v.
 170. sqq.

mus^a; *Paganalia*, quae quotannis celebrabantur a *pagis* rusticarum tabularum Diis tutelariis^b; *Sementivae* feriae actae, cum *semina* terrae madassent rustici, pro felici proventus frugum^c; *Compitalia*^d, quae Laribus celebrabantur in *compitis*^e. *Imperativae* feriae erant, quas Confessus Praetor, vel Pontifex maximus in urgente necessitate *indicebat*, sive *improbat*^f; cujus generis fuerunt *Indivendialia* maxime *indici* solita, cum lapidibus pluuisse nunciatum esset^g. *Privatae feriae* erant singularum familiarum, vel hominum; erantque vel *privatae*; vel celebrabantur occasione *natalium*^h, *susceptionum fulgurum* (quemadmodum *Flaminica*, quoties tonitrua audiisset, *feriata* erat, cum nec placasset Deos^k) & *expiationum* vel *funerum*. Publicae feriae indicabantur a Rege sacrorum^l, & a Praetore

^a *Sect. II. c. II. §. 2. & hujus Sect. c. I. §. 1.*
^b *Ovid. Fast. I. vs. 669.* ^c *Ibid. vs. 670.*
^d *Gell. x. c. 24.* ^e *V. Ovid. Fast. v. vs. 12.*
^f *Vid. l. 26. §. 7. ff. ex quib. caus. maj.* ^g *L. I. c. 31.* ^h *Ovid. Trist. III. El. 15. vs. 1 sqq.* ⁱ *Macr. Sat. I. c. 16.* ^k *August. de civ. D. VI. c. 10.* ^l *Varro de L. L. v. c.*

re^a : ab illo , ut sacra rite perage-
 antur ; ab hoc , ut a negotiis foren-
 sibus vacaretur : nam nullum opus fe-
 ssum facere licebat , nisi quod inter-
 ssum noceret^b.

Profesti dies sunt , qui ad admini-
 andam rem publicam , privatamque
 minibus sunt concessi. Hi rursus
 unt vel *Fasti* , (Graecis *δικασίμοι*^c ,
 ἔνδικοι) quibus Praetori tria illa ver-
 d, *Do* , *Dico* , *Addico* (nam his,
 diximus ; omnem suam jurisdictionem
 m absoluebat) *fari* licebat ; vel *Ne-*
sti , (Graecis *ἀδικοί* , ἀπραντοι^e , vel
 οφράδες) quibus id non licebat ,
 ales erant omnes feriae , quando *res*
prolatae esse dicebantur^f (*vacantie*) ;
 i contrarium est cum *res rediisse di-*
untur^g : & praeterea vindemiarum
 messis tempore *res prolatae* erant^h.
 el denique erant dies *Intercisi*ⁱ , vel

Bb 5

Endo-

a *Jell. x. c. 24.*   b *Virg. Georg. I. vs. 268. Ti-*
ull. II. I. v. 9.   c *Pollux. VIII. c. v. n. 26.*
x Menandr.   d *Ovid. Fast. I. v. 47. sqq.*
: V. not. ad l. Poll. modo d.   f *Plaut. Capt.*
. I. vs. 10. & seqq. V. omn. Man. & alios ad
Cic. Att. VII. 12. & ad or. pro Mur. c. 13.
g Id. pro Sext. c. 61.   h *Stat. Sylv. IV. 4. v.*
10. l. I. pr. ff. de feriis.   i *Ovid. d. l. vs.*
 19.

Endocisi; ut olim dicebant, cum quibusdam horis jus dici posset, quibusdam licitum non esset; qui in fastis ita notantur, *F. P.* vel *N. P.* hoc est *fastus prior*, vel *nefastus prior*. *Nefastos* autem imperite vulgo cum *religiosis* diebus confundunt, qui erant *tristis omine infames impeditique*, ut dicitur *Alliensis*, de quo mox ^a: licet tamen verum sit *nefastos dies* aliquando improprie pro *infamibus* poni ^b: quod admodum etiam apud Graecos *ἡμερᾶς ἀποφραῖς*.

De aliis dierum discrimenibus.

V. Rursus alii dies erant *Comitiales*, quibus *Comitia* haberi poterant alii dicebantur *Nundinae*, quasi *Nundinae*, quod *nono* quoque die dixerent: (nam a *Nundinis* ad *Nundinas* *novem* dies erant, diversi octo, intermedii septem ^c) cum rustici ad mercatorem, judicia & leges accipiendas, ferendasque in Urbem venirent, & post legem Hortensiam, ad lites quae curandas ^f; nam antea fuerant *ne-*

^a Gell. IV. c. 9.   ^b Horat. Od. II. XIII. Suet. Tib. c. 53.   ^c Lucian. Timone p. 1. ed. Graev.   ^d Ovid. Fast. I. vs. 53. Ann. XIV. 12.   ^e Dion Hal. VII. c. Varr. de R. R. II. init. licet hodie quidam versum sentiant.   ^f Macrob. Saturn. I. c.

nefasti. *Praeliaries* dies erant, quibus
 s erat res repetere, vel hostes lacef-
 re ^a; iisque opponuntur *Non prae-*
wes, ut *Dies atri*, qui erant *postri-*
e kalendas, nonas & idus cujus-
 ie mensis: nam ridicule infau-
 um aliquid in particula *post* inesse
 edebant ^b. Et ita etiam Graeci *dies*
osperos ἡμέρας λευκάς vocant ^c: quem-

modum e contrario Dion. Halic. ix.
 23. diem, quo *Fabii* ad *Cremeram*
uvium sunt caesi μέλαιναν καὶ ἀποφρά-
 * vocat. His diebus nihil publice
 eri poterat; sed tamen recte distin-
 uendi sunt a *nefastis*: *feriae* enim,
 t vidimus, erant dies *nefasti*; sed
 ihil minus, quam *atri*. *Inominales*
 ies erant quartus ante kalendas, no-
 as & idus cujusque mensis ^d; & etiam
 uaedam *feriae*. Denique dies *Allien-*
 s ^e infauitissimus habebatur; quod
 o die, qui erat xv. Kalendas Sep-
 embres, Romani ad *Alliam* fluvium
 Gallis, & ad *Cremeram* à *Vejen-*
 ibus caesi fuerant ^f.

In

Ibid. b *Macr. lb.* c *Menand. ἐν Λευκαδίᾳ*
 p. 112. ed. Cl. Cler. d *Vid. Gell. v. c. 17.*
 e *Ovid. in Ibin vs. 219. Cic. Attic. L. ix.*
 n. 4. *Tag. Hist. L. II. c. 91.* f *Liv. vi. c. 1.*

In jure nostro invenimus dies *Comperendinos* ^a, quos litigatores sibi invicem in diem *perendinum* denunciabant: dies *Statos*, qui judicii cum peregrino, sive cum *hoste* ^b (ita enim *peregrinos* vocabant ^c) causa instituitur: & dies *justos*, sive triginta dies qui dabantur ex Lege XII. Tabularum confesso, vel condemnato ad pecuniam conficiendam, vel alio momentententiae judicis satisfaciendum ^d.

^a *Macrob. Saturn. I. c. 10.*   ^b *Plaut. Curculio. A. I. S. I. vs. 5.*   ^c *Fest. V. Status dies. C. de Off. I. c. 12.*   ^d *Gell. xv. c. 13.*

CAPUT QUINTUM.

De Ludis Romanorum.

De ludis Circensibus. Ad Sacra etiam pertinebat cura *ludorum publicorum*; qui fiebant vel, *Deorum immortalium irae placandae*; vel *benivolentiae conciliandae* ^a vel *pro salute Populi*; vel, *ad Populi gratiam demerendam* ^b.

Dividi possunt primo quidem a fo

^a *Tac. An. XIV. c. 23.*   ^a *Vid. Cic. de Off. I. 17.*

in *Circenses*, *munera*, sive *spectacula gladiatorum*, & *ludos Scenicos*: unde a *tempore*, quod fuerunt, vel *Suti*, vel *Votivi*, vel *Extraordinarii*.

I. *Ludi Circenses* primum a Romulo occasione raptus Sabinarum sunt instituti^a in honorem Dei *Consi*, (qui, ut diximus, idem ac Neptunus fuisse videtur^b) unde *Consuales* sunt dicti, & in Campo Martio primum videntur celebrati. *Circenses* autem primum instituti coeperunt, cum Tarquinius Priscus *Circum* (Ἰσπικὸν θέατρον vocat Paulus Aem. p. m. 272.) Romae extruxisset^c in *valle Murcia*, inter *Aventinum* & *Palatinum* montes, qui postea distinctionis causa, in plures *Circi* aedificarentur, *Circus Maximus* fuit dictus. Ejus longitudo fuit *stadiorum trium cum dimidio*, sive *passuum 437½*. Latitudo unius *stadii*, sive *passuum centum viginti quinque*. *Circum* ejus aream circumdabant *gradus*, sive *sedilia*, quae *fori* dicebantur; quos initio sibi quisque habebat^d, donec a Tarquinio Superbo lignea & permanentia *sedilia*,

^a *Id. Virg. Aen. VIII. vs. 635.* ^b *Auson. Egr. 69.* ^c *Liv. I. c. 35.* ^d *Ibid.*

lia ^a, postea ab aliis lateritia & de
que marmorea sunt facta; quae tri-
plici porticum ordine sustentabantur.
Et dicitur quidem Tarquinius Priscus
jam loca Patribus & Equitibus ad-
gnasse ^b; (certe singulis curiis lo-
ca sua adsignavit Circo in triginta partem
diviso ^c,) sed tamen libera Repub-
lica rursus promiscue spectabant, donec
primum Augustus ^d, mox Claudius
& demum *Nero* varios ordines iterum
separarunt ^e: Augustus nempe & Clau-
dius Senatores, Nero etiam Equitibus.
Circus loca, ut, qui mi-
nimum dicunt, 150000 ^f. ut, qui pluri-
mum, 485000 ^g. Circuitus ejus
erat mille passuum, sive stadiorum octo.
In altera extremitate Circi, quae
hemicyclum definebat, ingens erat
aedificium *Moeniano* subjectum; qualia
tamen duo erant a lateribus: in altera
vero extremitate, quae rectilinea erat,
duo erant moeniana ^h ad angulos,
in medio unum, cui rursus ingens
aedificium erat subjectum: atque in h-

RU

a *Ibid.* c. 56. b *Liv. d. c.* 35. c *Dion. Hist. Rom.* III. c. 68. d *Suet. Aug. c.* 44. e *Id. Claud. c.* 21. f *Id. Ner. c.* 11. g *Dion. Hist. Rom.* III. c. 68. h *Notitia dign. Imp. Occid. c.* 1.
i *Vid. de moenianis DD. ad l. 242. §. 1. ff. de l.*

in aliquo videtur fuisse *cubiculum*
principis ^a, cui Circum ingredienti
 omnibus assurgebatur ^b, & plau-
 gebatur ^c; in alio forte locus Edito-
 ris, quod munus saepissime sustinebat
 actor ^d. Ex utroque latere ostii,
 quod erat in parte rectilinea, sex er-
 ant ostia minora, unde equi emitte-
 bantur; quae dicebantur *Carceres* ^e
 ὄσπληγξ, vel βαλβίς ^f) & can-
 cellis erant clausa: haec autem uni-
 versa Circi extremitas *Oppidum* dice-
 batur ^g. Ante carceres stabant duo
armuli, sive *signa Mercurii*, funem,
 vel catenulam tenentia; ne equi ante
 signum excurrerent ^h; cujus loco
linea aliquando videtur fuisse du-
 ctus; sive sulcus transversus creta re-
 pictus ⁱ; ad quam a *moratoribus* fron-
 tus equorum aequabantur, ne ante
 certum tempus lineam transilirent ^k;
 &

^a *uet. Ner. c. 12.* ^b *Plin. Paneg. p. 158. ed.*
Traject. 1652. ^c *Cic. pro Sext. c. 50.*
^d *Juven. x. vs. 36.* ^e *Varr. de L. L.*
^f *v. c. 32. Virg. Georg. I. vs. 512.* ^g *Lu-*
^h *ian. de non tem. cred. cal. p. m. 413.*
ⁱ *Vetus poeta ap. Varr. de L. L. IV. c. 32. Vid.*
^j *idon. Apollin. carm. xxiii. v. 317.* ^k *Cas-*
^l *iod. Varia L. III. Epist. 51.* ^m *Cic. de amic.*
ⁿ *ult. Lucret. L. VI. v. 91. uterque omn. vi-*
^o *lend. k Vid. Cl. Graev. Praef. T. IX. Ant.*

& hinc jam eleganter admodum Heratius *Épist.* I. XVI. vs. 79. mortem vocat *ultimam lineam rerum*. Area Circi, five *arena* ad verus ferarum eruptionem non tantum claustris erat circumdata, sed etiam *Euripo*^a, five *canali*, qui Nerone quidem sublatus^b, at postea ab aliis Principibus restitutus fuit. In medio Circi murus erat latericis duodecim circiter pedes latus, altitudo quatuor; qui dicebatur *Spina*^d; qui tanquam *Spina dorsi* corpus humanum, ita ipse Circum secabat; hujus spinæ ambas extremitates conicae five pyramides erant tres in formam coni, vel cupressi, circum quos currus flectebant; ita ut spinam metas semper a sinistra haberent, eaeque dicebantur *Metae*^f; unde per verbali locutione *a carceribus ad metas*, pro *ab initio ad finem* dicimus. In media spina ab Augusto Imperatore positus fuit *Obeliscus* altus pedes centum triginta duos ex Aegypto ad-

^a Vid. Suet. Jul. c. 39.   ^b Plin. H. N. v. c. 7.   ^c Vid. Lampr. Heliog. c. 23.   ^d C. Iod. l. d.   ^e Ovid. Am. L. III. El. II. 72. Lucan. VIII. v. 200.   ^f Vid. Herat. Od. I. I. vs. 4.

us, qui Soli facer erat: nec longe
de alius erat pedum octoginta octo
honorem Lunae erectus^a. Prae-
rea hic erant aediculae quaedam,
statuae & arae Deorum, *delphines* &
scyllae; de quibus mox plura. Et haec
forma Circi.

Ante ipsos ludos statuae Deorum
Tentis^b suis, sive *Ferculis* celebri
Pompa^c per Circum traducebantur.
Atque^d in ea Pompa praeterea erant
puerorum filii pubertati proximi equis
vecti, quorum patres erant ordinis
vestris; ceteri pedibus, qui in pe-
stri ordine erant militaturi; illi in
centurias & centurias, hi in classes, &
legiones distributi. Inde sequebantur
pedum, & equorum singularium
agitatores: & post eos athletae pu-
blici tantum velati: tum saltatores,
choristae, citharistae; ministri, qui
tribula argentea & aurea, & sacra
publica ferebant. Denique Deorum
statuas hominum humeris portata.
In hac Pompa peracta Consules &
C c facer-

^a Victor de reg. Urb. b Vid. Suet. Jul. c. 76.
^c Ovid. Amor. III. II. vs. 43. Vid. omn.
^d Off. de Idol. L. II. c. 10. d Dion. Halic. VII.
c. 72.

sacerdotes sacra faciebant.

*De variis
Circensium
generibus.*

§. II. Ludorum Circensium potissimum genera fuerunt: *Cursum*, nempe, *Lucta*, sive certamen gymnicum, *Ludus Trojae*, *Venatio*, *Pugna equestris* & *pedestris*, & denique *Namachia*. Praecipue tamen *Circensium* appellatio equorum cursibus adhaesit quibus supra fidem & modum detestabantur Romani ^a.

Currebant vel *Curribus*, vel *Equis* & *Equis* quidem vel *Singularibus*, vel *Desultoriis*; cum in ipso cursu ex uno in alterum transilirent ^b.

Aurigae (qui fere erant homines ignobiles, & plerumque servi, donec corruptis Reipublicae moribus noluisse quique, imo multi ex Imperatoribus, sese turpissime huic studii dederunt) *aurigae*, inquam, divisi erant in quatuor greges, sive societates (quae proprio nomine *factiones* ^c dicebantur) colore vestium distinctas ^d. Vocabatur autem *Factiones Albata*, quae albis; *Ruffata*, quae rubris sive ruffis.

Ver

^a Vid. *Juven.* III. vs. 223. VIII. vs. 118. vs. 78. XI. vs. 195. ^b *Propert.* IV. El. vs. 35. ^c *Fest.* hac V. ^d *Ovid.* Am. El. II. vs. 78.

Veneta, quae *venetis*, sive *caerulis*^a; & *Prasina* denique, quae *porraceis*, *πράσινον* Graecis est *porrum*) sive *iridibus* vestibus utebantur^b: sed harum factionum praecipuae erant *Prasina* & *Veneta*^c. *Domitianus* *Auram* & *Purpuream* factiones adiecit^d; sed earum rarior occurrit mentio. Hae factiones universum Populum in variatudia scindebant^e, ita ut pro hac vel illa factione sponsonibus certarent^f; et aurigis identidem nummos ostenderent, qui victori contingerent, ut eorum spe majores conatus ederent^g; imo ad atrocissimas seditiones aliquando hae contentiones eruperunt^h. Et etiam Principes (sed ne majores fere,) factionem aliquam sibi selectam habebant; quod de *Cajo*, *Verone*, *Vitellio*, *Vero* Imperatoribus citat. videri potestⁱ.

Currendi porro *ratio haec fuit*: *Curribus*

Cc 2

Suet. Vitell. c. 14. ^b *Sidon. Apoll. carm. xxiii. vs. 323.* ^c *Martial. x. n. 48.* ^d *Suet. ejus vita c. 7.* ^e *Ovid. Amor. III. II. vs. 67.* ^f *V. Juven. XI. vs. 195, & sqq. Mart. XI. n. 1.* ^g *Suet. Claud. c. 11.* ^h *Vid. Minut. Fel. p. 42. ed. Oiz. & ibi Oiz.* ⁱ *Suet. Cajo c. 55. Ner. c. 22. Vit. c. 14. Capitol. Vero c. 4.*

ribus ante carceres stantibus eo ordine, qui sorte obtigerat ^a, (nam mutum referebat ex quo quis ostio emitteretur; qui enim ex extremo ostio versus Circi latus emittebatur, longum majus spatium absolvere debebat, quam ille, qui spinae erat proximus) ille qui ludis praesidebat, *mappa* ^b, vel *panno* ^c missio signum cursui dabatur. Tum statim ^d catenula Hermulorum dimissa in cursum effundebantur a dextra parte Circi circum metas arctissime sinistram versus ^e; quique primum illud curriculum septies ^f absolvissent (quod maximae artis & industriae fuisse facile potest concipi) victor erat. Haec autem septem curricula unum *Missus* dicebantur; quales viginti quinque fere quoque Circensium dabantur absolvi solebant ^h, aliquando magis quadam festivitate plures ⁱ: & ne numero curriculum erraretur, e septem *delphinibus*, (& hoc quidem qu

^a Vid. Virg. Aen. v. vs. 132. ^b Martial. XI n. 29. ^c Juven. XI. vs. 196. ^e V. eleg. tem locum Lucret. II. vs. 265. ^e Ovid. Am. mor. III. II. vs. 12. & 69. seqq. ^f Varro ap. Gell. III. c. 10. ^g Propert. II. El. XI vs. 65. ^h Varro ap. Serv. ad Virg. Georg. II vs. 18. ⁱ Suet. Domit. c. 4.

quia ludi Circenses primum in honorem Neptuni, cui haec animalia sacra sunt, fuerunt instituti) vel ^a *ovis ligneis* columnis in spina stantibus impositis ^b quoque curriculo unum tollebant; vel, ut vult Cl. Graevius ^c, qui etiam *delphinus* illos & *ova* paulo aliter explicat) columnis ea imponebant. Finito missu auriga in spiciam defiliebat; & postquam voce praekonis victor pronunciatuſ esset ^d, praemium accipiebat: quod saepe ingens erat, etiam in pecunia numerata ^e.

Secundum ludorum Circensium genus fuit *Gymnicum*, sive *Athleticum*; quod eorum erat, qui virium vel velocitatis gloria certabant, & comprehendit *Cursores*, *Pugiles*, & *Luctatores* ^f. Originem habuit a Graecis ^g, quod ex nomine patet; dicitur enim certamen *Gymnicum* a Graeco γυμνός, *nudus*; quia *nudi* certabant pudenda tantum subligaribus velati. Hinc etiam

Cc 3

Gy-

Liv. xli. c. 27. Juven. vi. vs. 590. b Dio l. xlix. circa fin. c Praef. Tom. ix. Antiq. Rom. d Vid. Virg. Aen. v. vs. 245. e Mart. x. n. 74. f Dion. Halic. vii. c. 73. g V. Horat. Epist. ii. i. vs. 32.

Gymnasium dicitur locus, ubi aliqui quavis ratione *exercetur*. *Athleticus* quoque dicitur, vel a Graeco ἀθλητικόν *certamen*; vel ab ἀθλον, quod *certaminis praemium* notat; quamvis hoc nomen pugilibus tantum proprie & luctatoribus adhaeserit.

Cursus certamen eadem ratione instituebatur ac quod equorum erat & curruum; ut scilicet ex quaque factione unus vel plures currerent. Hi alquando cum aurigis per aliquod spatium simul vecti postea defiliebant & *Parabatae* dicebantur ^a. Conficiebant autem quandoque teste Plinio *l. N. VII. c. 20.* passuum CLX. millia & ultra.

Pugiles dicti sunt a *pugno*, ut Graecis πύκτης a πύξ, quia *pugnis caestibus* armatis certabant ^b: *Caestus* autem fuerunt genus *chirothecarum* ex corio quibus plumbum, vel ferrum erat insertum, ut ictus essent graviores ^d; loris firmitatis causa ad humeros & brachia alligabantur ^e.

Lubi

^a *Dion. Halic. VII. c. 73.* ^b *Horat. Serm. I. vs. 26.* ^c *Virg. Aen. V. vs. 404.* ^d *C. Tusc. Q. L. II. c. 17.* ^e *Ibid. vs. 425. Propert. III. El. 12. vs. 9.*

Lucta est, cum alter alterum in terram brachiorum viribus prosterne-
re conatur, quae Graecis *πάλη* dici-
tur; unde locus, ubi exercebantur lu-
tatores, dicebatur *Palaestra*; quam-
vis ea vox saepe pro *ipso exercitio* ^a,
saepe pro *quovis gymnasio* ponitur, vel-
ti apud *Martialem* *iv. n. 8.* ut mihi
videm videtur. Luctatores oleo, vel
ceromate ungebantur ^b, ut membra
eorum agilia essent; & rursus pul-
vere, vel arena conspergebantur ^c,
quo facilius possent prehendi ^d: unde
Anacharsis Scythae philosophus *oleum*
vocavit *μαρίαις Φάρμακον*, quod eo un-
ti athletae, ut *insani*, in amicos pu-
gnarent ^e: & hinc etiam *decus olei*
pro *praestanti athleta* ponitur apud *Ca-
tullum* *n. 64. vs. 64.* Omnes autem
Gymnici exquisitissima ^f *diacta*; &
multa exercitatione utebantur ^g. Et
etiam hyeme exercebantur in loco
selecto, qui *Xystus* dicebatur: *Xystum*
vero erat locus apertus, ubi fudo coe-

^a *Terent. Eun. III. II. vs. 24.* ^b *Juven. III. vs. 68.* ^c *Suet. Ner. c. 45.* ^d *Lucian. de gymnas. non procul ab init.* ^e *Diog. Laërt. L. I. §. 104.* ^f *S. Paul. I. ad Corinth. IX. 25.* ^g *Vid. Horat. de Arte vs. 413.*

lo se exercebant. Gr. περιδρομῆς ^a.

Praeterea inter gymnicos ludos era
Saltus, & Disci jactus ^b; & quia it
quinque exercitii generibus hi lud
constabant, Græcis Πένταθλον ^c &
Παγκράτιον, Latinis *Quinquertium* ^d fur
dicti: sed duo posteriora genera raro
aut nunquam apud Romanos usitat
fuisse videntur.

Tertio, in Circo etiam *Ludus Tro
jae* fiebat a pueris nobilibus ^e major
bus & minoribus ^f turmatim in equ
discurrentibus & speciem ludicri cer
taminis exhibentibus; quod graphic
describit Virgilius *Aen. v. vs. 56.
seq.*

Quartum spectaculorum Circensium
genus erat *venatio*; quae erat pugna fe
rarum inter se, vel cum hominibus: v
etiam, ostentatio tantum & traduct
ferarum per Circum: vel denique etiam
lusus ferarum mansuefactarum, aliarum
que, ut leonis & leporis ^g: ad quae
exhibendam circus aliquando in mo
du

^a Vitruv. L. V. c. II. & ibi Philand. Vid. Suet.
Aug. c. 45. Galba c. 15. coll. c. Plut. Gall
p. m. 1060. ^b Martial. XIV. n. 162. ^c Plin
H. N. XXXIV. c. 8. ^d Fest. hac v. ^e Tacit
Ann. XI. c. II. ^f Suet. Jul. c. 30. ^g Mar
tial. I. n. 6. 14. & alibi.

im sylvae arboribus replebatur ^a.
 prima venatio fuit *L. Metelli* ^b, qui
 . U. 503. elephantos centum qua-
 raginta duos de Poenis captos in Cir-
 um induxit; quos jaculis interfectos
 adnnt penuria consilii, quoniam ne-
 que ali placuisset, neque donari Re-
 bus Postea hae venationes saepissi-
 e sunt repetitae feris omnis generis
 credibili multitudine ^c & immani
 mptu ex diffitis regionibus Romam
 vectis ^d, quae, donec ludorum
 mpus appeteret, in *Vivario* serva-
 ntur, & saginabantur ^e. Hae ferae
 quando ab ipso Populo jaculis in-
 rificiebantur; aliquando inter se pu-
 nabant, vel cum *Bestiariis* ^f; qui
 ant, vel ad hanc poenam damnati
 quod in Christianos & frequentissi-
 um erat) vel sponte pugnabant ^h,
 e ferocia, sive auctoramento indu-
 i; qui tamen infames vulgo habe-
 ntur ⁱ.

Cc 5

Quin-

Vopiscus Probo c. 19. ^b *Plin. H. N. VIII. c.*
 6. ^c *Ibid. c. 16. & seq.* ^d *Coelius ad Cic.*
Famil. VIII. n. 2. 4. 6. Dio L. LV. p. m. 377.
Symmach. L. IX. ep. 125. 132. ^e *Procop. de*
bell. Goth. L. I. ^f *Cic. in Vatin. c. 17.* ^g *Cy-*
prian. Epist. 54. ^h *Juven. VI. vs. 99.* ⁱ *L. I.*
§. 5. ff. de postul.

Quinto, pugna equestris & pedestris ad imaginem veri belli fiebat castis etiam quandoque in Circo positis, ita ut multi saepe occiderentur: & hunc modum Claudius Imperator in campo Martio expugnationem, reptionemque oppidi edidit ^b.

Sexto, *Naumachia*, sive *praelii* *avalis assimilatio* primis temporibus etiam in Circo edita fuit aqua per subterraneos meatus in eum inductum ad delectationem, tum ad exercitium: postea vero solo excavatae Naumachiae hinc inde constituta sunt, in quibus iustis pene classibus certabatur ^d.

Ludi scenici, & Gladiatores etiam quandoque in Circo sunt dati; sed de illis seorsim dicemus.

Pompa Circensium temporibus Constantini Magni sublata fuit, cum gentilium ritus averfaretur; & circa idem tempus Naumachia desuisse datur: pugnas vero equestris ac pedestres ad Justinianum usque obtinuisse verosimile est; reliqua spectacula

Ro a

a Suet. Jul. c. 39. & Domit. c. 4. b Id. Claud. c. 21. c Martial. de spectac. n. 26. d Tacit. Ann. XII, c. 56. Suet. Claud. c. 21.

Roma a *Gothis* A. C. 410. capta fuit
 solita : sed Constantinopoli curule
 certamen usque dum Urbs a Latinis,
 et potius *Francis & Venetis* A. C. 1204.
 pugnaretur, permansit.

§. III. Alterum ludorum genus fuit *De gladi-*
etaculum gladiatorum; quod olim *toribus.*
 omnium celeberrimum, & populo gra-
 vissimum fuit ^a. Unde lege Tullia
 Ceronis vetitum fuit, ne quis bien-
 nio, quo peteret, gladiatores daret ^b.
 Hoc propria voce dicebatur *Munus* ^c,
 etiam *munus*, sive *officium* se mortuis
 mactare putabant : hinc *Munerarius*
Munerator ^d est dictus, qui hos lu-
 dus edebat, qui etiam *Editor* ^e, &
dominus ^f : & hic per dies, quibus
 gladiatores dabantur, licet privatus
 esset, insignibus tamen magistratuum
 utebatur ^g.

Exemplum rei ab Etruscis, origo a
 Theribus fuit; quia olim captivis ad
 sulchrum mactatis caesorum manes
 precari credebant ^h. Hoc praetextu
 ergo

^a Cic. pro Sext. c. 58. seqq. ^b Ipse pro Sext. c.
 54. In Vat. c. 15. ^c Suet. Jul. c. 26. ^d Flor.
 III. c. 20. ^e Capitolin. M. Anton Phil. c.
 23. ^f Cic. Ast. II. n. 19. ^g Cic. de LL. II.
 vers. fin. ^h Vid. Virg. Aen. x. vs. 518.

ergo Romae primum publice gladiatores sunt dati a *Brutis fratribus* ^a, U. 490. in funere patris sui ^b, & prisca quidem Republica non, nisi in funeribus illustrium virorum; sed mox quoque in privatorum ^c, & denique etiam in mulierum funeribus sunt dati ^d: processu vero temporis voluptatis tantum, & Populi gratiam captandi causa gladiatores dari coeperunt. Dabantur autem a Magistratibus, primo ab Aedilibus ^e, ad quos proprie ludorum cura spectabat, tum Praetoribus ^f, & ex instituto Claudi a Quaestoribus ^g; a Consulibus ^h, a Sacerdotibus aliquando, ut videtur ^k, sed rarius dati sunt. Postea instituto *Alexandri Severi* Imperatoris *Arcarii* eos dederunt ex *arca* fisco denique Imperatores, & uno vel omnes, qui gratiam Populi captabant.

^a *Val. Max. II. c. 4. n. 7.* ^b *Quod turpi*
ἀνισορροπία ad Bruti primi Conf. filios
Kipping. ^c *Vid. Horat. Serm. II. III. v.*
^d *Suet. Jul. c. 26.* ^e *Cic. pro Mur. c. 18*
etc. ^f *Ibid. c. 10.* ^g *passim auctores.* ^h
ven. VIII. vs. 143. ⁱ *Suet. Claud. c.*
ⁱ *Id. Ner. c. 4.* ^k *Id. Aug. c. 44. Plin. l.*
^{vii.} *licet illi forte de Circensibus, vel se*
ludis loquantur. ^l *Lampr. ejus vita c. 4:*

in Provinciis etiam a Regibus ^a & Praefidibus earum, & in coloniis ac municipiis ab eorum magistratibus praesertim dati; & denique etiam a privatis, & quidem vilissimis ^b. Dies, quibus praecipue dabantur erant Saturnalia ^c, Quinquatrus (Minervae festum ^d); quibus diebus in honorem Principis, ab ipso Principe, vel a Senatu aliquando plures dies sunt additi. *Tra-*
janus, exempli gratia, licet optimus Princeps esset, per dies centum & viginti tres decem millia gladiatorum praesentavit ^e: & eo denique haec insania praesentavit, ut legibus fuerit coercenda ^f, nec a Constantino Magno plane sublata ^g: quanquam vel sic temere res opus habuerit, ut omnino tolleretur, & demum ab *Honorio* Imperatore plane vetita fuerit ^h.

Habebantur & aiebantur gladiatores Romae in *ludis* ⁱ, qui plures in die fuerunt; quique suos habebant

Pro-

Joseph. Ant. Jud. XIX. c. 77. b Juven. III. c. 34. seq. c Auson. de feriis Rom. vs. 36. Ovid. Fast. III. vs. 811. e Xiphilin. in Cypriano. f Suet. Jul. c. 10. g L. un. Cod. de gladiat. h Theodoret. Hist. Eccl. v. c. 26. i Suet. Jul. c. 26.

Procuratores^a, vel *Curatores*; quibus munus etiam inter honores fuit^b. Ababantur autem cibo multo & valido, unde *gladiatoriam saginam* dicit *Tacitus Hist. L. II. c. 88.* Praeerant illi *Lanistae*, (a *laniando*, ut videtur dicti^c) qui gladiatores emebant, et pueros exposititios huic rei tollebant: tota autem manus, quae sub uno lanista erat, dicebatur *Familia*^d. Lanistae, cum gladiatores erudiret, dicebantur *commentari*, & *dictata* e^e, & ipsi etiam *magistri* vocabantur^f; quia revera scripto ea commentabantur^g: tirones autem ita instituebant, ut *rudibus* cum lanista *batrent*^h; (unde ipse ludus *batualia* dictusⁱ, & inde hodierna vox Gallica *bataille* descendit) erat autem *rudis* gladius e ligno, qui lanistis e ferrea arbore^k, tironibus e graviore ligno fuisse videtur.

De Amphitheatro.

§. IV. *Locus pugnae* aliquando fuit

a *Id. Cajo c. 27. Grut. p. cccclxxvi. n. 3. b* *cit. Annal. xi. c. 35.* c *Donat. ad Tert. Eun. A. II. S. II. vs. 26.* d *Suet. Aug. c. 42.* e *Id. Jul. c. 26. Varro de L. L. v. c. 1.* f *Cic. de Orat. III. 23.* g *Juven. xi. vs. 3.* h *Suet. Cajo c. 32. & 54.* i *Gloss. vet. s. k Xiphilin. in Commod.*

rogum, cum in defunctorum hono-
 n munus daretur; saepe in *foro*^a,
 od tum signis & tabulis ornatum
 et^b: ordinarie vero in *Amphithea-*
tra. *Amphitheatra* primum quidem
 lina & temporaria fuerunt: sed hor-
 u Imperatoris Augusti *Statilius Tau-*
 e primum e lapide struxit. Ma-
 ximum autem fuit, quod a Vespasia-
 n Imperatore coeptum^d, a filio
 es Tito perfectum est^e, & hodie
Cisaeum dicitur, corrupte pro *Co-*
liseum a Neronis *colosso*, qui juxta
 hic locum fuit; cujus stupendae
 rnae hodieque supersunt^f. Diceba-
 tu etiam *cavea* a forma *concaua*^g; &
 na^h, quia locum pugnae *arena*
 s nebant, quo certantes firmiter sta-
 nt; unde etiam *arena*ⁱ pro ipso
 s *staculo* dicitur, & qui in ea pugna-
 b t *arenarii*^k. Capiebat arena am-
 p theatri Titi locorum octoginta &
 septem

a *Propert.* IV. *El.* IX. *vs.* 50. b *Cic. Verr.* L. I.
 22. & *ibi Asc.* c *Suet. Aug.* c. 29. d *Id.*
sp. c. 9. e *Xiphil. in vita ejus.* f *Vid.*
lartial. de spectac. n. 1. & 2. g *Amm.*
larc. XXIV. c. 2. h *Horat. Ep.* I. I. *vs.* 6.
Juven. III. *vs.* 34. k *L.* 38. *pr. ff. de oper.*
vert. l. 21. §. 2. *ff. de testibus.*

septem millia ^a, & forma ejus erat, ut vulgo dicitur, ovalis ^b. In medio arenae videtur ara fuisse Jovis Latris: infra spectantes vero erant ostia quaedam ad emittendas feras ^c: nam hic venatio etiam quandoque instituebatur. Projectura muri, qui prope arenam cingebat, dicebatur *Ludium*; ad quod primi senatorum, & magistratus in sellis suis curulis spectabant ^d: ubi etiam erat *Suggestus*, sive *Cubiculum Principis* ^e, *Tribuna Editoris*, & *sedes Vestalium* ^f; locus contra insultum ferarum cancellis ^g, & lignis quibusdam versatilibus erat munitus ^h. *Sedilia*, sive *gradus* senatorum & equitum pulvillis erant instrati ⁱ; reliqui vero nudo lapide insidebant; ut apud Graecos quoque obtinuit, unde scitum narratur dictum *Aristippi* a quopiam interrogati, *bono eruditio? ad hoc saltem*, inquit,

a *P. Victor de Regg. Urb. Reg. III.* b *Calp. 2. Ecl. VII. vs. 33.* c *Vid. Plaut. Persa A. 1. S. III. vs. 31.* d *Juven. II. vs. 145.* e *Vid. Suet. Jul. c. 76. & Ner. c. 12.* f *Aug. c. 44. Cic. pro Mur. c. 35.* g *Plin. 2. N. xxxvii. c. 3.* h *Calpurn. Bucol. Ecl. vs. 51. Amm. Marcell. XIX. c. 5.* i *Juven. III. vs. 153.*

e in theatro lapis super lapidem sedeat.
Præcinctiōnes erant gradus majores ^a,
 ui reliquos quasi cingebant: *aditus*
ero, quibus ad fœdilia ibatur, dice-
 antur *Vomitoria* ^b; quia populum,
 ui frequentissimus eo convenire sole-
 at, quasi *evomebant*. Ab his pro-
 etæ *Viae* ^d gradus Caveæ secabant,
 quæ dicebantur *Scalaria* ^e: spatia au-
 tem inter duo scalaria dicebantur a
 forma *Cunei* ^f, qui certi certis erant
 assignati ^g, unde *excuneari* aliquem
 dicitur apud *Apulejum Florid.* III. *ini-*
o propius, pro ordine suo *removere*.
 Superior amphitheatri pars constabat
 porticibus & loco plano, ubi pullati
 foeminae spectabant ^h. Infimi gra-
 tis, qui Arenæ proximi erant, Se-
 toribus & Legatis exterarum gen-
 tum erant assignati ⁱ, & dicebantur
orchestra ^k: proximi *Quatuordecim*
 gradus Equitibus & Tribunis ^l mili-

D d

tum

Vitruv. v. c. 3. ^b *Macrob. Saturn.* VI. c. 4.
^c *Vid. Virg. Georg.* II. vs. 462. ^d *Martial.* v.
 n. 14. ^e *Vitruv.* v. c. 6. ^f *Juven.* VI. vs.
 61. ^g *Suet. Aug.* c. 44. *Martial.* v. n. 41.
^h *Calpurn. Bucolic.* VII. vs. 26. ⁱ *Suet. Claud.*
 c. 25. *Justin.* XLIII. c. 5. ^k *Juven.* III.
 vs. 177. ^l *Martial.* III. n. 95.

tum ex lege Roscia^a erant tributum reliqua loca populo patebant, & *Popularia* dicebantur^b; nisi, quod honoris causa aliquando locus gladiatoribus publice datus fuit^c: & arbitror Editoris etiam fuisse videtur iis, quos honoratos vellet, locum digniorem adsignare^d: quod nescio an aliis jam observatum sit. Ad haec loca cuique *disignanda* constituti erant *Disignatores*^e, qui etiam *Locarii* dicebantur quorum proprium verbum, quum aliquem indignum loco pellerent, est *excitare*^g, vel *suscitare*. Erant etiam in Amphitheatris occulti *tubuli*, in quibus spectantes croco diluto^h, & aliis fragrantibus liquoribus conspuebanturⁱ. Aestu solis urgente tantum quantum erat Amphitheatrum velis^k, (quae aliquando, tanta erat luxuria temporum, serica^l vel purp

^a Horat. Epist. I. I. vs. 62. ^b Suet. Claud. 25. & Domit. c. 4. ^c Cic. Phil. IX. c. 7. ^d ad Attic. II. I. p. 173. ed. Graev. ^e Plinius prologus Poen. vs. 16. ^f Martial. n. 24. ^g Id. v. n. 14. & III. n. 95. ^h v. n. 24. & de spectac. n. 3. ⁱ Senec. Nat. Quae II. 9. ^j Vid. copiosissime de hac re differens Celeb. Ez. Spanhem. ad Callim. hymn. in pollin. vs. 83. ^k Martial. XII. n. 29. ^l L. XLIII.

ea erant ^a; & *velaria* etiam videntur
 ici *Juvenali* IV. *vs.* 122. *Pegmata*
 utem, de quibus *ibid.* loquitur, erant
 machinae lignae ita artificiose com-
 ositae, ut occulte crescerent, & de-
 rescerent ^b; quales fere hodie vide-
 us in dramatibus musicis, quas *Ope-*
as vulgo dicunt) velis, inquam, am-
 hitheatrum obducebant; ad quem
 nem in summa muri circumferentia
 bramina erant, quibus mali immit-
 ebantur ^c: nimio autem vento haec
 ela prohibente utebantur *causis*,
 quemadmodum *Cajum* Imperatorem
 lud *Senatoribus* concessisse legimus ^d)
 ve *pileis*, & *umbellis* ^e. Juxta am-
 hitheatrum erat *spoliarium* ^f, sive lo-
 us, in quem mortui, vel lethaliter sau-
 i unco traherentur.

§. V. *Gladiatores* olim fuerunt e fer- *De ipsis gla-*
 is, iisque vel *ad ludum*, vel *ad gla-* *diatoribus.*
ium damnatis; quae duo ita differunt,
 uod *ad gladium damnati* intra annum
 onsumi deberent, *in ludum* vero *da-*
mati post certum tempus poterant li-

D d 2   bera-

Xiphilin. Nerone.   b *Mart. de spect. n.* 18.
Claudian. de Mall. Cons. vs. 323.   c *Lucret.*
 IV. *vs.* 73.   d *Dio L. LVIII.*   e *Martial.*
 XIV. n. 26. 27.   f *Lamprid. Comm. c.* 18.

berari ^a. Fuerunt etiam sumpti ex captivis, aut ab Imperatore datis aut lanista emptis. Postea vero etiam liberi homines aut pretio ^b, aut libidine pugnandi ^c inducti in arena depugnarunt, & denique etiam viri nobiles ^d in gratiam Principum eo indignitatis venerunt ^e; quin, quod magis miretur, etiam feminae ^f hac ratione fuere correptae; & improbo quoque novitatis quodam studio nanos in arena congregientes videre cupiverunt ^g: sed tamen omnes infames sunt habiti ^h. Liberi homines, qui se ipse in arenam vendebant, dicebantur proprie *auctorati* ⁱ, & eorum mercem *auctoramentum* ^k, sive *gladiatorium*. Hi auctorati jusjurandum praestabant se omnia facturos, quae legitimos gladiatores deceret; cujus formula apud *Petronium Arbitrum* c. 117. ita extat *Uri, vinciri, verberari, ferroque necari*.

^a *Ulpian. ap. Pithoeum coll. LL. Mosaic. & Rom. Tit. XI.* ^b *Juven. VIII. vs. 191.* ^c *Li xxviii. c. 21.* ^d *Id. II. vs. 143.* ^e *Su Jul. c. 39. & N. c. 12.* ^f *Id. Domit. c. 2.* ^g *Stat. Sylv. I. VI. vs. 60.* ^h *Vid. l. 21. ff. de testib.* ⁱ *Horat. Serm. II. VII. vs. 4.* ^k *Vell. Paterc. l. II. c. 28. de Sulla licet & sensu. Suet. Tib. 6. 7.* ^l *Liv. XLIV. c. 51.*

iri; & quicquid aliud Eumolpus iussisset, tanquam legitimi gladiatores domini corpora animasque religiosissime addicimus.

Distincti fuerunt Gladiatores tum armis, tum ratione pugnandi: nos singula eorum genera levi calamo representabimus. Quidam dicti sunt *Secures*^a, quorum arma fuerunt galea, lypeus & gladius, vel massa plumbea^b: cum his plerumque committantur *Retiarii*^c qui rete jaculo adversarios impedire conabantur, & *fuscina*^d sive *tridente* interficere: hos cum ultra rete misissent inter illud collidendum per arenam fugientes secutores *insequebantur*, unde illis nomen. *Threces*^e *parmam*, sive *peltam* habuerunt, & *sicam*, sive *harpen*, qui gladius est incurvus^f; cum quibus fere compositi fuerunt *Mirmillones*^g, qui *fuscis* effigiem in galea habebant: unde Retiario cum Mirmillone pugnantem (nam & hi saepe committebantur)

D d 3   cane-

Cic. Att. VII. 15. Juven. VIII. vs. 210. b Isidor. Orig. XVIII. c. 55. c Suet. Caes. c. 30. Id. Claud. c. 34. d Juven. II. vs. 143. e Horat. Serm. II. VI. vs. 44. f Vid. Juven. VIII. vs. 200. Suet. Caes. c. 32. g Auson. Techopaegnio p. 488. ed. Tollii.

canebatur, *Non te peto, piscem peto. quid me fugis, Galle*^a? *Samnites*, qui postea *Hoplomachi*^b, scuta habebant argento coelata^c, *baltheum*, sive *spongiam* (ut Livius loco in margine libri citato appellat) pectoris tegmen ocreas in crure sinistro^d, galeam denique cum cristis, sive pinnis. *Essedarii* ex *essedo* Gallorum & Britannorum^e more pugnabant^f; *Andabata* vero ex equis, & quidem clausis oculis^g. *Dimachaeri* duobus gladiis^h *Laquearii* laqueo ad adversarios impediendos utebanturⁱ. Et haec fere diversa gladiatorum genera fuerunt. Sed tamen etiam aliis cognominibus fuerunt distincti: dicti enim sunt quidam *Suppositicii*^k, qui aliis victis, velleffis *supponebantur*; quidam *Meridiani*, qui inermes fere & indocti pugnabant^l; alii *Fiscales*, sive *Caesariani* & *Aulici*; ex quibus fuerunt *Postulatici*

a *Fest. V. Retiarii.* b *Suet. Caj. c. 35.* c *V. Liv. IX. c. 40.* d *Vid. Juven. II. vs. 13. & VI. vs. 255.* e *Tac. Agric. c. 35. seq.* f *Caes. B. G. IV. c. 33. Virg. Georg. III. vs. 20.* g *Vid. Martial. v. n. 24. Cic. Fam. VII. 10.* h *Artemidor. c. 3.* i *Isid. Orig. XVII. c. 56.* k *Martial. v. n. 24.* l *Suet. Claudi. c. 34. Senec. Epist. 7.*

ribus ^a : mox gladii explorabantur ^b
 an fatis acuti essent arbitrio Editoris ^c
 His factis *praeludebant* rudibus ferien-
 tes ^d, & arma hastasque mira quadam
 arte jacentes ^e, quod proprio verbo
ventilare dicebant ^f; unde haec vox
 translate *doctrinam aliquam per exames*
discutere significat apud Boëthium *d.*
Cons. Phil. III. metr. XI. nisi ibi po-
 tius pro *evannare* sumatur. Deinde
 signo tuba dato abiectis *lusoriis* armi-
 ad *decretoria* ^g transibant; quod etiam
versis gladiis ^h pugnare dicebatur
 Tum magna cura se *componebant* ⁱ, &
in statu stabant ^k; unde illae locutio-
 nes apud Ciceronem ortae, *moveri* ^l
dejici, vel *deturbari*, *de statu menti*
aut animi ^m: *depelli gradu* ⁿ &c. De-
 nique se *petebant* ^o, & *repetebant* ^p
 (unde de caussarum actionibus trans-
 late

^a Alludit eleganter Plin. H. N. XIII. c. 12. ^b Suet
 Tiro c. 9. ^c V. Lips. Exc. ad Tac. Ann. III
 c. 37. ^d Ovid. Art. Am. III. vs. 515
^e Mart. IX. n. 38. ^f Senec. Epist. 117. ^g O
 vid. Art. Am. III. vs. 589. ^h Plaut. Cas
 A. II S. V. vs. 36. ⁱ Sen. de Prov. c. 3. Pe-
 tron. c. 19. ^k V. Plaut. Mil. A. IV. S. IX. vs
 12. ^l Laberius ap. Macr. Sat. II. c. 7
^m Cic. de Orat. c. 37. ⁿ Nepos Themist. c. 5.
^o Serv. ad Aen. IX. vs. 439. ^p V. Suet. Caj.
 c. 58.

in hoc verbo utitur Cicero ^a) quae
 propria invadendi verba erant, sicuti
 vandi, *exire* ^b, vel *excedere* ^c. Prae-
 cava autem iis cura erat, ut *latus*
terent; quo respicit haec locutio
 apud Terentium in *Heautontimoroumeno*
 IV. S. II. vs. 5. *Triumpho, si licet*
malatere tecto abscedere; hoc est, in-
comem: & altera apud Ciceronem
 in *Vatinium* c. 5. *Per alterius latus pe-*
ti. Contra, *latus apertum dare*, vel
nam, est, se *periculo objicere* ^d. Gla-
 dore aliquo vulnerato populus ac-
 cingebat, *Hoc habet* ^e: at ille *arma*
sumittebat, quod victi signum erat;
 se tamen salus ejus ab arbitrio Popu-
 li, vel aliquando Editoris pendebat:
 Imperatoris solo adventu laeso
 missio concedebatur ^g. *Missio* autem
 distinguenda est a *Rude*: *Missio* enim
 verbo ^h, *Rudis* victori tribuebatur ⁱ;
 huius perpetuus, illius in eum tantum
 diu erat effectus: aliquando vero si-

D d 5 ne

^a Livin. in *Verr.* c. 14. ^b *Virg. Aen.* V. vs.
 38. ^c *Cic. Catil.* I. c. 6. ^d *Tibull.* I. IV. 46.
^e *ibi Broukh* ^e *Vid. Senec. Agam.* vs. 895.
^f *Virg. Aen.* XII. vs. 296. ^f *Horat. Epist.* I. I.
 l. 6. *Senec. epist.* 117. ^g *Ovid. de Ponto* II.
 l. VIII. vs. 53. ^h *Vid. Martial.* XII. n. 29.
Id. de spectac. n. 32.

ne missione ^a pugnatum fuit, quod Augustus fieri vetuit ^b. Itaque si Populus gladiatorem servari vellet, pollicem premebat ^c, si occidi, pollicem vertebat; & ut ferrum reciperet, jubebat; ad quod ultro jugulum praebere solebant ^f: de qua re dignissimus est qui videatur *Seneca Epist. 7. de tranquill. animi c. 11.* ubi etiam Ciceronis locum in eum finem citat. Aliquando etiam ictus repetebant, manum in vulnus mittebant ^g, ne morte simulata evaderet. Nihil igitur mirum post haec tam atrocia si apparatus funebris, sive *Libitina* ^h in Amphitheatro fuerit: unde etiam una ejus portis *Libitinensis* est dicta. Huic opposita fuisse dicitur porta *vivaria*; ut docet Cl. Graevus *Praef. ad T. IX. Antiq. Rom. ex inscriptione SS. Perpetuae & Felicitatis, paraleipomenis ad eam Petr. Possid. ego tamen dubito an ea vox pris-*

L
^a *V. Apul. Metam. II. in med.* ^b *Suet. c. 45.* ^c *Plin. H. N. xviii. c. 2. V. H. Ep. I. xviii. vs. 66.* ^d *Juven. III. vs. 6.* ^e *Cic. pro Sext. c. 37.* ^f *Id. pro Mil. c. 4.* ^g *Tusc. Quaest. L. II. c. 17.* ^h *La Comm. c. 16.* ⁱ *Plin. H. N. xxxvii. i Lamprid. l. d.*

tinitatis sit. *Praemia* victoribus
 da fuerunt *Palma* ^a, *pecunia* ^b &
 dique *Rudis* ^c. *Rudis* arbitrio Po-
 pi dabatur ad Editore, vel lanista
 gladiatori veterano, vel etiam novi-
 e in strenuo aliquo facinore: effe-
 s ejus erat, ut auctorati quidem
 bertatem reciperent, servi vero va-
 cionem tantum a pugna ^d: hi enim,
 u liberi fierent, *pileo* etiam donari
 debant ^e. Rude donati dicebantur
Ediarii, & arma sua ad Herculis ^f
 consecrabant: qui peculiaris gladiato-
 rni Deus erat; unde etiam *Commo-*
dus Imperator, qui item gladiator
 et, Herculis instar effingi voluit ^g.
 tamen postea aliquando iterum
 gnabant ingenti auctoramento in-
 ecti ^h: cum vero, vel propter aeta-
 ta; vel propter debilitatem ludo
 aarent; *delusisse* dicebantur ⁱ.

Factionibus, studiis & sponsonibus
 in

^a *Martial. de spectac. n. 32.*   ^b *Suet. Claud. c.*
^{1.} *Juven. VII. vs. ult.*   ^c *Horat. Epist. I.*
^{1.} *vs. 2.*   ^d *Ovid. Amor. II. El. IX. vs. 22.*
^e *V. Ulpian. ap. Pith. coll. LL. Rom. & Mo-*
^{saic. Tit. XI.}   ^f *Horat. Epist. I. I. vs. 4.*
^g *Lamprid. Comm. c. 8. sq.*   ^h *Suet. Tib. c. 7.*
ⁱ *Plin. H. N. XXXV. c. 27.*

in arena eodem modo certabatur ^a,
in Circo.

*De ludis
Scenicis.*

§. VII. *Tertium* ludorum genus fu-
runt *Ludi Scenici*, qui celebrabantur
in *Theatris*, quorum forma fere est
semicircularis, sed lateribus paullo pro-
ductioribus. Et antiquis quidem tem-
poribus stantes spectarunt; imo A. l.
599. occasione theatri tunc primo
structi Senatus-consulto cautum est
*ne quis in Urbe propiusve passus mi-
subsellia posuisse, sedensve ludos spectare
vellet*: sed tamen etiam sic sedendi
theatris mentionem fieri videmus
*prologis Plautinis in Captivos, in Pse-
dolum & aliis*: unde quis existima-
possit eos Plauti non esse. Postea tem-
poraria theatra per occasionem exst-
coeperunt, quale fuit illud magni-
centissimum *M. Aemilii Scauri*, du-
ludos Aedilis faceret, quod caperet
octoginta millia hominum, & cu-
apparatus (quod, nisi idoneo tibici-
fulciretur, omnem fere fidem sup-
erat) constitit *H. S. millies*, hoc est
2500000. *Philippæis* ^c. Primus a-

a *Suet. Tito c. 8. & Domit. c. 10. Martial. n. 68.* b *Val. Max. II. c. 4. n. 2.* c *Plin. H. N. xxxvi. c. 15.*

Pompejus in consulatu suo secun-
 a Theatrum ex lapide quadrato
 truxit, quod capiebat quadraginta
 lia locorum: ne vero notam cen-
 am incurreret superposuit b ei ae-
 da Veneris, cui, inquit in edicto,
 Populum ad ejus dedicationem
 vocabat, *Subjecimus gradus specta-*
rum c. Postea plura Theatra Ro-
 re fuerunt d, & praecipua quidem
Mrcelli ex marmore e & *Balbi*.

De *sedilibus theatri*, & eorum for-
 eadem fere sunt dicenda, quae de
 Amphitheatro; ut etiam de velis,
 quous tegebatur; & de odoribus in
 e comparis f. Theatra, cum comoedia
 idem ageretur, sacra erant Apolli-
 ni; cum vero tragoedia Baccho: &
 h, quia tragoedia apud Graecos in
 honorem Bacchi fuit peracta h; cujus
 ar ad alterum theatri cornu stabat;
 ac alterum vero illius Dei, in cujus
 honorem ludi agebantur i. Hinc por-

10

a l. VIII. c. 7. b *Vid. Suet. Claud. c. 21.*
Tertull. de spectac. c. 10. d *Ovid. Trist. III.*
l. XII. vs. 23. e *Id. Amor. II. El. VII.*
f. 3. f *Propert. IV. El. I. vs. 15.* g *Do-*
at. ad Ter. Andr. IV. III. vs. II. h *Vid.*
irg. Georg. II. vs. 310. ibique serv. i *Plaut.*
Isb. V. I. vs. 45. sqq. & in Rud. II. IV. vs. 34.

ro *Tragoedi* vocantur οἱ περὶ Διὸν
τέχνιται ^a, & ipse *Bacchus Sophoc*
tragicum vocat *delicias suas* ^b: in
etiam οὐδὲν πρὸς Διόνυσον esse,
ἀπρὸς Διονύσου fieri aliquid dicitur, quod
nihil ad rem facit; aequae ac si *T*
gici non ad laudem *Bacchi*, sed
quaevis cantarent.

Theatri partes erant *Scena*, *Pro*
scenium, *Postscenium*, *Pulpitum*, &
orchestra. *Scena* (alii *scaena* scribu
quia *Aeoles*, a quibus magna pars
guae Latinae, dixerunt σκαινὴ & ο
νὴ ^c) erat locus, unde primum ad
res prodibant, & porrigebatur ab
theatri cornu ad alterum; erat
triplex, *Tragica*, quae in reg
morem signis & columnis erat or
ta; *Comica*; & *Satirica*, quae ad
res, speluncas, montes, &c. pra
rebat. Erat etiam *Scena* vel *Verf*
cum subito tota scena machinis
busdam *vertebatur*; vel *Ductilis*, (cu
lem nostram hodie dicere posses) cu
tractis tabulatis facies scenae inte
nudabatur ^d; vel *aulaea* subducebatur

^a *Aristot. ap. Gell. xx. c. 4.* ^b *Plin. H. N. l.*
c. 29. ^c *Vid. Voss. Etymol.* ^d *Virg. G g*
III. vs. 23. & ibi Serv.

a: unde *aulaea* pro *ipsis ludis* po-
 nitur ^b: Scena enim, ut hodie apud
 picturis est ornata, sic olim *aulaeis*
 tecta ^c, quae *Siparia* dicebantur ^d.
 etiam anterior scenae facies au-
 tecta erat; quod aperta scena
 ni jacebat ^e; peracta fabula tolle-
 ritur ^f. *Proscenium* erat locus scena
 reffior, in quo agebant & loque-
 tur maxime histriones ^g. *Postsce-*
nium erat locus, in quo peragebantur
 , quae apte vel decore in Scena
 non poterant ⁱ: licet tamen vox
 exix usu vulgi obtinuisse videatur.
Platum fuit locus in proscenio ele-
 vator ^k, in quo recitantes stabant:
 & aliquando pro *ipsis ludis scenicis* po-
 nitur ^l. *Orchestra* denique (quasi *Sal-*
varium dicas a Graeco *ὄρχησθαι*, sive
altando) erat locus ultimus ^m, in
 quo saltabatur, & juxta quem fede-
 rant

vid. *Metam.* III. vs. III. ^b *Juven.* XIV.
 vs. 263. ^c *Horat. de arte vs.* 154. ^d *Ju-*
ven. VIII. vs. 186. ubi vid. not. ^e *Hor.*
o. II. I. vs. 189. ^f *Cic pro Cael.* c. 27.
^g *Serv. ad Virg. Georg.* II. vs. 381. ^h *Lu-*
cret. IV. vs. 1178. loco elegantissimo. ⁱ *Ho-*
rat. de Arte vs. 182. seqq. ^k *Ovid. Trist.*
I. vs. 517. ^l *Juven.* VIII. vs. 195. ^m *Au-*
n. ludo VII. Sapient. in Cleob. vs. 4.

bant Senatores ^a. Qui ita etiam
cebantur *sedere in Senatu* ^b, quem
modum etiam *in Equitè spectare* ^c
in Equestribus dicitur. Graeci et
τὴν Βουλὴν pro loco Senatorio di
runt ^d.

Origo totius rei ab Etruscis fuit
eaque circa A. U. 389. primum ^f E
mae usurpari coepit; unde et
actores *Histriones* sunt dicti ab
trulca voce *Hister*, quae *ludium*
tat ^g.

Ludorum Scenicorum genera apud
Romanos fuerunt *Comoedia*, *Tra*
dia, *Satira* & *Mimus*.

Comoedia ^h est *poëma dramaticum*
sive negotiosum, exitu laetum, stilo
pulari conscriptum. Distincta fuit
moedia apud Graecos (quorum inv
tum fuit) ⁱ in *Veterem*, *Mediam*
Novam: apud Romanos vero a
sonis in scenam productis, in fab.
Praetextatas ^k, quibus scilicet in
ceb

^a Suet. Jul. c. 39. ^b Id. Claud. c. 25. ^c Id. Domu. c. 8. ^d Lucian. de Saltat. p. m.
^e Val. Max. II. 4. n. 4. ^f Liv. VII. 2.
^g Vid. Ovid. Art. Am. I. vs. III. ^h V.
Caes. Scalig. Poët. I. c. 5. ⁱ Horat. S.
I. IV. init. Id. de Artè vs. 281. ^k
vs. 288.

ebantur personae *praetextam* vestem
 erentes, sive Magistratus & Sacer-
 otes, hisque similes videntur fuisse
trabeatae, quas invenit C. *Melissus*
grammaticus ^a: *Togatas* ^b, (quales
 scripsisse *Afranum* legimus ^c) quibus
 rivati; & denique in *Tabernarias* ^d,
 uae vilissimorum hominum, qui in
tabernis fere degere solent, actiones
 nitabantur; sed tamen in genere o-
 nes fabulae Romana lingua conscri-
 tae *Togatae* sunt dictae, ut a *Pallia-*
is ^e, hoc est, *Graecis* distingueren-
 ur. Diversi ab his generis fuerunt
Atellanae ab *Atella* municipio dictae,
 uae agebantur a scurris urbanis (sed
 et ab juventute honestiore, ut vide-
 ur dicere *Livius* VII. c. 2.) inter &
 ost actus fabularum ridicularia fun-
 entibus ^f: unde etiam vocantur
σόδια, *ἔξόδια* & *ἔμβολα* ^g; quemad-
 modum etiam *πάρῳδ* ^g est carmen,
 uod chorus sub primum ingressum
 in theatrum canebat, quod sequeba-
 E e tur

Suet. de ill. gramm. c. 21. b *Juven. I. vs. 3.*
 c *Gell. II. II. xx. 6.* d *Diomed. l. III.*
 e *Vid. Horat. de arte vs. 278.* f *Juven. VI.*
vs. 71. & vid. eund. III. vs. 174. g *Scal.*
ad Manil. v. vs. 145.

tur *σαῖσιμον* ^a. Atellani ludi etiam *Oj* dicuntur, quorum urbs *Atella* fuit.

Tragoedia est imitatio per actiones illustri fortune exitu infelici oratione gravi ^c & metrica ^d. Dicta est a Graeca voce *τραγῶδη*, quae *hircum*, & *ὠδή* quae *cantum* notat; quia scilicet olim apud Graecos *hircus* actorum praemium erat ^e. Tragoedi *palla*, si *syrmate* erant induti, unde *Syrma* pro ipsa *tragoedia* ^f, sive rebus tragicis pronitur, & hinc etiam pro verbis magnificis & ampullatis ^g: tum personis sive larvis utebantur (unde elegant *Publius Mimographus Heredis fletu sub persona risum* vocat) sed ante lavas inventas faecibus ora perungbant ⁱ; unde *τρογδαλμοὶ* dicti *Astrophani* ^k. *Cothurnos* ^l denique, si calceos altiores gestabant, quo statu proceriores & augustiores esse viderentur: Comoedi vero gestabant *scabros* ^m; unde hae voces saepe pro *ipso* ^{fab}

a Pell. IV. VII. n. 53. b Vid. Cic. Fam. VI

n. I. & ibi Graev. c Hor. arte v. 28

d Scal. d. l. c. 6. e Horat. arte vs. 23

f Juven. VIII. vs. 229. xv. vs. 30. g M

tial. IV. n. 49. h Horat. arte vs. 278. i

bid. vs. 277. k ἐν νεφέλ. vs. 294. l

ven. xv. vs. 29. m Horat. arte vs. 80.

fabulis ponuntur, ut in loco Horatii in margine libri citato: vel etiam pro *tilo*, five *gravi*, five *populari* ^a. Perfecta autem fabula, si quidem *steterat* ^b, hoc est, *placuerat*, populus clare *plau- lebat* ^c: sin minus, *libilis* ^d, & sup- plosione pedum explodebatur, & tum *cadere* dicebatur, eamque *exsibilatio- nem* eleganter *pastoritiam fistulam* vo- cat Cicero ad *Atticum* 1. ep. 16.

Satyra pœma est *argutum* & *mordax*, *dicta* juxta quosdam a *Satyris* Diis *protervis*: sed verius *Satira*, vel *Satura* scribitur, & a *lance satura*, five *variis rebus referta* denominatur: est enim *omnigeni argumenti pœsis* ^e, at maxime *mordacis*, quales Horatii, *Lulli*, aliorumque *Satirae* fuerunt: haec a Romanis potissimum excolta- vit, licet a Graecis originem habue- rit ^f.

Mimus est pœma, quod *sermones* & *facta* cujusque imitatur cum *lascivia* ^g;

E e 2

&

Martial. v. n. 5. *VIII.* n. 2. *Propert.* III. XVI. vs. 39. ^b *Horat. Epist.* II. I. vs. 176. ^c *V.* ubique eam clausulam in fine comoediarum *Plauti* & *Terentii.* v. *Quintil.* VI. c. 1. ^d *Cic. pro Rosc. com.* c. 11. ^e *Scalig. ad Manil.* v. vs. 487. ^f *Horat. de Arte* vs. 220. ^g *Ovid. Trist.* II. vs. 515. *Mart. L.* III. n. 86.

& denominatur a Graeco verbo μιμῆσαι, hoc est, *imitari*: ipsi quoque actores *Mimi* dicuntur; & erant vulgo impudentissimi ^a. Hinc porro *Pantomimi* sunt dicti homines, qui saltando ^b & gesticulando *omnia* miris modis *effingere* noverant. Hos primus invenisse dicitur Maecenas; vel, ut alii tradunt, ipse Augustus: erant autem *nudis pedibus*, unde *Planipedes* aliquando sunt dicti ^d.

De aliis ludorum generibus.

§. VIII. A tempore etiam *Ludi* *dividuntur* ita ut fuerint vel *Stati*, vel *Votivi*, vel *Extraordinarii*.

Ludi Stati fuerunt, qui certo tempore in honorem alicujus Dei fiebant quales erant

Primo, *Megalenses* five *Megalesia* acta in honorem *Magnae Deorum matris*: celebrabantur autem potissimum ludis *Scenicis* ^e; & per eos dies proceres *mutitabant*, hoc est, *muneribus sibi invicem mittebant* ^f; & conviv.

muti

^a V. Cl. Graev. ad Cic. or. pro Coel. c. 27. ^b Herat. Epist. III. II. vs. 125. ^c Juven. v. vs. 63. Suet. Ner. c. 54. V. Omn. Manil. v. 472. ^d Juven. VIII. v. 190. ^e Ovid. Fa. IV. vs. 187. ^f Ibid. vs. 353.

nutua inibant; quemadmodum plebs Cerealibus ^a.

Secundo; *Cereales*, quibus matronae luctum *Cereris* Proserpinam a Plutone raptam quaerentis repraesentant, fiebant pridie Idus Apriles per octo dies certaminibus equestribus habitis ^b.

Tertio, *Florales* in honorem Florae acti IV. Kalendas Maji, ut flores recte provenirent ^c. Vid. supr. III.

I. §. 31.

Quarto, *Martiales* in honorem Martis *Ultoris* ^d celebrabantur IV. Idus Maji ludis Circensibus ^e.

Quinto, *Apollinares* III. Nonas Quinctileis a Praetore Urbano in Circo & in Theatro ^f celebrati ^g.

Sexto, *Capitolini*, qui fiebant *Forum Capitolino* pro servato a Gallis *Capitolio* ^h; qui distinguendi sunt ab *agone Capitolino*, quem Domitianus Imperator instituit, ut singulis lustris celebraretur ⁱ: quo praecipue certa-

E e 3. bant

Gell. II. c. 24. b Ovid. Fast. IV. vs. 391. sqq.

c Ibid. v. vs. 327. d Ibid. vs. 551. sqq. e I-

bid. vs. 597. f Cic. cl. or. c. 20. Att. L. II.

n. 19. &c. g Vid. Liv. xxv. c. 12. h Id. v.

c. 50. Suet. Domit. c. 4. Juven. VI. vs. 387.

bant poëtae ^a.

Septimo, *Ludi Romani*, five *Magni* celebrati a pridie nonas ad pridie Idus Septembreis in honorem *Magnorum Deorum* ^b, Jovis nempe Junoni & Minervæ pro salute Populi : & h aliquando male cum *Megalesiis* confunduntur ^c.

Octavo, *Plebeji Ludi* in Circo facti xvii. Kalendas Novembres in memoriam libertatis exactis Regibus recuperatae, aut *plebis* cum Patribus post secessionem in Aventinum recirculatae ^d.

Nono, *Consuales* acti in honorem *Consi*, five Neptuni xii. Kalendas Septembres in memoriam raptarum Sabinarum ^e.

Decimo, *Ludi Compitalitii* in honorem Deae Maniae ^f & Larium celebrati in *compitis* ^g : & maxime quidem a fervis, unde eos aliquando vitiosos fuisse videmus, ne occasio ip
CO

^a *Stat. Sylv. III. v. 31. V. III. 234.* ^b *L. v. in Verr. c. 14.* ^c *Vid. Manut. ad Fam. II. epist. II.* ^d *Ascon. ad Cic. Verr. c. 10.* ^e *Varro de L. L. v. c. 3.* ^f *V. O. Fast. II. vs. 571. sqq.* ^g *Plin. H. N. xxx. c. ult. fin.*

conspirandi daretur ^a. Curabantur autem a Magistris vicorum ^b.

Undecimo fuerunt etiam *Ludi Augustales* ^c, & *Palatini* ^d, qui in honorem Augusti & Caesarum sunt celebrati.

Duodecimo, centesimo & decimo quoque anno ^e agebantur *Ludi Saeculares* pro incolumitate Imperii ^f, ex commentariis Quindecim-Virorum, quibus eorum cura incumberebat. Quibus instantibus praeco Populum ad ludos convocabat, quos numquam quisquam spectasset, nec spectaturus esset ^h.

Celebrati autem fuerunt praecipue in honorem Apollinis & Dianae per tres dies & noctes ⁱ continuas ludis per omnia theatra celebratis, & sacrificiis ad omnia templa peractis. Tertio demum die in Apollinis Palatini templo viginti septem pueri nobilissimi, & totidem virgines, omnes pa-

Ec 4 trimi

Cic. in Pis. c. 4. ibique Aſcon. & alii. b Cic. in Pis. c. 4. c Dio l. LVI. in f. d Suet. Caſſio c. 56. e Horat. Carm. ſaec. vſ. 21. f Ibid. vſ. 45. & 65. & Od. 1v. 6. g Id. Carm. ſaec. vſ. 69. Vid. omn. Zoſim. L. II. p. m. 72. ſqq. h Ovid. Triſt. 11. vſ. 25. Suet. Claud. c. 21. i Horat. Carm. ſaec. vſ. 23.

trimi & matrimi, carmen saeculari canebant ^a.

Votivi Ludi sunt, qui ab Imperatoribus ad bellum ituris *voventur*; quibus postea accesserunt *Ludi Quinquennales*, *Decennales* ^b, *Vicennales* ab Imperatoribus facti, cum *quinque* vel *decem*, vel *viginti* annos imperassent.

Extraordinarii ludi fuerunt *Funebres*; *Juvenales*, quos instituit Ner. Imperator, cum primum barbaros poneret ^c; *ludi*, [qui a Magistratibus in auspiciis honorum dabantur; tum natalitii, & alii variis occasionibus dati.

In theatris etiam, sicuti in circis partes & factiones erant ^d. Poetae autem, qui fabulas agendas exhibebant, *docere* ^e eas dicebantur; quem admodum etiam Graeci τῶν διδάσκων utuntur ^f. Sed histriones infames erant, ita ut tribu moverentur, praeter Atellanarum actores ^g.

Hae

a *Ibid.* vs. 5. sqq. b *Dio. l. LIII.* c *Suet. Ner. c. II. sq. Tacit. Ann. XIV. c. 15.* d *Ann. I. c. 16. Suet. Ner. c. 26.* e *Hor. de arte vs. 288.* f *Herod. VI. c. 21.* g *Li VII. c. 2.*

Haec autem materia nostris mori-
 s quidem minus serua videri possit;
 sed apud Romanos, quibus haec cul-
 tus divini pars erat, aliter obtinuit;
 haec talia etiam in acta publica re-
 a sunt ^a; quae *acta Urbis diurna* vi-
 tur vocare Tacitus *Annal.* XIII.
 31.

Vid. Cic. ad Fam. II. n. 8.

SECTIO QUINTA.

De Militia Romana.

In explicanda *Militia Romana* cui Lipsio (quo melius nemo hanc materiam tractavit) haec quinque considerabimus, *Delectum*, nempe, *Ordines*, *Arma*, *Acie*m & *Disciplinam*. Sed maxime ad tempora, quae Marium praecesserunt, respicimus: cui ab eo primum & mox a Caesare totere fere militiae ratio immutata sit: quae multis probat *Salmas. in opere postumo de Mil. Rom.* quod legitur *Tom. Ant. Rom. Graev.* Licet ille nubi ubique veritati litaverit.

CAPUT PRIMUM.

De Delectu.

*De iis, qui
legebantur.*

§. I. **D**esignatis anni sui Consulibus creabantur viginti quatuor Tribuni militum in quatuor Legionibus, (ex iis enim olim cum sociis & auxiliis duo exercitus Consulares, qui ordinario conscribebantur, constabant)

quod

quatuordecim nempe ex equitibus, qui quina stipendia fecissent, decem e peditibus, qui dena. Et equites quidem dena stipendia conficere debebat ^a, quia intererat Reipublicae, ut cives primarii citius ad honores pervenirent; pedites vero senadena ^b, ut ab anno aetatis decimo septimo usque ad quadragesimum sextum: qui vero, sive casu quodam, sive morbo impeditus stipendia sua non confecerat, usque ad quinquagesimum annum poterat cogi, qui annus (sive facta, sive infecta stipendia essent) plene a militia liberabat ^c: nec quisquam magistratum ullum urbanum capere poterat, nisi qui decem stipendia fecisset ^d. Primis temporibus ex infima civium classe nulli milites legebantur, nisi summa necessitate urgente ^e; sed juveniores, & libertini ^f ad militiam idoneam servabantur ^g: & hoc fiebat consilio, ut eosdem, quos res privatae, etiam publicae commodis patriae

triae

Liv. xxvii. c. ii. b Id. xlii. c. 34. Polyb. l. vi. c. 17. c Senec. de brev. vitae c. ult. d Polyb. vi. c. 17. e Gell. xvi. c. 10. f Liv. xlii. c. 27, 31. xliiii. c. 12. g Vid. Liv. xxxii. c. 23.

triae alligarent. Postea vero, & ja
 aetate *Polybii*, etiam ex illis, c
 quatuor millia aeris habebant, le
 coeperunt ^a; & demum post *Mari*
 libertini quoque, & capite censi n
 lites facti sunt ^b: cum ipse *Mariu*
 tali genere hominum celebratus a
 ctusque esset. At servi nunquam n
 litarunt, nisi in summa Reipublic
 inopia, ut post praelium *Cannens*
 cum liberandorum fervorum etiam
 cultas non daretur ^d: imo dare ser
 litem, cui non licebat; grave crim
 habebatur ^e, & severe in eum a
 madvertebatur ^f.

§. II. *Delectum* igitur habituri Ca
 sules (κατάλογον ποιησόμενοι τῆς σ
 τιάς g) voce praeconis, edicto p
 posito & vexillo ex arce sublato
 omnes cives militaris aetatis in Ca
 tolium ⁱ, vel in campum Martii
 convocabant. Tum Tribuni militu

a *Vid. Lips. de Mil. Rom. I. dial. 2.* b *Gel.*
prox. d. Epit. Livii n. 75. c *Sall. Jug. c.*
d Serv. ad Virg. Aen. IX. vs. 547. Val. M.
VII. c. 6. n. I. e *L. 2. §. I. ff. de re n.*
f Trajanus Imp. ad Plin. Epist. x. n.
g Dion. Halic. IX. c. 5. h *Vid. Virg.*
VIII. vs. I. & ibi Serv. Dion. Halic. VI
c. 81. i Liv. XXVI. c. 31.

ordine, quo creati erant ita se in
 tuor partes dividebant, ut in pri-
 & tertia parte essent quatuor ju-
 res, duo seniores; in secunda &
 orta (nam quatuor legiones, ut di-
 us, ordinario scribebant, licet
 de longe plures) tres juniores, to-
 m seniores. Mox seorsim seden-
 e Tribuni ordine fortis ^a, ut acmu-
 & querela tolleretur, tribus e-
 abant, quatuor juvenes aetate &
 itudine propemodum pares elige-
 t, & cuique legioni unum ex il-
 ribuebant, atque ita porro, donec
 nerum legionum impleissent; quod
 fiat eo consilio, ut vires ita aequa-
 te per omnes legiones distribuere-

Observabant etiam, ut primi
 erentur milites boni nominis, ut
Plerius, *Salvius*, *Statorius* ^b. In
 uto tumultu quandoque raptim mi-
 us scripti sunt, qui *subitarii* ^c, vel
multuarii ^d, ut videtur, sunt dicti.
 Rfractarii, sive qui nomen militiae
 de recusarent, verberibus & bono-
 na ablatione ad militiam coacti
 sunt,

^a *al. Max. VI. c. 3. n. 4.* ^b *Cic. Div. L. 1.*
^c *45. Fesl. v. Lacus Lucrinus.* ^c *Liv. III.*
^d *Id. XXXV. c. 2. & 23.*

sunt ^a, imo a severioribus in servitium venditi ^b, aut infamia notati: hoc quandoque intercessione Tribunorum plebis est ^c prohibitum, licet ea cognitio proprie Consulibus esse quippe penes quos bellicarum rerum administratio esset. Quia autem quidam, ut militiae se ineptos reddere *pollicem* sibi *truncabant*, Galli hoc videntur tales homines vocare, *poltrons* ^e. At justae causae detrectandae militiae erant, primo, *Vacantia* quam quis habebat vel ab aetate ^f; ab honore ^g, ut Magistratus & sacerdotes; vel a beneficio ^h, a Senatu scilicet, aut Populo concessa. Secundo, *Emerita stipendia*: tertio, *Morbis*, vel *Vitium* ^k; ut, ex gratia, si quis furdus esset, quippe classicum exaudire non posset. haec tamen in *tumultu* aliquando neglecta sunt ^l. *Tumultus* autem be

a *Id.* VII. c. 4. b *Cic. pro A. Caecin.* c. 3. c *Vid. Val. Max.* VI. c. 3 n. 4. d *Liv.* c. 32. e *V. Menag. amoenit. jur.* c. 3. f *Id.* XLII. c. 34. g *Plut. Camillo vers.* h *Vid. Cic. Philipp.* v. c. 19. i *Liv.* X. c. 19. *Vid. aliud exem. ap. Cic. de N. D.* 2. k *Vid. Suet. Aug.* c. 24. l *Cic.* VIII. c. 1. *Id. Att.* I. n. 18.

vius dicitur, ut, exempli gratia, *Allicum*; & quando *Tumultus* esset *Senatus* consulto definiebatur ^a. Sub *Principibus* vero haec delectus ratio incidit, & plurimum libidini ac rapacitati delectus habentium datum ^b, quod etiam vel inter praecipuas causas habendum est ruinae Imperii Romani. Equitum vero delectus factor erat, quia illi jam in tabulis *Senatorum* erant perscripti; ex quibus *Senatus* que legioni trecentos fere attribuebat ^c. Nam falsum est, quod quidam voluere, etiam ante *Marium* alios fuisse equestri ordini, alios, qui *Senatus* meruerint ^d. Peracto delectu ex singulis legionibus miles unus eligebatur, qui reliquis *verba sacramenti militaris* praeiret, (de cuius religione *videtur* potest *Dionysius Halic. xi. c. 43.*) *Senatus* hujus verba deinde reliqui jurabant ^e: jurabant autem, *se pro viribus Imperatoris obtemperaturos, ducem secuturos, Senatus non deserturos* ^f, &c. Et anno *Publii Cannensis* primum jurejurando adactos

^a Liv. xxxiv. c. 26. & ibi omn. Sigon. ^b Vid. Veget. I. c. 7. ^c Liv. viii. c. 8. ^d Vid. *Polieb. Graev. praef. ad T. I. Ant. R.* ^e *Fest. Praejurationes.* ^f *Polyb. vi. c. 19.*

adactos milites legimus, cum ante
sacramento tantum rogarentur ^a.

De sociis,
aliisque mi-
litum gene-
ribus.

§. III. Socii conscribebantur a Ro-
manis ducibus ex civitatibus Italicis,
quibus Consules diem & locum,
quem convenire deberent, edicebant.
Hi suo sumptu militabant ^b [nihil
Romanis accipientes praeter frume-
tum ^c; unde etiam proprium
Quaestorem habebant ^d. Ab his
distinguendi sunt milites *Auxiliares*,
qui erant ex gentibus exteris ^e. *Evocati*
vero (*ἀνάκλητοι* ^f) erant milites ve-
terani, qui expletis suis stipendiis
gratiam Ducum sponte militiam
desinebant ^g, & valde honorati erant,
ac ab operibus militaribus immunes,
imo *vitem* etiam gestabant, &
Centurionibus (quorum insigne
vitis) erant ^h.

a Liv. xxii. c. 38. b Id. xxvii. c. 9. c I. d
Halic. x. c. 21. d Polyb. vi. c. 19. e
hac v. f Dio l. xlv. p. 182. ed. reg. g
Vid. Dion. Halic. x. c. 43. Liv. xxxvii. h
Dio l. xlv. vid. J. Wasse ad Sall. Cat.
2. Caes. B. C. I. c. 17.

CAPUT SECUNDUM.

De Ordinibus.

I. **O**rdines sunt vel *Militum*, vel *Ducum*. *Milites distinguuntur* De ordinibus militum Romanorum. vel per *Genera*, vel per *Partes*. *Genera* editum fuerunt quatuor. Primi, sive *fimi ordinis* erant *Velites*, qui fuerunt ex pauperioribus & junioribus; militia haec militia parum honorata^a, parum etiam tuta erat. His honore aetate proximi dicebantur *Hastati*; hos sequēbantur *Principes*, qui aetate tantum florentissimi^b; itaque dicti sunt, quod olim a *principio* pugnabant^c: hos denique excipiebant *Triarii* (qui *Pilani* etiam dicebantur^d, quod *pilis* uterentur, reliqui vero *Ante-Pilani*^e) aetate maximi, & usu exercitatissimi; qui tertio ordine in subsidiis deponebantur^f, unde *Æschylus* in gloss. dicuntur: *Primum in legione nunquam plures erant, quam sexcenti, reliquorum vero*

Ff par

^a Frontin. Strateg. IV. c. 1. n. 19. ^b Liv. VIII. c. 8. ^c Vid. Varr. de L. L. IV. c. 16. ^d Ovid. Fast. III. v. 129. ^e Liv. d. 1. ^f Varro loc. cit.

par inter se erat numerus. Singula haec *Genera* dividebantur in decem *Partes*^a, quae *Manipuli* dicebantur, quae olim tenuibus Republicae initiis *manipulus*^b *foeni* pro signo ipsis praeferebatur^c. Quisque manipulus, Hostatorum quidem & Principum, duabus *Centuriis*, sive *Ordinibus* sexaginta militum constabat: *Centuria* enim non semper significat *ordinem centum hominibus constantem*, sed *certam duntaxat hominum collectionem*; ut jam supra *Sect. I. c. 7. §. 1.* notavimus. Triariorum vero manipulus sexaginta tantum militum erat. Ex tribus manipulis cujusque generis, addito nomine manipulo velitum, componebatur *Cohors*, quae ita erat virorum quingentorum & viginti. Sed *cohors* sub Republica ordinaria non fuit: si res posceret, ex uno cujusque generis militum manipulo componebatur: fere ut hodie, quae vocantur *Brigades*^d. Ex decem tantum cohortibus constabat *Legio*^e, quae

a Ovid. *d. l. vs. 127. seq.*   b Plut. *Rom. p. m. 22.*   c Ovid. *d. l. vs. 117.*   d *Manut. ad Caes. B. C. L. III. c. 64.*   e *supr. Sect. I. c. I. §. 3.*

tempore Romuli (cum cohortes tunc quoque minores essent) fuit peditum quatuor mille, libera vero Republica quatuor mille & ducentorum, qualem hinc pro modulo sumimus: nam aliquando posterioribus praesertim temporibus) longe major fuit; ita tamen ut infra sex milium fere numerum semper steterit. His semper fere adjecti fuerunt trecenti equites ^a, qui *Ala* dicebantur: eaque divisa erat in decem *Turmas* ^b; quaeque vero Turma rursus in tres *Decurias*.

Sociorum Peditum numerus Romanis fere aequabat, aut aliquando superabat ^c; Equitum duplo major erat. Hi omnes erant divisi in duo *Cornua*, vel potius *Alas* ^d ad ambas extremitates exercitus dispositas; unde etiam nomen habent, quia, tanquam *Alae* vocentur; ita Socii utrimque Romanos agebant: quod ideo factum videtur, ut civium quidem vires unitae; sociorum vero, si quid forte novae rei moliri vellet, dissipatae essent. Ex eorum equitibus tertia pars, sive ducenti, assignabantur ad proprium usum Consulibus, qui dicebantur *Extraordinarii*,

Ff 2

&

Liv. VIII. c. 8. b Ovid l. prox. d. c Liv. II. c. 22. d Vid. eund. xxxi. c. 21.

& ex his rursus sumebatur una turma quadraginta *Ablectorum*, qui Consulibus quasi satellites essent; reliqui quadringenti in decem turmas erant divisi: & praetexebatur quidem hic Romanis honoris species, sed verum rursus causa suberat, ut ita nobilissimi quique sociorum simul juncti, & sub oculis Imperatoris agentes quasi obseques essent fidei populorum, a quibus erant missi: & praeterea, ut ita se parati res novas, si forte vellent, agitari non possent. Peditum quinta pars sive octingenti & quadraginta in Extraordinarios legebatur in duas cohortes militum trecentorum triginta sex & dimidiam cohortem *Ablectorum* centum sexaginta octo distincta: reliqui in decem cohortes militum trecentorum triginta sex erant divisi. An vero socii in manipulos etiam distincti fuerint incertius est, licet convenientia ordinis suadere videatur hoc apud eos quoque obtinuisse. Duae porro legiones cum suis sociis & equitibus dicebantur *exercitus Consularis*^a; quae ita erat in universum militum octidies mille & sexcentorum.

§. II

^a Vid. Liv. x. c. 25.

§. III. *Duces* in exercitu sunt vel *Proprii*, qui uni alicui parti exercitus praesunt; vel *Communes*, qui universo.

De ordinibus Ducum.

Duces Proprii primo fuerunt *Centuriones*, sive *Ordinem duētores* (λοχαγός^a, vel ταξιάρχαι.) Hi jussu Consulū^b obligeantur a Tribunis^c ex quoque genere militum, exceptis velitibus, & quidem virtutis maxime ratione habitā^d; licet hoc sub Principibus qui praemia fere non pro virtutis meritis, sed pro libidine distribuere solent) saepe neglectum sit^e: gerebant autem hi baculum e *vite* insigne muneri sui^f; (ut jam diximus) unde *vitis* pro ipso centurionatu ponitur; & *vite donari* est designari ad centurionatum^g. Centuriones ipsi sibi legebant duos *Uragos*, sive *Optiones*, qui etiam *Succenturiones* sunt dicti^h; & duos *Signiferos* vigore animi & corporis praestantes; licet forte unum signum tantum in manipulo fueritⁱ. Promovebantur autem milites ita, ut

Ff 3

in

Dion. Halic. IV. c. 18. b *Vid. Cic. in Pis. c. 36. Liv. XLII. c. 34.* c *Vid. Liv. XLII. c. 34. sqq.* d *Vid. Lucan. VI. vs. 145.* e *Veget. II. c. 3.* f *Vid. Juven. XIV. vs. 193.* g *Spartian. Hadr. c. 10. & ibi Casaub.* h *Liv. VIII. c. 8.* i *Varro de L. L. IV. c. 16.*

in eadem cohorte ad aliud genus militiae adscenderent, ut a *decimo hastato* ^a (ita vocabant *Centurionem decimimaniculi hastatorum*) ad *decimum principem*, & inde ad *decimum pilum*, five ad *decimum ordinem triariorum*: incipiam numero procedebant, & fiebat *Noni*, *Octavi*, &c. donec ad *Primum Pilum* ^b, five ad *Primum ordinem Triariorum* pervenirent, quod tarde dum debuisse fieri quivis videt. Summa autem dignitas erat primi huius *Centurionis* ^d, (nam ita aliquando vocatur ^e) qui etiam *Primopilus* dicebatur; quippe qui quasi caput omnium *Centurionum* erat, eosque ducebat unde Graecis dicitur ὁ ἡγεμὼν τῶν τάγματ^o ^f, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματ^o ^h, & ὅλης τῆς τάγματ^o ἀρχῶν quae omnia *Legionis ducem* notant itaque cum *Tribunis* in consilio Imperatori aderat, *aquilam* praecipue tuebatur ^k, (& hinc etiam *Aquila* pro ipso *Primopilatus* ponitur in el

a Liv. XLII. c. 34. b Veget. II. c. 8. c V. Plin. H. N. XIV. c. 1. & Liv. XXII. c. 34 omn. d Vid. eund. VII. c. 41. e Ib. f Dion. Halic. IX. c. 10. g Ibid. c. 13. h X. c. 36. i Id. IX. c. 10. k Tac. Hist. I. c. 22.

antissimo loco Plinii modo ad mar-
nem citato, & etiam apud Juvena-
m XIV. *vs.* 197.) & iussa Imperato-
s accipiebat: opima quoque praemia
apiebat ^a, & pro equite erat ^b.

Toti legioni praeerant *Tribuni* ^c, qui
Romulo primum tres duntaxat sunt
creati; auctis vero legionibus in una-
uaque legione sex Tribuni fuerunt.
Hi initio creati sunt a Regibus, &
postea a Consulibus; donec A. U. 343.

Populo sex Tribuni creati coepe-
runt ^d, sicut A. U. 444. sexdecim ^e.
At post bellum *Perficum* cum *Perseo*
Macedonum Rege gestum aequali nu-
mero a Populo, aequali a Consulibus
creabantur: illi *Comitiati* ^f, hi *Rutili*,
& postea *Rufuli* sunt dicti ^g: verum
Ciceronis tempore] cum militia jam
perpetua esset, saepe in castris a Con-
sulibus, vel Proconsulibus creabantur ^h:
& saepe etiam ex praetoriis, vel con-
sularibus viris erant ⁱ. Sub Imperato-

Ff 4 ribus

^a *Juven. l. c.* ^b *Vid. Ovid. Am. II. El. VIII. vs. 9. & 27. Martial. VI. n. 58.* ^c *Horat. Serm. I. VI. vs. 48.* ^d *Liv. VII. c. 5.* ^e *Id. IX. c. 30.* ^f *Ascon. ad Cic. Act. I. in Verr. c. 10.* ^g *Fest. V. Rufuli.* ^h *Cic. Famil. VII. epist. 5.* ⁱ *Vid. Liv. XLII. 49. XLIII. 5. XLIV. 37. Plut. Cat. Maj. p. m. 342.*

ribus etiam Tribuni militum *Semestri* creari coeperunt, quo ita pluribus gratificari possent ^a: & tum etiam Tribunorum quidam sunt dicti *Laticlavii*, qui in spem *Senatoriae dignitatis* (*ἐς βασιλείας ἐλπίδα*, ut loquitur *Xiphilinus e Dione l. 67.*) tribunatum gerebant; alii *Angusticlavii*, (Graeci *σενόσημοι*) qui *equestrem* tantum dignitatem consequebantur ^b. Tribunorum praeterea insigne erat *pugio*, sive *parazonium* ^c. Tribunorum autem *munus* erat jus dicere ^d, signum excubii ab Imperatore acceptum reliquis tradere ^e; munitiones, exercitia, vigiliis curare, aliaque quaedam peragere ^f; de quibus omnibus suo loco dicemus. Bini autem Tribuni per duos menses ^g legioni imperabant, alternis ut videtur, diebus; ita ut in exercitu consulari quatuor semper ut minimum essent, qui imperarent, vel potius qui mandata Imperatoris exequerentur. Qui Tribunatum militare[m] gesserant, ut de *Primopilis* dictum est. dein-

^a *Juven. VII. vs. 89.* ^b *Suet. Oth. c. 10. e Domit. c. 10.* ^c *Martial. XIV. 32.* ^d *Liv. XXVIII. c. 24.* ^e *Ibid.* ^f *L. 12. §. 2. ff. de re milit.* ^g *Liv. XL. c. 41.*

duces pro Equitibus habebantur ^a,
annulum aureum gestabant ^b.

Cuique turmae equestri praecerant
as ^c; quorum qui primus electus erat
turmae imperabat, coque absente
seuens. Et hi quoque totidem Optio-
nibus sibi adsumebant ^d.

Socii regebantur a Praefectis suis ^e,
securitatis Populi Romani causa a
Consulibus constituebantur; & eodem
numero erant, ac eodem jure in suos
tribuebantur, quo Tribuni in cives.

§. III. *Duces*, qui universo exerci- *De ducibus,*
tu praecerant, fuerunt, primo, *Im-* *qui toti ex-*
perator; secundo, *Legati*. Imperator *ercitui praec-*
erat, qui *ductu*, aut *auspicio suo* rem *erant.*
gerabat; *ductu* ^f quidem, cum ipse
praesens; *auspicio* vero, cum ejus
mandatu alius ^g: quod oppressa Re-
publica maxime usitatum a veteri mo-
ris sumptum fuit, quo nihil nisi auspi-
cio geri poterat; auspicia autem ne-
mo, nisi qui Imperator esset, habe-
bat. *Insigne* Imperatoris erat *Paluda-*
mentum.

Ff 5

men-

^a *Martial. III. n. 95.* ^b *Juven. loco paulo ante*
it. ^c *Varro de L. L. IV. c. 16.* ^d *Ibid.*
^e *Vid. Suet. Aug. c. 38.* ^f *Vid. Ibid. c. 21.*
^g *Vid. Horat. Od. IV. XIV. vs. 33. Ovid. Trist.*
II. vs. 173.

mentum, five *chlamys eoccinea* ^a; qua in Urbe inter vota & sacrificia fumabant ^b. Lictores etiam paludatos fuisse vult Lipsius; sed tamen verius solum Imperatoris paludamentum fuisse, reliquorum vero *sagum*: licet saepius hae voces confundantur ^c.

Legati plerumque ab ipsis Ducibus adsciti videntur ^d, ita tamen ut Senatus-consultum interveniret ^e; eratque Legati fere viri prudentia & fortitudine militari insignes ^f; nam munus eorum perhonorificum habebatur ^g, quemadmodum, exempli gratia illustris ille P. Cornelius Scipio Africanus *Poenorum* domitor fratri suo *Laelio* (qui mox *Asiaticus* dictus est) bello *Antiochico* legatus fuit: & A. U. 573. P. Sulpicius & P. Villius viri Consulares legati in Macedonia fuerunt. Numerus legatorum pro re nata varius fuit; Pompejus enim bello *Punico* viginti quinque Legatis usus est, quia scilicet id bellum totum qu-

^a *Juven. vi. vs. 399.* ^b *Liv. XLII. c. 14.* ^c *Horat. Epod. IX. vs. 28. Nonius c. 14.* ^d *Liv. IV. c. 17. Cic. pro lege Manil. c. 19.* ^e *Liv. Vat. c. 15.* ^f *Exem. ap. Liv. XXXVII. c. 28.* ^g *Vid. Cic. loc. prox. d.* ^h *Liv. L. xx. c. 28.* ⁱ *Appian. Mithrid. p. 392. ed. Tollii.*

in erat mare internum occupaverat :
 Cero *Ciliciae* Proconsul quatuor suos
 leatos nominat ^a ; plerumque tamen
 po numero legionum Legati adsume-
 bntur. *Munus* Legatorum fuit Im-
 patori in omnibus rebus vicariam
 operam dare, (unde *Sub-consules* postea
 aliquando sunt dicti ^b) ita ut eorum
 potestas satis larga esset ; sed tamen
 ficiaria ^c. Augustus cum ipse Im-
 pator esset, & solus auspicia habe-
 re, omnia per legatos egit ^d ; & ex
 i quosdam *Consulares* vocavit, qui
 eis exercitibus praecrant ; quosdam
Propraetorios qui singulis legionibus ^e.

^a *Ad Famil. xv. n. 4.* ^b *Vet. Inscr. ap. Scalig.*
Epist. I. n. 66. ^c *Caesar de bell. civ. II. c. 17.*
^d *III. c. 51.* ^e *Dio L. LII. e Vid. Tacit.*
Annal. II. c. 36. Hist. I. c. 79.

CAPUT TERTIUM.

De Armis.

Armis utimur vel *ad petendum*, vel
ad tegendum : illa proprie *tela* ^a,
 nec *arma* dicuntur ; nam *telum* est a
 Graeco τήλη, vel τέλοθι, *procul* : di-
 versa

^a *Vid. l. 233. ff. de V. S. §. 2. Liv. I. c. 43.*

versa autem fuerunt apud Romanos pro diverso genere militum.

De levis
armaturae
militibus.

§. I. *Levis armaturae* milites in
nere *Ferentarii* dicti sunt ^a; & o
quoque *Rorarii* & *Accensi* ^b: at p
A. U. C. 542. *Velites* instituti sun
qui Italia civitate donata desierunt
iisque substituti sunt *Funditores*, *Ja*
latores ^d, & id genus alii. Velit
arma erant ^e primo *Gladius Hispan*
omnibus militibus communis, c
mium habens mucronem, & utrim
validum ictum; ita ut non tant
caesim, sed etiam punctim (quod l
ge utilius ^f esse facile deprehendi
test) pugnare possent: & hunc temp
Polybii ad dextrum femur gestaba
Habebant secundo, *hastas velite*
septem ^g, quae erant crassitie ut
digiti, longitudine tripedali cum n
crone novem digitorum; qui tenui
mus erat, ita ut telum remitti r
posset ^h. Muniti erant *parma* feso
per

^a Vid. *Fest.* hac V. & V. *Velati*. *Varr.* ap. l.
p. 545. 579. ed. *Plant.* 1565. ^b *Fest.* iis &
bus. *Liv.* VIII. c. 8. ^c *Id.* XXVI. c. 4. ^d
XXX. c. 33. ^e *Id.* XXXVIII. c. 21. *Liv.* XX
c. 34. ^f *Vid. omn.* *Polyb.* L. II. c. 30. &
Veget. I. c. 12. ^g *Liv.* XXVI. c. 4. ^h
XXIV. c. 34.

ali^a e ligno; corio super indu-
 to^b; & *galea*, five *galero* e pelle,
 que ita distinguenda est a *caffide*^c;
 quae enim erat ex metallo. Et saepe
 etiam veteres exuviis ferarum pro ga-
 leis sunt usi^d.

.II. *Hastatorum* & *reliquorum* Pe- De armis
 nam *Arma* erant, primo, *Scutum*; reliquorum
 Graecis *θυρεός*, ὅτι ἔοικε τῇ θυρᾷ^e *pedium*.
 quod distinguendum est a *Clypeo*; (Gr.
 κλῦπεος) hic enim rotundus^f, illud oblon-
 gatum fuit. Scuti latitudo erat pedum
 trium & semis; longitudo fere pe-
 dum quatuor^g; ita ut hominem levi-
 tate sese inclinantem tegeret. Erant
 etiam *Scuta imbricata*, five in modum
imbricis formata, quae plane dignio-
 ra erant^h. Omnia haec fiebant e
 ligno lento & leviⁱ corio super indu-
 to, & aliquando lino, ut posset in-
 tererere pictura^k; & hinc postea ar-
 ma; quae vocant *gentilitia*, sunt or-
 ta.

^a *Id.* Polyb. vi. 20. ex vers. Casaub. nam Grae-
 ca corrupta sunt. ^b Varro ap. Non. c. 18. n. 2.
^c Isidor. Orig. xviii. c. 14. ^d V. Stat. Theb.
 vii. vs. 276. Sil. Ital. viii. vs. 492. ^e Eu-
 rath. ad Homer. ^f Vid. Virg. Aen. iii. vs.
 537. viii. 662. ^g Polyb. vi. c. 21. ^h Xi-
 philin. Macrino. ⁱ Plin. Hist. Nat. xvi. c. 40.
^k Serv. ad Virg. Aen. x. vs. 784.

ta ^a. Extremitas scuti ferro erat r
nita, & ad ictus firmiter sustinend
& ne lignum terrae aliquando imp
situm putredinem facile contraher
in medio autem scuto erat *Umbo*,
reus paululum protuberans; lorum eti
habebat, quo illud gestarent, qu
Graecis ἀορτὴ dicitur. Quod aut
clypeum sinistra gestarent, hinc c
versio ad sinistram dicebatur fieri
clypeum (ἐπὶ ἀσπίδα); conversio
posita, *ad hastam* (ἐπὶ δόρυ). In equ
vero conversio ad sinistram ἐφ' ἵππ
ad frenum ^b. Secundo habebant *Pi*
(unde Belgica vox *Pyl*) quae Ro
norum propria tela fuerunt ^d: ea er
vel rotunda ea crassitie, ut plane i
num implerent ^e: vel quadrata am
tu quatuor digitorum, longitud
ligni quatuor cubitorum; cui ferr
hamatum (ne facile telum revelli p
set) paris fere longitudinis firmissi
adnectebatur ^f; sed ita, ut pars e
dimidia ligno esset adfixa, mucro v
ext

^a Vid. Voss. de Idol. III. c. 76. ^b Vid.
lycen. Strat. L. IV. c. III. §. 17. 21. c
can. 1. vs. 7. ^d Serv. ad Virg. Aen. v
vs. 664. ^e Dion. Halic. v. c. 46. ^f
App. Al. in Celticis.

cubiti unius & dimidii, adeo
 ut totius pili longitudo esset cubitorum
 quinque cum dimidio ^a: crassities fer-
 ri ubi ligno committebatur, erat di-
 gitum unius & dimidii, unde patet gra-
 vimum omnino fuisse ^b, ita ut jactu
 omnia perforaret ^c; unde *lentum* etiam
 a gravitate dicitur. Pila ὑσσός, Graeci
 dixerunt. Sed aliquando etiam leviora
 habuerunt venabulis, sive *seburnis*
 seu similia ^d. Tertio *Galeam* gesta-
 bat ex aere, aut alio metallo, vultu
 apertum: (unde vox Julii Cae-
 saris in praelio *Pharsalico*, *Miles fa-
 ctus ferri* ^e) haec apice plumeo &
 ornata ex tribus pennis puniceis ere-
 ctis ^f, vel aliquando juba equina con-
 stante ^g erat insignis. Cives ex prima
 classe induti erant *lorica*: ea autem
 ornata erat e laminis, vel catenulis; &
 una dicebatur *hamata* ^h; vel etiam
 ornata e squamis, aut laminis ferreis ⁱ,
 quae plane honestiorum erat, & toti
 cor-

^a *id. Sil. Italic. XIII. vs. 308.*   ^b *Flor. II.*
^c *Tibull. ad Messal. vs. 90.*   ^d *Suid.*
^e *Σίσβων.*   ^f *Flor. IV. c. 2.*   ^f *Virg. Aen.*
^g *vs. 50.*   ^g *Ibid. x. vs. 689. Vid. et Serv.*
^h *Aen. II. vs. 391. et 412.*   ^h *Id. Aen. III.*
ⁱ *vs. 467.*   ⁱ *Id. Aen. XI. vs. 487. Claud. in*
Caes. L. II. vs. 357.

corpori maxime apta: quam graphē describit *Heliodorus Aethiopicorum* IX. circa medium. Plerique vero p[er] lorica habebant duntaxat *pectora*, sive *laminam aeream duodecim dig. latam*^a. Haec autem, scutum, gallica lorica auro & argento ornata^b; variis figuris coelata fuerunt. Ubi ea tecta gerebant; nisi in praelio, & pompa^c. *Ocreas* habuerunt aliquando in alterutro^d; aliquando in utroque crure. Vulgo etiam gestarunt *caligae*, unde etiam *caliga* pro *militia* potur^e; & *caligati* pro *militibus* & quidem *gregariis*^f: (qui etiam *clavis* suffixas habebant^g) atque inde etiam *Cajo Imperatori Caligulae* cognomen fuit, quod scilicet in castris inter *lites caligatos* educatus fuerat^h.

De armis
Equitum.

§. III. *Equites* olim quidem vel tantum succincti fuerunt, quo facilius equos conscenderent, (non enim *stapedas*, sive *subjices ephippiarios*,

^a Polyb. VI. c. 21.   ^b Cic. in Verr. L. IV. c. 21. *Juven.* XI. vs. 103. sqq.   ^c Caes. B. G. L. c. 21. *Plut. Lucull.* p. m. 510.   ^d Liv. c. 40. *Veget.* I. c. 20.   ^e *Sen. de brev. v.* 17. & *de ben.* v. c. 16. *Plin. H. N.* VIII. c. 17.   ^f *Juven.* XVI. vs. 24.   ^g *Id.* III. v. h. *ejus vita* c. 9.

os vocat *Budaeus in comment. ling. Gr.*
m. 541. seq., habebant ^a, ut nec
Chippia, nisi forte vestem aliquam stragulam ^b) hastas graciles, & scuta e
 illo corio ferentes. Postea Graecanicis
 armis usi sunt, nempe gladio lon-
 gere, conto, sive *hasta grandi*; tum
 glea, scuto & lorica: aliquando etiam
 sculis fuerunt armati.

§. IV. *Arma*, sive *machinae* poti- *De polior-*
 , in oppugnationibus urbium maxime *ceticis.*
 itata fuerunt varia; ut *Testudo*, cu-
 jus usus etiam fuit in praeliis ^c; cum
 scutis supra caput elatis & arctissime
 junctis muro succedebant primis alti-
 tibus, & ordine paulatim decrescen-
 te, cujus elegantissima descriptio est
 aud *Livium XLIV. c. 9.* Usitatus
 vero *Testudo* significat *machinam li-*
geam, quae murum subruentes tegebat ^d.
Cates, Vineae, Plutei ^e *machinae* e-
 rant, quae paulatim urbi obsessae ad-
 rotatae milites ad eam accedentes te-
 gebant, unde *subrepere* dicuntur ^f.
Serres adhibebant plerumque mobi-

G g les

^a *Vid. Lips. de Milit. Rom III. c. 7.* ^b *Varro*
ap. Non. p. m. 138. *Caes. B. G. IV. c. 12.*
^c *Lucan. III. vs. 474.* ^d *Liv. xxxiv. c. 29.*
^e *Lucan. III. vs. 487. seq.* ^f *Id. II. vs.*
 505.

les^a, quae aliquando rotulis erant impositae, & pluribus tabulatis constructae. *Ariete* ex firma trabe ferrea prominente^b facto muros quatiebant qui erat vel simplex vel alteri tralae appensus^c, ut vi majore, conatu levius viore libraretur; ejusque vis erat maxima^d: unde civitati obsessae aliquando promittebatur salus, si dediticium fecisset prius quam aries murum esset admotus: plane ut hodie de majoribus tormentis obtinet^e. *Catapultarum*, & *Balistarum* vis maxime consistebat in nervis^f: illis jacula graviora; Balistis saxa ingentia^g, facillime ardentia, aliaque mittebant^h; licet postea has voces confuderint. Quae autem hastas, aut lapides tormentis excutiebant *libratores* sunt dictiⁱ. In tormentis etiam, ut hodie ad adiuturum castrorum, aut urbium a vi hostium defendendos utebantur^k.

a *Id.* III. vs. 458. b *Propert.* IV. *El.* XI. 33. c *Lucan.* III. vs. 490. d *Joseph.* bell. *Jud.* III. c. 15. e *Caes.* B. G. L. c. 32. f *Ovid.* *Metam.* VIII. vs. 357. g *Lucan.* III. vs. 469. h *Id.* II. vs. 685. i *Cic.* *Annal.* II. c. 20. k *Caes.* B. G. L. I. 2. *Tac.* *Hist.* L. III. c. 23.

CAPUT QUARTUM.

De Acie

I. **A**ciei forma ordinaria erat, ut *De ordinandis* primi pugnam lacefferent ^{ria aciei} *Velites*, qui stabant, vel ante justam ^{forma.} *ciem* ^a, vel in intervallis manipulorum ^b, vel ad utrumque cornu. Inde ugnabant *Hastati* ^c; quod si illi pelere hostem non potuissent, vel ipsi ellerentur, recipiebant se in interalla *Principum* ^d; vel post eos, si lane fessi essent. Si apud Principes uoque minus prospere pugnatum esset, illi sensim a prima acie ad *Triarios* referebantur, juxta quos etiam identur fuisse Extraordinarii socioum, & Evocati. Tunc hi simul exurgentes (*sedebant* enim, unde *subidia* ^e dicuntur, & in Glossariis Graecis εφεδροι pro *triariis*) pugnam restaurabant ^f; & inde *rem aliquam ad triarios rediisse*, quum in aliqua re la-

G g 2 bora-

Liv. xxxviii. c. 21. b *Id.* xxx. c. 33.
 c *Vid. Ib.* c. 8. d *Id.* viii. c. 8. e *Fest. in*
fragm. hujus V. f *Dion. Halic.* v. 15. f.

boratur, proverbio increbuit ^a. Hæc omnia fiebant beneficio *Viarum*, quæ erant inter manipulos in quincuncer dispositos ^b; erantque vel *transversa* inter genera, hastatos scilicet, principes & triarios; vel *directæ*, inter partes nempe, sive manipulos. Græce autem, qui se in eadem serie sequentes profunditatem aciei efficiunt *ἐπιστάται* vocantur; & dicuntur *στοχεῖν*. *Παραστάται* sunt, qui ad latera aliorum stantes aciei longitudinem efficiunt: & hi dicuntur *ζυγεῖν* ^c. *Equites* aliquando a tergo aciei pedestri fuerunt positi, unde per vias directæ subito emitti poterant ^d; sed plerumque tamen in cornibus ita, ut in altero cornu focii, in altero cives cum Extraordinariis fociorum essent. *Socii pedites* ad latera legionum plerumque fuerunt dispositi ^e. Inter Triarios Principes ^f intervallo majore ordinarius *Imperatori* locus erat ^g, ut iniquippe e media acie, mandata ejus quaquaversus facilius perferri possent.

Jux

^a Liv. VIII. c. 8. ^b Vid. Virg. Georg. II. 279. seq. ^c Vid. Casaub. ad Polyæn. L. c. 10. ^d Liv. x. c. 5. ^e Id. xxxvii. c. ^f Vid. Virg. Aen. IX. vs. 28. ^g Vid. S. Catil. c. 59.

juxta cum stabant Legatorum quiam, Tribuni ^a, Praefecti, & Evotorum praecipui; qui etiam quoque inter manipulos erant dispersi ^b, ut reliquis animum adderent, vel ordines ducerent. Quisque autem locum, ubi in acie stare deberet, ita notum habebat, ut necessitate urgente sine duce eam struere possent ^c. Et haec de ordinaria aciei forma dicta sufficiant. Pro re nata vero etiam diversae acierum formae fuerunt, ut quae struebatur in modum *Cunei* ^d, cui contraria fuit *Forceps*; tum *Turris*, *aterculum*, *Serra*, &c ^e. Gregariis militibus a suis centurionibus certus ordo ^f pro eorum judicio juxta vires cuiusque fuit adsignatus, quem ordinem qui vel uno passu deseruisset, gravi poena ^g, & plerumque quidem morte mulctabatur: in agmine vero, qui longius, quam ut tubae sonitum exaudire posset, excesserat, pro desertore habebatur ^h; quae leges licet durae, utilissimae tamen fuerunt.

G g 3 §. II.

Vid. Tacit. Hist. II. c. 89. b Caes. de bell. civ. III. c. 58. c Liv. IX. c. 3. d Veget. I. c. 26. e III. c. 19. f Gell. X. c. IX. g Liv. Epit. 59. h Appian. Punic. p. 16. ed. Tollii.

De Signis.

§. II. *Signa*, quae in suis quaeque manipulis erant disposita, olim nihil aliud fuerunt, quam *manipulus foeni*, unde *manipulo* nomen ^a. Postea ut sunt ligneolo transverso hastae adfixo supra quod ordinario *manus* figura eminebat; eique orbiculi quidam erant subjecti, in quibus imagines Deorum & postea etiam Principum conspiciantur ^b; quemadmodum hoc et nummis, aliiisque veterum monumentis perspicuum est ^c. Et procedentibus temporibus argentea fuerunt; unde a Quaestoribus in aerario servabantur ^d. Totius legionis signum erat *Aquila aurea* ^e; (utique post tempora Marii ^f; antea enim *Lupo*, *Mimtauro*, *Equo*, *Apro* pro signis utebantur) quae expansis alis super hastam stabat ^g in primo manipulo Triariorum, sive apud primum pilum postea rursus Dracones ^h, aliaque animalia pro signis adhibuerunt. Equites habuerunt *vexilla*, sive *Flamma*

a Ovid. *Fast.* III. vs. 117. b Vid. Suet. *Ti.* c. 48. & *Cajo* c. 14. c *Herodian.* II. c. 1. d *Liv.* III. c. 69. e *Lucan.* I. vs. 7. f *Pli.* H. N. x. c. 4. g Vid. *Tacit. Ann.* xv. c. 2. h *Claud. de VI. Hon. Cons.* vs. 566.

s^a fere hodiernis nostrorum equi-
 um similes; quibus nomen Impera-
 ris aureis literis erat intextum ^b.
 Acc omnia signa sacra erant ^c, (unde
 vidius *Fast. v. vs. 585. signa vocat
 cus belli*) & Deorum fere loco co-
 bantur ^d mortis poena in milites,
 si ea amisissent, constituta ^e: quem-
 lmodum etiam milites ob ea violata
 verissime puniebantur ^f. Itaque τὸ
 δέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, *abominatio
 ustratrix*, ut vertit *Beza Matthaei*
 XIV. 15. hunc *signorum cultum* mul-
 s denotare videtur. Et hinc est
 quod legimus ea urgente periculo ali-
 quando in hostilem aciem fuisse con-
 ducta ^g, ut & poenae metu & pudore
 inde repeterentur. Imo ob hanc si-
 norum religionem praecipuo signo,
 quod *labarum* eo aevo dicebatur,
 Constantinus literas initiales nominis
 CHRISTI inscribi iussit ^h.

G g 4 §. III:

*Veget. II. c. I. b Suet. Vesp. c. 6. c Dion.
 Halic. VI. c. 45. omn. & X. c. 16. Cic. Catil.
 II. c. 6. d Tacit. Ann. II. c. 17. Herodian.
 L. IV. c. 4. e Liv. II. c. 59. f l. 7. §. ult.
 ff. ad l. Ful. Maj. V. Cl. Best. de rat. emend.
 leg. c. 17. g Dion. Halic. VIII. c. 65. h Vid.
 numm. ap. Patin. de numm. Imp. R. ex aere
 &c. p. 378. &c.*

*Deus, quae
proxime
pugnam
praecedebant.*

§. III. Ante pugnam utili instituto Imperator in suggestu ex cespitibus ^a plerumque factus stans, (hoc autem *Tribunal* dicitur, nam ita vocatur quaevis altitudo manu homines ex cespitibus, vel simili materia structa ^b) in eo, inquam, stans exercitus alloquebatur; milites vero vel clamore ^c, vel dextris sublatis ^d, vel denique scuta hastis percutientes ^e alacritatem suam testabantur: quemadmodum silentium e contrario pro signum timoris habebatur ^f. Multi etiam hoc tempore testamenta sua condebant quae in procinctu facta dicuntur ^g Graeci διαθήκας ἀγράφους, testamenti non scripta, sive nuncupativa vocant ^h. Inde omnia signa pariter *classicum* canebant ⁱ; (τὸ πολεμικὸν ἐσήμαινον ^k quod fiebat, vel *Tubis*, quae erant directae ^l; vel *Lituus*, qui levites erant

^a Fecit eo *Lucan.* v. vs. 316. ^b Vid. *Plin.* H. N. xvi. c. i. de patria nostra, vel regionibus vicinis loquentem. ^c *Liv.* xxx. c. 34. ^d *Lucan.* i. vs. 386. seq. ^e *Amm. Marc.* xx. c. 5. ^f *Lucan.* ii. vs. 594. seq. ^g *Gell.* xv. c. 27. ^h *Plut. Coriol.* p. m. 217. ⁱ *Veget.* ii. c. 22. ^k *Dion. Halic.* ix. c. ii. ^l *Ovid.* *Metam.* i. vs. 98.

erant inflexi^a; vel denique *Cornibus*
 sine incurvis; quibus fere similes,
 et minores, erant *Buccinae*^b. Et
 haec omnia signa erant ex *aere*^c, un-
 de *Aeneatores*, qui ea inflabant sunt
 dicti^d. *Tympana* vero nostris familia
 Romani non habuerunt. Cum jam
 ad hostem ventum esset, clamor qui-
 dam inconditus tollebatur ad hostium
 terrorem^e, & sui incitamentum, qui
 posteriore aevo *Barritus* est dictus^f,
 et cujus alacritate de eventu pugnae
 saepe judicabant^g; & ad eam de-
 cernendam etiam denuo hastis scu-
 tibus percutiebant^h. Signum praeterea
 pugnae erat *Tunica rubra* in Praeto-
 rio extensaⁱ.

^a Vid. *Senec. Oed. vs. 734.* ^b *Propert. IV. El. v. vs. 63.* *Ovid. Metam. I. vs. 335.* ^c *Vid. Virg. Aen. VI. vs. 165.* ^d *Suet. Jul. c. 32.* ^e *Caes. de B. C. L. III. c. 92.* ^f *Veget. III. c. 18.* ^g *Liv. IV. c. 37.* *Appian. Parthic n. 48.* ^h *Amm. Marc. XIV. c. 2.* ⁱ *Plut. Fa- bio Max. p. m. 182. & alibi, Caes. B. G. II. c. 20.*

CAPUT QUINTUM

De Castris, & Disciplina Militar

De castris, & primo de superiore eorum parte.

§. I. **D**isciplinae Militaris sedes erunt *Castra*, sine quibus nullam noctem agebant exercitus Romani ^a. Nec unquam fere praelium committebant, nisi antea castra, quae receptus esset victis, munivissent. Ea apud Romanos semper fere quadrata fuerunt & quadrata; sed quando *Aestiva*, aliquando *Hiberna* *Aestiva* rursus erant, vel in unum tantum noctem, & tum dicebantur *Mansiones* ^c; (posteriore certae aevi vel in plures, quae *Stativa* (sub *Castra*) appellantur ^d. *Hiberna* castra accuratius omnibus rebus erant structa, (unde *aedificare hiberna* dicitur apud Livium xxvi. c. i.) ut armentario, fabrica, valetudinario, &c. ejusmodi castra pluribus urbibus honestantibus originem dedere; ut

^a Vid. omn. Liv. XLIV. c. 39. ^b Vid. Caes. G. L. V. c. 9. f. Ib. VIII. c. 9. 15. &c. xxxvii. c. 12. ^c Lamprid. Alex. Sev. c. d Liv. I. c. 57. xxiii. c. 30. xxxvii. c. 33.

ibus, quae hodie *Santen* dicuntur, *Coniae Ubiorum*, *Passavio*, aliisque; in nostra vicinia pago multis urbibus illustriori *Alphen*, ubi *Alpheni* quondam castra fuisse dicuntur. Nec recente demum Republica hoc obtinuit; Verum jam tempore Tarquinii Superbi in formam fere urbium hiberna struebant^a. Castris hibernis subiecta erant *Procestria*^b; ubi lixae, canones, similisque fortis homines habitabant.

Forma castrorum erat, qualis in tabula hic juncta ex Lipsio eam delineari curavimus, ubi videmus ea latiore in duas partes fuisse distincta, in *Superiorem* nempe, & *Inferiorem*. In *Superiore* castrorum parte primo erat *Praetorium*, A. sive *Tabernaculum Imperatoris*, & circa illud area laxa & quadrata ad ejus comitatum, contubernales, impedimenta, &c. recipienda: fuit autem hoc Praetorium in medio Ducum & militum praecipuum. Ad Praetorii dextrum latus & invidiam ejus magnitudine fuit *Quaeritorium*, (quod tamen ante Polytii aetatem

^a Dion. Halic. IV. c. 63. ^b Fest. hac V. Vid. Tac. Hist. IV. c. 22.

tatem ad portam decumanam fu
videtur ^a) *B.* ad finistrum vero *Le-*
torum tabernacula, *C.* Ante haec
omnia erat *forum* rebus venalibus, co
ventibus, legationibus audiendis
serviens. *Tribuni* collocati erant p
Praetorium ab utraque parte sex,
intermedia quae ad legiones ducere
ita ut quisque ordo suam legionem
spectaret, *D.* Iuxta hos eadem li
versus exteriora castrorum tendebat
Praefecti sociorum ab utraque parte
itidem ex adverso alarum suarum,
In hac castrorum parte etiam erant
Evocati, *F. H.* tum sociorum ec
tum & peditum *Ablecti*, *G. I.*
Extraordinarii, *K. L.* Et haec su
rior pars castrorum fuit.

De inferiore parte castrorum. §. II. *Inferior pars castrorum* ru
in duas alias partes erat divisa via
intermedia, ad quam utrimque ten
bant *Equites legionum N.* post hos
eadem area *Triarii*, *O.* mox via int
jecta *Principes*, *P.* & *Hastati*, *Q.*
demum rursus via eos dirimente,
Equites, *R.* & *Pedites sociorum*, *S.*
lites ad vallum quod castra ambit,
dentur rejecti, *V.* Tentoria militum

^a Liv. X. c. 32. f. xxxiv. c. 47.

erunt ex corio, vel *pellibus* (unde *sub pellibus hyemare* dicitur apud *Caesarem I. c. 12.*) funibus *extensa*, unde illis nomen; sed in hibernis forte etiam asseres fuerunt adhibiti. In quoque tentorio tendebant *decem* milites cum suo *Decano*, (ut *Vegetii* tempore dicebatur) quod proprie *Contubernium* dictum est ^a.

§. III. Castris *Vallum* erat circum-
 eum, (*vallum jacere* proprie dice-
 bat Latini ^b) quod undique ducen-
 te pedes a tentoriis distabat; cujus
 intervalli varius erat usus. Constabat
 hoc vallum ex aggere ^c & sudibus,
 quae superne erant acutae & in ramos
 difusae ^d, ac *Valli* masculino genere
 dicebantur; licet hoc perpetuum tam-
 en non sit ^e. Tales vallos quisque
 milites tres, quatuor, vel plures ^f fer-
 rerat solitus ^g; eosque graphice de-
 scribit *Livius xxxiii. c. 5.* Altum
 erat vallum plerumque pedes tres,
 vel quatuor ^h, nisi vicinus hostis im-
 mineret

De aliis ca-
 strorum
 partibus.

^a *Caes. B. C. III. c. 76. Veget. II. c. 8.* ^b *Liv. III. c. 25.* ^c *Virg. Aen. VII. vs. 159.* ^d *Id. Georg. II. vs. 25.* ^e *Vid. Caes. de B. C. III. c. 63.* ^f *Liv. III. c. 27. Id. ep. 57.* ^g *Vid. Horat. Epod. IX, vs. 13.* ^h *Veget. I. c. 24.*

mineret; tum enim altius illud
 struebant. Vallo praetendebatur
 sa plerumque novem pedes alta,
 duodecim lata^a. *Portae* castrorum
 erant quatuor; prima *Praetoria* (Xa)
 hosti plerumque obversa, quae etiam
Extraordinaria dicitur^b: eique oppo-
 sita fuit *Decumana*^c (Xb) ab hoste
 averfa^d a *decimis* cohortibus dicta,
 quae juxta illam portam tendebant
 lateribus duae portae *Principales* erant
 (Xc Xd) dictae a *Principiis*^e;
 quibus mox agemus. *Viae* in castris
 erant tres *Transversae*, quinque
rectae; illarum prima erat supra Prae-
 torium; ultima medias cohortes se-
 abat, *Quintana* dicta a *quintis* cohorti-
 bus^f: media vero via *Principia* dicta
 batur, (Gr. τὰ ἀρχεῖα^g) erat
 celeberrimus & sacratissimus castrorum
 locus; ibi enim a Tribunis dicebatur^h,
 ibi arae, numinaⁱ, imagines Principum^k, & praecipue
 le-

a Vid. Tibull. IV. I. vs. 83. b Liv. XL. 27. c Vid. Fest. V. Praetoria porta. d Liv. III. c. 5. e Vid. Fest. V. Principia. f Vid. Lips. de Mil. Rom. v. 4. g Plut. Graba p. m. 1057. F. h Liv. XXVIII. c. i Tac. Ann. IV. c. 2. k Ibid. XV. c. 29. ibi Lips.

ionum signa stabant ^a, ibi juraba-
 u ^b, supplicia peragebantur ^c, &c.
 que ergo, tanquam ^d loco sancto,
 pecunia a militibus deposita custodie-
 ur. Castrorum consularium ambi-
 tu erat circiter miliaris unius cum
 medio. Haec omnia opera ab ipsis
 militibus ^e struebantur sub cura &
 inspectione Tribunorum, nisi si qui
 immunes essent, quod vel ob dignita-
 tem consequerentur, ut Tribuni,
 Centuriones, Equites ^f & Evocati ^g;
 vel beneficio Imperatoris concessum
 esse: sed hoc postea a Centurionibus
 esse coeptum militiam Romanam per-
 dit ^h; & demum tota haec castra
 minuenti ratio posterioribus tempori-
 bus, cum desidiosa & luxus dominaren-
 tur, desit.

§. IV. *Disciplina Militaris* constat *De munis*
Munus, Exercitiis, & Legibus. Inter *militariibus.*
Munus primo loco sunt *Ministeria*;
 secundo, *Excubiae*; tertio, *Vigiliae*,
 quarto loco dixi fuisse *Ministeria*; po-
 sitis

^a *ibid.* I. c. 39. ^b *Tac. Ann.* I. c. 15. ^c *Suet.*
Oth. c. 1. ^d *Id. Dom.* c. 7. *Veget.* II. c. 20.
^e *Juven.* VIII. vs. 247. ^f *Front. Strat.* IV.
 c. 1. u. 23. ^g *Tacit. Ann.* I. c. 36. ^h *Vid.*
omn. eund. Hist. I. c. 46.

fitis enim castris Tribuni ex hastis & principibus duos eligebant, Principia curarent, ut munda essent ex reliquis octodecim manipulis Tribuni tres fortiebantur^a, tentorio statuendo aliisque ministris ut aquandi, pabulandi, lignandi similibus essent intenti^b.

Secundo, Ex illis porro tribus manipulis duas *Excubias* quaternorum rorum tum ad dignitatem, tum commoditatem Tribuni habuisse dentur^c; quemadmodum etiam *Quaestor* & *Legati* suas excubias habuerunt. *Triarii* vero per excubias equitibus quibus a tergo tendebant, ministrabant, & equos eorum curabant. Apud Imperatorem quotidie unus manipulus excubabat, & turma equitum ut ex *Sallustio* colligo^d. Et haec omnia de Sociis eodem modo intelligenda. Ad singulas portas dinario una cohors cum turma equitum stationem habuit^e, quae ex praesidio *Pauli Aemilii* circa meridiem mutabatur^f.

^a Polyb. VI. c. 31. ^b Veget. III. c. 8. ^c cit Lampr. Alex. Sev. c. 52. ^d Jug. c. 6. ^e Caes. de bell. civ. I. c. 43. ^f Liv. XLIV.

Tertium *Munus* militare fuit *Vigilarum*; in quibus considerata veniunt primo, *Tessera*; secundo, ipsae *Vigiliae*; tertio, *Circuitio*. Quod primum attinet, ex quoque decimo signo nus eligebatur, quem *Tesserarium* vocabant^a: hic sole inclinante a Trino excubitore *tesseram*, sive *tabelam ligneam* accipiebat, cui iussu Imperatoris verba unum, vel plura erant scripta^b, (exempli gratia, praelio *Philippensi* *Apollo* a Caesare & Antonio signo datus fuit^c) iisque etiam mandata quaedam per exercitum fuerunt distributa^d: & quovis tempore ei etiam per tesseras mandata edebantur^e. Hanc ad suum signum regressus tesserarius proximi signi duci tibus praesentibus tradebat; ille rursus sequenti, atque ita deinceps; ita, ante solis occasum ad Tribunalis nnes essent relatae^f, qui statim ex descriptione quadam peculiari (quae regulas partes exercitus, hastatos puta,

H h ta,

Vid. Tacit. Hist. I. c. 25. Plut. Oth. p. 1063.
 a Suet. Claud. c. 42. c Val. Max. I. 5.
 b p. 7. d Liv. VII. c. 35. XXVIII. c. 14.
 e Liv. IX. c. 32. f Vid. Stat. Theb. VII. vs.
 37.

ta, principes, triarios & equites natabat) cognoscere poterat, cujus patris tessera non esset perlata: neque negari poterat testibus, ut in re capitali, adhibitis ^a. Secundo, *Vigiliae* singulae constabant, ut excubiae, quatuor militibus, (quod perpetuum fuisse videtur ^b) earumque numerus apud Imperatorem & Tribunos idem erat, qui excubiarum; quemadmodum etiam per singulos manipulos singulae vigiliae erant dispositae; apud Quaestorem ternae, apud Legatos binae vigiliae constituebantur. Exteriorum ambitum castrorum tuebantur Velites, quorum etiam decuriae erant in singulis portis, quaequam his quoque alii juncti fuisse videntur ^c: imo, si castra hostis in propinquo haberet, noctu quoque ad castra excubabant, unde *Procubito* sunt dicti ^d. Non autem omnes sine vigilarunt, sed nocte in quatuor vigiliis ope clepsydram divisae ^e ut ex quaque vigilia divisis vicibus vigi-

^a Polyb. VI. c. 34. ^b Joan. XIX. 23. Lucae Act. XII. 4. ^c Vid. Veget. III. c. 8. ^d *Idem apud Fest. sa V.* ^e Vid. Lucan v. vs. 506.

igil perstabat ^a; reliqui juxta accu-
 abant: accipiebant autem omnes a
 tribunis tesserulam diversam a priore,
 qua dignoscebatur quota quis vigilia,
 et ex quo manipulo miles munus fe-
 sisset: exempli gratia, H. I. V. I.
 hoc est, *hastatus manipuli primi vigi-
 lia prima*. Tertio, hic etiam memo-
 randa venit *Circuitio*. (Graecis ἐφοδία,
circuitores ἐφοδοί, & ipsa actio ἐφοδίου
^b) quae mandata erat quatuor ple-
 umque equitibus ^c ex quaque legi-
 one, quos turmae ordinae praebe-
 ant. Hi vigiliis inter se sortiebantur,
 et ad primum pilum accubabant, cu-
 jus Centurio ad quamque vigiliam fi-
 num buccina dari ^d, & tempora cle-
 sydra aequaliter dividi curabat. Ini-
 tio vigiliarum, cum *Praetorium dimit-
 teretur* ^e (ita dicebatur multitudo ho-
 minum ad tabernaculum Imperatoris
 convenientium ^f) omnia signa pariter
 anebant ^g; & suo tempore, qui pri-

H h 2 mam

Vid. Veget. III. c. 8. b Polyb. VI. c. 33. seq.
^c *Liv. XXII. c. I. d Propert. IV. El. IV. vs.*
 63. *Liv. VII. c. 35. Sall. Jug. c. 99. e V.*
eund. Prop. III. El. III. vs. 41. f Liv. XXI.
 c. 54. *V. & Cl. Periz. de Praet. Diff. I. §. 17.*
Diff. II. §. 8. g Liv. XXX. c. 5. Polyb. l. XLV.
 p. 946. *ed. Gron.*

nam vigiliam fortitus erat, & a vigilantibus quidem tesseram capiebat dormientem vero, aut loci desertorem si quem invenissent proximos attestatus abibat. Prima luce quisque Circulator ad Tribunum, cujus eo die imperium erat, tesseras deferebat: quos si qua deesset nocens quaerebatur, & inventus morte plectebatur. Eodem circiter tempore Decuriones omnes & Centuriones cum suis Tribunis a Imperatorem salutabant, (quod ad dignitatem & reverentiam imperantibus conciliandam utilissimum) qui turmandata Tribunis dabat, illi Centurionibus, Centuriones militibus. De fociis hic idem dicendum videtur quod de civibus.

De exercitiis militibus.

§. V. *Altera pars Disciplinae militaris constitit Exercitiis, a quibus ipse Exercitus est dictus, quod exercitando fiat melior^b: eaque fuerunt vel Oneris vel Operis vel Armorum. Onera militum fuerunt majora, quam quae facile credere possit^c: ferebant enim*
Cibum.

^a Joseph. de bell. Jud. III. c. 6. ^b Varro de L. IV. c. 16. & l. I. §. I. ff. de testam. m. c. V. Virg. Georg. III. vs. 346. seq. Hor. Sert. II. v. 10.

libum^a, *Utensilia*, *Vallos* & *Arma*^b.
libum plerumque ferebant dimidiati
mensis, vel ultra^c; qui olim fere in
solo frumento consistebat, quod, cum
ut vellet, pinsebant, vel molis
rangebant^d: at sequenti aevo etiam
anem *bis coctum*, sive *buccellatum* fe-
rebant^e; quod utilius erat, quia le-
uius. *Utensilia* militum erant ferra,
orbis, rutrum, securis ad munien-
tum; falx & lorum ad pabulandum;
atena; olla ad cibum coquendum^f.
Vallos plerumque tres, aut quatuor
erebant; aliquando plures^g. *Arma*
ero milites Romani non onus, sed
uasi *membra* sua esse censebant^h; &
amen ita onusti stupendum quando-
ue iter conficiebant, & saepe quin-
que horis viginti millia passuumⁱ con-
ecisse leguntur, quod longo usu do-
tore discebant: *calones* enim, sive
ervos militares non nisi digniores ha-
ebant^k; a quibus diversi fuerunt
xae, qui quaestus tantum causa ca-

H h 3

stra

Liv. III. c. 27. *b* *Horat. Epod.* IX. 13. *c* *Liv.*
Epit. 57. *d* *Vid. Liv.* XXVIII. c. 45. *e* *Amm.*
Marc. XVII. c. 8. & *ibi Lindenber.* *f* *Joseph.*
l. prox. d. *g* *Liv.* III. c. 27. & *epit.* 57.
h *Cic Tusc.* II. p. m. 260. *i* *Veget.* I. c. 9.
omnino. *k* *Vid Sall. Jug.* c. 45.

stra sequebantur ^a. Jumenta etiam erant quaedam; sed non multa ^b: eaeque erant vel publica, quae tentoria molas, similiaque ferrent; vel dignorum quorundam peculiaria: nam vehiculis raro sunt usi, quia magis impediunt.

De Agmine. §. VI. Incedebant compositi in *Agmen*, quod ad classicum instituebatur & cum primum quidem signum (quando *vasa conclamari* dicebantur ^c) datum esset, cuncti tabernacula detendebant & sarcinas componebant: ad secundum signum jumentis sarcinas imponebant: ad tertium denique prius procedere incipiebant ^d, qui erant Extraordinarii; quos sequebantur Socii dextri cornu cum suis impedimentis. Post hos incedebant prima & secunda Legio, & denique Socii a terius cornu singuli cum suis impedimentis; ita, ut agminis forma eadem fere, quae castrorum esset, & *castri jure confidens agmen*; agmen vero *ambulans acies* dici posset ^e. Equites vero in terdu:

^a Tacit. Ann. II. c. 62. ^b Sall. d. l. ^c Caes. B. C. I. c. 66. ^d Vid. Joseph. de bell. Jud. III. c. 6. ^e Schel. in Polyb. n. 1250. T. Thes. Graev.

edum a latere, interdum a tergo in-
 cedebant; & hoc agmen *Quadratum*
 dicitur; *Pilatum* vero agmen (*πιλῆν*
ἢ λύχης pro *densare cohortes* dicunt
 Graeci ^a) erat, quando, si periculum
 propinquum imminere crederetur ^b,
 ac instructa procedebant iumentis cu-
 jusque generis militum ei praepositis ^c;
 ut, si subito pugnandum esset, ju-
 mentis se tantum evolvere tenerentur.
 Velites a fronte plerumque videntur
 constituti. Imperator (juxta quem
 ordinarie Evocati & Ablecti fuerunt)
 vel in medio agmine ^d; vel, ubi res
 eius praesentiam desiderare videbatur,
 versabatur ^e. Cum prope locum ca-
 rris destinatum venissent, Tribuni &
 Centuriones cum *Metatoribus* ^f prae-
 mittebantur, qui locum aptum ca-
 rris eligerent, eaque *metarentur* eo
 modo, quem jam descripsimus: *me-
 tari* enim nihil aliud est quam *suis fi-
 libus* & *metis* locum aliquem secare ^g.
 Vexilla autem quatuor suis quaeque

H h 4

locis

Dion. Halic. IX. c. 58. b Vid. Sall. Jug. c.
 100. c V. Varr. citatum a Scal. ad Fest. V.
 Compilare. d Sall. Catil. c. 59. e Id Jug.
 c. 45. omnino. f Veget. II. c. 7. g Vid. O-
 vid. Fast. I. vs. 309.

locis, & hastae in singulis *strigis* (ita dicuntur ordines in longitudinem ducti; ut, qui in latitudinem ducuntur *scamna* ^a) deponebantur, ita ut milites tanquam in urbem sibi notam & ordinatissimam ingrederentur; praefertim quia castra, ut diximus, fere semper uniformia erant.

De exercitiis operis.

§. VII. *Exercitia Operis* quoque stupenda fuerunt in obsidionibus urbium, aliisque occasionibus, ut in vallibus struendis, fossis ducendis, &c. adhibita ^b. Quin in pace etiam, veteres per otium perite & affabre operum quaedam struebant, ut vias, basilicas, &c. ^c. imo tota oppida: (ut dicitur *Lugduno* nobili illa Galliae urbe testatur *Dio Cassius* ^d) & inde hodieque apud nos supersunt *fossae Drusiana* & *Corbulonis*, quarum illa hodie nobiscum *den Iffel*, haec *de Vliet* vocatur, quae a *Leida* urbe ad *cataractas*, ut vocantur *Maaslandiae*, sive ad ipsum fere *Mosa* fluvii ostium extenditur: in *Britannia* vero reliquiae *valli Severi* *Scotian*

^a Hygin. de castram. init. T. X. Ant. Rom. Graev. ^b Lucan. VI vs. 38. sqq. ^c Tacit. Hist. II. c. 67. Vopisc. Probo c. 9. ^d L. XLV vers. fin.

quae armorum diximus, genera porro fuerunt varia: ut primo, *Ambulatio* in qua maxime spectata fuit celeritas & aequalitas: itaque ter singulis mensibus milites educebantur, & armati imo aliquando onera ferentes decem millia passuum ^a (vel potius, nimmendosus sit *Vegetius* ^b, viginti millia) *militari gradu*, hoc est, *maximaceleritate* ire & redire jubebantur. Secundo, in usu erat *Decursio*; cui ordine servato quatuor millia passuum in armis & sub signis decurrebant ^d cuius, ut & praecedentis exercitii finis erat celeritatis comparatio. Tertio, *Saltus*; quem exercebant, ut occasione fossas transilire ^e, vel altitudines superare possent. Quarto ac modum commendata fuit *Romana Natatio* ^f; quae in mari, vel fluminis castris vicino; vel etiam Romae Tiberi juxta campum Martium exercebatur ^g. Quinto, *Palarii* erat quando tirones *palum* tanquam hostes

var.

a *Ibid.* I. c. 27. b *L. I. c. 9.* c *Plaut. Pset.* IV. IV. vs. II. d *Liv.* XXIII. c. 35. XXVI. 51. XXIX. c. 22. e *Veget.* I. c. 9. f *V. Suet. Aug.* c. 64. *Tibull.* I. IV. V. 71. III. V. 30. g *Veget.* I. c. 10.

iis ictibus petebant ^a; quod fiebat
 eſente magiſtro. Sexto *Armatu-*
ſive ſagittorum aliorumque jaculo-
ſiſſio ^b, quae proprie leviorum ar-
 torum erat. Septimo denique occur-
ſalatio; quum equites gladii ſtriſtis
 equum ligneum inſiliebant ^c qui e-
 in curſus & flexus equorum, ſimi-
 que diſcebant; ſed praeter haec e-
 in plura alia exercitia fuerunt, ut
ſatio ponderis, &c. ^d.

IX. *Tertia Diſciplinæ militaris* *De legibus*
 ſiſtit in *Legibus*; inter quas *militaribus.*
 ſiſta fuit ſeveriſſima contra *furta* ^e,
 e cujus poena etiam vide *Catonem*
ſ Frontin. Strat. I. c. 4.) qua fu-
 rarii poena ſtatuta erat in eum, qui
 nummi unius argentei valorem
 ſtuliffet ^f. Quin nec in hoſtico
 omiſcuae praedari licebat, ſed pars
 ercitus ad eam rem mittebatur; ve-
 m ita, ut omnis praeda communis
 et ^g, eaque a Quaeflore venditâ,
 Tribunis pecunia ex ea redacta vi-
 ritim

Vid. Cic. de Sen. c. 16. Juven. VI. vſ. 247.
o Veget. I. c. 13. c Id. I. c. 18. d Id. I.
e. 19. e Vid. Cincium ap. Gell. XVI. c. 4.
Vid. omn. Spartian. Peſcenn. Nigro c. 10. &
Front. Strat. IV. c. 3. n. 13. g Polyb. excer-
pta ex L. X, c. 17.

ritim distribueretur: itaque ne
 praedandi causa ordinem suum de-
 rebat, cum sciret se etiam ita parte
 suam de praeda habiturum. Ad leges
 etiam spectat, quod milites extra ca-
 strum litigare non cogebantur: & qui
 a militibus iudicabantur^a.

*De stipen-
 diis.*

§. X. *Stipendia* militibus apud an-
 tiquissimos Romanos nulla promissa
 fuerunt constituta usque ad A. U. 340
 sed quisque suo sumptu militabat^b. Inde ad
 Julium Caesarem usque stipen-
 dium habuere diurnum quinque ce-
 cter assium, sive duorum obolorum
 qui denos denarios menstruos, si-
 unum nummum Philippaeum faciunt.
 Id Julius Caesar duplicavit^d; Aug-
 stus vero decem asses diurnos iis tribu-
 it^e, & postea ita excrevit stipen-
 dium, ut tempore Domitiani^f qui-
 tuor aureorum in singulos menses
 sive decem nummorum Philippae-
 rum esset; ut quidem vult Lipsius
Milit. Rom. v. 16. sed rectius, ut vult
 detu-

^a *Juven.* xvi. 15. *sqq.* ^b *Liv.* iv. c. 59 ^c *V. Rhadb. Herm. Schelium dissert. ad Polyb. c. in Thes. Graev. T. x. n. 1195.* ^d *Suet. J. c. 26.* ^e *Id. Aug. c. 18. ibique Lips.* ^f *Sa. Demit. c. 7.*

tur, *Schelius loco paulo antea in argine citato & Jo. Frid. Gronovius πένν de Pecun. Vet. III. c. 2. aure-
 duodecim annuos dicunt; quos vi-
 . Hujus summae duplum Centu-
 ones, triplum Equites accipiebant ^a;
 etiam quibusdam propter virtutem
 ajus solito stipendium dabatur, qui
 de *Duplicarii* sunt dicti ^b, (quorum
 entio est apud Livium I I. c. 59.) &
 raecis ^c *δίδραχμοι όπλίται*: & etiam
 andoque duplicem annonam virtu-
 caussa consequiebantur ^d: quo al-
 dit forte Apostolus, cum presbyte-
 s, qui bene praesunt, *duplici honore*
 gnos pronunciat ^e. Praeterea mili-
 bus praebantur frumentum, ne
 opia ad rapiendum cogerentur, mo-
 i Romani quatuor in mensem; (quan-
 m etiam *dimensum servorum* ^f erant)
 udque vendere nefas erat ^g. Hic si-
 iliter Centuriones duplum, Equites
 iplum accipiebant; non quod eo-
 m venter plus caperet, sed quod
 servos*

Polyb. VI. c. 37. b Varro de L. L. IV. c. 16.
 c Pollux IV. c. 22. segm. 265. d Liv. VII.
 c. 37. e I Timoth. v. 17. f Donat. ad Ter.
 Phorm. g Suet. Galba c. 7. Pall. Jug. c. 44.

servos quosdam haberent; iisque p
 terea hordeum ad equos dabatur.
 ciis peditibus tantundem frumen
 Equitibus modii tantum octo dab
 tur; quia scilicet non ita erant o
 lenti, neque tot servos habebant,
 cives. Haec autem omnia sociis g
 tis praestabantur, quia scilicet et
 gratis militabant; Romanis & pro i
 mento, & pro armis certa quaedam
 sed exigua pecunia de stipendio
 trahebatur^a. Sal quoque, legum
 quaedam & laridum salitum^b aliqu
 do praebitum fuit, inferiore uti
 aevo; unde *cibi militares* pro *vil*
 dicuntur^c. Nemini vero cibum
 mere licebat, nisi signum publice
 tum esset^d; quod bis quotidie fie
 & prandebant quidem parcius
 mos Romanis) cibo plerumque in
 octo^e utentes, idque stantes. In c
 nando vero paulo prolixius se exc
 ebant^f; sed tamen cibus propria
 U

^a Vid. Tacit. Ann. I. c. 17. Plut. Gracch. p. 7
^b Spartian. Hadr. c. 10. c Id. Pescenn. i
 gro c. 11. d Vid. Joseph. de bell. Jud. I
 c. 6. e Vid. Sallust. Jug. c. 45. f Paly
 Stratag. VIII. c. 16.

paratis ^a. *Potus* militum erat aqua,
 et *posca*; Graecis ὀξύκρατον) hoc est,
 aqua aceto mixta; quae etiam servo-
 rum erat ^b; & Domino quoque no-
 mine cruci adfixo praebitus fuit ^c.

§. XI. *Praemia* & *supplicia* vincu-
 sunt Reipublicae, & praesertim rei
 militaris: ideoque Romani diligentif-
 sime eorum rationem habuerunt. Et
 primum quidem inter commoda mili-
 tae referri potest, quod extra castra
 ire cogentur ^d: tum etiam
 quod de peculio castrensi testari pos-
 sunt ^e; est autem *peculium castrense* pe-
 cunia, quam filiusfamilias occasione mi-
 litiae armatae a rationibus paternis se-
 paratam acquisivit: ad cuius similitu-
 dinem etiam dicitur *peculium quasi ca-
 strense*, quod occasione militiae togatae,
 in causis in foro agendis quaesitum est.

Prae-

*De praemiis
 militariis.*

Herodian. L. IV. c. 7. Frontin. IV. c. 1. ex. 2.
 quem loc. infeliciter a Lips. esse tentatum didice-
 ram ex App. Hisp. n. 303. cum vidi idem esse
 observatum a magno Schelio not. in Polyb. c. 8.
 T. x. Ant. R. Graev. qui etiam citat Polyae-
 Strat. L. VIII. c. 16. §. 2. Ergo hic nego, quod
 in prioribus editt. dixeram. ^b Plat. Mil. II.
 A. III. S. II. vs. 23. ^c Vid. Joan. XIX. 29.
 et Juven. XVI. vs. 15. ^e Pr. Instit. quib. non
 sed perm. fas. testam.

Praeterea bene meritis militibus Imperatore victoriam adepto *praemia* dabantur: nam Imperator ea occasione re divina facta ^a exercitum in concionem convocabat; & donandos iuxta se statutos publice collaudabat iisque gratias agebat ^c. *Praemia* pro ro erant vel *Majora*, vel *Minora*, ut *hasta pura* ^d, sive *non ferata*; qua donabatur miles, qui singulari certamine hostem percussisset. Qui hostem dejecisset & spoliasset, pedes esset, *Armillae* ^e; si eques, *Torque*, vel *Phalera* ^f aurea vel argentea donabatur. *Phalera* autem differat a *Torque*, quod illa laxior & ad pedus demissa penderet ^g; haec vero collum magis stringeret. Aliquando etiam *Vexillis* donabantur ^h; quae erant vel pura, vel pluribus coloribus & auro distincta ⁱ. Catellas etiam fibulas donatas legimus ^k. *Majora* praemia fuerunt *Coronae* varii generis quae

a *Hirtius de bell. Afric. c. 86.* b *Sall. Jug. 54. Liv. xxiv. c. 16.* c *Vid. Dien. Hal. v. c. 94. ix. c. 13. Plut. Coriol. p. m. 218.* d *Serv. ad Virg. Aen. vi. vs. 760.* e *V. Fest. v. Armilla.* f *Juven. xvi. v. ult. g. Ital. xv. vs. 255.* h *Sall. Jug. c. 85.* i *V. disc. Aurelian. c. 13.* k *Liv. xxxix. 31.*

arum prima & praecipua fuit *Coro-*
obsidionalis; (Gr. πολιορκητικὸς σέ-
 νος ^a) qua donabatur, qui cives
adione liberasset: haec omnium di-
 sissima habebatur ^b, & plectebatur
 gramine ex loco, intra quem ob-
 si fuerant, decerpto ^c. Hanc di-
 catione sequebatur *Corona civica* (πο-
 ρικὸς σέφανος ^d, quae cur e *quercu*
 erit vide apud Plutarchum *Coriolano*
m. 214.) plexa e *quercu*, quae
 datur ob civem servatum, & eo-
 n tempore hostem occisum: daba-
 e autem decreto Imperatoris ab
 qui servatus erat, servatori suo;
 em etiam per omnem vitam reli-
 um parentis loco colebat ^f. *Corona*
viralis aurea ^g in formam *muri* pin-
 & turribus distincta ^h dabatur ei,
 primus urbis obsessae *murum* con-
 didisset: & huic fere similis erat
Trensis, sive *Vallar*is corona data

I i ei,

ion. Hal. x. c. 37. ubi videre licet cur data
 erit. ^b Vid. omn. Plin. H. N. xxii. c. 3.
 q. ^c Fest. v. Obsidionalis. Gell. v. c. 6. u-
 de variis coronarum generibus agit. ^d Dion.
 al. l. d. ^e Vid. Plin. H. N. xvi. c. 4.
 Gell. d. l. Cic. pro Planc. c. 30. ^g Vid.
 set. Aug. c. 25. ^h Sil. Ital. xiii. vs.
 56.

ei, qui primus hostium *castra* pugnans introiisset ^a, vel *vallum* surpassasset. *Navalis* corona aurea dabatur ei, qui primus in *navem* hostilem: matus transfiliisset ^b: sed ab hac distinguenda venit corona *Classica*, si *Rostrata* (quae soli civicae dignitate cedebat) data ei, qui insigni alicuius victoria hostem mari vicisset; quae *M. Varroni*, & postea *M. Agrippae* contigit ^c. Fuerunt praeterea coronae *aureae* nulla appellatione peculiariter distinctae, sed virtutis quorundam militum causa datae ^d. Et verbis peritus, aut rebus non suo pretio metitidis, quam pecunia milites donabant, ut intelligeretur solum honorem, & divitias virtutis praemium esse ^e. In donis etiam alii honores erant iuncti; ut scilicet ita ornati ludos spectarent ^f, & Equites etiam in somni sua Transvectione ea sibi praefecturabatur ^g.

Spolia, sive *Exuvias* ab hostibus captas ^h in maxime celebri aedibus

^a *Fest. v. Castrensis.* ^b *Gell. d. l.* ^c *Plin. N. XVI. c. 4.* ^d *Val. Max. III. c. 2. n.* ^e *Vid. Cic. Phil. v. c. 13—17.* ^f *x. c. 47.* ^g *Dion. Hal. VI. c. 13.* ^h *V. Aen. II. vs. 504. & ibi Serv.*

arte figebant ^a, quae revellete etiam
 enditis aedibus ^b, vel collapsa refi-
 re nefas erat ^c. *Spolia* vero *Opima* ^d
 ant, quae Dux aliquis (scilicet e-
 um ex inferioribus, ut ex exemplo
^{offi} patet ^e) Duci hostium in acie
 extraxerat; eaque in templo Jovis
 retrii figebantur; quod ter tan-
 m ^t toto Reipublicae Romanae
 mpore accidit. Sunt autem dicta
Opima ab *opere* juxta quosdam ^g; jux-
 alios ab *Ope* Saturni uxore, quia
 ec (utpote qua *terra* signatur) om-
 s *opes* humano generi tribuat ^h: vel
 nique, quod verius videtur, ab *o-*
pus, sive *divitiis* dicta sunt; unde
 am *triumphus opimus* dicitur apud
 oratium *Odarum* IV. 4.

§. XII. *Honores*, qui Duci decer- ^{De trium-}
 bantur, fuerunt *Imperatoris appella-* ^{pho & ova-}
^{tione.}
ⁱ, quae re bene gesta Duci a mi-
 libus dabatur ^k, a Senatu confirma-
 tur ^l; eamque appellationem Dux

I i 2

reti-

^a *Sibull.* I. *El.* I. ^v *us.* 53. *Liv.* X. c. 7. *sive num.*
 36. ^b *Plin.* H. N. XXXV. c. 2. ^c *Plut.*
Quaest. Rom. p. m. 273. ^d *Fest.* V. *Opima.*
^e *Vid. Cl. Periz. Anim. Hist.* c. 7. ^f *Liv.*
 I. c. 10. ^g *Plut. Romul.* p. m. 27. ^h *Fest.*
ⁱ *d.* ^j *Tacit. Ann.* III. c. 74. ^k *Caes. B.*
^l *L.* II. c. 26. ^l *Cic. Philipp.* XIV. c. 5.

retinebat donec triumphasset. Ultimus ex privatis Imperator dictus est *Junius Blaesus*, *Sejani* avunculus licet sua aetate illud adhuc factum dicat *App. Al. Civ. L. II. n. 45*. Secundo, victoriam sequebatur *Supplicatio*, quae erat ^b *Publica gratiarum Diis actio a Senatu decreta*; & etiam *Gratulatio* dicitur ^c; eaque uni *Ciceroni*, post oppressam conjurationem *Catinilariam*, togato est concessa ^d.

Omniū vero honorum bellicorum culmen erat *Triumphus*; (Graecis *ἑπικταμῆς*) qui decernebatur a Senatu (licet aliquando a Populo ^e in Senatu impetraretur) *Duci*, qui tra quinque milla *hostium legitimorum* ^f, sive *justo* & *hostili bello*, dicit *Cicero pro Rege Dejotaro c.* (ex civili enim bello non triumphabant) una acie, suis auspiciis (ut sub Imperatoribus privati, quia auspicia non habebant ^g, vix triumph-

a *Tac. Ann. III. c. 74.* b *Vid. Catonist. ad. Cic. Famil. xv. n. 5.* c *Cic. Marcell. c. 4.* d *Ipsē Famil. xv. n. 4.* e *ibi saepius.* f *Dion. Halic. XI. c. 50.* g *Max. II. c. 8. n. I.* h *Horat. Od. IV. vs. 33.*

unt) occidisset; ita, ut victoria illa Imperium Romanum esset auctum ^a. Neque etiam exercitus ex provincia deportabantur, nisi ea perdomita & pacata successori fuisset tradita ^b. Aliquando tamen nullo bello gesto triumphatum fuit ^c. Triumphus porro hoc modo celebrabatur. Die certo a Senatu constituto Imperator veste triumphali indutus ^d, & laurea coronatus ^e, currui pretioso ^f quatuor equis albis plerumque tracto insistens ^g per Urbem ad Capitolium, pompa per circos, *Flaminium* primum, inde Maximum ducta ^h, vehebatur praecedente Senatu, & comitante magna civium turba, qui omnes albis vestibus erant induti ⁱ. Antea Imperatorem vehebantur spolia bellica, & imagines urbium ac regionum devictarum ^k. Eum etiam cur-

I i 3 rum

^a Val. Max. d. l. n. 4. ^b Liv. xxvi. i. xxviii. 9. xxxix. 29. ^c Id. xl. c. 38. ^d Dion. Halic. iii. c. 62. ^e Horat. Od. iv. iii. vs. 6. ^f Id. Epod. ix. vs. 21. ^g Ovid. Trist. iv. El. ii. vs. 53. in qua elegia plurima sunt de totius triumphis ratione. ^h Vid. Jos. de B. I. vii. c. 24. ⁱ Juven. x. vs. 45. ^k Ovid. d. l. vs. 20. Quintil. vi. c. 3. Claud. de laud. Silic. iii. vs. 23.

rum praecedebant Reges, vel Duc
 captivi cum sua familia ^a catenis ar
 reis, vel argenteis vincti ^b, eosq
 Imperator, statim ac de foro in C
 pitolium flectere iter inciperet,
 carcerem duci, & ibi necari jub
 bat ^c. Post hos erant victimae ir
 molandae. Imperatorem vero pr
 xime sequebantur ejus cognati &
 fines ^d; & denique victor exercitu
 ex quo, si quis praemium accepisse
 illud prae se ferebat. Milites (c
 sicuti omnes qui triumpho aderant
 erant *laureati* ^e) acclamabant,
triumphe ^f; & carmina quaedam
 umphalia, ac petulantia ^g in ipsi
 Imperatorem canebant, ne nimis
 sibi placeret ^h; ac propter eandem
 tionem servus quidam publicus eod
 curru pone Imperatorem vehē
 tur ⁱ; & fascinus quoque ad plac
 dam Nemefin de curru depen
 bat ^k; vel, ut alii, tinnabulum cu
 scu

^a Ovid. d. l. vs. 21. sqq. Propert. II. I. v.
^b Vopisc. Aurelian. c. c. 34. ^c Cic. in V.
 L. v. c. 30. ^d Suet. Tib. c. 6. ^e Plin.
 N. xv. c. 30. ^f Horat. Od. IV. II. vs.
^g Martial. I. n. 4. Suet. Jul. c. 50. 51. ^h
 Dionys. Halic. VII. c. 72. ⁱ Juven. x.
 41. ^k Plin. H. N. XXVIII. c. 4.

utica; sive flagro, si fides *Zona-*
ie^a. Ita per vias suffitu repletas^b
 floribus sparsas in Capitolium per-
 ectus Imperator^c sacra faciebat,
 obus albis a *Clitumno* maxime flu-
 o petitis^d, & lauream in gremio
 ovnis deponebat^e: quod postea eti-
 n videtur factum, etiamsi non tri-
 mphatum esset^f. Tum quoque e-
 alium in Capitolio celebrabant; ad
 iod invitati Consules deinde roga-
 untur, ut venire superfederent; ne
 iis eo die, quo Dux triumphas-
 t, majoris in eodem convivio esset
 operii^g.

Qui hostes mari vicisset *Triumphum*
Tavalem agebat; quod primum vi-
 cis Carthaginensibus fecit A. U. 494.
Duillius^h: nam circa hoc tempus
 rimum Romani cum classe mare in-
 ressi sunt; quorum naves tunc *cau-*
dicariae sunt dictaeⁱ, quod *caudices*
 rborum iis adhuc adhaerent; &

I i 4 inde

Ann. II. in rebus Camilli. b *Ovid. Trist. IV.*
 II. vs. 4. c *Ibid. vs. 55.* d *Virg. Georg.*
 II. 146. e *Senec. cons. ad Helv. c. 10.*
 f *Suet. Domit. c. 6.* g *Val. Max. II. VIII.*
 n. 6. *Plut. Quaest. Rom. n. 79. s. p. 283.*
 h *Flor. II. c. 2.* i *Fest. v. Caudicariae. Se-*
nec. de brev. vii. c. 13.

inde ejus classis dux *Appius Caude*.
fuit dictus. In illius vero Duillii ho-
norem columna fuit erecta, quae *Ro-*
strata dicitur, quia *rostra* navium
ei erant adfixa, cujus hodieque in-
scriptio in Capitolio legitur anti-
quissimum Latinae linguae monu-
mentum ^g.

Si legitima quadam conditione de-
ficiente Senatus triumphum negasset
aliquando in monte Albano triumphaba-
bant; quod primus fecit *Papirius Ma-*
so A. U. 522 ^b.

Post Augustum Imperatorem raro
triumphatum fuit; & fere non nisi
ab ipsis Imperatoribus. Nam cum
Agrippa Augusti gener triumphum
recusasset, privati non amplius eum
ambire sunt ausi, quanquam tamen
sub Justiniano Imperatore *Belisarius*
ex devicta Africa triumphum egisset
legamus ^c: aliis vero Ducibus, si be-
ne rem gessissent, ornamenta trium-
phalia sunt concessa ^d.

Si res triumpho minus digna foret

ve

^a Quod explicatum vid. a Ciacconio in *The*,
Graev. Tom. IV. n. 1811. ^b *Val. Max.*
III. c. 6. n. 5. ^c *Procop. Vandal. II*
^d *Suet. Tib. c. 9.*

ἢ ἀκονίτι, sine pulvere, sine certamine
 esset gesta, concedebatur *Ovatio*,
 hae erat quasi minor quidam *Trium-*
us^a, (ὁ ἐλάττων θρίαμβος^b, & ὁ
 ζῶς θρίαμβος^c) & in multis ab eo
 ferebat: nam Ovans pedibus ince-
 bat, vel equo vehebatur, non cur-
 ; myrto coronabatur, non lauro;
em, non taurum immolabat, unde
 a *Ovatio* est dicta^d.

§. XIII. *Poenarum*^e irrogatio Tri- *De poenis*
 nis & Praefectis cum consilio suo; *militaribus.*
 l etiam Imperatori^f competebat,
 quo nulla erat provocatio^g: quod
 nen post legem Porciam latam A.
 556. aliter obtinuisse videtur^h.
 niebantur autem milites vel *Casti-*
atione, vel *Ignominia*: *Castigatio*
 nsistebat in *multae dictione*, *pigno-*
captione, vel denique *verberatione*.
erberatio rursus erat vel *ad mortem*,
 & dicebatur *Fustuarium*ⁱ, cum *fu-*
ibus, vel lapidibus, qui deliquissent,

I i 5 a

Gell. v. c. 9. omnino. b *Dion. Halic.* VIII.
 . 67. c *Id.* ix. c. 36. *Vid. eund.* ix. c. 71.
 n f. d *Serv. ad Aen.* iv. vs. 550. e *Vid.*
de his praecipue totam l. 3. ff. de re milit.
 f *Cic. de LL.* III. c. 3. *Dion. Hal.* L. xi.
 . 43. g *V. Pighii annales ad eum annum.*
 a *Cic. Phillipp.* III. c. 6. *Liv.* v. c. 7.

a commilitonibus occiderentur o
 graviora delicta ; (exempli gratia
 ob furtum , perjurium , praemium
 falso postulatum , desertionem , am
 morum amissionem , vigiliis negle
 ctas , &c.) vel *non ad mortem* ; cum
 cives *vite* ^a , alio fuste , vel etiam vi
 gis focii caederentur ^b . Si plures pec
 cassent *Decimatio* ^c , *Vicesimatio* , ve
 denique *Centesimatio* ^d pro gravitate
 delicti adhibebatur . *Ignominia* (poe
 nae autem plus turpitudinis , quam
 cruciatus habentes , militiae maxime
 conveniunt ^e) *ignominia* , inquam
 erat , ut primo , cum hordeum pro
 tritico alicui daretur ^f ; secundo , cum
 aliquis stipendio , vel parte ejus ^g
 privaretur , qui dicebatur ^h *aere a
 rutus* , & haec poena potissimum er
infrequentium ⁱ , hoc est , eorum qui
a signis abfuiſſent ; ad quod poenae ge
 nus etiam referri posset alterum , id
 scilicet stipendia militaria ante del
 ctu

2 *Juven. VIII. vs. 247.*   b *Livii Epit. 5*
 c *Dion. Halic. IX. c. 50.*   d *Capitol. M*
erino c. 12.   e *Vid. Bernegg. ad. Just*
XXXII. c. 3.   f *Liv. XXVII. c. 13. Suet. A.*
c. 24.   g *Liv. XL. c. 41.*   h *Varro ap. N.*
c. 12.   i *Facete alludit Cic. Verr. V. c. 13*

um facta procederent ^a. Tertium
 nominae genus fuit, cum extra
 lum tendere juberentur ^b, quae
 midorum fere poena erat: quartum
 m discincti ^c & turpi habitu, ut
 oeminati prostituerentur, quod ple-
 nque fiebat in Principiis, ubi eti-
 reliqua supplicia peragi solebant ^d:
 ue eo habitu aliquando etiam opus
 ere coacti sunt ^e. Denique ali-
 ando ex honestiore militiae genere
 minus honestum (ex Triariis exem-
 gratia, in Hastatos, vel Velites)
 nscribebantur ^f. Fuerunt etiam
 ara poenarum genere; sed mi-
 us usitata, quae silentio transmitti-
 us.

§. XIV. Ultimum, quod in hac *De missione*
 materia militari considerandum venit *& exaucto-*
ratione.
 e *Missio*, & *Exauctoratio*. *Missio*
 e vel *justa*, vel *injusta*. *Iusta* rur-
 est vel *honestata*, quae fit emeritis
 pendiiis ^g; (nam, qui ante id tem-
 s se subduxisset, morte, vel servi-
 tute

Liv. xxvii. c. 11. b *Id.* x. c. 4. c *Id.*
 xxvii. c. 13. d *Suet. Aug.* c. 24. e *Plur.*
Lucull. p. m. 501. *Frontin. L. IV. c. I. n.* 45.
Val. Max. II. c. 7. n. 15. ubi plura de hac
 materia visu digna. *Frontin. L. IV. c. I. n.*
 18. g *Vid. Liv. xxiii. c. 25.*

tute puniebatur ^a) vel *causaria*, quae fit ob morbum, vel vitium ^b, & interdum honestae missioni praemiis quatur. Honestae missione missi *beneficiarios* referebantur; & ex saepe erant Evocati ^c: *Injusta missio* vel per gratiam ab Imperatore impetrabatur ^d; vel erat *ignominiosa* cum ob crimen aliquis militia soleretur ^e.

Sub Augusto Imperatore in usum venit *Exauctoratio*, cum onere militiae, nisi pugnae soluti milites *Vrani* & *Vexillarii* ^f fierent; & *vexillis* plena militiae commoda spectarent. *Missio* vero post haec temporis fuit illorum, qui haec commoda ^g accipiebant; quae sub Augusto erant duodecim millia nummorum sestertiorum, sive trecentorum Imperalium ^h. *Praetoriani* vero milites Augusto instituti post sexdecim annos viginti millia sestertiorum, sive quingentos Imperiales accipiebant:

^a Vid. Epit. Liv. 55. ^b L. 2. §. 2. ff. de qui not. inf. ^c Vid. Caes. B. C. III. c. d Liv. XLIII. c. 15. ^e d. l. 2. ff. Vid. de B. Afr. c. 54. ^f Vid. omn. Graev. ad Phil. II. c. 40. Tacit. Ann. I. c. 36. ^g Suet. Aug. c. 49. ^h Dio L. 55.

rique summae medium deduxit Cajus
 perator ^a; quippe cui ad incredi-
 lem, quo gaudebat, luxum vix ul-
 e opes sufficiebant. Aliquando eti-
 a, post bella praecipue civilia, agri
 el in Italia, vel in Sicilia ipsis sunt
 ti ^b.

Suet. Cajo c. 44. b Virg. Ecl. I. vs. 71. Ho-
rat. Serm. II. VI. vs. 55.

SECTIO SEXTA

De Vita privata Romanorum.

CAPUT PRIMUM

De Re Vestiaria.

De Toga. §. I. Praecipua & propria^a vestis Romanorum fuit *Toga*, cuti Graecorum *Pallium*^b. Eandem *Quiritium* ita propria fuit, pro ipso nomine. Romano ponatur apud Horatium *Od.* III. 5. quem locum imitatus videtur Florus IV. c. 2. *Togatus* absolute pro *cive Romano*. Erat autem *Toga* vestis lanæ, rotunda & clausa, sine manicis; unico injectu totum hominis corpus invevebat, ita, ut dextrum brachium perne exereretur, sinistrum imago *Togae* oram sublevaret; qua ratione efficiebatur illud, quod dicitur

^a Suet. *Aug.* c. 40. ex. *Virgilio.* *Lucan.* L. V. 386. ^b *Plautu.* *Curcul.* A. II. S. III. 9. ^c *Cic. in Verr.* L. II. c. 62. & vid. *il.* L. V. c. 60.

5^a. Toga non nisi in publico ge-
 batur; & a divitibus quidem & de-
 atis laxior^b, a pauperibus vero &
 egalioribus augustior^c. Color To-
 e ordinariae fuit *albus*; qui distin-
 endus est a *candido*, sive *splendente*,
 alis erat cum cretam togae adde-
 at; talemque gestabant, qui magi-
 atum petebant; unde appellati sunt
candidati, quemadmodum jam supra
 diximus^d: & hinc etiam *cretata am-
 io* dicitur *Persio Satyra v. vs. 177.*
 istis vero diebus togas recens latas
 nebant; unde tunc *albatu*^e dice-
 antur: *albus* enim color gratus est,
 contrarius *niger*; unde *dies laetos albo,
 contrarios nigro lapillo notare* dicimus^f.
 hinc etiam *albus* pro *homine proba*,
er pro *improbo* ponitur^g. Lugen-
 e Toga *pulla* erant induti^h, quam
 go nigram interpretantur; *Isaa-
 Vossius* vero *ad Catulli Attin. vs.*

23.

id. Ferrar. de Re Vest. I. c. 6. *Quintil. Instit.*
 I. c. 3. b *Hor. Epod. IV. vs. 8. & Epist. I.*
 VIII. vs. 30. *Cic. in Catil. II. c. 10.* c *Hor.*
Epist. I. XIX. vs. 13. d *Secl. I. c. 7. §. 8.*
Horat. Serm. II. II. vs. 60. f *Id. Od. I.*
 6. vs. 10. *Plin. H. N. VII. c. 40.* g *Catull.*
 . 94. *Horat. Serm. I. vs. 85.* h *Juven. III.*
 f. 213.

23. putat fuisse *ferrugineam*. *F* autem confundenda non est cum *ga sordida*, quae erat reorum ^a; soleta scilicet, & maculis inquinata ut ita miserabiliores viderentur: *u squalor* proprie reis tribui solet ^b. *lim* quidem *Toga* omnibus in publicis cum proluentibus tam viris, quam mulieribus erat communis ^c; sed *tronae* postea *stolis* sunt usae, tunc meretricibus ^d (unde *jocus Martiani* II. n. 39. & X. n. 52.) & ancillis licitis. Sub Imperatoribus jam in desuetudinem ab Augusto ^e *Togae* in desuetudinem abire coeperunt; nec nisi ab honorabilibus fere, & ab eorum clientibus & anteambulonibus ^f sunt usurpatae: & merito amissa libertate, & tamen *fusus* ejus vestis, quae liberorum tantum fuerat, amissus est. *Togae* *rii* generis fuerunt, ut primo locogimus de *Toga Praetexta*; cui limbus purpureus erat *praetextus*. Hac tunc utebantur puellae ^g donec nubere;

^a Vid. *Liv.* XLV. c. 29. ^b *Juven.* XV. 135. ^c *S. ad. Virg. Aen.* I. vs. 283. ^d *Horat. Serm.* II. vs. 63. ^e *Suet. Aug.* c. 40. ^f *Mar.* XIV. n. 123. ^g *Cic. in Verr. Act.* II. c. *Propert.* IV. *El.* XII. vs. 33.

ueri ad annum aetatis fere decimum
 ptimum ^a : unde *praetextata verba*
 cuntur *obscœna*, quae coram tenera
 a aetate proferre nefas ^b; & *prae-*
extati mores idem significant, quod
impudici ^c. Nam magnam verecun-
 ae curam gerebant Rom. ita ut e-
 nebi etiam semper manum veste co-
 perent ^d. Tum hi adolescentes *to-*
ga virilem (Graece ^e τέλειον ἱμάτιον)
 nebant, quae etiam *Pura* ^f, &
libera ^g est dicta. Qui autem eam
 nebant *Tirones* ^h dicebantur; &
 e actus hujus vestis fumendae,
Trociniuum ⁱ; quod potissimum fiebat
Ueralibus ^k: & tum quoque *bullam*
scorteam, vel *scorteam*, si libertini es-
 set ^l, (*Macrobius loco in margine ci-*
pro, proprie dicit *lorum* pro *bullam*
scorteam) quam de collo pendulam ges-
 ferant

K k

ferant

d. Ald. *Manut. de toga Rom.* b *Fest. v.*
praetextum. Suet. Vesp. c. 22. c *Juven. II.*
c. 170. d *Cic. pr. Cael. c. 5. Suid. v. ΕΦη-*
σ. e *Plut. Anton. p. 949. C.* f *Catull.*
c. 69. g *Ovid. Trist. IV. El. x. vs. 28.*
Plin. H. N. VIII. c. 48. i *Suet. Cajo c. 10.*
Ovid. Fast. III. vs. 771. sqq. ubi caus-
ae hujus instituti reddit. l *Macrob. Sat. I.*
c. 6. Ascon. ad. Cic. in Verr. L. I. c. 58.

ferant, Diis laribus suspendebant. Atque inde magno amicorum con-
tatu in forum deducebantur, ut
tam civilem auspicarentur; quod *for-
attingere* dicit Cicero ^b: & *in for-
venire* ^c. Praeterea Praetextam ge-
bant Sacerdotum praecipui, ut Po-
tiffices, Augures ^d, Quindecim-
sacris faciundis ^e, Salii, &c. t
Magistratus majores ^f, (& hi eti-
in coloniis & municipiis) Magi-
vicorum cum ludos curarent ^g;
denique Senatores ludorum Roma-
rum diebus.

Secundo, etiam fuit *Toga picta*
ro & purpura ^h opere Phrygio, q
triumphantium propria erat ⁱ;
Palmata etiam quandoque dicta vi-
tur ^k: licet alii eam distinguant
Dionysius Halicarnassensis L. v. c.

- a *Perf. S. v. vs. 31.* b *Famil. v. n. 8. xv*
16. c *Ibid. XIII. n. 10.* d *Vid. Cic.*
Sext. c. 69. e *Liv. xxvii. c. 37.* f
post red. in Sen. c. 5. g *Id. in Pis. c. 4. l.*
v. *Praetexta. Liv. xxxiv. c. 7. locus dign.*
qui videatur. h *Vid. Juven. x. vs.*
i *Plin. H. N. VIII. c. 48.* k *Martial. v.*
n. 2. *Vid. omn. J. Rycq. de Capit. Rom. c.*
l *Vid. Emin. Norris. epist. consul. n. 485. T.*
xi. *Ant. R. Graev.*

αὐτὴν ποικίλην καὶ χρυσοσημον eam vo-
 t; ἀλουργίδα χρυσοπάσον *Xiphil. in*
cerpt. Dion. Cassii L. LVIII. πορ-
ύραν αἰσέρων χρυσῶν ἐνυφασμένων Ar-
an. Alex. in Punic. p. 59. ed. Tol-

Tertio, *Trabea* (quam τήβεννον vo-
 Dion. Halic. L. v. c. 47.) etiam
 togae species fuit; licet alii chla-
 dem eam fuisse velint. Haec fuit

Deorum e sola purpura; vel
 e purpura & cocco; vel
 Regum e purpura^a & al-
 quae postea etiam ab Equiti-
^b in transvectione usurpata fuit;
 eumque maxime fuit propria^c.

II. Togae supponebatur *Tunica*, *De Tunica.*

ae etiam lanca erat & alba; sed
 toga angustior & brevior ad medium
 cruris pertingens: nec olim
 micas habebat, hoc enim delica-
 tum nimis & molle videbatur^d; quod
 postea tamen aliter obtinuit^e; erat-
 que virorum & foeminarum commu-

K k 2 nis.

^a *Virg. Aen. VII. vs. 612.*

^b *Dion. Halic. VI. c. 13. Stat. Sylv. IV. II.*

^c *Vid. Lips. ad Tac. Annal. III. c.*

^d *Vid. Suet. Jul. c. 45. e Vid. Serv.*

^e *Virg. Aen. IX. vs. 616. Cic. in Catil. II.*

nis. Super hanc tunicam cingebatur, in publicum certe prodeuntes nam domi fere erant discincti ^a: & delicatiores quidem laxius ^b; ita ut tunica magis dimitteretur ^c; quod tamen probrosum & mollitiei indicium habebatur ^d, & Maecenati olim vitiosum fuit ^e. Soliti autem erant Romani duas plerumque tunicas (nam aliquando pluribus utebantur) gestare, *exterio*rem, quae proprie *Tunica*; & *interio*rem, quae si viri erum esset, *Subucula* ^f, vel *Interula* (recentioribus nempe; nam *Tertullianus* primus ea voce utitur ^h) si mulierum, *Indusium* ⁱ dicebatur; & non nisi posterioribus temporibus e lingua fuit: atque ideo (quia scilicet vestibus non nisi laneis utentes levi negotio sordes contrahebant) frequentissime balneis utebantur; quod ex institutis veterum locis constat: ita ut

tia

^a Horat. Serm. II. I. vs. 13. ^b Suet. Jul. 45. ^c Horat. Serm. I. II. vs. 25. ^d V. Plant. Poen. V. V. vs. 24. ^e Senec. Epist. II. 4. ^f Suet. Aug. c. 82. ^g Horat. Epist. I. I. vs. 95. ^h Voss. de vitiiis Serm. L. L. III. c. 16. ⁱ Vid. Varr. de L. L. I. c. 30. qui illud cum palla veste mulierum jungit.

iam ditiores balnearia domi habent, eaque tum aestiva, tum hiberna^a; nec unquam, nisi loti mensae cumbebant^b. Infima plebs in Urbe^c; & in agris & municipiis etiam ditiores tunica sola fere erant contenti^d. *Tunica* autem *chiridota*, sive *manuleata* indecora priscis & mulieris^e habebatur; praesertim si etiam *ularis* esset^f.

Senatores gerebant *Tunicam laticlaviam*, hoc est, eam, cui *clavus* *purpureus* *laticlavus* erat *insutus*; Equites vero *angusticlaviam*^g, cui *angustus*^h: hinc *latus*, vel *angustus clavus* pro *ordo Senatorio*, vel *Equestri* positurⁱ. Tribuni etiam militum sub imperatoribus in *Laticlavios*^k, & *Angusticlavios*^l, quorum minor erat dignitas, fuerunt distincti. Erat autem *clavus* linea ad instar fasciae oblonga quadrata, non rotundus pannus,

K k 3 nus,

Cic. Att. XIII. n. 29. b Plaut. Amph. II. II. vs. 170. Id. Stich. I. III. vs. 10. c Horat. Epist. I. I. vs. 65. d Juven. III. vs. 179. e Virg. IX. v. 616. Gell. VII. c. 12. f Cic. Catil. II. c. 10. g Ovid. Trist. IV. El. vs. 35. h Stat. Sylv. IV. v. vs. 42. i Vid. Vell. Paterc. L. II. c. 88. de Maecenate. k Suet. Domit. c. 10. l Id. Otth. c. 10.

nus, aut frustum clavi capiti simile quae linea a summo per medium percutus ad imum porrigebatur; ut probavit *Alb. Rubenius de Re Vestiaria c. 2.* & vid. *Cl. Graevium Praefatione ad Tom. VI. Antiq. Rom.* Super Imperatoribus Senatorum liberi una cum virili toga latum clavum sumebant; unde locus Ovidii modo citatus est explicandus ^a.

Tunica palmata erat purpurea clavum aureum palmae latitudine intextum habens. Haec triumphantium ^b & Pompam circensem ducentium propria erat ^c.

Tunica recta videtur fuisse ita texta ut fila a summa ad imam vestem directa, non vero transversa per media vestem ducerentur ^d: vel forte ita directa fuit, quod non cingeretur, sed recta deflueret; quemadmodum *Po lux Onom. VII. c. 13. n. 48.* περί χιτῆος ὀρθοσάδης verba faciens docet qui omnino videndus est. Dabatur autem haec tunica tironibus cum toga pura ^e.

§. III

^a Vid. & *Suet. Aug. c. 38. 94. Dial. de Ora c. 7.* ^b Vid. *Fest. v. Picta.* ^c *Juven. XI vs. 192.* ^d Vid. *Fest. v. Rectae.* ^e *Plin. F N. VIII. c. 48.*

§. III. *Vestis militaris* dicebatur *De aliis*
sagum, vel Graeca voce *chlamys*^a; *vestium*
 inde *saga* *sumere* pro *ad bellum se pa-*^{generibus.}
are dicitur^b: & *sagarii*^c vocantur,
 qui eas vestes vendunt; Consulares
 vero togati esse solebant, cum in sa-
 nis civitas esset^d. Haec vestis tuni-
 cae superinduebatur, & fibula con-
 ectebatur: nec tantum militum,
 sed etiam iter facientium erat^e
 Imperatoris vero *sagum Paludamen-*
um dicebatur^f; eratque purpureum,
 vel^g coccineum. Aliquando tamen
 privatis etiam tribuitur *paludamen-*
um^h.

Chlamydi forma fere similis erat
*aena*ⁱ, Graecis *χλαίνη*, quae, cum
 densior vestis ac villosa esset, arcen-
 do frigori fere fuit adhibita^k. Haec
 etiam hyeme in coenis & balneis tu-
 nicae superinjecta fuit^l; (*χλαίναν*
καίτιον ἐπὶ τῷ χιτῶνι vocat Pollux *On.*
 II. c. 13. n. 46.) atque ita forte

K k 4 haec

Plaut. Rud. A. II. S. II. vs. 9. b *Cic. Phil.*
 v. c. 12. *Liv. Epit. 72. et seqq.* c *Schol. Ju-*
ven. ad Sat. VI. vs. 591. d *Cic. Phil. XIII.*
 c. II. e *Plaut. Merc. V. II. v* f *Juven.*
 VI. vs. 400. g *Horat. Epod. IX. vs. 27.*
 h *Liv. I. c. 26. XLI. c. 40.* i *Fest. hac. V.*
 k *Martial. XIV. n. 134.* l *Pers. I. vs. 32.*

haec est *Synthesi*, five *Vestis* ^a *convivalis*; cujus aliquando apud vetere fit mentio ^b.

Lacerna etiam densa & villosa vestis sub interitum demum Reipublicae ^c usurpari coepit; & initio tantum in castris ^d. Fuit haec chlamyde longior & laxior; & in Urbe pluviae vel frigoris causa togae ^e, vel tunicae superinduebatur; eamque delicati homines aestate leviolem habebant, & superbi coloris ^f. Huic plerumque iungebatur *Cucullus*, quod caput & humeros teget ^g.

Paenula quoque tempore pluviae sumebatur ^h; sed ad tempora *Flavorum*, five Imperatoris Vespasiani filiorumque ejus extra Urbem tantum ⁱ. Haec fuit vel e pelle, & dicebatur *Scortea* ^k; (*δερματοχιτών*, five *δερματινὸς χιτὼν*, *tunica pellicea* in *Glossis*

a *Juven.* III. vs. 283. b *Martial.* XIV. n. 141. & alibi. c *Vid. Cic. Phil.* II. c. 30. *Suet. Aug.* c. 40. d *Ovid. Fast.* II. vs. 746. *Propert.* IV. El. III. vs. 18. e *Juven.* IX. vs. 28. f *Id.* I. vs. 27. g *Id.* VI. vs. 329. *Martial.* XIV. n. 137. h *Juven.* V. vs. 76. i *Vid. Cic. pro Sext.* c. 38. *pro Mil.* c. 20. *Att.* XIII. n. 33. k *Martial.* XIV. n. 128. v. ut alii, n. 130.

antiquis) vel e lana: eratque clau-
ut toga, sed strictior & brevior,
utroque brachio subducebatur.
ec vestis etiam a mulieribus ali-
undo gestata fuit ^a.

§. IV. *Mulierum ingenuarum* & *ho-* *De vestibus*
arum vestis fuit *stola* ^b, sive tuni- *mulierum.*
manicata & talaris, purpura ^c ple-
aque & segmentis, vel limbis au-
ornata; ejusque imam partem in-
adsuta ambiebat: unde hae voces,
& scilicet & *instita* quandoque ca-
oniam & *gravitatem matronalem*
ant ^d.

Stolae circumjiciebatur pallii ge-
^e, quod *Palla* vocabatur; &
e, ut etiam *Stola*, ita mulierum
pria erat ^f, ut viri sine probro ea
non possent ^g.

Utiebantur etiam mulieres Roma-
Mitra ^h tegumento capitis, &
eterea *Reticulo* ⁱ; quo comam co-
ebant, quam matronae etiam *vit-*

K k 5 tis

23. §. 2. ff. de aur. arg. leg. b Horat.
rm. I. II. vs. 99. c Martial. x. n. 5.
Horat. d. l. vs. 29. Ovid. de Arte Am. I.
c. 31. c Ibid. vs. 153. f Plaut. Men. A.
I. S. II. vs. 96. g l. 33. ff. de aur.
g. leg. h Vid. Virg. Aen. IX. vs. 616.
Vid. Juven. VI, vs. 120.

tis ligabant; unde *Vittae* pro insigni pudoris ^a quandoque ponuntur. Capu tegebant *Flammeo*, praecipue nubentes, quod olim lutei coloris erat ^b unde etiam a colore *flammeo* *Flammeum* dicebatur.

De calceis.

§. V. Initio Reipublicae Romae calceos altiores ex crudo corio gestabant tam Senatores, quam alii, quod dicuntur *Perones*: sed soli illi, qui Magistratum Curulem coeperant, crepidas, sive calceos humiliores *mulleos*, sive *rubros*, aut *puniceos* ex aluta ^c; quod tamen de diebus solemnibus duntaxat intelligendum videtur. *Mullei* autem sunt dicti, non a colore; sed quod repandi essent: nam *μῦλλος* est *καμπύλος*, *flexus*, *incurvus* ^d. Postea vero Romani omnino coeperunt uti calceis ex aluta: sed patriciorum calcei altiores ^e erant a medium usque crus pervenientes, & quatuor corrigias, sive ligulas habebant ^f; cum plebejorum calcei un-

^a Vid. Ovid. de Arte I. vs. 31. ^b Lucan. I vs. 360. ^c Cato ap. Fest. V. Mulla ^d Vid. Salm. ad Tert. de pall. p. m. 35 Voss. de Idol. IV. c. 5. ^e Horat. Serm. VI. v. ^f Isid. Orig. XIX. c. 34.

n tantum haberent ^a. Patriciorum
em calceis *lunula* erat adfuta, sive
a numeri centenarii, quod initio
tricii Senatores *centum* fuerint ^b;
aque notam etiam ante aetatem fe-
oriam gestabant ^c. Plebejorum
em Senatorum calcei lunati qui-
n non videntur fuisse; sed tamen
lebejis diversi. In Urbe vero so-
i duntaxat saepe fuisse videntur ^d.
ialia veteres non habuerunt: sed
ciores, aut infirmiores crura
iis obvolvebant. ^e.

^a Id. Senec. de Tranquill. an. c. II. ^b Isid.
^d d. c Stat. Sylv. v. 2. vs. 28. ^d Ho-
u. Epist. I. 13. Plaut. Truc. A. II. S. IV.
f. 12. 16. ^e Varro in Catone p. 160. ed.
ot. sive Durdr. ap. Non. p. 138. ed. opt.
lant. 1565.

CAPUT SECUNDUM.

De ratione Conviviorum.

I. **R**omani antiquissimis tempo- *De ratione*
ribus ad mensam sede- *accumben-*
at ^a, quod a mulieribus verecun- *di.*
e caussa aliquamdiu etiam reten-
tum

rv. ad Virg. Aen. VII. vs. 176.

tum fuit ^a: sed postea aequae ac vi
 mensae accubuerunt. Erat autem me-
 sa Romanorum rotunda & humili-
 & pauperiorum quidem tripes ^b; la-
 tiorum vero citrea ^c, aut acerna pe-
 eburneo affabre facto sustentabatur;
 unde tales mensae *Monopodia* sunt
 etae, quae infano pretio emebantur;
 praesertim si pluribus essent distinctae
 maculis ^f. Hae mensae cum ipsis fi-
 culis in triclinium illatae convivis
 ponebantur ^g; unde hoc verbum, (*Graecis παρατιθέναι*) ut & simpli-
 ponere [mensarum propria vox fuit
 Circum mensam tres plerumque lecti
 erant dispositi, unde *Triclinium*; si
 rarius duo, unde *Biclinium* ⁱ locum
 ubi coenabatur, est dictus. Lecti
 insternebantur stragulis ^k magis a-
 minus pretiosis pro opibus convivat-
 ris; & in quoque lecto tres plerum-

q

^a Val. Max. II. c. I. n. 2. ^b Horat. Ser-
 I. III. vs. 13. ^c Martial. XIV. n. 87.
 sqq. ^d Juven. XI. vs. 121. sqq. Martial.
 n. 43. ^e Plin. H. N. XIII. c. 15. ^f Sen-
 de benef. XII. c. 9. ^g Serv. ad Aen. I.
 220. ^h Juven. I. vs. 141. Martial. I.
 43. ⁱ Plaut. Bacch. A. IV. S. IV. vs. C
^k Virg. Aen. I. vs. 699.

te erant convivae, rarius quatuor ^a;
 si plures essent, sordidum habe-
 tur ^b. Accumbebant veteres supe-
 riore corporis parte in cubitum reclina-
 ta ^c, inferiore porrecta; ita, ut pri-
 mus conviva pedes pone dorsum se-
 denti extenderet, ille caput ad
 cubilicum primi reclinaret pulvillo
 proreposito; & sic alii porro: dignissi-
 mus autem habebatur locus medius ^d,
 post hunc summus. Sed hic ritus
 sane singularis obiter est notandus,
 Consulem scilicet, si convivio alicui
 interesset, in medio quidem lecto, sed
 loco infimo accubuisse, ut ita facilius
 curari, & negotia, si quae forte super-
 venirent, expedire posset ^e. Convi-
 vae vocati aliquando quosdam invo-
 catos secum adducebant, qui *Umbræ*
 dicebantur, quia sicut *umbra corpus*,
 ita *ipsi vocatos convivas* sequebantur ^f.
 Alii lectorum autem pedes sedebant
 praefiti ^g, vel etiam infimi ordinis a-
 mici,

^a Horat. Serm. I. IV. vs. 86.   ⁴ Cic. in. Pis. c.
 17.   ^c Horat. Serm. II. IV. vs. 39.   ^d Vid.
 Virg. Aen. I vs. 697.   ^e Plut. Sympos. II.
 2. 3.   ^f Horat. Serm. II. VIII. vs. 22.   ^g
 Epist. I. V. vs. 28.   ^g Plant. Stich. A. III.
 S. VI. vs. 33.

mici ^a, & denique etiam pueri ^b.

Ante coenam lavare ^c solebat Romani, quod luxuriosi etiam post coenam faciebant ^d. Mox veste coenatoriam ^e, five *Synthefin* fimebant; & soleas pedibus demebant ^f.

De ipsa
coena.

§. II. Coena antiquissimis temporibus quidem simplicissima fuit, et pulte ^g scilicet plerumque, vel olivis ^h; sed post auctas Romanorum opes in tres partes divisa est. Primum fuit *Gustus*, five *Gustatio* ⁱ; qua cibi appetitum moventes potissimum apponebantur ^k, & praeterea etiam *uva*; unde proverbium apud Horatium *Serm. I. III. vs. 6. cantare ab o usque ad mala*, hoc est, *per totum convivii tempus*. Haec pars coenae etiam *Antecoena* ^l, vel *Antecoenum* est dicta; ut & *Promulsis* ⁿ, quae

mu.

a *Suet. vita Terentii.* b *Id. Aug. c. 63.*
Claud. c. 31. c *Juven. VI. vs. 419. Pla-*
Pers. I. II. 10. d *Hor. Epist. I. VI. 6.*
Juven. I. V. 143. e *Martial. XIV. n. 13.*
 f *Id. III. n. 50.* g *Juven. XIV. vs. 17.*
 h *Plin. H. N. XVIII. c. 8.* h *Juven. XI. 79.*
 i *Petron. c. 31.* k *Martial. XI. n. 3.*
 l *Cic. Famil. IX. ep. 16. fin.* m *Apul. A-*
tam. II. p. m. 106. n *Petron. c. 24.*

ulso primam sitim sedabant ^a: unde *comulsio* aliquem conficere significat *aliquem initio statim coenae saturum addere* ^b. Hanc sequebatur ipsa *Coena* proprie ita dicta, cujus praecipuum ferculum *Caput coenae* ^c dicebatur. Qui autem fercula in mensa componebat *structor* ^d dicebatur, & Graecis *τραπεζοποιός* ^e; qui vero ea auferrebat, *Carptor* ^f, Graecis *χειρομύων* ^g; illudque accurata diligentia auferrebat ^h. Denique apponebantur *Mense secundae*, sive *Pomorum* ⁱ; in quibus erant *Bellaria*, & similia.

Initio coenae *Magistrum* sorte legunt ^k, (*Tbaliarchum* vocat Horatius ^l) qui leges convivio ferret, & modum bibendi statueret ^m; ac, quo quisque ordine amores suos proponeret ⁿ, ediceret: unde *regna vini fortitalis* dicit Idem *Od. I. IV. vs.* 3. quae *magisteria* vocat Cato apud Cice-

Horat. *Serm.* II. IV. vs. 24.   b *Cic. Fam.* IX. n. 16.   c *Martial.* X. n. 31.   d *Juven.* V. vs. 120.   e *Athen.* IV. p. 170. ex *Philem.* f *Juven.* IX. vs. 110.   g *Id.* V. vs. 121.   h *Ibid. seq.*   i *Serv. ad Virg. Aen.* I. vs. 723.   k *Horat. Od.* I. IV. vs. 18.   l *Od.* I. IX.   m *Id. Od.* II. VII. vs. 25.   n *Propert.* III. *El.* IX. vs. 27.

Ciceronem *de Senect.* c. 14.

Convivae fertis floreis ^a, vel m-
teis erant redimiti; & si delicat
coena esset, unguentis perfundeb-
tur ^b: quin totum quoque triclini
floribus saepe conspergebatur.

Inter coenandum luxuriosi quid
homines lascivas saltationes ^c, pan-
mimos, vel gladiatores spectabant;
frugaliore vero aliquid legi curabant
vel comoedos ^f, aliosque poetas
diebant ^g: tum etiam plerumque n-
ficam adhibebant ^h.

Olim Romani, frugaliore certe,
semel tantum quotidie ^k cibum ca-
bant ^l, hora scilicet nona ^m diei
turalis, sive nostra circiter ter-
Postea accesserunt *Jentaculum*, qu
primo mane sumebant ⁿ; *Prandi*
circa horam sextam sumptum, qu
COE

^a *Juven.* v. v. 36. ^b *Id.* xi. vs. 22. *Ho-*
Od. II. 7. *Tibull.* I. VIII. 51. ^c *Ju-*
xi. vs. 162. ^d *Plut. sympos.* VII. quaeft.
Liv. IX. c. 40. ^e *Juven.* XI. vs. 178. *P-*
Epist. I. 15. III. I. VI. 31. ^f *Vid. Pers-*
I. vs. 30. ^g *Suet. vita Terentii.* ^h *Ho-*
Od. III. vs. 18. ⁱ *Cic. Tusc. Q. V. c.*
Sall. Or. I. ad Caes. ^k *Serv. ad Aen.* IV.
84. ^l *Sall. or. I. ad Caes. c. 43.* ^m *M-*
rial. IV. n. 8. ⁿ *Vid. Salm. ad Vopisc. Tac-*
c. II.

coena frugalius; *Merenda* ^a, inter
 prandium & coenam; & denique post
 coenam *Comessatio* ^b, quae tamen non
 nisi gulonum & dissolutorum homi-
 num erat ^c; quibus omnibus vomitan-
 ti consuetudine facile sufficiebant: li-
 cet etiam frugaliore vomitu saepe
 post coenam usi fuerint ^d. Et hic *ὡς*
παρόδω monendum est *convivia*
impeportiva dici, quae a luxuriosis, vel
 etiam frugalibus, qui amicorum ser-
 monibus delectabantur, maturius ini-
 untur ^e; *intempeportiva* vero, quae in
 multam noctem protrahebantur ^f,
 unde non audiendus est *Salmasius*
d Vopisci Florianum c. 6. qui ubique,
 ubi apud veteres *intempevivorum con-*
vivorum mentio occurrit, *tempeportiva*
 proponi jubet.

§. III. *Potus Romanorum* ordina- *De potu.*
 us erat *Vinum*, cui temperatiores a-
 quam admiscebant, luxuriosi vero un-
 uenta, vel aromata ^g: eamque aquam
 vel frigidam, vel etiam calidam ^h;

L I

imo

Isidor. Orig. xx. c. 2. b *Vid. Suet. Domit. c.*
 21. c *Id. Vitell. c. 13.* d *Vid. Cic. pro De-*
jotaro c. 7. e *Id. Cat. Maj. c. 14.* f *Suet.*
Cajo c. 45. g *Juven. vi. vs. 303. Plin. H.*
N. XIII. c. 3. h *Juven. v. vs. 63.*

imo haec in deliciis habebatur ^a. Vnum autem a Consulibus, quibus nuntium erat, denominabatur ^b. Magister convivii, ut jam diximus, leges bibendi ferebat; scilicet quot cyathos biberent, & in cuius honorem ^c: quod honor fere praestabatur vel amicae, vel viro alicui insigni ^e. Aliquando tantum annos sibi precabantur, quot cyathos fumerent ^f: aliquando rursus partibus assis numerum poculorum denotabant ^g: aliquando denique tot cyathos bibebant ^h, quot literis nomen ejus in cuius honorem bibebant, conflaret. Sed eo casu cyathos tot, qui bibere vellent, in unum poculum minus congefisse videntur ⁱ. Tum saepe jubebat, Thaliarchus, ut quisque epoculo suo quaestionem quandam moenam proponeret ^k: & denique eu-

a *Plaut. Curc. A. II. S. III. vs. 13. & in Mil. III. S. II. vs. 22.* b *Hec. Od. III. VII. Plin. H. N. XIV. 4.* c *Plaut. Stich. A. v. IV. vs. 27.* d *Martial. I. n. 71.* e *Horat. C. III. XIX. vs.* f *Ovid. Fast. III. vs. 531. cusp. festivus.* g *Martial. I. n. 27.* h *Id. I. n. 37.* i *Vid. Hor. Od. III. XIX. II. H. de l'Ac. des bell. lettr. T. I. p. 166. ed. d'An.* k *Vid. Cic. de senect. c. 14. Gell. XVI. c. 2.*

i contra leges convivii fecisset cya-
 i unius eductione mulctabat ^a, quod
opa potare magistra dicebant. Et
 a etiam lusuum genera usurpabant,
 , exempli gratia, *cottabum*; cum
 ni reliquiis e calice in pavimentum
 ofusis sonum elicere conarentur ^b.
 lii vero aliter hunc lulum explicant.
 udus etiam erat, quo recentis mali
 mina digitis primoribus veluti eja-
 lantes, si triclinii lacunar attigif-
 nt, bene; sin minus, male de amo-
 us suis augurabantur ^c. Mensis
 cundis illatis *libabant* Diis, quos
 ensae adesse credebant ^d; vel etiam
 nicis honoratis ^e; hoc est, *paullum*
ni ex patera in mensam, vel in ter-
ni profundebant; voto pro eorum pro-
ritate addito ^f. Et mensam ipsam
 ram credebant veteres, quia ejus
 mmunione hospitalitas & amicitia,
 ae praestantissima hominibus a Deo

L 1 2

data

Horat. Serm. II. II. vs. 123. vid. tamen quae
 ad hunc loc. notavit Celeb. R. Bentleyus. b Vid
 Plin. H. N. XIV. c. 22. c Horat. Serm. II.
 III. vs. 273. d Ovid. Fast. VI. vs. 306.
 e Horat. Od. IV. v. vs. 31. Ovid. Fast. II. v.
 637. f Tibull. II. I. vs. 31. Ovid. Fast. II.
 vs. 637.

data sunt, conciliantur ^a. Unde etiam jurantes convivae manu mensam veluti aram, tangebant ^b. Imo imagunculas quasdam Deorum in mensis, vel juxta eas ponebant; qualis fuit *Hercules Epitrapezius* ^c.

^a Vid. Schol. ad Lycophr. vs. 132. sqq. Juven. II. vs. 110. ^b Ovid. Amor. I. IV. 27. ^c Stat. Sylv. IV. 6.

CAPUT TERTIUM.

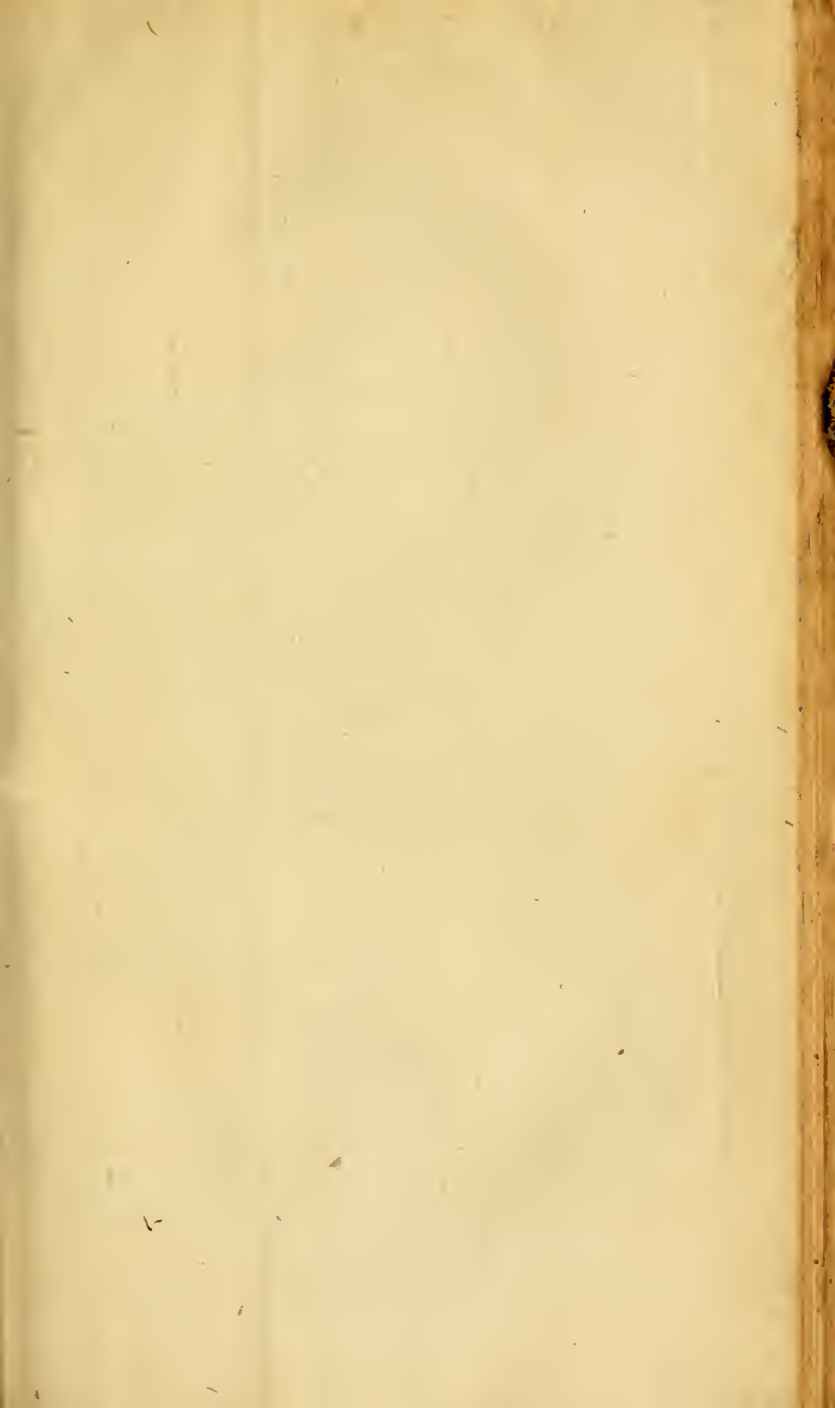
De Pecunia veterum Romanorum:

De pecunia §. I. **A**ntiquissimi Romani, ut etiam in genere. — am aliae gentes, pecunia signata usi non videntur; sed vel per mutationem mercium ^a, praecipue per *coris*; unde etiam verba emendi Graece proprie hoc significant, ut ἀγοράμαι, dato agno aliquid permuto; ὠνομάμαι, dato asino; πωλώ, dato equuleo vel metallorum certum pondus adhibuerunt, unde varia monetae nomina pondus etiam notant: ut apud Rom:

n

^a §. 10. Instit. de empt. & vend. ^b Vid. C. saub. ad Cic. Att. I. I.

Pag.
529.

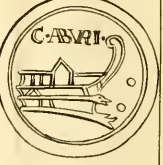
F.Æ.L

Pag.
531.

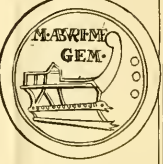
P.Æ.I

Pag.
537.

P.Æ.I

Pag.
537.

G.Æ.S

os *As* & quae inde deducta sunt; a-
ud Graecos *Talentum* & *Mina*; apud
Hebraeos *Siclus* &c. Imo etiam hodie
pud nos, *Francos*, *Anglos*, & alios,
lem, puto, obtinet.

Primus *Aes* Romae signavit Rex
Servius Tullius nota *pecudis*, unde
quoque *pecunia* est dicta^a; licet alii
inducti inscriptione nummi, quem
describent Plinius *H. N.* xxxiii. c. 3.
Ovidius *Fastorum* i. vs. 239. &
suae forma in nummis antiquis fre-
quentissime conspicitur^b) Jano id
nomen tribuant. Argentum primo si-
gnatum fuit A. U. 484. c vel, ut a-
lii dicunt, A. 499. (alii vero nummum ar-
gentum primum a Servio Tullio con-
stitutum dicunt^d) Aurum vero sexa-
ginta circiter annis ferius^e.

§. II. *Nummus aereus* fuit *As*, ejus- *De nummo*
suae partes: nam *As* dicitur *omne soli-aereo.*
nummum, quod in partes aliquotas dividi-
tur; quemadmodum *semissem Africae*
dicitur Plinius *H. N.* xviii. c. 6. Hic

L 1 3

As

Ovid. *Fast.* v. vs. 281. Pomp. Sabinus ad
Virg. *Ecl.* i. vs. 33. b Vid. Vaill. gente
Afrania n. 2. *Albia*. n. 1. &c. c *Epit.*
Liv. 15. d *Varro* p. 72. ed. Dordr. 1619.
Plin. *H. N.* xxxiii. c. 3.

As primis quidem temporibus erat libralis ^a, & solebat *appendi*, si summa scilicet majuscula foret; unde *pendere* pro *solvere*, *expensum ferre*, *tabulas accepti & expensi*, & similia dicimus ^b. Inde etiam *stipendia* a *stipendenda*, *impendia* similiaque dicuntur. Sic etiam *σατήρ* Graecis denominatur a verbo *ἵσημι*, *pondero*; *τάλαντον* a *ταλάω*. Quin & Hebraeorum *Sicli*, ut jam innuimus, inde deducuntur ^c. Primo bello Punico sextantarii asses facti sunt lege *Papiria*. secundo [unciales, & demum circa A. U. 575. semunciales ^d. As nostra moneta valebat quatuor circiter *chalcos*; post legem vero *Papiriam* duo & semissem. Partes assis primus signavit *Tarquinius Superbus*; (u quidem colligunt ex *Festo v. Ratum*) eaque sunt *Triens*, assis *tertia* pars; *Quadrans*, assis *quarta* pars *navis* notam habens ^e, qui etiam *Teruncius* dictus est; & denique *Sextans* ^f *sexta* assis pars: quae partes in *Trien*

^a *Dion. Hal. ix. c. 27.*   ^b *Vid. omn. Plin. l. i.*
^b *Vid. Steph. Morini exercit. de linguis c. 1.*
^{p.} 269.   ^d *Plin. d. l.*   ^e *Ovid. Fast.*
Fast. vs. 239.   ^f *Liv. 11. c. 33.*

de quatuor, in Quadrante tribus, in Sextante duobus punctis notantur ^a.

§. III. *Argenteus nummus* erat *De-De nummo*
ariarius, qui valebat nobis circiter sex ^{argenteo} *as*
tuferos; & *Drachma Attica* paullo ^{aureo.}
 major erat: alii vero aequalem statu-
 unt ^a. Hic etiam aliquando *Big-*
us ^c & *Quadrigatus* ^d a nota *Big-*
um, aut *Quadrigarum* ei impressa ^e
 est dictus. *Tetradrachmus* autem *At-*
ticus valebat tres circiter denarios ^f;
 & Graecis etiam *Στατήρ* dicitur ^g.
 Dimidius Denarius ^h *Quinarius* dici-
 tur; vel etiam *Victoriatus* ⁱ a signo
Victoriae, quod prae se ferebat. Quar-
 ta pars Denarii dicitur *Sestertius*, qua-
 i *nummus semis tertius* ^k, qui duos
 asses cum semisse (nostra moneta cir-
 citer stufferum unum cum dimidio)
 valebat: hic κατ' ἐξοχὴν etiam *Num-*
 mus

L 1 4

mus

Vid. Vaillant. G. Aburnia n. 3. 4. Sc. Julia.
 n. 70. b Plin. H. N. XXI. c. 34. Vid. Liv.
 XXXIV. c. Vid. not. ad Poll. On. IX. c. 6. n.
 60. c Liv. XXIII. c. 15. d Id. XXII. c.
 52. e Plin. H. N. XXXIII. c. 3. f Liv.
 XXXIV. c. 52. g Matth. XVII. 27. h Var-
 ro de L. L. IV. IV. c. 36. i Volusius Moeci-
 anus in Thes. Graev. T. XI. n. 1708. k I-
 bid.

mus dicitur, quia frequentissimus eju-
in rationibus usus fuit: &, quod mi-
nutissimum id fere pecuniae genus ef-
set, *nummo sestertio aliquid alicui ad-
dicere* in auctiōibus significat, *nullo.
vel vilissimo pretio rem aliquam emptori
facere* ^a. Sestertii nota fuit haec
LLS. ^b vel potius IIS. significan-
duas libras & semissem; quae po-
stea vulgo in hanc HS. corrupta
fuit.

Aureus nummus sub Imperatoribus
solidus ^c dictus valuit *denarios viginti
quinque*, sive nostra moneta *florentino
Carolinos septem cum dimidio*
Hic etiam saepe absolute *Nummus* di-
citur ^e.

*De ratione
supputandi.*

§. IV. *Ratio supputandi* apud Ro-
manos fuit duplex, per *Asses* nempe
& frequentius per *Sestertios*. Per *As-
ses* supputatio fiebat vel *expresso* *As-
siun*

^a Cic. pro Rab. Post. c. 17. & ibid not. in ec
Graev. ^b Vid. Probum de notis Rom. inter
auctores linguae Lat. a Gothofredo edito.
^c l. 5. §. 6. ff. de his qui eff. vel dej. compa-
rata cum §. 1. Inst. de obl. quae q. ex del. nasci
^d Vid. Suet. Oth. c. 4. collat. c. Tac. Hist. 1
c. 24. ^e Vid. Plant. Men. A. II. S. II
vs. 16.

ium nomine, vel *tacito*; ut cum di-
 imus, exempli gratia, *binos aeris*^a,
centum aeris, &c. ubi semper intelli-
 endi *Affes*. Ad *Sestertios* quod atti-
 et, primo sciendum est, *Sestertios*
 masculino genere significare *singulos*
nummos sestertios; *Sestertia* vero neu-
 ro genere^b, quando subauditur vox
cento^c, *singula millia nummorum se-*
stertiorum; exempli gratia, *centum*
sestertii sunt *floreni* septem cum di-
 didio; *centum sestertia* sunt 7500.
floreni: sic *mille sestertii* faciunt *florenos*
 7500. *mille sestertia* faciunt *florenos*
 75000. atque ita porro. Secundo,
 im adverbio numerandi utimur fin-
 ulla *sestertia* centuplicantur: & sic
decies sestertium idem valet, quod
decies mille sestertia, sive *decies centies millies*
nummorum sestertiorum^d; *quadragies*
sestertium sunt *quater mille sestertia*,
 sive *centies mille nummi Philippaei*.

§. V. Specimina quaedam *divitia-*
rum, & *Luxus Romanorum* subjie- De divitiis
& luxu
Rom.
 us^e. *Quadragies sestertium* (1000000.
 L 1 5 Phi-

Liv. xxxiiii. c. 42.   *b* *Horat. Epist.* i. xii.
vs. 80.   *c* *Vid. Gronov. de sest.* i. c. 4.
d *Vid. Martial.* i. n. 103.   *e* *Vid. Meurs.*
de luxu Rom. c. i.

Philipp.) in margaritis gestantem *Loliam Paulinam* vidit *Plinius* ^a. *Sexages festerium* (150000. *Philippaeis* aestimatum fuit convivium Imperatoris *Veri* ^b. *Sexcenties festerium*, sive *quindecim centena millia Philippaeorum* in gulam absumpsit *Apicius* ^c, qui tandem rationes inspicere coactus superfuturum sibi festerium centies (*Philippaeorum* 250000.) computavit: & velut in ultima fame victurus si festerio centies vixisset, vitam finivit narrante *Seneca* *cons. a Helviam* c. 10. qui tamen festerium millies in culinam eum congefisse dicit. *Bis millies*, sive *quinque millione Philippaeorum* possedit *Crassus* ^d agris & pecunia, praeter suppellectilem & servos: itaque negabat locupletem esse ^e, nisi qui reditu annuo legionem tueri posset, sive, ut alii dicunt, exercitum ^f. *Ter millies*, sive *septem milliones & dimidium* habuit *Seneca* ^g ille *Philosophus*. *Quat*
mi

a *Ipsa* H. N. IX. c. 35. b *Capitol. in Veri* c. 5. c *Martial.* III. n. 22. d *Plin.* N. XXXIII. c. 10. e *Ibid.* f *Plut. Crassus* p. m. 544. Dio L. XL. g *Tacit. Ann.* II. c. 42.

millies, hoc est, *decem milliones* *Len-
 ulus Augur* ^a. *C. Caecilius Claudius
 Sidorus* testamento suo edixit, quam-
 vis multa civili bello perdidisset, ta-
 men se relinquere servorum quatuor
 millia centum & sexdecim, juga bo-
 rum tria millia sexcenta, reliqui peco-
 nis ducenta quinquaginta septem mil-
 ia, in numerato H. S. sexcenties ^b:
 sive *Philippaeos* 1500000. *Vigesies se-
 ties millies*, hoc est, circiter *sexaginta
 septem milliones Philippaeorum* a
Tiberio Imperatore relictos non toto
 certente anno successor ejus *Cajus* ab-
 impfit ^c. Imo vitae etiam frugalioris
 homines incredibiles quandoque sump-
 tus fecisse leguntur: sic *Cicero* men-
 sam citream habuit, quae constitit
AS. decies, sive 25000. *Philippaeo-
 rum* ^d: idem domum a *Crasso* emit
AS. xxxv. sive 87500. *Philippaeo-
 rum*. *Julius Caesar* aliquando duas ta-
 bulas emit *octoginta talentis*, sive *flo-
 renorum* 120. *millibus* ^e. *T. Annii
 Milonis* aes alienum fuit *sestertium se-
 centies*, quod facit nostra moneta
 flore-

Senec. de benef. II. c. 27.   *b Plin. loc. cit.*
c Suet. Calig. c. 37.   *d Plin. H. N. XIII.*
c. 15.   *e Ibid. VII. c. 38.*

florenorum 4375000. ^a Postremum autem hujus rei exemplum hoc elegans esto: M. Antonius dispensatori suo jusserat, ut decies HS. amice cuidam egenti numeraret; cum vero dispensator summae magnitudine obstupefactus, ut eam Antonio ostenderet argentum in medio proposuisset, praeteriens Antonius rogavit, *Quid hoc re esset?* Ille autem, *id quod donari jusserat*, respondit. Tum malignitatem ejus conjectans Antonius, *Ego vero*, inquit, *majorem summam decies putavi*. *Hoc exiguum est. Itaque alterum tantum adjicito* ^b.

De Talento
 & Mina.

§. VI. Licet *Minae* & *Talenta* Graecorum propria fuerint, frequenter tamen eorum in scriptis Romanorum fit mentio. *Talenta* quaecunque constiterunt *Minis* sexaginta sui generis: cum ergo *Mina Attica* (nam de aliarum gentium *Talenti* tacebimus) valuerit *Drachmas*, sive *Denarios*, (ut jam exiguum discrimen quod inter hos nummos fuit, mittamus) centum, qui faciunt nobis florenos triginta, palam est *Talenta*
 tun

^a *Plin. H. N. xxxvi. c. 15.*   ^b *Plut. Ant. p. m. 917. E.*

um valuisse florenos *Hollandicos*
800^a.

§. VII. Ut jam etiam breviter a- *De Ponderibus & Mensuris*
quid de *Ponderibus* & *Mensuris* ^{*bus & Men-*}
Romanorum dicamus, rerum omni- ^{*suris.*}
um unum pondus ipsis existit, sci-
cet *Libra*; cui voci synonyma saepe
sunt *As*^b & *Pondo*^c. Haec tamen
ostrema vox aliquando ponitur pro
pondere in genere: & determinatur per
vocem adjunctam. Sic, ex. gr., *Co-*
mella dicit^d *mentae viridis* pondo
libram; & *absinthii* pondo libram^e
c. *Plautus* vero^f, *Neque piscium*
illam unciam pondo hodie cepi. As,
ve Libra ad pondus *Parisiense* exacta
aequivaluit uncias 10 $\frac{1}{2}$ ^g. Et dividitur in 12.
uncias: eaeque *Unciae* partes *Librae*
sciunt suis nominibus distinctas. Sunt
item sequentes^h: *Uncia* ab uno:
extans, sexta pars *Affis*: *Quadrans*,
quarta: *Triens*, tertia: *Quincunx*,
quinque unciae: *Semissis*: *Septunx*,
septem unciae: *Bes*, octo, cujus vo-
cis

Vid. Gronov. de pec. vet. L. III. c. 3. b Var-
ro de L. L. IV. 36. c Plin. H. N. XVIII.
7. d L. XII. c. 5. e lb. c. 35. f Rud.
A. IV. S. II. v. 8. g Lud. Savotus de numm.
ant. P. III. c. 23. h Varro l. d.

cis origo est obscurior^a: *Dodrans* 3
 As dempto quadrante, id est, novem unciae: *Dextans* dempto sextante, five decem unciae: *Deunx* dempta uncia, id est, undecim unciae. Unciae autem partes anxie recensere medici potius fit, aut Praefecti monetae, quam a nobis requiratur. Itaque dicemus tantum, Unciam continuisse *Semuncias* duas, *Duellas* tres, *Sicilicos* quatuor, *Sextulas* sex, *Drachmas* octo, *Scripula* aut *scriptula* viginti quatuor^b. *Libella* idem quod *As* valebat, & erat moneta argentea^c *Sembella*, libellae dimidium, & *Teruncius* idem quod *Quadrans*^d.

Mensurarum *cavarum* maxima fuit *Culeus*^e viginti tenens Amphoras. *Amphora* tamen, five *Quadrantal* harum mensurarum praecipua, & ceterarum fere norma fuit: & cepit aquae, vel vini octoginta pondus. Amphorae dimidia pars *Urna* dicitur nam capiebat *Sextarios* 24^h. cur

Am

^a Vid. tamen Scalig. ad Fest. hac V. ^b Vid. Lu. Paetum de Rom. & Graec. pond. L. v. n. 166 T. XI. Graev. ^c Plaut. Capt. v. 1. 2 ^d Varr. l. d. ^e Plin. H. N. XIV. c. 4. ^f Plaut. Curc. I. II. 15. ^g Fest. V. Publica pondera & v. *Quadrantal*. ^h Colum. XII. 6. 20.

Amphora 48. Sextarios contineret. Octava pars amphorae dicebatur *Conius*, qui ita cepit Sextarios sex, *Heminas* duodecim. Sextarius denique, sicuti *As* dividebatur in 12. partes, quae *Cyathorum* nomine intelliguntur; et tantum continebant, quantum unico haustu commode bibi posset^a. *Cyatho* paullo majus erat *Acetabulum*, quod quartam partem Heminae capiebat^b. *Modius* solis aridis metididis inferviebat^c: & capiebat tertiam partem Amphorae; sive aquae ut vini libras $26\frac{2}{3}$. (Frumenti pondus, quod ceperit, tradere incertius est; cum granum a grano plurimum differat) Quatuor modii erant *mensum* fervorum menstruum^d. Est autem *Modius* sexta pars *Medimni* Attici^e.

Mensurae *Intervallorum* sunt vel partes *Pedis*, vel ex multiplicatione *Pedis* oriuntur. *Pes* dividitur in quatuor *Palmos*^f: *Palmus* in quatuor

Martial. I. 71. IX. 93. b *Plin. H. N.* XXI. c. ult. c *Vid. Luc. Paetum de Rom. & Gr. mens.* L. III. T. XI. A. R. Graev. d *Cato de R. R. c.* 56. *Donat. ad Ter. Phorm.* I. I. e *Cic. Verr. L. III. c.* 46. *Nepos vita Att. c.* 2. f *Vitruv. L. III. c.* I.

tuor *Digitos*^a; licet quoque, quæ admodum *As*, ita pes in 12. unc. divisus fuerit. *Cubitus* constabat sex palmis, sive sesquipedē^b: *Passus* habet quinque pedes porrectos^c: mille passus faciunt *Milliarum*, quæ tertia pars est *Milliarii Hollandici*, sive unius horæ itineris; quarta vero pars *Milliarii Germanici*. *Stadium* mensura pedum 125. Græcorum propria fuit. *Jugerum*^d erat mensura agrorum patens in longum pedes 240. in latum pedes 120. qui efficiunt pedes quadratos 28800. *Abbas* est dimidia pars jugeri.

a *Frontin. expos. formar. p. 30. 37. ed. C. siii.* b *Vitruv. l. d.* c *Colum. de R. E. l. 1.* d *ib.*

CAPUT QUARTUM.

De Nuptiis Romanorum.

De sponsalibus.

§. I. **Q**ui apud Romanos uxor ducturus erat, ab eo, cujus potestate ea erat, eam in matrimonium sibi datum iri stipulabatur; & alter, si conveniret, c

st

spondebat ; qui contractus mutuus *Sponsalia* dicitur ^a : dum autem de iis ageretur *Sponsus Speratus*, *Sponsa* vero *Sperata* dicebantur ^b. *Sponsalia* nudo consensu perfici poterant ^c : sed plerumque tamen in tabulas referebantur, eaeque praesentium annulis obfignabantur ^d. Tum sponsus *annulum pronubum* quasi arrhae ^e, sive pignoris ^f loco Sponsae dabat ; qui Plinii ^g aetate ferreus, postea aureus fuit. His peractis dies nuptiis eligebatur : certi enim dies mali ominis habebantur, ut omnes Kalendae, Nonae, Idus ^h, & qui dies eas proxime sequuntur ; tum Majus mensis ⁱ, Parentalia, Saliorum festum, &c.

§. II. *Nuptiae contrahebantur tri-* *De ipsis nuptiis.*
bus modis, Usu nempe, Confarrea-
ione, & Coëmptione. Primo Usu, vel
usurpatione contrahebantur nuptiae,

M m cum

L. I. ff. de Sponsal. b Vid. var. not. ad Ter. Heaut. A. IV. S. v. vs. 26. Epist. XI. vs. 21. XXI. vs. 59. c L. 4. pr. l. 7. ff. eod. d Juven. II. vs. 119. et VI. vs. 25. e L. 38. pr. ff. de ritu nupt. l. 3. Cod. de Sponsal. f lb. v. 27. g Ipse H. N. XXXIII. c. I. h Macroeb. Saturn. I. c. 15. i Ovid. Fast. v. vs. 490.

cum mulier matrimonii causa anno
 integro & continuo cum viro fuisset.
 Et talis mulier differt a *Concubina*
 quod haec consuetudinis tantum gra-
 tia habetur; quae res ex habentis a-
 nimo plerumque censetur^b: quan-
 quam in liberae & honestae mulier
 consuetudine semper nuptiae intelli-
 guntur^c. Secundo fiebat Matrimo-
 nium *Confarreatione* (Φαρράνια dic-
 Dionysius Halicarnassensis II. c. 25.
 cum certis verbis adhibitis, testibus
 decem praesentibus, solemnique fi-
 crificio (in quo farre utebantur) ce-
 ram Pontifice peracto, mulier in ma-
 num viri conveniebat^d: & huic con-
 farreationi contraria fuit *Diffarre-
 tio*^e, cum matrimonium similibus ri-
 tibus solveretur. Hic autem erat an-
 tiquissimus & dignissimus matrimo-
 nio contrahendi modus; unde γάμος κα-
 τὰ τοῦς ἱεροῦς νόμους dicitur^f. Den-
 que *Coëmptione*, hoc est, *imaginar*
empi

a *Ibid.* III. vs. 395. *Gell.* III. c. 2. b *L.*
ff. de connub. c *L.* 24. *ff. de ritu nupt.* l. 3
ff. ad L. Jul. de adult. d *Servius Danie*
in Virg. Georg. I. vs. 31. & omn. Tac. An
IV. c. 16. & ibi Lips. Cic. Topic. c. 3. e *Fe*
ea. v. f *Dion. Halic. II. 25.*

emptione & venditione ^a fiebant nuptiae, quando nummis dicis caussa adhibitis, mulier in potestatem viri transibat.

§. III. Nullae Nuptiae fiebant ^{De nuptiarum solemnibus.} nisi adhibitis *Auspiciis* ^b, & sacris ante rite peractis, praesertim Junoni *nuptiarum praesidi* ^c: in quibus sacris *fel* ex victima abjiciebant, ut ita omnem *amarorem* a nuptiis abesse debere significarent ^d. Sponsae ^e coma cuspide *hastae* dirimebatur; vel, ut *fortes* genituram ominarentur; vel, quod *hasta* Junoni sacra esset; vel denique in memoriam raptus *Sabinarum* ^f. Tum coronabatur sponsa ^g; & cingulo laneo cingebatur, quod sponsus deinde in lecto nuptiali solvebat; idque faciebat taciturnus & *taxim* ^h: & hinc *zonam solvere* pro *pu-dicitiam mulieris imminuere* dicitur ⁱ.

M m 2 Indu-

^a *Serv. d. l. Cic. pro Mur c. 10.* ^b *Juven. x. vs. 336.* ^c *Virg. Aen. x. vs. 59.* ^d *Plut. praecept. conjug. p. m. 141. E.* ^e *Plut. Romul. p. m. 26. Ovid. Fast. II. vs. 592.* ^f *Plut. Romulo p. m. 26.* ^g *Catull. carm. 62.* ^h *Varr. ἐν γερουσιᾷ. p. 108. ed. Dordrecht.* ⁱ *Theocr. Id. xxvii. vs. 54. Ov. ep. Phyll. vs. 119. V. etiam Scrv. ad pervig. Ven. vs. 26.*

Induebatur etiam tunica recta, qualem prima texuerat *Caja Caecilia*, quae eadem *Tanaquil*^a. Denique etiam *flammeo* pudoris ergo obnubebatur^b. Ita ornata virgo e gremio matris, vel proximae cognatae abripiebatur^c; tum, ut videtur, verecundiae causa, ne ultro nuptum ire videretur; tum, ut ita raptus Sabinarum exprimeretur: atque ita vesperi^d ad *domum* sponsi *deducta* domicilium mutabat^e; unde Junoni *Domiciduae* cognomen adhaesit^f. Puer tres patrimi & matrimi *Paranymph* dicti sponsam deducebant^g; quorum unus facem^h, sive taedamⁱ *pinear* (non *spineam*, ut male legitur in quibusdam editionibus *Catulli carmine in nuptias Juliae & Manlii*; & exigua ratio, quia *pinus* est arbor resinifera non vero *spina*; atque ita jam olim correxit magnus *Scaliger*, licet fateamur multos esse, qui e *Spina* fuisse d

car

a *Plin. H. N. VIII. 48.* b *Lucan. II. vs. J. ven. VI. vs. 224.* c *Catull. carm. d.* d *I carm. 63.* e *L. 38. §. 3. ff. ad municipi*
f August. de C. D. XII. c. 13. g *Ibid. XI*
c. 18. h *Hom. Il. Σ. vs. 492.* i *Sen*
Med. vs. III.

cant^a) taedam, inquam, pineam manu tenebat^b; reliqui duo nubentem: illas autem faces Ovidius *Epist. Her. XI. vs. 101.* eleganter vocat *maritas*. Hi paranymphi autem Graecis etiam *νυμφευται* & *πάροχοι* dicuntur: item *νυμφαγωγοί*; licet eo vocabulo etiam matrimonii contrahendi amici & amicae interpretes veniant; quae etiam *προμνηστριαί* & *προμνηστρίδες* licentur^c. Comitabantur praeterea sponsam ancillae cum colo, fuso & tamine^d in laboris futuri argumentum: nam ad nullum opus nisi lanificii obligabantur Romanorum uxores^e; eique etiam feminas principes leditas fuisse discimus ex exemplo *Lucretiae* apud Livium I. c. 57. ^f & Augusti Imperatoris, quem haud tenere alia veste usum, quam ab uxore & forore & filia neptibusque confecta tradit. Suetonius *ejus vita c. 73.* atque inde etiam in aede *Sangi* lana

M m 3 cum

Vid. Rev. Fabric. Bibl. Graec. L. III. c. xxvi. p. 634. Turn. adv. xxi. 29. Meziriac. ad epist. Ovid. p. m. 189. Plin. H. N. xvi. 18.
^b *Vid. Propert. IV. El. XII. vs. 46.* ^c *Vid. Bud. comm. ling. Gr. n. 1089. F.* ^d *Plin. H. N. VIII. c. 48.* ^e *Plut. Romul. p. m. 26. D.*
^f *Ovid. Fast. II. vs. 746.*

cum colo & fuso Tanaquilis reginae
 servata est ^a. Tum cognati, vicini
 amici magno numero nuptialem pom-
 pam ducebant ^b, sive *officium* ^c nu-
 ptiale celebrabant aliquid utensilium
 donum nupturae quisque ferentes
 puer vero impubes *Camillus* ^d dictu-
 in vase operto, quod *Cumera* ^e dice-
 batur, crepundia nascituro infanti
 portabat: quae erant ornamenta quae
 dam infantis collo appendi solita
 Aedium fores & postes frondibus
 floribus & aulacis erant ornatae ^f; a
 quas cum accessisset sponsa, interro-
 gata quaeenam esset, respondebat, *U-
 bi tu Cajus, ego Caja* ^h; quod,
 vulgo interpretantur, significabat
*Ubi tu dominus & paterfamilias, ibi
 go domina & materfamilias* ⁱ: erat
 nim ex lege Romuli omnium bon-
 rum & sacrorum cum marito parti-
 ceps ^k: & hinc *Domina* absolute p
 spo

a *Plin. H. N. VIII. c. 48.* b *Claudian. nupt. Hon. & Mar. vs. 286.* c *Juven. vs. 132. Suet. Cal. c. 25. & Claud. c. .*
 d *Varro de L. L. VI. c. 3.* e *Fest. ea.*
 f *Plaut. Mil. A. v. v. 6. Cistell. A. IV. S. II.* g *Juven. VI. vs. 79. & 226.* h *Quintil. Instit. I. c. 7.* i *Plutarch. quaest. Re p. m. 271.* k *Dion. Halic. II. c. 25.*

sponsa, vel *uxore* dicitur ^a.

Tum laneis vittis postes aedium sponsa ^b ornabat, & adipe lupino, vel suillo ^c eos *ungebat*; (qua ratione fascinationem averti credebant) & hinc *Uxor*, quasi *Unxor* est dicta ^d. Limen non transibat sponsa, sed super illud tollebatur ^e, ut quasi invita mariti domum ingredi, nec ad pudicitiae imminutionem convolare videretur ^f: vel, quia limen Vestae Deorum castissimae erat sacrum ^g, quod ita non conveniebat calcari ab ea, quae virginitatem jamjam esset amissura. Ingrediendi domum Sponsae dabantur *Claves*, quibus notabatur *cura rei domesticae* ^h; tum *aqua* & *ignis* ei offerebatur ⁱ, quia ex humore & calore omnia gigni putabant ^k: &

M m 4

hac

^a *Catull. carm. LXII. 31. Virg. Aen. VI. v. 397.* ^b *Lucan. II. vs. 352. Serv. Aen. IV. 458.* ^c *Plin. H. N. XXVIII. c. 9.* ^d *Serv. ad Virg. Aen. IV. vs. 466.* ^e *Plut. Romul. p. m. 26. D. & Quaest. Rom. n. 29.* ^f *Lucan. II. vs. 358.* ^g *Vid. Serv. ad Virg. Ecl. VIII. vs. 29.* ^h *Vid. Cic. Philipp. II. c. 28.* ⁱ *L. 66. §. I. ff. de don. int. vir. & ux.* ^k *Vid. Ovid. Fast. IV. vs. 762. sqq. & Varr. de L. L. IV. c. 10.*

hac aqua nubentium pedes lavabantur^a. Deinde sponsae, ejusque comitibus a Sponso dabatur coena nuptialis^b, quemadmodum in sponsalibus Sponsa, vel ejus parentes^c coenam dabant. In hac coena tibicines adhibebantur, & convivae *Talassionem*^d, vel *Talassium* invocabant^e (ut Graeci *Hymenaeum*^f) in memoriam *Talassii*^g cujusdam, qui cum uxore sua a Sabinis rapta per multos annos felicissime vixerat: vel ob *lanificii* mentionem^h, quod Graecis *ταλαζία* dicitur. Mox *nuces*ⁱ pueris spargebantur, cujus rei ratio verissima videtur fuisse, ut ita *res ludicras* se relinquere testarentur^k: & propterea etiam puppas suas Veneri consecrabant sponsae^l. Pueri vero carmina quaedam obscœna & lasciva cantabant, *Fescennina*^m dicta; vel quoc

a *Serv. ad Aen.* IV. 167. b *Juven.* VI. vs. 203. c *Cic. epist. ad Quint. fr.* II. n. 5. d *Vid. Martial.* I. n. 35. e *Plut. Romul. p. m.* 26. B. f *Serv. ad Aen.* I. 655. IV. 99. 316. g *Liv.* I. c. 9. h *Plut. Quaest. Rom. p. m.* 271. E. *Varro ap. Fest. v. Talasio.* i *Catull. carm.* 62. k *Vid. Pers. S. I. vs.* 10. l *Pers.* II. 70. m *Senec. Med. vs.* 113.

quod ab urbe *Fescennina* primum allata essent; vel, quod *fascinum*, sive *artes magicas*, quibus iponso faepe noceri credebant, averterent. Deum nupta a *Pronuba*^a (quae erat mulier univira^b) in *lecto geniali* (ita lecto vel a *genendo*, sive *gignendo*, vel quod *Genio* facer esset) collocabatur^c; & idem lectus post celebratas nuptias *Adversus* dicebatur^d: quia semper erat e regione januae^e. Dissidenti autem *officio* sive amicis a coeena abeuntibus munuscula auferenda, sive *apophoreta* dabantur^f. Postridie nuptiarum epulae apud novum maritum restaurabantur, quae *Repotia* sunt lecta^g; & novae nuptae munera a cognatis & affinibus mitebantur^h, ut a marito vicissim *Apophoreta* accipiebant: denique nova uxor libertatem uxorem auspicans in domo mariti rem divinam faciebatⁱ.

M m 5 §. IV.

Catull. Carm. 62. vers. fin. b *Fest. v. Pronubae.* c *Juven. x. vs. 334. Tac. Ann. xv. 37.* d *Propert. iv. El. xii. vs. 85.* e *Vid. Laber. ap. Gell. xvi. 9.* f *Juven. vi. vs. 203. Martial. indice l. xiv. § Horat. Serm. ii. ii. vs. 60.* h *Vid. l. 13. ff. de admin. et per. tut.* i *Macrob. Saturn. i. c. 15. in f.*

De divortio & repudio. §. IV. Atque ita quidem matrimonium contrahabatur; solvebatur vero, praeterquam morte etiam Divortio, ut sponsalia solvebantur Repudio^a. Repudium renunciantis (ita enim loquebantur^b) formula haec erat, *Conditione tua non utor*^c; *conditio* proprie de *paetione nuptiarum* dicitur^d. Et hoc casu vir arrha, mulier duplo arrhae pretio mulctabatur^e; sed si neuter repudio causa dedisset^f mulcta cessabat. Divortium, si a parte mariti fit, dicitur *ἀπομπή*; si a parte uxoris *ἀπόλειψις*. Divortium lege Romuli viris, non vero mulieribus permissum fuit, mulier veneficio circa prolem usata^g fuisset; si alienam pro sua supposuisset^h; si incognito vinoⁱ bibisset. Eaque causa in amicorum consilio examinari so-

a L. 101. §. 1. l. 191. ff. de V. S. b Plaut. Aul. A. IV. S. X. vs. 53. c L. 2. §. 2. de divort. d Plaut. Aul. III. v. Stich. II. 81. e L. 5. Cod. de sponsal. f L. 3. 5. eod. tit. g Vid. Salmas. de usur. c. Kuhn. ad Polluc. L. VIII. c. VI. Segm. h Plut. Romul. p. m. 31. i Gell. X. c. 1. Vid. Plin. H. N. XIV. 13.

at ^a. Sed licet lege permissum esset
 primus tamen divortium fecisse legi-
 ur circa A. U. 520. *Sp. Carvilius*
Ruga ob uxoris sterilitatem ^b: postea
 vero admodum frequentia Romae di-
 vortia fuerunt ^c. Hoc casu dos a
 marito reddebatur, & tabulae spon-
 alitiae frangebantur ^d. Divortii for-
 nula erat, *Res tuas tibi habeto* ^e:
 jusque signum erat, si vir uxori
 claves adimeret ^f. Si autem sine mu-
 leris culpa factum esset Divortium,
 dos integra restituebatur; sin con-
 tra pro singulis liberis sexta pars ad
 limidium dotis usque retinebatur ^g:
 sed adulterae dotem, ejusque terti-
 m partem, & dona antenuptialia
 maritus retinebat, si filii non es-
 sent ^h.

Val. Max. II. IX. n. 2.   *b Id. II. I. n.*
4.   *c Juven. VI. vs. 223. seqq.*   *d Id. IX.*
vs. 75.   *e L. 2. §. I. ff. de divort.*   *f Vid.*
Cic. Philipp. II. c. 28.   *g Paulus II. In-*
stit. libr. iii. de dotibus.   *h Novell. CXVII.*
c. 8.

CAPUT QUINTUM.

De Gentibus, Familiis, & Nominibus Romanorum.

*De gentibus
& familiis
Romanorum.*

§. I. **G**entis (cujus synonymum est *genus*, quemadmodum *familiae stirps* ^a) appellatio apud Romanos latius quam *Familiae* patebat ita ut una *Gens* plures plerumque *Familias* complecteretur ^b: exempli gratia in gente *Cornelia* fuerunt *Cornelii Maluginenses*, *Scipiones*, *Lentuli Dolabellae*, *Rufini*, qui postea *Sullae Scapulae*, *Cinnae*, *Merulae*: sed *Cinnae*, *Merulae*, *Dolabellae* plebeji fuisse videntur. In gente *Licina* fuerunt *Crassi*, *Luculli*, *Muraenae*, sic porro in aliis. Aliquando autem eveniebat, ut in eadem gente aliae familiae essent patriciae, aliae plebejae cognominibus distinctae ^c. Sic verbi gratia, in gente *Tullia* fuerunt praeter alios *Longi* & *Cicerones*, illi patricii: (*M'* enim *Tullius Longus* *Cor*

^a Cic, pro Ligar. c. 5. Id. Bruto c. 16. Suet. Jul. c. 6. Id. Galba c. 3. ^b Liv, xxxviii. c. vi. Tacit, Ann, III, 6, 48.

Consul fuit A. U. 253. ^a quo tempore solis patriciis aditus ad honores patebant) hi vero plebeji: in Clauiorum gente clarissima plures patriae familiae fuerunt, *Regillenses*, *Pulchri*, *Nerones*; *Marcellorum* vero plebeja, & quidem patriciis ejusdem gentis familiis longe clarior. Hujus rei causa erat primo diversa generis origo, cujus rei exemplum est in *Sulpiciis* ^b; secundo, si patricius aliquis se ad plebem contulisset, quod saepe ab hominibus factiosis fiebat, ut ita plebejos honores caperent, & inimicos suos tribuniciis actionibus vexare possent; quemadmodum videtur in insignis ille, non virtute, sed avaritiis P. Clodius ^c. *Octavia* etiam gens e patriciis ad plebem se contulit; ac rursus magno intervallo per Julium ad patriciatum revertit ^d. Tertia hujus diversitatis causa fuit civitatis beneficium; qui enim civitate donati erant, cum liberti, tum etiam quibus virtutis causa id tributum erat, patricii non fiebant; sed

Liv. II. c. 19. *Ipse Cic. in Bruto, sive clar. orator.* c. 16. ^b *Tacit. loc. prox. d.* ^c *Suet. Jul.* c. 20. ^d *Id. Aug.* c. 1.

sed plebeji (ut omnes a Sulla civitate donati) licet ejus, cujus, beneficium in civitatem venerant, nomen adsumerent ^a. Addunt quidam his causis etiam adoptionem, sed minus recte nam verum quidem est, adoptaticium adoptantis conditionem secutum fuisse, sed hoc personam ejus non excidebat: ita ut adoptaticii etiam duobus tribuum haberent, unam, in qua nati, alteram, in quam adoptati fuerant ^b. Gentes vero singulas, & Familias Romanorum hic recensere instituti nostri brevitatis non patitur. Verum etiam observandum est, non *nomines* fuisse dictos, qui primi suis familiis ad honores pervenerant ^c.

De nominibus Rom.

§. II. Romani nobiliores certis tribus fere usi sunt *Nominibus* ^d; *Pronomine* scilicet, *Nomine* proprie dicto, & *Cognomine* ^e; quibus aliquando *Agnomen* unum, vel plura addebant. Ex his *Praenomen* singulas personas, *Nomen* singulas gentes, *Cognomen* singulas

^a Cic. ad Famil. XIII. n. 36. ^b Vid. Gruter. ad Cic. ad Att. IX. n. 16. ^c Cic. pro Cluentio c. 40. Plut. Cat. Maj. init. ^d Auson. Epitho ternario vs. 80. ^e Juven. v. vs. 37.

ular familias notabat: *Agnomen* vero
 proprie est illud, quod in adoptione
 x antiquo nomine retinetur, ut *Sci-*
o in *P. Cornelio Scipione* a *Q. Caeci-*
o Metello adoptato; qui tum dictus
 est *Q. Caecilius Metellus Scipio* &c. ^a
 que uni alicui personae ex eventu ali-
 o impositum familiae ejus deinceps
 haerebat. Exemplo res clarior fiet:
 Magnus ille Carthaginienfium domi-
 or dictus fuit *P. Cornelius Scipio A-*
fricanus; ubi *P.* quidem, sive *Publi-*
 , est praenomen; *Cornelius*, no-
 en; *Scipio*, cognomen; agnomen
 ro *Africanus*, quod a devicta *Africa*
 onoris ergo ei est datum. Hujus fi-
 is, cum infirma esset valetudine,
 erisque careret cognatum suum a-
 optavit *L. Aemilii Pauli*, illius qui
ersen Macedoniae Regem vicit fili-
 a; qui inde *P. Cornelius Scipio A-*
fricanus Aemilianus est dictus: ubi
Aemilianus alterum est agnomen, ut
 tris naturalis memoria retineretur,
 ejus gentili nomine formatum:
 e vulgo a scriptoribus *Africanus*
imor dicitur; sed hoc nomen ei vi-
 anti non est datum; verum posteris,
 ut

ut a superiore Africano distingueretur, eo sunt usi. Alterum exemplum habemus in *Q. Fabio Maximo*; e tribus agnominibus quandoque designatur: *Ovicula* enim puer etiam natus a *morum mansuetudine*; *Verrucosus* deinde a *verruca*, quae ei in superiore labio erat enata est dictus ^a: & deinde *Cunctator* appellatus fuit; quod Hannibalis impetum *cunctando* ^a, praelii aleam vitando fregerit. Hoc tamen verum est, *nomen* saepe etiam pro *cognomine*, aut *agnomine* usum pari ^c.

Praenomen est, quo fratres, aut qui sunt ejusdem familiae, inter se distinguuntur: sicut fratres fuerunt *Publius*, & *Lucius* Scipiones quorum alter *Africanus*, hic *Asiaticus* est dictus agnati *Cajus* Julius Caesar Dictator perpetuus, & *Lucius* Julius Caesar Consul A. U. 689. Erat autem *Publius* honorificum aliquem praenomine salutare ^d: forte quod servi eo carebant quodque liberti, quamvis praenomine

^a *Plut. ejus vit. init.* ^b *Ennius Ann. XII*
^c *ex eo Virg. Aen. VI. vs. 845. sqq.* ^d *Q. Fabii*
Stil. Instit. L. I. c. 4. ^d *Horat. Serm.*
v. vs. 32.

adepti, raro tamen aliter, quam cognomine, quod fere ex servitute retinebant, appellabantur ^a. *Nomine* dignoscuntur *Gentes*, ut *Julii*, exempli gratia, & *Cornelii*: *Cognomine* vero *Familiae* ejusdem gentis, quemadmodum in gente *Fabia* fuerunt *Fabii Ambusti*, *Rulliani*, *Gurgites*, &c. *Agnomen* denique, ut dixi, ab eventu aliquo impositum posteros etiam sequebatur, & saepe etiam *Cognomen* dicitur ^b. His autem omnibus nominibus saepe etiam addebatur nomen *Tribus*, ut jam supra dictum est ^c. *Praenomina*, quod ad usum tironum notandum, aliquando literis singulis notabantur ^d, ut *A. Aulus*, *C. Cajus*, (quae litera inversa ita *J.* mulierem *Cajam* ^e significat) *D. Decimus*, *N. Numerius*, &c. aliquando *genitivis*, ut *Ap. Appius*, *Ti. Tiberius*; aliquando denique *ternis*; ut *Mam. Mamercus*, *Ser. Servius*, *Sex. Sextus*:

N n

M.

Facete Pers. Sat. v. vs. 78.   ^b *Vid. Cic. pro Muraena c. 14. & in somn. Scip. c. 2. Tac. Perizon. animadv. Hist. c. 2.*   ^c *Vid. Supr. Sect. 1. c. 1. §. 3.*   ^d *Vid. Plut. Quaest. Rom. p. m. 288.*   ^e *Quintil. Instit. 1. c. 7. Vid. tamen etiam Petr. Servium ap. Cl. Graevium Praef. ad T. II. Ant. Rom.*

M. singulare significat *Marcum*; haec vero nota *M'*, vel etiam altera *M*, *Manium*. Origo autem horum praenominium a Grammaticis peti potest. Et singularum Gentium nomina unde petita sint in hocce compendio nostrum explicare putidum foret. Cognomina vero vel ab *animo* ducuntur, ut *sapientia Cato*; (*Catus* enim veteribus *sapiens* dicebatur) vel a *virtute* aut *moribus*, ut *Frugi*, *Gurges*, *Nepos Pius*, &c. vel ab *arte*, ut *Pictor* vel ab *eventu*, aut *facto aliquo singulari*, ut *Papirius Praetextatus*, ita icetus, quod in *praetexta* aetate arcum tegere potuisset; (si modo verum sit, quod de eo narratur ^a) & *Tremellius Scrofa* ab *eventu* facetissimo, quem narrat *Macrobius* loco in margine citato; vel a *corporis habitibus*, ut *Calvus*, *Crassus*, *Macer*, &c. vel a *sacerdotiis*, ut *Augurinus*, *Camilla Flaminius*, *Sacerdos*; vel a *Piscibus*, *Orata*, *Muraena* ^b; vel denique *frugibus*, vel *agrorum cultu*, (quod prius Romanis honestissimum habebatur) ut *Lentuli*, *Pisones*, *Cicerone* &c.

§. II

^a Apud *Macrobius Saturn.* I. c. 6.   ^b *Var de R. R.* III. 3. *Colum.* VIII. 16.

§. III. *Mulieres* olim quidem Prae-
 nominibus usae videntur ^a; sed postea ^{De mulie-}
 gentili tantum nomine fere sunt di-^{rum & ser-}
 ctae: ita, ut si unica esset filia *Cornelia*,
 verbi gratia, vel *Tullia* diceretur, si duae,
 altera *Cornelia Major*, altera *Minor*: si
 plures denique, numeri nota, ut *Prima*,
Secunda, *Tertia* ^b, *Quarta* discernerentur: & hoc
 aliquando ὑποκοριστικῶς, ut *Quartilla* ^c,
 &c. Non tamen haec nomina semper ordinem
 denotarunt; sed verorum praenominum naturam
 habebant; aeque ac in viris *Quintus*, *Sextus*,
Decimus ^d. Et nomina quidem infantibus
 die *lustrico* ^e imponebantur, qui puellis
 erat octavus, pueris nonus: praenomina
 vero pueris non ante quam togam virilem
 sumerent, puellis non ante quam nubere-
 nt, imponi moris fuit ^f.

Servi aut nascebantur, aut fiebant; qui enim
nascebantur ex ancilla alicujus domini sui
 fiebant, quia partus

N n 2 sequi-

^a Fest. v. Praenominibus. Vid. Voss. de Arte Gramm. III. 7. ^b Suet. Jul. c. 50. ^c Petron. c. 16. sqq. ^d Vid. Perizon. anim. hist. c. 3. p. III. ^e Fest. hac. v. Suet. Ner. c. 6. Plui. Quaest. Rom. n. 100. ^f Val. Max. de neminibus.

sequitur ventrem & pater plerumque incertus est: licet inter servos *nuptiae* proprie non essent; sed eorum commercium *contubernium* proprie dicebatur, ipsique *contubernales*. *Servi* autem *domi nati Vernae* & *Vernaculi* dicebantur, & procaciores plerumque erant, quia scilicet ipsis plus, quam aliis, indulgebatur. *Fiebant* servi *ve captivitate ex hostibus* ^a, vel *venditione* ut si pater filium suum venderet quod olim passim permissum, postea nisi in extrema famis necessitate concessum non fuit, & ne sic quidem nisi etiamnum a matre rubentem ¹. *Servi* antiquissimis temporibus paullatim inflexum domini praenomen ferebant, ita ut *Lucipores*, verbi gratia, *Marcipores*, &c. dicerentur quasi *Lucii*, vel *Marci pueri* ^c, hoc est, *servi*: nam *puer* pro *servo* firmiter nullo aetatis respectu dicitur ^d; recentioribus vero temporibus varia nomina tum Graeca, tum Latina habuerunt, vel a gente, unde essent oriundi

^a Horat. Epist. I. 16. vs. 69.   ^b L. 2. C. de patr. qui fil. suos distr.   ^c Plin. H. xxxiii. c. 1. *Quinctil.* I. 6. 4.   ^d l. 20 ff. de V. S.

di, vel ab aliis eventibus imposita; ut apud Comicos servi dicuntur *Syrus, Geta, &c.* apud Ciceronem vero *Tiro, Laurea, Dardanus, &* sic porro.

Servitute liberabantur servi per *Manumissionem*, quae erat vel *Iusta*, cum justam libertatem & plenum jus civitatis Romanae consequerentur; vel *minus Iusta*, cum ex Lege *Junia Norbana* fiebant *Latini Juniani*, quibus inferiores etiam erant, qui ex Lege *Aelia Sentia* fiebant *Liberti dedititii*, qui scilicet aliquando ob gravius crimen stigmatibus notati, vel graviore poena affecti essent. *Iusta Manumissio* fiebat tribus modis: vel *per Censum*, cum servus sciente, vel iubente domino cum reliquis civibus a Censoribus *in censum* relatus esset^a: vel *per Vindictam*, cum dominus cum servo Praetorem adiens diceret, *Hunc hominem liberum esse volo Jure Quiritium*; quod si Praetor causam probaret *vindicta* (*virgula* quaedam erat) capiti servi imposita pronunciabat, *Hunc hominem liberum esse dico jure Quiritium*: quo peracto vel licitor,

N n 3

vel

^a Cic. pro Caec. c. 34.

vel dominus cum in gyrum circumagebat ^a potestatem abeundi quo vellet ei concessam esse significans. Tertius manumittendi modus erat, qui fiebat *Testamento*; de quo prolixè satis Imperator in Institutionibus juris.

Minus Justa manumissio erat, quae fiebat vel *inter amicos*, vel *per mensam*, cum dominus servum secum accumbere juberet, vel *per epistolam*. Qui autem manumittebantur raso capite *pileum* accipiebant ^b, qui libertatis insigne erat. Incredibilem autem servorum multitudinem divites illi Romani habebant ^c, quos in varias decurias distinctos habebant ^d: ita ut exercitui multitudine comparentur ^e. Liberti pristinorum dominorum nomina & praenomina assumebant, quibus cognominis loco pristinum suum nomen adjiciebant; sic *Tiro* a *M. Tullio* Cicerone libertate donatus ^d dictus est *M. Tullius Tiro*, (qui vari

scr

^a *Perf. Sat. v. vs. 75. Horat. Serm. II. VII. 75.* ^b *Plaut. Amph. A. I. S. I. vs. 300.* ^c *Serv. ad Virg. Aen. VIII. 564.* ^d *Vid. ne ad Petron. c. 37. ed. Cl. Burm.* ^e *Id. c. 4. Plin. H. N. XXXIII. c. 10. Senec. de tran. an. c. 8.*

scriptis inclaruit, ut ex Gellio, Afconio & aliis discimus) *Eutybides T. Caecilii Attici* libertus *T. Caecilius Eutybides* ^a. Idem autem homo libertus dicebatur respectu patroni sui; *libertinus* respectu aliorum ^b. Qui civitatem Romanam consequiebantur ^c eorum, quorum beneficio, vel auxilio in civitatem venerant, praenomen & nomen assumebant ^d; nominibus suis pristinis vero pro cognominibus utebantur, ut *C. Valerius Caburrus* a *C. Valerio Flacco* civitate donatus ^e; *A. Lutatius Diodorus* beneficio *A. Lutatii Catuli* civitatem adsecutus ^f. Et hinc post Sullam tanta multitudo *Corneliorum* fuit; cum plurimis ipse civitatem dedisset ^g. Postquam vero in orbe Romano, qui sunt, ex constitutione Imperatoris Antonini cives Romani effecti sunt ^h de cujusque arbitrio nomina sunt sumpta, ita ut

N n 4   plane

^a Cic. ad Att. IV. n. 15.   ^b Vid. Cic. L. I. in Verr. c. 47. Sigon. de ant. jur. Rom. L. I. c. 6.   ^c Vid. Jul. Caes. de B. G. I. c. 47.   ^d Cic. Famil. XIII. n. 25. sqq.   ^e Caes. l. prox. d.   ^f Cic. in Verr. L. IV. c. 17.   ^g Cic. pro Cornel. I. p. 967. ed. Graev. App. Ab. Civ. L. I. n. 413.   ^h L. 17. ff. de statu hom.

plane alia eorum foret ratio, quam tamen operose hic explicare nihil attinget.

*De patria
apud Rom.
potestate.*

§. IV. Quia autem *jus patriae potestatis* apud Romanos plane singulare, & ab omnibus aliis gentibus diversum fuit operae pretium erit, ut paucis illud explicemus.

Est igitur *patria potestas* ^a *jus*, quod Pater habet in liberos; quod Livius ^b vocat *patriam Majestatem*. Pater dico; Mater enim liberos in potestate non habebat: tum ob alias, credo rationes; tum, quod prae nimio amore nimium iis indulgere soleant: αἰμητέρες γὰρ φιλοτεκνότεραι inquit *Arist. Ethic.* IX. c. 7. ^c. Haec autem potestas tribus modis acquiritur, *justis* nempe *nuptiis*, *legitimatione*, & *adoptione*. De nuptiis quod satis est diximus; de legitimatione dicere ad propositum nostrum minus facit: superest ut pauca de adoptione videamus. *Adoptio est actus legitimus, quo in locum filii adsciscimus eum, qui nobis extraneus est ad eorum, qui liberos non*
ba-

^a Vid. *Dion. Halic.* II. c. 26. *sqq.* ^b III. c. 45. & alibi. ^c *Ter. Heaut.* A. V. S. II. vs. 38.

abent, solatium inventus: Graecis
 θεορία dicta. Est autem vel *adoptio*
specie talis, vel *arrogatio*. *Adoptio in*
specie talis est eorum, qui in aliena po-
 testate sunt, & a patris naturalis familia
 adoptivi familiam transferuntur: ea-
 que fiebat apud quemlibet magistra-
 tum, apud quem legis actio esset,
 praetorem puta, vel Proconsulem pa-
 tris naturali filium imaginaria emptio-
 nis & venditione patri adoptivo man-
 pante ^a. *Arrogatio est eorum, qui,*
in sui juris sint, se in potestatem al-
terius tradunt; ita dicta, quod non
 nisi *rogatione* ad Populum lata fieret,
 licet aliter sit in *l. 2. ff. de adopt.*)
 comitiis scilicet curiatis ^b. Verum
 translata a Populo in Principem im-
 perio principali exinde auctoritate ar-
 rogationes fieri coeperunt: eaque (si
 impubes quidem arrogaretur) non fi-
 erant, nisi causa cognita an honesta
 esset, pupilloque expediret. Quia
 item adoptio naturam imitatur ado-
 ptans adoptivum plena pubertate, si-
 ne octodecim annis praecedere debe-
 at ^c. Effectus arrogationis perspi-
 citur

N n 5

L. ult. Cod. de adopt. ^b *Gell. v. c. 19.* ^c *§.*
4. Instit. h. t.

citur ex formula rogationis, quae talis fere fuit: *Velitis, jubeatis, Quiritibus, ut L. Valerius L. Titio tam jure legeque filius sibi fiat, quam si ex patre matreque familias ejus natus esset, utique ei vitae necisque in eum potestas fiet, uti patri endo filio est.* Patriae autem potestatis apud Romanos effectus majores, quam apud aliam quamvis gentem fuerunt. Nam primo, Pater in filium habebat *jus vitae & necis*; ita ut, si eum occidisset, nec teneretur lege Pompeja de parricidis, nec lege Cornelia de sicariis. Sed eam potestatem postea tam Principes, quam Juris-consulti coarctarunt^b. Secundo, Pater ex lege Romuli habebat *jus filium ter vendendi*^c; in quo major patris potestas fuit in filium, quam domini in servum: servus enim semel venditus, si a novo domino manu emittatur, si juris fit, filius autem ter debet vendi & toties manumitti, antequam de potestate paterna exiret. Haec
 ve

a L. II. ff. de lib. & post. l. fin. Cod. de pa-
 pot. b L. 2. ff. ad L. Corn. de sic.
 un. C. de his. qui par. vel. lib. occ. c L.
 on. Hale. II. c. 27.

vendendi licentia primum restricta
 sit aliquatenus lege Numae, in qua
 scriptum erat ad hunc sensum ^a,
pater permiserit filio uxorem ducere,
patre ex legibus particeps sit sacrorum &
honorum, patri posthac nullum jus esto
vendendi filium. Jure vero Pandecta-
 rum filius neque vendi, neque oppi-
 norari potest ^b: quanquam Constan-
 tinus *sanguinolentos*, id est, *recens na-*
scis vendere in extrema famis necessi-
 tate permiserit ^c. Tertio, quicquid
 operi vel ex operis suis, vel aliunde
 acquirebant illud eo ipso momento
 patri acquirebatur: ideoque etiam non
bona filii dicebantur, sed *Peculium* ^d.
 hoc olim uniusmodi fuit pariter ac
 servorum. Jure vero novo quadru-
 plex est: *Profectitium*, quod a pa-
 tre, vel patris causa ab aliis ad fi-
 lium *proficiscitur*, idque pleno jure
 patri acquiritur; *Adventitium*, quod
 aliunde filio *advenit*, a matre, puta,
 aut amicis, atque in eo pater usum-
 fructum, filius vero proprietatem ha-
 bet;

Ibid. b *L. ult. ff. quae res pign. obl. l. 6.*
Cod. eod. l. 1. Cod. de par. qui lib. distr. c *L.*
2. Cod. d. t. d §. 1. *Instit. per quas pers.*
cuq. acq. V. Dion. Hal, VIII. c. 79.

bet; *Castrense*, quod occasione *militiae castrensis* filius sibi acquisivit, in eo pro patrefamilias habetur: denique *quasi Castrense*, quod occasione *militiae togatae*, sive *exercit fori* quaesivit, & est instar pecul castrensis. Quarto, Pater poterat filium exhaeredare nulla causa adjecta; idque propter Legem XII. Tabularum, quae dicit, *Paterfamilias uti legasset super pecunia tutelave suita jus esto*. Hodie filius non potest exhaereditari, nisi iusta causa exhaereditationis adjecta sit; quales sunt quae recensentur in *Nov. cxv. c.* si aliter pater exhaereditaverit filium per querelam inofficiosi petit filius ut haereditas ei deferatur rescisso testamento eo colore, quasi pater tempore testamenti facti sanae mentis non fuisset. Praeterea olim filius invitus cogebatur esse patris sui haereditas: hodie tamen Praetor ei volens facultatem concedit paternis bonis se abstinendi^a. Habebat praeterea Pater jus filium *exponendi*: licet neque ex legibus Romuli neque e jure XII. Tab. necare, aut exponere

^a L. 5. 7. ff. de acquir. haer.

ere infantes recens natos, nisi sub
 ertis legibus licuerit; sed sequenti-
 is demum temporibus aliud jus in-
 oductum fit ^a. Hodie si Pater fi-
 um exponat extra ordinem est pu-
 endus ^b: exponere enim idem vide-
 r quod necare ^c. Praeterea pote-
 t pater filium abjicere, ad parietem
 idere, relegare ad opus rusticum;
 iae etiam postea sunt abrogata. Po-
 rat quoque pater filium noxae de-
 ere, pariter ut dominus servum,
 od abrogavit Imperator Justinia-
 us ^d. Competebat vero hoc jus non
 ntum in liberos primi gradus, ve-
 um etiam in nepotes & pronepotes;
 ii enim in alterius potestate est ali-
 m in sua potestate habere non po-
 est ^e: qui autem ex filia nascuntur
 potestate nostra non sunt, quia sunt
 potestate patris sui.

Posset autem cuipiam mirum vide-
 tantam & tyrannicam plane pote-
 atem parentibus in liberos apud ve-
 eres fuisse concessam, nec tamen
 cre-

*Vid. Celeb. Noodt Julius Paulus c. 2. b L.
 2. Cod. de inf. exp. c L. 4. ff. de agn. & al.
 lib. d §. ult. Inst. de noxal. act. e L. 25.
 ff. ad L. Jul. de adult.*

credendum est Romanos hoc casu ne gravibus rationibus ita egissent. Quae quidem rationes videntur fuisse sequentes: primo, ut esset aliquis qui si domesticus magistratus; secundum, ut ita patres ad tollendum liberos licerentur; quo pertinet elegantissimus Senecae locus *de Benef.* III.

II. *Parentum, inquit, conditione sacravimus, quia expediebat liberos tolli: sollicitandi ad hunc laborem erat incertam adituri fortunam. Non poterat illis dici, quod beneficia dantibus dicitur: cui des elige ipse tecum. deceptus es, quaere dignum; adjuratum licet; tota res voti est. Itaque aequiore animo adirent aleam dandis aliqua potestas fuit. Tertia de qua ratio hujus rei fuit, quod benignitas patris non facile iniquum quid in liberos commissura crederetur.*

Tollitur patria potestas primo morte naturali^a; sed si moriente avus pater adhuc vivat, & in patris sui potestate, tum post obitum avi non potest

^a L. 15. ff. *quand. dies leg. ced. l. 195. §. de V. S.*

potes in patris sui potestatem reci-
 unt. Secundo, *morte civili* patris
 at filii, ut deportatione, quia de-
 portatus civitatem, & exinde etiam
 s patriae potestatis amittit ^a. *Rele-*
atio, cum civitatem non tollat, eti-
 a patriam potestatem non solvit.
 ertio, labente Imperio dignitate
*atriciatu*s patria potestas tollebatur.
atricius autem dicebatur, non ea
 otione quae Reipublicae tempore
 otinuit: sed summa plane dignitas
 at, qua quis curulibus honoribus
 nctus in consilium Principis adsci-
 ebatur; & ejus quasi *Pater* voca-
 tur ^b. Olim vero etiam Vestales
 nul ac captae essent potestate patria
 cibant ^c. Quarto, solvitur, vel po-
 tus suspenditur patria potestas, si
 uis ab hostibus captus sit: nam ca-
 ivus simul ac ad suos lares reversus
 et omnia pristina jura fictione *juris*
postliminii ^d, qua fingitur nunquam in
 ostium potestate fuisse, recipit.
 uod si pater apud hostes decesserit
 ab

^a §. I. *Instit. quib. mod. patr. pot. solv.* ^b *Claud.*
Prob. L. II. in Eutr. vs. 49. & in ipso libr. v.
 68. ^c *Gell. I. c. 12.* ^d *Fest. v. Postlimi-*
nis.

ab eo tempore, quo captus est, f
 us sui juris fuisse videtur per ficti
 nem *Legis Corneliae*, qua fingitur
 pso captivitatis momento obiit
 Quinto, tollebatur patria potes
Emancipatione. (Graecis χειραφεσί
 ἐξοικείωσις & ἐκποίησις ^a; *emancipatio*
 χειραφετός) Est vero *Emancipatio*
 gis actio, qua quis apud competentem
 judicem de potestate dimittitur; idq
 olim fiebat per imaginarias emptio
 & venditiones, hodie vero sola deci
 ratione paternae voluntatis apud com
 petentem judicem. *Mancipare* a
 tem, vel *mancipio dare* proprie signi
 ficat, proprietatem rei alicujus ali
 tradere; unde eleganter *Lucretius* 1
 vs. 985.

*Vitaque mancipio nulli datur, om
 bus usu.*

Et *P. Syrus Mimographus*,

*Fortuna usu dat multa, mancipio
 hil* ^b.

Effectus emancipationis erat primo
 ut filius plene sui juris fieret, & pl
 nu

^a Poll. On. VI. 38. n. 178. Vid. Bud. com
 ling. Gr. n. m. 141. sqq. ^b Vid. C
 nec. Ep. 72. Eurip. suppl. vs. 534. loco e
 gantissimo.

um dominium in bonis adventitiis
 acquireret, excepta tamen dimidia
 parte ususfructus, quae patri veluti in
 praemium emancipationis reservaba-
 tur; secundo, ut pater idem fere jus
 in filium emancipatum acciperet,
 quod patronus in libertum; itaque
 ab intestato succedebat, & impu-
 eri fiebat tutor legitimus^a. Non
 tamen usque adeo patrono parens
 aequabatur, ut etiam liberi ejus ad
 accessionem, aut contra tabulas bo-
 norum possessionem venirent^b; aut
 etiam, ut *actio Calvisiana* parenti da-
 retur^c; aut denique, ut recte stipu-
 retur a filio operas. Quemadmo-
 dum autem filius invitus emancipaba-
 tur, sic nec pater cogi poterat, ut
 filium emanciparet; nisi certis qui-
 busdam casibus; quorum primus est,
 quis impubes arrogatus dein pubes
 factus dicat se laesum esse arrogatio-
 ne^d. Secundus casus est, si male
 contra pietatem filium adficiat, hoc
 est, nimiam adversus eum exerceat

O o

seve-

^a Tit. Instit. de legit. par. tut.   ^b L. 1. §. 5.
^c ff. si a par. quis man. sit.   ^c L. 2. ff. eod.
^d L. 33. ff. de adopt.

severitatem ^a. Tertius, si quis legatum ea conditione, ut liberos emanciparet, relictum agnoverit ^b. Quartus, si pater lenocinium exercent, & filiabus suis peccandi necessitatem imponere velit ^c. Quintus denique, si pater nuptias incestuosas contraxerit ^d. Sexto & ultimo, solvitur patria potestas, si ab aliquo ex adscendentibus quis adoptetur ^e.

^a L. ult. ff. si a par. quis man. ^b L. 92. ff. de condit. & demonstr. ^c L. 12. Cod. de episc. aud. ^d Novell. XII. c. 2. ^e L. penult. Cod. de adopt.

CAPUT SEXTUM.

De ritu Funerum.

De iis, quae mortem proxime sequebantur.

§. I. **H**umani dramatis postremum actus morte terminatur. eamque sequitur *Funus*. Summo autem studio veteres funus curabant quia credebant animas insepultorum ad sedes quietas non admitti, ve saltem centum annos juxta *Stygian* paludem oberrare antequam eam transmit.

nittere ^a possent; unde, si ipsis cavere potiri non possent, *tumulum* tamen *inanem*, sive *κενοτάφιον* quod tamen locum religiosum non ciebat ^b) ipsis statuebant ^c: aut; cadaver inhumatum viderent, glebas saltem aliquas ei injiciebant ^d: sique illud non fecisset piaculum commisisse credebatur, & porcamaecidaneam Cereri mactabat ^e: unde nullum genus mortis acque abhorrebant ac naufragium ^f. Et hinc maxime operam dabant, ut vivi sibi depulcro prospicerent ^g. Ratio porro funeris curandi apud Romanos haec fuit.

Cum aliquis jamjam esset mortuus propinqui praesentes spiritum ejus excipiebant, sive legebant ^h: & ut morienti proximi erant ⁱ, ejus oculos claudebant ^k; ut horror mortis,

O o. 2

^a Virg. Aen. VI. vs. 324. ^b l. 6. §. 1. ff. de relig. & sumpt. fun. ^c Virg. Ibid. vs. 504. l. 42. ff. de relig. & sumpt. fun. ^d Virg. d. l. vs. 364. Hor. Od. I. XXVIII. vs. 23. & 36. ^e Fest. V. v. Praecidaneae agna. ^f Vid. Ovid. Trist. I. II. v. 51. ^g Vid. Grut. Inscr. p. 1127. n. 1. ^h Vid. Virg. Aen. IV. vs. 684. ⁱ Id. Aen. IX. vs. 486. ^k Hom. Il. λ. vs. 452. Peto Albin. El. I. vs. 157.

tis, puto, minueretur ^a; quos postea in rogo rursus aperiebant ^b. Tunc, vel quater per intervalla mortuum *inclamabant* ^c, quo facto *Conclamatum esse* dicebatur ^d: & hinc est quod etiam *conclamatum esse* dicimus *cum res aliqua plane periit*. *Deponebatur* inde cadaver humi: unde *depositus* pro mortuo dicitur ^e: & hinc etiam *deponere vino* est *ebrietate aliquem quasi sepelire* ^f. Mox aqua calida cadaver abluebatur ^g, ut vitalis spiritus si quis forte superesset, excitaretur & a *Pollinctore* ^h ungebatur, qui familia *Libitinarum* erat ⁱ; ut etiam *Vespillones*, *Praeficae*, *Piatrices* ^k *Ustores*, *Custodes* ^l, alique: *Libitinarius* enim in templo *Veneris Libitinae* omnia vendebat ^m, quae ad fun-

- ^a Vid. Suet. Ner. c. 49.   ^b Plin. H. N. XI. 37. & Virg. vidend. Aen. IV. vs. 244. & I. vs. 486. Ovid. epist. Penel. vs. 101. & epist. Ariadne vs. 120.   ^c Id. Trist. III. El. III. vs. 4.   ^d Terent. Eun. A. II. S. III. vs. 56.   ^e C. vid. Trist. III. III. 40.   ^f Plaut. Aul. III. VI. 39.   ^g Ennius ap. Serv. Aen. VI. vs. 219.   ^h Vid. Plaut. Prol. Poen. vs. 63.   ⁱ L. 5. §. 8. ff. de instit. act.   ^k Vid. Fest. hac v. 11. §. 4. ff. de relig. & sumpt. fun.   ^m Vid. Suet. Ner. c. 39. Horat. Serm. II. VI. vs. 19.

us procurandum necessaria essent :
 aque merces *arbitria* dicebantur ^a.
 lotum & unctum corpus veste, quae
 defuncti dum viveret honestissima fu-
 rat, induebatur; cives scilicet de
 plebe toga alba ^b, Magistratus & Sa-
 erdotes praetexta; & sic alii aliis.
 Num cadaver (cujus ori quadrantem
 videbant, quem *Charonti* inferorum
 portitori ^c pro nauulo porrigeret,
 Graecis proprie *Δανάκη* ^d dictum)
 cadaver, inquam, coronatum ^e cu-
 ode apposito in vestibulo aedium
 imponebatur ^f in lecto, ita ut facies
 & pedes, tanquam abituri, (unde
prorectus pro *mortuo* ponitur ^g) publi-
 cum spectarent ^h: & hinc *componere*,
 quod Graeci aliquando *σέλλειν*, vel
σέλλειν, vel *περισέλλειν* dicunt ⁱ,
 quandoque *ἀντὶ τοῦ* *sepelire* ponitur ^k:
 etiam Latini *compositum* pro *sepulto*

O o 3 di-

Cic. *post red. in Sen.* c. 7. & *pro domo* c. 37.

^b Vid. *Juven.* III. vs. 171. sqq. ^c *Virg.*

Aen. VI. vs. 298. *Juven.* III. 267. ^d *He-*

sych. hac v. *Suid.* V. Πορθμίον. ^e *Plin.* H.

N. XXI. c. 3. ^f *Tacit. Hist.* I. c. 47. ^g *Ca-*

tull. carm. LXVIII. v. 6. ^h *Virg. Aen.* XI.

vs. 29. *Perf. Sat.* III. vs. 103. ⁱ *Casaub. ad*

Actor. v. 6. ^k *Horat. Sermon.* I, IX, vs. 28.

Ovid. Fast. v. vs. 426.

dicunt^a. Ante aedes defuncti (dioris^b certe) statuebatur arbor *Cupressus*, quae funebris habebatur^c & Diti, sive Plutoni sacra erat, quae semel recisa nunquam renascitur^d: licet alii dicant hoc factum esse, non Pontifex imprudens aedes funesta intraret, atque ita pollueretur^e.

De ipsis
exequiis.

§. II. Octavo tandem^f, ut videtur die Populus per praeconem certa formula (verbi gratia tali, *Exequias I Titio L. F. quibus ire commodum est, jam tempus est*^g; *ollus effertur*) ad exequia convocabatur; ad quas magna frequentia convenire solebant. Itaque magna *concessu* (propriam hanc vocem nota^h) efferrebat cadaver, si divitis alicuius esset in lecto, vel lectica pretiosis stragulis strataⁱ; quae ferebatur, vel a propinquis^k; vel, si summi viri fui

a *Catull. Carm. ad Manl. v. 98.* b *Luca. III. vs. 442.* c *Horat. Epod. x. vs. 1 Serv. ad. Aen. VI. vs. 216 Ovid. Met. v. 141.* d *Fest. v. Cupressi.* e *Serv. ad. Virg. Aen. III. vs. 64.* f *Id. ad Aen. v vs. 218.* g *Terent. Phorm. A. v. S. VII vs. 37.* h *Cic. pro Flacc. c. 17* i *Propert. II. El. XIII. vs. 27.* k *Vid. Plut. Quae Rom. p. m. 267. Val. Max. VII. c. 1. n. Plin. H. N. VII. c. 44.*

uissent, a viris plane honestissimis; quemadmodum Augustum a senatoribus^a, Julium Caesarem magistratum^b humeris elatos fuisse legimus, & Severi Imperatoris urnam a Consulibus portatam^c: pauperiores vero in *Sandapila* a quatuor vespillonibus^d efferebantur^e. At omnium honoratissimum erat funus, quod *Censorium* appellabatur^e. Post ultimam conclamationem pompa funebris procedere incipiebat *designatore* (Belgis, *een bidder*) eam ordinante^f, qui tum etiam licitoribus utebatur; & tibi-
cine^g (qui hac occasione proprio nomine *Siticen*^h, Graecis *Ἰμβραύλης*, dicebatur) praeunte, qui *Naeniam*, five *cantilenam funebrem* (*ἐπιτύμβιον νόμον*ⁱ) defuncti laudes celebrantem canebat: procerum vero funeribus etiam cornua & tubae^k sunt adhibita, qua re testabantur^l defunctum neque veneno, neque ferro interiisse. Quia

O o 4

au-

a Suet. Aug. c. 100. b Id. Jul. c. 57. c Herodian. IV. I. d Martial. VIII. n. 74. e Tac. Ann. IV. c. 15. & ibi Lips. f Horat. Epist. I. VII. vs. 6. g Ovid. Fast. VI. vs. 659. h Gell. xx. c. 2. i Pollux Onom. L. IV. c. 10. segm. 79. k Horat. Serm. I. vs. 43. l Hygin. fab. 274.

autem defunctus iis laudibus saepe erat indignus, hinc *naeniae*, sive *mortualia* pro *nugis* ponuntur ^a. Praeficae mercede conductae ^b plangendi modum ceteris praeibant, & laudes quoque defuncti cantabant ^c; quibus saepe sententias ex celebrioribus poetis petitas, & rei praesenti convenientes miscebant ^d.

In pompa funebri ferebantur insignia honorum, quos defunctus gesserat, & quidem inversa, ut etiam hodie fieri solet ^e; spolia hostium ^f, ornamenta triumphalia, dona militaria, & similia ^g. Tum etiam *Imagines* majorum, & totius gentis in perticis praeferebant ^h; nec facibus parcebatur ⁱ. Servi ex testamento defuncti manumissi funus pileati praecedebant ^k: sequebantur propinqui, filii, si aessent, velatis, filiae nudis

ca-

^a *Plaut. Aſin.* IV. I. v. 63. ^b *Horat. de arte vs.* 43. ^c *Naevius ap. Feſt.* v. *Praefica.*
^d *Suet. Jul.* c. 84. ^e *Pedo Alb. de morte Drusi* v. 141. *Tac. Ann.* III. 2. ^f *Vid. l. bid.* ^g *Lucan.* VIII. vs. 733. ^h *Propert.* II. *El.* XIII. vs. 19. ⁱ *Id.* IV. *El.* 12. *Ovid. epist.* *Cydipp.* vs. 172. ^k *Dion. Hal.* IV. c. 24. *l. un. Cod. de Lat. lib. toll.* c. 1

capitibus ^a amici, aliique habitu languentium; scilicet capillo passo, in veste pulla, sive atra ^b, ornamentis perfitis, (ut, exempli gratia, equites annulos aureos, & phaleras ponebat ^c) quod etiam in luctu publico usque ad hunc diem solebat ^d: tum etiam, ut hodie, ad hunc diem luctus tempore clauderentur ^e.

Ita, si illustre funus esset, in forum ^f deferrebat ^g, & a filio, vel propinquo ^h aliquo pro rostris oratione funebri laudabatur ⁱ: quod vetus Romanorum institutum fuit, non verum, ut quidam voluerunt, a Graecis inventum ^k. Quin originem a Populicola habuisse docet Plutarchus *ejus vita p. m. 102.* quod institutum ad gloriam quidem & virtutem utilissimum fuit ^l: historia tamen iis laudationibus mendosior facta est ^m. Inde

O o 5 ad

^a Plut. *Quaest. Rom. n. 14. s. p. 267.* ^b Vid. Propert. IV. El. XII. vs. 97. Juven. x. vs. 245. ^c Liv. IX. c. 46. ^d Lucan. II. vs. 18. 28. Juven. III. vs. 212. ^e Tacit. *Ann.* II. c. 82. Juven. XIII. vs. 129. ^f Dion. Hal. IV. c. 40. ^g Horat. *Serm. I. VI. vs. 43.* ^h Suet. *Jul. c. 6.* ⁱ Dion. Halic. v. c. 17. ^{omn.} ^k Id. d. l. & IX. c. 54. ^l Polyb. VI. 51. ^m Liv. VIII. c. ult. Cic. *Bruto c. 17.*

ad sepulchri, vel rogi locum procedebant; qui post legem duodecim Tabularum semper fuit extra Urbem, cum antea quisque fere domus suae sepeliretur ^a, & plerumque quidem juxta vias ^b: quanquam privilegio virtutis, vel dignitatis causa dato ^c quidam in Urbe sepulti sint: ut praeter alios etiam Virgines Vestales ^e.

De sepultura & combustionibus.

§. III. Antiquissimis Reipublicae temporibus Romani utebantur sepultura ^f; quanquam hoc perpetuum non fuerit, cum jam A. U. 253. cadavera cremata legamus ^g, nisi hoc forte factum quod omnes sepeliendi otium tunc non suppeteret: verum etiam leges Decem-virales clare de combustionibus loquuntur. Et male quidam Sullam primum crematum putant quod primus ex gente Cornelia crematus fuisse dicatur ^h. Quicquid hujus rei sit florente maxime Republica usque

^a Serv. ad Aen. v. vs. 61. & VI. vs. 15.

^b Juven. I. v. ult. ^c Cic. de L. L. II. v. fin. ^d Vid. Dion. Hal. v. c. 48. qui paululum variat. Plut. Poplic. p. 109. ^e Serv. ad Virg. XI. vs. 206. ^f Plin. H. N. VII. c. 54. V. Xiphil. Pert. non longe ab init. ^g Dion. H. v. c. 47. ^h Cic. de LL. II. c. 22.

que ad extrema tempora Antonino-
rum cadavera (honestiorum saltem)
cremata sunt: at postea rursus ad se-
pulturam reditum est ^a. Infantes e-
am intra septimum mensem mortui
non cremabantur, sed sepeliebantur ^b.
a loquor ex usu communi; licet
etiam *sepelire*, & *sepulchrum* etiam de
combustione dicit ^c. Ad cadaver cre-
mandum exstruebatur *Pyra* in for-
am arae ^d, vel turris ex lignis facil-
me ignem concipientibus ^e; circum-
positis cupressis. Haec simul cum
cadavere imposito liquoribus quibus-
dam pretiosis conspergebatur ^f; & a
proximis consanguineis averso vultu
aces ei subiciebantur ^g: ac vestis
pretiosa, ornamenta, arma defuncti,
&c. in *Rogum* (ita dicebatur *Pyra*
ardens ^h) conjiciebantur ⁱ. Tum
propinqui etiam comas suas detonsas
in rogum mittebant ^k. Dum cada-
ver cremaretur sanguis humanus ante
rogum

^a *Virg. Aen. VI. vs. 177.* ^b *Plin. H. N. VII. 29.* ^c *Terent. Andr. I. I. V. 101. Plin. H. N. VII. c. 54.* ^d *Virg. d. l. vs. 214. sqq.* ^e *ib. vs. 225.* ^f *Ibid. vs. 223. Martial. X. n. 97.* ^g *Id. Aen. XI. vs. 193. sqq.* ^h *Serv. ad Virg. Aen. XI. vs. 185.* ⁱ *Id. ad Aen. X. vs. 581.* ^k *Ovid. epist. Canaces v. 116.*

rogum effundebatur, quo manes defuncti placari credebant. Ille sanguis olim quidem erat captivorum, vel fervorum^a: at postea gladiatorum^b, qui inde *Bustuarii* sunt dicti: nam Rogus, cum plane jam consumptus esset, *Bustum* dicebatur^c; locus ipse vero, ubi cadaver cremabatur, dicebatur *Ustrina*^d.

Cadavere cremato favilla, olim quidem vino^e, postea vero aqua extinguebatur; & ossa ac cineres a proximis^f in Urnam legebantur: iisque odores & flores odoratos miscebant^g. Poterant autem discerni ossa ex situ & collocatione cadaveris^h, quod non ipsi igni impositum, sed aestu potius flammae circumlambentis in cineres redactum videtur; ita tamen, ut ramusculi cupressorum & particulae rogi super cadaver conciderentⁱ: quod uncis & hamis, quantum possent, prohibebant. Post haec praesentes, ut

^a *Ibid.*   ^b *Horat. Serm. II. III. v. 85.*
^c *Fest. hac v.*   ^d *Fest. ibid.*   ^e *Virg. Aen. VI. vs. 227.*   ^f *Tibul. I. El. III. vs. 6.*
^g *Id. III. El. II. vs. 23.*   ^h *Vid. Hom. Il. Ψ. v. 240.*   ⁱ *Vid. Boxborn. Quaest. Rom. n. 25. Kirchn. de funer L. III. c. 5. Voss. de Idol. L. v. c. 43.*

et lustrarentur, ter aqua pura a sacerdote conspergebantur^a; & jam discessuri extremum *Salve*, & *Vale* mortuo inclamabant^b hac vel simili formula, *Aeternum vale. Nos te ordine, quo natura jusserit, cuncti sequentur.* Denique praefica vel quis alius brevissimo verbo *Illicet* omnes dimittebat^c. Urna inferebatur sepulchro, cui inscribatur *Titulus*^d, & *Votum* ut terra mortuo levis esset^e, vel, *Ut Terra molliter cubarent*^f: vel Graece ἵνα, Κούφη γῆ τοῦτον καλύπτοι^g; vel denique, ut dicit Euripides *Alcest.*

. 462.

--- Κούφα σοι χθὼν ἑπ' ἄνω πέσειε,
γύναι^h.

Qui omnino etiam videndus est in *Melena* v. 857. *sqq.* Domum reversi amici cum cognatis funebri convivio accipiebantur, cum prius balneum ingressi

Vid. Virg. Aen. v. vs. 229. b Id. Aen. xi. vs. 97. c Id. Aen. vi. vs. 231. d Propert. iv. xi. 36. Vid. Martial. vi. n. 52. e Tacit. Agric. c. ult. f Ovid. Trist. iii. El. iii. vs. 75. Contra Tib. i. El. iv. vs. 60. Virg. Ecl. x. vs. 33. Pers. S. i. vs. 37. Juven. vii. vs. 207. g Suid. v. Κούφης. h Vid. Bud. comm. ling. Gr. n. 218.

gressi fuissent^a, ut se a pollutio-
 funeris purgarent. Et in illustri f-
 nere quandoque epulum Populo d-
 tum fuit^b; aut *Visceratio*^c, (Gra-
 cis κρεωνομία) quae est *crudae carni*
distributio^d: quod epulum propri-
Silicernium dicebatur; Gr. περιδ-
 πνον^e. Nono etiam die, postqua
 funus elatum esset, celebrabantur f-
 cra quaedam *Novemdialia* dicta,
 Glossariis Graecis, ἑννατα ἐπι νεκ-
 ριζόμενα^f. Domus denique funeri
 purgabatur *Denicalibus*, (scilicet f-
 riis^g) Graeci enim νεκρον *mortuum*
 dicunt, & *Exverriis*^h.

^a Cic. in *Vatin.* c. 13. & ibi *Abram.* ^b *Si-*
Jul. c. 26. ^c *Liv.* VIII. c. 22. ^d *Se-*
ad Virg. Aen. 1. vs. 211. ^e *Varro ap. N-*
p. 76. ed. opt. *Plaut. Serv. Aen.* v. v.
Suid. hac v. ^f *Vid. Poll. On.* VII. 14.
ibi not. Serv. ad Aen. v. vs. 63. ^g *I-*
hac v. Cic. de leg. 11. c. 22. ^h *Fest. v.*
verriator.

F I N I S.

Τῶ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτω, ἀο-
 τῶ, μόνῳ σοφῶ θεῶ τιμῆ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰ-
 ὄνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν. I *Timoth.* 1. vs.

I N D E X

Rerum & Verborum

MEMORABILIMUM.

A blecti equites.	Pag. 448
Abominatio vastatrix apud Matthaeum quid sit	467
Abraham ab Alexandro Imp. cultus.	274
accensi milites qui dicti sint.	456
accensi qui fuerint.	93* 187
accumbendi ratio.	521
accusabant nobilissimi juvenes.	209
accerra quid fuerit.	377
aciei forma ordinaria.	463
Acron Caeninensium rex.	231
actionem postulare quid sit.	193
actus mensura.	540
adamus per Saturnum significatus.	267
addico quid praetori significet.	114 389
addicunt auspicia fausta.	323
ἄδικος ἡμέρας.	389
Admittunt auspicia fausta.	323
Adolescentes dicti etiam proVectae aetatis viri.	44
Adoptio quae fuerit.	574
Adorationis ritus.	357
Adoratio unde dicta.	385

Adp

<i>Ἀδράστεια</i> eadem quae Nemesis.	3
Adversus lectus.	5
Aedificare hyberna.	4
Aediles Cereales.	I
Aediles curules quando & cur creati.	I
Aediles etiam iudices dicti.	I
—Etiam Praetores.	
Aediles Quinquennales.	I
Aediles quotuplices.	I
Aediles unde dicti.	I
Aedilium institutio.	I
Aedilium munus.	I
Aeditui qui fuerint.	3
Aegestus.	3
Aegis scutum Minervae.	3
Aegyptiorum sacra Romae recepta.	3
Aemilii (M.) Scauri theatrum magnificentissimum.	
Aemilius (P.) Lepidus Censor sub Augusto.	I
Aemilius (M.) Lepidus Triumvir.	I
Aemilus (L.) ex praetura proconsul.	I
Aenas.	
—In Deos relatus.	26
Aenatores qui fuerint.	40
Aerarii cura penes Senatum.	
—Penes Quaestores.	I
Aerarii qui fuerint.	13
Aerarium in aede Saturni.	26
Aere dirutus miles quis dicatur.	51
Aerumnae proprie labores Herculis.	28
Aes quando primum signatum.	52
Aesculapius medicinae Deus.	26
—Epidauri maxime cultus.	26
—Quomodo pingeretur.	26

RERUM & VERBORUM.

— Per somnium remedia indicabat.	263
esculus Jovi sacra.	230. 367
etas equestris.	39
— senatoria.	24
ethiopes Soli quadrigas albas offerunt.	286
fectiones animi pro Diis culti.	307
franius comœdias togatas scripsit.	429
gamemnon Mycenarum Rex.	292
gmeni pilatum.	483
— Quadratum.	483
gnomen quid fuerit.	567. 555
gon Capitolinus quis fuerit.	433
gonales Salii.	342
gonalia festum.	387
γοραῖος, Mercurius.	254
γορανόμοι, aediles.	119
γορυλλος, Dianae epith.	244
γοροτέρα, Dianae epith.	244
grippa (M.) ceronia rostratâ donatus.	494
ἱρετὴ τυραννίς, Dictatura.	141
Ἰσυμνήτης, Dictator.	138
ius Locutius.	306
la equitum quae fuerit.	447
labandenses Romam pro Dea habuerunt.	309
lae sociorum.	447
lba longa.	2
lbbani reges Sylvii dicti.	3
lbum & candidum ut differant.	71. 507
lbus color gratus.	507
— Albus pro homine probo.	507
lcmena Herculis mater.	289
lecto Furiae nomen.	281
λεξίκαχοι θεοῖ.	306
lio die, augurum formula.	69
P p	Al-

I N D E X

Alliensis dies quis.	3
Ellobrôges in Fabiorum clientela.	
Allocutio Imperatoris.	4
Alma cur dicta Ceres.	2
Alphen pagi origo.	4
Altare & ara ut differant.	3
Ἄλουργίς χρυπόπαστος, toga palmata.	5
Ambarvalia sacra quae.	329. 3
Ambitus crimine quis teneatur.	2
Ambulatio genus exercitii militaris.	4
Amburbialis hostia.	3
Amburbium sacrum.	ib
Ambustus Fabiorum cognomen.	5
Amici primae, vel secundae admissionis.	1
Amphitheatra quando primum structa.	4
Amphora quae fuerit.	5
Ampliare causam quid sit.	2
Ampliatio in judiciis publicis.	2
Amplissimus ordo dictus Senatus.	
Amulius.	
Ἀναβάλλειν, amplificare.	2
Anacharsis dictum de athleticis.	2
Ἀναστέλλειν, submovere.	1
Anchises.	
Ancilia scuta Marti sacra.	251. 3
Anclabre, mensa sacra.	3
Andabatae gladiatores.	4
Angerona Dea.	3
Angusticlavii Tribuni militum.	452. 5
Angustus clavus Equitum insigne.	40. 5
Animadversio Censoria qualis.	1
Animadvertere licitorum vox.	1
Annalis dictus Tappulus.	
— lex quae fuerit.	

RERUM & VERBORUM.

annonae cura penes aediles.	119
— praefectus.	165
annulo aureo donari est inter Equites legi.	40
annulus aureus Equitum insigne.	40
— pronubus quis.	541
annus a Coss. denominabatur.	97
— confusionis quis fuerit.	382
ἰοχαι, induciae unde dictae.	160
inquisitio quid fuerit.	221.
antecoena, vel antecoenium quid.	522
antemnates victi.	7
anteros alter Cupidinum.	249
ἰβεστηριδν mensis.	249
antepilani qui fuerint.	445
antestari quid sit.	191
antinous consecratus.	295
antonii lex de dictatura tollenda.	144
— (M.) liberalitas.	536
antubis Aegyptiorum Deus.	315
ορτηρ, lorum scuti.	458
aper signum militare.	466
πεψηφισμένοι, aerarii.	153
apex quid fuerit.	335
apicii luxus.	534
apis Aegyptiorum Deus.	314
πόλειψις, divortium a parte uxoris.	550
apollo unde dictus.	260
— accipiter ipsi sacer.	262
— Actius.	261
— Ακερσεκόμης, s. intonsus.	262
— Botanicae inventor.	260
— idem qui Sol, s. Phoebus.	260
— Jovis & Latonae F.	ibid.

I N D E X

— Laurus ei sacra.	26
— Λοξίας.	26
— Medicinae , artis sagittariae , musicae , poeticae , artis divinatoriae praefes.	26
— Oraculorum praefes.	26
— Palatinus.	328. 43
— Pataraeus.	26
— Quomodo pingeretur.	26
— Πρόψιρος.	ibi
— Augur.	ibi
Αρόphoreta, munuscula nuptialia.	54
Apollinares ludi.	43
Αποπομπάιοι θεοῦ.	30
Αποπομπή, divortium a parte mariti.	55
Αποφράδες ήμέραι.	38
Apotheosis Imp̄p̄.	29
Αποτροπαίοι θεοῦ.	30
Appellatio & restitutio in integrum ut differant.	20
Appendi solebant nummi.	53
Appius cur Caudex dictus.	50
— Sacra Herculis servis tradit.	34
Apponere mensarum vox.	52
Απρακτοι ήμέραι.	38
Aprilis mensis Veneri sacer, & unde dictus.	24
Απροδιενύσως vox quid significet.	43
Aqua & igni aliquem interdicere.	217. 22
— & ignis cur sponsae oblata.	54
Aquila aurea signum militare.	40
— Jovi sacra.	23
— pro primopilatu.	45
— signum consecrationis.	29
Ara & altare ut differant.	3

RERUM & VERBORUM.

rae a precantibus tactae.	357
— pro jurejurando.	ibid.
rbiter quis proprie fuerit.	195
rbitria, merces funeris.	587
rbitri quomodo judicant.	202
rbores variae variis Diis sacrae.	367
rcadiae Deus dictus Pan.	297
rcarii gladiatores dederunt.	408
rchigallus praecipuus Cybeles sacerdos.	271.
	316
rchon ἐπάνυμος Athenis.	97
renarii pro gladiatoribus.	411
rena pro spectaculo gladiatorio.	ibid.
ΡΗΣ, Mars.	250
ιστήρια sacrificia quae fuerunt.	373
ργειοι homines straminei Saturno immolati.	269
rgentum quando primum signatum.	529
ries militaris qualis.	462.
rissippi dictum elegans.	412
rma proprie sunt, quibus utimur ad tegendum.	455
— submittebant gladiatores victi.	421
rmatura exercitii militaris genus.	487
rnilla donum militare.	492
rrogationes quae & quomodo factae.	56. 575
ruales fratres.	329. 375
ruspices unde dicti.	325
ruspicum munus.	326
s pro pondere quid.	537
— quid proprie significet.	529. 537
scanius.	2
τεβείας δίκη, judicium majestatis.	208
spergillum.	378

Affamenta, f. axamenta dicta carmina Saliaria.

Ἀστυνόμοι, aediles.

Afylum quid, & unde dictum.

Atellanae fabulae quales.

Ἀθήνη γλαυκῶπις.

Athenis maxime culta Minerva.

Athleticum f. gymnicum certamen.

Atilius Calatinus Dictator.

Atinium plebiscitum de tribb. pl.

Atri dies.

Atria unde dicta.

Atrium libertatis.

Atropos unde dicta.

Atys Cybeles amasius.

Auctio etiam Sectio dicitur.

Auctoramentum merces gladiatorum.

Auctorati gladiatores qui.

Auctor legis, ὁ γράφων, quis fuerit.

Auctoritas Senatus quid sit.

— patrum in comitiis.

Auctores in incertum comitiorum eventum sibi
patres.

Audaciae sacra facta.

Averruncus Deus.

Auguraculum quid fuerit.

Augurales coenae pro lautissimis.

Augures qui & unde dicti.

Augurium ex pullis.

Augurum munus.

Augustales ludi.

Augusti consilium ad auctoritatem Senatus mi-
nuendam.

Augustus mensis unde dictus.

RERUM & VERBORUM.

— pantomimos forte invenit.	482
ulaea pro ipsis ludis.	427
ulici gladiatores.	418
urata factio Circensis.	399
urea aetas sub Saturno.	268
urelius Cotta tribunos aerarios instituit.	212
— (M.) tutelarem praetorem instituit.	106
ureus nummus qualis.	532
urigae Circensium.	398
uris ima memoriae sedes.	192
urora eadem quae Matuta mater.	257
urora Hyperionis & Tethyos filia.	285
urum quando primum signatum.	529
uspicia: sine iis nihil publice geri poterat.	6. 54
uspicio suo rem gerebat solus Imperator.	453
uspices in nuptiis.	543
Auxiliares & focii ut differant.	444
Φροδίτη dicta Venus.	246
Axamenta sive Affamenta dicta carmina	Sali-
aria.	342

B.

Bacchae quae fuerint.	284
Bacchanalia sacra.	284
Bacchus quis & unde dictus.	282
— ejus Comites.	284
— Cornutus cur fictus.	283
— Dionysus unde dictus.	282
— Idem qui Nimrothus.	282
— Lenaeus unde dictus.	282
— Liber & Liber pater cur dictus.	282
— Quomodo pictus.	282
— Tragoedia in ejus honorem peracta.	425

Balbi theatrum.	42:
Βαλβίς, carceres.	39:
Balbus (Cornelius).	40:
Balista, machina militaris.	46:
Barritus clamor militaris.	46:
Basilicae. In iis Centumviri conveniebant.	19:
Batuere, batualia (unde bataille) quid fuerit.	41:
Βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ap. Matth. quid sit.	46:
Belisarius ex Africa triumphavit.	50:
Bellica columna.	25:
Bellona Dea.	25:
Bellonae templum.	175:
Bellonarii sacerdotes.	25:
Bellum indicebatur comitiis centuriatis.	6:
Beneficiarii Procos. qui fuerint.	170:
Berecynthia dicta Cybele.	27:
Bes, octo unciae.	53:
Bestiarii qui fuerint.	40:
Bibendi leges quae fuerint.	52:
Bibuli Jocus de se & Jul. Caesare.	29:
Biclinium quid fuerit.	52:
Bidental locus fulmine tactus.	32:
Bigatus pro denario.	53:
Bona Dea quae fuerit.	29:
Bononienses in clientela Antonii.	4:
Bona verba dicere.	36:
Βουλῆ pro loco Senatorum.	42:
Bruti fratres primi publice gladiatores dant.	40:
Brutus senatum legit.	1:
Buccellatum, panis bis coctus.	48:
Buccinae, signum militare.	46:
Bullam gerebant praetextati.	50:
Busiris Neptuni F.	25:
	Bu

RERUM & VERBORUM.

ustuarii gladiatores.	594
ustum quid fuerit.	594
C.	
cadaveribus damnatorum quid factum sit.	225
Cadere dicitur comoedia, quae non placet.	431
Caduceus quid fuerit.	255
C. Caecilii Claudii Isidori divitiae.	535
Caeninenses a Romulo victi.	7
Caesariani gladiatores.	418
Caestus qui fuerint.	402
Caji Imperatoris luxuria.	535
Calcei nigri senatorum insigne.	26
Calcei Romanorum.	518
Caliga pro militia.	460
Caligati pro gregariis militibus.	460
Caligula dictus Imp. Cajus.	460
Calones, servi militares.	481
Calumniae iudicium & poena.	217
Calumniari quid proprie sit.	200. 203. 211. 217
Camilli & Camillae sacerdotum ministri.	350
Camillus dictus Mercurius.	253
— in nuptiis quis.	546
— (Sp. Furius) primus Ptaetor.	103
— vox quid notet.	253
Campus sceleratus quis fuerit.	349
Candidati Principis qui fuerint.	136
— qui fuerint.	71, 507
Candidatorum officiosissima natio.	72
Candidum & album ut differant.	71
Canes Dianae sacrae.	244
Canis larium comes.	276

Cantare ab ovo usque ad mala.	52
Capi proprie dicebantur Vestales.	34
Capite centi qui fuerint.	6
Capitolini ludi qui fuerint.	43
Capitolium arx omnium nationum.	23
Cappadocia in clientela Catonis.	4
Caput coenae.	52
Carceres dicti ostia Circi.	39
Carmenta, Carmentalia.	38
Carnifex quis fuerit.	19
Caroius M. a S. P. Q. R. Imperator factus.	10
Carptor quis fuerit.	52
Carvilius (Sp.) Ruga primus divortium fecit.	55
Cassis & galea ut differant.	45
Cassius (L.) Longinus quaesivit de incestu Vestalium.	20
Caste ad Deos erat adeundum.	36
Castor Jovis F.	29
Castores dicti Dioscuri.	29
Castra hiberna qualia.	47
Castrorum forma.	47
— genera.	47
Castum Cereris. 242. Isidis.	31
Carapultae quae fuerint,	40
Catervarii gladiatores.	41
Catomidiare quid sit.	34
Cato quaestor pro praetore in Cyprum missus.	18
Cato scribarum audaciam repressit.	18
Cato unde dictus.	56
Catali dictum de Consulibus.	9
Cavea pro amphitheatro.	41
Causia pilei genus.	41
Celeres dicti Equites & unde	3

RERUM & VERBORUM.

Censere in senatu quid sit.	34
— quid significet.	146
Censores quando instituti.	146
Censorum dignitas.	155
— munera.	148
Census cur institutus.	61
— equestris.	40
— quid fuerit.	58
— quomodo actus.	148
— senatorius.	23
Centesimatio poena militaris.	502
Centuria vox quid significet.	446
Centuriata comitia a quibus habita.	66
— — — quae.	58
Centuriatorum comitiorum causae.	64
Centuriones, s. ordinum ductores.	449
Centumviralis iudicii descriptio.	195
Cereales ludi qui fuerint.	433
Ceres quae & unde dicta.	241
— Arcana.	242
— Θεσμοφόρος, legifera.	241
— pro frugibus.	241
— Πυρφόρος.	242
Χειρονόμων quis.	523
Chlamys vestis militaris.	515
Christus ab Alexandro Imp. cultus.	274
Cibi militares pro vilibus.	490
Cibum quantum ferrent milites.	481
Ciceronis consulatus ἀποθέσις dictus.	96
— luxus.	535
Cicero Proconsul Ciliciae.	455
Circe postea Marica dicta.	258
Circenses ludi qui fuerint.	393
Circi maximi descriptio.	393
Cir-	Cir-

Circuitio castrensis, ἐφορεία, qualis.	479
Citatio quae fuerit.	192
Civitate donati quomodo nominarentur.	572
Classes Pop. Rom. quae & quot.	58
— συμφορία.	58
Classici auctores.	60
— opponuntur iis, qui infra classem.	60
Classicum canere quid sit.	468
Classis procincta: h. e. exercitus armatus.	337
Claudii Marcelli plebeji.	47
— Regillenses, Pulchri, Neronis patricii.	47
Clavi figendi causa dictator creatus.	140
Clavus augustus quid.	40, 512
— latus quid.	26, 512
— in veste quid fuerit.	512
Cliens quis & unde dictus.	48
Clitumnus fl. hostias albas dabat.	371. 499
Clodius censurae vim imminuit.	150
— Ciceronis inimicus.	47
— pollutorum sacrorum reus.	III. 205
Clotho Parcarum una.	281
Cluacina Venus.	247
Cluere idem quod purgare.	247
Clypeus & scutum ut differant.	457
Clytemnaestra Agamemnonis uxor.	292
Coactores qui fuerint.	188
Coëmptione contractae nuptiae.	542
Coenandi apud Rom. ratio.	522
Coeritum tabulae quae fuerint.	153
Cognomen quid fuerit.	567
Cohors proconsulis quid sit.	175
— militaris quae fuerit.	446
Colisaenum quid sit.	411
Collina tribus.	12

RERUM & VERBORUM.

Collis hortulorum campo Martio imminens.	72
Coloniae Ubiorum urbis origo unde.	471
Columna rostrata quae.	500
Comestatio gulonum erat.	525
Comites Proconsulis.	176
Comitia a quibus habita.	51
— curiata quae.	53
— habere quid sit.	51
— kalata.	56
— quae & unde dicta.	51
— tributa a quo habita.	82
— tributa quae.	78
— tributa quando habita.	84
— ubi habita.	52
Comitiales dies qui fuerint.	28, 390
Comitiatus maximus.	65
Comitiis tributis praevalabat plebs	83
— tributis quid peculiare.	83
Comitiorum genera.	52
— tempus.	77
— Comitiorum tributorum causae.	79
Comitium.	51
Commentari dicebantur Augures.	325
— — — — — lanistae.	410
Comoediae definitio.	428
Comoedia vetus, media & nova.	428
Comparare provincias quid sit.	100. 174
Comperendinatio, quae eadem conditio.	199
— quemadmodum ab ampliatione differat.	215
Comperendini dies qui.	392
Compita Laribus sacra.	277
Compitalia festa.	277. 388
Compitalitii ludi.	277. 434
	Com-

I N D E X

Componere cur aliquando sepelire dicatur.	587
— se gladiatorum est.	420
Compositus pro sepulto.	587
Conceptivae feriae.	387
Concilia procerum tyrannidem ambientibus exosa.	17
Concilium & comitia ut differant.	51
Conclamatum esse quid significet.	580
Concordia Dea.	308
Concordiae virilis templum.	308
Concubina quae fuerit.	542
Condere lustrum quid sit.	6
Confarreatione contractae nuptiae.	54
Congius quae mensura.	53
Conjectio causae quid sit.	20
Consentes Dii qui fuerint.	22
Consualia Neptuni festum.	25
Consuales ludi dicti Circenses.	39
Consulares legati sub Augusto.	45
Consulatus duratio.	10
— summus honos.	9
Consul cur loco infimo accumberet.	52
Consulere quid significet.	9
Consules supra Praefectos Praet.	9
— minores iidem qui suffecti.	10
— unde dicti.	9
Consulis locus in convivio.	52
Consulum alii ordinarii, alii suffecti.	9
— insignia.	9
— potestas & munus.	9
Consumere diem in Senatu quid sit.	3
Confus idem qui Neptunus.	25
Contubernales Dii : <i>σύννατοι</i> .	35
— Praesidium.	17

RERUM & VERBORUM.

Contubernium dictae nuptiae fervorum.	570
— in castris quid.	473
convenire quando dicatur iudex.	197
conversionio ad clypeum, ad hastam, ad frenum quid sit.	458
corniolani causa comitia tributa instituta.	79
corneliae gentis familiae.	552
cornelius (P.) Scipio Africanus Aemilianus.	555
cornua audaciae symbolum.	283
— signum militare.	469
corona aurea insignie Regum.	92
— castrensis, sive vallaris quae.	493
— civica.	493
— classica sive rostrata.	494
— muralis.	493
— navalis.	494
— obsidionalis quae.	493
coronae aureae sine nomine.	494
— sacrificantium quales.	362
coruncanius (Ti.) primus de plebe Pont. Max.	319
cothurni tragoedorum calcei.	430
cottabus lusus qualis.	527
cottae lex de tribunis.	129
crassa Minerva aliquid facere.	239
crassi divitiae.	534
crates machinae militares.	461
cretata ambitio cur Persio dicatur.	507
crimen regni idem quod perduellionis.	66
crustumina tribus.	12
crustumini a Romulo victi.	7
crux servile supplicium.	225
cruba Dea.	305
crubiculum Principis in amphitheatro.	412

Cubiculum Principis in circo.	39
Cubitus mensura quae.	54
Cucullus cui usui.	51
Culeus quae mensura.	53
Culpa magistra potare quid sit.	52
Cumera quid fuerit.	54
Cunctator dictus Fabius Maximus.	55
Cunei certa aciei forma.	46
— in amphitheatro quid fuerint.	41
Cunina Dea.	30
Cupidines gemini Eros & Anteros.	24
Cupressus arbor funebris.	58
Curator frumenti populo dividundi.	16
Curatores Caesaris qui fuerint.	18
— Kalendarii.	17
— ludorum.	41
Curiae quae & unde dictae.	14. 33
Curiata comitia.	5
Curio maximus quis.	14, 33
— maximus ubi creatus.	5
Curiones qui fuerint.	33
Curis Sabinis hasta dicitur.	
Currendi in circo ratio.	39
Currum certamen in Circo.	39
Cursus pedestris certamen quomodo institueretur	40
Curules magistratus qui.	8
Custodes in comitiis.	7
Cyathus quae mensura.	53
Cybebe eadem quae Cybele.	27
— unde dicta.	27
Cyclopes Vulcani ministri.	25
— Neptuni filii.	25
Cymbala in sacris Cybeles.	27

D.

Δ αἰμῶν bonus Genius.	274
Δ Damium dicta sacra Bonae Deae.	300
Δανάκη quid fuerit.	587
Decanus in castris quis.	473
Decemviri legibus scribendis.	166
— sacris faciundis.	327
— stlitibus iudicandis.	196
Decimatio poena militaris.	502
Decumana porta castrorum.	474
Decuriae Equitum, quae fuerint.	447
Decuriam emere, hoc est, emere munus scribae.	186
Decursio genus exercitii militaris.	486
Dedicatio templorum qualis fuerit.	354
Definire templum quid sit.	354
Defraudare Genium suum.	273
Dejici, deturbari de statu mentis unde dictum.	420
Delatio nominis quomodo fieret.	211
Delphines in Circo.	400
Delubrum quid & unde dictum.	356
Deludere, ludo abire.	423
Demensum servorum quale fuerit.	539
Denarius nummus.	531
Denicalia sacra quae.	596
Denter Romilius primus praefectus Urbis.	159
Depelli gradu quid proprie sit.	420
Designator in funere quis.	589
Detestationes sacrorum.	56
Diana unde dicta.	243
— Ἀργυυλος.	244
Q 9	Diana

Diana <i>Ἀργότερα</i> , venatrix.	244	D
— Diva genitalis.	244	D
— Eadem quae Hecate, s. Proserpina.	243	D
— Eadem quae Luna.	244	D
— Ilithya.	244	D
— <i>Ιοχέαιρα</i> .	243	D
— Latonia virgo.	243	D
— Noctiluca.	243	D
— <i>Ορειῖα</i> , <i>ὄρειλόχη</i> .	244	D
— Parturientibus opem fert.	244	Dile
— <i>Πολυμάστος</i> , multimammia.	244	Dim
— Quomodo pingeretur.	243	Dim
— Regina siderum.	243	Dio
— <i>Τοξότις</i> .	243	Dio
Dico quid Praetori significet.	114	Dio
Dictata dare dicebantur lanistae, cum gladiatore		Dio
erudirent.	410	ἀσπ
Dictator quando creatus.	130	
— quomodo creatus.	140	
— unde dictus.	130	
Dictatorum potestas.	14	
Dictatura <i>αἰρετὴ τυραννίς</i> .	14	
— quando sublata.	14	
Dictum pro summo imperio.	130	Dica
Diei partes apud Rom. quae.	380	Diri
Dierum diversa genera,	380	Dise
Dies Alliensis quis.	39	Dise
— atri qui fuerint.	39	Dise
— comitiales qui fuerint.	28. 390	Diff
— Fasti & Nefasti.	380	Div
— intercisi.	380	Div
— Nefasti.	380	Div
Diespiter qui idem Dijovis.	233	Div
Diffarreatio.	542	Dif
		Dif-

RERUM & VERBORUM.

diffindere diem quid sit.	200
digitum mensura.	540
ignitas quorum proprie fuerit.	84
ii majorum & minorum gentium.	227
— Manes qui fuerint.	273
— <i>πικρογυγέγραπτοι</i> , Indigetes.	287
— rustici.	296
— selecti qui fuerint.	263
— Semones.	296
selectus militaris habendi ratio.	438
Simachaeri gladiatores.	418
simensum servorum quantum,	489, 539
siocesis quid fuerit.	165
siomyia Bacchi sacra.	284
siomyii tyranni locus in Aesculapium,	263
siomyus unde dictus Bacchus.	282
<i>Ἰσκουρος</i> , Jovis FF.	291
— illorum templum solius Castoris dictum.	293
— Oebalii.	292
— quomodo pingerentur.	292
— <i>Ἰωτήρες</i> cur dicti.	292
— Therapnaei.	292
ira quae eadem furiae.	281
iribitores in comitiis.	75
iscedendi in senatu formula.	35
isceffio. SCtum per discessionem.	31
isdisciplinae militaris partes.	475
isfignatores in spectaculis.	414
isvide senatorium verbum.	33
isvinatio quale iudicium.	210
isvivores in comitiis.	173
isvitiarum Rom. specimina.	537
isvortii formula.	551

I N D E X

Dius Fidius quis fuerit.	290
Doceri, διδάσκεισθαι proprie dicuntur fabulae.	436
Δοκίμασταὶ, nummularii.	137
Domiducus Deus.	305
Domitianus Capitolium instauravit.	232
Do quid praetori significet.	114
Drachma nummus.	531
— pondus.	538
Drusus pro Deo cultus.	295
Ducenarii iudices qui fuerint.	212
Duella quale pondus.	538
Duillius (K.) primus triumphum navalem egit.	499
Duplicarii, δίδραχμοὶ ὀπλίται qui fuerint.	485
Duumviri navales.	170

E.

Ἐκκλησία λοχίτις centuriata comitia.	58
— φυλέτις tributa.	78
Edere actionem quid sit.	19
Edicta translaticia quae fuerint.	17
Edictum peremptorium.	20
— perpetuum praetoris.	11
— praetorium quid fuerit.	11
Editor, qui gladiatores dabat.	40
Edufa, sive Edulia Dea.	30
Effari templum quid sit.	35
Ἐφεδροὶ, triarii.	46
Ἐφοδοὶ, circuitores castrorum.	47
Ἐισόδια, ἐξόδια, ἔμβολα Atellanar. genera.	42
Ἐιρηνοδίκαι, εἰρηνοφύλακες, feciales.	33
Elatio cadaveris.	58

Eleu

RERUM & VERBORUM.

leusinia Cereris sacra.	242
logium quid proprie fuerit.	153
mancipare filium quando cogatur pater.	583
mancipatio quid fuerit,	582
ἰμβολα, Atellanarum genus.	429
ἡμέραι λευκαὶ pro prosperis.	391
ἑνταφιαστῆς, ἑνταφιοπώλης, libitinaris.	248
nyo dicta Bellona.	252
πέχειν τὰς γλώσσας, favere linguis.	364
phori Lacedaemonior. similes Tribb. pl.	127
πιστάται in acie qui sint.	464
pona, vel Hippona Dea.	306
pulae sacrificales.	371
pulae septemvirales, augurales, pontificales pro lautissimis.	330
pulones qui fuerint.	330
questris census.	40
— ordo seminarium senatus.	42
quites Rom. vectigalia conducebant.	41
quitum arma.	460
— munus.	41
— 18. centuriae.	39
— tres centuriae olim	38
equum traducere jubebatur eques qui placuisset.	43
— vendere jubebatur eques qui ordine move- batur.	43
equus Marti sacer.	251
— etiam Neptuno sacer.	256
— Soli immolatus.	286
ergolabi qui sint.	150
Erinnyes dictae Furiae.	281
Esquilina tribus.	12
Esedarii gladiatores.	418

I N D E X

Ἐστιατόριον, curia.	330
Evander Arcas.	297
Ἐυκταῖα sacrificia quae fuerint.	373
Eumenides dictae Furiae.	281
Evocati milites qui fuerint.	444
Ἐυπατρίδας, patricii.	141
Euriphaëssa Solis mater.	281
Euripus in circo quis.	390
Eurystheus Mycenarum rex.	280
Ἐυθυνας ὄφλειν, damnari repetundarum.	200
Ἐξαπέλευτος, Praetor.	101
Ἐξαρχος, Magister Saliorum.	34
Exauctoratio quae fuerit.	50
Exaugurare quid sit.	35
Excitare spectaculorum vox.	41
Excitari dicuntur sententiam dicentium.	3
Excubiarum militarium ratio.	47
Excuneare aliquem quid sit.	41
Exequiarum formula.	58
Exercitia militaria quae.	48
Exercitus Consularis quis fuerit.	44
— unde dictus.	48
Eximere diem dicendo quid sit.	3
Exire & excedere pro vitare.	42
Ἐξόδια, carmina quae.	42
Extā consulere aruspicum munus.	36
Extā reddi proprie dicebantur.	37
Extempulo vocis origo.	37
Extraordinarii equites qui.	44
Extraordinaria porta castrorum, sive Praetoria.	47
Exverriae quae fuerint.	59

F.

Fabia tribus.	12
Fabii Luperci.	344
Fabius (N) Buteo dictator sine magistro equitum.	145
—— — dictator senatui legendo.	21
—— (Q.) Maximus Verrucosus Prodictator.	141
—— turbam forensem in tribus urbanas coniecit.	12
—— Celer tribunus celerum.	93
Fabulinus Deus.	305
Factiones aurigarum in Circo.	358
Faecibus ora perungebant histriones.	430
Falsi crimen quid fuerit.	110. 208
Familia & Gens ut differant.	552
Familiae gladiatorum.	410
—— patriciae & plebejæ ex eadem gente.	552
Fana quæ & unde dicta.	355
Far cur in sacrificiis adhiberetur.	365
Fasti dies a fando.	114
—— — <i>δικάσιμοι, ἔνδικοι.</i>	389
Fatua, vel Fauna Fauni uxor.	299
Favete linguis formula sacror.	364
Favissæ 2. generum.	361
Fauni, noctium ludibria.	298
Faunus Deus unde dictus.	298
Febris pro Dea habita.	312
Februa, purgamina.	374
Februalia sacra quæ fuerint.	374
Februare pro lustrare, s. purgare.	374
Februarius mensis, <i>καθάρσιος.</i>	383
Qq 4	Fe-

I N D E X

Februarius mensis unde dictus.	374. 383
Feciales qui & unde dicti.	331
Fecialium munus.	332
Felicitas Dea.	303
Fel in sacris nuptialibus abjectum.	543
Fercula in Circo quae fuerint.	397
Ferentarii milites qui dicti sint.	456
Feriae unde dictae.	386
Ferrum recipere jubebantur gladiatores victi.	422
Fescennina carmina nuptialia.	548
Fictores in sacris qui fuerint.	351
Fides Dea.	308
Fiscales gladiatores.	418
Flamen Dialis.	337
—— Martialis.	251. 340
—— Pomonalis.	302. 340
—— Quirinalis.	288. 340
Flamines Imperatorum.	294. 340
—— qui & unde dicti.	335
—— Majores & minores.	335
Flaminia est domus flaminis.	337
Flaminica est uxor flaminis.	339
Flaminii & flaminiae qui fuerint.	350
Flaminium est sacerdotium flaminis.	330
Flavius (Cn.) scriba formulas actionum composuit.	194
Flora florum Dea.	302
—— Gr. <i>Χλωρίς</i> ,	302
Florales ludi.	432
Floralia festum.	302
Forceps, certa aciei forma.	465
Fori dicti gradus in Circo.	392
Formula initialis legum.	75
Formulae actionum.	194
For:	For:

RERUM & VERBORUM.

Fors Fortuna.	310
Fortuna Romae culta magis, quam virtus.	310
— Mala.	ibid.
— Muliebris.	ibid.
— Primigenia.	ibid.
— Quid plebs, quid prudentiores per eam intel- lexerint.	309
Forum agere in provincia quid sit.	177
— attingere, in forum venire quando dicti sint adolescentes.	510
Fossa Corbulonis, hodie de Vliet.	484
— Drusiana, hodie den Iissel.	484
Fossae urbium sanctae.	5
Fratres Arvales qui fuerint.	329. 375
Fulvius (A.) Flaccus dictator. a pop. dictus.	141
Funebris laudatio apud Rom.	591
Funibus distincta tribuum loca.	83
Funus censorium quale fuerit.	589
— cur tanto studio curarent veteres.	584
Furca servile supplicium.	225
Furcifer servile opprobrium.	225
Furiae, s. Dirae quae fuerint.	281
Furius (Sp.) Camillus primus Praetor.	103
Furta inter milites severe punita.	487
Fustuarium quae poena fuerit.	501
Futilia vasa quae fuerint.	361

G.

Galea & cassis ut differant.	457
Galli sacerdotes Cybeles unde dicti.	271. 346
Ganymedes Jovis pocillator.	230
Genio indulgere.	273
Genium suum defraudare.	273

Qq 5

Ge-

I N D E X

Genius cuique homini adest.	272
— Naturae Deus unde dictus.	272
— quomodo coleretur.	274
Gens apud Romanos quid fuerit.	552
Genua misericordiae sedes.	358
Gladiatores in honorem Saturni dati.	269
Gladiatorium quod idem auctoramentum.	416
— spectaculum quale fuerit.	419
— origo ejus & initia.	407
Gladiatorum diversa genera.	417
Gladius Hispanicus qualis.	456
— quaestionis signum.	107
Gorgones caput in clypeo Minervae.	240
Gracchi lex de provinciis.	173
Gracchus (C.) senatum auxisse dicitur.	19
Gratiae Veneris comites.	249
Gratianus Imp. in Deos relatus.	294
ὁ Γράφων, auctor legis.	68
Gustus, sive gustatio prima pars coenae.	522
Gymnicum, s. athleticum certamen.	401

H.

H aereditas sine sacris quae sit.	56
Haruga olim dicebatur hostia	325
Hasta fortitudinis symbolum.	8
— jurisdictionis signum.	107. 197
Hastae cuspide coma sponsae dirempta.	543
— velitares quales.	456
Hastam cogere quid sit.	197
Hasta pura quae fuerit.	493
Hecate eadem quae Diana.	243
— — — Proserpina.	276
— Beneficiis & triviis praest.	275
	He

RERUM & VERBORUM.

Hecate Τριδίτις, τρίμορφος, τριπρόσωπος.	280
Hedera Baccho sacra.	283
Helena Dioscurorum soror.	292
Hemina quae mensura.	539
Hercules Jovis & Alcmenae F.	289
— ejus sacerdotes Potitii & Pinarii.	291
— Epitrapezius.	528
— Musagetes.	290
— sacrificia humana abolevit.	289
— Sancus, vel Sanctus & Sanctus pater dictus.	290
— Thebanus.	289
— Thesauris praeest.	290
Hermae quae fuerint.	255
Hermathenae, Hermeraclae quae fuerint.	256
Hermuli in Circo.	395
Heroës dicti Indigetes.	287
Hersilia Romuli uxor Hora dicta.	288
Hiberna aedificare.	470
Hiemare sub pellibus.	473
Hippona, vel Epona Dea.	306
Histriones qui & unde dicti.	428
— infames erant.	436
Hoc age sacrorum formula.	368
— habet, gladiatorum vox.	421
Honor Deus.	307
— publicus quis & quotuplex.	84
Honorius gladiatores sustulit.	409
Hoplomachi gladiatores, antea Samnites.	418
Hora dicta Hersilia Romuli uxor.	289
Horae foribus coeli praesunt.	264
Horatia tribus.	13
Horatius Fulvillus Capitolium dedicavit.	232
Horta Dea.	306
	Hortia.

I N D E X

Hostia & victima ut differant.	362
Hostiae praecidaneae.	363
— quales esse deberent.	ibid.
— succidaneae.	ibid.
Hostilis facies quid sit in sacris.	357
Hostis pro peregrino.	392
Hymenaeus Deus.	305
— in nuptiis invocatus.	548
Hyperion Solis pater, vel ipse Sol.	285

I.

Januae a Jano dictae.	264
Januarius mensis a Jano dictus.	264. 383
Janus anni Deus ab eundo dictus,	264
— vel potius ab Hebr. Jajin.	265
— Bifrons.	ibid.
— cur primus invocaretur.	264
— ejus templum clausum pacis signum,	266
— idem cum Noacho.	265
— Matutinus pater.	263
— Oenotrius dictus ab <i>ὄινος</i> .	265
— Pater peculiariter dictus.	264
— Patulcius & Clusius.	266
— vini usum primus docuit.	265
— Quadrifrons.	266
Idaea mater dicta Cybele.	270
Idus mensium unde dictae.	385
<i>Ἱεροκήρυκες</i> qui fuerint.	187
<i>Ἱεροσκοποι</i> aruspices.	325
Ignis perpetuus Vestae.	237
Ignominia quid proprie.	151. 223
Ignominiosae poenae militares quae.	502
Iliā Numitoris filia.	3
	Ilicet

RERUM & VERBORUM.

Illicet vox funerum.	595
— vox sacrorum.	370
Ilithya dicta Diana.	244
Imagines nobilium in atriis.	276
— nobilium quales.	46
Immolatio quae fuerit.	365
Imperativae feriae quae fuerint.	388
Imperatores in Deos relati.	294
Imperatoris nomen quid significet.	453
— insigne.	ibid.
— appellatio qualis honor.	495
Imperatoribus decernebatur supplicatio.	359
Imperatoribus vivis cultus divinus exhibitus.	295
Imperium & potestas ut differant.	85. 174
Impetratum esse dicitur, cum faustum est augu- rium.	325
Impietatis crimen idem quod Majestatis.	208
Impolitiae culpa quae.	152
Inauguratum dicitur, cum faustum est augurium.	325
Indigetare est invocare.	287
Indigetes Dii qui fuerint.	ibid.
Induciae, ἀνοχαι, pro feriis Latinis.	160
Indulgere Genio suo.	273
Indusium quae vestis.	512
Infrequentes milites qui dicantur.	502
Inominales dies qui fuerint.	391
Ino, quae postea Matuta dicta est.	257
Insignia Consulum.	96
— Regum.	92
— senatorum.	26
Instita quid fuerit.	517
Integrae frontis homo pro probo.	218
Inter caesa & porrecta fieri quid sit.	370
Inter-	

Intercisi dies qui fuerint.	389
Interpres in comitiis qui fuerint.	73
Interreges qui.	157
Intempestiva convivia quae fuerint contra Salma- sium.	525
Interula quae vestis.	512
Invita Minerva aliquid facere.	239
Inuus unde dictus Pan.	297
Iō vox triumphalis.	498
Iris Junonis ministra.	235
— ostentum mortalibus juxta Hom.	235
Istiaci sacerdotes.	313
Isis Dea.	312
— saepe cum matre Deorum confunditur.	314
Judex quaestionis quis fuerit.	218
— quis proprie fuerit.	194
Judices quando ex senatu lecti.	37
Judicia popularia quae fuerint.	218
— publica ordinaria, v. extraordinaria.	205
— tributis comitiis exercita.	81
Judicii publici ordo.	209
Judiciorum privatorum ratio.	191
— publicorum ratio.	204
Judicium perduellionis ubi actum.	63
Jugatinus Deus.	303
Jugeri quantitas.	540
Julii Caesaris scelus.	102
Julius Caesar comitia cum populo partitus.	78
Julius mensis unde dictus.	383
Junius mensis unde dictus.	ibid.
Juno Kalendaris.	385
— Cinxia.	235
— Divitiis & regnis praesidet.	234
— Domiduca.	544
Jura	

RERUM & VERBORUM.

Juno	Γαμηλία.	234
—	Juga.	ibid.
—	Lucina.	235. 244
—	Materfamilias.	234
—	Matrimoniiis praeest.	234. 543
—	Matrona.	234
—	Moneta.	235
Juno	profunda dicta Proserpina.	278
—	puerperarum praefes.	235.
—	quae & unde dicta.	234
—	quomodo picta.	ibid.
—	Regina.	ibid.
—	Ζυγία.	ibid.
Jupiter	Deorum maximus.	228
—	Capitolinus.	231.
—	Cretensis.	229
—	Elicius.	231
—	Επιστάσιος.	231.
—	Feretrius.	230
—	Hospitalis.	233
—	infernus, magicus, Stygius dictus Pluto.	278.
—	Lapis.	233
—	Latialis.	160. 232
—	Lucetius.	233
—	Ορθάσιος.	231
—	Πολιοῦχος.	230
—	Prodigialis.	306
—	quomodo pingeretur.	230
—	Σκυλοφόρος.	ibid.
—	Stator.	231
—	Tarpejus.	ibid.
—	Τροπαιοῦχος.	230.
—	unde dictus.	228
		Ju-

I N D E X

Jupiter Ζένιος, s. Hospitalis.	233
Jurabant mulieres per Junonem suam, vel herae.	273
Jurantes mensam tangebant.	528
Jurare in litem.	200
— per Genium suum, vel heri, vel Principis.	273
Juratores, Commis de recherche.	214
— pro testibus juratis.	213
Jure vocatae centuriae quae fuerint.	76
Jurisdicção Praetoris explicata.	109
Jus imaginum.	46
Jusjurandum calumniae.	200
— gladiatorum.	416
— Romanorum.	293
Justi dies qui.	392
Juvenilis aetas quousque extenderetur.	43
Juventa Dea.	304

K.

K litera frons calumniatoris inurebatur.	217
Kalata comitia quae fuerunt.	53. 58
Kalendae quae & unde dictae.	382
Καλλιερεΐν, litare.	36
Κενοτάφιον quid fuerit.	58
Κλοπή τῶν δημοσίων, peculatus.	20
Κρεωνομία, visceratio.	59
Κυρβασία pileus, sive galerus Saliorum.	34

L.

L abarum quid fuerit.	46
Lac dicebatur vinum in sacris Bonae Deae.	300
Lacernæ	

RERUM & VERBORUM.

Lacerna qualis vestis.	516
Lachesis unde dicta.	281
Laena qualis vestis.	515
Laeltrigones Neptuni filii.	257
Laeva signa felicia .	323
Lampadem alteri tradere quid sit.	259
Lanificium matronis Rom. usitatum.	545
Lanistae qui fuerint.	410
Laquearii gladiatores.	418
Lara, vel Larunda Larum mater.	277
Larentalia festa.	329
Lares θεοὶ πατρῶοι, γενέθλιοι, κτήσιοι, μύχιοι, ἔρκιοι.	275
Lares qui fuerint.	274
— Patrii.	275
— pro ipsis aedibus.	276
— quomodo culti.	275
— unde dicti.	ibid.
Lar pro interiore parte domus.	277
Lartius (T.) Flavus primus dictator.	139
Larum imagunculae.	275
Laterculum, certa aciei forma.	465
Latinae feriae quae fuerint.	160
Latini Juniani qui fuerint.	571.
Latinorum commune templum Dianae.	245
Latinus Rex.	2
Latium unde dictum.	267
Latona Dianae mater.	243
Latonia virgo pro Diana.	ibid.
Latus clavus senatorum in signe.	26. 513
— tegere quid sit.	421
Lavabant veteres ante sacra.	361
Laudatores in judiciis adhibiti.	214
Laverna Dea.	306
	R r
	Lavi-

I N D E X

Lavinia Aeneae uxor.	2
Lavinium urbs.	ibid.
Laurum comedebant divinatori.	262
Laurus Apollini & poëtis sacra.	ibid.
— fascibus addita.	94*
Lecti convivales.	520
Lectio senatus.	20
Lectisternia quae fuerint.	360
Lectus adversus quis.	549
— Genialis.	ibid.
Leda Dioscurorum mater.	291
— postea Nemesis dicta.	258
Legare sibi aliquem.	183
Legati Caesaris pro Consule, vel pro Praetore.	182
— Consulares qui fuerint.	ibid.
— militares qui.	454
— — ex consularibus.	ibid.
— Procoff.	183
Legatio libera quae fuerit.	183
Leges censoriae quae.	149
— 12. tabb.	167
— Horatia & Hortensia de plebisfcitis.	128
— militares quae.	48
— sumptuariae.	152
— tabellariae, Gabinia, Cassia.	72
— tributis comitiis latae.	81
— Valeriae populares.	93
Legio Romana quae fuerit.	446
Lentuli auguris divitiae.	531
Levana Dea.	305
Lex Aelia Sentia de libertis.	571
— Aemilia de Censoribus.	147
— Annalis, sive Annaria.	88
Le	Le

RERUM & VERBORUM.

Lex annua, edictum Praetoris.	113
— antiqua de tribb. pl. creandis.	124
— Ateria de multa.	222
— Boebia de Praetoribus.	104
— Cornelia de ordine in magistratibus servan- do.	90
— Cornelia de postliminio.	582
— — — provinciis.	178
— Curiata, νόμος Φρατρικός.	53
— de Camillo revocando.	56
— de Cicerone revocando.	65
— de imperio magistratibus dando]	55
— Domitia de sacerdotibus creandis.	83
— Fannia.	154
— Horatia de plebiscitis.	128
— de provocatione.	142
— Hortensia de plebiscitis.	128
— Junia Licinia de comitiis.	68
— — Norbana.	571
— Julia de maritandis ordinibus.	93*
— — rationibus Procos.	178
— Licinia.	154
— L. Julii Caesaris de civitate Italiae danda.	67
— Memmia de non accusando eos, qui Reip. causa abessent.	210
— Porcia de capite civium Rom.	66.219
— prisca de intervallo magistratuum.	95
— Publilia de minoribus magistratibus tributis comitiis creandis.	55.79
— Roscia de loco separato Equitum in specta- culis.	40.414
— Sempronia de capite civium Rom.	66.219
— — — — — judiciis.	37
— — — — — provinciis.	173

Lex Servilia de iudicio repetundarum.	213
— socialis quae est de pecuniis repetundis.	206
— testamentaria eadem quae de falso.	208
— Trebonia de tribb. pl.	124
— Valeria de provocatione.	65. 95* 142
Libamina prima.	366
Libare quid sit.	ibid.
Libatio quae fiebat super mensam.	527
Libella idem valore quod As.	538
Liberalia Bacchi festum.	284
Liber & Liber pater cur dictus Bacchus.	282
Libertas Dea.	308
Liberti dediticii qui fuerint.	571
Libertinorum nominum ratio.	572
Libitina pro funere.	248
— Venus.	247
Libitinarius.	248. 586
Libitinensis porta in amphitheatro.	422
Librae Rom. pondus.	537
— — partes.	ibid.
Libratores qui fuerint.	462
Libri Sibyllini.	326. seqq.
Licinia gentis familiae.	552
Lictores cum fascibus & securibus regum in-	
gne.	93
— diversi a servis publicis.	189
Limen cur sponsa non calcaret.	547
Linea ultima rerum mors.	396
Linigera Isis.	314
Litabilis hostia.	363
Litare, <i>καλλιερεῖν</i> , quid sit.	ibid.
Litem suam facere quid sit.	204
Litis contestatio quae fuerit.	199
Lituus augurum quid fuerit	322
	Lituus

RERUM & VERBORUM.

Lituus signum militare.	468
Livius (M) Drusus senatum augere voluit.	20
Lixae a calonibus diversi.	481
Locarii in spectaculis qui.	414
Λοχαγοί, ordinum ductores.	449
Λογοθέται μεγάλοι qui fuerint.	136
Lolliae Paulinae luxus.	534
Longi familia gentis Tulliae.	552
Lorica hamata.	459
— E squamis ferreis.	ibid.
Lucerum tribus unde dicta.	10
Luci dicti a lucendo.	356
Lucipor servi nomen unde.	570
Lucta & luctatores veterum.	403
Lucullea festum Cyzicenorum.	179
Ludi convivales.	527
— gladiatorum.	409
— Juvenales.	436
— Romani, sive Magni.	434
— Saeculares.	435
— Votivi.	436
Ludorum cura ad aediles spectabat.	119
Ludorum divisiones variae.	392. 432
Ludus Trojae quis fuerit.	404
Luna eadem quae Diana.	243
— inter Deos selectos.	286
— Magicis cantibus eam affici credebant.	ibid.
— Noctiluca in Aventino.	287
Lunula in calceis patricior.	519
Lupa pro meretrice.	2
Lupercalia Panis festum.	298. 344
Lupercal locus ubi Pan colebatur.	344
Luperci Fabii, Quintii, Julii.	ibid.
— Luperci Panis sacerdotes.	298. 343
R r 3	Lupus

I N D E X

Lupus aliquando signum militare.	466
— Marti sacer.	251
Lustrare pro ambire.	63. 375
— pro purgare.	374
Lustricus dies quid sit.	469
Lustrum condere quid sit.	63. 375
— pro tempore quinquennali.	63
— unde dictum.	ibid.

M.

M acta hostia quae sit.	366
Maecenas in ordine equestri consenuit.	43
— pantomimorum inventor.	432
— Maenades unde dictae Bacchae.	284
Magicis cantibus Lunam affici creditum.	286
Magister coenae quis fuerit.	523
— collegii augurum.	321
— Curiae quis fuerit.	330
— Equitum quis fuerit.	144
— morum fuit Augustus.	150
— Populi dictus Dictator.	139
— Saliorum quis.	34
— societatis quis.	4
Magistratus & potestas ut differant.	8
— majores unde dicti.	80
— qui comitiis centuriatis creati.	6
— qui tributis.	80
— unde dicti.	8
Magistratum divisio varia.	8
Magistri collegii qui fuerint	34
— militum sub Constantino.	16
Magni ludi, sive Romani.	43
Maja Atlantis filia.	25
Majesta vel Maja Vulcani uxor.	25

Maje

RERUM & VERBORUM.

Majestas Dea Honoris & Reverentiae F.	383
— nihil aliud est quam dignitas ex imperio & honore.	208
— patria quae fuerit.	574
— penes populum.	50
Majestatis crimēn quid fuerit.	66. 207
Majus mensis unde dictus.	383
Mancipare quid proprie sit.	582.
Manipuli militum qui, & unde dicti.	446. 466
Manipulus signum militare.	466
Mansiones quae fuerint.	470
Manumissionis species variae.	571
Marcellaea festum Syracusanor.	180
Marcellorum gens plebeja nobilissima.	553
Marcipor servi nomen unde.	570
Marcus Coriolanus.	79
— (C.) Rutilus primus Censor de plebe.	141
— — — — Dictator de plebe.	ibid.
— — — — unde Censorinus dictus.	154
Marcica dicta Circe.	258
Maritae faces quae sint Ovidio.	545
Marius primus libertinos milites legit.	440
Mars belli praefes.	250
— A Rom. praecipue cultus.	ibid.
— ex sola Junone natus.	ibid.
— Gradivus unde dictus.	ibid.
— quomodo pingeretur.	251
— Romuli & Remi pater.	250
— Θούρος Αρης.	ibid.
— Ultor.	251
— unde dictus.	250
Martiales ludi.	433
— Mavors etiam dictus.	250
Martius mensis a Marte dictus.	252

I N D E X

Matralia Matutae festum.	258
Matronalia festum.	387
Matuta mater, Gr. Λευκοθέα.	257
Medimnus quae mensura.	539
Medusae caput in clypeo Minervae.	240
Medicinae praesides Apollo & Aesculapius.	260.
	262
Μεθύειν, unde dictum.	369
Megaera furiarum una.	281
Megalesia festum matris Deor.	271
Megalenses, vel Megalesia ludi.	432
Melicerta qui postea Portumnus.	258
Melissus (C.) trabeatarum comoediarum inven-	
tor.	429
Mellis inventor Bacchus.	284
Menelaus Helenae maritus.	292
Mensae Rom. quales.	520
— secundae quae fuerint.	523
Mensa veteribus sacra.	527
Mens Dea.	307
Mensis Domitianus.	384
— Germanicus.	ibid.
— Livius.	ibid.
— Tiberius.	ibid.
Mephitis Dea.	307
Mercuriales statuae quae fuerint.	255
Mercurii F. Pan.	296
Mercurius unde dictus.	253
— Artium, musices, palaestrarum, gymnasiorum,	
astronomiae praesides.	254
— Deus sermonis.	253
— Furum Deus.	254
— Jovis & Majae F.	253
— Κερδῶς, ἔμπολαίος, ἀγοραῖος.	254
—	Mer-

RERUM & VERBORUM.

Mercurius Κοινὸς Ἑρμῆς.	254
— Λόγιος Ἑρμῆς.	255
— Mercatorum & lucri Deus.	254
— Nuncius & Minister Deorum.	253
— Ψυχαγωγὸς & νεκροπομπὸς.	254
— Τοιχωρῦχος.	ibid.
— Quomodo pingeretur.	255
Merenda quae fuerit.	525
Meridiani gladiatores.	418
Merkedonius mensis interkalaris.	381
Merkedona Dea.	381
Μεσέγγυοι, sequestres in comitiis.	73
Μεσοβασιλεῖς, interreges.	157
Metae in Circo quae fuerint.	396
Metatores qui fuerint.	483
Metari quid sit.	ibid.
Metellus (L.) primus venationem dedit.	405
— Scipio censurae vim restituit.	156
Metropolis quid fuerit.	165
Miles unde dictus.	9
Milites ex honestioribus lecti.	439
Milliarium Rom. quantum.	540
Milonis ingens aes alienum.	535
Mimus poëmatis genus.	431
Mina Attica quae fuerit.	536
Minerva unde dicta.	238
— Architecturae praesidet.	239
— Armipotens.	ibid.
— Bellorum Dea.	ibid.
— e Jovis cerebro nata.	238
— Lanificii & oleae inventrix.	239
— Patrima.	238
— Quadrigas & bigas invenit	239
— quomodo pingeretur.	ibid.

Minerva sapientiae & artium praefes.	238
Ministeria militum quae.	475
Minorum gentium Dii.	227. 287
Minotaurus aliquando signum militare.	466
Mirmillones gladiatorum genus.	417
Missio gladiatorum & rudis ut differant.	421
—— militaris justa & injusta.	502
—— Caufaria.	502
—— Honesti.	502
—— Ignominiosa.	502
—— militaris sub Augusto.	ibid
Missus dicuntur 7. curricula Circensia.	400
Mitra tegumentum capitis.	511
Modius quae mensura.	539
Moenianum in Circo quid fuerit.	39.
<i>Μοῖραι</i> quae Latinis Parcae.	280
Mola falsa in sacrificiis.	36
Monopodia quae fuerint.	520
Moratores, sive rabulae qui fuerint.	20
Morbus comitialis quis fuerit.	7
More majorum puniri quid sit.	22
Mors Dea.	30
Moveri de statu mentis unde dictum.	42
Mulciber dictus Vulcanus.	25
Mulctam certare quid sit.	22
Mulcta, s. Damnum, quid olim fuerit.	22
Muliebrium nominum ratio.	56
Mullei calcei quales.	51
Munerarius, Munerator, qui gladiatores dabat.	40
Munus cur dictum spectaculum gladiator.	ibid
—— ostendere, pronunciare, proponere	41
Murcia Dea.	30
Muri urbium sancti.	

RERUM & VERBORUM.

Mufarum dux Hercules.	290
— Mufarum nomina.	240
Mutitare quid fit.	432
Myfteria dicta sacra Bonae Deae.	299

N.

N aenia cantilena funebris.	589
— Dea.	306
Natatio exercitii militaris genus.	486
Natio Dea.	305
— officiosissima candidatorum.	72
Naves caudicariae quae fuerint.	499
Naumachia qualis fuerit.	406
Νεκροάπτης, libitiniarius.	248
Nefasti dies, ἄδικοι, ἄπρακτοι, ἀποφράδες.	389
— dies aliquando pro infamibus ponuntur.	390
Nemesis antea Leda dicta.	258
— Dea.	311
Neptunus quis & unde dictus.	256
— ejus festum Consualia.	ibid.
— Ennosigaeus & Σεισίχθων cur dictus.	257
— Equitandi artem invenit.	256
— Idem qui Confus.	ibid.
— quomodo pingeretur.	257
— Terrae motuum causa.	ibid.
Nicostrata verum nomen Carmentae.	387
Niger color ingratus.	507
— pro homine improbo.	ibid.
Nixii Dii.	305
Nobiles apud Rom. qui fuerint.	46
Noctua Minervae sacra.	240
Nolam gestabant rei cum ad supplicium ducerentur.	225
	No-

I N D E X

Nomenclatores qui fuerint.	73
Nomen tribus pro agnomine reliquis additum.	13
Nominum apud Rom. ratio.	534
Νόμος Φρατρικὸς, lex curiata.	53
Nonae mensium unde dictae.	385
Novendialia sacrificia.	376. 388
Novendialia sacra quaedam funebria.	596
Nubentibus praeerat Juno.	234
Nuces in nuptiis cur sparsae.	548
Numera Senatum formula intercedendi.	30
Numitor Albae R.	3
Nummo sestertio aliquid addicere quid sit.	532
Nummularii qui fuerint.	137
Nummus absolute pro aureo.	532
— aureus qualis.	532
— κατ' ἐξοχὴν nummus sestertius.	531
Nundinae quae & unde dictae.	390
Nuptiae quot modis contractae.	541
Nymphae Bacchi comites.	284
Νυμφευταὶ, νυμφαγωγοὶ, paranymphi.	545

O.

O bnunciare quid sit.	69
Obsecrationes gravi tempore fiebant.	360
Obsecrationes, sive supplicationes, πρόσοδοι.	360
Octavia gens.	553
October mensis aliquando Livius dictus.	384
Officium consulare quid.	99
— Nuptiale.	546
Οἰωνιστᾶι, Οἰωνοπόδοι, Augures.	321
Olei decus pro praestanti athleta.	403
Oleum cur <i>μανίας φάρμακον</i> dixerit Anacharsis. <i>ibid.</i>	
Olympias & lustrum ut differant.	63

RERUM & VERBORUM.

Ominatis male verbis abstinere vet.	366
Onera militum quae.	480
Ὀνοματολόγοι, Nomenclatores.	73
Opertum locus, ubi sacra fiebant Bonae Deae.	299
Oppidum in circo quid fuerit.	395
Optiones militares qui fuerint.	449
Oraculum Delphicum.	261
Orbona Dea.	306
Orchestra, locus senatorum in spectaculis.	26.
———— quis locus in theatro.	413
Orcus unde dictus Pluto.	427
Ordo in sententiis in senatu rogandis.	278
—— Populi Rom. triplex.	30.
Orgia Bacchi sacra unde dicta.	45
—— dicta etiam alia sacra.	284
Ornamenta dicta arma gladiatorum.	ibid.
Ornare provincias quid sit.	419
Orpheus ab Alexandro Imp. cultus.	175
Oscines aves quae fuerint.	274
Osiris Isidis frater.	323
Ova in Circo quid fuerint.	314
Ovatio quae fuerit.	401
Ovicula unde dictus Fabius Maximus.	501
Ovile in comitiis quid fuerit.	556
	74

P.

P acem Deorum exorare.	363
Pacis templum.	308
Paenula qualis vestis.	516
Paganalia festum.	59. 388
Palaestra vox quid significet.	403
	Pala-

Palatia exercitii militaris genus.	486
Palatina tribus.	12
Palatini ludi.	435
Pales pabuli Dea.	302
Palilia, v. Parilia, Romae natalis.	ibid.
Palladium quid fuerit.	237
Palla vestis muliebris.	517
Pallas pro oleo.	239
— unde dicta Minerva.	238
Palliatæ comoediæ, i. e. Græcæ.	429
Pallor & Pavor culti.	311
Palmus mensura.	539
Paludamentum vestis imperatoria.	453. 515
Paludatus proficiscebatur Ptoconsul	176
Pan Pastorum Deus.	296
— Arcadiæ Deus.	297
— ejus cultus antiquissimus.	ibid.
— Fistulam invenit.	ibid.
— Inuus unde dictus.	ibid.
— Lycaeus.	ibid.
— quid eo significaverint.	297
— quomodo pingeretur.	ibid.
— Tegeæus.	297
— unde dictus.	297
Panici terrores.	297
Panisci, qui etiam Fauni.	297
Panis festum Lupercalia, sacerdotes Luperci.	298. 347
Πανικράτιον quid fuerit.	402
Pantheum, hodie Maria rotunda.	357
Pantomimi quid fuerint.	437
Papirius Praetextatus unde dictus.	568
— Maso primus in monte Albano triumphavit.	500
	Para

RERUM & VERBORUM.

Parabatae qui fuerint.	402
Parcae unde dictae.	280
— Jovis & Themidis ; vel solius Noctis filiae.	281
— Μοῖραι dictae.	ibid.
Paranymphi qui fuerint.	544
Παρουστάται in acie qui sint.	464
Parazonium, sive pugio Tribunorum insigne.	452
Paria componere quid sit.	419
Πάρδος quale carminis genus.	429
Parochi qui fuerint ap. vet.	329
Πάροχοι, paranymphi.	545
Parricidarum poena quae fuerit.	209
Παρθένοι ἑστιάδες, Virgines Vestales.	346
Parturientibus opem tert Diana.	244
Pascito linguam, εὐφημεῖ.	365
Passavii urbis origo.	471
Pater dictus Sylvanus.	300
— patratus quis fuerit.	333
Patres cur dicti Senatores.	17
— Conscripti unde dicti.	19
Patriae potestatis effectus.	576
Patria potestas cur tanta Rom. fuerit.	580
— — quae fuerit.	574
— — quomodo tollatur.	580
Patriciatus dignitas sub Imp̄p.	581
Patricii & plebeji ut differant.	45. seqq.
— qui & unde dicti.	16
Patroni & clientes.	48
Pavo signum consecrationis Augustarum.	295
Pavor & Pallor culti.	31
Paulus Apostolus a Lystrensibus cur Mercurius dictus.	253
Pecoris permutatione olim pro pecunia usi.	528
	Pecto-

Pectorale militum.	46
Peculatus iudicium quid fuerit.	201
Peculium castrense & quasi castrense.	49
—— filiiam. profectitium, adventitium, castrense & quasi castrense.	57
Pecunia olim appendi solita.	528. 530
—— unde dicta.	529
Pegmata in amphitheatris quae fuerint.	41
Penates qui fuerint.	27.
—— unde dicti.	27
—— etiam penetrales dicti.	ibid
—— Πολιοῦχοι θεοί,	ibid
—— Θεοὶ πατρῶοι, γενέθλιοι, κτήσιοι, μύχιοι, ἔρκιοι.	ibid
Pendere pro solvere.	53
Πένταθλον quid fuerit.	40
Perduellis quis fuerit.	65. 21
Perennis Praef. Praet. sub Commodo.	16
Περιστέλλειν pro sepelire.	58
Perones quales calcei.	51
Περισχοινίσματα in comitiis.	7
Permutatio rerum pecunia antiquior.	52
Perpetuae quaestiones quae fuerint.	10
Personae tragicae quae.	43
Pes mensura.	53
Petere & repetere gladiator. verba.	42
Phalera & torques ut differant.	49
Philoni (Q. Publilio) primum provincia prorogata.	17
Piaculum quid proprie fuerit.	37
Piatrices.	58
Picus Marti sacer.	25
Pietas Dea.	30
Pilani, qui etiam Triarii.	44
Pilei Dioscurorum gestamen.	29

RERUM & VERBORUM.

Πιλεῖν τοὺς λόχους, densare cohortes.	483
Pileus libertatis insigne.	423 572
Pilorum descriptio.	458
Pilum cur <i>lentum</i> dictum.	459
Pilus decimus, pilus primus, pro decimo, primo ordine triariorum.	450
Pinarii & Potitii Herculis sacerdotes.	291. 345
Pinus Cybelae sacra.	272
Piso quaestor pro praetore in provinciam missus.	180
Planipedes dicti pantomimi.	432
Plausus comoediae datus.	431
Plebeji ludi.	434
Plebiscita quae fuerint.	81
Plebs vox quid proprie notet.	45
Plutei machinae militares.	461
Pluto inferorum Deus.	277
—— Dis dictus a divitiis.	ibid.
—— quomodo pingeretur.	278
Plutus divitiarum Deus.	243
Podium in amphitheatro quid.	412
Poenae militares.	501
Poëtae Mercuriales dicti.	254
Πολιοῦχοι θεοὶ, Penates.	275
Pollentia Dea.	307
Pollicem premere, pollicem vertere quid.	422
Pollinctor Libitinarii servus	248
—— quis fuerit.	586
Pollucere & polluctum quid sit.	290
Pollucibilis coena pro opipara.	ibid.
Pollutorum sacrorum quaestio.	III. 205
Pollux Jovis F.	291
<i>Poltrons</i> unde dicti.	442
Πολύμαστος: multimammia Diana.	244

Pomona pomorum Dea.	30
Pomonalis Flamen.	ibid
Pompa Circensis quae fuerit.	397. 47
Promptina tribus.	I
Pompejus M. tribunos pl. restituit.	12
—— Eques R bis triumphavit.	17
Pondo vocis vis.	53
Pondus cur notent nomina monetæ.	52
Ponere mensurarum vox.	52
Ponticuli in comitiis.	7
Pontifex Maximus quis.	31
Pontifices, qui & unde dicti.	31
—— majores & minores.	ibid
Pontificum munus.	31
Popae sacrorum ministri.	351. 36
Popinae a popis dictæ.	36
Poplicola unde dictus Valerius.	93
Popularia dictus locus populi in spectaculis.	41
Populi vocis significationes diversæ.	4
Populus Herculi sacra.	29
Porca foeta immolabatur Cybelæ.	27
Porrectus pro mortuo.	58
Porricere exta quid sit.	37
Portæ castrorum.	47
—— principales.	ibid
—— urbium sanctæ.	3
Porta Libitinensis in amphitheatro.	422
—— Sanavivaria an fuerit	422
—— prætoria, sive extraordinaria.	474
Portumnus portuum Deus.	257
—— Gr. Παλαίμων.	257
Posca potus militaris.	491
Postliminii jus quale sit.	581
Postscenium quis locus.	427
	Postu-

RERUM & VERBORUM.

ostulare actionem, sive iudicium.	193
ostulatici gladiatores.	418
ostulationes sacrificii genus.	373
ostumius Dictator Castorum templum struxit.	293
otestas & imperium ut differant.	174
— & magistratus ut differant.	85
otina, sive Potica Dea.	305
otitii & Pinarii Herculis sacerdotes.	345
otus Rom. ordinarius.	525
otacia, s. praeclamitator flaminis.	339. 351
otacinctiones in amphitheatro quae.	413
otaconum Romae munus.	187
otaeffectus annonae.	165
— amicus Imperatoris dictus.	162
— fabrorum in castris.	485
— Urbi ab Aug. institutus.	161
— — primus Denter Romulius.	159
— — Latinarum causa.	160
otaeffecti Praetorio ab Augusto instituti.	162
— — — potestas.	163
— — — quando jus dicere coeperint.	163
— — — quatuor a Constantino instituti	164
otaeffecticae.	586. 590
otaeffectia militaria.	492
otaeffectomen quid fuerit.	554. 556
otaeffectepetes aves quae fuerint.	323
otaeffecterogativa centuria quae fuerit.	74
— pro signo futurae voluntatis.	ibid.
otaeffectes & vas ut differant.	220
otaeffectesides qui fuerint.	182
otaeffectesul Saliorum.	342

I N D E X

Praetextatae fabulae quae.	428
Praetextati mores, praetextata verba.	509
Praetextatus unde dictus Papirius.	568
Praetor collega Coss.	104
—— fiscalis.	106
—— maximus dictus Dictator.	135
—— peregrinus de repetundis aliquando quaesivit.	111
—— peregrinus unde dictus.	104
—— primus quando creatus.	103
—— tutelaris.	106
—— pro sacerdote.	85
Praetores dicti olim omnes magistratus.	ibid
—— fideicommissarii.	106
Praetoris munera.	107
Praetorium in castris.	471
Praetorii legati sub Aug. qui.	455
Praetorium jus honorarium dictum.	104
—— pro hominibus in Praetorio congregatis.	479
Praetorum insignia	106
—— numerus.	104
Praeturae vilitas tempore Boëthii.	114
Praevaricatio quid sit.	218
Praefina factio in Circo.	399
Precantium habitus.	357
Prensare quid sit.	72. 221
Priapus Bacchi & Veneris filius.	285
Principatus dignitas.	22
Princeps cur dictus Imperator.	ibid
—— juventutis quis dictus.	43
—— senatus quis fuerit.	21
Principes militum genus.	445
Principia in castris quis locus.	474
Principium in comitiis quid fuerit.	54
Pri-	Pri-

privilegia militum.	491
Procas Sylvius Albanorum Rex.	3
Processus Consularis quid sit.	99
Procestria quae fuerint.	471
Proconsulum honores.	179
— quot fuerint genera.	172
Procubitores qui fuerint.	478
Procurare prodigia quid sit.	374
— proprium augurum verbum.	325
Procuratores Caesaris.	183
— ludor.	410
— provinciarum qui fuerint.	182
Prodi dicebantur interreges.	158
Prodicere diem quid sit.	222
Prodictator Fabius Maximus.	141
Prodigialis Jupiter.	374
Profani a sacris ablegabantur.	365
Profesti dies qui.	389
Proletarii qui fuerint.	60
Proletarius sermo pro vili.	ibid.
Προμηθεΐαι, προμηθεΐδες quae.	545
Promotionum militarium ratio.	449
Promulgare legem quid proprie sit.	68
Promulsis prima pars coenae.	522
Pronuba mulier qualis.	549
Propraetores & Procoff. ut differant.	180
Prosa & Postverta Deae.	305
Proscenium quis locus.	427
Profecare exta quid: proficiae, profecta quae fuerint.	368
Proserpina Plutonis uxor.	369
— eadem Hecate.	270
Πρόσοδοι, obsecrationes.	360
Προστάτης, patronus.	48

Πρώτην Dianae Venatrici vota.	244
Provinciae non recte dicuntur, foederati Belgii civitates.	172
Provincia pro quovis munere.	171
— quae proprie dicatur.	ibid.
Provinciarum imperium penes Coss.	97
— ordinatio ab Augusto instituta.	181
Πρυτανεῖς Gr. dicti curiones.	330
Publica dicta sacra Bonae Deae.	300
Publicani honorati valde.	41
Pudicitia patricia Dea.	308
— plebeja Dea.	ibid.
Puerperarum praefes Juno.	235
Pugilatu nobilis Pollux.	293
Pugiles qui & unde dicti.	402
Pullarii qui fuerint.	325. 352
Pulpitum quis locus.	427
Pulvinaria pro templis.	369
— quae fuerint.	ibid.
Puncta sunt singulorum sententiae.	76
Purpureus pro candido.	71
Purpurea factio Circensis.	399
Πυρφόρος dicta Ceres.	242
Pyra qualis fuerit.	593
Q.	
Quadrantal quid fuerit.	538
Quadrigatus pro denario.	531
Quaestiones dictae judicia publica.	109
— perpetuae quae fuerint.	109. 205
Quaestores fuerunt triplices.	131
— triennales.	136
— vel candidati principis.	ibid.
— unde dicti.	131
— Palatii.	136
Quae-	

RERUM & VERBORUM.

Quaestores parricidii qui fuerint.	205
Quaestorium in castris.	471
Quaestorum origo & numerus.	131
—— Provincialium munus.	134
—— Urbanorum munus.	133
Quatuordecim gradus equitum.	40. 413
Quatuorviri viales.	137
Quercus Jovi sacra.	230
Quietis aedes.	308
Quinarius nummus qualis.	531
Quindecimviri sacris faciundis qui fuerint.	326
Quinquatrus Minervae festum.	240
Quinquentium quid fuerit.	404
Quinqueviri mensarii.	170
—— muris turribusque reficiendis.	ibid.
Quintana via castrorum.	474
Quintii Luperci.	344
Quintius (K.) primus vades dedit.	220
Quirinalia festum.	288
Quirinalis Flamen quis fuerit.	ibid.
Quirinus unde dictus Romulus.	ibid.
Quirites unde dicti cives Rom.	8. 288

R.

Ρ αβδοῦχος, lictor.	139
Ramnensium tribus unde dicta.	10
Ramnes iidem qui Ramnenses.	ibid.
Rationales Caesaris qui fuerint.	183
Recuperatores qui fuerint.	195
Redemptores qui fuerint.	150
Refragantur auspicia infausta.	323
Regia dicta domus regis sacror.	334
Regie facere pro crudeliter.	93

Regina dicta uxor regis sacror.	334
Regium imperium consulum.	94*
Regnatum Romae quamdiu.	93
Regna vini quae dicat Horatius.	523
Regum insignia.	92
— munia.	ibid.
Relatio ad Senatum quomodo fieret.	32
Relegati mitior poena quam exulis.	244
Religiosi dies a nefastis diversi.	390
Rem ratam haberi fatisdatio.	198
Repetundarum iudicium quod fuerit.	206
Repotia quae fuerint.	549
Repudium quid sit.	550
Res prolatae, <i>vacantiae</i> .	389
Res rediisse quando dicantur.	ibid.
Restitutio in integrum quae sit.	203
Retiarii gladiatorum genus.	417
Rex sacrorum, sive rex sacrificulus quis fuerit.	334
Rhamnusia eadem quae Nemesis.	311
Rhea quid significatum fuerit.	270
— magna mater.	ibid.
— mater Deorum.	ibid.
— Ops unde dicta.	ibid.
— quomodo pingeretur.	271
— Sylvia quae eadem Ilia.	3
Robigus Deus.	307
Robur locus in carcere.	224
Rogatores in comitiis qui fuerint.	76
Rogus quis fuerit.	593
Roma pro Dea.	309
— quando condita.	5
— unde dicta.	5.8
Romilia tribus.	12
	Ro-

RERUM & VERBORUM.

Romulus & Remus conditores Urbis.	5
Rorarii milites qui dicti sint.	456
Roscius Otho legem tulit de loco separato equitum in spectaculis.	40
Rostrata columna quae.	500
Rudiarum qui fuerint.	423
Rudis gladiatorum & missio ut differant.	421. 423
— gladiatorum quae.	410
Rupertus (Christ. Adamus) contradicendi studio tenetur.	102
Ruffata factio in circo.	398
Rusticae tribus.	11

S.

Sabinum bellum.	8
Sacellum quid fuerit.	356
Sacer, detestabilis.	127
Sacerdotes qui comitiis curiatis creati.	57
— — — — — tributis comitiis creati.	80
Sacerdotum varia genera.	316
Sacra haereditaria quae.	56
Sacramenti militaris formula.	443
Sacramentum in judiciis quid fuerit.	199
Sacrificia Deorum inferorum & superiorum ut differrent.	371
Sacrificia expiatoria quae fuerint.	373. 376
Sacrificiorum divisiones variae.	372
Sacrorum detestationes.	56
Sacrosancti fuerunt tribuni pl.	127
Sagarii.	515
Saga fumere quid sit.	ibid.
Sagum velis militaris.	454. 515
Salii Martis sacerdotes.	251. 341

S s 5

Salii

I N D E X

Salii Palatini, Collini & Agonales.	342
Salisubfuli & Salii saltatores sacri.	342
Salitio exercitii militaris genus.	487
Saltus genus exercitii militaris.	486
Salvius Julianus edictum perpetuum condidit.	113
Salus Dea.	308
Samnites gladiatores, postea hoplomachi.	418
Sanavivaria porta amphitheatri.	422
Sanctissimus ordo dictus senatus.	37
Sangaris nympha.	271. 346
Sangi aedes.	545.
<i>Σαπίδες</i> , legum tabulae.	149
Satisdatio iudicatum solvi.	198
—— rem ratam haberi.	ibid.
Saturnalia festum quomodo celebraretur.	268
Saturnus a <i>satu</i> dictus.	266
—— ab Hebraeo <i>Satar</i> , <i>latere</i> .	267
—— a Jove regno pulsus.	ibid.
—— Gr. <i>Κρόνος</i> .	266
—— idem qui Adamus; vel, ut alii, Noachus.	267
—— quid per eum intellexerint.	266
—— quomodo pingeretur.	ibid.
—— temporis Deus.	ibid.
Satyra poëma quale & unde dictum.	431
Satyri Bacchi comites.	284
Scalae Gemoniae.	225
Scalaria dicta viae amphitheatri.	413
Scaptia tribus.	82
Sceleratus campus quis fuerit.	349
Scena quid fuerit, & quotuplex.	426
Scenicorum ludorum genera.	428
Scipio eburneus Conf. insigne.	94*
Scipio (P.) fratri suo L. legatus fuit	454
Sci-	

RERUM & VERBORUM.

Scipio (P. Corn.)] privatus cum imperio in Hispaniam missus.	172
Scortea , paenula e pelle.	516
Scribae magistratum.	186
Scribarum honestus ordo.	ibid.
Scriptum facere quid sit.	186
Scripturarii qui.	41
Scripulum quale pondus.	538
Scrofa (Tremellius) unde dictus.	568
Scuta imbricata quae.	457
Scutum & clypeus ut differant.	ibid.
Sectio pro auctione.	188
Sectores sunt emptores in auctione.	ibid.
Secutores gladiatorum genus.	417
Sedebant ad mensam antiquissimi Rom.	519
Sedere in Equestribus.	41
— — quatuordecim pro esse Equitem.	ibid.
— — in Senatu , pro in Orchestra.	26.428
Sejanus praefecturae praetorio vim intendit.	163
Seigneur vox Gallica unde.	17
Sella curulis eburnea Regum & Consulium insigne.	93*
Sellisternia, v. solisternia quae sint.	360
Sembella quale pondus.	538
Sementinae feriae.	388
Semones Dii unde dicti.	296
Senatores majorum & minorum gentium.	18
— pedarii.	25
— quot adesse deberent , ut SCtum fieri posset.	29
Senator quis esse posset.	29
Senatoria aetas.	24
Senatorius census.	23
Senatorum insignia.	26
	Se-

Senatum dimittendi formula.	36
Senatus a Bruto suppletus.	18
— a Populo nunquam lectus.	20
— a quo habitus.	26
— auctoritas quomodo a SCto differat.	35. 128
— consulta ab aedilibus servata in aede Cere- ris.	120
— consulta ubi servata.	36
— consulti in summo discrimine formula.	95*
— elogium.	36
— habendi ratio.	26
— lectio.	20
— origo & augmentum.	18
— populusque Rom. formula.	44
— quando habitus.	28
— quomodo convocatus.	27
— recensio.	22
— seminarium ordo equestris.	42
— sub Principibus in jura populi successit.	38
— ubi habitus.	28
Senatu movere quid sit.	22. 152
Senecae divitiae.	534
Sententia in judiciis publicis quomodo lata.	215
Sententiam quomodo pronunciaret Praetor.	216
September mensis aliquando Tiberius dictus.	384
Septemviri epulorum qui fuerint.	330
Septum in comitiis quid fuerit.	74
Sepelire etiam de combustione dicitur.	593
Sepulchri locus.	592
Sepultura quando Rom. in usu.	ibid.
Sequestres in comitiis qui fuerint.	73
Serapis Aegyptiorum Deus.	315
Serra, certa aciei forma.	465
Sertor Regius auctor juris fecialis.	332
Ser-	Ser-

RERUM & VERBORUM.

Servare de coelo quid sit.	332
Servi ap. Rom. militare non poterant.	440
Servorum incredibilis multitudo.	572
—— poenae.	224
Sestertia neutrius generis quae.	533
Sestertius nummus quis.	ibid.
Sextius (L.) Sextinus Lateranus primus de plebe Cof.	101
Sextula quid.	538
Sibilis excipiebatur comœdia, quae non placue- rat.	431
Sicilicus quale pondus.	538
Siculi in clientela Marcellorum.	49
Signa militaria quae.	466
—— — — sacra.	467
Signiferi.	449
Silenus Bacchi comes.	284
Silicernium quid.	596
Simulacra Deorum propria.	358
Sinus togae qualis fuerit.	506
Siparia, aulaea scenica.	327
Sistrum quid fuerit.	314
Siticen, <i>τυμβαύλης</i> quis.	589
Socci comoedor. gestamen.	430
Societates publicanorum.	41
Socii & auxiliares ut differant.	444
Sociorum militarium divisio.	447
Sodales Augustales, &c. qui fuerint.	340
—— s. collegia sacerdotum accipiebant Impp. de- functi.	294
—— Titii qui fuerint.	333
Soleati saepe homines in Urbe.	519
Sol inter Deos selectos.	285
—— quomodo pictus.	286
	Soli-

Solisternia, v. fellisternia quae sint.	360
Solitaurlia, vel fuovetaurlia quae.	63
Sordidum habitum sumebant rei.	212. 221
Sortitio iudicum quomodo fieret.	212
Σώστρα sacrificia quae fuerint.	373
Σωτήρες θεοὶ.	306
Speotare in Equite: pro in quatuordecim.	428
Speotio augurum proprie erat.	322
Spes Dea.	303
Spina in circo.	396
Splendor Equitum proprius.	42
Spolia aedibus affixa.	494
—— Opima quae.	495
Spoliarium quid fuerit.	415
Spongia Samnitium quid fuerit.	413
Sponsalia quae fuerint.	541
Stadium quae mensura.	540
Stare dicitur comoedia, quae placet.	431
—— in statu de gladiatoribus dictum.	420
Στάσιμον quale carmen fuerit.	430
Στατήρ nummus unde. Ejus valor.	530. 531
Stati dies qui.	392
Statilius Taurus primum amphitheatrum e lapide struxit.	411
Stativa (castra) quae fuerint.	470
Stativae feriae quae.	387
Statuae ipsae Dii dictae.	559
—— quomodo cultae.	ibid.
Stellatina tribus.	13
Στέλλειν, περιστέλλειν, συστέλλειν pro sepelire.	587
Stercutius Deus.	307
Στεφανηφόροι dicti Flamines.	335
Stilico libros Sibyllinos combuffit.	328
Stipendia quot quisque conficere deberet.	439
	sti-

RERUM & VERBORUM.

Stipendia unde dicta.	530
Stipendiorum militarium ratio.	488
Στοιχεῖν in acie quid sit.	464
Stola matronarum vestis.	508. 517
— pro gravitate matronali.	517
Στρατηγός, Praetor.	103
Strenae, munuscula initio anni missa.	264
Strenua Dea.	306
Structor, τραπεζοποιός.	523
Subconsules aliquando dicti legati.	455
Subitarii milites.	441
Subsellia a tribunali ut differant.	107
Subsidia pro triariis.	463
Subucula quae vestis.	512
Suburana tribus.	12
Succenturiones dicti optiones.	449
Suggestus Principis in amphitheatro.	412
Sulla Capitolium instauravit.	232
— senatum auxit.	20
— tribunitiam potestatem minuit.	129
Σύμβωμοι Dii Contubernales.	355
Συμπορίας, classes.	58
Σύνναοι Dii Contubernales.	355
Suovetaurilia, vel solitaurilia quae.	63. 375
Supplicationis honos quis.	496
Supplicatio quid fuerit.	359
Supplicia apud Rom. qualia fuerint.	222
— pro supplicatione.	359
Supposititii gladiatores.	418
Supputandi ratio apud Rom.	532
Suscipere pulvinaria quid sit.	360
Suscitare spectaculorum vox.	414
Susceptores, <i>aanneemers</i> .	150
Sylvanus quis & unde dictus.	300
	Syl:

Sylvanus Augusti quis.	30
— pater dictus.	30
Sylvii dicti omnes Reges Albani.	:
Sylvius Postumus Aeneae F.	:
Synthesis vestis convivalis.	516. 52
Syrma pro ipsa tragoedia.	43

T.

T abellae judicum quot & quales.	210
Tabella pro suffragio.	7
Tabernaculum capere quid sit.	32
Tabernariae comoediae.	429
Tabularium, ubi tabulae publicae custodiuntur.	30
Tages aruspinae auctor.	320
Talentum quanti fuerit.	530
Talassio, vel Talasius cur in nuptiis invocatus.	548
Talio poena injuriae.	22
Tanaquilis fufus & colus.	540
Tarpeja virgo.	8
Tarpejus mons.	ibid
Tarquinius Priscus senatum auxit.	18
Tatiensium tribus a T. Tatio dicta.	10
Tatius Sabinorum rex.	8
Ταξιάρχαι, centuriones.	449
Tela proprie sunt quibus utimur ad petendum.	455
Τέλειον ἱμάτιον, toga virilis.	509
Tempestatis aedes.	312
Tempeſtiva convivia quae fuerint.	525
Templa a Diis incoli dicebant.	359
— augusta.	359
Templum auguribus quid fuerit.	ibid.
— augurum quid sit.	322
— effari quid sit.	354

Templum

RERUM & VERBORUM.

Templum Honoris.	28
— quid & unde dictum.	28. 353
Tentoria militum qualia.	472
Terentius (A.) Arsa trib. pl.	166
Terminalia festum.	304
Termini moti poena.	ibid.
Terminus Deus.	ibid.
Teruncius idem quod Quadrans.	538
Tessera militaris qualis.	477
Tesserarius quis.	ibid.
Testamenta kalatis comitiis condita.	56
Testes in judiciis quales.	213
Testimonia in judiciis quae fuerint.	ibid.
Testudo militaris duplex.	461
Tethys Aurorae mater.	285
Tetradrachmus nummus qualis.	531
Theatra Apollini & Baccho sacra.	425
— temporaria.	424
Theatri partes.	426
Theatrum Balbi.	425
— Marcelli.	425
— Pompeji.	424
— Scauri.	ibid.
Thensae in circo quae.	397
Θεοφορούμενοι, Bellonarii.	252
Thesauris praest Hercules.	290
Thia Solis mater.	285
Threces gladiatorum genus.	417
Θυσκόποι dicuntur haruspices.	325
Θυρεός scutum unde.	457
Thyrus Bacchi gestamen.	283
Thyrus pro quovis stimulo vel impetu.	ibid.
Tiberius comitia penitus negligit.	68
Tibialia non habuerunt veteres.	519

I N D E X

Tibicinum usus in sacris.	351
Tirones, tirocinium quid.	509
Tisiphone furiarum una.	281
Titanus Saturni frater.	267
T. litera SCto subscripta quid significet.	127
Toga propria Romanorum vestis.	506
— picta, vel palmata quae	510
— praetexta quorum.	508. seqq.
— pulla quorum.	507
— pura, libera, virilis.	509
— sordida quorum.	508
Togatae comoediae.	429
Togati pro Romanis.	506
Tollere diem quid sit.	34
Torques & Phalera ut differant.	492
Trabea equitum vestis.	42
Trabea quae & quorum.	511
Trabeatae comoediae.	429
Tragica scena qualis.	426
Tragoediae definitio & etymon.	430
Tragoedorum habitus.	430
Trajanus 10000. gladiator. dedit.	409
Transvectio equitum.	42
Τραπεζοποιός quis.	523
Triarii militum genus.	445
ad Triarios res rediit. Proverb.	463
Tribunal editoris in amphitheatro.	412
— in castris.	468
— Praetorum proprium.	107
Tribunicia potestas in Impp. translata.	130
Tribuni Angusti clavii, στενόσημοι.	452
— Comitiatii.	451
— Laticlavii, οἱ ἐς βουλευίας ἐλπίδα.	452
— militum consulari potestate an ε. unquam creati	

RERUM & VERBORUM.

creati sint.

Tribuni militum consulari potestate.	169
— — — lati & angusti-clavii.	198
— — — qui.	513
— plebis qua occasione instituti.	451
— Rutuli, sive Rufuli.	123
— Semestres.	451
Tribunorum militum munus.	452
— plebis munus.	452
Tribunus Celerum quis.	125
— vox quid significet.	93
Tribus rusticae quae.	122
— unde dictae.	12
— urbanae quae.	9
Tributa comitia quae fuerint.	12
— & vectigalia ut differant.	78
— qua occasione instituta.	134
Tribu movere aliquem quid.	79
Triclinium quid fuerit.	152
Trinundinum quid fuerit.	520
Tripudium solistimum quid fuerit.	67
Tritones Neptuni currui juncti.	324
Triumphalia ornamenta.	257
Triumphus cur opimus dictus Horatio.	500
— in monte Albano.	496
— navalis quis.	497
Triumviri aedibus sacris reficiendis,	497
— capitales qui fuerint.	495
— coloniae deducendae.	500
— monetales.	499
— nocturni.	170
— Reip constituendae.	109
	170
	137
	ibid.
	169

I N D E X

Triumviri senatui legendo.	27
— valetudinis.	137
Trojae ludus quis fuerit.	404
<i>Τρυγοδαίμονες</i> cur dicti actores tragici.	430
Tubarum forma.	468
Tubicinum usus in sacris.	351
Tubilustria dies quis.	ibid.
<i>Τυμβαύλης</i> , siticen quis.	589
Tumultuarii milites.	441
Tumultus bello gravior.	442
Tunica angusticlavia Equitum insigne.	40
— Angusticlavia quae.	513
Tunica laticlavia senatorum insigne.	26. 513
— quae vestis.	511
— Chiridota & talaris ignominiosa.	513
— Laticlavia quae.	ibid.
— Palmata.	514
— Recta.	ibid.
— Rubra Praetorio imposita signum pugnae.	469
Tunicas cur non gestaverint candidati.	71
Turis usus in sacris frequentiss.	367
Turma equitum quae fuerit.	447
Turres militares.	461
Turris, certa aciei forma.	465
Tutulus, s. Apex insigne Pontificis Max.	321
Tympana in sacris Cybeles.	272
Tyndarus Ladae maritus.	291
Typhon Osirim interemit.	314

V.

V acuna Dea.	306
Vadari & vadimonium promittere quid sit.	193
Vale dicendi mortuis formula.	595
Va.	Va.

RERUM & VERBORUM.

Valerianus censuram gessit.	157
Valli castrensis descriptio.	473
— mascul. gen.	ibid.
Vallum jacere propria locutio.	ibid.
— Severi in Britannia.	484
Varro (M.) corona rostrata donatus.	494
Vas & praes ut differant.	220
Vates, ὕμνωδός unus ex Saliis.	342
Vestigalia ab Equitibus R. conducta.	41
— & tributa ut differant.	134
Vejovis quis & unde dictus.	233
Velaria in amphitheatris.	415
Velites militum genus.	456
— qui fuerint.	445
Venatio in circo quae fuerit.	404
Vendere filium quatenus permissum.	576
Veneta factio in Circo.	399
Ventilare quid proprie sit.	420
Venus unde dicta.	245
— Αφροδίτη ἀπὸ τοῦ ἄφροῦ.	246
— Cluacina.	247
— Erycina.	ibid.
— Genetrix.	ibid.
— Jovis & Diones filia.	246
— Libitina.	247
— Lubentina.	311
— Mari orta, unde marina.	246
— Mensis Aprilis ei facer.	248
— Myrtus ei sacra.	ibid.
— uxor Vulcani.	ibid.
Verberationis poena.	223
Veri Imp. convivium sumptuosum.	534
Vernae & vernaculi qui fuerint.	570
Verrucosus unde dictus Fabius Maximus.	556

I N D E X

Versis gladiis pugnare quid sit.	420
Vespaë, sive Vespillones qui fuerint.	352. 586
Vespasianus Capitolium instauravit.	232
— cum filio censuram gessit.	156
Vesta Major & Minor.	235
— unde dicta.	236
Vestales etiam licetorem habebant.	348
Vestalium munus & honores.	ibid.
— incestarum poena.	349
Vetera, sive Santen urbs unde.	470
Veto solemne interdicendi verbum.	70
Veturius Mamurrius ancilium faber.	341
Vexilla inter dona militaria.	492
Vexillarii milites qui dicti.	504
Viae castrorum directae & transversae.	474
Viae in acie quales.	464
Viae in amphitheatro scalaria dictae.	413
Viatores qui fuerint.	190
Vibillia Dea.	306
Vicarius Praefecti Praetorio.	165
— — — Urbis.	162
Vicorum praefecti.	13
Victima & hostia ut differant.	362
Victimarii qui fuerint.	351
Victoria Romae culta.	253
Victoriatus nummus idem qui Quinarius.	531
Vigiliarum militarium ratio.	477
Villa publica.	64
Villius (L.) Tappulus auctor legis annalis.	88
Vinculorum genera.	222
Vindicta manumittere quid sit.	571
Vineae quae fuerint.	461
Virgines Vestales.	237. 346
Virgo Maxima Vestalium vetustissima.	348
	Viri

RERUM & VERBORUM.

Viri a sacris Bonae Deae arcebantur.	299
Viriplaca Dea.	305
Virtutes pro Diis cultae.	307
Virtuti Scipio templum struxit.	310
Vis publica & privata quid sit.	209
Visceratio quid fuerit.	596
Vitem etiam gestabant evocati.	444
Vitis insigne centurionis.	449
Vivarium quis locus fuerit.	405
Ἰμνωδός, Vates, unus ex Saliis.	342
Umbrae convivales quae.	521
Voluptas Dea.	311
Vomitoria in amphitheatro.	413
Vortumnis natus iniquis.	302
Vortumnus quis & unde dictus.	301
Ἰοθεσία, adoptio.	575
Votiva sacra, s. ἔνκατα.	ibid.
Votivi ludi qui fuerint.	436
Votorum faciendorum ratio.	358
Votum sepulchro inscriptum.	595
Ἰπατοῖ, Consules.	94
Urbanae tribus quae.	12
Ἰσσοί, pila.	459
Ustores qui fuerint.	586
Ustrina quid fuerit.	594
Utenfilia militum.	481
Uti rogas formula in legibus ferendis.	75
Vulcani festum quomodo celebratum.	259
— montes ardentes.	ibid.
Vulcanus ignis & fabrorum Deus.	258
— Claudus fingitur.	ibid.
— ejus uxor Maja, vel Majesta.	259
— idem Mulciber.	258
— pro igne.	259

I N D E X

Vulcanus unde dictus.	258
Vulpes cur in sacro Cereris combustae.	243

X.

X ένιος.	231
X ystum & Xystus quid fuerint.	403

Z.

Zephyrus Florae maritus.	303
Zεύς πολιούχος.	230
— Τροπαιούχος, s. σκυλοφόρος.	ibid.
— Ὀρθάσιος.	231
— Ἐπιστάσιος.	231
Zonam solvere quid significet.	543
Zυγείν in acie quid sit.	464

F I N I S.

CATALOGUS LIBRORUM NOVORUM

venalium in Officina Libraria

JACOBI BROEDELET.

Historia Reipublicæ & Imperii Romanorum ab Urbē
Condita ad A. U. 727, quo Octaviano Cæsari
summa Imperii cum nomine Augusti delata fuit
Auctore *G. H. Nieupoort*. 2 vol. 8. cum fig.

Rituum, qui olim apud Romanos obtinuerunt succincta
explicatio, ad Intelligentiam Veterum Auctorum faci-
li methodo conscripta, a *G. H. Nieupoort*. Edit. tertia
priorib. multo auctior & Numismat. Illustrata. 8.

S. Puffendorfi de Officio Hominis ac Civis, juxta Legem
Naturalem libri duo. Editio VII. priorib. correctior
cum Additionib. *Imm. Weberi*, novis Lemmatib. per-
petuis ad majus Auctoris opus & Grotium remissio-
nibus & copioso Indice. 12.

H. Relandi Analecta Rabbinica, comprehendentia Libel-
los quosdam singulares & alia quæ ad Lection. & In-
terpretat. Commentar. Rabbin. faciunt. Edit. 2. 8.

Historia Bibliothecæ Fabritianæ. Pars 5. auctore *J. Fabri-*
tio. 4.

Anecdota Græca sacra & profana auct. *Wolffo*. Tom. 2
& 3. 8.

Codicis Pseudepigraphi Vet. Testam. Volumen alterum
auctore *Joh. Alberto Fabricio*.

Alberti Thura Idea Historiæ Litterarizæ Danorum. 8.

Virgilio Opera c. n. *Ruai*, in usum Delphini. 8.

Justinus cum var. Lectionib. *P. Burmanni*. 12.

Liberi Arbitrii cum Gratia donis, Præscientia, Provident.
Prædestinat. & Reprobatione, Concordia, altera sui par-
te auctior. *D. Lud. Molina* auctore. 4.

Hier.

CATALOGUS.

- Hier. van Alphen*, H. F. de Terra Chadrach & Damasco, ejus Quietæ ad Loc. Zach. IX. 1 Dissertatio. 8.
- Joh. Cassiani* Opera Omnia cum Comment. D. Alardi Gazæi. Ed. Nov. 3. Locupl. fol.
- Uberti Folieta* de Lingvæ Latinæ usu & præstantia. 8.
- Everhardi Ottonis* Dissertationum Juris Publici & Privati. Pars 1. 4.
- Sigismundi Liebe* Diatribe de Pseudonomia *Calvini*. 8.
- Spicilegia Antiquitatum Ægypt.*, atque ei vicinarum Gentium, auctore *Gulielmo Jameson*. 8.
- Philosophiæ Naturalis Principia Mathematica*, auctore *Isaaco Newtono*. Edit. Ultim. 4. cum fig.
- Joh. Isaac. Hottingeri* Pentas Dissertationum Biblico Chronologicarum. 8.
- Observationes Criticæ CXXXII.* in SS. Passionem D. N. J. C. quoad maximam partem novæ & exquisitæ opera & studio *Joann. Caspari Merken*. 4.
- L. A. Flori* Epitome Rerum Romanarum cum not. var. curante *C. A. Dukero*. 8.
- H. Brenkmanni* Historia Pandectarum. seu Fatum Exemplaris Florentini, accedit gemina Dissertatio de Amalphi. 4.
- Arnoldi Vinnii* Tractatus V, quibus additæ sunt Sim. Vinnii. A. F. Orationes. Edit. 6. auctior & emendatior. 4.
- P. Branchu* Observationum ad Jus Romanum Decas secunda, 8.
- A. Driessen* Orator Euangelicus. Pars altera. Dissertatio I. quæ agit de Catecheticis, aliisque Piis Exercitiis. 4.
- Meditationes in Genesin. 4.
- Casp. Oudini* Commentarius de Scriptoribus Ecclesiæ Antiquis, Illorumque scriptis tam impressis quam MSStis adhuc extantibus in Celebr. Europæ Biblioth. par du Pin, & aliis omissis &c. fol. 3 vol.
- Georg. Buchanani* Opera Omnia ad optimor. Codicum fidem summo studio recognita & castigata. fol. 2 vol.
- Lucii Vriemoet* de Schilog Dissertatio. 8.
- Georg. Franck* Satyræ Medicæ xx, quibus accedunt Dissert,

fert. vi. varii similisque argumenti. 8.

Vita Th. Campanella auctore E. S. Cypriano. Accedunt hac nova Edit. Append. iv. 8.

Annales V. & N. Testamenti a prima Mundi origine deducti, una cum rerum Asiatic. & Ægyptiac. Chronico. J. Ufferio digestore, Edit. nov. auct. fol.

Joh. Al. Fabricii Biblioth. Græcæ Volum. Undecimum, quo enarrantur Collectiones Canonum, Veter. Eccles. & Conciliorum &c. 4.

———— *Bibliothecæ Latinæ Volumen tertium & ultimum*, reliqua supplementi plurimum aucti complexum. 8.

G A L L I C O R U M.

Sermons sur divers Textes de L'Ecriture Sainte. par J. L. Bonvouft. Pasteur de L'Eglise Walonne d'Utrecht. 8.

La Science de bien mourir, mise en Pratique, ou Recueil tout nouveau des dernieres heures Edifiantes, pour la Consolation des Ames fidelles par P. de la Roque Ministre a Cleves. 8.

Le Je ne Sai quoi par M. C. D. S. P. Tom. I. 12.

Le Genie Anglois ou Histoire Abregée des Revolutions frequentes de la Grande Bretagne. 12.

Voyage de Syrie & du Mont-Liban par Mr. de la Roque. 2 Tom. 12.

———— *de Dalmatie, de Grece, & du Levant par Mr. George Wheler.* 12. 2 vol. fig.

Histoire de la Medicine, ou l'on voit l'origine, & les Progres de cet Art de Siecle en Siecle, &c. par Mr. Daniel Le Clerc. 4.

Histoire de l'Academie, appellée l'Institut des Sciences & des Arts etabli en Bologne en 1712. avec les Pieces Authentiques, par Mr. de Limieres. 8.

Oeuvres diverses de Mr. Racine le Fils, contenant le Poëme sur la Grace, & quelques autres ouvrages du même Auteur. 8.

Traite du Juge competent des Ambassadeurs tant pour le Civil, que pour le Criminel, Traduit du Latin de Mr. de Bynkershoek par J. Barbeyrac. 8.

Memoires pour servir a L'Histoire d'Anne d'Autriche, Epouse de Louis XIII. par Mad. de Motteville, une de ses Favorites. 5 vol. 12.

Oeuvres de Mr. de Turreil de l'Academie Royale des Inscriptions & belles Lettres. 4 Tom. 12. & in 4.

Histoire de la Conquête de la Chine par les Tartares, contenant plusieurs choses remarquables, touchant la Religion, les Mœurs, & les Coutumes des ces deux Nations. 12.

Tresor d'Antiques Sacrées & Profanes, tirées des Commentaires du R. P. D. Augustin Calmet, sur L'Écriture Sainte. Tom. I. sur les Pseumes. 12.

Promenades de Mr. de Clairenville, ou l'on trouve une vive Peinture des passions des hommes avec des Histoires curieuses & veritables sur chaque sujet. 12.

Traite Philosophique de la foiblesse de L'Esprit humain par Mr. Huet, 12.

Nouveau Recueil des Chansons chastes. 12.

Histoire Anecdote, tant ancienne que moderne des Duchés de Florence, Modene, Mantoue, & Parme, 12.

Sermons sur divers textes de L'Écriture Sainte par G. Sherloc. 8. 2 vol.

— de Mr. Superville. 8. 3 vol. 6 Edition.

Histoire de Timur Bec, connu sous le nom du Grand Tamerlan Empereur des Mogols & Tartares. 12. 4 vol.

Nouveau Theatre François. 12. 2 vol.

Les Salitaires en bel humeur. Entretiens recuellies des Papiers de feu Mr. le Marquis de M. 2 part. 12.

Histoire & Avantures de Dona Rufine, fameuse Courtisane de Seville. 12.

Science des Personnes de la Cour, de L'Épée, & de la Robe par Chiverny. Nouv. Ed. 12. 4 vol.

§ § §
§ §
§

